

திருவாவடுதுறை யாதீன கர்த்தர்களாக

விளங்கிய

மேலகரம்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்கள்.

உ

ஸ்ரீ தாயுமானவர் துணை.

திருவாவடுதுறையாதீனத்து மகாவித்துவான்

திரிசிரபுரம்

ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம்.

இரண்டாம் பாகம்

இது

ஷை பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி

டாக்டர்-உ. வே. சாமிநாதையரால்

எழுதப்பெற்று,

சென்னபட்டணம்

கேஸரி அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

ஸ்ரீமுக ௵ மாசிமீ

1934

[விலை ரூபா 2-0-0.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

இப்புத்தகத்தில் வந்துள்ள சிறப்புப்பெயர் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

ஆறு - பட்டீச்சுரம் ஆறுமுகத்தா பிள்ளை.

கச்சி - கச்சியப்ப முனிவர்.

கம்ப - கம்பராமாயணம்.

கலெ - கலெக்டர்.

சுப் - மேலகரம் சுப்பிரமணிய தேசிகர், சுப்பையா பண்டாரம்.

தியாக - தியாகராஜ சாஸ்திரிகள், தியாகராச செட்டியார்.

திருஞா - திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனர்.

திருநா - திருநாவுக்கரசு நாயனர்.

திருவிளை - திருவிளையாடற் புராணம்.

தே - தேவாரம்.

நாலடி - நாலடியார்.

ப - பக்கம்.

பசு - பசுபதி பண்டாரம்.

மீ - மீனட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.

உ

கணபதிதுணை.

முகவுரை.

தேவாரம்

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

திருச்சிற்றம்பலம்.

நன்றுடை யானைத் தீயதி லானை நரைவெள்ளே
றொன்றுடை யானை யுமையொரு பாக முடையானைச்
சென்றடை யாத திருவுடை யானைச் சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடை யானைக் கூறவென் னுள்ளங் குளிருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடலை வளர்த்தற்குரிய பலவகையான பொருள்களை வழங்கும் அறங்களினும் உள்ளத்தின் உணர்வு வளர்ச்சிக்குக் காரணமான கல்வியை வழங்கும் வள்ளன்மை சிறந்ததாக ஆன்றோர்களால் எக்காலத்தும் மதிக்கப்படுகின்றது. ஒருமைக்கண் கற்றகல்வி எழுமையும் பயன் தருதலால் அதனை வழங்கும் பெரியோர்கள் உலகில் உயர்ந்தவர்களாகவும் பேருபகாரிகளாகவும் எண்ணப்படுகின்றனர். அவர்கள் செய்த பேரறத்தின் பயனாகவே கலைவளம் சிறந்து விளங்குகின்றது. மக்களுடைய மன உணர்வைப் பண்படுத்தும் அப்பெரியோர்கள் செய்த அருஞ்செயல்களும் இயற்றிய நூல்களும் எல்லோராலும் போற்றப்பட்டு வருவது யாவரும் அறிந்ததேயாகும். காலதேச வர்த்தமானங்கள் எங்ஙனம் மாறினும் அத்தகைய புலவர்களுடைய புகழ் குன்றாமல் ஒரே நிலைமையில் நிலவிவருகின்றது. சிலருடைய புகழ் வளர்ச்சியுற்றும் வருகின்றது.

இங்ஙனம் புகழ்பெற்றுத் தமிழ்நாட்டில் விளங்கியவர்களுள் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மகாவித்துவானும் என்னுடைய தமிழாசிரியருமாகிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களும் ஒருவராவர். இவர்கள் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் 1815-ஆம் வருஷம் முதல் 1876-ஆம் வருஷம் வரையில் இருந்து விளங்கியவர்கள். இவர்களுடைய சரித்திரத்தைத்

எழுதிப் பதிப்பித்து வந்ததில் நான் பாடங்கேட்கப் போகுமுன் நிகழ்ந்த வரலாறுகள் (1815 முதல் 1870 வரையில் உள்ளவை) சில மாதங்களுக்கு முன்பு முதற் பாகமாக வெளியிடப்பெற்றன. ஏனைய வரலாறுகளே இரண்டாம் பாகமாகிய இப்புத்தகத்தில் உள்ளவை.

தமிழ்ப் புலவர்கள் வரலாற்றின் நிலைமையைப்பற்றி நான் சொல்லவேண்டிய விஷயங்களையெல்லாம் முதற்பாகத்திற் சொல்லி விட்டமையால் அவற்றை மீட்டும் இங்கே தெரிவிக்கவில்லை.

பிரஜோற்பத்தி வருஷம் சித்திரைமாதம் (1870 ஏப்ரில்) இப் புலவர்பிரானிடம் நான் பாடங்கேட்க வந்து சேர்ந்தேன். அது முதல் இவர்கள் சிவபதமடைந்தகாலம் வரையில், இடையே சிலமாதங்கள் நீங்கலாக, இவர்களுடனே இருக்கும் பெரும் பேறுபெற்றேன்.

இச் சரித்திரத்தை எழுதி வரும்பொழுது என்னுடைய மனம் பழைய காட்சிகளை மீண்டும் கண்டு கனிந்துகொண்டே யிருந்தது. இக்கவிஞர்பிரான் என்பால் வைத்திருந்த பேரன்பு இவர்களுடைய செயல் ஒவ்வொன்றையும் என் நெஞ்சிற் பதித்துவிட்டது. அந்த நினைவே இப்பாகத்திற் காணப்படும் செய்திகளை எழுதுவதற்குத் துணையாக இருந்தது. முதற்பாகத்தின் முகவுரையிற் குறிப்பித்துள்ளபடி பல இடங்களிற் சென்றுசென்று தேடிய முயற்சியினாற் கிடைத்த செய்திகளுள் சில இந்தப் பாகத்திற்கும் உதவியாக இருந்தன. இவர்கள் சொல்லச் சொல்ல என்கையினாலே எழுதிய தனிப் பாடல்கள் அளவிறந்தன; அக்காலத்தில் அவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்னும் நோக்கம் இல்லாமையால் அவற்றை நான் தொகுத்து வைக்கவில்லை. என்னுடைய நினைவிலுள்ளவைகளும் வேறுவகையிற் கிடைத்தவைகளுமான செய்யுட்கள் இதன்கண் அமைந்துள்ளன. அவற்றிற்கு இன்றியமையாத இடங்களிற் குறிப்புரைகளும் எழுதப் பட்டிருக்கின்றன.

இந்தப் புத்தகத்தால், இக்கவிஞர் கோமான் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரால் நன்கு மதிக்கப்பெற்று விளங்கினமையும், தம்பால்வந்து விரும்பினவர்களுக்குச் செய்யுள் இயற்றிக்கொடுத்துப் பயன் பெறும்படி செய்தமையும், யாரிடத்தும் எளிதிற் பழகி வந்தமையும், மாணாக்கர்களிடத்தில் அளவற்ற அன்பு காட்டிவந்ததும், எந்த வகையிலும் அவர்களை ஆதரித்துப் பாடஞ்

சொல்வது இவர்களுடைய பெருநோக்கமாக இருந்தமையும், இவர்கள் ஒப்புயர்வற்ற குணங்களுடன் சிறப்புற்று விளங்கினதும், இவர்களுடைய காலப்போக்கும், பல செல்வர்கள் இவர்களை அன்போடு ஆதரித்துப் போற்றியதிறமும், பலவகையான உபகாரிகளுடைய தன்மைகளும், அக்காலத்தில் தமிழ் வித்துவான்களிடத்தில் தமிழ் மக்கள் வைத்திருந்த பேரன்பும், வடமொழி தென்மொழி வித்துவான்கள் ஒருவரோடொருவர் மனங்கலந்து பழகியமையும், தமிழ் நாடு இப்புலவர் சிகாமணியால் இன்ன இன்ன வகையில் பயனுற்றதென்பதும், பிறவும் விளங்கும்.

ஸ்ரீ சிவஞான முனிவர் காஞ்சிப்புராணம் அரங்கேற்றிய வரலாறு, ஒரு போலிப் புலவருடைய வரலாறு, ஆவூர்ப் பசுபதி பண்டாரம் முதலியவர்களுக்குப் பாடல் அளித்த செய்தி, 'உடுக்கையும் பம்பையும் இல்லாததுதான் குறை', சுப்பையாபண்டாரம் மாம்பழம் வாங்கிவந்தது, சூரியனார் கோயில் அம்பலவாணதேசிகர் தொடுத்த வழக்கு, வண்டானம் முத்துசாமி ஐயரது இயற்கை முதலிய செய்திகளும், இவர்களுடைய பொதுவியல்புகளும், புலமைத்திறமும் அன்பர்களுக்கு இன்பத்தை அளிக்குமென்று நம்புகிறேன்.

இருபத்தெட்டுக் காப்பியங்களும் நாற்பத்தைந்து பிரபந்தங்களும் இவர்கள் இயற்றியனவாக இப்பொழுது தெரிய வருகின்றன. இவர்கள் இயற்றிய தனிப்பாடல்களோ அளவுகடந்தன. இவ்வளவு மிகுதியான நூல்களை இயற்றியவர்கள் தமிழ்ப்புலவர்களில் வேறு யாருமில்லை.

இப் பெரியாருடைய சரித்திரத்தில் அங்கங்கே எழுதப்படாமல் விடுபட்டசில வரலாறுகளும், இவர்கள் அவ்வப்பொழுது பாடிய கடவுள் வணக்கங்கள் அன்பர்களைப் பாராட்டிய செய்யுட்கள் முதலிய தனிச் செய்யுட்களும், இவர்களுக்குப் பிறர் வரைந்து அனுப்பிய சில கடிதங்களும், சிலவற்றின் பகுதிகளும், மாணாக்கர்கள் முதலியவர்கள் இவர்களுடைய நூல்களுக்கு அளித்த சிறப்புப்பாயிரங்களின் பகுதிகளும் முறையே இப்புத்தகத்தின் அநுபந்தங்களாகச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

இவர்களைப்பற்றிய வேறு செய்திகள் எவற்றையேனும் தெரிந்தவர்கள் அன்புகூர்ந்து தெரிவிப்பின் அவற்றை அடுத்த பதிப்பில் சேர்த்துக்கொள்வேன்.

இம்மகாகவியினுடைய உருவப்படம் எடுக்கப்படவில்லை யென்பதை முதற்பாகத்தின் முகவுரையிலேயே தெரிவித்திருக்கிறேன். கடிதங்களில் இவர்கள் போடும் கையெழுத்தின் மாதிரியும் இவர்கள் எழுதிய ஏட்டுச்சுவடிகளுள் ஓர் ஏட்டின் ஒரு பக்கத்தின் படமும் அன்பர்கள் அறிந்துகொள்ளுமாறு இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்களுடைய புலமையை அறிந்து ஆதரித்தவரும் இவர்களைப் போலவே என்னிடம் அளவற்ற அன்பு பூண்டவரும் இந்தப் பாகத்தில் உள்ள வரலாறுகளிற் பல இடங்களில் கூறப்படுபவரும் திருவாவடுதுறையில் 16 - ஆம் பட்டத்தில் வீற்றிருந்தவருமாகிய மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களுடைய படம் இப்புத்தகத்தின் முதலில் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளது.

இந்த வரலாற்றை எழுதுவதற்குக் கடிதங்கள், நூல்கள், ஏட்டுச்சுவடிகள் முதலியவற்றை அளித்தும் தமக்குத் தெரிந்த செய்திகளைச் சொல்லியும் எனக்கு உதவிபுரிந்த அன்பர்களை நான் ஒருபோதும் மறவேன்.

இச்சரித்திரத் தலைவர்களாகிய கவிஞர் கோமானைப்பற்றி நினைக்கும்பொழுதெல்லாம் இவர்களுடைய தளர்ந்த வடிவமும், மாணாக்கர் கூட்டத்திற்கு இடையில் வீற்றிருந்து தமிழ்ப்பாடஞ் சொல்லுங் காட்சியும், தமிழ்ச்செய்யுட்களை எளிதிற்புனையும் தோற்றமும் என் அகத்தே தோன்றுகின்றன. இனி அத்தகைய காட்சிகளையும், இவர்களைப் போல அருங்குணமும் பெரும்புலமையும் வாய்ந்தவரையும் எங்கே பார்க்கப்போகிறோமென்ற ஆராமை மீதூருகின்றது. ' இவர்கள்பாற் கல்விபயின்ற காலத்திலேயே இன்னும் பல விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கலாமே !' என்றும் இரங்குகின்றேன். காலத்தின் போக்கை நோக்கும்போது இவர்களுடைய பெருமை மேன்மேலும் உயர்ந்து தோன்றிக்கொண்டே இருக்கிறது.

பெருங்கவிஞராகிய இவருடைய புலமைத்திறத்தை நாம் அறிந்து மகிழவேண்டுமென்றால் இவர்களுடைய நூல்களைப் படிக்க வேண்டும். பழம் புலவர்களுடைய வரலாற்றை அறிந்து, " அவர்கள் பெருங் கவிஞர்கள் " என்று பாராட்டும் அளவிலே நின்றுவிடாமல் அத்தகையவர்களுடைய நூல்களைப் படித்தலும், படிப்பித்தலுமே அவர்கள் திறத்திற்செய்யும் கைம்மாறாகும். இவர்களுடைய நூல்களிற் பல அச்சிடப்படவில்லை. சில அச்சிடப்பட்டும் இப்போது கிடைக்க

வில்லை. ஆதலால் அவற்றையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக அச்சிட்டு வெளி வரச்செய்தல் தமிழ்மக்களின் கடமையாகும்.

தமிழ்மொழியறிவின் வளர்ச்சியைக் குறித்துப் பலவேறுவகையில் தம் உடல், பொருள், ஆவியனைத்தையும் ஈடுபடுத்திப் புகழுடம்புடன் விளங்குகின்ற இக்கவிச்சக்கரவர்த்தியின் திருநாளைத் தஞ்சையில் சில அன்பர்கள் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆதரவில் முதன்முதலாக இவ்வருஷம் கொண்டாட எண்ணியிருக்கிறார்களென்று தெரிகிறது. அத்திருநாளுக்குமுன்பே இவ்விரண்டாம் பாகமும் வெளிவந்ததுபற்றி மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

முதற்பாகத்தை எழுதும்பொழுதும் பதிப்பிக்கும்பொழுதும் உடனிருந்து எழுதுதல் முதலிய உதவிகளைப் புரிந்த சென்னை, கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி வித்துவான் வி. மு. சுப்பிரமணிய ஐயரும், 'கலைமகள்' துணையாசிரியர் சிரஞ்சீவி வித்துவான் கி.வா. ஜகந்நாதையரும் இந்தப் பாகத்திற்கும் அங்ஙனமே உதவி புரிந்தார்கள். அவர்களுக்கு எல்லா நலங்களையும் அளித்தருளும் வண்ணம் தமிழ்த் தெய்வத்தைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

என்னுடைய அயர்ச்சி மறதி முதலியன காரணமாக இப்பதிப்பிற் காணப்படும் பிழைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி அறிஞர்களை வேண்டுகின்றேன்.

தமிழ்மகளின் திருவழகைக் காவியங்களாகிய ஓவியங்களில் அமைத்து மகிழ்ந்த வித்தகரும், மாணாக்கருடைய அறிவாகிய நிலத்தில் அன்பு நீர் பாய்ச்சித் தமிழாகிய வித்திட்டுத் தமிழ்ப்பெரும் பயிரைவளர்த்த சொல்லேருழவரும், காலம் இடம் நிகழ்ச்சி என்பவற்றால் வரும் துன்பங்களால் சோர்வுறாமலும் தம்முடைய மானமும் பெருமையும் குறையாமலும் நின்ற குணமலையும் ஆகிய பிள்ளையவர்களுடைய பெரும் புகழும், அரிய நூல்களும் தமிழ்மக்களால் நன்கு உணரப் பெற்று மேன்மேலும் விளக்கமுற்று வாழ்வனவாக!

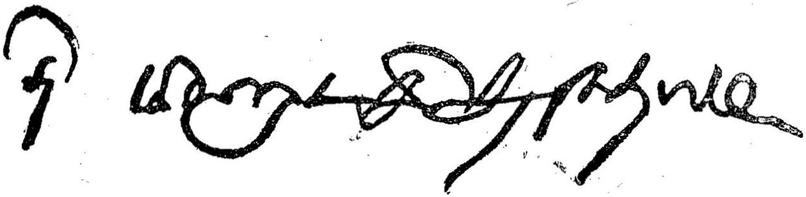
சங்ககாலம் முதல் தமிழ்மொழியை வளம்படுத்திய புலவர் பெருமக்களின் வரலாறுகளை முறையாக வெளியிட வேண்டுமென்னும் எண்ணம் நெடுங்காலமாக எனக்குண்டு. இச்சரித்திரத்தை நிறைவேற்றி வைத்த இறைவன் திருவருள் அவ்வெண்ணத்தையும் நிறைவுறச்செய்யுமென்று நம்புகின்றேன்.

'தியாகராஜ விலாசம்'
திருவேட்டீசுவரன்பேட்டை,
24-2-1934.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்.

இது, பிள்ளையவர்கள் எழுதிய தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார இளம்பூரணர் உரை ஏட்டுச் சுவடியிலுள்ள ஓரேட்டின் ஒரு பக்கத்தின் படம். இதில் கிளவியாக்கம் ௩௫-௩௯-ஆம் சூத்திரங்களும் அவற்றின் உரையும் அடங்கியுள்ளன.

பிள்ளையவர்கள் கடிதங்களில் போடும் கையெழுத்து.

உ

கணபதி துணை

திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான்

ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம்.

இரண்டாம் பாகம்.

1. என்னை ஏற்றுக்கொண்டது.

எனது இளமைக் கல்வி.

என்னுடைய இளமைக் காலந்தொடங்கி எனக்குத் தமிழ் படிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பமே மிகுதியாக இருந்து வந்தது. என் தந்தையாரே எனக்கு முதலில் தமிழாசிரியராக இருந்து நிகண்டு சதகம் முதலிய கருவி நூல்களைக் கற்பித்து வந்தனர். பின்பு அரியிலூர்ச் சடகோபையங்கார் முதலிய சில வித்துவான்களிடத்திற் கற்றுக்கொள்ளவுஞ் செய்வித்தனர். சில தமிழ்ப் பிரபந்தங்களையும் இலக்கணங்களையும் நான் அந்த வித்துவான்கள்பால் முறையே கற்றுக்கொண்டேன். பின்பு செங்கணமென்னும் ஊரிலிருந்த விருத்தாசல ரெட்டியாரென்ற கனவானிடம் பாடங்கேட்கத் தொடங்கினேன். அவர் பல நூல்களிலிருந்து அநேக விஷயங்களை அப்பொழுதப்பொழுது சொல்லிவந்தார். அதனால் நான் தமிழ் நூல்களின் பரப்பை அறிந்துகொண்டதன்றி மேலும் மேலும் பல நூல்களிற் பயிலவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தை அதிகமாகக் கொண்டேன். அதனைக் கண்ட அவர், "என்னாற் சொல்லக்கூடிய நூல்களையெல்லாம் நான் சொல்லிவிட்டேன். இனி என்னாற் பாடஞ்சொல்ல இயலாது;

திருவாவடுதுறை யாதீன வித்துவானாக விளங்கிவரும் திரிசிர புரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடம் உங்கள் குமாரரை அழைத்துச் சென்றால் பல தமிழ் நூல்களை நன்றாகக் கற்று விருத்தியடைதற்கு அனுகூலமாகும்'' என்று என் தகப்பனாரிடம் அடிக்கடி சொல்லி வந்தார். முன்பே பிள்ளையவர்களைப்பற்றிப் பலர் வாயிலாகக் கேள்வியுற்று, 'அப் புலவர்பிரானிடம் படிக்குங்காலம் எப்போது கிட்டுமோ!' என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த என்னுடைய விருப்பத்தை முற்று வித்தற்கு அவர் சொல்லிய வார்த்தை மிகவும் உபயோகமாக இருந்தது. என் பிதாவும் அவ்வாறே செய்விக்கவேண்டுமென்று எண்ணி அதற்குரிய முயற்சியுடனிருந்தார். அப்போது எனக்குப் பிராயம் 17.

நான் பிள்ளையவர்களைக் கண்டது.

இறைவன் திருவருள் கூட்டினமையால் என் தந்தையாரின் முயற்சியும் எனது விருப்பமும் பயன்பெறும் காலம் வந்து வாய்த்தது. பிரஜோற்பத்தி வருஷம் சித்திரைமாதமுதலில் (1871 ஏப்ரலில்) என்னை உடனழைத்துக்கொண்டு தந்தையார் மாயூரம் சென்று நல்ல நாளொன்றன் பிற்பகலில் பிள்ளையவர் களுடைய வீட்டிற்குப் போனார். அப்பொழுது அவ்வீட்டின் முதற் கட்டில் குற்றாலம் (திருத்துருத்தி) தியாகராச முதலியாரென் பவரும் சிவசின்னந்தரித்த வேறொருவரும் இருந்தார்கள்.

சிவசின்னந்தரித்துக் கொண்டிருந்தவரையே பிள்ளையவர்க ளாக என் தந்தையார் பாவித்து, "இவர்கள் தாம் மகாவித்துவான் பிள்ளையவர்களோ?" என்று அம்முதலியாரை மெல்ல வினாவினார். முதலியார், "அல்ல; இவர்கள் திருவாவடுதுறை மகாலிங்கம் பிள்ளை யவர்கள்" என்றார். மகாலிங்கமென்ற சப்தத்தைக் கேட்டவுடன் என் தந்தையார் மகிழ்ச்சியுற்று, 'நாம் வந்த காரி யம் நிறைவேறுவதற்குரிய நற்சகுனமாகுமிது' என்று நினைத்த னர். அப்பால், "மகாவித்துவான் பிள்ளையவர்கள் எங்கே இருக் கிறார்கள்?" என்று முதலியாரைக் கேட்கவே அவர், "இந்த வீட்டின் பின்புறத்திலுள்ள தோட்டத்தில் வேலை நடப்பதால் அதைக் கவனித்துக்கொண்டு அங்கே இருக்கிறார்கள்" என்று விடை யளித்தார். உடனே தந்தையார் மகாலிங்கம் பிள்ளையைப் பார்த்து, "திருவாவடுதுறைக் கந்தசாமிக் கவிராயரை உங்களுக்

குத் தெரியுமா? அவர் சௌக்கியமாக இருக்கிறாரா?" என்று கேட்டனர். "அவரை நான் நன்றாக அறிவேன். சில தினங்களுக்கு முன்புதான் அவர் சிவபதம் அடைந்தார்" என்று அவர் சொன்னார். கவிராயர் தம்முடைய நண்பராதலாலும் அவரிடமாவது சிலகாலம் என்னை வைத்துப் படிப்பிக்கவேண்டுமென்று முன்னம் எண்ணியிருந்தமையாலும் என் தந்தையாருக்கு அவர் இறந்த செய்தியைக் கேட்டபோது மிக்க வருத்தமுண்டாயிற்று. சிறிது நேரம் மௌனமாக இருந்துவிட்டுப் பின்பு அவருடைய குணவிசேடத்தைப்பற்றிப் பாராட்டி இருவரும் பேசிக்கொண்டே இருந்தார்கள். அப்பொழுது அங்கே பிள்ளையவர்களுடைய தவசிப் பிள்ளை ஒருவர் வரவே அவரைப்பார்த்து என் தந்தையார், "எங்களுடைய வரவைப் பிள்ளையவர்களுக்குத் தெரிவியுங்கள்" என்று கேட்டுக்கொண்டனர். அவர் சென்று தெரிவித்தவுடன் பிள்ளையவர்கள் நாங்கள் இருந்த இடத்துக்கு வந்தார்கள்.

நெடுநாளாக இப் புலவர்பெருமானைக் காணவேண்டுமென்ற ஆவல் மிகுதியாக இருந்து வந்தமையால் இவரைக் கண்டவுடன் என்னை யறியாமலே ஒருவகை மகிழ்ச்சியும் அன்புணர்ச்சியும் உண்டாயின. இவருடைய தோற்றப் பொலிவும் முகமலர்ச்சியும் என்னுள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. 'இவரைப் பார்த்தல் கூடுமோ கூடாதோ!' என்று ஏங்கியிருந்த எனக்கு அந்தச் சமயத்தில் உண்டான இன்பத்திற்கு எல்லையில்லை. இவர் முகத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். தந்தையாரும் மகிழ்ச்சியுற்றனர்.

வந்த புலவர்பிரான் நின்றுகொண்டிருந்த எங்களையும் பிறரையும் இருக்கச் செய்துவிட்டுத் தாமும் இருந்து எங்களைப் பார்த்து, "நீங்கள் யார்? வந்த காரியம் என்ன?" என்று அன்புடன் விசாரித்தனர். என் பிதா, "நாங்கள் இருப்பது பாபநாசத்தைச் சார்ந்த உத்தமதானபுரமென்பது; தங்களிடத்தில் தான் வந்தோம். இவன் என்னுடைய குமாரன்; என்னிடம் முதலில் சிலகாலம் ஸங்கீதத்தை அப்பியசித்து வந்தான். அப்பால் நிகண்டு சதகம் முதலியவற்றைக்கற்று வந்தான். தமிழ்ப் பாஷையிலேயே மிக்க பிரீதியுள்ளவனாக இருக்கிறான்; சில நூல்களை வித்துவான்கள் சிலரிடமிருந்து முறையே பாடங் கேட்டிருக்கிறான்; அந்த வித்துவான்களுக்கும் எனக்கும் தங்களிடத்

திலேயே இவனைச்சேர்ப்பித்துப் படிப்பிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பம் மிகுதியாக இருக்கிறது. இவனுக்கும் அப்படியே இருந்து வருகிறது. ஸம்ஸ்கிருதம் இங்கிலீஷ் முதலிய பாஷைகளில் இவனுக்குச் சிறிதும் மனம் செல்லவில்லை. ஆதலால் இவனுடைய விருப்பத்தையும் என்னுடைய ஆவலையும் தயைசெய்து தாங்களே தணிக்க வேண்டும். எப்பொழுதும் இவன் தங்கள் ஞாபகமாகவே இருந்து வருகிறான். தங்களிடம் இவனைக்கொண்டு வந்து சேர்ப்பித்தலையன்றி நான் செய்யக்கூடியது வேறொன்றும் இல்லை. தங்கள் சமுகத்திற் சேர்ப்பித்தமையால் இவன் விஷயமாக இருந்த என்னுடைய கவலை அடியோடு நீங்கிவிட்டது. இப்படி நேர்ந்ததற்குக் காரணம் * ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேசருடைய திருவருளே. இவனைத் தயை செய்து அங்கீகரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்'' என்றார்.

இவர் என் தந்தையாரைப் பார்த்து, "உங்கள் பெயரென்ன?'' என்று கேட்டார். அவர், "வேங்கடஸுப்பன் என்று சொல்வார்கள்'' என்றார். உடனே இவர் உடனிருப்பவர்களை நோக்கி, "இப் பெயர் திருவேங்கடமலையில் முருகக்கடவுள் எழுந்தருளி யிருத்தலையும் அது முருகக் கடவுளுக்குரிய ஸ்தலங்களுள் ஒன்றென்பதையும் புலப்படுத்துகின்றதன்றோ? ஸுப்பனென்பது சுப்பிரமணியனென்பதன் மரூஉத்தானே'' என்று சொன்னார்; அவர்களும் "ஆம்'' என்றார்கள். நான், 'சாதாரணமாகப் பேசும்பொழுதே இத்தகைய அருமையான விஷயம் இவர்கள் வாக்கிலிருந்து வருகிறதே. இனி இவர்களிடத்தில் நன்றாகப் பழகினால் எவ்வளவோ விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளலாமே' என்று நினைத்தேன். அப்பால் என்னைப் பார்த்து, "முன்பு யார் யாரிடத்தில் என்ன என்ன நூல்களைப் பாடங் கேட்டிருக்கிறீர்?'' என்று கேட்டார். "முதலில் தந்தையாரிடத்தும் சிறிய தகப்பனாரிடத்தும் சங்கீதத்தை முறையே கற்றுவந்தேன். அதனோடு சூடாமணி நிகண்டின் பன்னிரண்டு தொகுதியும், மணவாள நாராயண சதகமுதலிய சில சதகங்களும், இரத்தின சபாபதிமாலை முதலிய சில மாலைகளும், நன்னூல் மூலமும் மனனம்செய்து நாள்தோறும் முறையே தந்தையாரிடம் ஒப்பித்து வந்தேன். அப்பால்

* மீனாட்சி சுந்தரேசரென்பது என் தந்தையாருடைய பூஜையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கப் பெருமானது திருநாமம்.

பாபநாசம் பிரதம பாடசாலையில் உபாத்தியாயராக இருந்த * இராகவையரென்பவரிடம் முதலில் மகாலிங்கையரிலக்கணமும் பின்பு நன்னூற் காண்டிகையுரையில் முதல் இரண்டு இயல்களும் கேட்டேன்; பின்பு † அரியிலூர் ஜமீன் பரம்பரை வித்துவானாகிய சடகோப ஐயங்காரென்பவரிடத்துத் திருவேங்கடமாலை முதலிய சில பிரபந்தங்களுக்குப் பொருள் கேட்டேன்; அவ்வூருக்கு வடபாலுள்ள † குன்றம் (குன்னம்) என்னுமூரிலுள்ள சிதம்பரம் பிள்ளையென்பவரிடத்துத் திருவிளையாடற்புராணத்திலும் நைடதத்திலும் சிலசிலபடலங்களுக்குப் பொருளும், அவ்வூருக்கு அப்பாலதாகிய † கார்குடியென்னுமூரிலுள்ள கஸ்தூரி ஐயங்காரென்பவரிடம் நன்னூற் காண்டிகையுரையில் எஞ்சிய பாகமும், அவ்வூரிலுள்ள ஸாமி ஐயங்காரிடத்துக் கம்பராமாயணத்திற் சுந்தர காண்டத்திற்குப் பொருளும் கேட்டேன்; பெரும்புலியூரைச் சார்ந்த செங்கணமென்னும் ஊரிலுள்ள சின்னப் பண்ணையாராகிய விருத்தாசல ரெட்டியாரென்பவரிடம் காரிகை தண்டியலங்காரங்களின் உரையும் நவநீதப்பாட்டியல் முதலிய பொருத்த இலக்கணங்களும் வேறு சில நூல்களும் பாடங்கேட்டதுண்டு; ரெட்டியாராலே தான் எனக்குத் தமிழில் விருப்பம் அதிகமாயிற்று. அவரிடம் காரிகைப்பாடம் மிகச் செவ்வையாக நடந்தது; இடையிடையே சந்தித்த வித்துவான்களிடத்துச் சில பிரபந்தங்களிற் சில சில பாகங்களும் பலதனிப்பாடல்களும் பொருளுடன் கேட்டுச் சிந்தித்திருக்கிறேன்" என்றேன்.

பிறகு இவர் என் தகப்பனாரைப் பார்த்து, "இசையில் எந்தமட்டும் பயிற்சி பண்ணிவைத்திருக்கிறீர்கள்?" என்றார். அதற்குத்தந்தையார், "முறையாகவே இவன் கற்றிருக்கிறான்; அதன் அடிப்படைகள் எல்லாம் செவ்வையாக இவனுக்கு ஆகியிருக்கின்றன; ஸரளி, வரிசை, அலங்காரம், கீதங்கள், வர்ணங்கள் ஆகிய இவைகளில் இவன் நல்ல பயிற்சியடைந்திருப்பதுடன் கனம் கிருஷ்ணையர் முதலிய ஸங்கீத வித்துவான்களிற் சிலரியற்றிய சில கீர்த்தனங்களும் இவனுக்குப் பாடமுண்டு" என்றார். பின்பு தந்தையாரை நோக்கி இவர், "நீங்கள்

---

* இவர் மதுரைக் காலேஜில் தமிழ்ப் பண்டிதராக இருந்து பிற்காலத்தில் ஸன்னியாசம் வாங்கிக்கொண்டார்; ஆந்திரர்.

† இவ்வூர்கள் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிலுள்ளன.

யாரிடத்தே இசையைக் கற்றுக்கொண்டீர்கள்?" என்று விசாரித்தார். அவர், "உடையார்பாளையம் ஸமஸ்தானத்தில் ஸங்கீத வித்துவானாகிய இருந்த கனம் கிருஷ்ணையரென்பவர் என்னுடைய அம்மான் பாட்டனார்; பன்னிரண்டு வருஷம் பணிவிடை செய்துகொண்டேயிருந்து அவரிடம் ஸங்கீதத்தை முறையே கற்றுக்கொண்டதன்றி அவரும் பிறரும் இயற்றிய சில கீர்த்தனங்களையும் பாடம் பண்ணிக்கொண்டேன்." என்றார். பின்பு இவர், "இவ்வூரிலுள்ள முடிகொண்டான் கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரை அறிவீர்களா?" என்று வினவவே என் தந்தையார், "அவர் எனக்கு முக்கியமான நண்பர்" என்றார்.

என்னைப் பரீட்சித்தது.

அப்பால் இவர் என்னைப் பார்த்து, "நைடதத்தில் ஏதேனும் ஒரு பாடலை இசையுடன் சொல்லும்" என்றார். அவ்வாறு கேட்டவுடன் இவர்முன் எவ்வாறு சொல்வது என்று முதலில் அஞ்சினேன். பின்பு ஒருவாறு துணிந்து அந்நூலிலுள்ள விநாயகர் காப்பைக் கல்யாணி ராகத்தில் மெல்லச் சொன்னேன். சொல்லிவிட்டு இவர் நான் சொல்வதை எவ்வாறு கேட்கிறாரென்று கவனித்தேன். இவருடைய முகத்தில் வெறுப்புக் குறிப்பில்லாமையால் எனக்குக் கொஞ்சம் தைரியம் பிறந்தது. அப்பொழுது இக்கவிஞர்பிரான், "இன்னும் ஒரு பாடலை இசையுடன் சொல்லும்" எனவே, நான் அந்நூலின் சிறப்புப்பாயிரமாகிய "நிலவுபொழி தனிக்கவிகை" என்னும் செய்யுளை ஸாவேரிராகத்தில் மிக்க விநயத்துடன் சொன்னேன். அந்த இரண்டு செய்யுட்களையும் மறுமுறை சொல்லச்செய்ததுடன் பொருள் சொல்லும்படியும் சொன்னார். சொல்லும்பொழுது நாக்குத் தழுதழுத்தது. அதனை யறிந்து இவர், "அதைரியம் வேண்டாம்; தைரியமாகச் சொல்லலாமே" என்று சொல்லிவிட்டு, "நிகண்டு முதலியவற்றில் உள்ள செய்யுட்களை இப்பொழுது பாராமற் சொல்லக்கூடுமா?" என்று கேட்டார். "கூடும்" என்றேன். ஒருபொருட் பல்பெயர்ச் செய்யுட்களிற் சிலவற்றையும் பலபொருளொருசொற் பாடல்களிற் சிலவற்றையும் குறிப்பிட்டுக் கேட்டார். மெல்லச் சொன்னேன். பின்பு இவர், "நிகண்டு முதலியவை பாடமாக இருப்பது நல்லதே. இக்காலத்தில் அவற்றை எங்கே நெட்டுருப் பண்ணுகிறார்கள்?

அந்த வழக்கமே போய்விட்டது. படிக்கும்படி சொன்னாலும் கேட்கின்றார்களில்லை" என்றார்.

இங்ஙனம் சிலநேரம் அளவளாவிக் கொண்டிருந்த பின்பு தந்தையார், "எப்போது இவன் இங்கே பாடங்கேட்க வரலாம்?" என்று கேட்டார். அதற்கு இவர் சிறிது நேரம் வரையில் யாதொன்றும் சொல்லாமற் சும்மா இருந்தனர்; அப்பால், "படிப்பதற்கு அடிக்கடி சிலர் வந்துகொண்டேயிருக்கிறார்கள். முறையே படித்தும் வருகிறார்கள். குறிப்பறிந்து மிக்க வணக்கத்துடன் நடக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லி வருவதில் எனக்கும் திருப்தியாகவே யிருக்கிறது. ஆனாலும் சிலமாதங்கள் இருந்து சிலவற்றைக் கேட்டபின்பு அவர்களிற்சிலர் தாமே திருப்தியுற்று இங்கே இருப்பவர்களையும் கலைத்துவிட்டுத் திடீரென்று என்னுடைய அனுமதியின்றியே போய்விடுகிறார்கள். வேறு சிலர், 'ஊர்போய்ச் சில தினங்களில் வருகிறோம்' என்று சொல்லிவிட்டுப்போய் அப்பால் வாராமலே இருந்துவிடுகிறார்கள். அங்ஙனம் போகிறவர்கள், என்னிடம் அநேக நூல்களைப் படித்ததாக வெளியே சொல்லிக்கொண்டு அங்கங்கேயிருந்து வருகிறார்கள். அதில் எனக்குச் சிறிதும் திருப்தியில்லை. சில வருஷங்களேனும் இருந்து முறையாகப் பல நூல்களைப் பாடங்கேட்டு நல்ல பயிற்சியைப் பெற்று அப்பாற் சென்றால் அவர்களுக்கும் எனக்கும் பயனுண்டு. குறைந்த நிலையிலும் நல்ல பயிற்சியையடைகிற காலத்திலும் பிரிந்து விடுகிறார்களே யென்ற வருத்தம் எனக்கு இடைவிடாமல் இருந்து வருகிறது. நூதனமாக வருபவர்களுக்கு ஆரம்பப்பாடம் முதலியவற்றை அடிக்கடி சொல்லிவருவதனால் எனக்கு மிக்க துன்பமுண்டாகிறதென்பதை நான் சொல்ல வேண்டுவதில்லை; ஆதலால், இவர் சில வருஷங்களாவது இருந்து படித்தால் எனக்குத் திருப்திகரமாக இருக்கும்; இவரும் நல்ல பயனை அடையலாம். சமீபகாலத்தில் தருமபுர மடத்திலிருந்து வந்து சில மாதங்கள் படித்துக்கொண்டிருந்து எனக்கு உவப்பைவிளைவித்து வந்த ஆறுமுகத் தம்பிரானென்பவர் நல்ல சமயத்தில் என்னிடம் சொல்லாமலே போய்விட்டார். அப்படியே பின்பு இராகவாசாரியாரென்ற ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் ஒருவர் சில வருஷம் படித்துக்கொண்டிருந்துவிட்டு நல்ல தருணத்திற் பிரிந்துபோய்விட்டார். திரிசிரபுரத்திலிருந்து நான் இந்தப் பக்கத்திற்கு வந்தபின்பு சீகாழி

முதலிய இடங்களிற் சில காலம் படித்துக்கொண்டேயிருந்து விட்டுப் பிரிந்து சென்றவர்கள் பலர். பின்னும் சில வருஷம் இருந்து படித்துச் சென்றால் அவர்கள் நல்ல பயனை அடையலாமே யென்று நான் அவர்கள் ஞாபகமாகவே இருந்துவருகிறேன். படிக்கவருபவர்களால் அடிக்கடி இப்படிப்பட்ட துன்பம் நேருதலால் நூதனமாக வருபவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லுவதில் எனக்கு ஊக்கம் உண்டாகிறதில்லை. வருபவர்களை யோசித்துத் தான் அங்கீகரிக்கவேண்டியிருக்கிறது" என்று சொன்னார்.

இவர் இவ்வாறு சொல்லி வருகையில் இவருடைய சொற்களிற் காணப்படும் அன்பின் தன்மை, 'நம்மை ஏற்றுக் கொள்வார்' என்ற நம்பிக்கையை எனக்கு உண்டாக்கினாலும் பிரிந்து போன மாணவர்களைப்பற்றிச் சொன்னவார்த்தைகள், 'நம்மை இவர் ஏற்றுக் கொள்வாரோ மாட்டாரோ' என்ற சந்தேகத்தை எனக்கு விளைவித்தன.

என் தந்தையாரது வேண்டுகோள்.

அப்பொழுது தந்தையார், "எவ்வளவுகாலம் தாங்கள் படிப்பித்தாலும் ஜாக்கிரதையாக இருந்து பாடங்கேட்க இவன் ஸித்தனாக இருக்கிறான். தங்களுக்குத் தோற்றுகிறபடி எவ்வளவு காலம் வேண்டுமானாலும் வைத்திருந்து இவனைப் படிப்பிக்கலாம். அழைத்துச்செல்லலாமென்று தாங்கள் சொன்னபின்பே இவனை அழைத்துச்செல்வேன். இதிற் சிறிதும் சந்தேகங்கொள்ள வேண்டாம். இவனைத் தங்கள்பால் அடைக்கலப் பொருளாக ஒப்பித்து விட்டேன். இவனைப்பற்றி இனி ஒன்று சொல்வதற்கு எனக்கு உரிமையில்லை. இதற்குமுன் இவனுக்குப் பாடம் சொல்லிய ஆசிரியர்கள் எல்லோரும், 'பிள்ளையவர்களிடம் சேர்ப்பித்தால் தான் இவனுடைய குறையும் ஆசையும் தீரும்; சீக்கிரத்தில் அவர்களிடம் கொண்டுபோய்விடுங்கள். இனிச் சும்மாவைத்திருத்தல் தருமமன்று' என்று வற்புறுத்திச் சொன்னமையால் தான் இங்கே அழைத்து வந்தேன். இவ் விஷயத்திற் சிறிதும் ஆலோசனை பண்ணவேண்டாம்" என்று சொல்லிப் பின்னும் என்னை அங்கீகரித்துக்கொள்ளும்படி பலவிதமாகக் கேட்டுக்கொண்டார். அவரைப் பின்பற்றி நானும் விநயத்துடன் இயன்றவரையில் வேண்டிக்கொண்டேன்; எங்கள் கவலையை அறிந்து உடனிருந்தவர்களும் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

மீ: ஆகாராதிகள் விஷயத்தில் இவருக்கு இவ்வூரில் ஏதேனும் சௌகரியமான இடமுண்டா?

தந்தையார்: இல்லை; அதையும் தாங்களே கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். அங்ஙனம் செய்வித்தற்கு எனக்கு இப்பொழுது சௌகரியமில்லை.

மீ: திருவாவடுதுறை, பட்டீச்சுரம் முதலிய இடங்களிலே நான் இருப்பதாயிருந்தால் இவருக்கு என்னால் சௌகரியம் செய்வித்தல் கூடும். இவ்வூரில் மட்டும் அங்ஙனம் செய்வித்தற்கு இயலாது. நீங்களே அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சைவராயிருந்தாலும் வேறு வகையினராக இருந்தாலும் என்னுடைய வீட்டிலேயே உணவளிக்கலாம். இவர் விஷயத்தில் அங்ஙனம் செய்வித்தற்கு இயலவில்லையே யென்று வருத்தமடைகிறேன்.

தந்தையார்: இவ்வூரில் இருக்கும் வரையில் ஆகாராதிகளுடைய செலவுகளுக்கு நானே எப்படியாவது முயன்று பணம் அனுப்பிவிடுகிறேன். எப்பொழுது இவன் இங்கே பாடங்கேட்க வரலாம்? தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

மீ: ஒரு நல்ல தினம் பார்த்துக்கொண்டு வந்தால் ஆரம்பிக்கலாம்.

இங்ஙனம் இவர்கூறியது எனக்கு மிக்க ஆறுதலை அளித்தது.

---

2. நான் பாடங்கேட்கத் தொடங்கியது.

மறுநாட் காலையில் நாங்கள் இவரைப் பார்ப்பதற்குச் சென்றோம். அப்பொழுது கல்விமான்கள் சிலர் இவரிடம் வந்திருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலருடைய மாணாக்கர். நாவலர் சிதம்பரம் விட்டு யாழ்ப்பாணம் சென்றதையும் யாழ்ப்பாணத்துள்ள பிரபுக்களும் வித்துவான்களும் நாவலரை வரவேற்றுச் செய்த உபசாரங்கள் முதலிய நிகழ்ச்சிகளையும் அவர் விரிவாகச் சொன்னார். மற்றவர்கள் தங்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்த வித்துவான்களுடைய சௌக்கியங்களையும் அவர்கள் செய்வனவற்றையும் சொல்ல இவர் கேட்டு மகிழ்ந்தார். அப்பொழுது அநேகம் செய்திகளை யறிந்தேன்.

யாப்பிலக்கணத்தில் என்னைப் பரீட்சித்தது.

அன்று பிற்பகலிற் சென்றபொழுது திருநாகைக்காரோணப் புராணத்தை வருவித்து அதை என்பால் அளித்து அதில் நாட்டுப் படலத்திலுள்ள ௩௮-ஆம் செய்யுளாகிய "புன்மைசால்" என்பதையும் அடுத்த செய்யுளையும் படிக்கச் சொல்லி அவ்விரண்டிற்கும் பொருள் கூறித் திரும்பச் சொல்லச் சொல்லிக் கேட்டார். ஜாக்கிரதையாகச் சொன்னேன். அவற்றிலுள்ள சொல்முடிபு பொருள்முடிபுகளைக் கேட்டார்; யோசித்துச் சொன்னேன். பின்பு, "வெண்பாக்களைச் சீர்பிரித்து அலகூட்டிச் சொல்வீரா?" என்று, "நல்லாரைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க, நல்லார்சொற் கேட்பதுவு நன்றே—நல்லார்", "நெல்லுக் கிறைத்த நீர்வாய்க் கால் வழியோடிப், புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாம்" என்ற பாடல்களை இவ்வண்ணமே கூறி அலகூட்டச் சொன்னார். இவர் பிரித்துச் சொன்னபடி சொன்னால் தளைகெடு மென்பதை யறிந்து ஜாக்கிரதையாகப் பிரித்துக் காட்டினேன். அதனைக் கேட்டு எனக்கு யாப்பிலக்கணம் கற்பித்த நாட்டாரைப் பாராட்டியதுடன் அவரைப்பற்றிக் கேள்வியுற்றிருப்பதாகவுஞ் சொன்னார்.

பின் ஒருதினம் என் தந்தையார், "இவன் இலக்கணநூற் பாடம் சிறிது சிலரிடத்துக் கேட்டிருந்தாலும் திருப்தியுண்டாகாமையால் முதலில் தாங்கள் ஏதாவது இலக்கணநூலைக் கற்பித்தால் நலமாக இருக்கும். இவனுடைய கருத்து இது" என்று தெரிவித்தனர். "பதினாயிரம் பாடலுக்குக் குறையாமற் பாடங் கேட்ட பின்பே இலக்கணபாடம் தொடங்குதல் நலம். இவருக்கு இப்போது உள்ள இலக்கண அறிவே இலக்கிய பாடங் கேட்டற்குப் போதுமானது. அதைப் பின்பு கவனித்துக் கொள்ளுகிறேன்" என்று இவர் விடையளித்தார்.

நல்ல தினத்திற் பாடங்கேட்க ஆரம்பித்தது.

அப்பால் என் தந்தையார் குறிப்பிட்டுச்சொன்னபடி ஒரு நல்லதினத்திற் சென்றேன். இவர் நைடதத்தை வருவித்து அளித்துச் சில பாடல்களைப் படிக்கச்செய்து அவற்றிற்கு முறையே பொருள்களையும் செய்யுட்களில் அங்கங்கேயுள்ள விசேடக் கருத்துக்களையும் விளங்கச் சொன்னார். அதுவரையிலும் அவ்வண்ணம் கேளாதவனாகையால் இவருடைய போதனை எனக்கு மிக்க இன்

பத்தை விளைவித்தது. பின்பு வினவியபொழுது இவர் சொல்லிய வண்ணமே நான் விடைபகர்ந்தேன். அப்பால், "சில தினங்களில் விரைவாக இதை முடித்து விடலாம். இது முடிந்தவுடன் வேறு புதிய நூலொன்றை ஆரம்பிக்கலாம்" என்று சொல்லிவிட்டு எனக்குப் பாடஞ்சொல்லும்படி அங்கே வந்திருந்த பழைய மாணவரொருவருக்குக் கட்டளையிட்டார். அவ்வண்ணமே அவரிடம் அந்நூலை நாள்தோறும் கேட்டு வந்தேன்.

அப்பொழுது இக்கவிஞர் தலைவரிடம் படித்துக்கொண்டிருந்த மாணாக்கர்கள்: காரைக்காற் சவேரிநாத பிள்ளை, கூறைநாட்டுக் கனகசபை ஐயர், அவருடைய சகோதரராகிய சிவப்பிரகாசையர் (இவ்விருவரும் வீரசைவர்கள்) என்பவர்கள். திருமங்கலக்குடி சேஷையங்கார், வல்லம் கந்தசாமி பிள்ளை, மாயூரம் முத்துசாமி பிள்ளை, நாகம்பாடிச் சாமிநாத பிள்ளை, மூவலூர்ச் சாமிப் பிள்ளை, திட்டைச் சோமசுந்தரம் பிள்ளை, சீயாலம் சிதம்பரம் பிள்ளை முதலிய பழைய மாணாக்கர்கள் இவரிடம் அடிக்கடி வந்து தமக்குள்ள ஐயங்களைத் தீர்த்துக்கொண்டு போவார்கள்.

என் தந்தையார் விடைபெற்றுச் சென்றது.

மாயூரத்தில் இருப்பதற்குச் சௌகரியப்படாமையால் தந்தையார் என்னுடைய உணவுச்செலவு முதலியவற்றிற்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து ஏற்பாடு செய்துவிட்டுத் தாம் ஊருக்குப் போவதாக நிச்சயித்து ஒரு நாட்காலையிற் பிள்ளையவர்களிடம் வந்து, "நான் விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய பூஜை முதலியவற்றிற்கு இவ்வூர் சௌகரியப்படவில்லை. ஆதலால் இவனைப் பிரிந்து செல்லவேண்டி யிருக்கிறது. தனியே இருந்து வேண்டியவற்றைச் செய்து கொள்ளுவதில் இவனுக்கு வழக்கமில்லை. நானும் இவன் தாயும் இதுவரையில் இவனைப் பிரிந்து இருந்ததில்லை; தயைசெய்து இவனை ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்" என்று சொன்னார்; சொல்லும்பொழுது அவருக்குக் கண்ணீர் பெருகியது. அதைக் கண்ட இப் புலவர்கோமான் அவருடைய அன்பின் மிகுதியையும் பிரிவாற்றாமையையும் கண்டு மனமிரங்கி, "ஐயா, இவருடைய பாதுகாப்பைக்குறித்து நீங்கள் சிறிதும் கவலைப்படவேண்டாம். தைரியமாக ஊருக்குப்போய் உங்களுடைய பூஜை முதலியவற்றை நடத்திக்கொண்டு சுகமாக இருங்கள்.

பார்க்க விரும்பியபொழுது இவரை உங்கள்பால் அனுப்பி வருவித்துக் கொள்ளுவேன். அவகாசமுள்ள காலங்களில் நீங்களும் வந்து பார்த்துவிட்டுப் போகலாம்'' என்று அன்புடன் விடையளித்தார். இவர் அங்ஙனம் கூறிய வார்த்தைகள் எனக்கு அமுதம் போன்றிருந்தன. இவர் 'பாதுகாப்பு' என்று கூறிய சொல் இன்னும் என்காதில் ஒலித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது. அப்பால் தந்தையார் ஊருக்குப் புறப்பட்டார். புறப்படுவதற்கு முன் ஒருநாள் என்னை மாயூரத்திலிருந்த கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரிடம் அழைத்துச்சென்று பிள்ளையவர்களிடம் தமிழ் கற்க என்னைச் சேர்ப்பித்திருத்தலைச்சொல்லி எனக்கு ஸங்கீதத்திலும் பழக்கமிருப்பதால் அவகாசமுள்ள காலங்களில் ஸங்கீதத்தில் பயில்விக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். அவரும் அதற்கு உடன்பட்டார்.

எனக்கிருந்த குறை.

எனக்குப் பாடஞ்சொல்லி வந்தவர் பின்பு நைடதத்தின் மேற்பகுதிகளைச் சொல்லிவந்தார். என்னுடைய ஆவலை நிறைவேற்றுந் தகுதி அவர்பாற் காணப்படவில்லை. ஆனாலும் நாள்தோறும் வேகமாகக் கேட்டு வந்தேன். அவரும் விரைவாகவே சொல்லி வந்தார். நான் அந்நூலை முன்னமே பாடங்கேட்டதன்றிப் பலமுறை படித்து ஆராய்ந்து வந்திருந்தமையால் அவர் பாடஞ் சொல்லுவதில் விசேடமொன்றையும் காணவில்லை. அதனால், 'இவ்வளவுகாலம் முயன்று பிள்ளையவர்களிடம் வந்துசேர்ந்தும் அவர்களிடத்திலேயே பாடங்கேட்கும் பாக்கியம் நமக்குக் கிடைக்கவில்லையே!' என்ற குறை மேன்மேலும் வளர்ச்சியடைந்து வந்தது. அக்குறையை நான் தெரிவிக்கவாவது இவரே தெரிந்து கொள்ளவாவது தக்க சமயம் வாய்க்கவில்லை. என்னுடைய கருத்தை இவரிடம் வெளிப்படுத்துவதற்கு அச்சமுற்றும் இருந்தேன். என்னைக்காணும்பொழுது இவர், "பாடம் நடந்துவருகிறதா?" என்றுகேட்பார்; "நடந்து வருகிறது" என்றுமட்டும் சொல்லுவேன். இவருடன் அதிகமாகப்பழகி இவரிடம் பாடங் கேட்பதற்கு நல்ல காலம் எப்பொழுது வாய்க்குமோவென்று அதனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தேன். அந்த விஷயத்தில் தக்கவாறு முயலும்படி என்மனம் என்னைத் தூண்டிக்கொண்டே வந்தது; நல்லூழும் அதற்குத் துணைசெய்தது.

தளிரால் தளிர்த்த அன்பு.

கவிஞர்களுக்குப் பூஞ்சோலைகளிலும் பிற இயற்கைக் காட்சிகளிலும் ஈடுபாடு அதிகம் என்பது பலரும் அறிந்ததே. மரங்கள் பூச்செடிகள் முதலியவற்றைக் கண்டு மகிழும் வழக்கம் இவருக்கு மிகுதியாக உண்டு. இவர் புதிதாகத் தாம் வாங்கிய வீட்டின் தோட்டத்தில் அவ்வூர் வழக்கப்படியே நாரத்தை முதலியவற்றின் பெரிய செடிகளையும் பூஜைக்குரிய வில்வம் முதலியவற்றின் பெரிய செடிகளையும் வேரோடு மண் குலையாமல் தோண்டி யெடுத்து அம்மண்ணின்மேல் வைக்கோற் புரி சுற்றிக் கூறைநாட்டிலிருந்து வருவித்து ஆழ்ந்த குழிகளில் வைப்பித்து நீர் வார்த்துப் பாதுகாத்து வரும்படி செய்வித்திருந் தார். வேலைக்காரர்கள் அவற்றைப் பாதுகாத்து வந்தார்கள். சில தினங்கள் சென்றபின் நாள்தோறும் காலை மாலைகளில் இவர் சென்று பட்டுப் போகாமலிருக்கின்றனவா வென்று அவற்றைக் கவனித்து வருவதுண்டு. இவர் தனியாகவேனும் யாரையாவது உடனழைத்துக் கொண்டேனும் காலையிற் சென்று எந்தச் செடி யில் எந்தக் கிளையில் தளிர் உண்டாயிருக்கிறதென்று பார்த்து, தோன்றிய தளிரைக் கண்டு திருப்தி அடைவார். இவர் இங்ஙனம் செய்துவருவதைச் சில நாள் கவனித்த நான், 'இவர்களுடைய அன்பை அதிகமாகப் பெறுவதற்கு இத்தளிர்களையே துணையாகக் கொள்வோம்' என எண்ணினேன். அதுமுதல் விடியற்காலையில் எழுந்திருந்து இவர் செல்லும் முன்பே நேராகத் தோட்டத்திற் குச்சென்று ஒவ்வொரு செடியிலும் ஏதாவது புதிய தளிர் உண் டாகியிருக்கிறதா என்று கவனித்து அறிந்துவந்து நிற்பேன். இவர் வரும்போது மெல்ல அருகிற் போய் நான் இவரை அழைத் துச் சென்று, இன்ன செடியில் இன்ன கிளை தளிர்த்திருக்கிறது, இன்ன கிளையில் இவ்வளவு தளிர்கள் உண்டாயிருக்கின்றன வென்று காட்டுவேன். இவர் ஆவலோடு என்னுடன் வந்து அவற்றை ஊன்றிப் பார்த்து அங்கங்கே நான் தெரிவித்தபடி தளிர்களிருத்தலைக் கண்டு மகிழ்வார். இப்படிச் சில தினங்கள் செய்து வந்தேன். இவரும் ஒவ்வொருநாளும் காலையில் வந்து அங்கே நின்ற என்னை முன்னிட்டுக்கொண்டு சென்று தளிர்களைப் பார்த்து மகிழ்ந்து வருவாராயினர்.

தம்முடைய மனத்திற்கு உவப்பான இச் செயலை நான் மேற்கொண்டதை இவர் அறிந்து பின்னொரு நாள் என்னை நோக்கி, "இவற்றை முன்னதாக நீர் பார்த்து வைத்துக்கொண்டது எதனால்?" என்று வினவினார். "*ஐயா அவர்களுக்கு இதில் மிக்க விருப்பம் இருப்பதை அறிந்து இவ்விடத்துக்கு (தங்களுக்கு) அதிகச் சிரமம் கொடுக்கக் கூடாதென்றெண்ணி முதல் நாள் பிற்பகலிலும் மறுநாட் காலையிலும் பார்த்து வைத்துக்கொண்டேன்" என்றேன். இவர், "யாரேனும் பார்த்து வைக்கும்படி சொன்னார்களா?" என்று வினவவே நான், "ஒருவரும் சொல்லவில்லை. இவ்விடத்திற்கு உவப்பாக இருக்குமென்று இவ்வேலையை நானாகவே செய்துவருகிறேன்" என்றேன். இவர், "நாள்தோறும் இப்படியே நீர் முன்னதாகவே கவனித்து நான் வரும்போது சொன்னால் நலமாயிருக்கும்" என்று சொன்னார். அவ்வண்ணமே நாள்தோறும் செய்து வந்தேன். இவரும் பார்த்து வந்தார். இங்ஙனம் இவர் பார்த்துச் சென்ற பின்பே ஒவ்வொரு நாளும் மகிழ்ச்சியுடன் தந்தசுத்தி முதலியவற்றைச் செய்யச் செல்வேன். இவர் அப்பொழுது பாடத்தைப்பற்றியும் விசாரிக்கத் தொடங்கினார். இங்ஙனம் நாடோறும் இவரைச் சந்தித்துப் பேச நேர்ந்ததற்கு ஒரு காரணமாக இருந்த தளிர்களை வாழ்த்தினேன்.

இவர்பால் நான் நேரே பாடங் கேட்டது.

பின்பு ஒருநாள் நான் படிக்கும் பாடங்களைப்பற்றி இவர் விசாரிக்கையில், "இவ்விடத்திலேயே பாடங் கேட்கவேண்டுமென்னும் விருப்பம் எனக்கு மிகுதியாக இருக்கின்றது" என்பதை அச்சத்துடன் தெரிவித்தேன். கேட்ட இவர், "அவ்வாறே செய்யலாம்; இப்போது நடக்கும் நைடதப் பாடம் பூர்த்தியாகட்டும்" என்று விடையளித்தார். அது சில தினங்களில் ஒருவாறு முடிந்தது. அதை இவருக்குத் தெரிவித்தேன். மறுநாட் காலையில் என்னை வலிந்தழைத்து, "இனிமேல் பிரபந்தங்களைப் படிக்கத் தொடங்கலாம்" என்று சொல்லித் திருக்குடந்தைத்திரிபந்தாதிச் சுவடியை வருவித்துக் கொடுத்துப் படிக்கும்படி சொன்னார். அந்தப்படியே நானும் மற்றவர்களும் வாசித்துப் பொருள்கேட்டு

* படிப்பவர்களும் ஏனையோரும் இவர்களை, 'ஐயா அவர்கள்' என்று சொல்லுவது வழக்கம்.

வந்தோம். அந்நூல் இரண்டு தினத்தில் முற்றுப் பெற்றது. யமகம் திரிபுகளாகிய நூல்களில் ஐந்து ஆறு பாடல்களுக்கு மேல் கேட்க முடியாமல் அதுவரையில் வருந்திக்கொண்டிருந்த எனக்கு மிகக் கடினமாகிய அந்நூல் இரண்டு தினங்களில் முற்றுப் பெற்றதும், பாடம் சொல்லுகையில் இவர் யாதொரு வருத்தமுமின்றி முகமலர்ச்சியோடு மனமுவந்து சொல்லியதும், மாணாக்கர்களுக்கு விளங்காதவை இன்னவையென்று அறிந்து அந்தப் பாகங்களுக்கு மட்டும் பொருள் சொல்லிக் கடினமான தொடர் மொழிகளைப் பிரித்துக் காட்டி விளக்கியதும், இன்றியமையாத சரித்திரங்களை விளக்கமாகக் கூறியதுடன் இலக்கணக் குறிப்புக்களைச் சுருங்கச் சொல்லித் தெரிவித்ததும் எனக்கு வியப்பையும் இன்பத்தையும் உண்டுபண்ணின. பாடம் முற்பகல் பிற்பகல் இரண்டு வேளைகளிலும் நடைபெற்றது. முற்கூறிய சவேரிநாத பிள்ளையும் கனகசபை ஐயரும் என்னோடு பாடங் கேட்டு வந்தார்கள். அவர்கள் பழக்கம் எனக்கு மிக்க உதவியாக இருந்தது.

அப்பாற் பழமலைத்திரிபந்தாதி, திருப்புகலூர்த்திரிபந்தாதி, மருதூர் யமகவந்தாதி, தில்லை யமகவந்தாதி, திருவேரகத்து யமகவந்தாதி, துறைசை யமகவந்தாதி, மறைசையந்தாதி முதலிய அந்தாதிகளும், மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ், செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத் தமிழ், அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய சில பிள்ளைத் தமிழ்களும், அஷ்டப்பிரபந்தத்துள் சில பிரபந்தங்களும் கேட்டு முடித்தோம். மறைசை யந்தாதி மட்டும் ஒரே நாளில் முற்றுப் பெற்றது.

இவ்வளவு நூல்களில் உள்ள பாடல்களும் இப் புலவர்சிகாமணிக்கு ஞாபகத்திலேயே இருந்தன. அதற்குக் காரணம் இடைவிடாமற் பாடஞ் சொல்லி வந்தமையே. உரிய இடங்களில் இவர் சொல்லி வரும் பதசாரங்கள் இன்பத்தை விளைவிக்கும். ஓய்வு நேரங்களில் நாங்கள் கேட்ட பாடங்களை மீட்டும் படித்துச் சிந்தனைசெய்து வைத்துக்கொள்வோம். பாடங்கேட்கும் காலமன்றிச் சிந்திக்கும் காலத்திலும் இவரை விட்டுப்பிரிவதற்கு மனமில்லாமற் பக்கத்திலிருந்தே மெல்லப் படித்துவருவோம். தம்மிடம் வருகிற தக்கவர்களோடு இவர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது பல அருமையான விஷயங்களை நாங்கள் எளிதில் அறிந்துகொள்

னுவோம். நாங்கள் படித்த நூல்களிலிருந்து நல்ல பாடல்களை வந்தவர்களுக்குச் சொல்லிக்காட்டிப் பொருள் சொல்லும்படியும் செய்வார். அங்ஙனம் செய்துவந்தமையால் எங்களுக்குத் தமிழ்ப்பயிற்சியும், ஊக்கமும், கூச்சமின்றிப் பேசும் வழக்கமும் நாளடைவில் அதிகரித்துவந்தன.

அச்சுப் புத்தகங்கள் அக்காலத்துப் பெரும்பாலும் அகப்படா ; ஆதலாற் படிக்கும் நூல்களை ஏட்டிலேயே எழுதிப்படித்து வந்தோம். அப்படி எழுதுவதற்குமுன்பு பனையோலைகளை வருவித்து வாரித் துளையிட்டுச் சேர்த்துப் புத்தகமாக்கி எங்களிடம் கொடுத்து எழுதச் செய்வார். ஓய்வு நேரங்களில் பழைய கவிஞர்களுடைய சரித்திரங்களை விளங்கச் சொல்லி ஒவ்வொரு சமயத்தில் அவர்கள் செய்த இனிய தனிப்பாடல்களைப் பொருளுடன் கூறி எங்களை எழுதிக்கொள்ளும்படி செய்வார்.

ஒரு தவசிப் பிள்ளை.

இவரிடம் தவசிப்பிள்ளையாக உள்ள பஞ்சநதம் பிள்ளை யென்பவர் இவரிடம் நெடுங்காலமாக இருந்து பணிவிடைசெய்து வந்தவர். சிலவகையில் இவருடைய மனம்போல அவர் நடப்பதில்லை. அநாவசியமாக மாணவர்களைக்கூட்டி வைத்துக்கொண்டு இவர் கஷ்டப்படுகிறாரென்பது அவருடைய எண்ணம். படித்தவரிடத்திலாவது படிக்கும் மாணாக்கரிடத்திலாவது சிறிதும் அன்பே இல்லாதவர். முகந்திரிந்து நோக்கலும் கடுஞ்சொற் சொல்லுதலும் அவரிடம் இல்லாத வேளை பெரும்பாலும் இராது. நாங்கள் எல்லோரும் அவரைப்பின்பற்றித்தான் செல்லவேண்டும். இல்லாவிடின் ஏதாவது ஒரு கோளைச்சொல்லி இவர் மனத்தை வேறுபடுத்திவிடுவார். திருவாவடுதுறை மடத்துத் தவசிப்பிள்ளையாதலாலும் பலவருடங்களாக இருந்துவருபவராதலாலும் அவரை இவர் கடிந்து பேசுவதில்லை. இவருடைய நண்பர்களிடம் அவர், "இவர் மாணாக்கர்களிடம் எதற்காக இவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்? தொண்டைத் தண்ணீர் வற்றும்படி கத்துவதனால் என்ன லாபம்? இந்த மாணாக்கர்களால் ஏதாவது பயனுண்டா? ஒரு தம்படிக்குக்கூடப் பிரயோசனமில்லையே. காலத்தை வீணாகப் போக்கிக் கொண்டே யிருக்கிறார்" என்று அடிக்கடி சொல்வதுண்டு. அவர்களால் இவரும் கேள்வியுற்று மௌனமாயிருந்துவிடுவது வழக்கம். அவர் எதுசெய்தாலும் இவர் பொறுத்துக்

கொண்டேயிருப்பார். நாங்கள் இரவில் படிக்கும்பொழுது அங்கே படிப்பதற்காக வைக்கப்பெற்றுள்ள விளக்கை அவர் விரைவாக வந்து சமையற்கட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றுவிடுவார். இவர், "எடுக்கவேண்டாம்; படிக்கிறவர்களுக்கு இடையூறுசெய்வது தவறு" என்று மென்மையாகச் சொல்லி அவருடைய வேகத்தைத் தணிப்பார். அவரைப் போகச் செய்துவிட்டுப் பின்பு தம்பால் உள்ளவர்களில் இன்னார் இன்னாரிடம் இன்ன இன்னவாறு பழக வேண்டுமென்றும், இன்ன இன்ன மாதிரி பேசவேண்டுமென்றும், இல்லையாயின் எங்களுடைய நிலைமையை அறிந்துகொள்ளாமற் சிலர் துன்புறுத்தல் கூடுமென்றும், அச்செயல் தமக்கும் எங்களுக்கும் அதிக வருத்தத்தை யுண்டுபண்ணுமென்றும், ஆதலால் அவர்களுக்குப் பிரீதியுண்டாகும்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் இவர் எங்களுக்குப் புத்தி புகட்டுவார். படிக்கப்போனவுடன் தவசிப்பிள்ளை தானேயென்று எண்ணி அவரை ஒருநாள் பஞ்சநதமென்று ஒருமையாக அழைத்தேன். அதனைக்கேட்ட இவர் அவர்போன பின்பு, "பஞ்சநதம் பிள்ளையென்று அழையும். அவனை அலட்சியம்செய்தால் ஏதாவது விபரீதத்தை விளைவித்து விடுவான்; பிறரைக்கொண்டும் துன்புறுத்துவான்" என்று அவரிடத்தும் ஏனையோரிடத்தும் நடந்து கொள்ள வேண்டியமுறையைத் தனியே எனக்குச் சொன்னார்.

உள்ளன்பு.

நான் போகுங்காலங்களிலெல்லாம் கண்டவுடன், "ஆகாரம் ஆயிற்றா?" என்றும், "சௌகரியமாக இருக்கிறதா?" என்றும் விசாரிப்பார். ஏதேனும் வேண்டியிருந்தால் வருவித்துக்கொடுப்பார். நான் ஆகாரம் பண்ணிக்கொண்டு வருவதற்கு நேரமானால் என்ன காரணத்தால் வரவில்லையோ வென்று கவலையுற்று நான் வரும் வழியையே நோக்கிக்கொண்டு தெருத்திண்ணையில் இருந்ததை நான் சிலமுறை கண்டிருக்கிறேன்.

திருக்குற்றால யமகஅந்தாதி படித்தது.

இவராற் பார்க்கப்படாத நூல்கள் எவையேனும் கிடைக்குமாயின் அவற்றைத் தாமே வைத்துக்கொண்டு நன்கு ஆராய்ந்து படித்துவருவார். விளங்காத விஷயங்களை யார்சொன்னாலும் விருப்பத்தோடு கேட்டு அறிந்துகொள்வார்; விஷயம் தெரிய

வேண்டுமென்னும் நோக்கத்தை யன்றி, இன்னாரிடம் கேட்கலாம், இன்னாரிடம் கேட்கக் கூடாதென்னும் வேற்றுமை இவர்பால் இல்லை. அப்பொழுது இவர் நூதனமாகக் கிடைத்த திருக்குற்றால யமகவந்தாதிச் சுவடியைத் தாமே கையில் வைத்துப் படித்துப் பொருளாராய்ந்து வந்தார். தலசம்பந்தமாக அதிலே வந்துள்ள சண்பகக் கற்பக விநாயகர், இலஞ்சிக்குமாரர், சங்கவீதி, சங்கக் கோயில் முதலிய விஷயங்களை மாயூரத்திற்கு வந்து தங்கியிருந்த இவருடைய மாணாக்கரான திருநெல்வேலிச் சந்திரசேகரம் பிள்ளையென்பவரிடம் வினவி அறிந்துகொண்டார். அவரும் அன்புடன் தெளிவாகச் சொல்லிவந்தனர். அந்த அந்தாதியின் நடையைக் குறித்து அடிக்கடி இவர் பாராட்டுவதுண்டு.

என்பெயரை மாற்றியது.

என்னுடைய இயற்பெயர் வேங்கடராமனென்பது ; அதுவே சர்மா நாமம். இவரிடம் என் தந்தையார் சொல்லியதும் வேங்கடராமனென்பதே. அப்பெயராலேயே என்னை அழைத்துவந்த இவர் சில தினங்களுக்குப்பின் ஒருநாள் என்னைநோக்கி, "வீட்டார் உம்மை அழைப்பது இந்தப்பெயராலேயா? அன்றி உமக்கு வேறு பெயருண்டோ?" என்றுகேட்டார். நான், "வேங்கடராமனென்பது மூதாதையின் பெயராதலின் தாய் தந்தையர்கள் அவ்வாறு அழையாமல் சாமிநாதனென்பதன் திரிபாகிய 'சாமா' என்று அழைப்பார்கள்" என்றேன். "சாமிநாதனென்ற பெயரே நன்றாயிருக்கிறது. இனி அப்பெயராலேயே உம்மை அழைக்கிறேன்" என்றுகூறி அன்றுமுதல் அப்பெயராலேயே அழைத்து வருவாராயினர். இவருடைய விருப்பத்தின்படி பிறரும் அங்ஙனமே செய்துவந்தார். அப்பெயரே நிலைத்துவிட்டது.

என் இசைப்பயிற்சியை நிறுத்தியது.

நான் இவரிடம் படிக்கத்தொடங்கிய நாள்முதல் என் தந்தையாருடைய கட்டளையின்படியே ஒவ்வொரு தினத்தும் ஓய்வு நேரத்திற்சென்று அவ்வூரிலிருந்த முடிகொண்டான் கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரிடம் ஸங்கீதம் கற்றுக்கொண்டு வந்தேன். நான் முன்னரே பயிற்சிபண்ணியிருந்த கீர்த்தனங்களை மறவாமலிருத்தற்கு இங்ஙனம் செய்தல் நலமென்று என்பிதா எண்ணினர்.

பாரதியாரும் அன்புடன் கற்பித்துவந்தார். அவர் இயற்றிய சில கீர்த்தனங்களும் பிறபெரியோர்கள் இயற்றிய சில பழைய உருப்படிகளும் எனக்கு அக்காலத்திற் பாடமாயின. பிள்ளையவர்களும் அவரும் அதிகப் பழக்கமுடையவர்களாகையால் எப்பொழுதேனும் சந்திக்கும்படி நேர்ந்தால் இருவரும் மனங்கலந்து சிலநேரம் பேசிக்கொண்டிருப்பது வழக்கம். ஒருநாட் காலையில் இருவரும் சந்தித்தபொழுது தம்மிடம் நான் படிக்க வந்திருப்பதாகவும் பாடல்களை இசையுடன் படிப்பதாகவும் அப்படிப் படிப்பதை ஒருநாள் வந்து கேட்கவேண்டுமென்றும் இவர் அவருக்குச் சொல்லவே அவர், "அந்தப் பையனுடைய தகப்பனார் ஸங்கீத வித்துவானாதலால் அவருக்கும் எனக்கும் பல நாளாகப்பழக்கம் உண்டு. அவனுக்கு ஸங்கீதப் பயிற்சி மேன்மேலும் பெருகும்படி கற்பிக்க வேண்டுமென்று என்னிடம் அவர் சொல்லிவிட்டுப் போனார். அவன் அந்தப்படியே என்னிடம் தினந்தோறும் வந்து சிக்ஷை சொல்லிக்கொண்டு போகிறான். சில கீர்த்தனங்கள் அவனுக்குப் பாடமாயிருக்கின்றன. தங்களிடம் பாடங்கேட்டு வருவதாகவும் சொன்னான்" என்று சொன்னதன்றி, "அந்தப் பையனைக் கவனித்துப் படிப்பிக்க வேண்டுமென்று நானும் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்" என்றனர். அப்பால் இவர் அவருடன் அதிகம் பேசாமல் அவரிடம் விடை பெற்று நேரே விரைவாக வீட்டிற்கு வந்து அங்கே படித்துக்கொண்டிருந்த என்னைப்பார்த்து, "நீர் கோபால கிருஷ்ண பாரதியாரிடம் சென்று இசைப்பயிற்சி செய்து வருவதுண்டோ?" என்று கேட்டார். கேட்ட குறிப்பையறிந்து நான் மிகவும் அஞ்சி, "என்னுடைய தகப்பனாருக்கும் அவருக்கும் அதிகப் பழக்கம் உண்டு. இவ்வூரிலிருக்கையில் பாரதியாரிடம் சென்று ஸங்கீதத்தையும் விருத்தி பண்ணிக்கொள்ளும்படி அவர் சொன்னமையால் இதுவரையிற் கற்றவற்றை மறவாமலிருத்தற்பொருட்டுச் சென்று பயின்று வருகிறேன்" என்று விநயத்துடன் சொன்னேன். இவர், "நீர் அங்ஙனம் செய்து வருவதை நான் இதுவரையில் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. இசையில் அதிகப் பழக்கம் வைத்துக்கொண்டால் இலக்கிய இலக்கண நூல்களில் நன்றாகப் புத்தி செல்லாது. நூல்களின் கருத்தை நன்றாக ஆராய்ந்து படிப்பதையும் அது தடுத்துவிடுமே" என்று சொன்னார். இவருடைய நோக்

கத்தை அறிந்து மறுநாள் முதல் அம்முயற்சியை அடியோடே நிறுத்திக்கொண்டேன். பாரதியாரிடத்து வேறொன்றும் சொல்லாமல், "இங்கே வருவதற்கு எனக்கு ஒய்வு நேரம் இல்லை" என்று சொல்லிவிட்டு நேர்ந்த காலங்களில் அவரிடம் சாதாரணமாகப் பழகி வந்தேன்.

ஒரு மாணாக்கர் எண்ணெய் வாங்கி வந்தமை.

ஒருநாள் எங்களுக்குக் காலைப்பாடமானவுடன் இவர் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ளுதற்குச் சென்று ஒரு பலகையில் இருந்தார். எப்பொழுதும் பாடஞ் சொல்லுவது இவருக்கு வழக்கமாதலால், பாடங் கேட்பவர்கள் புஸ்தகமும் கையுமாக அருகில் வந்திருந்தார்கள். எண்ணெய் தேய்க்கும் வேலைக்காரன் உள்ளே சென்று சமையற்காரனைக் கேட்டபொழுது அவன் எண்ணெய் இல்லையென்றான். அயலில்நின்ற மாணாக்கர் ஒருவர் அதனையறிந்து விஷயம் இவருக்குத் தெரியாதபடி தம்மிடமிருந்த ரூபாயொன்றை எடுத்துக்கொண்டு காவிரியாற்றின் கரையோரத்திலிருந்த கடைத்தெருவிற்கு வேகமாக ஓடிச் சென்று எண்ணெய் வாங்கி வந்து சமையற்காரனிடம் சேர்ப்பித்துவிட்டு யாதும் அறியாதவர் போல் வந்து இருந்தனர். எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ள வெண்ணி, ஆசனத்தில் இருந்தும் உடனிருந்தவர்களுக்கு வழக்கம் போலவே பாடஞ்சொல்லிக்கொண்டிருந்தமையால் எண்ணெய் வாராமையின் காரணத்தை இவர் அறிந்துகொள்ளவில்லை.

மூன்று சமஸ்யைகள்.

பின் ஒருநாள் மாலையில் அநுஷ்டானம் செய்துவிட்டு வந்து வீட்டின் மேல்புறத் திண்ணையில் இவர் இருந்தார். கனகசபை ஐயர், சவேரிநாத பிள்ளை, நான் ஆகிய மூவரும் கீழ்புறத் திண்ணையின்கீழே வரிசையாக இவரை நோக்கிய வண்ணமாக நின்றோம். அப்பொழுது எங்களைநோக்கி இவர், "உங்களுக்குச் செய்யுள் செய்யும் பழக்கமுண்டா?" என்று கேட்டார். "உண்டு" என்றோம். "வெண்பாவின் ஈற்றடியைக்கொடுத்தால் ஏனைமூன்றடிகளையும் பாடி முடிப்பீர்களா?" என்று வினவினர். "ஏதோ உழைத்துப்பார்க்கிறோம்" என்று ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டு சொன்னோம். சொன்னவுடன், "தேவா வெனக்கருளைச்செய்"

என்பதைச் சவேரிநாத பிள்ளைக்கும், "சிந்தா குலந்தவிரச் செய்" என்பதைக் கனகசபை ஐயருக்கும், "கந்தா கடம்பாகு கா" என்பதை எனக்கும் ஈற்றடிகளாக அளித்தார். நாங்கள் மூவரும் ஏனை மூன்றடிகளையும் முடித்து முறையே தெரிவித்தோம். கேட்ட இவர், "இப்படியே பாடிப் பழகுவது நல்லது. பாடப்பாட உங்களுக்கு நல்ல வாக்கு உண்டாகலாம்; 'செந்தமிழு நாப்பழக்கம்' என்பது ஔவையார் திருவாக்கன்றோ?" என்று கூறிவிட்டு என்னை நோக்கி, "உமக்குக் கொடுத்த இறுதி அடியை வைத்து நானும் ஒரு செய்யுள் செய்து முடித்திருக்கிறேன்" என்று,

(வெண்பா)

"* பாடப் படிக்கப் பயனு நினக்கன்பு
கூடக் கருணை கொழித்தருள்வாய்—தேடவரும்
மந்தா னிலந்தவழு மாயூர மாநகர்வாழ்
கந்தா கடம்பாகு கா"

என்ற செய்யுளைச் சொன்னார். நாங்கள் செய்த மூன்று பாட்டுக்களும் எனக்குஞாபகம் இல்லை. அதுமுதல் நாங்கள் செய்யுள் செய்யும் முயற்சியை மேற்கொண்டு வந்தோம்.

முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத் தமிழ்.

தமிழில் நல்ல அறிவுண்டாகவேண்டுமென்று கருதி நாள்தோறும் முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழை முற்றும் பாராயணம் செய்து வருவது எனக்கு வழக்கமாக இருந்தது. அதனைக் கண்ட இவர் ஒருநாள், "இப்படியே நாள்தோறும் முற்றும் பாராயணம் செய்துவந்தால் உமக்குச் சிரமமாக இருக்கும். மற்றவர்களோடு சேர்ந்து படிப்பதற்கும் இயலாது. முருகக்கடவுளை வழிபடுதல் தமிழ்ப்பயிற்சிக்கு மிகவும் நல்லதே. அப்பிள்ளைத் தமிழில் வருகைப்பருவத்தில் இரண்டு பாடல்களைமட்டும் மனனம் செய்துகொண்டு வந்தாற் போதும்" என்றார். அது தொடங்கி அவ்வண்ணமே செய்து வருவேனாயினேன்.

---

* இச்செய்யுளை அப்பொழுது கேட்டு மகிழ்ந்து மனனம் செய்திருந்த நான் என்ன காரணத்தாலோ மறந்துவிட்டேன். பல வருடங்களுக்குப்பின், திருவாவடுதுறையிலிருந்தவரும் இவர் மாணாக்கரும் சிறந்த கவிஞருமாகிய இராமலிங்கத் தம்பிரானென்னும் நண்பரால் அறிந்து அப்பால் நாள்தோறும் சொல்லி வருவேனாயினேன்.

பெரியபுராணப் பாடம்.

சில மாதங்களுக்குப் பின் இவர்பால் விடைபெற்றுக்கொண்டு சொந்த ஊருக்குப்போனேன். அங்கே என் தகப்பனாரும் பிறரும் இவர்பால் நான் பாடம்கேட்டுவரும் முறைகளையும் இவருடைய குணவிசேஷங்களையும் நான் விவரமாகச் சொல்லக்கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்தார்கள். அங்கே சில தினமிருந்து திரும்பிவந்தேன். அதற்குள் மாயூரங்கோயிற் கட்டளைப்பணியை அப்போது நடத்திவந்த ஸ்ரீபாலசுப்பிரமணியத் தம்பிரானென்பவரும் வேறு சிலரும் இவரிடம் முதலிலிருந்து பெரியபுராணத்தைப் பாடங்கேட்டு வருவாராயினர். நான் திரும்பி வந்த தினத்தில் தொடங்கிய பாடம் எறிபத்த நாயனார் புராணம். என்னைக்கண்டவுடன் அவர்களுடன் சேர்ந்து அப்புராணத்தைக் கேட்டு வரும்படி இவர் சொன்னார். அங்ஙனமே செய்து வந்தேன். என் தகுதிக்கு அந்நூல் எத்தனையோ மடங்கு மேற்பட்டதாக இருந்தாலும், இவர் பாடஞ்சொல்லும் பக்குவத்தால் அந்நூற் செய்யுட்கள் எளியனவாகவே இருந்தன. அவற்றிலுள்ள நயங்களும் புலப்பட்டன.

கண்ணப்ப நாயனார் புராணம்.

இவ்வாறு பாடம் நடந்து வருகையில் ஒருநாள் திருவாவடுதுறை மடத்துக் காறுபாறாக இருந்த ஸ்ரீகண்ணப்பத் தம்பிரானென்பவர் அங்கே வந்தார். தற்செயலாக அன்றைப்பாடம் கண்ணப்ப நாயனார் புராணமாக இருந்தமையால், பெயரொற்றுமை பற்றி அதனை அவர்முன்னிலையிற் படித்து அன்றைத்தினமே பூர்த்திசெய்து விடவேண்டுமென்ற எண்ணம் இவருக்கும் பிறர்க்கும் உண்டாயிற்று. அக்குறிப்பையறிந்து விரைவாகப்படித்து நாங்கள் பொருள்கேட்டுக்கொண்டு வந்தோம். கண்ணப்ப நாயனாருடைய அன்பின் மிகுதியையும் அவர்பால் தமக்குள்ள அருளின் மிகுதியையும் ஸ்ரீகாளத்திநாதர் சிவகோசரியாருடைய கனவிற் கட்டளையிடும் பகுதியாகிய செய்யுட்கள் நாங்கள்படிக்கும் அச்சுப் புத்தகங்களுள் ஒன்றிலேனும் காணப்படவில்லை. உடனே இவர், “அங்கே ஐந்து பாடல்கள் இருக்கவேண்டுமே; அவை மிரம்ப நன்றாக இருக்கும். உங்கள் புஸ்தகத்தில் அச்செய்யுட்களில்லாமை வியப்பை உண்டுபண்ணுகின்றது” என்றுசொல்லித் தம்முடைய புத்தகப் பெட்டியின் திறவுகோலைக் கொடுத்து அதைத் திறந்து பெரிய

புராண ஏட்டுப்பிரதியை எடுத்துக்கொண்டு வரும்படி என்னை அனுப்பினர். உடனேசென்று அதை எடுத்துவந்தேன். பிரித்து அந்த இடத்தைப்பார்க்கையில் மிக்க அருமையான ஐந்து பாடல்கள் அப்பிரதியிற் காணப்பட்டன. அவை, "பொருப்பினில்", "உருகியவன்பு", "இம்மலைவந்து", "வெய்யகனல்", "மன்பெருமா" என்ற முதற்குறிப்புடையவை. அவற்றைப் படிப்பிக்கச் செய்து கேட்பித்து எல்லாருக்கும் மகிழ்வளித்தார். கேட்டவர்கள் இவருடைய ஞாபக சக்தியை மிகவும் பாராட்டினார்கள்.

'இன்று நெய் கிடைத்தது.'

அப்புராணத்தைப்படித்துமுடிக்கும்பொழுது இரவு கரு-நாழிகைக்குமேலாயிற்று. மடத்திலே ஆகாரம் பண்ணிக்கொள்ளும்படி தம்பிரான்மார்கள் சொன்னமையால் இவர் அவ்வண்ணமே செய்தார். அவர்களிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு தம்வீட்டிற்கு இவர் செல்லும்பொழுது நானும் உடன் சென்றேன்; இவர் என்னைப் பார்த்து, "மடத்தில் ஆகாரம் பண்ணினமையால், இன்று நெய் கிடைத்தது" என்றார்; அதற்கு முதன் மூன்றுநாளும் நெய்யில்லாமல் இவர் உண்டதை நான் அறிந்தவனாதலால் என்னிடஞ் சொன்னார். இவர்பால் அன்பும் மதிப்புமுள்ளவர்கள் எத்தனையோ ஆயிரம்பேர் இருந்தும் இவருடைய குடும்பநிலைமையை ஒருவரும் கவனிக்கவில்லையே யென்ற எண்ணம் அப்பொழுது உண்டாகி என்னை மிக வருத்தியது. அந்த வறுமை நிலையை ஒருகாலத்தும் இவர் புலப்படுத்தினரல்லர். சிறந்த கல்விமான்களுக்கு வறுமைத் துன்ப முண்டென்பதை,

(கட்டளைக் கலித்துறை)

"கொடுக்கச் சடைவற்ற வுன்னையும் பாடிக் குலாமர்முன்போய்
இடுக்கட் படுவ தழகல்ல வேயென்னை யீடழிக்கும்
நடுக்கத்தை யாற்றப் படாதுகண் டாயெந்த நாளுமுண்ண
உடுக்கக் குறைவருத் தாதேகுற் றாலத் துறைபவனே"

என்னும் அருமைச் செய்யுளாலறியலாகும். உடனிருந்தமையால் இதைப்போன்ற சந்தர்ப்பங்கள் பலவற்றை நான் அறிந்திருப்பதுண்டு.

சடகோப ஐயங்காரைப் பாராட்டியது.

ஒரு தினம் நான் உடன் படிப்பவர்களோடு பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அரியிலூர்ச் சடகோபையங்கார் தம்மிடம் வரு

வோரிடத்துச் சமயோசிதமாகச் செய்யுட்களைக் கூறி அவற்றிற்குப் பொருள் சொல்லி உபந்யஸித்தல் நயமாக இருக்குமென்றும் அக் கேள்வியாலும் என் மனம் தமிழ்ப்பாஷையில் ஈடுபட்டதுண்டென்றும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது அங்கே வந்த இவர், "சடகோபையங்காரைப்பற்றி என்ன பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்றுகேட்க, உடனிருந்த ஒருவர்நிகழ்ந்ததைச்சொன்னார். அப்பொழுது இவர் என்னைப் பார்த்து, "அவர் சொல்லியவற்றுள் ஏதாவது ஒரு செய்யுளைச் சொல்லி அதற்கு அவர் சொல்லிய விசேஷ அர்த்தத்தையும் சொல்லும்" என்றார்.

"வாரணம் பொருத மார்பும் வரையினை யெடுத்த தோளும்
நாரத முனிவற் கேற்ப நயம்பட வுரைத்த நாவும்
தாரணி மவுலி பத்தும் சங்கரன் கொடுத்த வாளும்
வீரமுங் களத்தே போட்டு வெறுங்கையோ டிலங்கை புக்கான்"

(கம்ப. கும்பகருணன். 1)

என்ற பாடலைச் சொல்லிவிட்டு நான் அதற்கு அவர் சொல்லியபடி முதலிலிருந்தே பொருள் சொல்லத் தொடங்கினேன். இவர், "மார்பு முதலியவற்றைக் களத்தில் அவன் போடாமலிருக்கையில் அவற்றை அவன் போட்டுவிட்டதாகச் சொல்லிய பகுதிகளுக்கு மட்டும் பொருளை விளக்கி இன்னவற்றைச் சொன்னாரென்பதைச் சொன்னாற் போதும்" என்றார். "இராவணன் மார்பில் தைத்திருந்த திக்குயானைகளின் கொம்புகள் அவன் மார்பில் அனுமான் குத்தியபொழுது அவன் முதுகுவழியே உதிர்ந்துபோனமையால் மார்பின் வன்மையையும், வேலால் மூர்ச்சித்து விழுந்த இலக்குவனை அவன் தூக்கிக்கொண்டு செல்வதற்கு மிக முயன்றும் எடுக்க முடியாமல் சலித்து நின்றமையால் தோள்வலியையும், 'ஊர்க்குப்போய்ப் படைகளைத் தொகுத்துக்கொண்டு யுத்தம் பண்ணுதற்கு நாளை வர எண்ணுகின்றனையா? சீதையை விட்டுவிடுதற்கு எண்ணுகின்றனையா? உன் கருத்து யாது?' என்று இராமன் கேட்டபொழுது அவன் மௌனமாகவே இருந்துவிட்டமையின் நாவின்வன்மையையும், அவன் கிரீடத்தை இராமபாணம் வீழ்த்திவிட்டமையால் கிரீடத்தையும், 'நல்ல சமயத்தில் நம்மை உபயோகியாமல் இருந்துவிட்டானே; இனி இவனிடமிருப்பதில் யாதும் பயனில்லை' என்று அவனை இகழ்ந்து, ஈசன் அளித்த கொற்றவாள் அவனை நீங்கி அவரிடஞ் சென்று விட்டமையால்.

வாலையும் இழந்தானென்றும், மார்பு, தோள், நா என்பவை ஆகு பெயர்களென்றும் அவர் சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகமிருக்கிறது'' என்று சொன்னேன். அவர் கூறிய பொருள் பொருத்தமாக இருக்கிறதென்று இவர் பாராட்டியதோடு அவரைத் தாம் முன்னமே அறிந்திருப்பதாகவும் சொன்னார்.

ஆனிக் குருபூஜைக்குத் திருவாவடுதுறை சென்றுவந்தது.

இங்ஙனம் சில நாட்கள் சென்றன; திருவாவடுதுறையில் நடக்கும் * ஆனிக் குருபூஜைக்கு வரவேண்டுமென்று ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களுடைய திருமுகம் இவருக்குக் கிடைத்தமையால் மாயூரத்திலிருந்த சில அன்பர்களுடன் இவர் திருவாவடுதுறைக்குச் சென்றார். நாங்கள்மட்டும் இவர் சொல்லியபடி மாயூரத்திலிருந்தே பழைய பாடங்களைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தோம். சில தினம் இவர் திருவாவடுதுறையில் இருந்துவிட்டு மாயூரம் வந்து வழக்கப்படியே எங்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லி வந்தார். ஒரு நாள் பாடஞ் சொல்லிவருகையில் அங்கே வந்த ஒரு கனவானிடம் தாம் திருவாவடுதுறைக்குப் போன காலத்தில் நிகழ்ந்த செய்திகளை இவர் கூறுபவராகி, "ஸந்நிதானம் திருவாவடுதுறையிலேயே வந்திருந்து பாடஞ் சொல்லும்படி கட்டளையிட்டது; சீக்கிரம் வரவேண்டுமென்று அங்கேயுள்ள குட்டிகளும் வற்புறுத்தியதுண்டு. அங்கே நான் போனால் இந்தப் பிள்ளைகள் பாடங் கேட்பதற்கும் பிறவற்றிற்கும் மிகுந்த சௌகரியமாயிருக்கும்'' என்று சொன்னார். அதைக் கேட்ட எங்களுக்கு மிக்க ஆறுதலுண்டாயிற்று. எனக்குமட்டும் 'குட்டிகள்' என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் சரியாக விளங்காமையால் சிறுபெண்களென்று அர்த்தம் செய்துகொண்டு, 'துறவிகளிருக்கும் மடத்தில் பெண்பாலாரிருப்பதற்கு நியாயமில்லையே. இருந்தாலும் அவர்களைப் படிப்பித்தற்கு இயலாதே' என்று என்னுள் நினைந்து பக்கத்திலிருந்தவரை மந்தணமாக வினவத் தொடங்கினேன். அப்பொழுது அதனை அறிந்த இவர், "சிறிய தம்பிரான்களைக் குட்டிகளென்று சொல்லுவது மடத்து வழக்கம்'' என்று சொன்னார்.

---

* இஃது அந்த மடத்தில் கஉ-ஆம் பட்டத்திலிருந்து விளங்கிய ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகருக்குரியது; குருபூஜை நடக்கும் தினம் ஆனி மாதம் பூர நட்சத்திரம்.

ஆறுமுகத்தா பிள்ளை பட்டீச்சுரத்துக்கு அழைத்தது.

ஒரு நாள் பட்டீச்சுரம் ஆறுமுகத்தாபிள்ளை மாயூரம் வந்தார். இவரை அழைத்துச் சென்று தம்முடைய வீட்டில் வைத்திருந்து உபசரித்து இவருடைய உதவியால் தம்முடைய குடும்பத்திலுள்ள சில முட்டுப்பாடுகளைப் போக்கிக்கொள்ள எண்ணி அவர் வந்து அழைப்பதும் இவர் அடிக்கடி பட்டீச்சுரம் சென்று சில நாள் இருந்து வருவதும் உண்டு.

இரண்டுதினம் சென்ற பின்பு ஆறுமுகத்தா பிள்ளை பட்டீச்சுரம் வந்து சில தினம் இருக்க வேண்டுமென்று இவரைக் கேட்டுக்கொண்டார். அதற்கு இவர் இசைந்து மாணாக்கர்களில் என்னையும் தவசிப்பிள்ளை பஞ்சநதம்பிள்ளையையும் உடனழைத்துக் கொண்டு அவரோடு புறப்பட்டார்; இடையில் திருவாவடுதுறையில் தங்கி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரைத் தரிசித்து விடைபெற்றுச் செல்ல எண்ணினார்.

3. திருவாவடுதுறை நிகழ்ச்சிகள்.

திருவாவடுதுறை சென்றது.

அங்ஙனமே இவர் திருவாவடுதுறை போகையில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய பெருமையையும் வடமொழி தென்மொழிகளிலும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களிலும் இசையிலும் அவருக்குள்ள பயிற்சிமிகுதியையும் அவற்றிற் பாண்டித்தியமுள்ளவர்களை அன்புடன் ஆதரிக்கும் அருமையையும் பாராட்டிக்கூறி என்னை நோக்கி, "உம்மைச் சில செய்யுட்கள் சொல்லும்படி ஸந்நிதானம் கட்டளையிடக் கூடும். அப்போது இன்ன இன்ன நூல்களிலிருந்து இன்ன இன்னவகையான செய்யுட்களை இசையுடன் சொல்லும். பொருள்கேட்டாற் பொருளையும் தவறின்றிச் சொல்லும். சொல்லி உவப்பித்தால் அவர்களுடைய பேராதரவைப்பெறலாம்" என்று சொன்னதன்றிப் பின்னும் நான் அங்கே உள்ளவர்களிடத்து நடந்து கொள்ள வேண்டியதைப்பற்றியும் மனத்திற்படும்படி போதித்துக்கொண்டே சென்றார். அப்பொழுது சாலையில் எதிரே வருபவர்களும் அயலிடங்களில் நிற்பவர்களும் பிள்ளையவர்கள்

செல்லுகிறார்களென்று தம்முள் நன்மதிப்போடு பேசிக்கொள்ளு தலையும் சிலர் வந்து வந்து பார்த்து, "எங்களுடைய ஞாபக மிருக்கவேண்டும்". என்று விநயத்துடன் சொல்லுதலையும் பார்த்த எனக்குப் பின்னும் இவரிடத்து நன்மதிப்பு உண்டா யிற்று. அப்பால் இவர் திருவாவடுதுறையை யடைந்து மடத்திற் குச் சென்றார். மடத்து ஓதுவார்களிற் சிலர் இவரைக்கண்ட உடனே இவர் வரவை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் விண்ணப் பஞ்செய்ய, இவரை அழைத்துவரும்படி அவர் சொல்லி யனுப்பி னார்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகராற் பாராட்டப் பெற்றது.

அதைக்கேட்டு இவர் மிக விரைந்து சென்று இரண்டு கைகளையும் உச்சிமேற் குவித்து அவரைப்பணிந்தார். அவர் அப்பொழுது * ஒடுக்கத்தின் வடபுறத்தே தென்முகம் நோக்கி யிருந்தார். அருகில் வடமொழி தென்மொழிகளிலும் ஸங்கீ தத்திலும் வல்ல வித்துவான்கள் இருந்தார்கள். வணங்கிய இவர் திருநீறு பெறுவதற்கு எழுந்து செல்லும்பொழுது தேசிகரைப்பார்ப்பதற்கு மிக்க ஆவலோடு இவர்பின்னே நின்ற யானும் சென்றேன். நெற்றியில் திருநீறு இட்டு இவரை இருக் கச்செய்துவிட்டுத் தேசிகர், "உங்களுக்குப் பின்னே வருகிற இவரோ முன்பு வந்தபொழுது பாடங்கேட்பதாகச் சொல்லிய சாமிநாதையரென்பவர்?" என்று விசாரித்தார். அப்பொழுது † "ஸ்வாமி" என்று இவர் சொல்லவே எனக்கு உண்டான உவப்பிற்கு எல்லையே இல்லை. ஒரு பொருளாக என்னை நினைந்து தாம் வந்தபொழுது நான் பாடங்கேட்டு வருவதாக இப்புலவர் பிரான் சொல்லிய அருமையையும் அதனை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு விசாரித்த தேசிகருடைய பெருமையையும் எண்ணி எண்ணி இன்பம் அடைந்துகொண்டே சென்று தேசிகர் இருக்கும்படிசொல்ல இவருக்குப் பின்னே இருந்தேன். அப் பொழுது தேசிகர் இவரைப்பார்த்து, "இங்கே வந்திருந்த ஸ்ரீ மகாவைத்தியநாதையரவர்கள் நேற்று மாலையில் ஸ்ரீ சோமாசி மாறநாயனார் சரித்திரம் கதை பண்ணினார்கள். அதற்காக அழைக்கப்பட்டுத் திருவிடைமருதூரிலிருந்து ராஜா கனபாடி

---

* ஆதீனத்தலைவர்கள் ஏகாந்தமாக இருக்குமிடம்.

† ஸ்வாமியென்பதற்கு இந்தச் சமயத்தில் ஆமென்பது பொருள்.

கள், சுந்தரசாஸ்திரிகள், அண்ணா வாஜபேயர் முதலிய வித்துவான்களும், திருவாலங்காட்டிலிருந்து விசுவபதி தீக்ஷிதர், அப்பா தீக்ஷிதர், பெரியசாமி சாஸ்திரிகள், சின்னசாமி சாஸ்திரிகள், ராஜு சாஸ்திரிகள் முதலிய வித்துவான்களும், திருக்கோடிகா, திருவிசைநல்லூர் முதலிய ஊர்களிலுள்ள பண்டிதர்களும், செல்வவான்களிற் பலரும் வந்திருந்தார்கள். ஸதஸ் மிக நன்றாகவே இருந்தது. மகாவைத்தியநாதையரவர்கள் அந்தச் சரித்திரத்தைக் கதை பண்ணுகையில் சுருதி ஸ்மிருதி இதிஹாஸங்களிலிருந்தும், ஸ்ரீ ஹரதத்த சிவாசாரியார் அப்பைய தீக்ஷிதர் முதலிய பரம சாம்பவர்களுடைய வாக்கிலிருந்தும், தேவார திருவாசகங்கள் முதலியவற்றிலிருந்தும் அவ்வவ்விடத்திற்கேற்ப மேற்கோள்கள் காட்டிச் சபையை மகிழ்வித்ததுடன் உங்களுடைய வாக்காகிய சூத சங்கிதையிலிருந்தும் சில ஸ்தலபுராணங்களிலிருந்தும் வாட்போக்கிக் கலம்பகம் முதலியவற்றிலிருந்தும் உசிதமானசெய்யுட்களை எடுத்துக் காட்டி உபந்யஸித்தார்கள். எல்லோரும் அளவற்ற மகிழ்வடைந்தார்கள். அவற்றுள் உங்களுடைய பாடல்கள் அவர்களுடைய சாரீரத்தோடு சேர்ந்து செயற்கையழகும்பெற்று எல்லாருடைய மனத்தையும் கவர்ந்தன. அவர்கள் ஒரு விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு, 'இந்த விஷயமாகப் பிள்ளையவர்கள் இப்படிச்சொல்லியிருக்கிறார்கள்' என்று சொல்லிச் செல்லும் பொழுது கேட்டவர்கள் உங்களுடைய அறிவின் வன்மையையும் ஸாஹித்யத்தின் அழகையும் அறிந்து வியந்தார்கள். அது தொடங்கி உங்கள் ஞாபகமாகவே இருந்து வருகிறோம். மற்றவர்களும் அப்படியே இருக்கிறார்கள்" என்று சொன்னார். குணக்குன்றாகிய இவர் மிக்கபணிவுடன், "அடியேனுக்கு யாது செயலுளது? எல்லாம் ஸந்நிதானத்தின் திருவருளே" என்று விண்ணப்பம் செய்தனர். அங்கே உடனிருந்த மற்றப்பெரியோர்களும் பிள்ளையவர்களுடைய வரவால் தங்களுக்குண்டான மனமகிழ்ச்சியைத் தங்கள்முகங்களாற் புலப்படுத்தினார்கள்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் என்னைப் பரீட்சித்தது.

அப்பால் தேசிகர் என்னை முன்னே வரச்செய்து, "படித்த நூல்களிலிருந்து ஞாபகமுள்ள எந்தப்பாடல்களையேனும் சொல்லிப் பொருளும் சொல்லும்" என்றார். நான் துறைசையமகவந்தாதி, திருத்தில்லை யமகவந்தாதி, திருக்குற்றால யமகவந்

தாதி, புகலூரந்தாதி யென்பவற்றுள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் சில சில பாடல்களைச் சொல்லிப் பொருளும் சொன்னேன். பொருள் சொல்லுகையில் அச்சத்தால் நாக்குத் தழுதழுத்தது; அதனால் துன்புற்றேன். அதனையறிந்து தைரியமாகச் சொல்லும்படி பிள்ளை யவர்கள் தூண்டினமையால் பின்பு அச்சமின்றிச் சொன்னேன்.

அப்போது தேசிகர் பிள்ளையவர்களைப் பார்த்து, "சாரீரமும் சங்கீத ஞானமும் இவருக்குள்ளன. தங்களிடம் படித்துக்கொண்டு வந்தால் முன்னுக்கு வருவாரென்று தோற்றுகிறது. தங்களை அடைந்தவர்களுக்கு யாதொரு குறையுமிராது" என்றுசொல்ல, இவர், "அடியேனால் ஆவது ஒன்றுமில்லை; ஸந்நிதானத்தின் திருவருளே எல்லோரையும் பாதுகாத்து வருகின்றது; இனிமேலும் பாதுகாத்தற்குரியது அதுவே; இவரும் அவ்விடத்துப் பிரியத்துக்குப் பாத்திரரே" என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்.

பின்பு தேசிகர், "இங்கே வழங்காத திருக்குற்றால யமகவந்தாதி இவருக்கு எப்படிப் பாடமாயிற்று?" என்று கேட்க இவர், "அந்நூலை இதுவரையில் அடியேன் பார்த்ததில்லை; அடியேன் வருவித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னமையால் மேலகரம் சண்பகக் குற்றாலக்கவிராயர் அதனையும் திருக்குற்றாலப்புராண ஏட்டுப் பிரதியையும் வருவித்துக் கொடுத்தார். அந்தாதியை ஒருமுறை முற்றும்படித்துப் பொருள்வரையறை செய்துகொண்டு பாடஞ் சொன்னேன். அந்நூல் பலவகையிலும் சிறப்புற்று விளங்குகின்றது. புராணத்தையும் படிப்பித்துக் கேட்டுவருகிறேன்; அதுவும் அழகாகவே இருக்கின்றது" என்றுசொன்னார். அப்பால் நெடுநேரம்வரையில் சில அரிய விஷயங்களைப் பற்றிய ஸல்லாபம் நடந்துகொண்டேயிருந்தது. "நேரமாய் விட்டது; தாங்கள் பூஜையை முடித்துக்கொண்டு இங்கே *பூஜையின் தரிசனத்திற்கு வரவேண்டும்" என்று தேசிகர் சொல்லவே இவர் எழுந்து மீட்டும் பணியத் தொடங்கியபொழுது இவருக்குச் சிரமம் ஏற்படக்கூடாதென்று நினைந்து, †"ஒருமுறை வந்தனம் செய்ததேபோதும்; பிற்பாடும் செய்யவேண்டாமென்று முன்

---

* மடத்தில் நடைபெறும் சபாபதி பூஜை முதலியன.

† வந்தவுடனும் விடைபெற்றுக்கொண்டு போகும்பொழுதும் பணிதல் அடியார்கள் வழக்கம்.

னமே நாம் சொல்லியிருக்கிறோமே? இனி அவ்வண்ணமே நடக்க வேண்டும்'' என வற்புறுத்தினார்.

திருவாவடுதுறைக் காட்சிகள்.

அப்பால் இவர் ஸ்நானஞ் செய்தற்குத் தெற்குக் * குளப் புரைக்கு வந்தார். வருங்காலத்தில் பெரிய தம்பிரான்கள், குட்டித்தம்பிரான்கள், மடத்துக் காரியஸ்தர்கள், ஓதுவார்கள் முதலியவர்கள் நல்வரவு கூறி இவரைப் பாராட்டித் தொடர்ந்து வந்து அனுப்பினார்கள். இவர் போவதற்குமுன் குளப்புரையில் வெந்நீர் போடப்பட்டிருந்தது. ஸ்நானம் செய்துவிட்டுப் பூஜைக்குச் சென்றார். அங்கே வடபாலுள்ள பூஜை மடத்தில் தம்பிரான்களிற் சிலர் நியமத்தோடு பூஜைசெய்தலையும் சிலர் பூஜையை முடித்துக்கொண்டு புறப்படுதலையும் பூஜை செய்வதற்குச் சிலர் அங்கே வருதலையும் அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி தூய்மையோடுகூடிய † தவசிப் பிள்ளைகள் வேண்டிய பணிவிடை செய்து கொண்டு நிற்றலையும் படித்துறையின் மேல்பாலுள்ள பூஜை மடத்தில் வரிசையாக இருந்து சிலர் உடையவர் பூஜைசெய்து கொண்டிருத்தலையும் தவசிப்பிள்ளைகள் தனித்தனியே மல்லிகை முல்லை முதலிய நறுமணங் கமழும் மலர் வகைகளையும் வில்வ முதலிய பத்திரவகைகளையும் வேறு வேறாக வெள்ளித்தட்டங்களில் தொகுத்து வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவருக்கும் உதவுதலையும் அங்கேவந்து செல்லும் அயலார்கள் பக்தியோடு அவர்களுக்கு அஞ்சலிசெய்து கொண்டு ஒதுங்கிச் செல்லுதலையும் தம்பிரான்களுட் பெரியவர்களைக் காணுமிடத்து ஏனையோர் வந்தனம் செய்துவிட்டேனும் அஞ்சலிசெய்து விட்டேனும் செல்லுதலையும் நிருமாலியங்கள் கால்படாத இடங்களிற் குவியல் குவியலாகச் சேர்க்கப்பட்டிருத்தலையும் கண்டு விம்மிதமுற்று ஒன்றும் தோன்றாமல் நின்றேன். பின்பு அங்கே வந்த ஒருவரைக் கண்டு, "இந்தக் காட்சி ஆனந்தத்தை விளைவிக்

---

* குளக்கரையிலுள்ள ஒருகட்டிடம்; புரை - வீடு; இது மலைநாட்டு வழக்கு.

† தவசிப்பிள்ளைகள் - தம்பிரான்களுக்குப் பணிவிடை செய்து கொண்டிருப்பவர்கள்; தவசி - துறவி; "ஐயம் புகூஉந் தவசி" (நாலடி.) இப்பெயர் பிற்காலத்தில் மடைத்தொழில் செய்பவர்கள் முதலியோர்க்கு வழங்கலாயிற்று.

கின்றது. இந்த மாதிரி எந்த இடத்தும் இதுவரையிற் கண்டதில்லை" என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர், "என்ன ஆச்சரியம் இது? மேல்பக்கத்துள்ள அபிஷேகக் கட்டளைமடம், வடக்கு மடம், அதன் பின்பாலுள்ள குளப்புரை, மறைஞான தேசிகர் கோயில், காவிரியின் படித்துறை ஆகிய இடங்களைப் பார்த்தால் உமக்கு இன்னும் ஆச்சரியமாக இருக்குமே" என்று சொன்னார்.

அப்பால் நான் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு ஆகாரம் செய்யவேண்டிய இடத்திற்குச் சென்றேன். சென்று பார்த்தபொழுது அங்கே ஸம்ஸ்கிருத வித்துவான்களிற் சிலரும், ஸங்கீதவித்துவான்களிற் சிலரும் தனித்தனியே இருவர் மூவராக இருந்து சுலோகங்களைச் சொல்லிக் கொண்டும் கீர்த்தனங்களைப் பாடிக்கொண்டும் இடையிடையே சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய அருமையான குணவிசேடங்களைப் பாராட்டிக் கொண்டும் இருந்தார்கள். 'இங்கே வந்தமையால் இனி நமக்கு யாதொரு கவலையும் இராது' என்று நினைந்து நான் அவர்களையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டே நின்றேன். அப்போது அவர்களுள் ஒருவர் என்னை அழைத்து, "காலையில் நீர் பிள்ளையவர்களோடு ஸந்நிதானத்தைக் காண்பதற்கு வந்தபோது நாங்கள் அங்கிருந்தோம். ஸந்நிதானம் உம்மைப் பரீட்சித்த காலத்தில் நீர் உத்தரம் சொன்னதை யெல்லாம் கேட்டோம். மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தது. பிள்ளையவர்களிடம் நீர்பாடங்கேட்டுக்கொண்டு வருவதும் ஸந்நிதானத்தை இன்று பார்த்ததும் உம்முடைய பெரும்பாக்கியமென்றே எண்ணுகிறோம். அவர்கள் நேத்திரங்களுக்கு நீர் எப்பொழுது விஷயமானீரோ அப்பொழுதே பாக்கியசாலியாக ஆனீர். அவர்களுடைய அன்புக்கு நாங்கள் பாத்திரமான காலந்தொடங்கிப் பரம ஸௌக்கியத்திலேயே இருந்து வருகிறோம். இப்பொழுது யாதொரு கவலையும் எங்களுக்கு இல்லை. பிறருடைய யோக்கியதையை அறிந்து ஸம்மானஞ் செய்தலில் அவர்களுக்குச் சமானமாக இப்பொழுது யாரிருக்கிறார்கள்?" என்று சொன்னார். அவற்றை யெல்லாம் காதுகுளிரக்கேட்டேன். சிலர் என்னைச் சிலபாடல்கள் சொல்லிப் பொருள் சொல்லச் சொன்னார்கள். அங்ஙனமே சொல்லி ஆகாரம் செய்துவிட்டு அவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன்.

தம்பிரான்கள் சந்தேகங் கேட்டது.

அங்ஙனம் இருக்கையில் என்னை அழைப்பதற்கு மடத்தி லிருந்து ஒருவர் வந்தார். உடனே விரைந்து சென்றேன். சென்ற பொழுது ஒடுக்கத்தின் தென்பாலுள்ள மேல்மெத்தையில் மேற்கு முகமாக ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் வீற்றிருந்தார். பிள்ளையவர்க ளோடு * குமாரசாமித் தம்பிரான் முதலிய சில தம்பிரான்களும் வேறு சிலரும்அயலில் இருந்தார்கள். அவர்கள் எழுத்திலக்கணம் முதலிய ஐந்தினையும் சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் பாடங்கேட்டு முடித்தவர்கள். ஆதலால், அவற்றிலுள்ள மேற்கோள் சிலவற் றிற்கு இப்புலவர் சிகாமணிபாற் பொருள்வினவிக்கொண்டிருந்தார் கள். அப்பொழுதப்பொழுது இன்ன இன்ன விஷயத்தைக் கேட்க வேண்டுமென்று தேசிகர் சொல்ல அப்படியே அவை அவர்களால் கேட்கப்பட்டன. அவர்கள் வினவுதலும் அதற்குப் பிள்ளையவர் கள் யாதொரு வருத்தமுமின்றி விடையளித்தலும் எனக்கு வியப்பை விளைவித்தன. அப்பால் தண்டியலங்காரத்துள்ள அஷ்டநாகபந்தச் செய்யுளை அடக்குவதற்கு நாகங்களைப் போட் டுக் காட்டும்படி குமாரசாமித் தம்பிரான் கேட்டபொழுது பிள்ளையவர்கள் எழுதுகோலையும் கடிதத்தையும் வருவித்துப் போடத்தொடங்கு முன் நான் ஒரு கடிதத்தில் அந்த நாகங்களைப் போட்டுக் காட்டினேன். நான் வலிந்து செய்த செய்கை பெருந் தவறாக இருந்தும் அதனைப் பொறுத்துக் கொண்டு, " நீர் இதை எங்கே கற்றுக்கொண்டீர்?" என்று இவர் கேட்டார். "செங் கணம் விருத்தாசலரெட்டியாரவர்களிடத்துத் தெரிந்து கொண்ட துண்டு. இன்னும் ரதபந்தம் முதலியவற்றையும் போடுவேன்" என்று சொன்னேன்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் எனக்குப் புஸ்தகங்கள் அளித்தது.

அப்பொழுது இவர் அன்பு பாராட்டியதைக்கண்டு சுப்பிர மணிய தேசிகர் என்னைப் பார்த்து, " பிள்ளையவர்களிடம் நீர் நன்றாகப் படித்துக்கொள்ளும். அவர்கள் இங்கு வரும் பொழுது உடன்வாரும். உமக்குவேண்டிய அனுகூலங்கள் கிடைக்

---

* இவர் ஸ்ரீ ஆதிகுமரகுருபரஸ்வாமிகள் சரித்திரத்தை இயற்று வித்த ஸ்ரீ இராமலிங்கத் தம்பிரானவர்களால் நியமிக்கப்பெற்று அவர் களுக்குப் பிற்காலத்தில் திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவராக இருந்து விளங்கியவர்.

கும். உமக்கு வேண்டிய புஸ்தகங்களெல்லாம் கொடுப்போம்" என்று சொல்லிவிட்டு உடனே எழுந்து சென்று அங்கே மேல்பக்கத்திலிருந்த பீரோ ஒன்றைத் திறப்பித்துக் கம்பரந்தாதி, துறைசையந்தாதி, அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ், செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ், கலைசைச் சிலேடைவெண்பா முதலிய பிரபந்தங்களுள் ஒவ்வொன்றிலும் நந்நான்கு அச்சுப்பிரதிகளுக்குக் குறையாமல் எனக்கு அளித்து, "இவற்றில் ஒவ்வொன்றை நீர் எடுத்துக்கொண்டு மற்றவற்றை உடன்படிக்கிற பிள்ளைகளுக்குக் கொடும்" என்றார். பின்பு என்னைச் சில பாடல்களை இசையுடன் சொல்லச் செய்து கேட்டுவிட்டு இப்புலவர்திலகரை நோக்கி, "நேர்ந்த காலங்களில் ஸங்கீதத்திலும் இவரைப் பழக்கவேண்டும்" என்று சொன்னார். அவர் அங்ஙனம் பிரீதியைப் புலப்படுத்தியது என்பால் இயல்பாகவே அன்புவைத்திருந்த என் ஆசிரியருக்கு அதனை எத்தனையோ மடங்கு அதிகமாக்கிவிட்டது. அக்குறிப்பை அந்த நிமிஷத்திலேயே அறிந்து நான் உள்ளம் குளிர்ந்தேன்.

திருவாவடுதுறையிலிருந்து பாடஞ்சொல்லும்படி கட்டளையிட்டது.

பின்பு தேசிகர் இவரை நோக்கி, "இங்கே சில தம்பிரான்களுக்கும் வேறு சிலருக்கும் பாடங்கேட்க வேண்டுமென்னும் ஆவல் அதிகமாக இருக்கிறது. பாடஞ் சொல்வதற்கு நமக்குச் சிறிதும் நேரமில்லை. வித்துவான்கள் பலரும் பிரபுக்கள் பலரும் அடிக்கடி வருதலினால் அவர்களை முறையே விசாரித்து அனுப்புவதற்குத்தான் பொழுது சரியாக இருக்கிறது. ஆதலால் வழக்கம் போலவே இங்கிருந்து அவர்களுடைய எண்ணத்தைப் பூர்த்தி பண்ணவேண்டும். அது நமக்கும் சந்தோஷத்தை விளைவிக்கும். சிரமத்தைப் பாராட்டக்கூடாது" என்றார். உடனே இவர், "ஸந்நிதானத்தின் திருவுளப்பாங்கின்படியே செய்யக் காத்திருக்கிறேன்" என்று சொல்லவே அங்கே உடன் வந்திருந்த ஆறுமுகத்தாபிள்ளை திடீரென்று எழுந்து அஞ்சலிசெய்து நின்று, "ஐயா அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு சென்று பட்டீச்சுரத்திற் சில காலம் வைத்திருந்து அடியேனுடைய குடும்பத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சில குறைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள எண்ணியிருக்கிறேன். அதன் பொருட்டுத்தான் மாயூரம் சென்றேன். சிலகாலம் பட்டீச்சுரத்தில் இருந்துவரும்படி ஐயா அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டருள

வேண்டும்" என்று வணக்கத்துடன் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டார். தேசிகர், "அப்படியே செய்யலாம்; பட்டீச்சுரம் போய்ச் சில காலமிருந்துவிட்டு இங்கே வந்துவிடவேண்டும்" என்று கூறவே, எழுந்து பணிந்து விடைபெற்று விபூதிப்பிரஸாதம் வாங்கிக்கொண்டு இவர் புறம்போந்து வீதிக்கு வந்தார்.

திருவாவடுதுறையிலிருந்து புறப்பட்டது.

அப்பொழுது அங்கே படித்துக்கொண்டிருக்கும் தம்பிரான்களுட் சிலர் இக்கவிஞர் பெருமானைச் சூழ்ந்துகொண்டு *கோட்டுமாங்குளம் வரையில் வந்து வழியனுப்பினார்கள். அவர்களில் ஒருவர் என்னை யணுகி, நான் பாடங்கேட்டிருந்த நூற்பெயர்களை வினவி அவற்றிலுள்ள சில கடினமான பாடல்களுக்குப் பொருள் கேட்டார். கேட்டவற்றிற்குத் தெரிந்த அளவு சொல்லிவிட்டு, 'இந்த மகானை அடுத்துச் சில மாதங்களாகப் பாடங் கேட்டதனாலல்லவோ ஒரு பொருளாக நினைந்து இவர் நம்மைக் கேட்கிறார்! காலையிற் சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களைப் பார்த்தோம்; அவர்களுடைய பிரீதியையும் பெற்றோம்' என்றெண்ணி மகிழ்ந்தேன். இவரிடம் பல வருடங்கள் இருந்து படித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று எனக்கு இருந்த எண்ணம் பின்னும் உறுதியுற்றது. உடன் வந்தவர்கள், "விரைவில் இங்கே வரவேண்டும்" என்று இவரைக் கேட்டுக்கொண்டு விடை பெற்று மீண்டு சென்றார்கள்.

---

4. பட்டீச்சுரம் போய் வந்தது.

திருவிடைமருதூர் சென்றது.

வண்டியில் இவர் ஏறியவுடன் இவர் உத்தரவின்படி அதில் நான் ஏறச்செல்லுகையில் பஞ்சநதம் பிள்ளை விரைந்துவந்து என் கையிலிருந்த புதிய புத்தகங்களையெல்லாம் வெடுக்கென்று பறித்தார்; "படிப்பதற்கு எனக்கு வேண்டாமா?" என்றேன். "ஒவ்வொன்றிருந்தால் உமக்குப் போதும். மற்றவைகளை வைத்துக்கொண்டு இப்போது நீர் என்ன செய்யப்போகிறீர்?" என்று

* திருவாவடுதுறையின் மேற்கேயுள்ளதொரு பெரிய தாமரைக் குளம்.

சொல்லி என்னுடைய விருப்பத்தின்படி ஒவ்வொன்றைக் கொடுத்துவிட்டு மற்றவைகளைத் தாம் வைத்துக்கொண்டார்.

அப்பால் இவர் திருவிடைமருதூருக்குச் சென்றார். சென்ற பொழுது வண்டியில் அநேக விஷயங்கள் இவருடைய சம்பாஷணையால் தெரியவந்தன.

திருவிடைமருதூரிலுள்ள ஓரன்பர் வீட்டிற்குச் சென்று அங்கே இவர் தங்கினார். அநுஷ்டானம் செய்துவிட்டுப் பின்பு சயனித்துக்கொண்டார். மிகவும் தளர்ந்த சரீரமுடையவராதலால், மடத்திலிருந்து பாடஞ்சொல்லும் பொழுதல்லாத சமயங்களிலெல்லாம் இவர் பெரும்பாலும் சயனித்துக்கொண்டே பாடஞ் சொல்லுதல் முதலியவற்றை வழக்கமாக வைத்துக்கொண்டிருந்தார். நான் இவர் அருகில் இருந்தேன். அப்பொழுது சில நூல்களில் உள்ள அரிய பாடல்களைச் சந்தர்ப்பத்துடன் கூறிப் பொருளுஞ் சொன்னதன்றித் திருவாவடுதுறை மடத்தில் கச-ஆம் பட்டத்திலிருந்த வேளூர் ஸ்ரீசுப்பிரமணிய தேசிகருடைய இயல்புகளையும் அவரைச்சார்ந்து தாம் அடைந்த பயன்களையும் சொன்னார்; அவர்பால் தாம் தெரிந்துகொண்ட * சில செய்யுட்களைச் சொல்லி என்னை எழுதிக்கொள்ளும்படிசெய்து அவற்றின் பொருளையும் என்மனத்திற்படும்படி அறிவுறுத்தினார். அப்பால்,

(வெண்பா)

"† பண்டுமைக்கோர் பால்கொடுத்த பண்பனைக்கோ டீச்சரத்துக்
கண்டுமயல் கொண்டவன்றாள் கண்ணுற்றாய்—ஒண்டொடியாய்
வந்திநின்றார் வந்தரக்கேண் மாலையெங்கண் மாதினுக்குத்
தந்திநின்றார் தந்திடென்று தான்"

என்பதை எழுதிக்கொள்ளச் செய்து அதற்குப் பொருள் சொல்லுமென்றார். அச்செய்யுள் முடிந்ததுபோல முடியாது

---

* இச்செய்யுட்களையும் இவற்றின் பொருள்களையும் இச்சரித்திரத்தின் முதற்பாகத்தில் ௩௯-௬-ஆம் பக்கங்களிற் காணலாம்.

† பால் - இடப்பாகத்தை. கோடீச்சரம்-கொட்டையூர். கொண்டு-கொண்டேன். கண்ணுற்று - கண்டு. ஆய் ஒண்டொடியாய் - ஆராயப் படுகின்ற ஒள்ளிய வளையலையுடைய பாங்கியே. வந்தி - பணிவாயாக. நின்று ஆர்வம் தர கேள். மாலை - மயக்கத்தை. தந்தி - தந்தாய். நின் தார் தந்திடு என்று ஆர்வம் தரத் தாரைக் கேள். இச் செய்யுள் தலைவி கூற்று.

திற்றலையறிந்து நான் பொருள் சொல்லுதற்குத் தடுமாறினேன். இவர் புன்னகைகொண்டு அச்செய்யுட்குப் பொருள் கூறி, "இச் செய்யுள் கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகரால் இயற்றப் பெற்றது; அவரால் நூற்றுக்கணக்கான தனிச்செய்யுட்கள் இதைப்போலவே செய்யப்பட்டுள்ளன" என்று அவருடைய கவித்துவசக்தியையும் வரலாற்றையும் பாராட்டிக் கூறினர்.

தியாகராச செட்டியாரைப் பார்த்தது.

திருவிடைமருதூரிலிருந்து காலையிற் புறப்பட்டுச்செல்லுகை யில் நான், "தியாகராச செட்டியாரவர்களைப் பார்க்கவேண்டு மென்ற விருப்பம் எனக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது கும்பகோணத்தின் வழியாகவே பட்டீச்சுரத்திற்கு விஜயம் செய் யக்கூடுமோ?" என்று கேட்டேன். அதற்கு இவர், "தியாகராசை முன்னம் பார்த்திருப்பதுண்டா?" என்று கேட்டார். "அவர் களைப் பார்த்ததில்லை; கும்பகோணத்திற்கு உத்தமதானபுரம் அருகிலுள்ளதாதலின் அவர்களுடைய புகழ் அந்தப்பக்கத்தில் மிகப் பரவியிருந்தது. தமிழிற் சிறந்த பயிற்சியுடையவர்களென் றும் நன்றாகப் பாடம் சொல்லக் கூடியவர்களென்றும் எல்லோரும் அவர்களைப்பற்றி அடிக்கடி பேசிக்கொள்ளுதலை நான் கேட்டிருக்கி றேன். தக்கவர்களிடம் பாடம் கேட்கவேண்டுமென்னும் ஆவ லுடனிருந்த நான் அவர்களுடைய கீர்த்தியைக் கேட்டு அவர்க ளிடமே போய்ப் பாடங்கேட்க வேண்டுமென்று விரும்பினேன். அதற்குரிய சௌகரியங்கள் எனக்கு வாயாமையால் வேறுசில ரிடம் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்பால் நாளாக நாளாக அவர்களையும் அவர்களைப் போன்ற பலரையும் படிப்பித்து முன் னுக்கு வரச்செய்தவர்கள் ஐயா அவர்களென்றும் இங்கே படித் தால் அடையும் பயன் அதிகமாக இருக்குமென்றும் செட்டியா ரவர்கள் மாணாக்கரும் பாபநாசம் பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயராக இருந்தவருமான இராகவையர் முதலியவர்கள் சொல்லக் கேட்ட தன்றி இவ்விடத்துப் புகழை அதன்பின்பு பலரிடத்தும் கேட்டு நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டுதான் இங்கே வந்தேன்" என்று சொன்னேன். இவர், "தியாகராசு சிறந்த புத்திமான்; நல்ல பயிற்சியும் தெளிவும் சொல்வன்மையும் உள்ளவன். இன்று அவனைப் பார்த்து விட்டுத்தான் நான் பட்டீச்சுரம் போகக்

கூடும். ஆதலால் நீரும் அவனைப்பார்க்கலாம்'' என்று சொல்லிக் கொண்டே கும்பகோணம் சென்று ஸ்ரீ சக்கரபாணிப்பெருமாள் கோயிலின் தெற்கு வீதியிலுள்ள அவருடைய வீட்டுத் திண்ணையில் ஏனையவர்களோடும் இருந்தார். விசாரித்தபொழுது வீட்டில் அவர் இல்லையென்று தெரியவந்தது.

உடனே அவரிடம் படித்துக்கொண்டிருந்த திருக்கருகாவூர் மாதவிவனம் பிள்ளையென்பவர் ஓடிப்போய்ச் சொல்லச் செட்டியார் வேகமாக வந்து, "ஏன் இங்கே இருக்கிறீர்கள்? உள்ளே போய் இருக்கவேண்டாமா?'' என்று சொல்லி வந்தனம் செய்துவிட்டு எழுந்து பஞ்சநதம் பிள்ளையைப்பார்த்து, "சீக்கிரம் சமையலுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்'' என்று சொன்னார். அப்போது இவர், "பட்டீச்சுரத்திற்கு இன்று அவசியம் போக வேண்டியிருக்கிறது. (என்னைச்சுட்டி) காலையில் ஆகாரம் செய்து கொள்வது இவருக்கு வழக்கம்; ஆதலால், சீக்கிரம் ஆகாரம் பண்ணுவித்தால் நலமாக இருக்கும்'' என்றுசொன்னார். செட்டியார் உடனே தமக்குத் தெரிந்த ஒரு வீட்டுக்கு என்னை அனுப்பி ஆகாரம் செய்வித்தார்.

நான் ஆகாரம் செய்துகொண்டு வந்தபின்பு செட்டியார் என்னைச்சுட்டிப் பிள்ளையவர்களை நோக்கி, "இவர் யார்?'' என்றார். "இவர் சில மாதங்களாக என்னிடம் படித்து வருகிறார். சில பிரபந்தங்கள் பாடங்கேட்டிருக்கிறார்'' என்று சொல்லிவிட்டு உடனே இவர் புறப்பட்டார். செட்டியாரும் வேறு சிலரும் உடன் வருவாராயினர்.

தியாகராச செட்டியாரோடு சம்பாஷித்தது.

செட்டியார் என்னை நோக்கி, "என்ன பாடங்கேட்கிறீர்?'' என்றனர். இவர், "எங்கேனும் ஓரிடத்திலிருந்து கேட்கலாமே'' என்றார். அப்பாற் போய் ஸ்ரீ கும்பேசுவரர் கோயிலில் மேற்கு வாயிற்கு நேரே உட்புறத்துள்ள ஸ்ரீ சுப்பிரமணியமூர்த்தி கோயிலின் முன் மண்டபத்தில் இவர் அமர்ந்தார். மற்றவர்களும் உடன் இருந்தார்கள். தியாகராச செட்டியார், "ஏதேனும் ஒரு பாடலைச் சொல்லி அதற்குப் பொருளும் சொல்லும்'' என்று என்னைக் கேட்டார். நான் துறைசையந்தாதியிலிருந்து,

(கட்டளைக் கலித்துறை)

* " அண்ணா மலையத் தனைஞானக் கோமுத்தி யண்ணலையாம்
அண்ணா மலையத் தனைவினை யாலயர்ந் தாந்தமிழை
அண்ணா மலையத் தனையாண்ட வாபல் லமரருக்கும்
அண்ணா மலையத் தனையொப்ப வாவென் றறைந்திலமே "

என்ற பாடலைச் சொல்லிப் பொருளுஞ் சொன்னேன். அப்பால் அவருடைய விருப்பத்தின்படி வேறு நூல்களிலிருந்தும் சில பாடல்களைக்கூறிப் பொருளும் சொன்னேன். சொன்ன பின்பு செட்டியார், " துறைசை யந்தாதியைப் பாடஞ்சொல்லுவீரா?" என்று கேட்டார். அவருடைய கல்விப்பெருமையையும் புகழையும் தக்கவர்கள் சொல்ல நன்றாகக் கேட்டறிந்தவனாதலால் திடீரென்று விடைசொல்லுவதற்கு ஒன்றும் தோன்றாமல் சும்மா இருந்து விட்டேன். அப்போது இப்புலவர் கோமான், "நீ அந்த அந்தாதிக்குப் பொருள் கேட்டதில்லையோ?" என்று செட்டியாரைக் கேட்டார். அவர், "திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து நான் கும்பகோணம் வரும்வரையில் நீங்கள் இயற்றிய நூல்களுக்குப் பொருள் கேட்டிருக்கிறேன். அப்பால் நீங்கள் செய்த நூல்கள் சாதாரணமானவைகளாக இருந்தால் நான் ஒருவாறு தெரிந்து கொள்ளுவேன்; பாடமுஞ் சொல்லுவேன். இந்த மாதிரியான யமகம் திரிபுகளாயிருந்தால் பெரும்பான்மையான பாகங்கள் எனக்கு விளங்கா. நீங்கள் திருவாவடுதுறை மடத்துக்குச் சென்று பழகுவதற்கு முன்பு பாடிய பாடல்களின் இயல்பு வேறு; அப்பாற் செய்த நூல்களின் இயல்பு வேறு. அவற்றுள் ஒவ்வொன்றிலும் அரிய விஷயங்களும், † சாஸ்திரக் கருத்துக்களும் நிரம்பியுள்ளன. ஏதேனும் ஒரு பிரபந்தத்தை எடுத்துகொண்டு வந்து யாரேனும் இதற்குப் பொருள் சொல்லுங்களென்று கேட்டாலும், சந்தேக நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்றாலும் எனக்கு ஒன்றும் புரிவதில்லை. துறைசை யந்தாதியைப்

* திருவண்ணாமலைக்குத் தலைவனை ; ஞானக்கோ முத்தி - திருவாவடுதுறை. யாம் அண்ணாம். அலை அத்தனை வினையால் - அலைகளையுடைய கடலைப் போன்ற அவ்வளவு வினைகளால் ; தமிழை அள் நா மலையத்தனை- அகத்திய முனிவரை ; மலையம் - பொதியின் மலை. அண்ணா - தலைவனே. மலைய - போர் செய்தற்கு. ஆதலால் யாம் எவ்வாறு உய்வேமென்றபடி.

† சாஸ்திரம் - சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள்.

போன்ற நூல்களைப் பாடங்கேட்டே தீரவேண்டும். திருச்சிராப்பள்ளி * சதாசிவம் பிள்ளை சில மாதங்களுக்கு முன்பு இதைத் தூக்கிக்கொண்டு என்னிடம் வந்து பாடஞ்சொல்ல வேண்டுமென்றுசொன்னான். படித்துப் பார்த்தேன்; ஒன்றும் புரியவில்லை. ஐயா அவர்களிடத்திலேயே போய்க் கேட்டுக்கொள்ளென்று அனுப்பினேன். அவன் வந்திருக்கக் கூடுமே. அவனைப் போல இன்னும் யாராவது இதைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்து உபத்திரவம் செய்தால் இவரிடம் தள்ளிவிடலாமே என்று எண்ணித்தான் இப்பொழுது இவரைக் கேட்டேன்" என்று சொன்னார். அப்போது உடனிருந்த ஆறுமுகத்தா பிள்ளை, "ஐயா அவர்கள் முன்னமே பட்டீச்சுரத்திற்கு ஒரு பதிற்றுப்பத்தந்தாதி செய்திருக்கிறார்கள். அந்தநூலை நீங்கள் கேட்டதுண்டா?" என்றார். தியாகராச செட்டியார், "கேட்டதில்லை; அதில் ஒருசெய்யுள் ஞாபகமிருந்தாற் சொல்லவேண்டும்" என்று ஆவலுடன் கேட்கவே ஆறுமுகத்தா பிள்ளை,

(விருத்தம்)

"வரைமா திருக்கு மொருகூறு மழுமா னணிந்த திருக்கரமும்
அரைசேர் வேங்கை யதளுடையும் அரவா பரணத் தகன்மார்பும்
விரைசேர் கொன்றை முடியுமரை மேவு மடியும் வெளித்தோற்றி
நரைசேர் விடையான் றிருப்பழைசை நகரி லருளப் பெற்றேனே"

என்ற செய்யுளைச்சொன்னார். சொல்லியபொழுது செட்டியார் அவரையும் பிள்ளையவர்களையும் ஏற இறங்கப்பார்த்துவிட்டு ஆறுமுகத்தாபிள்ளையை நோக்கி, "இந்தப்புஸ்தகம் உங்களிடம் இருக்கின்றதா? இருந்தாற் கிழித்துத் † திருமலைராயனாற்றிற் போட்டுவிடுங்கள்; இந்தப் பாடலையாவது இதிலுள்ள வேறு பாடலையாவது, படித்த யாரிடத்தும் ஐயா செய்ததாக இனிச் சொல்லவேண்டாம்; சொன்னால் ஐயா செய்ததேயன்றென்று துணியைக் கீழேபோட்டுத் தாண்டிப் பிரமாணம் செய்துவிடுவார்கள். இப்போது ஐயாவவர்கள் செய்கிறநூல்களோ தனிப் பாடல்களோ 'தங்கந்தங்கமாக' இருக்கின்றன; அர்த்தபுஷ்டி அமைந்தனவாகவும் கம்பீர நடையுள்ளனவாகவு மிருக்கின்றன. அவைகளைக் கேட்ட காதுக்கு இந்த அந்தாதிச் செய்யுட்கள் நன்

---

* இவர் ஜே. எம். நல்லுசாமிப் பிள்ளையின் உறவினரில் ஒருவர்.
† இது பட்டீச்சுரத்திற்குத் தென்பால் ஓடும் ஒருநதி.

ருகவே இரா. இந்தச் சமயத்திலேயா இந்தப்பாட்டை நீங்கள் சொல்லுகிறது! இனி மறந்தேவிடுங்கள். மறுபடியும் சொல்லுகி றேன்; புத்தகத்தைப் பரிகரித்துவிடுங்கள்" என்று வற்புறுத் திக் கூறினார்; பின்பு பிள்ளையவர்களை நோக்கி, "இப்படியும் ஒரு நூல் நீங்கள் பாடினதுண்டா? எதன்பொருட்டு இதைச்செய்தீர் கள்? செய்ததாக ஞாபகம் இருக்கின்றதா? சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டார். "என்னப்பா மேலே மேலே ஓடுகிறாய்? இந்த மாதிரியான நூலை நான் செய்திருக்கக்கூடாதா? முன்பு * தம்பி யின் தந்தையாராகிய நமச்சிவாய பிள்ளையவர்கள் காலத்தில் நான் செய்து அரங்கேற்றியதுண்டு. சாதாரணமான ஜனங்களுக்கு இப்படி இருந்தால்தானே தெரியவரும்? கடினமாக இருந்தால் அவர்கள் அறிவார்களா? மனத்திற்படுமா?" என்று பக்குவ மாக விடையளித்தார். செட்டியார், "ஆனால் சரி. தங்களுக்கு அகௌரவம் உண்டாகக்கூடாதென்று சொன்னேனேயன்றி வேறொன்றுமில்லை. அது கிடக்கட்டும். நேரமாய்விட்டது. புறப் படவேண்டும்" என்று சொன்னார்.

இங்ஙனம் சொல்லிவிட்டுச் செட்டியார் எழுந்து என்னைப் பார்த்து, "நீர் நன்றாகப் படிக்கவேண்டியவற்றைப் படித்துக் கொள்ளும். கூட இருப்பதையே பெரும்பயனாக நினைந்து சில ரைப்போல் வீணே காலங்கழித்துவிடக் கூடாது; சிலகாலம் இருந்துவிட்டுத் தெரிந்துவிட்டதாகப் பாவித்துக்கொண்டு சொல் லாமல் ஓடிப்போய்விடவும் கூடாது. இப்படிப் பாடம் சொல்லு பவர்கள் இக்காலத்தில் யாரும் இல்லை. உம்முடைய † நன்மைக் காகத்தான் சொல்லுகிறேன்" என்று சொல்லி இவரிடம் விடை பெற்றுத் தம் வீடு சென்றார்.

செட்டியாருடைய வார்த்தைகள் எனக்கு அமிர்த வர்ஷம் போலே யிருந்தமையால் அவற்றைக் கருத்திற் பதித்து அங்ங னமே நடந்து வருவேனாயினேன்.

பட்டீச்சுர முதலியவற்றின் வரலாறு.

அப்பால் இவர் பட்டீச்சுரத்திற்குப் புறப்பட்டார். போகும் பொழுது இடையிலுள்ள தாராசுரமென்னும் தலத்தின் பெருமை

* தம்பியென்றது ஆறுமுகத்தாபிள்ளையை.

† கும்பகோணம் காலேஜ் வேலையை எனக்குச் செய்வித்ததையே நன்மையாகக் கருதுகிறேன்.

யையும் * சோழன் மாளிகையின் வரலாற்றையும் சத்திமுற்றம், பட்டீச்சுரம் முதலிய தலங்களின் பெருமைகளையும் சொல்லிக் கொண்டே போனார். ஊர் சேர்ந்தவுடன் ஆறுமுகத்தா பிள்ளை தம்முடைய வீட்டிற்கு எல்லோரையும் அழைத்துச் சென்றார்.

பட்டீச்சுரம் முதலியவற்றின் பெருமை.

பட்டீச்சுரம் முதலிய ஊர்களின் காட்சி என் கண்ணைக் கவர்ந்தது. பட்டீச்சுரமும் திருச்சத்திமுற்றமும் சோழவரசர்களுடைய அரண்மனையிருந்த இடத்தின் பக்கத்தன. பட்டீச்சுரம், திருச்சத்திமுற்றம், வடதளி அல்லது வள்ளலார்கோயில், முழையூர், பாற்குளம், † கோபிநாதப்பெருமாள்கோயில், திருமேற்றளி முதலிய பலதலங்களைத் தன்னுள்ளே அடக்கிக்கொண்டிருக்கிற ‘பழையாறை’ என்னும் ஒரு பழையநகரம் பண்டைக் காலத்தில் இவ்விடத்தே நல்ல நிலைமையில் இருந்ததுண்டு; அது சோழவரசர்களுடைய பழைய இராசதானி. அது தனியே கீழைப்பழையாறையென்ற சிறியதோர் ஊராக இப்பொழுது தென்பாலுள்ளது; பெரிய புராணத்தில்,

“பாரி னீடிய பெருமைசேர் பதி ‡ பழை யாறை”

(அமர் நீதி. க.)

எனக்கூறி யிருப்பது இத்தலமே. இந்த நகரத்தினிடையே திருமலைராயனென்னும் ஓராறு ஓடுகின்றது. அது நானூறு வருடங்களுக்கு முன்பு திருமலைராயன்பட்டினத்தே யிருந்து அரசாட்சி செய்த மாலைப்பாடித் திருமலைராயனென்னும்

---

* சோழனுடைய அரண்மனையிருந்த இடம் இப்பொழுது சோழன் மாளிகை என்னும் ஊராக இருக்கின்றது; பட்டீச்சுரத்துக்கு வடவெல்லையாகவுள்ளது. அங்கே இரண்டு சுவர்கள் கூடிய மூலையொன்று கக நிலையுள்ள ஒரு கோபுரத்தின் உயரமுடையதாக இருந்ததை இளமையிற் பார்த்திருக்கிறேன். அதனை அரண்மனைச் சுவரென்று யாவரும் சொல்வார்கள். பிற்காலத்தில் அதனை இடித்து ஏலம் போட்டுவிட்டார்கள்.

† இப்பொழுது கோணப்பெருமாள் கோயிலென்று வழங்கும்; தக்ஷிணத்துவாரகையென்றும் சொல்லப்படும்.

‡ இந்த நகரத்தின் பெருமையையும் இதன்பால் வாழ்ந்த சோழ அரசர்கள் இன்னார் இன்னாரென்பதையும் அவர்கள் புகழையும் யாப்பருங்கலவிருத்தி, வீரசோழியமென்பவற்றின் உரைகளிலுள்ள மேற்கோள்களாலும் சிலாசாசனங்களாலும் அறியலாகும்.

அரசனால் வெட்டுவிக்கப்பட்டதென்பர். இதிற் பழமையான கட்டிடங்கள் இருந்ததைத் தெரிவிக்கும் பல அடையாளங்களை இப்போது காணலாம். பட்டீச்சுரத்தின் வடக்குவீதியே திருச்சத்திமுற்றத்தின் தெற்குவீதியாகவுள்ளது. மதுரையையடைந்து பாண்டிய அரசனுடைய அவைக்களத்தைச் சேரமுடியாமற் சில தினம் காத்திருந்து,

"நாராய் நாராய் செங்கா னாராய்"

என்ற தொடக்கத்தையுடைய ஓர் அகவலைப்பாடி அரசனைக்கண்டு பரிசுகளைப் பெற்றுவந்த சத்திமுற்றப் புலவரென்ற சிறந்த தமிழ்க் கவிஞர் மிக்க செல்வத்தோடு இருந்து விளங்கிய இடம் இந்தச் சத்திமுற்றமே; "எம்மூர்ச்சத்திமுற்றத்து வாவியுட்டங்கி" என அச்செய்யுளிற் குறிக்கப்பட்ட வாவி (தடாகம்) இப்பொழுதும் இவ்வூர்ச் சிவாலயத்தின் தென்புறத்தே நல்ல நிலைமையிலுள்ளது.

தஞ்சைமா நகரத்திலிருந்து முன்பு அரசாண்ட அச்சுதப்ப நாயக்கரென்பவரிடம் மந்திரியாக இருந்து பல தருமங்களையும் அவரைக் கொண்டு நடத்துவித்ததன்றி வடமொழி தென்மொழிப் புலவர்களையும் ஸங்கீத வித்துவான்களையும் ஆதரித்தவரும் திருவையாறு திருநாகேச்சுரமென்னும் ஸ்தலங்களின் வடமொழிப் புராணங்களைத் தக்க கவிஞர்களைக்கொண்டு தமிழிற் செய்வித்தவருமாகிய ஸ்ரீ கோவிந்ததீக்ஷிதரென்னும் அந்தணர் பெருமான் வஸித்த இடம் பட்டீச்சுரம் ஸ்ரீ தேனுபுரேசர் ஆலயத்தின் தென்பாலுள்ளதாகிய அக்கிரஹாரத்தின் மேல்சிறகிலுள்ள வீடுகளில் ஒன்று. அவருடைய பூஜைமடம் திருமலைராயனாற்றின் வடகரையில் மிகப்பெரிதாக இருந்து பின்பு இடிந்து கிடந்தது; இப்போது அதுவும் இருந்த இடம் தெரியாமற்போயிற்று; கோவிந்த தீக்ஷிதருடைய பிம்பமும் அவருடைய பத்தினியார் பிம்பமும் கைகுவித்துநிற்கும் வண்ணமாகப் பட்டீச்சுரத்தின் கோயிலில் தேவியின் ஸந்நிதானத்தின் தென்புறமாக உள்ளன.

இக்கவிஞர் கோமான் பட்டீச்சுரம் சென்ற தினத்தின் மாலையில் திருமலைராயனாற்றிற்கு என்னை யழைத்துச்சென்றார். இடையிலே காணப்படும் இடங்களையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டி அவற்றின் சரித்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே போனார். கோயிலில் ஸ்ரீ ரிஷபதேவர் ஸந்நிதியினின்றும் முற்றும் விலகியிருத்தலைக்கண்டு அதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டேன். "திருச்சத்திமுற்

றத்திலிருந்து முத்துப்பந்தரின்கீழே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் கோபுரவாயில் வழியே எழுந்தருளும் கோலத்தைத் தாம் பார்த்தற்கு விரும்பி ஸ்ரீ தேனுபுரேசர் விலகியிருக்கும்படி கட்டளையிட அதைக் கேட்டு ரிஷப தேவர் விலகியிருந்தனரென்பது பழைய வரலாறு" என்று இவர் விடையளித்தார்.

தமிழபிமானிகள் முதலியோர் வந்துபோதல்.

பட்டீச்சுரத்திற்கு இவர் வந்திருத்தலை யறிந்து அவ்வூரிலுள்ள தமிழபிமானிகளும் கும்பகோணத்திலும் அயலூர்களிலும் இருந்த வித்துவான்களும் பிரபுக்களும் அடிக்கடி வந்து இவரோடு அளவளாவி இன்புறுவதன்றிப் படித்தவற்றில் தமக்குள்ள ஐயங்களைப் போக்கிக்கொண்டும் பலஅரிய நூற்பொருள்களை அறிந்துகொண்டும் செல்வார்கள். தியாகராச செட்டியாரும் தம்முடைய மாணாக்கர்களோடு விடுமுறை நாட்களில் வந்து பார்த்துவிட்டுச் செல்வார்; பழைய மாணாக்கர்களாகிய தஞ்சைக் காலேஜ் உபாத்தியாயர் ஐயாசாமி பிள்ளை, இராமகிருஷ்ண பிள்ளை முதலியவர்களும் சுந்தரப் பெருமாள் கோயில் அண்ணாஸாமி ஐயர், கதிர்வேற்பிள்ளை முதலியவர்களும் வந்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவற்றைத் தெரிந்துகொண்டு போவார்கள். யார் வந்தாலும் தமிழ் நூல்களைப் பற்றிய சம்பாஷணைகளே நடைபெறும்.

முற்கூறிய சோழன்மாளிகையென்னும் ஊரில் மிக்க பூஸ்திதி யுள்ளவரான இரத்தினம்பிள்ளையென்னும் கனவான் அக்காலத்தில் இவருடைய ஒய்வு நேரங்களில் வந்து திருவிளையாடற் புராணம் முதலிய சில காப்பியங்களையும் சில பிரபந்தங்களையும் பாடங்கேட்டுச் செல்லுவார். சத்திமுற்றப் புலவர் மரபைச் சார்ந்த ஒருவர் அப்பொழுது வந்து நாலடியார் முதலிய நீதிநூல்களையும் அஷ்டப் பிரபந்தம் முதலிய பிரபந்தங்களையும் நாள்தோறும் முறையே இவரிடத்திற் பாடங் கேட்டுவந்தார்.

ஒரு வேளை இரண்டு வேளை இருந்து செல்பவர்களுக்கும், சில தினமிருந்து செல்பவர்களுக்கும், ஸ்திரமாக உடனிருப்பவர்களுக்கும் வேண்டிய உணவு, இடவசதி முதலியவற்றை ஆறுமுகத்தாபிள்ளை அமைத்து நன்றாகக் கவனித்துக் கொள்வார். நான் ஆறுமுகத்தா பிள்ளையின் உதவியால் அவ்வூர் அக்கிரகாரத்தில் ஒரு வீட்டில் ஆகாரம் செய்துகொண்டிருந்தேன்.

ஆறுமுகத்தா பிள்ளையின் அன்பு.

திருமலைராயனாற்றிற்குத் தென்பாலுள்ளதாகிய * மேலைப் பழையாறை யென்னுமூர் ஆறுமுகத்தா பிள்ளைக்கே உரியதாக இருந்தது. அவ்வூர் தெற்கிலும் வடக்கிலும் இரண்டு நதிகளை எல்லையாகப் பெற்று விளங்குவது. ஊரின் நாற்பக்கத்தும் வாழைப் புதர்களடர்ந்த படுகைகளும் நடுவில் நன்செய் வயல்களும் இடையிடையே தென்னந்தோப்புக்களும் கமுகந்தோட்டங்களும் மாந்தோப்புக்களும் உண்டு. தென்னை பலா முதலிய மரங்களடர்ந்துள்ள ஒரு தோட்டத்தினிடையில் மிகவும் அழகியதான கட்டிடமொன்று இருந்தது. அதில் ஓய்வுநேரங்களிலெல்லாஞ்சென்று இவர் அன்பர்களுடன் தங்கியிருப்பார். அங்கே பாடமும் நடைபெறும். நல்ல கனிவர்க்கங்களும் இளநீர்களும் இனிய பிறபொருள்களும் ஆறுமுகத்தா பிள்ளையால் அடிக்கடி வருவித்து அங்கே இவருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும். நிலவளத்தால் அவை சுவை முதிர்ந்தனவாய் உண்பவர்களுக்கு இன்பத்தை உண்டுபண்ணும்.

எந்தக்காலத்தும் எனக்குப் பாடம் நடந்துகொண்டேயிருக்கும்; பாடம் சொல்லாவிட்டால் இவருக்குப்பொழுது போகாது. வருகிறவர்கள், தாம் கேட்க வேண்டியவற்றைக் கேட்டு முடித்தபின் நான் கேட்கும் பாடங்களையும் கேட்டு மகிழ்ந்துசெல்வார்கள். ஒவ்வொருநாளும் பிற்பகலில் அயலூரார் வருவார்கள். அப்பொழுதப்பொழுது தாம் கேள்வியுற்ற பலசெய்திகளை எங்களுக்கு இவர் சொல்வதுண்டு.

ஸ்ரீ சிவஞானமுனிவர் காஞ்சிப்புராணம் அரங்கேற்றிய வரலாறு.

ஒருநாள் சிவஞானமுனிவரைப்பற்றிச் சொல்லுகையில் அவர் காஞ்சிப்புராணம் பாடி அரங்கேற்றியபொழுது நிகழ்ந்த ஒரு வரலாற்றைஅடியில் வருமாறு கூறினார்:

மணியப்ப முதலியார் முதலிய செங்குந்தச் செல்வர்களுடைய உதவியினால் சிவஞான முனிவர் காஞ்சீபுரத்தில் இருந்துவந்தார். தாம் இயற்றி நிறைவேற்றிய காஞ்சிப்புராணத்தின் முதற்காண்

---

* இது பழையாறையென்னும் ஊருக்கு மேல்பால் இருத்தலால் இப்பெயர்பெற்றது.

டத்தை அப்போது அம்முனிவர் அரங்கேற்றத் தொடங்கினர். கச்சியப்ப முனிவரும் வேறு பல வித்துவான்களும் செல்வர்களும் வந்திருந்தனர். சிவஞான முனிவர்பால் அழுக்காறு பூண்ட சிலர், 'இவர் ஒரு நூலைப் பாடுவதும், அதனை அரங்கேற்றுவதும் அதனை நாம் பார்த்திருப்பதும் சரியா? இவரது புராணத்தில் ஏதேனும் குறைகளைக்கூறி இவருக்குள்ள மதிப்பைக் குறைக்கவேண்டும்' என்று நினைந்து கோயில் ஓதுவார் ஒருவரை அழைத்து ஊக்கி விட்டு ஆட்சேபனை செய்யும்படி ஏவினார்கள். அவர் கல்விப்பயிற்சி யில்லாதவர்; தேவாரம்மட்டும் ஓதுபவர்; அவர்கள் சொல்லிய தற்கு உடன்பட்டுத் தைரியத்தோடு சபையில் வந்திருந்தனர்.

அரங்கேற்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. விநாயகர் வணக்கங் களாகிய முதல் இரண்டு செய்யுட்களைப் படித்துப் பொருள் கூறியபின் மூன்றுவது செய்யுளாகிய ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமான் துதி யை முனிவர் படிக்க ஆரம்பித்தார்; "சங்கேந்து மலர்க்குடங்கைப் புத்தேளும்" என்று அதனைக் கூறிவிட்டுப் பொருள் சொன்னார். ஓதுவார், "முதலில் *சங்கையா ஆரம்பித்தீர்கள்?" என்று இழிப்புத் தொனியோடு கேட்டார். உடனே சிவஞான முனிவர், "பாடலில் இருப்பது சங்கு என்னும் சொல்தான். உம்முடைய வாக்கில்தான் சங்கை உண்டாயிற்று" என்று விடை சொன்னார். ஓதுவார் மீட்டும் ஆட்சேபிக்கத் தொடங்கி, "முத்தி நகரங்கள் ஏழிலொன்றும் பிரசித்தஸ்தலமுமாகிய இந்தக்காஞ்சீபுரத்திற்குப் புராணம் பாடவந்த நீங்கள் எப்படிச் சிதம்பரம் நடராஜருக்கு முதலில் துதி கூறலாம்? ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதர் துதியையல்லவோ முதலில் சொல்லவேண்டும்? எல்லாத் தலபுராணங்களிலுமுள்ள அமைப்பைப் பாருங்கள்" என்றார். அப்போது சிவஞான முனிவர் ஸ்ரீ சபாபதியின் பெருமை முதலியவற்றைக் கூறித் தக்க காரணங்களை எடுத்துரைத்தும், ஓதுவார் அவற்றை அங்கீகரியாமல் மேன்மேலும் விதண்டாவாதம் செய்தார்.

இவற்றையெல்லாம் கவனித்துக்கொண்டே அருகில் இருந்த கச்சியப்பமுனிவர் சிவஞான முனிவரைநோக்கி அஞ்சலிசெய்து, "இவரை அடியேன்பால் விட்டுவிடப் பிரார்த்திக்கிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு ஓதுவாரைப்பார்த்து, "இங்கே நேரே வந்து இரும்; நீர் யார்? படித்திருக்கிறீரா?" என்று கேட்டார்.

* சங்கை - ஐயம்.

ஓதுவார் : நான் இத்தலத்து ஓதுவார்களுள் ஒருவன் ; ஏதோ ஒருவாறு தமிழ் கற்றிருக்கிறேன்.

கச்சி : உமக்குத் தேவாரம் தெரியுமா ?

ஓதுவார் : நன்றாகத்தெரியும். என்னுடைய வேலையே தேவாரம் ஓதுவதுதானே. இதைக்கூடக் கேட்கவேண்டுமா ?

கச்சி : அப்படியானால் இந்தத்தலத்துத் தேவாரத்தைச் சொல்லும் பார்க்கலாம்.

ஓதுவார் ஊக்கத்துடன் சொல்லத்தொடங்கி வழக்கம் போல் * 'திருச்சிற்றம்பலம்' என்றார். உடனே, கச்சியப்ப முனிவர் கம்பீரமாக, "நிறுத்தும் ; உம்மைக் காஞ்சீபுரத் தேவாரம் சொல்லச்சொன்னால் திருவேகம்பமென்று சொல்லாமல் திருச்சிற்றம்பலமென்பதை ஏன் சொல்லுகின்றீர் ?" என்று கேட்டார்.

ஓதுவார் : எல்லாத் தலங்கட்கும் அது பொதுவானது.

கச்சி : இங்கே கூறப்பட்ட முறைக்குக் காரணமும் அதுவே. பல சைவநூல்களைப் படித்திருந்தால் இந்த மரபு உமக்குத் தெரிந்திருக்கும்.

உடனே ஓதுவார் தலைகவிழ்ந்து, "அடியேன் செய்த குற்றத்தை க்ஷமிக்கவேண்டும்" என்று வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டு ஒடுக்க வணக்கத்துடன் இருப்பாராயினர்.

நான் திருநாகைக் காரோணப் புராணம் பாடங்கேட்டது.

இப்படியிருக்கையில், நான் கொண்டுபோன பிரபந்த நூல்கள் கேட்டு முற்றுப்பெற்றன. மேலே கேட்பதற்குப் பாட புத்தகம் என் கையில் இல்லாமையை யறிந்து ஒருநாள் ஆறுமுகத்தா பிள்ளையிடமிருந்த திருநாகைக் காரோணப் புராணத்தை வாங்கிக் கொடுத்துப் பாடஞ் சொல்லி வந்தார். அப்படியே கேட்டு வருகையில் அந்நூலில் தினந்தோறும் முதலில் ருo-பாடல்களுக்குக் குறையாமல் கoo-செய்யுள் வரையிலும், இரண்டு வாரங் கழித்த பின்பு கoo - செய்யுள் முதல் உoo வரையிலும் கேட்டு வந்தேன். கேட்குங்காலத்தில் ஒவ்வொரு செய்யுளிலுமுள்ள பொருள்நயங்களையும் சொன்முடிபு பொருள்முடிபுகளையும், மேற்கோள்களையும் அப்பொழுது அப்பொழுது சொல்லி என்

---

* தேவாரம் சொல்லும்போது முதலில் 'திருச்சிற்றம்பலம்' என்று சொல்லிவிட்டு ஆரம்பித்தலே முறை.

மனத்திற் படும்படி செய்துவந்தார். விரைந்து நான் படித்துச் செல்லுவேனாயின் அவ்வாறு படித்தலைத் தடுத்து ஒவ்வொரு செய்யுளின் சுருக்கத்தையும் நல்ல நடையிற் சொல்லும்படி செய்து வருவார்; இச்செய்யுளால் அறிந்து மனத்தில்வைத்துக்கொள்ள வேண்டியவை இன்னவையென்றும் சொல்லுவார். இங்ஙனம் இவர் பழக்கிவந்தமை கவனிப்பையும் ஆராய்ச்சி முறையையும் எனக்கு உண்டுபண்ணியது. அந்தப் புராணத்தால் அறிந்துகொண்ட காப்பியச் சுவைகள் பலவாதலின், தமிழ்ப் பாஷையின் பெருமையையும் அந்நூலை இயற்றிய இவருடைய கல்வி மேம்பாட்டையும் அறிந்து இன்புறுவேனானேன். அந்நூல் முற்றுப் பெற்றபின் இரண்டாவது முறையும் அதைக் கேட்க விரும்பினேன். அப்படியே படிக்கச்செய்து அரிய பகுதிகளை விளக்கிக்கொண்டே வந்தார். இரண்டாமுறை பாடங் கேட்டதில் பின்னும் பல புதிய விஷயங்கள் தெரியவந்தன. சில தினங்களில் அந்நூல் முற்றுப்பெற்றது.

மாயூரப் புராணம் பாடங்கேட்டது.

அப்பால் ஆறுமுகத்தாபிள்ளையிடமிருந்த மாயூரப் புராணத்தை வாங்கிப் பாடங்கேட்டு வந்தேன். உதயகாலந் தொடங்கியே பாடம் ஆரம்பிக்கப்படும். மணி எட்டானால் காலையாகாரம் செய்துகொண்டு வரும்படி என்னை இவர் அனுப்பி விடுவார். காலை ஆகாரமானவுடன் பத்து அல்லது பதினொரு மணிவரையிற் பாடம் நடைபெறும். மாலையில் திருமலைராயனாறு சென்று அனுஷ்டானஞ் செய்துவிட்டுத் திரும்புகையில் ஆகாரஞ் செய்துகொண்டு வரும்படி அக்கிரகாரத்திலுள்ள வீட்டினுள் என்னை அனுப்பி நான் உண்டுவரும்வரையில் அவ் வீட்டுத் திண்ணையில் தனியே இருப்பார். இவரிருத்தலை வீட்டுக்காரர் தெரிந்துகொண்டு தீபங்கொணர்ந்து வைத்தாலுண்டு; இல்லாவிட்டால் இருட்டிலேதான் இவர் தனியேயிருப்பார். அங்ஙனம் அமைந்த பேரன்பை என்னவென்று சொல்லுவேன்! இப்படி ஒருவர் இருந்ததாகக் கதையிலும் கேட்டதில்லை. அப்பால் ஆறுமுகத்தா பிள்ளையின் வீட்டுக்கு என்னை அழைத்துச் சென்று பாடஞ்சொல்லுவார்.

மாலையனுஷ்டானத்தை முடித்த பின்பு ஆறுமுகத்தாபிள்ளை கந்தபுராணத்தைப் பாராயணஞ் செய்வது வழக்கம்; அதற்காகப்

புத்தகமுங் கையுமாக அவர் வந்தவுடன் என் பாடம் நிறுத்தப் படும். முதல் நாள் விட்ட இடத்திலிருந்து அப்புராணத்தை அவர் படிக்கத் தொடங்குவார். இவர் அதிலுள்ள கடினமான பாகத் திற்கு மட்டும் அவர் விரும்பும்பொழுது பொருள் சொல்லுவார். அது கூ-மணிவரையில் நடைபெறும். அதுவும் எனக்குப் பேருத வியாக இருந்தது. அதற்கு மேலே இவருக்கும் ஆறுமுகத்தா பிள்ளை முதலியவர்களுக்கும் வேறு வேறிடங்களிற் படுக்கைகள் போடப்படும். முக்கியமானவர்கள் அங்கங்கே சென்று சயனித் துக் கொள்வார்கள். அப்படியே சயனம் பண்ணிக்கொள்ளும் பாவனையோடு இவர் வந்து படுத்துக்கொள்வார். இவருடைய பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் விளக்கின் அருகில் இருந்து இவருக்கு நித்திரை வரும்வரையில் நான் பாடங் கேட்டுக்கொண் டிருப்பேன். இவர் நித்திரைசெய்யத் தொடங்குவாராயின் நானும் அந்தச் சமயம் பார்த்து மெல்லவெழுந்து தூங்கச்செல்வேன்.

அதன்பின்பு கஉ-அல்லது ஒரு மணிக்குமேல் ஆறுமுகத்தா பிள்ளை விழித்து எழுவார். எழுந்தவுடன் வீட்டின் வெளிப்புற த்தேசென்று திண்ணையைப் பார்த்துவிட்டுவருவார்; திண்ணையில் யாரேனும் உண்பதற்கு வந்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்து யாரேனும் இருந்தால் அவர்களை அழைத்துச்சென்று உண்பிப் பது பகற்காலத்திலும் இரவிலும் அவருக்கு வழக்கம். பின்பு எழுப்பி உண்ணுதற்கு இவரை அழைத்துச்செல்வார். உண்பதற்கு இவர் அமர்ந்தவுடன் யாவரும் அமர்ந்து பேச்சின்றியே ஆகாரம் செய்வார்கள். எத்தனைபேர்கள் வந்தாலும் பந்திபோசனத்துக்கு உரியவர்களை உடன்வைத்துக்கொண்டு உண்பித்தலும் புறத்தே யிருந்து உண்ணுதற்கு உரியவர்களை அங்கங்கே வைத்து உண் பித்தலும் அவ்வீட்டுவழக்கம். ஆறுமுகத்தாபிள்ளை திருவாவடு துறை மடத்தில் உணவளிக்கும் முறையைப் பந்தியிலிருந்து நன்றாக அறிந்தவராதலால் அங்கே நடத்தும் முறைப்படி எல்லாம் விமரிசையாக நடைபெற வேண்டுமென்பது அவரது கருத்து. அந்தப்படியே தினந்தோறும் நடைபெற்றுவரும்; "வேளாள னென்பான் விருந்திருக்க உண்ணுதான்" என்னும் முதுமொழிப் பொருள் ஆறுமுகத்தா பிள்ளையிடம் நன்றாக அமைந்திருந்தது.

ஒவ்வொரு தினத்தும் இரவில் பிள்ளையவர்கள்போய் உண் பதற்கு அமர்ந்தவுடன் நான் புத்தகமுங் கையுமாகச்சென்று

பிள்ளையவர்கள் பக்கத்திலிருந்து படிக்கவேண்டியவற்றைப் படித்துப் பொருள்கேட்க வேண்டுமென்பது ஆறுமுகத்தாபிள்ளையின் கருத்து. எந்தக் காலத்தும் இவர் தடையின்றிப் பாடஞ்சொல்லுவார். என்றைக்கேனும் தூக்கத்தால் அங்ஙனம் செய்தற்குத் தவறிவிட்டால் அன்று ஆகாரம் செய்துகொண்ட பிறகாவது மறுநாட் காலையிலாவது ஆறுமுகத்தா பிள்ளை என்னைக் கோபித்துக்கொள்வார். "இவருக்கு ஏன் பாடஞ்சொல்ல வேண்டும்? படிப்பில் சிறிதேனும் இவருக்கு ஊக்கம் இல்லையே. சமயம் பார்த்து இவர் கேட்கவேண்டாமா? அஜாக்கிரதையுடன் இருக்கின்றாரே. இப்படிப்பட்டவருக்கு நீங்கள் பாடஞ் சொல்லுவதில் எனக்கு இஷ்டமில்லை. அப்பால் உங்களுடைய சித்தம்போலே செய்யலாம்" என்று சில சமயங்களிற் பிள்ளையவர்களிடம் சொல்லுவார். அதனோடு நில்லாமல் இவர் முன்னிலையில் என்னையும் கண்டிப்பார். இந் நிகழ்ச்சிகளைக் காணும் இக் கவிஞர்பிரான் யாதொன்றும் சொல்லாமலே சும்மா இருந்துவிடுவார். இவர் குறிப்பை யறிந்து நானும் மௌனமாகவே இருப்பேன்.

இங்ஙனம் எந்தக்காலத்தும் இவரிடம் தடையின்றிப் பாடங் கேட்டு வந்தமையினாலேதான் என் அனுபவத்தை,

"..அங்
கைத்தலவா மலகமென மாணவர்கள் பலர்க்குமின்ன
காலமென்றை
தெத்தகைய பெருநூலு மெளிதுரைத்துப் பயனுறுத்தும்
இணையி லாதோன்"

"அருத்திமிகு மெனையருகி விருத்தியருந் தமிழ்நூல்க
ளறைந்து"

(உறையூர்ப் புராணச் சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுட்கள்)

"அருத்திகூ ரெனையரு கிருத்திநூல் பலசொற்
றல்ல லகற்றிய நல்லிசைப் புலவனும்"

(மீ. பிரபந்தத்திரட்டு, உரிமையுரை)

என்ற பாடல்களாகப் பிற்காலங்களில் வெளியிடலானேன்.

ஆறுமுகத்தாபிள்ளை என் புத்தகத்தை ஒளித்து வைத்தது.

ஒருநாளிரவில் இவர் உண்ணும்பொழுது நித்திரையின் மிகுதியாலும் ஒருவரும் எழுப்பாமையாலும் நான் சென்று பாடங்

கேட்கத் தவறினேன். வழக்கப்படியே மறுநாள் விடியற்காலம் ஐந்து மணிக்கு எழுந்த பிள்ளையவர்களுடன் ஆற்றிற்குச் சென்று காலைக் கடன்களை முடித்துக்கொண்டு வந்து படித்தற்கு மாயூரப் புராணத்தைப் பார்த்தேன். வைத்த இடத்தில் அது காணப்படவில்லை. வேறொன்றையாவது எடுத்து வந்து படிக்கலாமென்றெண்ணிச் சென்று என் புத்தகக்கட்டைப் பார்த்தேன். அதுவும் வைத்த இடத்திற் காணப்படவில்லை. மிக்க கவலையோடு அச் செய்தியை இவர்பால் தெரிவித்தேன். உடனே இவர் தேடிப் பார்க்கும்படி அங்கிருந்த வேலைக்காரர்களிடம் சொன்னார். அவர்கள் மிக முயன்று தேடியும் கிடைக்கவில்லை. நான் வருத்தமடைந்து, 'பாடங் கேட்க இயலவில்லையே' என்று முகவாட்டத்தோடு நின்றேன். என்னுடைய நிலைமையை அறிந்த இவரும் வருத்தமுற்றனர். "இந்தச் செய்தியைத் தம்பியிடம் (ஆறுமுகத்தாபிள்ளை) சொல்லலாமே" என்றார்.

அவரோ ஒவ்வொரு தினத்தும் காலையில் எட்டு மணிக்கு மேற்பட்டுத்தான் துயிலுணர்வது வழக்கம். உணர்ந்தாலும் உடனே விழித்து எழுந்திருக்கமாட்டார். "துரைசாமி!" என்று தம்முடைய பிள்ளையை அழைப்பார். அச் சமயம்பார்த்துக் கொண்டே அயலில் வந்து நின்று குமாரர் ஏனென்பார். அவ்வொலியைக் கேட்ட பின்பே தம்முடைய கண்ணைத் திறந்து அவர் முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு எழுந்து புறத்தே வருவார். ஆதலால், அந்தச் சமயத்திற் சென்றால் அவர் என்ன சொல்லுவாரோவென்று அஞ்சி நான் பிள்ளையவர்களுடைய அருகிலேயே இருந்துவிட்டேன். இவரும் அங்ஙனம் செய்தது நல்லதென்று சொன்னார்.

இப்படியிருக்கையில் வீட்டினுள்ளேயிருந்து குறிப்பிட்ட காலத்திலெழுந்து ஆறுமுகத்தாபிள்ளை வெளியே வந்தார். நான் பாடங் கேளாமற் சும்மா இருத்தலை அவர் பார்த்து, "ஏன் இவர் சும்மா இருக்கிறார்? சுத்த சோம்பேறி. இவருக்குப் பாடஞ் சொல்லவேண்டாம்" என்று கடிந்து சொல்லிவிட்டு அப்பாற் செல்லத் தொடங்கினார். அப்பொழுது நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இக் கவிஞர்கோமான், "இவர் வைத்த இடத்திற் புத்தகம் காணப்படவில்லையாம். அதைத் தம்பி வருவித்துக் கொடுத்தால் நல்லது" என்று சொன்னார். உடனே அவர் ஹுங்காரம்

செய்துவிட்டு, "படிக்கும் புத்தகத்தைக்கூடச் சரியாக வைத்துக் கொள்ளத் தெரியவில்லையே. நான் எண்ணியபடியே தான் இவர் இருக்கிறார். ஐயா அவர்கள் இவரியல்பை அறிந்துகொள்ளவில்லை" என்று சொல்லிவிட்டுச்சென்றார். அப்போது, "எப்படியாவது புத்தகத்தை வருவித்துக் கொடுக்க வேண்டும்" என்று இவர் அவரை வற்புறுத்தினர். அப்பால் மீண்டு வந்து நின்று இவரை நோக்கி அவர்,"இவ்வளவு காலமாகச் சிரமப்பட்டு இரவும் பகலும் இவருக்குப் பாடம் சொல்லி வருகிறீர்களே. இவரும் படிப்பவர் போலவே பாவனை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாரே. ஏதேனும் இவருக்குத் தமிழிற் பயிற்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதா? பல நூல்களைப் பாடங்கேட்டிருக்கிறாரே; புதிதாக ஏதேனும் ஒரு செய்யுள் செய்வாரா? அந்தப்பழக்கம் இவருக்கு இருக்குமென்று நான் நம்பவில்லை. நான் வருவதற்குள் ஏதேனும் ஒரு செய்யுள் செய்து முடிப்பாராயின் புத்தகத்தை எப்படியாவது வருவித்துக் கொடுப்பேன். அது கிடைக்காவிடின் விலைக்காவது வேறொன்று வாங்கிக் கொடுப்பேன்" என்று சொல்லவே பிள்ளையவர்கள் ஒரு செய்யுள் இயற்றும்படி கட்டளையிட்டார். பிறருதவியின்றிச் செய்யுள் செய்கின்றேனா வென்பதை அறிந்துகொள்வதற்குக் காவலாக ஒருவரை வைத்துவிட்டு ஆறுமுகத்தா பிள்ளை அப்பாற் சென்றார்.

பின்பு என்னை அழைத்துக்கொண்டு இக்கவிஞர்பிரான் வேறிடம் செல்லும்பொழுது காவலாக இருந்தவரும் உடன் வந்தார். நான் ஆலோசித்து ஒரு வெண்பாவை முடித்து அதனை இவருக்குச் சொல்லிக் காட்ட நினைந்து, "சீர்மருவு மாறுமுகச் செம்மலே" என்று தொடங்கினேன். உடனே இவர் என்னை மேலே சொல்லாதபடி கையமர்த்திவிட்டு, "பூஜைக்கு இடம் பண்ணும்படி தவசிப்பிள்ளைக்குச் சொல்லி வாரும்" என்று உடனிருந்தவரை அனுப்பி என்னை நோக்கி, "நீர் சொல்லிய தொடர் 'மாறுமுகச்செம்மலே' என்றும் பிரிக்கப்படுமே. அதை யறிந்து தம்பி கோபித்துக்கொள்வாரே. வெறுவாயை மெல்லுகிறவருக்கு அவல் கிடைத்ததுபோலவே யாகுமன்றோ இது? விபரீதமான அர்த்தமாகும்படி ஒருபொழுதும் பாடலாகாது. ஜாக்கிரதையாகவே செய்யுளைச் செய்து முடிக்கவேண்டும்" என்று சொல்லி நான் இயற்றியதாகவே தாம் ஒரு வெண்பாவை விரைவிற் பாடிமுடித்து அதனை எனக்குச் சொல்லத் தொடங்கி

னர். தொடங்கிய பொழுது, பாதுகாப்பாளர் விரைந்து வருதலை யறிந்து ஒவ்வொரு வார்த்தையாகவே விரைந்து சொன்னார். அவற்றை முறையே அறிந்து அவ்வெண்பாவைப் பாடஞ்செய்து கொண்டேன். அச்செய்யுள்,

> "ஆறுமுக பூபாலா வன்பிலார் போலென்பால்
> மாறுமுகங் கொண்டான் மதிப்பவரார்—கூறுதமிழ்
> வாசிக்க வந்தவென்மேல் வன்மமென்ன யாவருமே
> நேசிக்கு மாதயைசெய் நீ"

என்பது.

இதற்குள் ஆறுமுகத்தாபிள்ளையும் வந்துவிட்டார். உடனே நான் சென்று இச்செய்யுளை அவரிடம் பக்குவமாகச் சொல்லிக் காட்டினேன். கேட்ட அவர் முதலிலிருந்த கோபந்தணிந்தவராய் என்னை நோக்கி, "நீர் இனி நன்றாகப் பாடங்கேட்பதுடன் செய்யுள் செய்வதிலும் பழக்கம் வைத்துக்கொள்ளும். அஜாக்கிரதையாக இருந்துவிடவேண்டாம்" என்று சொல்லிவருகையில் என்னுடைய பாடபுத்தகத்தையும் புத்தகக்கட்டையும் அங்கே ஒரு வேலைக்காரன் கொணர்ந்து வைத்தான். அவர் அந்தப் புத்தகக் கட்டை முன்னிருந்த இடத்தில் வைக்கும்படிசொல்லி அவன் பாற் கொடுத்தனுப்பிவிட்டு மாயூரப் புராணத்தைமட்டும் என்னிடம் கொடுத்தார்.

அதனை வாங்கிக்கொண்டு சென்று அதற்குள் அங்கே வந்திருந்த இவரிடம் பாடங்கேட்கத் தொடங்கினேன். தொடங்குமுன் நிகழ்ந்தவற்றை விவரமாக இவர் விசாரித்தார்; சொன்னேன். அப்பால் செய்யுள் செய்யும் முறைகளைச் சிறிது நேரம் வரையில் எனக்கு விளங்கச் சொல்லிவிட்டுப் பாடஞ்சொல்லத் தொடங்கினார். அன்றைத்தினம் தொடங்கிச் செய்யுள் செய்யும் முறைகளிற் சில எனக்குத் தெரியவந்தன. அவற்றைக் கொண்டு நாளடைவில் நான் பலவிஷயங்களை ஊகித்து அறிந்து கொண்டேன்.

ஒரு போலிப் புலவர் வந்து சென்றது.

பின்பு இவருடைய கட்டளையின்படி சவேரிநாதபிள்ளையும் மாயூரத்திலிருந்து பட்டீச்சுரம் வந்து உடனிருப்பாராயினர். அவரோடு சேர்ந்தே மாயூரப்புராணத்தைப் பாடங்கேட்டு வந்

தேன். ஒருநாள் இரவில் முன்வேளையில் அப்புராணத்தில் அகத்தியர் பூசைப்படலம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அந்தப் பாகத்தி லுள்ள செய்யுட்களை முறையே படித்து வந்தோம். தமிழாசிரிய ராகிய அகத்தியரைப்பற்றிய செய்திகளைக் கூறும் பகுதியாதலின் இவருடைய புலமைத்திறம் அதில் நன்றாக அமைந்திருந்தது. உடனிருந்தவர்கள் கேட்டு ஆனந்தபரவசரானார்கள்.

அச் சமயத்தில் வாயிற்படிக்கு வெளியே ஒருவர் வந்து நின் றார். அவர் தலையில் பெரிய பாகையொன்றை வைத்துக் கொண் டிருந்தார். முகத்தில் நீண்ட வீசையும் * புஸ்தியும் அவருக்கு இருந்தன. தேகத்தில் நெடுஞ்சட்டைமட்டும் அணிந்துகொண்டு கையில் நீண்ட பிரம்பொன்றை வைத்திருந்தனர். புராணங் கேட் டுக்கொண்டிருந்தமையால் அங்ஙனம் நின்றவரை ஒருவரும் கவனிக்கவில்லை. அவரைப் போன்றவர்கள் அடிக்கடி யாசகத்திற் காக வந்து அவ்வீட்டின் புறத்தே நிற்பதுண்டு. அங்ஙனம் வந்த வர் தம்மை ஒருவரும் கவனிக்கவில்லையென்பதை அறிந்து கனைத் தார். அவ்வொலியைக்கேட்ட எங்கள் ஆசிரியர், "யார்?" என்று கேட்கவே அவர், "நான் தஞ்சைமா நகரத்திலுள்ள தமிழ் 'வித்துவாம்ஷன்'; என்னை ஆதரித்த சிவாசி மகாராசா இறந்து போய் விட்டமையால் என்னுடைய அருமை அறிந்து ஆதரிப்ப வர் அங்கே யாருமில்லை. என்ன செய்கிறது! குடும்பத்தைக் காப்பாற்றவேண்டுமே. அதனால் இந்த நாட்டிலுள்ள பல பிரபுக் களிடம் போய் என்னுடைய சாமர்த்தியத்தைக் காட்டி அவர் களாற்கிடைக்கும் பொருளைக்கொண்டு காலங்கழிக்கிறேன். நான் வரகவி. அறம்வைத்துப் பாடுகிற வழக்கமும் எனக்கு உண்டு. அப்படிப் பாடிச் சிலருக்குத் தீங்கும்விளைவித்திருக்கிறேன், அதனாலே என்னைக் கண்டால் யாரும் பயப்படுவார்கள். இந்த நாட்டிலுள்ள தனவான்களுக்கெல்லாம் என்னிடத்தில் விசேஷ மான மதிப்புண்டு" என்றனர். கேட்ட இவர் புன்முறுவல் செய்துகொண்டு, "அப்படியானால் இங்கே வந்து இரும்" என்று ஓரிடத்தைச் சுட்டிக்காட்டினர். அவர் அங்கே வந்து இருந்தார்.

அவருடைய அறிவின்மையைக் குறித்து மந்தணமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்த நாங்கள் பின்பு அதை விடுத்துப் படிக்கத்

---

* வீசையின்மேலுள்ள முக ரோமம்; ஹிந்துஸ்தானிச்சொல்.

தொடங்கினோம். எப்படியாவது தம்முடைய புலமையை வெளிப் படுத்தற்கு அதுதான் நல்ல சமயமென்று அவர் நினைத்தார்.

அநேக இடங்களிற் சில பிரபுக்கள் பிறரை ஏதாவது படிக்கச் சொல்லித் தாம் சயனித்துக்கொண்டிருந்து கேட்பதைப் பார்த்தவராதலால் இவ்விடமும் அவற்றைப்போன்ற ஓரிடமென்றும் பிள்ளையவர்களே அவ்வீட்டுத் தலைவரென்றும் அவர் எண்ணிவிட்டார். நாங்கள் படித்துக்கொண்டு செல்லும் பாடல்களுக்கு இடையிடையே பொருள் சொல்லவும் தொடங்கினார். அப் பொருள் சிறிதும் பொருத்தமுள்ளதாகவே இல்லை. நாங்கள் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லாமல் மேலே படித்துக்கொண்டு சென்றோம். அவரும் சிறிதேனும் அச்சமும் சலிப்பும் இல்லாமல் பொருத்த மில்லாத சொற்களை இடையிடையே பொழிந்து கொண்டே இருந்தார். அப்போது சவேரிநாத பிள்ளை அவரை நோக்கி, "ஏன் இடை யிடையே முழக்கிக்கொண்டிருக்கிறீர்? சும்மா இரும்" என்று சொன்னார். வந்தவர் எங்களை நோக்கி, "நீங்கள் பொருள் சொல்லாமற் படித்துக்கொண்டே போவது நன்றாகவில்லை. அர்த்தம் சொல்லிக்கொண்டு சென்றாலல்லவோ எசமானவர்களுக்குத் திருப்தியாகவிருக்கும்? இப்படிப் படிப்பதனால் என்ன பயன்? பிரபுக்களிடத்திற் பழகும் முறை தெரியவில்லையே! அதை உங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றுதான் நீங்கள் படிக்கும் பாடல்களுக்குப் பொருள்சொல்ல முன்வந்தேன்" என்றார். சவேரிநாத பிள்ளை, அவர் வாயை எப்படியாவது அடக்கிவிட வேண்டுமென்று நினைந்து, "இந்தப்பாடலுக்குப் பொருள்சொல்லும்; பார்ப்போம்" என்று ஒரு பாடலைப் படித்துக்காட்டினர். அவர் சிறிதும் அஞ்சாமல், "இந்தப் 'பொஷ்தகத்தை' எனக்கு இனாமாகக்கொடுப்பீர்களானால் நான் சொல்லத் தடையில்லை" என்று சொல்லிவிட்டுப் பின்னும் தமது திறமையைக் காட்டவேண்டுமென்று நினைந்து வெற்றுரைகளை வர்ஷிக்கத் தொடங்கிவிட்டார். எங்களுக்கு அடக்க முடியாத சிரிப்புவந்தது. இவரும் மெல்லச்சிரித்துக்கொண்டே இருந்தார்.

அந்தச் சமயத்தில் தற்செயலாக அங்கே வந்த ஆறுமுகத்தா பிள்ளை இந் நிகழ்ச்சியை யறிந்து அவரைப்பார்த்து, "நீர் யார் ஐயா? இந்த இடத்தில் சத்தம்போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்! உம்மை

உள்ளே விட்டவர் யார்? இந்த நிமிஷமே வெளியே போய்விடும். உமக்கு மரியாதை தெரியவில்லையே" என்று கடிந்து சொன்னார். பிள்ளையவர்களையே அந்த வீட்டின் சொந்தக்காரரென்று எண்ணிய வராதலால் ஆறுமுகத்தாபிள்ளையைத் தம்மைப்போலவே யாசகத்துக்கு வந்திருப்பவரென்று தம்முள் அவர் நிச்சயித்துக் கொண்டு, "நீர் யார்காணும் என்னை வெளியே போகச்சொல் வதற்கு? உமக்கு என்ன ஐயா அதிகாரம் இந்த இடத்தில்? வீட்டு எசமானவர்களிடத்தில் நான் 'பிரஷங்கம்' செய்துகொண்டிருக்கிறேன். அவர்களோ சந்தோஷிக்கிறார்கள். இந்தச் சமயத்தில் அதைக் கெடுப்பதற்குப் 'பூஷை' வேளையிற் கரடியை விட்டோட்டு வதுபோல் நீர் எங்கிருந்தையா வந்துமுளைத்தீர்? முதலில் நீர் வெளியிலேபோய்விடும்" என்றார். அப்போது வீட்டு எசமானென்று பிள்ளையவர்களைச் சொன்னதில் உவப்புற்ற ஆறுமுகத்தா பிள்ளை கோபங்கொள்ளாமல் புன்முறுவல்செய்து திரும்பவும், "நீர் யார் ஐயா?" என்று அவரைக்கேட்டனர். அவர், "நான் தஞ்சைமா நகரத்து அரண்மனைத் தமிழ் 'வித்துவாம்ஷன்,'" என்றார். ஆறுமுகத்தாபிள்ளை, "நீரா தமிழ்வித்துவான்! நீர் இதுவரையில் இன்னாரென்று இவர்களை அறிந்து கொள்ளவில்லையே. உம்மைத் தமிழ் வித்துவானென்று யார் மதிப்பார்?" என்றார். நாங்களெல்லாம் மௌனமாக இருந்தோம். பிள்ளையவர்களும் ஒன்றும் பேசவில்லை. அதனால் வீட்டுத்தலைவர் தம் சார்பில் இருப்பதாக எண்ணிக்கொண்டு, வந்தவர், "நீர் என்னுடைய படிப்பை அறிந்து கொண்டீரா? கொண்டிருந்தால் என்னை வெளியிலே போகச் சொல்லுவீரா? நீர் என்னை அறிந்துகொள்ளாதவர். நீரே வெளியிலே போம்" என்றுமீட்டும் சொன்னார். அப்பொழுது ஆறுமுகத்தாபிள்ளை அங்கே வெளியில் நின்றுகொண்டிருந்த ஒரு வேலைக்காரனைப் பார்த்துக் கோபித்துக்கொண்டு, "ஏன் இந்த மனுஷனை உள்ளே விட்டாய்? வெளியே அழைத்துக்கொண்டு போய் விடு" என்றார். அவன் உடனே வந்து அதட்டிக் கீழே இறங்கச் சொன்னான். அவர், "நீ யார் என்னை வெளியே அழைத்துக்கொண்டு போகச் சொல்லுவதற்கு?" என்று கடிந்து சொன்னார். அந்த வேலைக்காரன் அவர் கையைப் பிடித்து மெல்ல அழைத்துக்கொண்டு வெளியே போய் ஓரிடத்திலிருக்கச் செய்து உள்ளே வராதபடி பாதுகாத்துக்கொண்டிருந்தான்.

அப்பால் எங்களுக்குப் பாடம் நடைபெற்றது. பாடம் பூர்த்தியானவுடன் படுக்கப்போக வேண்டியவர்கள் போய்விட்டார்கள். பின்பு வழக்கம்போலவே எல்லோரும் ஆகாரம் செய்து கொண்டார்கள். அப்பால் ஆறுமுகத்தா பிள்ளை, பிள்ளையவர்கள் விருப்பப்படி மனமிரங்கிக் காவலிலிருந்த அப்புலவரை வருவித்துச் செவ்வையாக ஆகாரம் செய்வித்துச் செலவிற்கும் சிறிது கொடுத்து, "இனிமேல் இப்படிப்பட்ட தப்புக்காரியங்களைச் செய்ய வேண்டாம்" என்று கண்டித்துச்சொல்லி அனுப்பினர். அவரும் அந்த வீட்டுத் திண்ணையிலேயே படுத்துக்கொண்டிருந்துவிட்டுக் காலையில் எழுந்து எல்லோரிடத்தும் சொல்லிக்கொண்டு ஸந்தோஷத்துடன் கும்பகோணம் சென்றார்.

அகால போஜனம் மாறியது.

இங்ஙனம் சில தினங்கள் சென்றன. இரவில் அகாலத்தில் உண்ணுதலால் மிகவருந்திய சவேரிநாத பிள்ளை ஒருநாள், "இப்படி ஆகாரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க என்னாலியலாது. இருக்கவும் வேண்டியிருக்கிறது. பசியோ பொறுக்க முடியவில்லை. விபரீதமான இந்த வீட்டு வழக்கத்தை இதுவரையில் நான் எங்கும் கண்டிலேன். மற்றவர்கள் எப்படிப் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. எந்த வழியாலாவது இந்தத் துன்பம் நீங்கினால் எனக்கும் பிறர்க்கும் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும்" என்று சொல்லிவிட்டுச் சிலதினங்களுக்கு முன்னமே தாம் செய்துவைத்திருந்த பாட்டொன்றை எங்களிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அங்கே வந்த ஆறுமுகத்தா பிள்ளை சவேரிநாத பிள்ளையின் சுவையான பேச்சை அடிக்கடி கேட்பவராதலால் அவர் என்ன பேசுகின்றாரென்பதை அறிந்து கொள்ள எங்களையணுகினர்; "என்ன பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று அவர் கேட்டார். நான் ஒன்றும் சொல்லாமல் சும்மா இருந்துவிட்டேன்; பிறரும் அப்படியே இருந்துவிட்டார்கள்.

சவேரிநாத பிள்ளை: பேசுவது உங்கள் சங்கதிதான். கோபித்துக்கொள்ளாமல் இருந்தாற் சொல்லுவேன்.

ஆறுமுகத்தா பிள்ளை: சும்மா சொல்லும்

சவேரிநாத பிள்ளை: நாங்கள் எவ்வளவு ஏழைகளாக இருந்தாலும் சரியான காலத்திற் கூழையாவது உண்போம். இங்கே வருவதற்கு முன் ஒருநாளாவது அகாலத்தில் உண்டதில்லை. அந்த

வழக்கத்தால் இராத்திரியில் உங்கள் வீட்டில் அகாலத்தில் உண்ணும் உணவு எவ்வளவு நன்றாக இருந்தாலும் எங்களுக்குச் சிறிதேனும் செல்லவில்லை; பிடிக்கவுமில்லை. அங்ஙனம் உண்ணும் காலத்திற்கு வெகுநேரத்திற்கு முன்பே பசியும் அடியோடே குடியோடிப் போய்விடுகின்றது. இந்தக் கஷ்டத்தை நினையாதவர் இங்கே ஒருவருமில்லை. உங்கள் கோபத்திற்கு அஞ்சியே யாவரும் இத் துன்பத்தை வெளிப்படுத்தாமல் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு காலங்கழித்து வருகிறார்கள். உங்களிடத்தில் எப்படியாவது இந்தக் கஷ்டத்தைச்சொல்லி இந்த வழக்கத்தை முற்றிலும் மாற்றவேண்டுமென்று வந்தநாள் முதல் எண்ணிக் கங்கணம்கட்டிக்கொண்டிருந்தேன்; ஒரு பாடலையுஞ் செய்தேன். நல்லவேளையாக நீங்களே கேட்டீர்கள். அதனால் உண்மையைச் சொல்லி விட்டேன். அப்பால் உங்கள் இஷ்டம். அந்தப்பாடல் இதுதான்:

(கட்டளைக் கலித்துறை)

"புரமாய வென்றரு டேனு புரேசர் புகன்றுறையும்
திரமாம் பழைசையிற் காலத்தி லூணின்றித் தீயபசி
உரமாய் வருத்த வருந்துறு வேமென் றுணர்ந்தறிவில்
மரமாப் படைத்தில னேபாவி யாய மலரயனே."

ஆறுமுகத்தா பிள்ளை: இது கும்பகோணத்திலிருந்து பல இடங்களுக்குச் செல்லும் வழியில் இருக்கும் ஊராதலின், பலர் இவ்வழியே செல்வார்கள். இரவில் நெடுநேரம் கழித்தும் சிலர் வருவார்கள். அவர்களுக்கு உணவளித்து உபசரிக்கும் வழக்கம் எங்கள் முன்னோர்கள் காலத்திலிருந்து நடைபெற்று வருகிறது. முன்பே உண்டுவிட்டால் பின்பு வருகிறவர்களுக்குச் சில சமயம் உணவு கிடைக்காமற் போய்விடும். கிடைத்தாலும் ஆறிப் பதனழிந்துவிடும். ஆதலால் யாவரும் நேரங்கழித்தே உண்ணுவதாயிருந்தால் வருபவர்கள் எல்லோரும் திருப்தியாக உண்பார்களென்ற எண்ணத்தினால் இவ்வாறு பெரியோர்கள் செய்துவந்தார்கள். அவ்வழக்கத்தைப் பின்பற்றியே நானும் நடத்தி வருகிறேன்.

சவேரிநாதபிள்ளை: அகாலத்தில் வருபவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை யெடுத்துவைத்துவிட்டு மற்றவர்கள் முன்னால் உண்டுவிட

லாமே. அதனால் என்ன பிழை? பின்பு வருகிறவர்களுக்காக முன்புள்ளவர்கள் பசியோடு சோர்ந்து தூங்கியபின்னர்ப் பசியும் கெட்டுப்போகின்றது. தூக்கத்தையும் கெடுத்து எழுப்பி உண்பித்தலில் அவர்களுக்கு என்ன சுவை தெரியப்போகிறது? வயிறுரத்தான் உண்பார்களா?

ஆறுமுகத்தா பிள்ளை இவர் சொல்லிய பக்குவத்தினால் அவற்றைக் கேட்டுச் சிறிதும் சினங்கொள்ளாமல், "உங்களுக்கெல்லாம் அசெளகரியமாக இருந்தால் அந்த வழக்கத்தை வைத்துக்கொள்வதில் எனக்குப் பிரியமில்லை; நீங்கள் சொல்லுகிற படியே செய்கிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு அன்று முதல் ௧௦-மணிக்குள்ளாகவே எல்லோரும் ஆகாரம் பண்ணும்படி ஏற்பாடுசெய்துவிட்டார். பழையவழக்கம் மாறிய காரணத்தையறிந்த இக் கவிஞர்பிரான் சவேரிநாத பிள்ளையின் தைரியத்தையும் சாதுரியத்தையும் பற்றி மகிழ்ந்ததன்றி அவர் செய்த செய்யுளையும் கேட்டுப் பாராட்டினார். மற்ற யாவரும் அவரைப் புகழ்ந்து வாழ்த்தினார்கள்.

சில பிராமணர்களின் அன்பு.

அயலூர்களிலுள்ள மிராசுதார்களாகிய பிராமணர்கள் சிலரிடம் ஆறுமுகத்தா பிள்ளை கடனாகப் பெருத்த தொகைகளை வட்டிக்கு வாங்கியிருந்தார். அப்பொழுதப்பொழுது கொடுக்கப்படாமையால் வட்டிகள் அதிகரித்து விட்டன. பணங்கொடுத்தவர்கள் அடிக்கடி வந்து கேட்பாராயினர். அது தெரிந்த ஆறுமுகத்தா பிள்ளை இப்புலவர் சிகாமணியை அழைத்துச் சென்று அவர்களோடு சிலநேரம் பேசிக்கொண்டிருக்கும்படி செய்துவிட்டு வட்டிகளிற் சிலபாகத்தையாவது முழுவதையுமாவது தள்ளிக்கொடுத்தால் உபகாரமாக இருக்குமென்று கேட்டுக்கொண்டனர். முதலாளிகளிற் சிலர் ஆறுமுகத்தா பிள்ளை பிள்ளையவர்களுடைய அன்பரென்பதை நினைந்தும், இவர் தங்கள் வீட்டுக்குவந்த கௌரவத்தை உட்கொண்டும் வட்டியிற் சில சில பாகத்தைத் தள்ளிக்கொடுத்துப் பத்திரத்தில் வரவு வைத்துக்கொள்ளச் செய்தார்கள். ஊற்றுக்காடென்னு மூரிலிருந்தவரும் வடமொழியிற் சிறந்த வித்துவானுமாகிய காளிராமையரென்பவர் வட்டி முழுவதையுமே தள்ளிப் பத்திரத்தில் வரவுவைத்துக் கொள்ளச் செய்தார்; அங்ஙு

னம் செய்ததன்றி இவரைச் சிலதினம் தம்முடைய வீட்டில் வைத்திருந்து விருந்தளித்து உபசரித்து அனுப்பினார்.

நூலுக்கும் நீருக்கும் சிலேடை.

ஒருநாள் பிள்ளையவர்களோடு ஆறுமுகத்தா பிள்ளையும் நாங்களும் ஸ்வாமிமலைசென்று முருகப்பிரானைத் தரிசனஞ்செய்துவிட்டுத் திரும்பிவருகையில் காவிரியின் கரையை அடைந்தோம். அப்பொழுது பட்டுச் சாலியர்களிற் சிலர் நெய்தற்குரிய நூல்களை அந் நதியில் கழுவிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதைக்கண்ட ஆறுமுகத்தாபிள்ளை என்னைப் பார்த்து, "இந்த நூலுக்கும் நீருக்குமாக நீர் பத்து நிமிஷத்தில் ஒருசிலேடை வெண்பாப் பாடும் பார்ப்போம்" என்றார். "அவ்வளவு சீக்கிரத்திற் செய்ய முடியாதே; செய்யாவிட்டால் இவர் என்ன கடினமான வார்த்தைகளைச் சொல்வாரோ" என்று நான் யோசித்துக்கொண்டு நின்றேன். இவர், "இவ்வளவு கடினமான விஷயத்தைக் கொடுத்துச் சீக்கிரத்திற் பாடி முடிக்கச் சொன்னால் இவரால் ஆகுமா?" என்று சொல்லிவிட்டு உடனே முதலிரண்டடியைத் தாம் பாடி முடித்துப் பின் இரண்டடிகளைச் செய்யும்படி எனக்குச் சொன்னார்; அவ்வாறே பாடி முடித்தேன். அச்செய்யுள் வருமாறு:—

(வெண்பா)

"வெள்ளைநிறத் தாற்செயற்கை மேவியே வேறுநிறம்
கொள்ளுகையாற் றோயக் குறியினால்—உள்ளவன்பிற்
றுய்நேர்ந்த வாறுமுகத் தாளாளா நீமொழிந்த
ஆய்நூலு நீருநிக ராம்."

[தோய் அக்குறி - நீரிற்றோய்க்கும் அச்செயல், தோய மென்னும் பெயர்.]

புறங்கூற்றாளர் அடங்கியது.

திருவிடைமருதூருலாவைப் பற்றிச் சிலர் * அங்கங்கே சென்று சென்று இடையறாமற் கூறிவரும் புறங்கூற்றுக்களைக் கேட்டு ஆறுமுகத்தாபிள்ளை மிகவும் வருத்தமுற்று அங்ஙனம் கூறுவோர்களை அடக்கவேண்டுமென்று எண்ணினார். அங்ஙனம் எண்ணியிருக்கையில் அவர் செய்தற்குரிய திதி யொன்று வந்தது. அதனை வழக்கத்திற்கு அதிகமாகச் செலவு செய்து முடித்

* முதற்பாகம், பக்கம், ௩௩௩.

தற்கு நிச்சயித்து மேற்கூறிய புறங்கூற்றாளர்களையும் வேறுசில பெரியோர்களையும் அன்றைத்தினம் உணவிற்கு வருவித்தார். அவர்களுக்குத் திருப்தியுண்டாகும்படி ஆகாரஞ் செய்வித்துத் தக்ஷிணைகளையும் அளித்தார்.

பின்பு அவர்கள் எல்லோரையும் பகல் க-மணிக்கு ஓரிடத்தில் வந்து கூடியிருக்கும்படி செய்து அவர்களை நோக்கி, "திருவிடைமருதூருலாவைப்பற்றிக் குற்றஞ்சொல்லுபவர்கள் இப்போது எடுத்துச் சொல்லலாம். அவற்றிற்கு ஐயா அவர்கள் சமாதானம் சொல்லுவார்கள்" என்று சொல்லிவிட்டுத் தாம் ஓரிடத்தே இருந்தார்; அப்பொழுது தியாகராச செட்டியார் முதலியோரும் உடனிருந்தார்கள். அச்சபையில் அப்பொழுது வந்திருந்தவர்களுடைய தொகை சற்றேறக்குறைய நூறுக்குமேலே இருக்கும். இந்தக் கவிஞர்பிரான் அவ்வுலா எழுதப்பட்டுள்ள ஏட்டுச்சுவடியொன்றை என்னிடம் கொடுத்துப் படிக்கச்சொன்னார். எனக்கு ஏட்டுப்பிரதியைப் பார்த்துப் படிக்கும் வழக்கம் அதிகமாக இல்லாமையாற் படிக்கும்பொழுது சில சில இடங்களில் தடுமாற்றம் அடைந்து வாசித்தேன். இவர், "இப்படி வாசித்தால் அடிப்பேன்" என்றார். உடனே அதிக ஜாக்கிரதையாகத் தவறின்றி மெல்லப் படித்து வந்தேன். புறங்கூற்றாளர் தவறென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தனவாகத் தாம் கேள்வியுற்ற இடங்களை எடுத்துக் காட்டித் தக்க சமாதானங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே வந்தார். அந்த நூல் இராத்திரி பன்னிரண்டு மணிக்கு முற்றுப்பெற்றது.

ஆதியுலா, ஏகாம்பர நாதருலா, திருவானைக்காவுலா, திருவாரூருலா, திருவெங்கையுலா முதலியவற்றிலிருந்து அப்பொழுதப்பொழுது இடத்துக்குப் பொருத்தமாக இவரால் மேற்கோள்கள் எடுத்துக் காட்டப்பட்டன. அப்பொழுது ஆவூர்ப் பசுபதி பண்டாரம், ஸ்வாமிமலை சபாபதிதேசிகர், கும்பகோணம் பேட்டைத்தெருவிலுள்ள வைத்தியநாத தேசிகர் முதலிய கல்விமான்கள் கேட்டு மிகவும் திருப்தியடைந்து, "இவ்வளவு அழகான உலாவை நாங்கள் இதுவரையில் அறிந்ததில்லை. பல ஸ்தல சரித்திரங்களும் சிவ புராணக் கதைகளும் நாயன்மார்களுடைய அருமை வரலாறுகளும் தேவார திருவாசகக் கருத்துக்களும் நிறைந்து எல்லா உலாக்களுக்கும்

மேற்பட்டு நிகரின்றி இந்த உலா விளங்குகின்றது. இன்றைத் தினம் இந்த உலா முகமாக அருமையான விஷயங்கள் பலவற்றை அறிந்துகொண்டோம். இந்த நூலில் என்ன குற்றம் இருக்கின்றது? ஒன்றுமில்லையே. யாரேனும் இதிற் குற்றம் உண்டென்று சொல்லியிருந்தால் அவர்களைக் கல்வியறிவில்லாதவர்களென்று சொல்லுவதற்கு நாங்கள் பின்னிடோம். நீங்கள் இக்காலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பது நாங்களும் தமிழும் செய்த பெரும்புண்ணியத்தின் பயனென்றே சொல்லத்தடையில்லை" என்று உலாவையும் பிள்ளையவர்களையும் மிகப்பாராட்டினார்கள்; "அரோக திடகாத்திரத்தோடு சிரஞ்சீவியாயிருந்து தமிழ்ப்பாஷையைப் பரிபாலனம் செய்துகொண்டு வரவேண்டும்" என்று இவரை வாழ்த்தவும் செய்தார்கள்; முன்பு குறைகூறியவர்களும் பாராட்டி வாழ்த்தினார்கள்.

அப்பால் ஆறுமுகத்தாபிள்ளை புறங்கூற்றாளரைப் பார்த்து, "நீங்கள் இப்பொழுது சொன்னது உண்மைதானா? இனி எங்கேனும் உலாவைப்பற்றித் தூஷணமான வார்த்தைகள் உங்கள் வாக்கிலிருந்து வெளிப்படுமானால் நான் சும்மா விடமாட்டேன்; அறிந்துகொள்ளுங்கள்" என்றார். அதன்பிறகு அவ்வுலா சம்பந்தமான புரளிவார்த்தைகளெல்லாம் எவ்விடத்தும் அடங்கிவிட்டன.

அவ்வுலாவில் ஒவ்வொரு கண்ணியையும் இரண்டுமுறை மூன்றுமுறை படித்துக்கொண்டே வந்தமையால் மிகுந்த சோர்வை அடையவேண்டியவனாக இருந்தும் இடைவிடாமற் கேட்டுவந்த பல அரிய விஷயங்களால் அமுதத்தையுண்டவன் போலப் பசிதாகத்தாலுண்டாகும் களைப்பின்றி யிருந்தேன். பின்பு ஆகாரம் செய்யும்படி துணை சேர்த்து என்னை அனுப்பியபொழுது இப்புலவர்பிரான் அருகில் வந்து என்னை நோக்கி, "ஏதோ ஒருவார்த்தை சொல்லிவிட்டேன்" என்று சொல்லத் தொடங்கிய காலத்தில் இவருடைய குறிப்பையறிந்து நான், "சொன்னபடியே செய்திருந்தால் எனக்குச் சந்தோஷமாக இருந்திருக்கும். படித்தற்குரிய பலரிருக்கையில் என்னைப் படிக்கும்படி சொன்னது என்பாலுள்ள அன்பின் மிகுதியாலேயே என்று தெரிந்து இன்புற்றேன்" என்று ஒருவாறு தெரிவித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு ஆகாரம் செய்யச் சென்றேன்.

எனக்கு நைடதம் அளித்தது.

அப்பால் ஸரஸ்வதி பூஜையன்று பட்டீச்சுரத்துக்கு அருகிலுள்ள என் ஊராகிய உத்தமதானபுரம் சென்றேன். பூஜையை அங்கே முடித்துக்கொண்டு மறு நாளாகிய விஜய தசமியன்று புனப்பூஜையைச் செய்துவிட்டுப் பிற்பகலில் புறப்பட்டுப் பட்டீச்சுரம் வந்து ச-மணிக்குப் பிள்ளையவர்களைக் கண்டேன். "ஏன் இவ்வளவு அவசரமாக வந்தீர்?" என்றார். "இன்று விஜயதசமியாதலால் ஐயா அவர்கள் கையால் ஏதாவது புஸ்தகம் ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்றெண்ணி விரைந்து வந்தேன்" என்றேன். உடனே அந்த வீட்டிற் பூஜையிலிருந்த சுவடிகளுள் ஏதாவதொன்றைக் கொண்டுவரும்படி இவர் ஒருவரை அனுப்பினர். போனவர் ஓரேட்டுச்சுவடியை எடுத்துக்கொணர்ந்து கொடுத்தார். அதனை என்னிடம் அளித்த இவர், "என்ன நூலென்று பிரித்துப் பார்த்துச் சொல்லும்" என்றார். அங்ஙனமே பிரித்து, "இது நைடதத்தின் மூலம்" என்றேன். கேட்ட இவர், "நைடதத்தைப் படித்தாற் கலிபீடை நீங்குமென்று சொல்வார்கள். ஆதலால் இப்புத்தகத்தைப் பெற்ற உமக்குக் கலி இன்றோடு நீங்கிவிட்டது. இனி ஒருபோதும் அணுகமாட்டாது" என்றார். அப்பொழுது நான், "இங்கே படித்தற்கு எப்பொழுது வந்தேனோ அப்பொழுதே என்னைச் சார்ந்திருந்த அரிஷ்டமெல்லாம் நீங்கிவிட்டனவென்றே துணிந்திருக்கிறேன். அன்றியும் மாயூரத்தில் முதன்முறையாக இங்கே பெற்றுக்கொண்டதும் நைடதமே. அப்பொழுதே அவ்வாறு எண்ணினேன்" என்று சொன்னேன்.

பாடஞ்சொல்லப் பயிற்றல்.

புதிய மாணாக்கர்களுக்குப் பழைய மாணாக்கர்களைக் கொண்டு பாடஞ்சொல்லுவிப்பது இவருக்கு இயல்பு. அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லும் ஆற்றல் உண்டாக வேண்டுமென்பதுதான். ஏதேனும் பிழையிருந்தால் சொன்னவரைத் தனியே அழைத்து உண்மையைத் தெரிவிப்பார்.

ஒருநாள் பட்டீச்சுரத்திலிருந்து கும்பகோணத்திற்குப் போகும்பொழுது நான் மற்றொருவருக்குக் குடந்தைத் திரிபந்தாதிக்

குப் பொருள் சொல்லிக்கொண்டே சென்றேன். * நாட்டஞ் சிவந்தனை (௬௪) என்னும் செய்யுளில் 'சிவந்தனை நேர்ந்தேயுறும்' என்பதற்குச் சிவமானது தன்னை ஒத்தே அத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றதென்று சொன்னேன். கேட்ட இவர் அவ்விடத்திலேயே நின்றுகொண்டு என்னைத் தனியே அழைத்து 'நேர்ந்து' என்பதற்கு, 'கொடுத்து' என்பது பொருளென்றும் இனிக் கவனித்துச் சொல்ல வேண்டுமென்றும் சொல்லிவிட்டு முன்னே செல்வாராயினர்.

'தன்பெருமை தானறியாத் தன்மையன்'

கும்பகோணம் பட்டீச்சுரத்திற்குச் சமீபமாதலால் ஆறுமுகத்தா பிள்ளைக்குரிய சில காரியங்களை முடித்துக் கொடுத்தற்கும், வரவேண்டுமென்று விரும்பிய அன்பர்களுடைய வேண்டுகோளை நிறைவேற்றுதற்கும் நினைந்து அடிக்கடி எங்களை அழைத்துக்கொண்டு இவர் அங்கே சென்று வருவார்.

ஒருநாள் அந்த நகருக்குச் சென்று ஓரிடத்திற் பல பிரபுக்களோடு பேசிக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அங்கே இருந்த எதிராஜபிள்ளை யென்னும் கனவானொருவர் சந்தர்ப்பத்திற்குத் தக்கபடி ஓர் இனிய செய்யுளைக் கூறினார். அங்கிருந்த யாவரும் அதனைக் கேட்டு அதன் இனிமையைப் பாராட்டினர். இவரும் அச்செய்யுளின் நயத்தை வியந்துவிட்டு, "இச் செய்யுள் எந்த நூலிலுள்ளது?" என்று கேட்டார். "தாங்கள் இயற்றிய கும்பகோண புராணத்திலுள்ளது" என்றார் அவர். அதனைக் கேட்ட யாவரும் ஆச்சரியமுற்றனர். அளவிறந்த செய்யுட்களைப் பாடியவராதலின் அது தாம் இயற்றிய செய்யுளென்பதை இவர் அறிந்திலர். இதைப்போன்ற நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றை யான் அறிந்திருப்பதுண்டு.

தியாகராச செட்டியார் வாதம் செய்தது.

மற்றொருநாள் சென்று கும்பகோணத்தில் நாகேசுவரஸ்வாமி கோயிலின் வடக்கு வீதியிலிருந்த தபால் ஆபீஸ் வீட்டுத் திண்ணை

---

* "நாட்டஞ் சிவந்தனை யென்செய லாநம னேகுடந்தைக்
கோட்டஞ் சிவந்தனை நேர்ந்தே யுறுமங்குக் கூடிமலப்
பூட்டஞ் சிவந்தனை செய்தோங் கருணை புரிந்ததில்லை
வாட்டஞ் சிவந்தனைப் பொன்சொரிந் தாலு மதிக்கலமே"

யில் இவர் தங்கினர். அவ்வீட்டிலிருந்த போஸ்டுமாஸ்டர் முத்தப்பிள்ளை யென்பவர் இவர் வந்திருத்தலையறிந்து உடனே ஒரு புத்தகத்தோடு வந்து வந்தனம் செய்துவிட்டு இவருடைய குறிப்பின்படி அருகில் இருந்தார். "கையிலுள்ளது என்ன புத்தகம்?" என்று இவர் கேட்டனர். அவர், "ஐயா அவர்கள் செய்த திருநாகைக்காரோணப் புராணம். இதனைச் செட்டியாரவர்களிடத்துப் பாடங் கேட்டு வருகிறேன்" எனவே இவர், "அதில் ஒரு செய்யுளைப் படித்திடுக" என்று சொன்னார். அவர் அதிலுள்ள நைமிசப்படலத்தின் முதற்செய்யுளாகிய,

(கலி நிலைத்துறை)

* "செங்கை யாட்டினு ரங்கைமா னேந்திய சிவனார்
பங்கை யோர்மகட் குதவிய பரமனார் பதத்துக்
கொங்கை யார்தனைச் சார்நரை யுய்த்திடு குணத்தாற்
கங்கை யாற்றரு கிருப்பது நைமிசக் காடு"

என்ற பாடலை மாலைக்காலமாதலாற் கல்யாணி ராகத்தில் நன்றாகப் படித்துக் காட்டினர். கேட்டு மிகவும் இன்புற்ற இவர் என்னைப் பார்த்துவிட்டு மேலேயுள்ள பாடல்களைப் படிக்கும்படி அவருக்குச் சொன்னார். இவர் படிக்கிற மாதிரி நான் படிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பித்தாரென்பதை அப்பார்வையால் அப்பொழுது தெரிந்துகொண்டேன்.

மேற் பாகத்தை அவர் படித்துக்கொண்டே வருகையில் இவர், "பொருள் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு வருகிறீரா?" என்று கேட்டனர். அவர், "செட்டியாரவர்கள் பொருள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். சில செய்யுட்களின் ஒவ்வொரு பாகத்திற்குப் பொருள் அவர்களுக்கு விளங்கவில்லை. ஆனாலும் தைரியமாகவே ஏதேனும் சொல்லுகிறார்கள். அதில் எனக்குத் திருப்தி பிறக்கவில்லை. பட்டீச்சுரம் வந்து ஐயா அவர்களால் அவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று எண்ணியும் வேலை மிகுதியால் அங்கே வரமுடியவில்லை" என்றார். இவர் சந்தேகமுள்ள இடங்களில் ஏதாவதொன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படி கேட்டார். அப்பொழுது முத்தப்பிள்ளை,

---

* செங்கை - திருவாதிரை நட்சத்திரம். பதத்து உய்த்திடு.

துவஜஸ்தம்ப வருணனை
(கோச்சகக் கலிப்பா)

* "ஊறுதெரி தலுந்தவிர்ந்தோ ருடம்புதளி யுட்புகுந்து
மாறுதவிர் காரோண வள்ளலா ரெதிர்நின்று
வேறுமல ரிலைபுனைந்து வேண்டுபலன் களுமுதவிப்
பேறுதவு சிவமேயாய்ப் பிறங்கிவிடை மேற்கொளுமே"
(திருநகரப். கரு அ)

என்ற செய்யுளைப் படித்துக்காட்டினர். இப்புலவர்பிரான், "தியாகராசு இதற்கு என்ன பொருள் சொன்னான்?" என்றனர். முத்தப்பிள்ளை, "அவர்கள் விளங்கவில்லையென்று முதலிற் சொல்லிவிட்டுச் சிறிதுநேரம் யோசித்துப்பார்த்து ஏதோ சொன்னார்கள்; எனக்கு இப்பொழுது அது ஞாபகத்திலில்லை" என்றார். அவர் அவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் தியாகராச செட்டியார் பாடஞ் சொல்லுதற்கு வழக்கம்போலே அங்கே வந்தார். வந்தவர் முத்தப்பிள்ளை நாகைக்காரோணப் புராணத்தைக் கையில் வைத்திருப்பதையும் இவர் அவரோடு பேசிக்கொண்டிருத்தலையும் பார்த்துவிட்டு ஆலோசித்துக்கொண்டு அருகில் வந்து நின்று இவருக்கு அஞ்சலி செய்து, "நீங்கள் எப்பொழுது இங்கே வந்தீர்கள்? வீட்டுக்கு வரலாகாதா? வருவதை முன்னதாக எனக்குத் தெரிவிக்கக்கூடாதா? தெரிவித்திருந்தால் முந்தியே இங்கு வந்திருப்பேனே" என்றார். இவர், "இருக்கட்டும்; 'ஊறுதெரிதலும்' என்ற செய்யுளுக்கு நீ இவருக்குச் சொல்லிய அர்த்தம் என்ன? சொல்லவேண்டும்" என்றார். தியாகராச செட்டியார், "எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. இந்த ஒரு பாட்டுக்காகப் பட்டீச்சுரம் வந்து கேட்பதென்றால் எனக்குச் சாத்தியப்படுமா? எனக்குள்ள வேலைகள் அதிகமென்பது உங்களுக்குத் தெரியுமே. இன்னும் இதைப்போன்ற பாடல்கள் இந்நூலிற் பல இருக்கின்றன. அவை எனக்கு மிக்க சங்க

---

* ஊறுதெரிதலும் - ஸ்பரிச உணர்ச்சியையும். ஒருடம்பென்றது மரத்தை. வேறுமலர் இலைபுனைந்து - தனக்குரியனவல்லாத வேறு மலர்களையும் மாவிலை முதலிய இலைகளையும் சூடி. பலன் - நற்பயன்; பழமென்பது வேறு பொருள். துவஜஸ்தம்பம் பஞ்சலிங்கத்துள் ஒன்றாதலின் 'சிவம்' எனப்பட்டது. விடைமேற் கொள்ளும் - இடபக்கொடியை மேற்கொள்ளும்; இடபவாகனத்தின் மேலெழுந்தருளியிருக்குமென்பது வேறு பொருள்.

டத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. இப்புத்தகத்தை அச்சிடுவித்தீர்களே. கடினமான பாடல்களுக்குப் பொருள் எழுதிப் பதிப்பிக்கச்செய்திருந்தால் எவ்வளவோ அனுகூலமாயிருக்கும். பொருளெழுதாவிட்டால் இதுபோன்ற கடினமான பாடல்கள் யாருக்கு விளங்கும்? ஒருசமயம் உங்களுக்கே விளங்காமற் போனாலும் போகுமே. நான் உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். கோபிக்க வேண்டாம்" என்று மேன்மேலே இதுபோன்ற விஷயங்களைப் பேசத் தொடங்கிவிட்டார். அப்பால் இவர், "நான் சமீபத்திலிருக்கும்பொழுது யாரையேனும் அனுப்பியாவது கேட்டுக் கொண்டு வரச்செய்து சொல்லலாமே. அது செய்ய முடியாவிட்டால் தெரியவில்லை என்றாவது சொல்லிவிடலாமே" என்றார். அப்பொழுது செட்டியார் சிறிதும் பின்வாங்காமல், "இந்த நூலில் மட்டுமல்ல; நீங்கள் செய்த வேறு நூல்களிலும் இந்த மாதிரியான இடங்கள் பல உள்ளன. அவற்றிற்கு எனக்கும் பிறர்க்கும் பொருள் விளங்கவில்லை. அவற்றில் ஒன்றைமட்டும் இப்பொழுது சொல்லுவேன்: மாயூரப் புராணத்தில் திருநாட்டுப் படலத்தில் 'அம்மையார் நீழலில்லா மமர்வோமென் றருள்செய்த, செம்மையார் வீற்றிருக்குந் திருத்தஞ்சை" (௩௪) என்பதில் உள்ள அம்மையார் வரலாறு எனக்குச் சுத்தமாகத் தெரியவில்லை. பலரைக் கேட்டேன். ஒருவரும் சொல்லவில்லை. பின்னும் நாகைக் காரோணப் புராணத்திலே தலவிசேடப் படலத்தில்,

(விருத்தம்)

*"மருவொரு கொம்பு தாங்கு மார்புடை நமைப்பூசித்துப்
பொருகரி கொம்போர் நான்கும் பெறப்பொலி தலமு முண்டால்."

†"பருவத்து மடந்தாய் பூமேற் பசுவன்றி வான்மேற் றங்குந்
திருவத்தோர் பசுவைக் கொண்டு சிருட்டிசெய் தலமு முண்டால்"

‡"கொடுமைசெய் களிற்றை மாட்டிக் குலவுநீ முந்தி யீன்ற
வடுவறு களிறு போற்றி வழிபடு தலமு முண்டால்"

(௩௨, ௩௭, ௩௯)

---

* ஒரு கொம்பு - ஆதிவராகத்தின் கொம்பு. கரியென்றது ஐராவதத்தை. தலம் - திருவெண்காடு.

† பூமேற் பசுவென்றது பிரமனை. தலம் - கருவூர்.

‡ களிற்றை - கயமுகாசுரனை. களிறு - விநாயகர். தலம் - திருச்செங்காட்டங்குடி.

என்று பாடியிருக்கிறீர்களே. இத்தலங்களின் பெயரையும் இத்தலங்களின் சரித்திரங்களையும் தெரிந்துகொள்வது எப்படி? இவற்றிற்கெல்லாம் குறிப்பு எழுதியிருந்தாலல்லவோ விளங்கும்? படிப்பவர்களுக்கு விளங்கும்படியல்லவோ பாடவேண்டும்? அங்ஙனம் செய்யப்படாத பாடல்கள் பாடல்கள் அல்லவே; நீங்கள் இப்பொழுது பாடும் நூல்களில் இம்மாதிரியான பிரயோகங்களே மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. முன்பு நீங்கள் இப்படிப் பாடியதில்லை. உங்கள் நூல்களைப் படிப்பவர்களெல்லாம் வந்து உங்களையே கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள முடியுமா? நான் சொன்னபடி கடினமான பாகங்களுக்குக் குறிப்புரை எழுதிப் பதிப்பித்திருந்தால் எல்லாரும் தெரிந்துகொள்வார்களே. இந்தத் துன்பம் உங்களுக்குத் தெரியவில்லையே! கோபித்துக் கொள்ளவேண்டாம்; என் அனுபவத்தைச் சொல்லுகிறேன்" என்று மேலே மேலே பேசுவாராயினர்.

அருகில் இருந்த சில அன்பர்கள், "செட்டியார் என்ன இப்படிப் பேசுகிறாரே!" என்று அஞ்சினர். முன்னொரு முறை * துறைசையந்தாதியைக் குறித்துச் செட்டியார் பேசியதை நேரில் நான் கேட்டவனாதலால் இதில் எனக்கு வேறுபாடு தோற்றவில்லை. ஆனாலும் இம்முறை இவ்விருவருடைய சம்பாஷணையும் சற்றுக் கடுமையாகவே இருந்தது. இக் கவிஞர்பிரான், "என்னப்பா மிகுந்த கோபத்தோடே பேசுகிறாய்? இப்படிப்பட்ட இடங்களிலுள்ள அருமையை நீ பாராட்டாமற் பழிப்பதும் மிக உழைத்து அமைத்திருக்கும் அமைப்பை மதியாமலிருப்பதும் நன்றாக இல்லையே. இவைபோன்ற பிரயோகங்கள் பழைய நூல்களிற் பல உள்ளனவே. அங்ஙனம் பாடியவர்களெல்லாம் தெரியாதவர்களா? அப்படிப் பாடுவது ஓரழகன்றோ? சிலவகைப் பாடல்களைச் சிலர் விருப்பத்தின்படியே பாடவேண்டி யிருக்கிறது; யோசித்துப் பேசு" என்றார். "பொருள் தெரிந்த பின்பல்லவோ கேட்பவர்களுக்கு அவற்றிலுள்ள அருமை புலப்படும்? அதற்குமுன் அவற்றின் அருமைப்பாடும் மதிப்பும் எப்படித் தெரியவரும்? உங்களோடு நெடுநாள் பழகிக்கொண்டிருக்கும் எனக்கே உங்களுடைய பாடல்களுக்குப் பொருள் விளங்காமல் இருக்குமானாற் பிறர் என்ன செய்வார்கள்? இப்படி நீங்கள் பாடுவதிற் சிறிதேனும் எனக்குத்

* இதன் ருஅ-ருரு-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றைப் பார்க்க.

திருப்தியில்லை. இந்த மாதிரியான பாடல்களை இனி நீங்கள் பாடக் கூடாது. நிர்ப்பந்தத்தாற் பாடும்படி ஏற்பட்டால் பதிப்பிக்குங் காலத்தில் அந்தப் பாகங்களுக்குக் குறிப்புரை யெழுதியே பதிப்பிக்கும்படி செய்யவேண்டும். இன்னும் முன்பு குறிப்புரையில்லாமற் பதிப்பித்த புத்தகங்களிலுள்ள கடினமான பாகங்களுக்கும் குறிப்புரை எழுதிப் பதிப்பித்து அவற்றோடு சேர்த்துவிடச் சொல்லவேண்டும். இல்லாவிட்டால் உங்கள் உழைப்புப் பிரயோசனப்படாது. என்னுடைய ஆசிரியருக்கு ஒரு பழிப்பும் இல்லாமலிருக்கவேண்டுமென்றே இப்போது இவற்றைச் சொல்லலானேன். நீங்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. நீங்கள் வேறு வேறு ஊர்களுக்குச் சென்று சிலகாலம் அங்கங்கே இருந்து வருகிறீர்கள். பொருள் தெரியாத ஒவ்வொருவனும் வந்து வந்து 'அதற்குப் பொருள் சொல்; இதற்குப் பொருள் சொல்' என்று என்கழுத்தை யறுக்கிறான். ஏதாவது நான் சொல்லத்தானே வேண்டியிருக்கிறது? சொல்லாவிட்டால் வருகிறவன் விடுகிறானா? எனக்கு இதே வேலையாக இருக்கிறது. இப்படித்தானே ஒவ்வொருவரும் கஷ்டப்படுதல்கூடும்! நூல் நன்றாயிருந்தாலும் பிறருக்குக் கஷ்டத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதல்லவா? இதைப்பற்றிப் பல நாளாகச் சொல்லவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தேன். முன்பு சில சமயங்களிற் குறிப்பாகவும் சொல்லி யிருக்கிறேன். சந்தர்ப்பம் வாயாமையால் இதுவரையில் விஸ்தாரமாக நான் சொல்லவில்லை. பல தீட்டுக்கு ஒரு முழுக்கு என்றபடி இப்பொழுது எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட்டேன்; அப்பால் உங்கள் இஷ்டம்" என்றார்.

இப்படியே இருவரும் ஓய்வின்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் இரவு மணி எட்டாய்விட்டது. இருவரும் மிகப் பெரியவர்களானமையால் இடையிலே ஒருவரும் பேசமுடியவில்லை. அங்கே வந்திருந்த ஆறுமுகத்தாபிள்ளையின் ஜபமும் பலிக்கவில்லை; செட்டியாரிடத்தில் மிக்க கோபங்கொண்டவராய் இவரைப் பார்த்து, "நேரம் ஆய்விட்டபடியால் ஊருக்குப் புறப்படுவோம்" என்றார். இக்கவிதிலகர் எழுந்து நின்று, "போய்வருகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டார். சரியென்றுசொல்லிச் செட்டியாரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு தம்முடைய வீட்டிற்

குச்சென்றார்; அவர் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ளாமற் போனாரே யென்று நாங்கள் வருத்தமடைந்து பேசிக்கொண்டே சென்றோம்.

இங்ஙனம் கண்டிப்பாகப் பேசுவது செட்டியாருக்கு இயல்பாதலால் அதனையறிந்த பழையவர்களுக்கு இந்நிகழ்ச்சியில்வேறுபாடு தோற்றவில்லை; ஏனையோர்க்கு மட்டும் ஒரு பெருஞ் சண்டையாகத் தோற்றியது. பிள்ளையவர்கள்பால் செட்டியாருக்குள்ள அன்பின் மிகுதிதான் இங்ஙனம் பேசுவித்ததென்று சிலர் நினைந்தார்கள்.

மதவாரணப் பிள்ளையார் துதி.

பட்டீச்சுரத்தில் ஒருநாட் காலையில் தரிசனஞ்செய்வதற்கு ஸ்ரீ தேனுபுரேசரது ஆலயஞ்சென்று ஸ்தல விநாயகராகிய ஸ்ரீ மதவாரணப் பிள்ளையாரென்னும் விநாயக மூர்த்தியை இவர் தரிசித்துக்கொண்டு நிற்கையில் ஆறுமுகத்தாபிள்ளை, "மதவாரணமென்னும் பெயரை யமகத்திலமைத்து ஒருசெய்யுள் செய்யும்" என்று எனக்குச் சொன்னார். இது மிகக்கடினமான காரியமாயிற்றேயென்று கவலையுற்று, 'இங்கே யிருப்பது பெருந்துன்பத்திற்கு இடமாக விருக்கிறதே' என்று நினைந்து முகவாட்டத்துடன் நின்றேன்.

அந்தக் குறிப்பையறிந்த இக்கவிஞர் சிகாமணி, "தம்பி, இவ்வளவு கடினமான விஷயத்தை இவருக்குக் கொடுக்கலாமா? இனி இப்படிச் சொல்லுவது தருமமன்று" என்று சொல்லித் தரிசனஞ் செய்துவிட்டு வீடு சென்று அவர் விரும்பிய வண்ணம் ஒரு விருத்தமியற்றி அதை எழுதச்செய்து அவரிடம்படித்துக் காட்டும்படி சொன்னார். நான் அவ்வண்ணம் செய்தேன். அது,

* "நாமதவா ரணங்குறித்த படிகொடுதீ வளர்த்துமென
 நவிலுந் தக்க
நாமதவா ரணங்குசிவ மிகப்பினென வுங்கொள்ளான்
 நண்ணு மாற்றண்

---

* பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு, 3334. ஆரணங் குறித்தபடி நாம் அதவு கொடு தீ வளர்த்தும் என நவிலும் தக்க நாம - வேதம் குறித்தபடி நாம் அத்திக்கட்டையைக் கொண்டு யாகாக்கினியை வளர்ப்போம் என்று சொல்லும் தக்கனென்னும் பெயரை உடையாய். சிவம் இகப்பின் அணங்கு தவார் - சிவபெருமானை நீக்கி யாகம் இயற்றினால் வருத்தம் நீங்கார்; எனவும் - என்று ததீசி முனிவர் முதலியவர்கள்

ணுமதவா ரணங்குமிறுந் தடப்பட்டீச் சுரம்புகுந்து
நலியச் செய்தாம்
நாமதவா ரணங்குளிர்பூந் தாளருள வின்பநலம்
நண்ணி னேமால்"

என்பது.

நான் என் சொந்த ஊர் போனது.

பின், "தீபாவளிக்கு என் சொந்த ஊராகிய உத்தமதான புரம் போவதற்கு எண்ணியிருக்கிறேன்; விடையளிக்கவேண்டும்" என்று இவரை நான்கேட்டுக்கொண்டேன். அப்படியே செய்யலா மென்று சொல்லிப் பட்டுக்கரை அங்கவஸ்திரமிரண்டை வருவித் துத் தீபாவளியில் உபயோகித்துக்கொள்ளும்படி இவர் கொடுத் தார். நான் புறப்படுதற்கு விடைபெறும்பொழுது, "தீபாவளி ஸ்நானஞ் செய்துவிட்டு மாயூரத்திற்கே வந்துவிடலாம். அதற்குள் நானும் அங்கே போய்விடுவேன்" என்றார். அப்பால் ஊருக்குச் சென்றேன்; சென்றதுமுதல் ஜ்வரநோயால் மிகவும் பீடிக்கப்பட் டேன்; அதனால் குறிப்பிட்டபடி மாயூரஞ் செல்லுதற்கு முடிய வில்லை. பின்பு இவர் மாயூரம் போய்விட்டார். குறிப்பிட்டபடி பின்பு நான் அங்கே வாராமையாற் கவலையுற்று என்னைப் பார்த்து வரும்படி ஒரு மனிதரை யனுப்பினர். "ஜ்வரத்தால் வரமுடிய வில்லை; ஸௌக்கியமானவுடன் வந்துவிடுவேன்" என்று அவரிடம் சொல்லி அனுப்பினேன். அடிக்கடி யாரையேனும் அனுப்பி என் னைப் பார்த்துவரச் செய்து என் தேகநிலையை அறிந்துகொண்டே யிருந்தார்; நானும் இவருடைய ஞாபகமாகவே யிருந்தேன். மார் கழி மாதத்தின் இறுதியில் எனக்கிருந்த ஜ்வரநோய் நின்றது.

சொல்லவும்; கொள்ளான் நண்ணும் ஆற்று அண்ணும் - அவ்வுரையை மேற்கொள்ளாமல் அவன் அடைந்த தீயவழியிற் சேரமாட்டோம். மத வாரணம் குமிறும் தடம் பட்டீச்சுரம் புகுந்து - வலியையுடைய சங்குகள் முழங்கும் குளங்களையுடைய பட்டீச்சுரத்தை அடைந்து. நாம் நலியச் செய்தாம் - அச்சத்தைக் கெடச் செய்தோம். மதவாரணம் குளிர் பூந்தாள் அருள - மதவாரணப் பிள்ளையார் தம் குளிந்த மலர் போன்ற திருவடிகளை அளித்தமையால். இன்ப நலம் - ஆனந்தமாகிய பயனை. நண்ணினேம் - அடைந்தோம்.

அதவென்றது, அத்திக்கட்டையாற் செய்யப்பட்ட சிருக்குச் சிருவம் முதலியவற்றை; ஆகுபெயர்.

5. திருவாவடுதுறைக் குருபூஜை நிகழ்ச்சிகள்.

திருவாவடுதுறையில் நான் இவரைப் பார்த்தது.

தை மாதத்தில் திருவாவடுதுறையில் நடக்கும் ஸ்ரீ நமச்சிவாய மூர்த்தியினுடைய குருபூஜைக்கு இவர் வரக்கூடுமென்று தெரிந்தமையால் நான் இவரைப்பார்த்தற்கு அன்று அவ்வூர் சென்றேன்; அவ்வூர்க் காட்சி என் மனத்தைக் கவர்ந்தது. கூட்டத்தின் மிகுதியால் முற்பகலில் இவரது இருப்பிடந் தெரிந்து சென்று இவரைப் பார்க்க முடியவில்லை. பிற்பகலிற் சென்று தேடியபொழுது தெற்கு வீதியில் ஒரு வீட்டுத் திண்ணையில் சிலரோடு பேசிக்கொண்டு இவரிருத்தலைக் கண்டேன். அங்கே சென்று பக்கத்தில் நின்றபொழுது, "எப்பொழுது வந்தீர்? தேகஸ்திதி ஸௌக்கியமாக இருக்கிறதா? ஆகாரஞ் செய்தாயிற்றா?" என்றார். "இன்று காலையில் வந்தேன். தேகஸ்திதி சௌக்கியமாக இருக்கிறது. ஆகாரம் செய்தாயிற்று" என்று சொன்னேன்; அப்பால் இருக்கச்சொன்னபடி ஓரிடத்தில் இருந்து இவர் பேசுவனவற்றை யெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தேன்.

உடன் இருந்தவர்கள் சென்ற பின்பு இவர், "இனிப் பாடங் கேட்க வரலாமே" என்று என்னிடம் சொன்னார்; "கேட்குங் காலத்தை எதிர் பார்த்தே ஒவ்வொரு நிமிஷமும் காத்திருக்கிறேன்" என்று சொன்னேன்; "மாயூரம் போனபின் அப்படியே செய்யலாம்" என்று சொல்லிவிட்டுப் பிற்பகலில் ஐந்து மணிக்குமேல் மடத்திற்குச் சென்றார். நானும் உடன்சென்றேன்.

தம்பிரான்கள் பாடங்கேட்டது.

அப்பொழுது அங்கேயிருந்த குமாரசாமித் தம்பிரான், பரமசிவத் தம்பிரான் முதலியோர் எழுந்து நின்று இவரை வரவேற்றார்கள். இவரை அங்கே ஓரிடத்தில் இருக்கச்செய்து அவர்களும் இருந்தார்கள். சிலநேரம் சம்பாஷித்துக்கொண்டேயிருந்துவிட்டு அவர்கள், "ஏதேனும் ஒரு நூலை நாங்கள் இப்போது பாடங்கேட்கலாமோ?" என்றார்கள்; இவர் கேட்கலாமென்று சொல்லவே

அவர்கள் காசிக் கலம்பகம் கேட்கத்தொடங்கினார்கள்; * காசிச் சாமி (பரமசிவத் தம்பிரான்) இருக்கும்பொழுது இக்கலம்பகம் நடைபெறுவது மிகவும் பொருத்தமுடையதே" என்று சொல்லி விட்டு இவர் பாடஞ்சொன்னார்; இரவு எட்டு மணிக்குள் ௫0-பாடல்கள் படிக்கப்பட்டன. அப்பால் அவரவர்கள் தத்தம் இடஞ் சென்றார்கள்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் பரிசளித்தல்.

பத்து மணிக்குமேல் ஸ்ரீசுப்பிரமணிய தேசிகருடைய பட்டணப் பிரவேசமும் கொலு முதலியனவும் நடைபெற்றன. அவை வந்தவர்களுடைய கண்களையும் மனங்களையும் கவர்ந்தன.

குரு பூஜைக்காக வந்திருப்பவர்களுள் மறுநாளும் இருந்து செல்லுபவர்களை மட்டுமே வைத்துக்கொண்டு ஊருக்குச் செல்ல விரும்புகிற மற்றவர்களை வருவித்து அவரவர்களுடைய் தகுதிக்கும் அவர்கள் வைத்த பாதகாணிக்கைத் தொகைக்கும் ஏற்றபடி மரியாதைகளைச் செய்து அனுப்பு வது ஆதீனகர்த்தருடைய வழக்கமாதலால் அன்று அங்ஙனமே கொடை நடைபெற்றுவந்தது. இப்புலவர்பிரான் தமக்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த வீட்டின் இடைகழியில் வந்து சயனித்துக் கொண்டார். அப்போது சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்ட பிரபுக்களிற் சிலரும் வித்துவான்களிற் சிலரும் இவரிடம் வந்து பேசிக்கொண்டிருந்துவிட்டு விடைபெற்றுச் சென்றார்கள். அதனால் இவர் நித்திரை செய்யவேயில்லை.

ஆவூர்ப் பசுபதிபண்டாரத்திற்குப் பாடல் அளித்தது.

அப்படி யிருக்கையில், ஆவூர்ப் பசுபதிபண்டார மென்பவர் அங்கே வந்து இவரைப் பார்த்து நெடுநேரம் புகழ்ந்து பாராட்டிப் பேசிக்கொண்டே யிருந்தார். இவருக்கு மிகுந்த சிரமமிருந்தும் பழகியவராதலால் தமது சிரமத்தை அவர்பாற் சிறிதும் புலப்படுத்தவில்லை. அப்பால் அவர், "நீங்கள் மிகுந்த சிரமமடைந்திருப்பதாகத் தெரிகிறபடியால் நான் இப்போது பேசுவது ஸரியல்ல" என்றெழுந்து, "போய்வருகிறேன்" என்றார்; இவர் "சரி" என்றார். அடிக்கு ஒருதரம் திரும்பிப் பார்த்து,

* இவர் காசியிற் பல வருடங்கள் இருந்தவர்; அங்ஙனம் இருந்து வந்த துறவிகளைக் காசிச்சாமி யென்று அழைப்பது வழக்கம்.

"போய் வருகிறேன், போய்வருகிறேன்" என்று சொன்னார். கடைசியில் இவர் அஞ்சலி செய்தார். அப்பால் அவர் சிறிது தூரம் சென்று யோசனை செய்துகொண்டே நின்று பின்பு மீண்டுவந்து இவர் சயனித்துக் கொண்டுவிட்டதைத் தெரிந்து கனைத்தார். உடனே இவர் எழுந்து, "என்ன விசேஷம்? வந்த காரியத்தைச் சொல்லவேண்டும்" என்று கேட்கவே அவர், "இப்போது எழுந்தருளியிருக்கும் ஸந்நிதானத்திற்குப் படித்தவர்களிடம் மிகுந்த பிரியமிருப்பதாகவும் அவர்களுள் * ஸாஹித்ய சக்தி உள்ளவர்களிடத்தில் அதிக மதிப்பு இருப்பதாகவும் கேள்வியுற்றேன். அதற்குத் தாங்களே ஸாட்சி. இந்த ஆதீனத்தில் மூன்று பட்டத்திலிருந்தவர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். இவர்களைப்போன்ற விதரணசாலிகள் யாருமில்லை. இங்கே குருபூஜா காலத்தில் எம்மவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கும் திட்டம் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். குருபூஜையின் மறுநாட் காலையில் எங்களையெல்லாம் தனியே ஓரிடத்தில் இருக்கச்செய்து எங்கள் பெயரைப் பதிவு செய்துகொண்டு தலைக்கு அரை ரூபாய் விழுக்காடு கொடுத்து அனுப்புவது வழக்கம். எங்களுடைய அதிர்ஷ்டம் அதற்குமேலே போவதில்லை. நான் கொஞ்சம் படித்தவனாக இருப்பதால் எனக்கு அந்தக் கூட்டத்திற் கலந்துகொள்ளப் பிரியமில்லை. மானம் போராடுகிறது. என்ன செய்வேன்! இந்த வருஷத்தில் தாங்கள் இங்கே விஜயஞ்செய்திருப்பது என்னுடைய அதிர்ஷ்டந்தான். என்னுடைய வித்வத்தின் திறமை உங்களுக்கு வெகுகாலமாகத் தெரியும். என்னைப்போலவே பெரிய புராணம், திருவிளையாடல், ஸ்காந்தம் முதலிய காவ்யங்களுக்கும் பிரபந்தங்கள் பலவற்றிற்கும் அர்த்தஞ் சொல்லுதலிலும் தேவாரங்களைப் பண்ணோடு ஓதுதலிலும் ப்ரஸங்கஞ் செய்வதிலும் எங்களவர்களில் இக்காலத்தில் யாரையாவது நீங்கள் பார்த்திருப்பதுண்டா? இப்படிப்பட்ட நான் அந்தக் கோஷ்டியிற் சேரலாமா? சேர்ந்தால் என் வித்தைக்கு என்ன ந்யூனதை ஏற்படும்? தாரதம்யமறிந்து கொடுக்கிற இந்த இடத்துக்குத்தான் என்ன கௌரவம்? பார்க்கிறவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? எல்லாவற்றையும்பற்றி யோசிக்கும்பொழுது என்னுடைய யோக்ய

* இவர் பேச்சில் ஸம்ஸ்கிருதச் சொற்கள் விரவிவரும்.

தையை நன்றாகத் தெரிவிக்கும்படி ஒரு செய்யுள் செய்துகொண்டு இப்போதே தனியே சென்று பார்த்துவிட்டுப் போகலாமென்று எனக்குத் தோற்றுகிறது. அதற்கும் ஆதீனத்து மஹாவித்வானாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற தங்களுடைய உடன்பாடு வேண்டும். அவ்விதம் செய்யாவிட்டால் சோபிக்கமாட்டாது" என்றார்.

அவர் இன்ன எண்ணங்கொண்டு சொல்லுகிறாரென்பதை நன்றாக அறிந்தும் இவர், "அப்படியே செய்யலாம்" என்றார்.

பசு: அவசரத்தில் இப்போது செய்வதற்கு என்னால் முடியாது.

மீ: காலையில் இருந்து ஏதாவது பாடல் செய்துகொண்டு பார்த்துவிட்டுச் செல்லலாமே!

பசு: நாளைத் தினம் என் சிஷ்யரொருவருடைய கிரஹத்தில் ஒரு விசேஷம் நடக்கப்போகிறது. அதற்கு நானே நேரிற் போய்த் தீர வேண்டும். மற்றவர்கள் போனால் அந்தக் கிரஹஸ்தருக்கு அவ்வளவு திருப்தியாக இராது. என்ன பாருங்கள்! எங்களுடைய நிலைமை இப்படிஇருக்கிறது!

மீ: ஆனால் இப்போதே ஒரு பாடல் செய்துகொண்டு ஸந்நிதானத்தினிடம் போய் வரலாமே.

பசு: எனக்கு ஸாஹித்யஞ்செய்வதிற் கொஞ்சங்கூட அப்யாஸமில்லை. இக்காலத்திலே கம்பராக விளங்குகின்றவர்களும் என்னிடத்தில் மிகுந்த ப்ரீதியுள்ளவர்களும் மஹோபகாரிகளுமாகிய தாங்களே ஒரு செய்யுள் செய்து கொடுத்தால் எனக்கு அது பரமோபகாரமாக இருக்கும்.

மீ: அப்படியிருக்கையில் ஸாஹித்ய விஷயத்தில் நீங்கள் ஏன் முயலவேண்டும்? ஸந்நிதானம் வேறுபாடாக நினைக்கக் கூடுமே.

பசுபதிபண்டாரம், "இவ்வளவு கூட்டத்தில் அவர்கள் இதை எங்கே கவனிக்கப்போகிறார்கள்? கவனிக்கவேமாட்டார்கள். அவசியம் தாங்கள் ஒரு பாடல் செய்து கொடுக்கத் தான்வேண்டும்; கொடுத்தால் ஒரு ஜோடி வஸ்திரம் கிடைக்கும். பின்பு இந்த மடத்தில் நல்ல ஸ்தானத்திற் பதிவும் ஏற்படும். தங்களோடு வெகுநாளாகப் பழகிக்கொண்டே வரும் எனக்கு அது மஹத்தான ப்ரயோஜனமாக இருக்கும். தங்களை

னிந்துகொண்டே அந்தவஸ்திரத்தைப் பலநாள் தரித்துக்கொள்வேன். தங்களை * முதன்முதல் பட்டீச்சுரத்தில் நமச்சிவாய பிள்ளையவர்கள் முன்னிலையில் பிரகாசப்படுத்தியவன் நான்தானே? நான் போகுமிடங்களிலெல்லாம் தங்களைப்பெருமைப்படுத்திப் பேசுவது எனக்கு வழக்கம்'' என்று மிகவும் மன்றாடி வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டார்.

அன்பே ஒருருவமாக விளங்கும் இக்கவிநாயகர் ஒரு செய்யுளை இயற்றி அதனை ஒரு சீட்டில் எழுதுவித்து அவரிடங் கொடுத்து, "இந்தப் பாடலை நன்றாகப் பாடம் பண்ணிக்கொண்டு அங்கே சென்று சொல்லுங்கள்; பொருள்கேட்டால் தைரியமாகக் கூறுங்கள்; அதைரியம் வேண்டாம்'' என்று சொல்லியனுப்பினார்.

பசுபதிபண்டாரம், "ஸங்கீதத்தில் எனக்கு அதிகமான பயிற்சியிருப்பதாலும் ஸந்நிதானத்திற்கு அதில் ப்ரியமுண்டென்று தெரிதலாலும் பாடலை ராகத்தோடு சொல்லி ஸந்நிதானத்தை ஸந்தோஷப்படுத்திவிடுவேன். அந்த விஷயத்தில் தங்களுக்குக் கவலையே வேண்டாம்'' என்று சொல்லி எழுந்து ஊக்கத்தோடு விரைந்து சென்றார்.

இவர் பாடலாற் பசுபதிபண்டாரம் பரிசுபெற்றது.

செல்லும்போதே பசுபதிபண்டாரம் பாடலை நன்றாக மனனம் பண்ணிக்கொண்டு ஒடுக்கத்தின் வாயிலையடைந்தார். அழைத்தவர்களன்றி மற்றையோர் செல்லக்கூடாத சமயம் அது; சென்றால் வாயில் காப்போன் உள்ளே விடமாட்டான். ஆனாலும் அவருடைய முதுமையையும் உத்ஸாகத்தையும் முகமலர்ச்சியையும் தோற்றப்பொலிவையும் தைரியமாக வருதலையும் பார்த்தபொழுது, 'இவர் மிகப் பழகியவராக இருக்கலாம்; ஏதோ முக்கியமான காரியமாகப் போகிறார்' என்றெண்ணி அவன் யாதொரு தடையுஞ் சொல்லாமல் உள்ளே அவரை அனுப்பிவிட்டான். அவர் உள்ளே சென்று நின்றார்.

அப்போது சுப்பிரமணிய தேசிகர், "யார்?'' என்றார்.

பசு: நான் அபிஷிக்தர்களைச் சார்ந்தவன்; தரிசனஞ்செய்துவிட்டு விடைபெற்றுக் கொள்வதற்கே வந்தேன்.

---

* இதன் முதற்பாகம், உகூ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

சுப் : உங்கள் இனத்தவர்களுக் கெல்லாம் காலையிற் பணங் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஆதலால் இப்போது போய்விட்டு நாளைக்காலையிற் * பன்னீர்க்கட்டிற்கு வாருங்கள்.

பசு : வித்வானாதலால் அந்தக் கூட்டத்திற் சேர எனக்குப் பிரியமில்லை.

சுப் : நீங்கள் வித்வானென்பதை நாம் இதுவரையில் அறிந்து கொள்ளவில்லையே.

பசு : அதற்கு ஸந்தர்ப்பம் வாய்க்கவில்லை. என்னிடத்தில் அன்புவைத்துச் சொல்லக்கூடியவர் யாரும் இல்லாமையால் ஸந்நிதானத்தின் ஸல்லாபம் எனக்கு இதுவரையில் நேரிற் கிடைக்காமற் போயிற்று. பரீக்ஷைசெய்து பார்த்தால் என் யோக்யதை நன்றாகத் தெரியவரும்.

சுப் : உங்கள் கல்வியை அளந்தறிவதற்கு இது ஸமயமன்று. அவகாசத்தில் வந்தால் அதற்கு அனுகூலமாக இருக்கும். சொல்லிக்கொண்டு போவதற்காகப் பலர் காத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பாருங்கள்.

பசு : இவ்விடத்து ஆஞ்ஞையைப் பெற்றுக்கொண்டு இப்போதே புறப்படவேண்டியவனாக இருக்கிறேன். காலையில் என் சிஷ்யரொருவர் வீட்டில் முக்கியமான காரியமொன்றிருக்கிறது. அந்த அவஸரத்தாலேதான் இப்போது வந்தேன். நான் செய்திருக்கும் பாடலைக் கேட்டருள வேண்டும். சொல்லும்படி கட்டளையிட்டாற் சொல்லுகிறேன். எப்படியாவது ஸந்நிதானத்தின் திருச்செவிகளுக்கு என்பாடல் விஷயமாக வேண்டுமென்பதுதான் எனது பிரார்த்தனை. பிரயோஜனத்தைக்கூட நான் எதிர்பார்க்கவில்லை.

சுப் : அப்படியானால் சீக்கிரத்தில் அதனைச் சொல்லலாம்.

பசுபதி பண்டாரம்,

(விருத்தம்)

† "எந்நாடும் புகழ்துறைசை வருகுருசுப் பிரமணிய
எம்மா னேமுன்
இன்னாத புலியதளை யுடுத்தியிருந் திடுபொழுதில்
எத்தி னோர்க்குப்

---

* இது மடத்தின் ஒரு பாகம்.

† 'முன்' என்றது சிவமாக இருந்த காலத்தையென்பர் ; ஆசிரியரைச்

பொன்னுடை களையளித்தாய் பொன்னுடை புனைந்தவிந்தப்
பொழுத டைந்தால்
என்னுசை தீர்ந்திடவே யெவ்வாடை யளிப்பைகொலென்
றிங்குற் றேனல் ''

என்றபாடலை இசையுடன் மிக நன்றாகச் சொல்லிக் காட்டினர். அச்செய்யுளைக்கேட்டு இன்புற்றுப் புன்முறுவல் செய்து சுப்பிரமணியதேசிகர், "ஐயா, இச்செய்யுளை இன்னும் ஒருமுறைசொல்ல வேண்டும்'' என்று கட்டளையிடவே பசுபதி பண்டாரம் அவ்வாறே பாடலைச் சொல்லி அதனை விரிவாக உபந்யஸிக்கும்படி உத்தர விட்டாலும் செய்வதாகக் கூறினர்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர், "வேண்டாம். நீங்கள் அர்த்தம் சொல்லாமலே பாடல் தன்பொருளையும் தன்னையும் நன்றாக விளக்குகின்றது'' என்று சொல்லிவிட்டு உயர்ந்த வஸ்திரங்களைக் கொண்டுவரச் செய்து தாம்பூலத்துடன் வழங்கி அவரை நோக்கி, "இந்தச் செய்யுள் தான் உங்களுக்கு இந்த மரியாதையைச் செய்வித்தது'' என்று சொன்னார். அதைப்பெற்று அங்கேயே அந்த ஆடைகளைப் பிரித்துப்பார்த்து மிகுதியான ஸந்தோஷத்தை யடைந்து அவர் ஆதீனகர்த்தரவர்களை எல்லையின்றி ஸ்தோத்திரம் செய்ய ஆரம்பித்தனர்.

அப்போது சுப்பிரமணிய தேசிகர், "ஐயா, வெளியில் அநேகர் காத்திருக்கிறார்கள்; அனுப்பவேண்டும். விடைபெற்றுக் கொள்க'' என்றார்.

உடனே அவர் எழுந்து 'ஜன்னல்' வழியே நிகழ்ந்தவற்றைக் கவனித்துக்கொண்டே யிருந்து அருகில்வந்த தம்மவர் யாரையும் மதியாமல் மிக்க வேகமாகப் பிள்ளையவர்கள் விடுதிக்கு வந்தார்.

இக்கவிஞர் கோமான் நித்திரை செய்வதைக் கண்டு அவர் எழுப்பத்தொடங்கியபொழுது பக்கத்தில் நின்றவர்கள், "எழுப்ப வேண்டாம்'' என்று சொன்னார்கள். அவர் கனைத்தார். போன அவருடைய நிலை எவ்வாறாயிற்றோவென்ற கவலையுடன் கண்ணை

சிவமாகப் பாவிக்கவேண்டுமென்ற முறைபற்றி இச்செய்யுள் இயற்றப் பெற்றது. இதே கருத்து பின் உள்ள பாடல்களிலும் காணப்படும்; குருபூஜையில் பட்டணப் பிரவேசகாலம் முதலியவற்றில் ஆதீனத் தலைவர்கள் பீதாம்பரம் தரிப்பது மரபு.

மூடிக்கொண்டுமட்டும் இருந்த இவர் விழித்தெழுந்து, "ஐயா, வருக; ஏதாவது நீங்கள் நினைத்தபடி கிடைத்ததா?" என்று கேட்டார்.

பசுபதிபண்டாரம், "ஸந்நிதானத்தின் விவேகத்தை நான் என்னவென்று சொல்வேன்! வித்வான்களுடைய தாரதம்யத்தை அறிவதில் அவர்களைப்போல் ஒருவரையும் இதுவரையில் நான் பார்த்ததில்லை. இன்றைக்குத்தான் என்னுடைய யோக்யதையை அவர்கள் அறிந்துகொண்டார்கள். ஒய்வுள்ள நேரத்திற் பேசிக்கொண்டிருந்தால் இன்னும் அதிகமாகக் கிடைக்கக்கூடும். என்னுடைய துரதிர்ஷ்டம் அதற்கு இடம்கொடுக்கவில்லை. இவ்வளவு அநுகூலங்கள் உண்டானதும் தங்களாலேதான்" என்று சொல்லிவிட்டு அங்கே கிடைத்த வஸ்திரத்தை எடுத்து நீட்டி, "இதைத் தங்கள் அருமைத் திருக்கையினாலே கொடுக்க வேண்டும்" என்றார்.

மீ: (அதை வாங்கிப் பார்த்துவிட்டு மகிழ்ந்து) நீங்கள் பாடல் சொன்னீர்களா? ஸந்நிதானம் கேட்டருளியதா?

பசு: அந்தப் பாடலைச் சொன்னதனாலேதான் இவற்றை நான் பெற்றேன். இல்லாவிட்டால் இந்தச் சமயத்தில் அங்கே தலை நீட்ட முடியுமா?

மீ: ஸந்நிதானம் இன்னும் ஏதாவது கட்டளையிட்டதா?

பசுபதிபண்டாரம், "கொடுக்கும்பொழுது, 'இந்தச் செய்யுள்தான் உங்களுக்கு இந்த மரியாதையைச் செய்வித்தது' என்று ஸந்நிதானம் கட்டளையிட்டது" என்று சொல்லிவிட்டுச் சிரஞ்சீவிகளாக இருக்க வேண்டுமென்று இவரை வாழ்த்தி அந்த வஸ்திரத்தை வாங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு சந்தோஷத்துடன் ஊருக்குச் சென்றார்.

பலர் இவர் பாடலாற் பரிசு பெற்றது.

அவர் சென்றபின் அடுத்த நிமிஷத்தில் அவருடைய சுற்றத்தாரும் முதியவருமாகிய ஒருவர் இவரிடம் வந்தார். 'எதற்காக வந்தாரோ' என்றெண்ணி அவரை இவர் விசாரித்தார். வந்தவர், "பசுபதி பண்டாரத்துக்குக் கொடுத்தது போலவே எனக்கும் ஒரு செய்யுளியற்றித் தரவேண்டும். தந்தால் மிகவும் உபகாரமாயிருக்கும்" என்று மன்றாடினார். இவர் பலவகையாக மறுத்தும் அவர்

கேட்கவில்லை. பின்பு அவர் இவரிடம் ஒரு செய்யுள் பெற்றுத் தேசிகரிடம் சென்று வஸ்திரஸம்மானம் அடைந்து சென்றார். இப்படியே உதயகாலம் வரையில் ஒருவர் பின்னாக ஒருவர் வந்துவந்து முயன்று இவர் இயற்றிக் கொடுத்த பாடல்களைப் பெற்றுத் தேசிகரிடம் சென்று சென்று அவற்றைச் சொல்லிக்காட்டி வஸ்திர ஸம்மானம் பெற்று வந்தார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் மரியாதை செய்யும்பொழுது தேசிகர், "இந்தப்பாடலே உமக்குத் தக்க ஸம்மானத்தை அளிக்கின்றது" என்று சொல்லிச்சொல்லிக் கொடுத்துவிடுத்தார். வஸ்திரங்களின் மதிப்பு பாடல்களின் நயத்தால் ஒன்றற்கு ஒன்று அதிகமாகவே இருந்துவந்தது. பிள்ளையவர்களாலேதான் அந்தப்பாடல்கள் செய்யப்பெற்றன வென்பதைத் தேசிகர் அவற்றின் நடையால் தெரிந்துகொண்டாரென்று நான் இங்கே எழுதுவது மிகை. பரிசுபெற்ற ஒவ்வொருவரும் வந்து வந்து இப்புலவர் சிகாமணியை வாழ்த்திவிட்டே செல்வாராயினர்.

பிறருடைய நன்மைக்காக இப்புலவர்திலகர் செய்யுட்களைச் செய்து கொடுப்பதும் அவற்றைப் பெற்றவர்கள் அவை தம்மாற் செய்யப்பட்டனவென்றே சொல்லித் தேசிகரிடத்து ஸம்மானம் பெற்றுச் செல்வதும் அக்காலத்தில் வழக்கமாகவே இருந்து வந்தன. இதனால் பிள்ளையவர்களிடத்தே இயல்பாக அமைந்துள்ள ஜீவகாருண்யமும் தேசிகருக்கு இவர்பாலிருந்த நன் மதிப்பும் யாவருக்கும் புலனாகும்.

இப்படி அன்றிரவில் பாடல்பெற்றுச் சென்று பரிசுபெற்றவர்கள் பலர். அவர்கள் கூறியனவாக அமைத்த செய்யுட்களில் இப்பொழுது தெரிந்தவை வருமாறு:

(விருத்தம்)

1. "தேமலி துறைசைச் சுப்பிர மணிய
 தேசிகோத் தமமுன மொருவற்
காமலி சீர்ச்சு தரிசன மளித்தாய்
 அஃதெவ ருக்குமின் றளிக்கும்
தாமலி நினது வள்ளன்மை யென்னைத்
 தூண்டிட வின்றுவந் தடைந்தேன்
பாமலி நினது புகழினை மதித்துப்
 பாடுவே னெனைப்புரந் தருளே."

[சுதரிசனம் - சக்கரம், நல்ல தரிசனம். ஒருவற்கு - திருமாலுக்கு.]

2. " குருவருக்கந் தனிலுயர்சுப் பிரமணிய தேசிகசீர்க்
குணக்குன் றேமா
மருவருக்கை கதலிசெறி பொழில்வீழி மிழலையிலோர்
வறக டத்தில்
இருவருக்குப் படிக்காசன் றருளியநீ யதுபலர்க்கின்
றீதல் தேர்ந்தேன்
அருவருக்கு மிடியெனைவிட் டறப்படிக்கா சுடனாடை
அளிப்பாய் மன்னே."

[இருவரென்றது திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரையும்
திருநாவுக்கரசு நாயனாரையும்.]

(கட்டளைக் கலித்துறை)

3. " தென்னாருஞ் சீர்ச்சுப் பிரமணி யப்பெயர்த் தேசிகவந்
தொன்னாரும் வேட்பப் பிரசங்கந் தான்பொழி யோர்முகிலே
பொன்னாரும் வீதி நவகோடி சித்த புரமுடையாய்
என்னாசை தீர நவகோடி யின்றிரண் டீந்தருளே."

[பிரசங்கம் - உபந்யாஸம், தேனாகிய தண்ணீர் ; கம் - நீர்.
நவகோடி சித்தபுரம் - திருவாவடுதுறை.
நவகோடி - புதிய ஆடை.]

(வெண்பா)

4. " ஒன்றளித்தாற் கோடியென வுன்னுவேற் குக்கோடி
இன்றளித்தா லென்னவென வெண்ணுவனோ—நன்றுணர்வாய்
வண்ணமா டத்துறைசை வாழ்சுப் பிரமணிய
அண்ணலே யின்னே யருள். "

[கோடி - நூறு லட்சம், புதிய ஆடை.]

5. " ஆசையிலார்க் கேயொன் றளிப்பா யெனத்தெரிந்தும்
ஆசையுடை யாயென் றறிந்துவந்தேன்—ஆசையுடை
எங்கட்கொன் றீசுப் பிரமணிய வெம்மானே
வெங்கட் கலிநீங்க வே."

[ஒன்று - முத்தி. ஆசையுடையாய் - பொன்னாடையை யுடையாய்.
ஆசையுடை ஒன்று - பொன்னாடை ஒன்றை.]

6. " ஒன்றளிப்பா யென்றுணர்ந்து மோரிரண்டு கோடிதமை
இன்றளிப்பா யென்றெண்ணி யான்வந்தேன்—நன்றிமிகுத்
தித்தா ரணிமுழுது மெண்சுப் பிரமணிய
அத்தா வவற்றை யருள். "

[ஒன்று - முத்தி.]

7. "இல்லேனென் றுரு மியம்ப விருப்பேனை
வல்லே யுடையேனு வாழவருள்—நல்லோர்கள்
பேசும் புகழ்ச்சுப் பிரமணிய தேசிகநற்
றூசுஞ்செம் பொன்னுமளித் து."

[இல்லேன் - வீட்டிலிருப்பேன், வறியேன். உடையேன் - உடையை யுடையேன், செல்வமுடையேன். தூசு - ஆடை.]

இவ்வாறு முறையே கல்விப்பொருள், செல்வப்பொருளாகிய வற்றைத் தானம்செய்யும் இருபெருவள்ளல்களுடைய வள்ளன் மையைப் புலப்படுத்தி ஏழையர்களுடைய இரவும் அந்த நன்னுளி னது இரவும் விடிந்தன.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் பாராட்டியது.

இக் கவிஞர்பிரானுக்கு அந்த இராமுழுதும் நித்திரையே இல்லை. 'இந்நிகழ்ச்சியால் ஸந்நிதானத்தின் திருவுளத்தில் ஏதே னும் வேறுபாடான எண்ணம் நம்மைப்பற்றி உண்டாயிருக் குமோ' என்ற கவலையை அடைந்து அவ்வாறு இருக்குமானல் எப்படியாவது அதைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நினைந்து காலையில் அநுஷ்டானம் செய்துகொண்டு தேசிகரைத் தரிசித்தற்குச் சென்று வழக்கம்போலவே அவரை வந்தனம்செய் தெழுந்தார். அப்பொழுது தேசிகர் புன்னகைகொண்டு, "என்ன பிள்ளையவர்கள் ! இராத்திரி வெகு வேடிக்கைகள் பண்ணிவிட்டீர்களே ; மிகவும் ச்ரமமாக இருந்திருக்குமென்றும் தூக்கம் கெட்டிருக்குமென்றும் எண்ணுகிறேம்" என்று பாராட்டிக் கூறி அழைத்து நெற்றியில் திருநீறிட்டுப் பக்கத்தி லிருக்கும்படி செய்தார். பின்பு அங்கேயிருந்த பிரபுக்களையும் வித்துவான்களையும் நோக்கி, "இவர்கள் இருப்பது ஆதீனத்திற்கு மிகவும் கௌரவமாகவே இருக்கின்றது. என்ன பாக்கியமிருந்தா லும் இதற்கு ஈடாகாது. குறைந்த கல்வியுடையோரையும் கௌர விக்க வேண்டுமென்று எண்ணியிருக்கிற இவர்கள்குணம் யாருக்கு வரும் ! ஆதீனத்தின் அதிர்ஷ்டமென்றே சொல்லவேண்டும்" என்று முதல்நாள் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்லி எல்லோரையும் மகிழ்வித்தனர். அப்பொழுது இவர்,

"கடிப்பிகு கண்முரசங் காதத்தோர் கேட்பர்
இடித்து முழங்கியதோர் யோசனையோர் கேட்பர்

அடுக்கிய மூவுலகுங் கேட்குமே சான்றோர்
கொடுத்தா ரெனப்படுஞ் சொல்" (நாலடியார், ௧௦௦)

"ஆர்த்தசபை நூற்றொருவ ராயிரத்தொன் றாம்புலவர்
வார்த்தை பதினா யிரத்தொருவர்—பூத்தமலர்த்
தண்டா மரைத்திருவே தாதாகோ டிக்கொருவர்
உண்டாயி னுண்டென் றறு" (ஔவையார்பாடல்)

என்ற செய்யுட்களைக் கூறி, "எல்லாவற்றிலும் கொடை சிறந்த தென்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. அதனாலேதான் வித்தைகளும் ஸாஹித்யங்களும் மேன்மேலும் பெருகிவருகின்றன. அக்கொடை இல்லையாயின் யாதும் இல்லையாய் விடும்;

'பெயற்பான் மழைபெய்யாக் கண்ணு முலகம்
செயற்பால செய்யா விடினும்—கயற்புலால்
புன்னை கடியும் பொருகடற் றண்சேர்ப்ப
என்னை யுலகுய்யு மாறு' (நாலடியார், ௯௭)

என்னும் ஆன்றோர் வாக்கு இதற்குப் பிரமாணமன்றோ? எல்லாம் ஸந்நிதானத்தின் வண்மையாலுண்டாகும் விசேஷங்களேயன்றி அடியேன்போல்பவரால் உண்டாவது யாது?" என்று மிக்க விநயத்துடன் சொன்னார்.

காசிக் கலம்பகம் முதலியன பாடஞ் சொன்னது.

பின்பு இவர் விடைபெற்றுக் கொண்டு உடனே கொலுமண்டபத்திற்கு விரைந்து வந்து அங்கே நின்ற மடத்துக் காரியஸ்தரொருவரை யழைத்து என்னைச் சுட்டி, "இவருக்குக் காலையாகாரம்பண்ணுவித்து அனுப்பவேண்டும்" என்றார். அவர் அழைத்துச் சென்று அப்படியே செய்வித்து அனுப்பினார். ஆகாரஞ்செய்து கொண்டபின் விரைவிற் சென்று இவரைப் பார்த்தேன். அப்பொழுது காசிக்கலம்பகத்தின் எஞ்சியபாகத்தின் பாடம் அங்கே நடைபெற்று வந்தது. அதனைக் கேட்டுக்கொண்டே இருந்ததில் அரிய விஷயங்கள் பல எனக்குத் தெரியவந்தன. அன்று பதினொரு மணிக்குள் அந்த நூல் முற்றுப்பெற்றது.

பிற்பகலில் நெடுந்தூரத்திலிருந்து வந்த ஒருவர் சோழமண்டலசதக ஏட்டுப்பிரதி யொன்றை இவரிடம் கொடுத்தார். பெற்று அதைப்படிக்கும்படி சொன்னார். நான் அப்படியே செய்தேன். கேட்டு அரிய விஷயங்கள் சிலவற்றை எனக்குப் புலப்படுத்திக் கொண்டே வந்தார்.

"சீக்கிரத்தில் வந்து இவ்விடத்திலேயே இருந்துகொண்டு எங்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லவேண்டும்" என்று தம்பிரான்களிற் சிலரும் மேலகரம் சண்பகக் குற்றாலக் கவிராயர் முதலிய சிலரும் இவரைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இவர் அப்படியே செய்வதாக அவர்களுக்கு வாக்களித்துவிட்டு என்னைப்பார்த்து, "நீர் ஊர் போய் வேண்டிய புத்தகங்களை எடுத்துக்கொண்டு நேரே மாயூரம் வந்து படித்துக்கொண்டிரும்; நான் இங்கே வரும் பொழுது உடன்வரலாம்" என்று விடைகொடுத்து அனுப்பினார்.

மாயூரத்திற் பாடஞ் சொன்னது.

நான் ஊர் சென்று சிலதினம் அங்கே இருந்துவிட்டு அப்பால் என் புஸ்தகங்களை யெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு மாயூரஞ் சென்றேன். அதற்குள் இவரும் அங்கேவந்து மாணாக்கர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். அங்கே நிகழ்ந்த பாடம் துறைமங்கலம் ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச ஸ்வாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டில் நால்வர் நான்மணிமாலை முதலியன; நானும் உடனிருந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன்.

நான் திரு அம்பர்ப்புராணம் கேட்டது.

இரண்டு தினஞ்சென்ற பின்பு அதற்கு முன்னமே பாடத் தொடங்கி முற்றுப் பெறாமலிருந்த திரு அம்பர்ப்புராணச் சுவடியை எடுத்து வரும்படி எனக்குச் சொன்னார். எடுத்துச் சென்றேன். அதை முதலிலிருந்தே படிக்கச் சொல்லிப் பொருளுஞ் சொல்லி வந்தார். சில தினத்தில் அதிலெழுதியிருந்த பாகம் முற்றுப்பெற்றது. அந்நூலை இடையிடையே திருத்தச் சொன்னபடி திருத்திக் கொண்டேபடித்தேன்; "எழுதுகிறவர்களில் நான் சொன்னபடியே எழுதுவோருமுண்டு; வேறுபடத்திருத்தித் தம் மனம்போனவாறே அங்கங்கே எழுதுபவருமுண்டு. இப்புத்தகத்தை இதுவரையில் எழுதி வந்தவர் இரண்டாம் வகையைச் சேர்ந்தவராதலால், ஐயமுற்றுப் படிப்பித்து இப்பொழுது திருத்தும்படி செய்தேன்" என்று திருத்துவித்ததற்கு இவர் காரணஞ் சொன்னார்.

---

6. திருவாவடுதுறை வாஸம்.

அம்பர்ப்புராணம்.

அப்பால் இவர் முன்பு தாம் வாக்களித்திருந்தபடி திருவாவடுதுறை செல்ல நிச்சயித்துப் புறப்பட்டார். அம்பர்ப்புராணத்தை எடுத்துக்கொண்டு உடன்வரும்படி சொன்னமையால் அதனையும் என் புஸ்தகங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு உடன்சென்றேன். மாயூரத்தின் மேல்பாலுள்ள கூறைநாடு செல்லும்வரையிற் பொதுவாகப் பாடவகைகளைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டே இருந்துவிட்டு அம்பர்ப்புராணச் சுவடியை எடுத்துக்கொள்ளும்படி சொல்லி ஆனபாகத்தில் இறுதிப் பாடலைப் படிக்கச்செய்து கேட்டார். பின்பு மேலே தொடர்ச்சியாகச் செய்யுட்களை இயற்றிச் சொல்லிக்கொண்டேபோனார். இவர் பாடத்தொடங்கியது அப்புராணத்தில் நந்தன்வழிபடுபடலத்தில் ௫௬-ஆவது பாடல். திருவாவடுதுறைத் தெற்கு வீதி செல்லும்வரையில் மேற்பாகத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே சென்றார்; நான் எழுதிக்கொண்டே போனேன். அந்தப் பகுதி நந்தனென்னும் அரசன் தனது நகரிலிருந்து புறப்பட்டு இடையிலேயுள்ள சிவஸ்தலங்கடோறும் சென்று சென்று தரிசனம் செய்துகொண்டு திருவம்பரை அடைந்தானென்பது. அதிலுள்ள செய்யுட்களில் தலப்பெயர்களை எதுகையிலமைத்திருத்தலும் வழியெதுகைகளும் ஸ்தலங்களின் சரித்திரங்களும் இன்பத்தை உண்டுபண்ணின. இவர் விரைவாகச் செய்யுள் செய்யும் ஆற்றலையுடையவரென்று பலரும் புகழ்ந்து சொல்லுதலைக்கேட்டு அந்த நிலைமையை எப்பொழுதாவது பார்க்கும்படி நேருமாவென்று ஆவலோடு பலநாளாக எதிர்பார்த்திருந்த எனக்கு இவர் பாடல்களைச் சொல்ல அவற்றை எழுதும் பாக்கியம் அன்று கிடைத்ததைக் குறித்து மெத்தச் சந்தோஷம் அடைந்தேன். 'இனி யாரேனும் இவரைப்போலப் பாடப் போகிறார்களா?' என்ற எண்ணமும் எனக்கு அப்போது உண்டாயிற்று. ஏதேனும் ஒரு பாடலைச் செய்துவிட்டு அதைப் பிறரைக்கொண்டும் திருத்துவித்துத் தாமே கையில் எடுத்துக்கொண்டு, "இச்செய்யுள் எப்படியிருக்கிறது பாருங்கள். நான் வெகு சீக்கிரத்திற் செய்

தேன். இதைப்போலவே யாராவது பாடுவார்களா?" என்று சிலர் பெருமை பாராட்டிக் கொண்டிருத்தலைப் பலவிடத்திற் கண்டிருக்கிறேன். இவரோ சிறிதேனும் பெருமிதமின்றியும் தம்முடைய கவியைப் பாராட்டாமலும் வேறு பேச்சின்றியும் மேலே மேலே செய்யுள் செய்துகொண்டு போதலைப் பார்த்த எனக்கு விம்மிதமுண்டாயிற்று.

கவிஞர்களுடைய பேராற்றல் இத்தகையதென்பதைச் சரித்திரங்களின் மூலமாக அறிந்தவனேயன்றி அன்றுபோல நான் நேரிற்பார்த்ததில்லை. ஆதலின் ஒருமகாகவியின் வாக்கிலிருந்து ஆற்றொழுக்கைப் போலக் கவிதாப்பிரவாகம் பெருகிக்கொண்டிருப்ப அதனைக் காதினாற்கேட்டும் கையினாலெழுதியும் மனத்தினாலறிந்தும் இன்புற்ற எனது நிலை இங்கே எழுதற்கரியது.

வண்டியிற் செல்லும்பொழுது உண்டான அசைவால் ஏடுகளில் நான் எழுதிய பாடல்கள் வரிகோணியும் எழுத்துக்கள் நிலைகுலைந்தும் இருத்தலை அந்தச் சுவடியில் இன்றும் காணலாம்.

அந்தப் பகுதியிலுள்ள சில செய்யுட்கள் வருமாறு:

(விருத்தம்)

"வெற்றியூ ரொருமூன் றட்ட விமலனைக் கமலத் துள்ளான்
பற்றியூர் கலுழப் புள்ளான் பறந்திடந் தினுங்கா ணானைச்
சுற்றியூர் கோள்வ ளைந்த மதிநிகர் சோலை சூழ்ந்த
ஒற்றியூர் புகுந்து போற்றி யுவணின்று மெழுந்தா னன்றே."

"எயிலையன் றட்ட மூர்த்தி யெல்லாமா மட்ட மூர்த்தி
அயிலையங் கையிற் கொண்டா னெங்கையான் றந்தை மேய
கயிலையென் றெடுத்துப் பேசும் புன்னையங் கானல் சூழும்
மயிலையம் பதியுட் புக்கு வள்ளலை வணங்கிப் போற்றி"

"* ஒருகழு கும்ப ரேகி யுழன்றுங்கா ணரியான் பாதம்
இருகழு கென்றுங் காணூஉ விறைஞ்சொரு வரையும் போற்றி
அருண்மய மகலா தாக வழன்மய மாயி னன்செம்
பொருண்மய மவனே யென்னப் பொலிதிரு வரையும் போற்றி."

* பிரமதேவர் கழுகு வடிவங்கொண்டு சிவபெருமானுடைய திருமுடியைத் தேடினாரென்றும் ஒரு வரலாறுண்டு.

திருவாவடுதுறையிற் பாடம் ஆரம்பித்தது.

திருவாவடுதுறையின் தெற்கு வீதி சென்றவுடன் இவர் தம்முடைய விடுதிக்குச்சென்று அநுஷ்டானம் செய்து கொண்டார். பின்பு ஞானசிரியரைத் தரிசித்தற்காக மடத்திற்குச் சென்றபொழுது இவருடைய வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டே இருந்த குமாரசாமித் தம்பிரான் முதலியோர் முகமலர்ச்சியோடு வரவேற்று ஒடுக்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். இவர் தேசிகரை வழக்கம்போலவே தரிசித்து அவருடைய கட்டளையின்படி அருகிலிருந்தார். இவருடைய நல்வரவைக் குறித்துத் தேசிகர் பாராட்டியதன்றி, "படிப்பதற்குத் தம்பிரான்களும் பிறரும் மிக்க ஆவலோடிருக்கிறார்கள். நாளைக் காலையிலேயே பாடம் தொடங்கிவிடலாம். பாடங்களை இரண்டு வகையாகப் பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும். குமாரசாமித் தம்பிரான் நல்ல பயிற்சியுள்ளவராதலால் அவருக்கு ஒரு பாடமும் மற்றவர்களுக்கு ஒரு பாடமும் வைத்துக்கொண்டால் தங்களுக்கு அதிக ச்ரமம் இராது. ஒன்றைக் காலையிலும் மற்றொன்றைப் பிற்பகலிலும் வைத்துக்கொள்ளலாம்" என்று சொன்னார்.

மறுநாட் காலையில் இவர் அநுஷ்டானம் செய்துவிட்டு ஒடுக்கத்திற்குச் சென்றார். தம்பிரான்களும் பிறரும் அநுஷ்டானாதிகளை முடித்துக்கொண்டு அங்கே வந்து ஸித்தமாயிருந்தார்கள். 'என்ன பாடம் இப்போது ஆரம்பிக்கவேண்டும்?' என்று யோசித்தபொழுது சுப்பிரமணிய தேசிகர், "குமாரசாமித் தம்பிரானுக்குத் திருவானைக்காப் புராணமும் ஏனையோர்க்குச் சீகாளத்திப் புராணமும் தொடங்கலாம்" என்று சொன்னார். இவ்வாறு அவர்கள் கூறுவதைக் கேட்ட நான், "நம்மை ஒருவரும் கவனிக்கவில்லையே" என்றெண்ணிச் சற்று முகவாட்டத்தோடு இருந்தேன். இப்புலவர்பிரான் என்னை நோக்கினார். பார்த்த குறிப்பை அறிந்த தேசிகர், "இவரை எந்த வகையிற் சேர்க்கலாம்?" என்ற காலத்தில் இவர் என்னைப் பார்த்தார். ஆவல்மிகுதியால், "நான் இரண்டு பாடங்களையும் கேட்க ஸித்தமாயிருக்கிறேன்" என்று சொன்னேன். "புத்தகங்கள் உள்ளனவா?" என்று தேசிகர் என்னை விசாரித்தார். இல்லையென்றேன். உடனே மடத்துப் புத்தகசாலையிலிருந்த திருவானைக்காப் புராணத்தையும், சீகாளத்திப் புராணத்தையும் வருவித்து எனக்கு அளித்

தார். "இந்த இரண்டு பாடமும் நடக்கும்பொழுது செய்யுட்களை நீரே படித்து வாரும்" என்று தேசிகர் கூறினமையால் நான் அவ்வாறே படித்து வருவேனாயினேன்.

முதலில் திருவானைக்காப் புராணத்தில் ஸ்ரீ விநாயகர் துதி படிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பொருள் சொல்லி முடித்தவுடன் மற்ற வகையாருக்குச் சீகாளத்திப் புராணப்பாடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதில் விநாயகர் துதி முடிந்தவுடன் இவரைப் பார்த்து, "நாள்தோறும் பிற்பகலிற் சீகாளத்திப்புராணப் பாடத்தை வைத்துக்கொள்ளுங்கள். முற்பகலில் திருவானைக்காப் புராணம் நம்முன்னே நடக்கட்டும்" என்று தேசிகர் சொல்லவே இவர் அங்ஙனமே செய்வதாகச் சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்.

எனக்கு ஆகாரம் பண்ணுவித்தது.

அப்பால் மறுநாட் காலையில் திருவானைக்காப் புராணத்தின் மேற்பாகத்தைச் சுப்பிரமணிய தேசிகர்முன் படிக்கத்தொடங்கினோம். இக் கவிநாயகர் எனக்குமட்டும் தெரியும்படி, "ஆகாரம் பண்ணிவிட்டீரா?" என்று கேட்டார். "இல்லை" என்றேன். அதைக் கண்ட தேசிகர், "ஐயா, என்ன சொன்னீர்கள்?" என்ன, பிள்ளையவர்கள், "காலையில் ஆகாரம் பண்ணியாயிற்றாவென்றேன்" என்று சொல்லிவிட்டு மேலே பாடஞ் சொல்லத் தொடங்குமுன், தேசிகர் அங்கே நின்ற பிராமணகாரியஸ்தரொருவரை யழைத்து, "ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் இவருக்கு ஆகாரம் பண்ணுவித்து அனுப்பவேண்டும். மற்றக் காலங்களிலும் ஆகார விஷயத்தில் நீரே இவரைக் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும்" என்று உத்தரவு செய்து என்னைப் போய்வரும்படி சொன்னார்.

நான் போய்வரும் வரையிற் பாடம் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்தது. சீக்கிரத்திற்சென்றுவந்து படிக்கத்தொடங்கினேன். தேசிகர் கவனித்துக்கொண்டே யிருப்பவராகி இடையிடையே தோற்றிய அரிய கருத்துக்களை விளங்கச் சொன்னார். மணி பத்தானவுடன், "நீங்கள் போய்ப் பூஜையை முடித்துக்கொண்டு இங்கே பூஜையின் தரிசனத்துக்குவரவேண்டும்" என்று தேசிகர் கட்டளையிட அங்ஙனமே இவர் சென்றார்.

நான் படித்த முறை.

படிக்கும்பொழுது ஒவ்வொரு பாடலையும் முதலில் ஒரு முறையும், பொருள் சொல்லும்பொழுது சிறுசிறுபாகமாக ஒரு முறையும், பின்பு ஒருமுறையும் நான் படிப்பது வழக்கம். பாடங் கேட்குங் காலங்களிலெல்லாம் இவ்விதமே நடைபெறும். திருவானைக்காப்புராணம் மிகவும் கடினமான நூலாதலால் இவர் எவ்வளவு தெளிவாகச் சொல்லியும் முதலில் நாளொன்றுக்கு ஐம்பது பாடல்களுக்குமேல் நடைபெறவில்லை.

உடையவர் பூஜைபெற்றது.

இப்படி நடைபெறுகையில் ஒரு வாரத்திற்கெல்லாம் மகா சிவராத்திரி புண்ணியகாலம் வந்தது. அன்றைத்தினம் பன்னிரண்டு மணிவரையிற் காலைப்பாடம் நடைபெற்றது. எல்லோரும் உபவாஸமிருக்கும் தினமாதலால் பிற்பகலிற் பாடம் நடைபெறவில்லை. அன்று உடையவர்பூஜை இவருக்குத் தேசிகரால் எழுந்தருளுவிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது அதைக்குறித்துத் தேசிகர்மீது இவர் பின்னுள்ள பாடலை இயற்றி விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டனர்:

(கட்டளைக் கலித்துறை)

* " பெரும்புங் கவர்புகழ் கோமுத்தி வாழ்சுப் பிரமணிய
அரும்புங் கவன்பதம் யான்றொழ வென்கை யருட்குறியொன்
றிரும்புங் கரைய வெடுத்தளித் தானதை யேத்தல்செய்வேன்
கரும்புங் கனியு மெனவன்பு சாருங் கதியுமுண்டே "

அது தொடங்கி இவர் அபிஷேகம் அருச்சனை நைவேத்தியம் முதலியவற்றிற்குரிய பொருள்களை மிகுதியாக வருவித்து நாள் தோறும் நெடுநேரம் பூஜை செய்து வருவாராயினர். இளநீர் வழுக்கை, பஞ்சாமிர்தம், நிவேதனங்கள் முதலியவை அங்கேயுள்ளவர்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்படும்.

திருவானைக்காப் புராணம் உபதேசப்படலப் பாடம் நடைபெறும்பொழுது பிள்ளையவர்களும் அங்கே வந்திருந்த சைவ

---

* அருட்குறி - சிவலிங்கப்பெருமான். இச் செய்யுள் பின்பு இவர் இயற்றிய திருவிடைமருதூர்த் திரிபந்தாதியிற் குருவணக்கமாகச் சேர்க்கப் பெற்றது ; ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத் திரட்டு, 2238.

சாஸ்திரத்தில் நல்ல பயிற்சியுள்ள பெரியோர்களும் கேட்டு இன்புறும்படி அப்படலத்திலுள்ள சாஸ்திரக் கருத்துக்களைச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் நன்றாக விளக்கிச் சொன்னார். அந்த அருமையைப் பிள்ளையவர்களும் ஏனையோரும் பின்பு அடிக்கடி பாராட்டிக்கொண்டே வந்தார்கள்.

நான் மல்லிகைமாலை பெற்றது.

பாடம் நடைபெறுகையில் ஒருநாட் காலையில் திருவிடைமருதூர்க் கோயிலிலிருந்து வஸந்தோத்ஸவ விசேஷத்தை முன்னதாகத் தெரிவிப்பதற்கு வந்த ஆதிசைவர் முதலியோர்களால் திருநீற்றுப்பிரஸாதம் முதலியன தேசிகரிடம் சேர்ப்பிக்கப்பெற்றன. அவற்றுள் ஒரு தாம்பாளத்தில் மல்லிகை மாலைகள் மிகுதியாக இருந்தன. அவற்றைப் பார்த்துவிட்டு இப்புலவர்தலைவர் என்னையும் பார்த்தார். அக் குறிப்பை யறிந்த தேசிகர் அவ்வளவு மாலைகளையும் எடுத்து நான் வாங்கிக்கொள்ளும்படி வீசினார். அவற்றைக் கையிலேந்தி வைத்துக்கொண்டு பாடல்களைப் படிக்கத் தொடங்கினேன். இவர் மீட்டும் என்னைப் பார்த்து "இம் மாலைகளைக் குடுமியிற் சுற்றிக்கொள்ளும்" என்று குறிப்பித்தார். குறிப்பித்தும் தேசிகருக்கு முன் அங்ஙனம் செய்வதற்கு அஞ்சினேன். அதனை அறிந்த அவர், "இம்மாலைகளைக் குடுமியிற் சுற்றிக்கொண்டே படியும்" என்றார். அவர் வார்த்தையை மறுத்தற்கு அஞ்சி அவ்வாறு செய்தேன். அது தொடங்கி நானிருக்கும்பொழுது சிவப்பிரஸாதங்களோடு மாலைகள் வந்தால் அவற்றைத் தேசிகர் எனக்கு அளித்து விடுவதுண்டு. அவருடைய பரிபூர்ணதசை வரையில் அவ்வழக்கம் நிகழ்ந்து வந்தது.

ஸ்ரீ அப்பா தீட்சிதர் ஆட்சேபித்தது.

காலைப் பாடத்தில் திருவானைக்காப்புராணம் முடிந்த பின்பு திருநாகைக்காரோணப்புராணம் தொடங்கப் பெற்றது. அதனைப் படித்துக்கொண்டு வருகையில் தலவிசேடப் படலத்திற் பிரளய கால வர்ணனைப் பகுதி நடைபெறும்போது திருவாலங்காட்டு அப்பாதீட்சித ரென்பவர் வந்தார். அவர் ஸ்ரீ அப்பைய தீட்சிதர் பரம்பரையினர்; வியாகரணத்திலும் சைவ சாஸ்திரங்களிலும் நல்ல பயிற்சியுடையவர். அவரிடத்தில் எத்தனையோ சிஷ்யர்கள் மடத்தின் உதவியாற் படித்துப் பெரிய வித்துவான்களாக ஆனதுண்டு. அப்பொழுதும் சிலர் படித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வந்து அங்கேயிருந்த தீட்சிதர் நாங்கள் படிக்கும் பகுதியைக் கவனித்துக் கேட்பாராயினர். அங்ஙனம் கேட்டுவருகையில் அவர் ஒவ்வொரு பாடலிலுமுள்ள விஷயத்தை என்ன காரணத்தாலோ * ஆக்ஷேபித்துக்கொண்டே வந்தார். பிள்ளையவர்கள் சுருக்கமாக விடை கூறியும் சமாதானம் சொல்லியும் அதனைப் பாராட்டாமல் அவர் மீட்டும் மீட்டும் ஆட்சேபம் செய்து வந்தனர். அதனால் இப்புலவர் பெருமானுக்கு அதிருப்தி உண்டாயிற்று. அதனையும் பாடம் தடைப்படுதலையும் அறிந்த சுப்பிரமணிய தேசிகர் அவர் வந்த காரியத்தை விசாரித்து முடிவு செய்து விடை கொடுத்து விரைவில் அவரை ஊருக்கு அனுப்பி விட்டு, "பாடம் நடக்கலாம்" என்றனர். வழக்கம்போலவே பாடம் நடைபெற்றது. இக் கவிஞர்பிரான், "திருவாலங்காட்டுத் † தியாகராஜ சாஸ்திரிகளிருந்தால் இந்தப் பாகத்தைக் கேட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைவார்கள். இங்கே இப்போது அவர்கள் இல்லாதது ஒரு குறையே" என்று எங்களிடம் சொல்லிக் கொண்டே தம்முடைய வீடு சென்றார்.

‘தர்மஸங்கடமான விஷயம்.’

மறுநாள் பாடம் நடைபெற்றபொழுது மேற்கூறிய தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் புதுக்கோட்டையிலிருந்து திருவாலங்காட்டுக்

---

* யாரேனும் ஒன்றைச் சொன்னால் ஆட்சேபிப்பதும் ஆட்சேபிக்கப்பட்டவர்கள் ஸமாதானஞ் சொல்லுவதும் வாக்கியார்த்தமென்று வடமொழியிற் கூறப்படும்.

† இவர் ஸ்ரீ அப்பைய தீட்சிதர் பரம்பரையினர். சில சாஸ்திரங்களிலும் வேதத்திலும் வல்லவர். அலங்கார சாஸ்திரத்தில் நிபுணர். ஸங்கீதத்திலும் ஸாஹித்யம் செய்தலிலும் நல்ல ஆற்றலுடையவர். வீணை வாசிப்பதில் அதிகத் தேர்ச்சி பெற்றவர். இங்கிலீஷ் முதலிய வேறு பாஷைகளிலும் இவருக்குப் பயிற்சியுண்டு. ஒவ்வொரு பாஷையிலும் செய்யுள் செய்யும் ஆற்றலுள்ளவர். இவர் உபந்யாஸம் செய்வது சுவையுடையதாயிருக்கும். சிவகதை பண்ணுகிற வழக்கமும் இவருக்கு உண்டு. சாதாரணமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே கேட்பவர்கள் வேறு விஷயத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாமல் ஆனந்தித்துக் கொண்டே யிருக்கும்படி செய்வார். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் சின்னப்பட்டம் பெற்றது தொடங்கி ஸம்ஸ்கிருத பாடஞ் சொல்லிவந்ததன்றிப் பல சாஸ்திரங்களுடைய நுட்பங்களையும் பல வடமொழிக் காவி

குப் போய்விட்டு உடனே ஆதீன கர்த்தரைப் பார்ப்பதற்காக மடத்திற்குத் தம் சிஷ்யர்களுடன் தற்செயலாக வந்தார்.

அவர் உள்ளே வந்தவுடன், சுப்பிரமணிய தேசிகர் மகிழ்ச்சியுடன் அவரை வரவேற்றுச் சிலநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தார். இக்கவிஞர் தலைவரும் சாஸ்திரிகளோடு சிலநேரம் ஸம்பாஷித்தனர். அப்பால், "நேற்று நடந்த பாகத்தைச் சாஸ்திரிகளவர்களுக்குப் படித்துப் பொருள் சொல்ல வேண்டும்" என்று தேசிகர் சொன்னார். அவ்வண்ணமே நாலைந்து செய்யுட்கள் ஆயின. ஒவ்வொரு பாடலின் பொருளையுங் கேட்கும்போது சாஸ்திரிகள் ஆனந்தமடைந்து, "உங்களைப்போல் பாடுகிறவர்கள் யார் இருக்கிறார்கள்? இவ்வளவு அழகாகக் கற்பனை அமைக்கும் சக்தி உங்களுக்குத்தானிருக்கிறது. தமிழிலே பரிசயமில்லாத எனக்கே இந்தப் பாடல்களின் பொருள்கள் நன்றாக விளங்குகின்றன. ஸாஹித்யமென்பது இதுதான். பூர்வஜன்மத்தில் நீங்கள் கம்பராக இருக்கவேண்டும்" என்று இக்கவிநாயகரைப் பாராட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

சுப்: இந்தப் பாடல்களில் ஏதேனும் குற்றம் காணப்படுகிறதா?

தியாக: இந்தப்பாடல்கள் ஸஞ்சரிக்கிற இடங்களிற் கூடக் குற்றம் இராதே. அப்படியானால் இவற்றில் எப்படியிருக்கும்? நிர்த்தோஷமான வாக்கு.

சுப்: இவற்றில் ஏதாவது குற்றமிருக்கிறதென்று யாராவது சொன்னால் நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள்?

தியாக: அவனை மஹா அயோக்யனென்றும் துஷ்டனென்றும் மூர்க்கனென்றும் மஹா அஹங்காரியென்றும் சொல்வேன். அப்படிச் சொன்னவன் யார்?

சுப்: உங்களுடைய குருவே!

தியாகராஜ சாஸ்திரிகள், "அப்படியா!" என்று நடுநடுங்கி உடனே எழுந்து இரண்டுகைகளையும் தலைமேற் குவித்துக்கொண்டு

யங்களின் நுட்பங்களையும் அலங்காரப் பகுதிகளையும் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் ஓய்வு நேரங்களில் தெரிவித்து அவரை உலகத்திற்கு மிகப் பயன்படும்படி செய்தவர். தேசிகருடைய முக்கியமான ஸம்ஸ்கிருத வித்யாகுரு இவரே. பிள்ளையவர்களிடத்துப் பேரன்புடையவர்.

* வடதிசையை நோக்கிக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு, "ஹரஹரமஹா தேவா! சிவ சிவா! என்னுடைய பநட்டமான வார்த்தைகளை க்ஷமிக்கவேண்டும். ஆசார்ய மூர்த்தே!" என்று சொல்லிக் கொண்டும் கண்ணிற் கருவிழிகளை மேலே செலுத்தித் தியானித்துக் கொண்டும் நின்றார்.

சுப்: (புன்முறுவல் கொண்டு) சாஸ்திரிகளே! இருக்க வேண்டும். இவ்வளவுதூரம் நீங்கள் மனத்தைச் செலுத்துவீர்களென்பது நமக்குத் தெரியாது. ஏதோ நடந்ததைச் சொல்ல வேண்டியிருந்தமையால் சொல்லும்படி நேர்ந்தது. பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும். பிள்ளையவர்களிடத்தில் தாங்கள் மிகுந்த அபிமானமுடையவர்களாதலால் தங்களிடத்திற் படித்துக் காட்டித் தங்களுடைய ஸந்தோஷத்தைப் பெறவேண்டுமென்பதே நமது கருத்தாதலால் இங்ஙனம் செய்யலாயிற்று.

தியாகராஜ சாஸ்திரிகள், "ஸந்நிதானம் இப்படிப்பட்ட தர்ம ஸங்கடமான விஷயத்திற் கொண்டுவந்து விட்டதே! எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லையே! இனிமேல் இப்படிப்பட்ட ஸங்கடத்தில் என்னை இழுத்துவிடக் கூடாது" என்று சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கையில் நேரமாய்விட்டபடியால் எல்லோரும் விடைபெற்று எழுந்து சென்றார்கள். முதல் நாள் மிகுந்த வருத்தமடைந்து கொண்டேயிருந்த எங்களுக்கெல்லாம் இந்த நிகழ்ச்சி பெரியதோர் ஆறுதலை விளைவித்தது. எல்லோருக்கும் விடைகொடுத்து விட்டுத் தேசிகர் ஸ்நானத்துக்குச் சென்றனர்.

ஒருபாடலின் சரியான பாடம்.

ஒரு சமயம் பல அன்பர்களிடம் துறைமங்கலம் சிவப் பிரகாச ஸ்வாமிகளுடைய புலமைத்திறத்தைப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கையில் அவர் பிடாரியென்னும் தெய்வத்திற்கு ஒரு சீட்டுக் கவி எழுதி விடுத்ததாகச் சொல்லி விட்டு இவர் என்னைப் பார்த்தார். அக்குறிப்பை அறிந்து நான்,

(விருத்தம்)

"திருந்துதமி ழிலக்கணவைந் திணைக்கோவை விருத்தகிரிச்
செல்வர்க் கோதும்
பெருந்தகைமை யுடையம்யாம் விடுமோலை வெங்கனூர்ப்
பிடாரி காண்க

---

* இவருடைய குருவாகிய அப்பா தீட்சிதருடைய ஊர் திருவாலங் காடு; அது திருவாவடுதுறைக்கு வடக்கேயுள்ளது.

இரும்புவியி லொருமுருங்கைக் கொம்பொடியா மற்காத்திங்
கிருக்கும் நீநம்
முருங்கைதனை வேரோடுங் களைவதென்ற லீதுனக்கு
முறைநன் றாமோ"

என அந்தச் செய்யுளைச் சொன்னேன். இவர், "விருத்தகிரிச் செல்வரென்பது பாடமன்று; திருவெங்கைச்செல்வ ரென்பதே பாடம்" என்றார். 'இவர் கூறுவது பிழையாயிருக்குமா? இவருடைய பாடமன்றோ கொள்ளற்பாலது?' என்பதை அச்சமயத்தில் உணராமல் நான் மறுத்து, "தனிப்பாடற்றிரட்டின் அச்சுப் பிரதியில் அப்படித்தான் இருக்கிறது" என்றேன். நான் அங்ஙனம் கூறியதைக் கேட்டு அருகிலிருந்தவர்கள் என்னைப் பார்த்தார்கள். அவர்கள் பார்வையினால்தான் நான் மறுத்துச் சொன்னது பிழையென்பது புலப்பட்டது. நான் செய்தது குற்றமெனினும் இவர் அதனைக் காட்டிக்கொள்ளாமல், "அச்சிலிருப்பதால் சரியானதென்று நினைக்கக் கூடாது. பாஷையிற் பயிற்சியில்லாதவர்கள் துணிந்து எதையும் அச்சிட்டுவிடுவார்கள். விஷயம் தெரிந்தவர்கள் அச்சிட்டால் சரியாக இருக்கும்" என்று சொன்னார். பிற்காலத்தில், இவர் சொன்னதே சரியென்று என் அனுபவத்திலும் தெரியவந்தது.

மகா வைத்தியநாதையர் பெருமையை நான் அறிந்தது.

பிள்ளையவர்கள் வேறு காரியங்களைக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கையில் நானும் சில மாணவர்களும் அவர்களுடைய நோக்கத்தின்படியே இரவில் ஆதீன கர்த்தரிடஞ் சென்று சில சமயங்களிற் பேசிக்கொண்டிருந்து விட்டு வருவதுண்டு. அக்காலங்களில் "இன்றைக்கு என்னபாடம் நடந்தது? பாடங்களில் என்ன என்ன விசேடங்களை அறிந்தீர்கள்?" என்று அவர் கேட்பார். கேட்டவற்றிற்கு ஜாக்கிரதையாக விடைசொல்லிவிட்டு வருவோம். நாங்கள் சொல்லுவதில் ஏதேனும் குற்றமிருந்தால் அவர் அதைத் திருத்துவார்.

நாங்கள் செல்லுங்காலங்களில் *அவருக்கு முன் திருக்குறள்-பரிமேலழகருரை, திருக்கோவையாருரை, இலக்கண விளக்கம் முதலியவற்றுள் ஏதேனும் ஒரு பாடம் நடைபெற்றுக்கொண்

* தேசிகரும் ஓய்வு நேரங்களில் சிறந்த நூல்களை யாருக்கேனும் பாடஞ் சொல்லி வருவதுண்டு.

டிருக்கும். அதுவும் எங்களுக்குப் பேருதியமே. மாணாக்கர்களோடு பழகுவதில் அவருக்கு மிகுந்த திருப்தியுண்டு; "ஏதேனும் ஆக வேண்டியதுண்டா?" என்று எங்களைக்கேட்டு நாங்கள் சொல்லுவனவற்றை அப்பொழுது அப்பொழுது முடித்துக் கொடுப்பார்.

ஒருநாள் தேசிகர் என்னை நோக்கி, "ஸங்கீதப் பழக்கத்தை விருத்தி செய்துகொண்டால் நலமாக இருக்கும்; அதனோடு சேர்ந்து தமிழ்க்கல்வியும் மிகப்பயன்படும்; மகா வைத்தியநாதையரவர்கள் ஸங்கீதப் பயிற்சியோடு தமிழிலும் நல்ல பாண்டித்யமுள்ளவர்களாக இருப்பதால் அவர்களுடைய வித்தை உலகத்தில் நன்றாக விளங்குகின்றது" என்று சொன்னார்; அன்றியும், தாம் கல்லிடைக்குறிச்சியில் இருக்கும்பொழுது அவர் தம் தமையனாருடன் அங்கே வந்ததும் அவருடைய ஒப்புயர்வற்ற கானத்தைக் கேட்டு மற்ற ஸங்கீத வித்துவான்களைக் காட்டிலும் அவர்க்கு அதன்பால் மிக்க ஆற்றல் இருத்தலையறிந்து ஒரு மகா சபை கூட்டி அவருக்கு மகா வைத்தியநாதையரென்ற பட்டத்தைத் தாமளித்ததும் பிறவுமாகிய வரலாறுகளையெல்லாம் சொன்னார். சொல்லிக்கொண்டு வரும்பொழுது, "அவர்களைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்கிற விருப்பம் எனக்கு நெடுநாளாக உண்டு; அதற்குரிய நற்காலம் இதுவரையில் எனக்குக் கிட்டவில்லை. இனிக் கிடைக்குமென்று நினைக்கிறேன்" என்று விநயத்துடன் சொல்லிவிட்டு வந்தேன்.

இப்படிச் சென்று வந்தமையால், ஒவ்வொரு நாளிலும் நாங்கள் தெரிந்துகொண்ட அரிய விஷயங்கள் பலவாகும். நிகழ்ந்தவற்றை உடனுடன் பிள்ளையவர்களிடம் தெரிவித்துவிடுவோம்.

ஸ்ரீ சுந்தரஸ்வாமிகள் வந்தது.

சில தினங்களுக்குப் பின்பு ஒருநாட் காலையில், கோடகநல்லூர் ஸ்ரீ சுந்தரஸ்வாமிகள் திருவையாறு முதலிய ஸ்தலங்கள் ஏழனுக்கும் திருமழபாடிக்கும் திருப்பணி செய்வித்து ஒரே தினத்தில் அந்த எட்டனுக்கும் கும்பாபிஷேகம் செய்விக்க நினைந்து அந்தச் செலவிற்காகப் பலரிடத்துஞ் சென்று பொருள் சேகரித்துக் கொண்டு அதன்பொருட்டே திருவாவடுதுறைக்கும் வந்து ஓரிடத்தில் தங்கினார். மகா வைத்தியநாதையர் முதலிய பல சாம்பவர்

களும் திருநெல்வேலி ஐயாஸாமிபிள்ளையவர்கள் முதலிய வேறு பல அடியார்களும் செறிந்த கூட்டம் அவருடன் வந்திருந்தது. அவருடைய வரவைக்கேட்ட இக்கவிஞர் கோமான் அவரைத் தரிசிக்க விரும்பி வந்தார். பிள்ளையவர்களைக் கண்டவுடன் ஸ்வாமிகள் எழுந்து நிற்க இவர் வந்தனஞ் செய்தார். அப்பொழுது ஸ்வாமிகள், "நீங்கள் சிவபக்த சிரோமணிகள். உங்கள் வந்தனத்துக்கு நான் உரியவனல்லேன். ஆதலின் அதனை ஈசுவரனுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்துவிட்டேன்" என்று சொல்லிக் கையைப் பிடித்துத் தூக்கிவிட்டு அயலிலிருக்கச் செய்தார்; அப்பால் இருவருமிருந்து பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அங்ஙனமிருக்கையில், ஸ்வாமிகள் எப்பொழுது பார்க்க வரலாமென்று ஸமயந்தெரிந்து வரும்படி ஆதீனகர்த்தரிடம் ஓரன்பரை அனுப்பினர்; அது தெரிந்த தேசிகர் உடனே அழைத்துக்கொண்டு வரும்படி தக்கவர் சிலரை அனுப்பினர். ஸ்வாமிகள் மடத்திற்குச் சென்றார்; முன்னே சென்று மகா வைத்தியநாதையர் ஸ்வாமிகளின் வரவைக் கூறவே தேசிகர் ஒடுக்கத்து வாயிற்புறத்தே வந்து வரவேற்று உள்ளே அழைத்துச் சென்று ஸ்வாமிகளுடன் இருக்க மற்றவர்களும் இருந்தார்கள். கும்பாபிஷேக விஷயமாக ஸல்லாபம் நடைபெற்றது.

மகா வைத்தியநாதையருடைய இசைப் பாட்டு.

அதன் பின்பு ஆதீனகர்த்தர் மகா வைத்தியநாதையரை நோக்கி, "உங்களைத் தரிசிக்கவேண்டும்; உங்களுடைய இனிய கானத்தைக் கேட்கவேண்டுமென்று இங்கே படித்துக்கொண்டிருக்கும் சிலர்விரும்புகிறார்கள்; ஆதலால் பிள்ளையவர்களியற்றிய நூல்களிலிருந்து சில பாடல்களைச் சொல்லிப் பொருளும்சொல்ல வேண்டும்" என்றார். அவர் சூதசங்கிதையிலிருந்து, கயிலையங்கிரியிற் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவோலக்கக் காட்சியைப்பற்றிய சில பாடல்களை இசையோடு சொல்லிப் பொருளும் கூறி வரும்பொழுது கேட்டோரெல்லாருக்கும் உண்டான ஆனந்தத்திற்கு எல்லையில்லை. எப்பொழுதும் யாவர்க்கும் இன்பத்தை விளைவிக்கும் பிள்ளையவர்களுடைய பாடல்கள் அவருடைய திவ்ய ஸங்கீதத்தோடு கலந்து வெளிப்படும்பொழுது தம்மைத்தாமே வென்றுவிட்டன. அதை நினைக்கும் பொழுது,

(விருத்தம்)

"தென்றல் நாடன் றிருமகளைத் தேவர் பெருமான் மணம்புரிய
மன்ற லழகா லொருநகரொப் பதிக மின்றி மதுரைநகர்
அன்று தானே தனக்கொப்ப தாகும் வண்ண மணியமைத்தார்
இன்று தானே தனக்கதிக மென்னும் வண்ண மெழிலமைத்தார்"

(திருவிளை. உக்கிரகுமாரனுக்கு. கஉ)

என்னும் பாடற் பொருள் ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

இப் புலவர்திலகருடைய பாடல்களைக் கேட்டவர்களின் கண்களிலிருந்து ஆனந்த பாஷ்பம் பெருகிற்று. இவருடைய கண்களிலிருந்தும் அது பெருகிவந்தது. பின்பு தேசிகர், * பெரிய புராணக் கீர்த்தனத்திற்குப்பிள்ளையவர்கள் கொடுத்த † சிறப்புப் பாயிரப்பாடல்களைச் சொல்லும்படி சொன்னார். அவர் சொல்லிக் காட்டியபொழுது அவற்றின் இறுதிப்பாடலில் ஆதீன ஸம்பிரதாயத்தை அமைத்திருந்த அருமை எல்லோருக்கும் மிக்க வியப்பை உண்டுபண்ணிற்று. அப்பால் பெரிய புராணக் கீர்த்தன அச்சுப் புத்தகங்களைத் தேசிகருக்கும் இக்கவிஞர்பிரானுக்கும் மகாவைத்தியநாதையர் சேர்ப்பித்தார். அப்பொழுது அதிலிருந்து சில கீர்த்தனங்களைப் பாடிக் காட்டும்படி தேசிகர் விரும்ப அப்படியே சில மகாவைத்தியநாதையராற் பாடிக்காட்டப்பட்டன. அவை பெரும்பாலும் பெரியபுராணக் கருத்தையும் சொற்றொடர்களையுமே தழுவி இயற்றப்பெற்றனவாதலின் கேட்ட எல்லோரும் மகிழ்ச்சியுற்றார்கள்.

அப்பால் அம்பலவாணதேசிகர் கலம்பகத்திலிருந்தும் அம்பலவாணதேசிகர் பிள்ளைத்தமிழிலிருந்தும் சில பாடல்களும் அவற்றிற்குப் பொருளும் அவராற் சொல்லப்பட்டன. சுப்பிரமணிய தேசிகர் பின்பு மகாவைத்தியநாதையரைப் பார்த்து, "தங்கள் தமையனார் இயற்றியவற்றிலிருந்து வேறு ஏதாவது சொல்லவேண்டும்" என்றார். உடனே அவர் தம் தமையனார் இயற்றிய திருவையாற்றுத் திரிபந்தாதியிலிருந்தும் மயூரகிரி இரட்டைமணி மாலையிலிருந்தும் சில செய்யுட்களைச் சொல்லிக் காட்டினார். தேனும் பாலும் கலந்தாற்போல இயலும் இசையுங்

* இந்நூல் மகாவைத்தியநாதையரவர்கள் தமையனாரான இராமஸ்வாமி ஐயரால் இயற்றப் பெற்றது.

† முதற்பாகம், பக்கம், ௩0உ-௩.

கலந்து வெளிப்பட்ட அந்தச்சுவை சொல்லற்பாலதன்று. வந்த காரியத்தை ஒருவாறு முடித்துக்கொண்டு சுந்தர ஸ்வாமிகளும் மற்றவர்களும் விடைபெற்றுத் திருவையாறு சென்றார்கள்.

பட்டீச்சுரப் புராணம்.

பட்டீச்சுரத்திற்கு ஆறுமுகத்தாபிள்ளையின் வேண்டுகோளின்படி முன்னமே ஒரு புராணம் இவராற் செய்யத்தொடங்கப்பெற்று நாட்டுப் படலத்திற் சிலபாகம் வரையில் ஆகியிருந்தது. அந்தப் புத்தகம் எப்படியோ கைதவறிப் போய்விட்டது. மீட்டும் முதலிலிருந்து புராணத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று அவர் கேட்டுக்கொண்டமையால் இவர் நல்லவேளையில் ஆரம்பித்துச் செய்து வருவாராயினர். அப்போது அத்தலத்துள்ள மதவாரணப் பிள்ளையார் மீது ஒரு துதிகவி செய்யத் தொடங்கி, 'மதவாரணப் பிள்ளையார்துதி' என்ற தலைப்பை எழுதுவித்துப் பாடலியற்ற யோசித்த பொழுது அதனையறிந்து, "முன்னமே அப்பிள்ளையார் மீது யமகமாக ஐயாவவர்கள் * ஒருபாடல் செய்திருப்பதுண்டு" என்றேன்; உடனே அதைச்சொல்லச் சொன்னார்; நான் சொன்னவுடன் அதனையே எழுதிக்கொள்ளும்படி சொல்லிவிட்டு அடுத்த பாடலைச் செய்யத்தொடங்கி விட்டார்.

என்பால் உண்டான கோபம்.

யாரோ ஒருவருடைய கோளினால் ஒருதினம் இவர் என்மீது கோபங்கொண்டு என்னுடன் பேசாமலே இருந்துவிட்டார். யார்மீது கோபம் வந்தாலும் சிலதினம் அவரோடு பேசாமலே இருந்துவிடுவது இவருக்கு இயல்பு; எந்தச்சமயத்தும் யாரையும் கடிந்து பேசுவதேயில்லை.

அன்று மாலை அநுஷ்டானஞ்செய்துவிட்டு வந்து தம் வீட்டுத் திண்ணையில் இவர் சயனித்துக் கொண்டார். ஏடுகளுடன் சென்று இவரது தலைப்பக்கத்திலிருந்த தீபஸ்தம்பத்தின் அருகில் வழக்கப்படியே காத்திருந்தேன். சிலநேரம் சென்ற பின்பு † "இறவி தபுத் தலையுணர்த்த" என்பது இவர் வாக்கினின்றும் எழுந்தது. உடனே அதனை எழுதிவிட்டு அச்செய்யுளின் மேற்பாகத்தையும் இவர் சொல்லச் சொல்ல எழுதிமுடித்தேன். வழக்கம்போலவே

---

* இந்தப் புத்தகத்தில் கூக - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

† ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு, 3344.

படித்துக் காட்டினேன். அப்பால், 'சரி' என்று ஒரு சப்தம் இவர் வாக்கிலிருந்து உண்டாகவே அச்சொல்லுக்கு ஆகாரம் பண்ணிக்கொண்டு வரலாமென்பது பொருளென்றறிந்து சென்று போஜனம் செய்துவந்து வழக்கம்போலவேயிருந்து வந்தேன்.

பாடம் நடக்கும்போது சென்று படிப்பதும் சொல்லுவனவற்றை எழுதுவதுமே அக்காலத்து என்னாற் செய்யப்பெற்று வந்தன. அந்த நிலை என்மனத்துக்கு மிகுந்த சங்கடத்தை உண்டு பண்ணிக்கொண்டே யிருந்தது; அதைப்பற்றி யாரிடத்தும் நானும் சொல்லவில்லை; இவரும் சொல்லவில்லை.

கோபமாறியது.

இங்ஙனம் சில தினங்கள் சென்றன. அப்பால் மாயூரம் வஸந்தோத்ஸவ தரிசனத்தின் பொருட்டுச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் பரிவாரங்களுடன் மாயூரத்திற்கு விஜயம் செய்தார். அவருடைய கட்டளையின்படி இவர் சென்றார்; நானும் மற்ற மாணாக்கர்களும் இவருடன் சென்றோம். செல்லும்பொழுது இவர் ஸ்ரீ சிவஞான முனிவரும் ஸ்ரீ கச்சியப்பமுனிவரும் காஞ்சிப் புராணமியற்றிய வரலாற்றையும் இடையிடையே நிகழ்ந்த செய்திகளையும் அந் நூலின் சிறப்பியல்புகளையும் உடன் சென்றோரிடம் சொல்லிக் கொண்டே சென்றார். ஒன்றையும் விடாமல் நான் கேட்டுக் கொண்டே சென்றேன்.

மாயூரம் சென்ற ஆதீன கர்த்தர் ஸ்வாமி தரிசனஞ்செய்து விட்டு அடியார்களோடு மடத்திற்குத் திரும்பிச்செல்லுகையில் ஒரு காரியஸ்தரை யழைத்து எனக்கு ஆகாரம் பண்ணுவித்து அனுப்பும்படி உத்தரவிட்டனர்; அப்படியே அவர் செய்வித்தனுப்பினர். நான் சென்று பிள்ளையவர்கள் வீட்டுத்திண்ணையில் ஒரு புறத்தி லிருந்தேன். ஆதீனகர்த்தர் மடத்திற்குச் சென்றபின் * அத்தாளம் நடைபெற்றது. அது, "படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ டுண்ணும், உடைப்பெருஞ் செல்வர்" என்றபடி நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் அறுசுவையுள்ள நால்வகை யுணவுகளையும் முறையேயிருந்து மெல்ல உண்ணும் பெருமை வாய்ந்தது.

* இச்சொல் அற்றாலம் (அல் தாலம்) என்பதன் மரூஉ. இராப்போசன மென்பது இதற்குப் பொருள்; பகற்போசனம் முற்றாலம் (முன் தாலம்) என வழங்கும். இது மலைநாட்டு வழக்கம்.

* அங்கே இல்லறத்தாருடைய வரிசையில் முதல் ஸ்தானம் பிள்ளையவர்களுக்குரிய இடம். அங்கே சென்று இருந்த இவர் உண்ணத் தொடங்குவதற்கு முன்பு திடீரென்று எழுந்து புறத்தே செல்லுங் குறிப்போடு சிறிதுதூரம் வந்துவிட்டார். யாரும் பந்தியில் அங்ஙனம் செய்வதில்லை; செய்யவும் கூடாது; வழக்கமே கிடையாதென்பர். அதனைக் கண்ட தேசிகர், 'ஏதோ கவலைக்கிடமான செய்தி இவர்களுக்குக் கிடைத்தது போலும்' என்று நினைத்துக் கேட்பித்தபொழுது, "சாமிநாதையரை வெளியே விட்டு விட்டு வந்தேன். அவர் ஆகாரம் செய்தாரோ இல்லையோ தெரியவில்லை. விசாரித்துவரப் போகிறேன்" என்றார். தேசிகர், "அவருக்கு ஆகாரம் செய்விக்கும்படி முன்பே ஒருவரிடம் சொல்லியாய் விட்டது. அவர் இதற்குள் ஆகாரஞ் செய்துவிட்டு வந்திருக்கலாம். நீங்கள் கவலைப்படவேண்டாம். இங்கேயிருந்து மெல்ல ஆகாரம் பண்ணிக்கொண்டு செல்லலாம்" என்று வற்புறுத்திச் சொல்லவே இவர் திரும்பிப்போய் அமர்ந்து ஏதோ ஆகாரம் பண்ணுபவர் போலவே பாவனை பண்ணிவிட்டு எல்லாரும் எழுவதற்கு முன்னரே எழுந்து கையையுஞ் சுத்திசெய்யாமல் வேகமாக அம் மடத்தின்மேல்பாலுள்ள தம்முடைய விடுதிக்கு வந்தார். இவர் வருவதைக் கண்டு எழுந்து நின்றேன். நான் நின்ற இடம் தீபம் இல்லாத இடம்; ஆகையால் என் சமீபத்தில் வந்து முகத்தை உற்று நோக்கி, நிற்பவன் நானென்று தெரிந்துகொண்டு, "ஆகாரம் செய்தாயிற்றா?" என்று கேட்டார். "ஆயிற்று" என்று சொன்னேன். உடனே இவர் கையைச் சுத்திசெய்து கொண்டு, தீபத்தைக்கொணர்ந்து வைக்கும்படி சொல்லி என்னோடு அன்புடன் முன்போலவே பேசத்தொடங்கினார். †"முனிவினு முளைக்கும் அன்பினர்" ஆகிய இவருடைய இயல்பை அறிந்து, முந்திய நிமிஷத்திற் கவலைக் கடலில் அழுந்திக்கிடந்த நான் அடுத்த நிமிஷத்தில் மிகுந்த ஆனந்தம் அடைந்தேன்.

அப்பொழுது மடத்திலிருந்து சிலர் வந்து என்னைப்பார்த்து, "உங்களிடத்தில் ஐயாவவர்களுக்கு இருக்கிற பிரியம் இன்று பந்தியில் நன்றாக வெளிப்பட்டுவிட்டது. இவ்வளவு பிரியத்தை யாரிடத்தும் இவர்கள் வைத்திருந்ததாக நாங்கள் அறிந்துகொண்டதில்லை.

* முதற்பாகம், ௨0௪-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

† கம்ப. கிட்கிந்தைப். ௬௧.

மடத்தில் இப்போது ஸந்நிதானம் இதைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறது'' என்றார்கள். அந்தச் சமயத்திற் பிள்ளையவர்களை நோக்கி,

* "எளிய ரெங்குளா ரென்று தேர்ந்துதேர்ந்
தளியை யாவதுன் னருளின் வண்ணமே"

என்பதைச் சொல்லிவிட்டு ஒன்றும் பேசாமலிருந்தேன். அது முதல் பிறர் கோள்சொல்லுவதற்கு இடமில்லாதபடி கூடிய அளவு ஜாக்கிரதையாக நடந்து வருவேனாயினேன். அப்பால் இவர்கள் பிரீதியும் அதிகரித்துவிட்டது.

"தீயனெனும் பாம்பு செவியிலொரு வற்கவ்வ
மாயுமே மற்றைய வன்"

என்பது பெரியோர் கருத்தாக இருக்கவும் ஒருவருடைய கோள் எனக்கு அனுகூலத்தைப் பின்பு விளைவித்தமையால்,

(விருத்தம்)

"† பொன்னகரான் காலந்தாழ்த் துனையருச்சித் தயர்ச்சியொடும்
போன வாறும்
என்னெனயான் வினவியதும் வலாரியிறை கொடுத்ததுமவ்
விறைக்கு நேர்யான்
பின்னைவினா யதுமவன்சொல் வழியுன்னைச் சோதித்த
பெற்றி தானும்
முன்னவனே யுன்னருளா லென்பிணிக்கு மருந்தாகி
முடிந்த வாறே"

என்னும் அருமைச்செய்யுள் அப்பொழுது ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

குமாரருக்கு விவாகம் நடைபெற்றது.

அப்பால் இவர் திருவாவடுதுறை சென்று செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்துஞ் செய்வித்தும் வந்தார். அப்படியிருக்கையில் இவருடைய குமாரர் சிதம்பரம் பிள்ளைக்கு விவாகஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்ற முயற்சி நடைபெற்றது. சீகாழியிலிருந்தவரும் சிறந்த கல்விமானுமாகிய ‡ குருசாமிபிள்ளை யென்பவருடைய குமாரி மீனாட்சியம்மையை அவருக்கு மணஞ்செய்விக்க

* திருவிளை. கரிக்குருவிக்கு. கரு.
† திருவிளை. நான்மாடக். உ௩.   ‡ முதற் பாகம், பக்கம், கஎ௩.

இவர் நிச்சயித்தார். அதனை ஆதீனகர்த்தரிடம் விண்ணப்பஞ் செய்தார். சுப்பிரமணியதேசிகர் இச்செய்தியைச் சொல்லிக் குருசாமி பிள்ளையை அழைத்து வரும்படி சில முதியோரை அனுப்பினார். அவர்கள் சென்று சொல்ல மனமுவந்து குருசாமி பிள்ளை வந்து இவரைக்கண்டபொழுது இருவரும் சம்பந்தம் செய்துகொள்ளுதலைக் குறித்து நெடுநேரம் ஸம்பாஷணைசெய்து களிப்புற்றார்கள். பின்பு அவர் தரிசனஞ்செய்யப் போனபொழுது தேசிகர் பலவாற்றாலும் அவருக்கு மகிழ்வுண்டாகும்படி செய்ததன்றி அவரை நோக்கி, "ஐயா நீங்களும் குருஸாமி; நாமும் குருஸாமியே" என்று சொன்னார்; சிறந்த கல்விமானுதலால் அந்த அருமையான வார்த்தை அவருக்கு மகிழ்ச்சியை உண்டுபண்ணியது. முகூர்த்தம் வைத்துவிட்டு அவர் சீகாழி சென்றார்.

தேசிகர் அந்த விவாகச் செலவிற்கு ரூபாய் ஆயிரம் அளித்ததல்லாமல், கல்லிடைக் குறிச்சியில் சின்னப்பட்டத்தி லிருந்த ஸ்ரீ நமச்சிவாய தேசிகருக்கும் ஆதீனத்தைச் சார்ந்த பெரியகாறுபாறுதம்பிரான் முதலியோர்களுக்கும் கலியாணச் செய்தியைத் தெரிவிக்கும்படியும் கட்டளையிட்டார். அப்படியே எல்லோருக்கும் இவர் விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டார். அங்ஙனஞ் செய்துகொண்ட கடிதங்களில் வழக்கம்போலவே முதலில் அவரவர்கள் தகுதிக்கு ஏற்பப் பாடல்கள் வரையப்பெற்றன. அவற்றுள் ஏனையோர் விஷயமாகச் செய்த பாடல்கள் இப்போது கிடைக்கவில்லை; ஸ்ரீ நமச்சிவாய தேசிகருக்கு எழுதிய ஐந்து பாடல்கள் மட்டும் என் கைவசமிருந்தன. அவை வருமாறு:—

(விருத்தம்)

1. "சீர்பூத்த கயிலாய பரம்பரையில் உமாபதிதே
   சிகப்பி ரான்றன்
ஏர்பூத்த கண்மணியிற் சிவப்பிரகா சப்பெரியோன்
   என்பாற் குற்ற
பார்பூத்த கண்மணியிற் றுறைசையிற்சுப் பிரமணிய
   பரமற் குற்ற
வார்பூத்த கண்மணியாங் குருநமச்சி வாயனையென்
   மனஞ்சார்க் தன்றே."

[ஏர்பூத்த கண்மணி - அருணமச்சிவாய தேசிகர். சிவப்பிரகாசப் பெரியோன் - சித்தர்சிவப்பிரகாசர். பார்பூத்த கண்மணி - திருவாவடுதுறை ஆதீனஸ்தாபகராகிய நமச்சிவாயமூர்த்தி.]

2. " அருண்மலிநின் பெயரேநின் னுருவுருவம் அருவுருவம்
அருவ மென்னப்
பொருண்மலிமூன் றுமதுவந் தடைந்தார்தந் தரநோக்கிப்
புகன்ற வாறே
இருண்மலிபெய் தாதவிதம் விரித்துணர்த்தி யவற்றடக்கி
எல்லா மின்பத்
தெருண்மலியச் செயுந்துறைசைக் குருநமச்சி வாயாநிற்
சேர்ந்து ளோமே."

3. " திருச்சமயத் துடனெமையும் விளக்கியநின் றிருப்பெயரே
சிந்தை யுட்கொண்
டருச்சனைசெய் யினுஞ்செபித்தல் செய்யினுஞ்சொற் றிடவருளி
அளவி லாத
கருச்சரிய வின்பநிலை காட்டுநினக் கியற்றுமொரு
கைம்மா றுண்டோ
குருச்சமையும் புகழ்த்துறைசை வளர்நமச்சி வாயாமெய்க்
குரவ ரேறே."

4. " தந்தைபெய ரெடுப்பானிம் மைந்தனென வொருவனைமண்
சாற்றல் பொய்யே
நிந்தையிலாத் தந்தைபெயர் தோற்றும்போ தேயெடுத்தோன்
நீயே நீயே
அந்தையிலா நினைப்போல்வார் நினைப்பணியு மெமைப்போல்வார்
அகிலத் தியாரே
சிந்தைகளிப் புறத்திருவா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி
வாய தேவே."

[இங்கே பெரிய பட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்குரிய பொதுப்பெயராகிய 'நமச்சிவாய' என்பதைத் துறவுபூண்டவுடன் இவர் தீட்சா நாமமாகவே பெற்றமையின், 'தந்தை பெயர் தோற்றும்போதே எடுத்தோன் நீயே' என்றார். அந்தை - அகந்தை.]

5. " ஒன்றுடையோன் நீயேமற் றிரண்டுடையோன் யானெனினும்
உயர்ந்தோ னீயே
என்றுநினக் கடிமையா தலினிரண்டு மசித்தெனப்பட்
டிடலி னென்றை
நன்றுபெற விரும்பிநினைப் புணர்தலினிப் பொருட்கிடநின்
நாம மன்றே
குன்றுபுரை மாடக்கோ முத்திநமச் சிவாயாமெய்க்
குரவ ரேறே."

[ஒன்று - வகாரம்; அதற்குப்பொருள் அருள். இரண்டு - நகார மகாரம்; அவற்றிற்குப் பொருள் முறையே திரோதாயியும் ஆணவமும். அசித்து-சடம்.]

இவருடைய விண்ணப்பத்தைப்பெற்ற நமச்சிவாய தேசிகர் மகிழ்ச்சியடைந்து விடையனுப்பினார். அதில், "நீங்கள் ஐம் பதத்தால் ஆக்கிய ஐந்து பாடல்களையும் பார்த்து மகிழ்ச்சி யடைந்தோம்" என்ற வாக்கியம் வரையப்பெற்றிருந்தது. ஏனை யோர்கள் தங்கள் தங்களால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்தார்கள். சோழ நாட்டுப் பிரபுக்களும் அயல்நாட்டுப் பிரபுக்களும் வந்து தங்கள் தங்களாலியன்ற பொருளுதவியைச் செய்து உடனிருந்து விவாகத்தை நடத்திச் சிறப்பித்தார்கள். கலியாணம் சிறப்புடன் ஆங்கிரஸஹு (1872) ஆனிமீ எ-ஆம் தேதி புதன்கிழமை மாயூ ரத்தில் நடைபெற்றது.

உள்ளூர்க் கனவான்களும் அயலூரார் பலரும் வந்து வந்து விசாரித்துச் சென்றார்கள். அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி முகமன் கள் மாணாக்கர்களாலும் திருவாவடுதுறை மடத்திலிருந்து வந்த காரியஸ்தர்களாலும் நடத்தப்பெற்றன. சிறந்த ஸங்கீத வித்து வான்களுடைய இசைப்பாட்டும் நாகசுரக்காரர்களுடைய கான மும் ஒவ்வொருநாளும் நடந்தன.

விகடகவியும் வேதநாயகம் பிள்ளையும்.

நல்ல திறமையுள்ள விகடகவியொருவர் அப்பொழுது பல வகைப்பட்ட ஹாஸ்யப் பேச்சுக்களைப்பேசி யாவரையும் சிரிக் கும்படி செய்துகொண்டிருந்தார். அச்சமயத்தில் அங்கே வந் திருந்த வேதநாயகம்பிள்ளை இப்புலவர் கோமானை நோக்கி, "விகடகவிகள் வித்துவான்களுக்கு நேர் விரோதிகள்; வித்து வான்கள் இழிந்தவற்றையும் உயர்ந்தனவாகக் கூறுபவர்கள்; விகடகவிகள் உயர்ந்தவற்றை இழிந்தனவாக நினைக்கும்படி பேசு பவர்கள்" என்றார். புத்திமான்கள் பேசும் எந்தப் பேச்சும் நய மாக இருக்குமென்பதை அவருடைய வார்த்தை புலப்படுத்தியது.

* சவராயலு நாயகர் மாலை.

எல்லோருக்கும் கலியாணபத்திரிகை அனுப்பியதுபோல இவர், தம் மாணவராகிய புதுவைச் சவராயலு நாயகருக்கும்

* ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு, 5050-82.

அனுப்பியிருந்தார். அவர் இவரிடத்தில் அளவற்ற அன்புடையவர். புதுவையில் நல்ல நிலையில் இருந்தமையால் அவர் தக்க தொகை யொன்றை இவருக்கு அனுப்பினார். தாம் விரும்பாமலிருந்தும் வலிய அவர் செய்த அந்தப் பொருளுதவியை நினைந்து மனங் கனிந்து தம் செய்ந்நன்றியறிவிற்கு அறிகுறியாக அவர் மீது இவர் ஒருமாலை இயற்றி அனுப்பினார். அது பின்பு அவராலேயே பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

சமாசாரப் பத்திரிகையில் வந்த செய்தி.

கலியாணத்திற்குப் பின்பு சிலதினம் இவர் மாயூரத்தில் இருந்தார். அக்காலத்தில் ஒருநாள் இவர் வேதநாயகம் பிள்ளையைப் பார்க்கச் சென்றார்; நானும் உடன் சென்றேன். அவர் ஏதோ ஒரு சமாசார பத்திரிகையைப் படித்துக்கொண்டிருந்தார். இவரைக்கண்டவுடன் அவர், "இப்பத்திரிகையில் இப்போது படித்துக்கொண்டிருப்பது உங்கள் விஷயந்தான்: 'இக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டிற்கு இரண்டு கண்களாக விளங்குகிறவர் இருவர். அவருள் ஒருவர் வசனம் எழுதுவதில் ஆற்றலுடையவர்; மற்றொருவர் செய்யுளியற்றுவதில் ஆற்றலுடையவர். வசனம் எழுதுபவர் ஆறுமுக நாவலர்; செய்யுள் செய்பவர் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை. நாவலர் சிதம்பரத்தில் பாடசாலை வைத்துத் தமிழைப் பரிபாலித்து வருகிறார்; மற்றொருவர் தாமே நடையாடு புத்தகசாலையாக இருந்து தம்முடைய செலவிலேயே பிள்ளைகளைப் படிப்பித்து வருகிறார்' என்பது இதிலுள்ள விஷயம்" என்றார். கேட்ட நான் ஆனந்தமடைந்தேன்.

தமிழ் மருந்து.

அப்போது தஞ்சைவாணன் கோவையைப் பாடங் கேட்டு வந்தேன். ஒருநாள் கo - மணிக்குமேலே இவர் பூஜை செய்வதற்குச் சென்றார். பூஜை செய்துகொண்டிருக்கையிற் கடுமையான ஜ்வரம் வந்துவிட்டமையால் விரைவில் அதனை முடித்துக்கொண்டு ஆகாரம் பண்ணாமலே வந்து சாய்வு நாற்காலியிற் சாய்ந்துகொண்டார்; என்னைப் பார்த்து, "கையிலுள்ளது என்ன புத்தகம்?" என்றார்; "தஞ்சைவாணன் கோவை" என்றேன். படிக்கும்படி சொன்னார்; படித்துக்கொண்டு வந்தேன்; மிகுந்த அயர்ச்சி

உள்ளவராக இருக்கிறாரென்று நான் நினைந்து நிறுத்தினால் இவர் கண்ணைத் திறந்து பார்த்துப் படிக்கச்சொல்வார்.

இவர் இப்படி யிருக்கும்போது பிற்பகலில் ஐந்து மணி ஆயிற்று. இவரைப் பார்க்கவந்த அன்பர்களிற் சிலர் என்னைக் கோபத்தோடு நோக்கி, "இப்போது கூடவா பாடங்கேட்டு இவர்களுக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ண வேண்டும்? நிறுத்திக்கொள்ளக்கூடாதா? பாடம் எங்கே ஓடிப்போகிறது? இதனை நீர் தெரிந்துகொள்ளவில்லையே" என்று கடுமையாகச் சொன்னார்கள். கேட்ட இவர், "நிறுத்தச் சொல்லவேண்டாம்; அதுதான் இப்பொழுது எனக்கு மருந்தாக இருக்கிறது; சுரநோயின் துன்பத்தை மறந்து என்மனம் அந்நூலிலேயே ஈடுபட்டுவிட்டது" என்று சொல்லிவிட்டு அந்த நூலாசிரியருடைய பெருமையையும் வாக்கு விசேடத்தையும் அவர் முருகக்கடவுள் அருள்பெற்றவரென்பதையும் எடுத்துக் கூறினார்.

தமிழ்ச்செய்யுளில் இவருக்கு இருந்த ஈடுபாடும் அதனை இவர் நோய்க்கு மருந்தாக எண்ணிய இயல்பும் என்மனத்தை உருக்கின.

பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவருடைய செய்யுட்களைப் பாராட்டியது.

மற்றொருநாள் இவர் ஆகாரம்செய்துவிட்டு வந்தபொழுது நான் தனிப்பாடற்றிரட்டைப் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். "கையிலுள்ளது என்ன புத்தகம்?" என்று கேட்க, "தனிப்பாடற்றிரட்டு" என்றேன்; "அதில் இப்போது படிக்கும்பாடம் யார் வாக்கு?" என்று வினவினார். "பலபட்டடைச் சொக்கநாதப் புலவரியற்றிய பாடல்கள்" என்றேன். "அவற்றைப்படியும்" எனவே நான்,

(கட்டளைக் கலித்துறை)

*"வான்பணிந் தாலதன் என்பே யுரைக்கும் மலரிலயன்
தான்பணிந் தாலவன் றன்றலை யேசொலுந் தாரணியுண்
பான்பணிந் தாலவன் கண்ணே பரிந்து பரிந்துரைக்கும்
நான்பணிந் தாலெனக் கார்சொல்லு வார்சொக்க நாயகர்க்கே"

* வானென்றது தேவர்களை; ஆகுபெயர்.

“மெய்க்கே யணியும் பணியேயென் பேமுடி மேற்கிடந்த
கொக்கேவெண் கூன்பிறை யேயரை சேர்ந்த கொடும்புலியே
அக்கே யுமக்குக் கிடைத்த வுபாயங்க ளாவெணக்கும்
சொக்கேசர் பாதத்தைக் கிட்டு முபாயத்தைச் சொல்லுங்களே”

என்பவற்றைப் படித்துக் காட்டினேன். கேட்ட இவர், “செய்யுளென்பவை இவையே; பக்திரஸம் இவற்றில் ததும்புகின்றது” என்று பாராட்டி மனமுருகினார். தாம் மகாகவியாக இருந்தும் பிறகவிஞருடைய வாக்கைக் கேட்டு அவற்றின் நடையை அறிந்து ஸந்தோஷிக்கும் அரியகுணம் இவர்பால் அமைந்திருந்தமை இதனால் வெளியாயிற்று.

என்னைத் திருவாவடுதுறைக்கு அனுப்பியது.

ஒருதினம் நாங்கள் பாடங்கேட்டு முடித்தபொழுது இரவில் மணி கூ-ஆயிற்று. இவர் எங்களை ஆகாரம் செய்துகொண்டுவரும்படி அனுப்பிவிட்டுத் தாம் உண்ணச் சென்றார்; அப்போது மழை வந்துவிட்டமையாலும் மிகவும் சிரமமாக இருந்தமையாலும் நான் படுத்து அயர்ந்து நித்திரை செய்தேன். உடன் படித்தவர்கள் தத்தம் இடங்களுக்குச் சென்றார்கள்.

ஆகாரம் செய்துவிட்டுவந்த இவர் எல்லோரும் ஆகாரம் செய்துகொண்டு வந்துவிட்டார்களாவென்று கவனிக்கையில் நான் தூங்குவதைக் கண்டார். இவர் தூங்கச் செல்லும்வரையில் நான் தூங்கச் செல்வது வழக்கமில்லை. அதனால் ஏதோ அஸௌக்கியம் ஏற்பட்டிருக்கலாமென்று எண்ணி என்னை எழுப்பச்சொன்னார்; நான் எழுந்தவுடன் “ஆகாரம் பண்ணிவிட்டீரா?” என்று இவர் கேட்டார்; இல்லையென்று நான் சொல்லவே ஆகாரம் பண்ணிவிட்டு வரும்படி என்னை யனுப்பினார். போய்ப் பார்த்தபொழுது வழக்கமாக நான் உண்ணுமிடத்திலும் பிற இடங்களிலும் கதவுகள் மூடப்பட்டுவிட்டன; சும்மா திரும்பிவந்தேன். அதுவரையில் விழித்துக்கொண்டே இருந்த இவர் நான் உண்ணாமையை அறிந்து அதிக வருத்தமடைந்து பாலும் பழமும் வருவித்துக் கொடுத்து உண்ணச் செய்தனர். மறுநாட் காலையில், “திருவாவடுதுறைக்குப்போய் மற்றவர்களுடன் பழைய பாடங்களைப் படித்துக்கொண்டிரும்; சீக்கிரத்தில் நான் வந்துவிடுவேன்” என்று சொல்லி என்னை அனுப்பிவிட்டார். அப்படியே திருவாவடுதுறை சென்று படித்துவந்தேன்.

திருப்பெருந்துறைப் புராணம் இயற்றும்படி சுப்பிரமணியத் தம்பிரானவர்கள் விரும்பியது.

சில தினங்கள் சென்றபின்பு ஒருநாள் சுப்பிரமணிய தேசிகர் என்னை வருவித்து, "நாளைக் காலையில் நீர் மாயூரம் போய்வர வேண்டும். திருப்பெருந்துறைக்குப் புராணம் இயற்றவேண்டிய தைப்பற்றி அத்தலத்துக் கட்டளைச் சுப்பிரமணியத் தம்பிரான் ஒரு விண்ணப்பம் அனுப்பியிருக்கிறார். அதில் அவரால், 'திருப் பெருந்துறைப் புராணத்தைச் செய்யுள்நடையாக நாட்டுவருணனை நகரவருணனை முதலிய காப்பிய உறுப்புக்களைச் சிறப்பாக அமைத் துப் புராணம்செய்ய வேண்டுமென்று பிள்ளையவர்களுக்குக் கட் டளையிடும்படி பிரார்த்திக்கிறேன். அப்புராணத்தை அங்ஙனம் பாடிப் பூர்த்திசெய்து அரங்கேற்றிமுடித்தால் அவர்களுக்குத்தக்க சௌகரியம் செய்விக்கலாம். அங்ஙனம் இயற்றுவிக்கும்படி இங்கே உள்ள அன்பர்கள் பலர் தூண்டுகிறார்கள். இத்தலத்தின் வட மொழிப்புராணத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்த தமிழ்வசன நடைப் பிரதியையும் இத்தலத்திற்கு முன்னமே செய்யப்பட்டிருந்த பழைய தமிழ்ப் புராணங்களிரண்டையும் அனுப்பியிருக்கிறேன். இவற்றைத் தழுவிப் புராணம் செய்துவிட்டால் இந்த வருஷத்து மார்கழித் திருவிழாவில் அப்புராணத்தை அரங்கேற்றத் தொடங்க லாம். இங்கே அவர்கள் இருக்கும் வரையில் அவர்களுடைய செலவை அடியேனே ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். புராணம் அரங் கேற்றப்பட்டவுடன் ரூ. உ,000 அடியேனுடைய சம்பளத்திலிருந்து அவர்களுக்குச் சேர்ப்பிக்கிறேன். புராணம் செய்வதற்குத் தொடங்கும்படி ஸந்நிதானம் கட்டளையிடவேண்டும்' என்று வரையப்பெற்றுள்ளது. இந்த விவரங்களைப் பிள்ளையவர்களிடம் சொல்லி இப்புத்தகங்களையும் கொடுத்து உடன்படச் செய்து அவர்களுடைய உடன்பாட்டை விரைவில் வந்து நமக்குச் சொல்ல வேண்டும்" என்று சொல்லி அப்புத்தகங்களையும் கொடுத்து என்னை அனுப்பினர்.

ஒரு செய்யுளின் ஈற்றடி.

நான் மறுநாட் காலையில் மாயூரம்போய்ப் பிள்ளையவர்களைக் கண்டு இச்செய்திகளைத் தெரிவித்துப் புத்தகங்களையும் சேர்ப்பித் தேன். அப்பொழுது இவர் சந்தோஷமடைந்து புராணத்தை இயற்ற ஒப்புக்கொண்டு திருப்பெருந்துறையின் ஸ்தலவிநாயகரா

கிய வெயிலுவந்த பிள்ளையாரைத் தியானித்து, "நிலவுவந்த முடியிஞெடு வெயிலுவந்த மழகளிற்றை நினைந்து வாழ்வாம்" என்ற அடியைச் சொன்னுர். அதனை உடனிருந்த கும்பகோணம் பேட்டைத் தெருத் தமிழ்வித்துவாஞகிய ஸ்ரீ வைத்தியநாத தேசிகரென்பவர் கேட்டுவியப்புற்ருர்.

திருவாவடுதுறை சென்றது.

அப்பால் இக்கவிஞர்சிகாமணி மூன்ருவது தினத்தின் காலையில் திருவாவடுதுறைக்குப் புறப்பட்டார். நானும் உடன்சென்றேன். மாயூரத்திலிருந்து வேறு ஒரு கனவானும் வந்தார். நான் முன்னமே கேட்ட திருவேங்கட வெண்பாவைப் படித்துச்சிந்தனை செய்வதற்குக் கையில் வைத்திருந்தேன். "இப்புத்தகம் என்ன?" என்று இவர் கேட்க, "திருவேங்கடமாலை" என்றேன்; இவர் கட்டளைப்படியே நான் அதனைப் படித்துக்கொண்டே வருகையில் சிலேடையின் வேறுபாடுகளும், அதுவரையில் அறிந்துகொள்ளாத பொருள் விசேடங்களும் எனக்கு அன்றைத்தினம் இவரால் தெரியவந்தன. திருவாவடுதுறை போவதற்குள் அது முடிந்தது. அக்காலத்திற்கு முன்பே அரியிலூர்ச் சடகோபையங்காரிடம் அந்நூலை நான் கேட்டிருந்தேன். ஆஞலும் இவர் பாடஞ் சொன்னபொழுது தான் அதன் உண்மையான பெருமையும் சுவையும் புலப்பட்டன. திருவாவடுதுறை போனதும் வழக்கம்போலப் பெரியவகையில் காந்தம், உபதேச காண்டம், பிரமோத்தர காண்டம், காசி காண்டம் முதலியனவும் சின்ன வகுப்பில் திருவிளையாடல், திருநாகைக் காரோணப் புராணம், மாயூரப் புராணம் முதலியனவும் முறையே பாடங்கேட்கப்பெற்று வந்தன.

இரண்டுவகைப் பாடங்களும் நடவாத சமயங்களில் இவர் சொல்லும் நூல்களை ஏட்டில் எழுதுவதும், நண்பர்களுக்கு அனுப்பவேண்டிய கடிதங்களை இவர்சொல்ல எழுதிமுடித்துக் கையொப்பம் வாங்கித் தபாலில் அனுப்புவதும், முன்பு கேட்டிராத எந்த நூலுக்காவது பொருள்கேட்டு வருவதும், நூதனமாக வந்த மாணுக்கர்களுக்கு இவருடைய கட்டளையின்படி பாடம் சொல்லுவதும் எனக்கு அக்காலத்தில் அமைந்த வேலைகள்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர்க்கு இவர்பாலுள்ள பேரருள்.

காலைப்பாடம் நடந்து முடிவதற்குள் பதினெருமணி ஆகிவிடும்; சில சமயம் கஉ-மணி ஆகிவிடுவதும் உண்டு. இவர் பூஜையை

முடித்துக்கொண்டு வருவதற்கு நேரமானால், பந்திக்கு வரக்கூடிய திருக்கூட்டத்தார் அனைவரோடும் தேசிகர் காத்திருப்பார். அச் செய்தி தமது காதிற்கு எட்டியவுடன் தம் நியமங்களை விரைவில் முடித்துக்கொண்டு இவர் செல்லுவார்.

பந்திக்கட்டின் மேல்பக்கத்திலுள்ள வாயிலின்நிலை குறியதாயிருந்தமையின் அங்கே இவர்போகும்பொழுது சிரமத்தோடு குனிந்து விரைந்து செல்லுதலைக் கண்ட தேசிகர் அந்தப் பாகத்துத் திருப்பணி நடக்கும்பொழுது இவர் சௌகரியமாகச் செல்லுதற்குத் தக்க உயரமுள்ளதாக அந்த நிலையை அமைக்கவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டார்; அங்ஙனமே அமைக்கப்பெற்றது. அதைக் கவனித்த பலர் இவரிடம் தேசிகருக்குள்ள பேரருளை மிகவும் பாராட்டினர்.

ஒரு மொழிபெயர்ப்புப் பாடல்.

ஒருநாள் திருவாலங்காட்டுத் தியாகராஜ சாஸ்திரிகளிடம் இவர் பேசிக்கொண்டிருந்தபொழுது அவர் ஒரு சுலோகம் சொல்லிப் பொருளும் சொன்னார். இவர் அதனை உடனே செய்யுளாக எழுதுவித்துப் படிக்கச் செய்தனர். அவர்கேட்டு விரைவில் பொருள் விளங்கும்படி இவர்மொழிபெயர்த்ததை அறிந்து வியந்தார். அச் செய்யுள் வருமாறு:

(விருத்தம்)

"நெற்றியி னீறு புனைந்திடப் பராகம்
நிமிர்ந்தெழப் பல்செவி தோறும்
சுற்றிய வராக்கண் அடைவொழித் திடுவான்
துருத்திபோன் மூச்சினை யெறியப்
பற்றிய நுதற்றீ யெழமதி யுருகிப்
பாயமு துகுத்திடப் புற்றோல்
வெற்றியா ருயிர்பெற் றெழவிடை யோட
வெண்ணகை புரிபிரான் புரக்க."

[சிவபிரான் தமது திருநெற்றியில் திருநீறு புனைந்தனர்; அப்பொழுது அந்த நீறு அவர் திருச்செவியில் குண்டலமாக அணிந்திருந்த நாகங்களின் கண்களில் விழுந்தது; அதை நீக்குவதற்கு அவை பெருமூச்சு விட்டன; அக்காற்றால் நெற்றிக்கண் நெருப்பு எரிந்தது; அந்த ஜ்வாலையினால் திருமுடியிலிருந்த பிறை உருகி அமுதத்தை உகுத்தது; அவ்வமுதத்

துளிபட உடையாகிய புலித்தோல் உயிர்பெற்றெழுந்தது; அது கண்டு இடபவாகனம் அஞ்சி ஓடியது; இக்காட்சியைக்கண்டு அவர் நகைத்தார்; அத்தகைய சிவபிரான் காத்தருள்க.]

இவ்வண்ணம் அப்பொழுதப்பொழுது செய்த மொழி பெயர்ப்புப் பாடல்கள் பற்பலவென்று கேள்வி.

திருப்பெருந்துறைப் புராணம் பாடத்தொடங்கியது.

இப்படி இருக்கையில் ஒரு தினத்தில் சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய கட்டளைப்படி கல்லவேலையில் இவர் திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தை இயற்றத் தொடங்கினர். தொடங்கியவுடன் எழுத்தாணி கையில் இல்லாமையை யறிந்து மடத்துக் காரியஸ்தரொருவரை யழைத்து ஓர் * எழுத்தாணியையும் ஏடுகளையும் கொணர்ந்து என்னிடம் கொடுக்கும்படி சொன்னார். அவர் அப்படியே செய்தனர். யோசித்து வைத்திருந்த ஒரு விநாயகர் காப்புச் செய்யுளை வழக்கப்படியே பொதுவாக முதலிற் சொல்லி எழுதுவித்தார்.

அப்பால் ஸ்தல விநாயகராகிய வெயிலுவந்த விநாயகரது ஸ்துதியைப் பாடுவதற்கு இவர் யோசிப்பதை அறிந்து, "முன்னமே நான் மாயூரத்திற்கு வந்து மொழிபெயர்ப்புப் புத்தகம் முதலியவற்றைக் கொடுத்தவுடன், 'நிலவுவந்த முடியினொடு வெயிலுவந்த மழகளிற்றை நினைந்து வாழ்வாம்' என்று ஐயா அவர்கள் சொன்ன ஓரடி எனக்கு ஞாபகத்திலிருக்கின்றது" என்று குறிப்பித்தேன்; "அப்படியா? அது நன்றாகவிருக்கிறது" என்று சற்றுநேரம் யோசித்து முதல் மூன்றடியையும் சிறந்த கற்பனையுடன் முடித்து ஈற்றடியை இறுதியிலே எழுதும்படி சொல்லியேமேலே பாடல்களைச் சொல்லி எழுதுவித்துக்கொண்டுபோனார். அச்செய்யுள் வருமாறு:

(விருத்தம்)

"† இலவுவந்த செவ்வாயெம் பெருமாட்டி பார்வையொடும்
இருக்கு முன்னூல்

---

* அந்த எழுத்தாணி இன்னும் என்பாலுள்ளது.

† சந்திரன் உமாதேவியாருக்குரிய இடப்பாகத்துக் கண்ணாதலாலும், சூரியன் சிவபிரானுக்குரிய வலப்பாகத்துக் கண்ணாதலாலும் நிலவையும் வெயிலையும் அவ்விநாயகர் ஏற்றருளினமை அவ்விருவரது பார்வையையும் ஒருங்கே ஏற்றதைத் தெரிவிக்குமென்பது கருத்து.

சொலவுவந்த நம்பெருமான் பார்வையுமேற் றமர்சிறப்புத்
தோற்றி யாங்குப்
பலவுவந்த பொழில்வளஞ்சால் குருந்துறையும் பெருந்துறையிற்
பண்பு கூரும்
நிலவுவந்த முடியினெடும் வெயிலுவந்த மழகளிற்றை
நினைந்து வாழ்வாம். "

இந்நிகழ்ச்சியைக் கண்ட அருகிலிருந்த அறிஞர்களுக்கு வியப் புண்டாயிற்று; "மற்றவர்களாக இருந்தால் தம்மை எவ்வளவு புகழ்ந்துகொள்வார்கள்? நம்மையும் நிர்ப்பந்தித்துப் புகழச் சொல்வார்களே!" என்று அவர்கள் தம்முட் பேசிக்கொண் டார்கள்.

'சிறவாதவற்றையும் சிறப்பிக்க வல்லவன்.'

திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தில் நாட்டுப்படலம் பூர்த்தியா யிற்று. நடந்த பாகங்களைச் சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் படித் துக் காட்ட இவர் விரும்பினர்; தியாகராச செட்டியாரும் உடனிருந்தால் மிகவும் நலமாயிருக்குமென்று நினைந்து ஒருநாள் அவருக்கு என்னைக்கொண்டு ஒருகடிதம் எழுதுவித்தனர்; "வரு கிற சனிக்கிழமையின் பிற்பகலில் திருப்பெருந்துறைப் புராணத் தில் நடந்த பாகத்தை ஸ்ரீலஸ்ரீ மகா ஸந்நிதானத்தின் திருச்செவி சார்த்த எண்ணியிருக்கிறேன். அக்காலத்தில் நீயும் உடனிருந் தால் திருப்தியாக இருக்கும். ஆதலால் சனிக்கிழமை சூரியோதய காலத்தில் கோட்டுமாங்குளக்கரையில் நான் பார்க்கும்படி நீ வந்துவிடவேண்டும். சிறவாதவற்றையும் சிறப்பிக்கவல்லவன் நீ யல்லவா?" என்பது அக்கடிதத்திற் கண்ட விஷயம். சனிக் கிழமை காலையில் எப்படியும் அவர் வரக்கூடுமென்று நினைந்து காலையில் அநுஷ்டானத்தை முடித்துக்கொண்டு கோட்டுமாங் குளத்து வடகரையின் கீழைக்கோடியில் அவருடைய வரவைப் பார்த்துக்கொண்டே இவர் நின்றார்.

கடிதத்தைக் கண்ட செட்டியார் வெள்ளிக்கிழமை இராப் போசனத்தை முடித்துக்கொண்டு உடனே கும்பகோணத்தி லிருந்து வண்டியில் ஏறிச் சூரியோதய காலத்திற் கோட்டுமாங் குளத்தின் வடகரையின் மேலைக்கோடியில் வருகையில் இவர் கிழக் கே நிற்பதைக்கண்டு வண்டியைவிட்டு இறங்கி ஆவலோடு விரைந்து வருவாராயினர். அங்ஙனம் வந்த செட்டியார் இவருக்கு அஞ்சலி

செய்துவிட்டு உடனே கோபக்குறிப்புடன் என்னிடம் வந்து, "ஐயா எழுதச் சொன்னாலும் நீர் எழுதலாமா? சிறவாதவற்றையும் சிறப்பிக்கவல்லவன் நானா? ஐயா அவர்கள் அவசரமாகச் சொன்னாலும் யோசித்தல்லவோ நீர் எழுதவேண்டும்?" என்று மேலே மேலே கண்டிப்பாராயினர். இக்கவியரசர் அவரைப் பார்த்து, "ஏனப்பா அவரைக் கண்டிக்கிறாய்? நானே அப்படி எழுதச் சொன்னேன். நீ இடமறிந்து சந்தோஷிப்பதை நேரே பலமுறை பார்த்திருக்கிறேனே. நீ இருந்தால் ஸந்நிதானத்திற்கும் திருப்தியாயிருக்குமன்றோ?" என்று சொன்னார்.

செட்டியார், "சுவை நிரம்பிய உங்களுடைய நூல்களிற் சிறவாத பாகம் ஏதேனும் இருந்தாலன்றோ நான் சிறப்பிக்கவேண்டுவது? அது கிடையாதே. 'நீ வந்து கேட்டு மகிழ்ச்சி யடையவேண்டும்' என்று எழுதியிருந்தால் எனக்குத் திருப்தியாக இருக்கும். போனது போகட்டும். இனிமேல் இப்படி எழுதச் சொல்லக் கூடாது" என்று கேட்டுக்கொண்டு பிள்ளையவர்களுடன் வீடு வந்து சேர்ந்தனர்.

பிற்பகலில் சுப்பிரமணிய தேசிகருக்கு முன்னே புராணம் படித்துக் காட்டப்பட்டது. கடவுள் வாழ்த்திற் சிலசில பாடல்களிற் புராணத்திலுள்ள சரித்திரங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது இவர், "* நூனுதல் பொருளைத் தன்னகத்தடக்கி என்னும் பாயிர இலக்கணம் அமைய இவ்வாறு பாடப்பெற்றது. இங்ஙனமே காஞ்சிப் புராணம் முதலியவற்றின் கடவுள் வாழ்த்துக்களிற் காணப்படும். அவற்றைப் பின்பற்றித்தான் அடியேன் இங்ஙனம் செய்தேன்" என்றார்.

உடனிருந்த தியாகராச செட்டியார் முதலியவர்களும் வடமொழி வித்துவான்களும் பிறரும் கேட்டு மகிழ்ச்சி யடைந்தார்கள். தேசிகர் மிகவும் பாராட்டியதுடன், "இந்நூலை விரைவில் முடித்தால் அரங்கேற்றுதற்குரிய ஏற்பாடு செய்யப்படும்" என்றும் கூறினர். அங்ஙனமே இவர் ஓய்வுநேரங்களிற் புராணச் செய்யுட்களை இயற்றி எழுதுவித்து வந்தார். செட்டியார் விடை

---

* அது முதற்கொண்டுதான் நூல் நுதல்பொருள் கடவுள் வாழ்த்தில் அமைந்திருத்தலைக் கவனித்து நாங்கள் ஆராய்ச்சி செய்யத் தொடங்கினோம்.

பெற்று அடுத்த திங்கட்கிழமை காலையிற் புறப்பட்டுக் கும்ப கோணம் சென்றார்.

பார்க்க வருபவர்கள்.

பல செல்வர்களும் வித்துவான்கள் பலரும் சுப்பிரமணிய தேசிகரைத் தரிசித்துச் சிலதினமிருந்து ஸல்லாபஞ் செய்தற் பொருட்டுத் திருவாவடுதுறைக்கு வருவார்கள். சிலருடைய விருப்பத்தின்படி அவர்கள் செய்தனவாகப் பிறர்க்குத் தோற் றும்வண்ணம் புதிய செய்யுட்களைச் செய்து கொடுத்தும், சிலர் ஏதேனும் புதிய நூலொன்றைச் செய்து கொணர்ந்தால் அதைத் திருத்திக் கொடுத்துச் சிறப்புப்பாயிரமளித்தும், தாம் படித்த நூல்களில் உண்டான ஐயங்களை யாரேனும் வந்து வினவினால் அவற்றைத் தீர்த்தும், இன்னும் அவர்களுக்கு ஆகவேண்டியவற் றைக் கவனித்தும் அனுப்புவது இவருக்கு அப்போது வழக்கமாக இருந்தது. பின்னும் நகரப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் காலேஜ்களிலு முள்ள தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் தாங்கள் சொல்லவேண்டிய பாடங் களிற் கடினமானவற்றிற்குப் பொருள் தெரிந்துகொண்டு போவ தற்கு விடுமுறை நாட்களில் வந்து வந்து கேட்டுவிட்டுத் திருப்தியுற் றுச் செல்வார்கள். அப்படியே கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களிலுள்ள உபாத்தியாயர்களும் வந்து தமக்கு வேண்டிய நூல்களுக்குப் பொருள் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு செல்வார்கள். பிள்ளையவர் களுக்கு ஓய்வில்லையென்று தெரிந்தால் சுப்பிரமணிய தேசிகர் படிக்கவேண்டியவர்களைத் தம்மிடம் வரச்செய்து தாமே பாடஞ் சொல்லித் தெளிவித்து அவர்களை அனுப்புவார்.

வருபவர்கள் பலவகையாராக இருத்தல் கூடும். அவர்களிற் பந்திபோஜனத்துக்கு உரியவர்களைப் பந்தியில் வைத்து உண் பித்தலும் ஏனையோரை அவரவருடைய பிரிவுக்குத் தக்கபடி வேறு வேறிடங்களில் தனித்தனியே வைப்பித்து ஆகாரஞ் செய் வித்தலும் இடமளித்தலும் பிறவும் ஆதீனகர்த்தருடைய ஆஞ் ஞையால் ஒழுங்காக நடைபெறும். அந்த அனுகூலத்தை உத் தேசித்தே சிலர் பாடங்கேட்பதற்கு வருவதுபோல்வந்து சில தினம் இருந்து செல்வார்கள்.

தம்மூர்களிற் பாடஞ்சொல்லுவோர் இல்லாமையாலும் திர விய சௌகரியம் இல்லாமையாலும் இவர் பாடஞ்சொல்லுதலைக் கேள்வியுற்று அடிக்கடி வந்து படிக்க வருவோர் சிலர். சில

மாதங்களிருந்து வேண்டியவற்றைக் கேட்டுக்கொண்டு விடை பெற்றுப் போவோர் சிலர்.

வன்றொண்டரது ஞாபக சக்தி.

கந்தபுராணப்பாடம் நடந்துவருகையில் அதிலுள்ள கயமுக னுற்பத்திப் படலத்தில் எ0-ஆவது செய்யுளாகிய, "மாண் டவவ்வழியகலன்" என்ற செய்யுளுக்குப் பொருள் விளங்கா மையால் இவர் நெடுநேரம் யோசனை செய்துவிட்டு, "வன்றொண் டர் இந்நூலை முன்பு பாடங்கேட்டதுண்டு. அவர் சிந்தித்தும் வைத்திருப்பார். அவர் வரும்பொழுது கேட்டால் விளங்கும்" என்றார். அவ்வாறே அவர் பின்பு ஒருசமயம் வந்தபொழுது, "கந்தபுராணத்திற் கயமுகனுற்பத்திப் படலத்தில் ஒரு சந்தே கம்" என்று சொல்லிவிட்டுப் பாடலின் முதலை இவர் சொல்லத் தொடங்குமுன்பே, "இன்ன செய்யுளோ?" என்று அச்செய்யு ளின் முழுப்பாகத்தையும் சொல்லித் தாம் முன்பு கேட்டிருந்தபடி பொருளையும் அவர் கூறிவிட்டனர். மாணக்கர்களெல்லாரும் அவ ருடைய ஞாபக சக்தியையும் பாடம் போற்றலையும் தெரிந்து வியந் தார்கள்.

என் தந்தையாருக்கு எழுதிய கடிதம்.

அப்புராணத்தை நாங்கள் பாடங் கேட்டு வந்தகாலத்தில் *காருகுடி என்னும் ஊரில் இருந்த என் தந்தையார் முடக்கு ஜ்வ ரத்தால் மிகவும் துன்பம் உற்றார்; "பிள்ளையவர்களிடம் படித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு பிராமணர் அவர்களை விட்டுப் பிரிந்துபோனார்" என்று யாரோ ஒருவர் கூறியதை அவர் கேள்வியுற்று நான் தான் அங்ஙனம் பிரிந்து விட்டேனோவென்று ஐயமுற்றார். உடனே வந்து என்னைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற விருப்பம் அதிகமாக இருந் தும் தேக அசௌகரியத்தால் அவருக்கு வரக் கூடவில்லை. கவலை யினால் அசௌகரியம் அதிகரித்துவிட்டது. அதனால் உத்தமதான புரத்தில் இருந்த என் சிறிய தந்தையாருக்குத் தம்முடைய தேக அசௌக்கியத்தைத் தெரிவித்ததோடு என்னுடைய நிலையைப் பற்றி நன்றாக விசாரித்து உடனே எழுதவேண்டுமென்று ஒரு கடிதம் எழுதினார். அவர் அக்கடிதத்தை ஓர் ஆள்வசம் திருவா

---

* இவ்வூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா பெரும்புலியூர்த் தாலூகா வில் உள்ளது.

வடுதுறைக்குக் கொடுத்தனுப்பினர். அதைக் கண்டவுடன் தகப்பனரைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவலும் கவலையும் எனக்கு மிகுதியாக உண்டாயின. அவருடைய தேக அசௌக்கியத்தை நினைந்து வருந்தினேன்; எவ்வாறேனும் போய்ப் பார்க்கவேண்டுமென்றெண்ணிப் பிள்ளையவர்களை உத்தரவு கேட்டேன். என்னுடைய விருப்பத்தை யறிந்த இவர் துணையின்றி என்னை அனுப்பத் துணியாமல் எனக்குத் தக்க ஆறுதல் கூறி என் தந்தையாருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுவித்தார். அது வருமாறு:—

உ

"சிவமயம்.

"சாது குலோத்தம சாம்பவர்களாகிய ஐயரவர்களுக்கு அநேக தண்டம்.

"இவ்விடம் யாவரும் க்ஷேமம். சாமிநாத ஐயரும் க்ஷேமமாக இருக்கிறார். தாங்களும் குழந்தை முதலியவர்களும் க்ஷேமமாக இருக்கிற செய்திக்குக் கடிதம் வரைந்தனுப்பவேண்டும்.

"தாங்கள் சரீர சௌக்கியம் இல்லாமலிருந்து தலைக்கு ஜலம் போட்டுக்கொண்டதாகவும் அன்னம் செல்லாமலிருக்கிறதென்றும் * சின்னசாமி ஐயரவர்களுக்கு எழுதிய கடிதம் இவ்விடம் வந்து சேர்ந்தது ; பார்வையிட்டோம். சாமிநாத ஐயர் மிகவும் கிலேசப்பட்டு, 'இப்போதே போய் நான் பார்த்துக்கொண்டு வருவேன்' என்று தீவிரமாகப் பிரயாணப்பட்டார். அப்போது நீரும் நிழலும் இல்லாத காட்டு ராஜ்யத்தில் நிராதாரமாகப் போவது கூடாதென்று நான் தடுத்திருக்கிறேன். அப்படித் தடுத்திருந்தும் அவர் நீங்கள் என்ன சிரமப்படுகிறீர்களோ வென்று சதா கவலையுள்ளவராகவே இருக்கிறார். ஆகையால் இந்தக் கடிதம் கண்டவுடனே உங்கள் தேக சௌக்கியத்தைக் குறித்து ஒரு கடிதம் அனுப்புவதன்றியும் அவ்விடத்துக் காரியங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு முன்கடிதத்தில் எழுதியபடியே வந்து சேரவேண்டும்.

"உங்கள் தேக சௌக்கியத்தைக் குறித்துச் சீக்கிரம் கடிதம் அனுப்பிவிட்டால் நீங்கள் பத்து நாள் தாமதித்து வந்தாலும் வரலாம். 'சாமிநாதன் சௌக்கியந் தெரிந்தால்தான் எனக்கு ஸௌக்

---

* இவர் என்னுடைய சிறிய தந்தையார்.

கியமாகும்' என்று எழுதியிருக்கிறீர்களே. அவர் நிரம்பவும் சௌக்கியமாக இருக்கிறார். அவரைக் குறித்து யாதொரு கவலையும் வேண்டாம். நான் இப்பொழுது திருவாவடுதுறையிலேயே இருக்கிறேன். காகிதமும் திருவாவடுதுறைக்கே அனுப்ப வேண்டுவது. *..............................இக்கடிதம் சாமிநாதையர் கையெழுத்து. ஆகையால் சீக்கிரம் பதிலனுப்பவேண்டும்.

இங்ஙனம்

ஆங்கிரச஖ு ஆவணிமீ ௩௨. மீனாட்சிசுந்தரம்."

இக் கடிதத்தைப் பார்த்தவுடன் என் தந்தையார், "உங்களுடைய அருமையான கடிதம் வந்து எனக்கு மிக்க ஆறுதலை விளைவித்தது. எனக்குள்ள அஸௌக்கியம் இதனால் சீக்கிரம் நீங்கிவிடுமென்று எண்ணுகிறேன். ஸௌக்கியமானவுடன் வந்து பார்க்கிறேன்" என்று இவருக்கு ஒரு பதில் எழுதிவிட்டுச் சௌகரியப்படுத்திக்கொண்டு சில வாரங்களுக்குப் பின்பு திருவாவடுதுறைக்கு வந்தார்; என்னுடன் சில தினம் இருந்து பிள்ளையவர்களோடு சம்பாஷணை செய்துவிட்டு மனமுவந்து மீட்டும் மேற்கூறிய காருகுடிக்குச் சென்றார்.

'உலகேலாம்' என்னும் செய்யுளின் உரை.

ஆங்கிரஸ வருஷம் கார்த்திகை மாதத்திற் பெரியபுராணப் பாடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தியாகராச செட்டியாரும் வந்து கேட்டு இன்புற்றனர். இயல்பாகவே மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனார் இராமசாமி ஐயரும் மடத்திற்கு வந்திருந்தமையால் அவர்களும் சிலதினம் உடனிருந்து கேட்டு வருவாராயினர். அப்புராணத்தை நடத்தத் தொடங்கியபொழுது மூலம் மட்டுமுள்ள சில அச்சுப் புத்தகங்களும் சில பாகத்திற்கு மட்டும் உரை எழுதப்பட்ட புத்தகம் ஒன்றும் வந்திருந்தன. "உலகெலாம்" என்ற செய்யுளுக்கு அந்த உரையாசிரியர் எங்ஙனம் பொருள் செய்திருக்கிறாரென்பதை அறிவதற்கு அதனுரையைப் படிப்பித்து இவர் கேட்டார். அச்செய்யுளின் நயத்தை அவ்வுரை நன்கு புலப்படுத்தவில்லை. 'மலர் சிலம்படி' என்பதற்கு இலக்கணப் பிழையாக மலர்போன்ற சிலம்படியென்று

---

* கடிதத்திற் சிதைந்துள்ள பகுதி இது.

பொருள் எழுதப்பட்டிருந்தது. அதனையறிந்து இவர் மன வருத்தமடைந்து, "மலர் சிலம்படி யென்றது வினைத்தொகை; அதற்கு மலர்ந்த சிலம்படி யென்பதுதான்பொருள். மலர்போன்ற சிலம்படியென்று பொருள் கொள்ளவேண்டுமானால், மலர்ச்சிலம் படி யென்றிருத்தல் வேண்டும். அப்படி யிருத்தல் இங்கே பொருந்தாது" என்றார்; உலகெலாம் மலர் சிலம்படியென இயைக்க வேண்டுமென்றும் இப்பொருளுக்கு மேற்கோள் திரு வாசகத்திலுள்ள, "தில்லை மூதூ ராடிய சேவடி, பல்லுயி ரெல்லாம் பயின்றன னாகி" என்பதென்றும் எங்களுக்குச் சொன்னார். அந்த உரையைச் சுப்பிரமணிய தேசிகரிடத்தும் படித்துக் காட்டச் சொல்லவே கேட்டு அவரும் அதிருப்தியுற்றார். அந்தவருத்தம் மனத்தில் இருந்தே வந்தது; அதன் பொருளை யாவரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளச் செய்யவேண்டுமென எண்ணியே, சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழை இவர் இயற்றுகையில் * "மாமேவு" என்னுங் காப்புச் செய்யுளில் விளக்கினர்; அச்செய்யுளிலுள்ள நான்காமடி முதலியவற்றால் இது விளங்கும்.

பெரிய புராணப் பாடத்தை நிறுத்தியது.

பெரிய புராணத்திற் கண்ணப்பநாயனார் புராணத்தைப் பாடங் கேட்டு வருகையிற் சில தினத்திற்குப் பின்பு எனக்கு முதலிற் கடுமையான ஜ்வரம் கண்டது. பின்பு பெரியம்மை (பனையேறி யம்மை) பூட்டிவிட்டமையால் தைமாத முதலில் என் அம்மா னுடைய ஊராகிய சூரிய மூலைக்கு நான் செல்லும்படி ஏற்பட்டது. நான் சென்றதனால் மனவருத்தமுற்றிருந்த பிள்ளையவர்களுடைய நோக்கத்தை அறிந்த ஆதீனகர்த்தர், "சாமிநாதையர் சௌக்கிய

* "மாமேவு வான்பிறை முடிப்பிறை யிரண்டென்ன வாய்க்கடைத் தோற்றியவிரும்-மருப்பிரண் டென்னவங் கைக்கோ டிரண்டென்ன மார் பின்முத் தாரமென்னப், பாமேவு பேருதர பந்தமென வரைசூழ் படா மெனத் தாளின்முத்தம்-பதித்தகழ லெனவிரவ மேலோங்கு பேருருப் பண்ணவனை யஞ்சலிப்பாம், ஏமேவு ஞானசபை யிறைவர்தம் மேனியி னிணங்குற வெழுப்புலகெலாம்-என்னுமறை யாதியாக் கொண்டவ ருயிர்க்கருளும் இயல்பனைத் துந்தெரித்து, நாமேவு மம்முதலொ டொன்றவினை யுருபுதொக நான்கனடி யாதிசெய்து-நாற்சீரி னானெறி விளக்கியொளிர் சேக்கிழார் நற்றமிழ்க் கவிதழையவே."

(சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழ்.)

மடைந்து வந்தபின்பே பெரிய புராணத்தில் எஞ்சிய பாகத்தைப் படிக்கலாம்" என்றார். அதனால் அப்பாடம் சிலகாலம்வரையில் நடைபெறவில்லை.

பல ஊர்களுக்குச் சென்றது.

அதற்குமேல் இவர் தம்முடைய மாணாக்கர்களுடன் புறப்பட்டுத் திருவாரூர், கீழ்வேளூர், நாகபட்டினம், ஆவராணி, காரைக்கால், திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய இடங்களுக்குச் சென்றார். தைமாதத்தில் இவர் திருவாவடுதுறைக்குத் திரும்புகையில் நீடாமங்கலத்துக்கு வரும்பொழுது இவருக்கு முடக்கு ஜ்வரம் கண்டுவிட்டது. அதனால் துன்பம் உண்டானமையால் அவ்வூரிலும் அயலூர்களிலுமுள்ள சில கனவான்களின் உதவியினால் அது நீங்கும்வரையில் அங்கே தங்கியிருந்தார்.

ஒரு பாட்டிற்குப் பொருள் கூறியது.

தமிழில் நல்ல பயிற்சி இல்லாமல் நூல்களுள் அங்கங்கே ஐயத்திற்கிடமான சில செய்யுட்களை மட்டும் மனனம் செய்துகொண்டு படித்த யாரையேனும் கண்டால் அந்தப்பாடல்களைச் சொல்லிப் பொருள்கேட்பது சிலருடைய வழக்கமென்பது அறிஞர்களுக்குத் தெரிந்திருத்தல்கூடும். அத்தகைய செய்யுட்களின் பொருளைத் தெரிந்துவைத்துக்கொண்டதனாலேயே எல்லா வித்துவான்களிலும் தாம் மேற்பட்டவர்களென்ற தருக்கு அன்னோருக்கு உண்டாகிவிடும். அதனால் தம்முடைய சில வினாக்களுக்கு விடை அளியாதவர்கள் தமிழ்வித்துவான்களல்லரென்று தாமே தீர்மானித்து விடுவார்கள். அங்ஙனம் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய செய்யுட்கள்: * "வந்தெதிரே தொழுதானை', * "நஞ்சமன்னவரை", * "ஆயமா நாகர்", † "மாதுலராகி வந்த" என்பன முதலியவை.

அந்தவகையைச் சார்ந்த ஒருவர் இவருடைய வரவை அறிந்து இவர்பால்வந்து கேள்வி கேட்கத்தொடங்கினர். இவர் முகமாக எவ்வளவோ பல அரிய விஷயங்களைக்கேட்டு அறிந்துகொள்ளலாமென்ற எண்ணம் அவருக்கு உண்டாகவேயில்லை. ஏதேனும் இயற்கையாகவே படித்திருந்தாலல்லவோ அந்தஎண்ணம் உண்டாகும்? அவர் கேட்ட ஒவ்வொரு வினாவிற்கும் இவர் எளிதில் விடை

---

* கம்பராமாயணம். † திருவிளையாடற் புராணம்.

யளித்து வந்தார். வந்தவர் தம்முடைய சரக்குக்களை ஒவ வொன்ருக எடுத்துவிட்டார். பலசெய்யுட்களுக்கும் இவர் பொருள்கூறி வருவதைக்கேட்ட அவர், அதுகாறும் மிக்க ஐயத் திற்கிடமாயிருந்ததும் அவராற் பொருள் அறிந்துவைக்கப் படா ததுமாகிய,

(கட்டளைக் கலித்துறை)

"* காணியுங் காணியுங் காணியுங் காணியுங் காணியுங்காற்
காணியுங் காணியுங் காணியுங் காணியுங் காணிமுக்காற்
காணியுங் காணியுங் காணியுங் காணியுங் காணியுநாற்
காணியுங் காணியுங் காணியுங் காட்டுங் கழுக்குன்றமே"

என்னும் ஒரு செய்யுளைக்கூறிப் பொருள் வினவினர்.

இவர் அதிலே உள்ள காணிகளைக் கூட்டி, "காலைக் காட்டு மென்பது இதன் பொருள். கழுக்குன்றத்தை யடைந்தால் அத் தலம் சிவபெருமான் திருவடியைக் காணச் செய்யுமென்பது இதன் கருத்து. இது, 'பிணக்கிலாத பெருந்துறைப்பெரும் பித் தனே..........என்வினை யொத்தபின், கணக்கிலாத்திருக் கோல நீ வந்து காட்டினாய்கழுக் குன்றிலே' என்பதை நினைந்து பாடப் பெற்றது" என்று விடையளித்தார். கேட்ட அவர் வியந்து, "இது வரையிலும் யாரும் இதற்குச் சரியாகப் பொருள் சொல்லவில்லை. கடினமான செய்யுளையே பொறுக்கி எல்லோரையும் கேட்டுக் கலங்கச் செய்துகொண்டு வரும் நானே தெரிந்துகொள்ளவில்லை. யாதொரு கவலையுமின்றி இதற்குப் பொருள் கூறிய தாங்கள் தெய்வப் பிறவியே" என்று பாராட்டிக் கூறி மகிழ்ந்துசென்ருர்.

அவர் சென்றபின் இவர், "இப்படி ஒரு கூட்டத்தினர் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிருர்கள். இத்தகைய பாடல்களுக்குப் பொருள் கூறுவதுதான் உண்மையான புலமை யென்ற அபிப்பிராயத்தை அவர்கள் எப்பொழுதும் விடமாட்டார்கள்" என்ருர். உடனி ருந்த அவ்வூராரிற் சிலர், "இந்தத் துஷ்டன் எந்தத் தமிழ் வித்துவான் வந்தாலும் இப்படியே கேள்வி கேட்பது வழக்கம். சாதுவான சிலர் இவனுடைய படாடோபத்தில் மயங்கி அடங்கி விடுவார்கள். அதனல் இவனுடைய கொழுப்பு மிகுந்து வந்தது.

* இதிலுள்ள காணிகள் இருபது; இருபது காணி கொண்டது காலென்னும் எண்; காலென்பது இங்கே பாதத்தைக் குறிக்கிறது.

இன்றைக்குத் தங்கள்முன் இவனுடைய கர்வம் அடங்கிற்று. எங்களுக்கு அது சந்தோஷமாகவிருக்கிறது" என்றார்கள்.

திருவாவடுதுறைக்கு மறுபடி வந்தது.

அங்கேயுள்ளவருடைய விருப்பத்தின்படி இவர் மேனாப்பல்லக்கை உபயோகித்துக்கொண்டு திருவாவடுதுறைக்கு வருவாராயினர். உடன்சென்ற மாணாக்கர்களும் தவசிப்பிள்ளைகளும் இவரை மிகவும் ஜாக்கிரதையாகக் கவனித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இவருக்கு ஜ்வரம் வந்ததைக் கேள்வியுற்றுத் திருவாவடுதுறையிலிருந்து சென்றவர்களுடன் இவர் மாணாக்கராகிய சாமிநாத பண்டாரமென்பவரும் வழியிற் சென்று பார்த்தனர்.

என்னைப்பற்றிய கவலை.

அவரைப் பார்த்தவுடன் இவர், "சாமிநாதா, சாமிநாதையருக்குப் பெரியம்மை எந்த மட்டிலிருக்கிறது? தலைக்கு ஜலம் விட்டாயிற்றா? சௌக்கியமாக இருக்கிறாரா?" என்று கேட்டனர். பண்டாரம், "நான் பார்க்க வில்லை; அதனால் அவரைப்பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது" என்று கூறவே இவர், "அடிக்கடி சென்று அவரைப் பார்த்து வரும்படி சொல்லி அதற்காகத் தானே உன்னைத் திருவாவடுதுறையில் வைத்துவிட்டு வந்தேன்? நீ கவனியாமலிருந்தது எனக்குச் சிறிதும் திருப்தியாக இல்லை" என்று சொல்லிவிட்டுத் திருவாவடுதுறைக்கு வந்தார்; வந்தவுடனே மேற்கூறிய சாமிநாதபண்டாரத்தோடு வேறொருவரையுஞ் சேர்த்து என்னுடைய நிலையை அறிந்து வரும்படி சூரியமூலைக்கு அனுப்பினர். அவர்கள் வந்து என்னைக் கண்டு கவலை தீர்ந்து, "உங்களுடைய தேகத்தின் நிலைமையை நன்றாக அறிந்துகொண்டு விரைவில் வந்து தெரிவிக்கும்படி சொன்னதன்றி ஏதாவது உங்களுக்கு ஆகவேண்டியிருந்தால் அதையும் தெரிந்து வந்து சொல்ல வேண்டுமென்றும் ஐயா அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் உங்கள் விஷயமான கவலையோடேயே யிருக்கிறார்கள். சீக்கிரத்தில் நாங்கள் சென்று சொல்லவேண்டும்" என்று சொன்னார்கள். உடனே நான், "இங்கே யாதொரு குறைவுமில்லை. என்னுடைய அம்மானவர்கள் என்னை நன்றாகக் கவனித்து வருகிறார்கள். கூடிய சீக்கிரத்தில் என் தேகநிலைமை நன்றாகச் சௌக்கியமாகி விடும். ஆனவுடன்வந்து அவர்களைப் பார்த்து எனக்கு உள்ள

விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள எண்ணியிருக்கிறேன். இதைத் தெரிவிப்பதோடு எனக்கு உள்ள இடைவிடாத ஞாபகத்தையும் தெரிவியுங்கள்" என்று சொன்னேன். அப்பால் மிகவும் அவசரமாக அவர்கள் செய்தி சொல்லுதற்குத் திருவாவடுதுறைக்குப் போய்விட்டார்கள். அவர்களால் என்னுடைய நிலையைத் தெரிந்துகொண்ட இப்புலவர்பெருமான் சில தினங்களுக்கு ஒருமுறை என்னைப்பார்த்து வரும்படி யாரையேனும் அனுப்பி வந்தார். எனக்கு அது மிகவும் ஆறுதலாக இருந்தது.

மகாமகம்.

அப்பால் ஆங்கிரஸ வருஷம் (1872) மாசிமாதம் கும்பகோணத்தில் ஸ்ரீ மகாமக புண்ணிய காலமானதால் ஸ்நானத்தின் பொருட்டுத் திருக்கூட்டத்தோடும் மற்றப் பரிவாரங்களோடும் சுப்பிரமணிய தேசிகர் அந்நகருக்கு விஜயஞ்செய்து அங்கே பேட்டைத் தெருவிலுள்ள ஆதீன மடத்தில் தங்கினார். தம்முடைய மாணாக்கர் பலரோடும் இக்கவிஞர் கோமானும் உடன்சென்று அங்கே சில தினம் இருந்து சிறப்பித்தார். தமிழ் நாட்டின் பல பாகங்களிலுள்ள ஜமீன்தார்களும் மிட்டாதார்களும் பிரபுக்களும் சிஷ்ய கோடிகளும் அங்குவந்து தேசிகரைத் தரிசித்து மகிழ்வடைந்தார்கள்; அந்த நகரிலுள்ள சைவப் பிரபுக்களிற் பலர் மகேசுவர பூஜையும், பட்டணப் பிரவேசமும் மிகச் சிறப்பாக நடத்திவைத்தார்கள். சுப்பிரமணிய தேசிகர், ஒரு பெரிய சபை கூட்டி வித்துவான்களுக்கெல்லாம் ஏற்றபடி ஸம்மானம் செய்தனர். வந்தவர்களில் தமிழ்ப் பாஷையில் அபிமானமுள்ள பெரும்பாலோர் இவரைப் பார்த்து இவருடைய வாக்கின் பெருமையையும் அருமையையும் பாராட்டித் தங்களுடைய இடத்திற்கு வந்து சிறப்பிக்கவேண்டுமென்று இவரைக் கேட்டுக்கொண்டு சென்றனர். சில தினங்கள் சென்றபின் தேசிகர் பரிவாரங்களுடன் திருவாவடுதுறைக்கு விஜயம் செய்தமையால் இவரும் உடன்வந்து அங்கே தங்குவாராயினர்.

சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

கும்பகோணத்துக்கு வந்த பிரபுக்களிற் சிலரும், வித்துவான்களிற் சிலரும் உடன்வந்து திருவாவடுதுறையில் தங்கிச் சுப்பிரமணிய தேசிகரை நாள்தோறும் தரிசிப்பதுடன் பிள்ளை

யவர்களோடு சம்பாஷணை செய்தும் வந்தனர். அப்போது இரு திறத்தாருக்கும் உண்டான மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை. அவர்களில் மதுரை இராமசாமிபிள்ளை யென்பவர் செய்யுள்நடையாகத் தாம் இயற்றிய 'சிவாலய தரிசன விதி' என்னும் நூலையும் வடமொழியிலுள்ள பர்த்ருஹரி சதகங்களின் மொழிபெயர்ப்பான நூல்களையும் படித்துக்காட்டிச் செப்பம் செய்துகொண்டு சிறப்புப் பாயிரங்களும் பெற்றனர். திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த பேட்டையிலுள்ள *சுப்பிரமணியபிள்ளை யென்பவர் தம் வழிபடுகடவுளாகிய சருக்கரை விநாயகர்மீது தாம் இயற்றிய ஒரு பதிகத்தையும் வேறு சில நூல்களையும் படித்துக்காட்டித் திருத்திக்கொண்டு சிறப்புப் பாயிரங்களும் பெற்றனர். அவற்றுள் எனக்குக்கிடைத்த சருக்கரை விநாயகர் பதிகச் சிறப்புப்பாயிரம் வருமாறு :—

(விருத்தம்)

"பூமேவு நங்கைவளர் மங்கைநக ரைங்கையுடைப்
புத்தேண் மேனிப்
பாமேவு மருக்கரைநேர் சருக்கரைவி நாயகற்கோர்
பதிகஞ் சொற்றான்
மாமேவு சொக்கலிங்க வள்ளன்முன்றோன் றிடத்தோன்றி
வந்த செம்மல்
நாமேவு பெரும்புகழ்சார் கலையுணர்சுப் பிரமணிய
நாவ லோனே."

இங்ஙனம் தாங்களியற்றிய நூல்களை இவரிடம் படித்துக்காட்டிச் சிறப்புப் பாயிரம் பெற்றுச் சென்றோர் வேறுசிலரும் உண்டு.

சேற்றூர் ஜமீன்தார்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் பிள்ளையவர்களுக்குப் பொருளுதவி செய்ய விரும்பியும், அவ்வாறு செய்தால் மடத்திலுள்ளவர்கள் மடத்துப் பணத்தை வரையறையின்றி இவருக்குத் தாம் கொடுத்துச் செலவிடுவதாகத் தம்மைக் குறைகூறக் கூடுமென்றெண்ணினார். அதனால் இவருக்கு வேறுவகையான ஆதரவை உண்டாக்கக் கருதி, யாரேனும் பிரபுக்கள் வந்தால் இவரைப் பார்க்கச் செய்தும்

* இவரும் இவர் தமையனாராகிய சொக்கலிங்கம் பிள்ளை என்பவரும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் அப்பொழுது சின்னப்பட்டத்திலிருந்த ஸ்ரீ நமச்சிவாய தேசிகரின் பூர்வாச்சிரமத்து உறவினர்கள்.

அவர்களைக்கொண்டு இவருக்கு உதவி செய்வித்தும் வந்தார். அவ்வப்பொழுது அந்தப் பிரபுக்களால் இவருக்குப் பொருளுதவி கிடைத்து வந்ததுண்டு.

தமிழில் நல்ல பயிற்சியுள்ளவரான சேற்றூர் ஜமீன்தாராகிய முத்துச்சாமி பாண்டியரவர்கள் ஒரு சமயம் அங்கே வந்து சில தினமிருந்தனர். இவரோடு பழகவேண்டுமென்னும் விருப்பம் அவருக்கு இருந்தமையின் அவரைச் சந்தித்துச் சம்பாஷணை செய்து வந்தால் தமக்குத் திருப்தியாக இருக்குமென்று இவருக்குச் சுப்பிரமணியதேசிகர் சொல்லியனுப்பினர். அப்படியே இவர் அந்த ஜமீன்தாரைக் கண்டு நெடுநேரம் சம்பாஷித்து அவருடைய நற்குணங்களில் ஈடுபட்டு,

(விருத்தம்)

"திருவியலுஞ் *சேறைநக ரிராசதா னித்தலமாத்
திங்கள் போல
உருவியலுங் கவிகைமுத்துச் சாமிபாண் டியனுயிர்கள்
உவப்ப மேவி
மருவிய †சுந் தரமகா லிங்கவே ளமைச்சியற்ற
வழிந டாத்தும்
பொருவியலா வரசுரிமைக் கொப்பதென்னென் றியாவர்களும்
புகலு வாரே"

என்னும் பாடல் ஒன்றை இயற்றிப் படித்துக்காட்டும்படி செய்தார்.

ஜமீன்தார் கேட்டு இன்புற்று இவருக்குத் தக்க ஸம்மானம் செய்து பாராட்டினர்; சேற்றூருக்கு வந்து சில தினங்களிருந்து தம்மையும் மற்றவர்களையும் மகிழ்விக்க வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டார். அங்ஙனம் செய்வதாக வாக்களித்து இவர் தம்முடைய விடுதிக்கு வந்து விட்டார்.

திருவாவடுதுறைக்கு நான் திரும்பிவந்தது.

சூரியமூலைக்குச் சென்றிருந்த நான் மாசிமீ" கஎ-ஆம் தேதி புதன்கிழமை (26-2-1873) மாலையில் என் தந்தையாரோடும் துறைசைசென்று மடத்திற் பல அறிஞர்களிடையே ஸல்லாபம் செய்து

* சேறை சேற்றூர்.

† சுந்தரமகாலிங்கம் பிள்ளை யென்பவர் அக்காலத்திற் சேற்றூர் ஸமஸ்தானத்தில் ஸ்தானபதி உத்தியோகத்திலிருந்தவர்.

கொண்டு விளங்கிய இவரைக் கண்டேன். உடம்பின் அம்மை வடுக்கள் இவர் கண்ணுக்குப் புலப்படாதபடி அதிகமாக விபூதியைத் தூளனம் செய்துகொண்டிருந்தேன்; என்னைக் கண்டதும் அருகேயழைத்து இருக்கச்செய்து இவர், "அம்மை வடுக்கள் புலப்படாதபடி விபூதிக் கவசம் தரித்திருக்கிறீர்போலும்; அடையாளம் தெரியவில்லையே. உம்முடைய ஞாபகமாகவே யிருந்தேன். நீர் இல்லாமையினால் பெரிய புராணப் பாடத்தை நிறுத்திவைக்கும்படி ஸந்நிதானம் கட்டளையிட்டது. அதனால் அது நடைபெறவில்லை. இனித்தான் நடைபெறவேண்டும்" என்றனர். பின்பு அங்கே வந்திருப்பவர்களுள் ஒவ்வொருவரையும் எனக்குப் பழக்கம் செய்வித்தார். நான் பலநாளாகக் கேள்வியுற்றிருந்த அவர்களை அன்று தெரிந்துகொண்டேன்.

அதன்பின்பு பெரிய புராணத்தில் எஞ்சிய பாகமும் நன்னூல் விருத்தியுரை முதலியனவும் முறையே எங்களாற் பாடங் கேட்கப்பட்டு வந்தன. மற்றொரு வகையாருக்கு நன்னூற் காண்டிகையுரை முதலியன இவராற் பாடஞ் சொல்லப்பட்டு வந்தன.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் வீடு அமைத்துக் கொடுத்தது.

பிள்ளையவர்களுக்கும் படிக்கிறவர்களுக்கும் வசதியான இடங்களில்லையென்பதை அறிந்த சுப்பிரமணிய தேசிகர் திருவாவடுதுறைத் தெற்கு வீதியின் தென்சிறகிற் புதியனவாக மூன்று வீடுகள் கட்டுவித்து அவற்றில் நடுவீட்டை இவருக்காக அமைத்து இவர் வருத்தமில்லாதபடி சென்று வருவதற்காக முன் வாயிலின் நிலையை உயரமாக வைக்கும்படி கட்டளையிட்டார். அப்படியே அஃது அமைக்கப்பெற்றது. இப்போதும் அந்த வீடு பிள்ளையவர்கள் வீடென்றே வழங்கி வருகிறது.

அநந்தகிருஷ்ண கவிராயர்.

விக்கிரமசிங்கபுரம் ஸ்ரீ நமச்சிவாய கவிராயருடைய வழித்தோன்றலும் சின்னப்பட்டத்திலிருந்த ஸ்ரீ நமச்சிவாய தேசிகரிடம் அநேக நூல்களைப் பாடங்கேட்டவருமாகிய அநந்தகிருஷ்ண கவிராயரென்பவர் மகாமகத்திற்காகக் கும்பகோணம் வந்திருந்து அப்பால் திருவாவடுதுறைக்கும் வந்து இவரிடத்திற் பாடங்கேட்டு வருவாராயினர். அவருடைய பரம்பரைப் பெருமையையும் புத்தி நுட்பத்தையும் அறிந்து அவர்பால் இவர் அதிக அன்பு

செலுத்தி வந்தனர். ஒரு நல்ல தினத்தில் அவர் சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் தீட்சை பெற்றுக்கொண்டமையால் 'அம்பலவாணர்' என்னும் தீட்சாநாமம் தேசிகரால் அப்பொழுது அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. அப்பெயர் அவருக்கு அமைந்ததைப் பாராட்டிய இவர் அவர்மீது,

(கட்டளைக்கலித்துறை)

"நம்பல மாகுந் திருவா வடுதுறை நண்ணிவள
ரும்பலர் போற்றும்பஞ் சாக்கர தேவ னுரைத்தபடி
* கம்பல வான்கண்ண னென்றே தினமுங் கரைவதினும்
அம்பல வாண னெனும்பெய ரேநன் கமைந்ததுவே"

என்னும் செய்யுளை இயற்றினர்.

அப்பால் ஸ்ரீமுக வருஷத்தில் தாம்பிரபரணி நதிக்கரையிலுள்ளதாகிய பாபநாசமென்னும் ஸ்தலத்தில் நடைபெறும் ஸ்ரீ கலியாண சுந்தரேசுவர மூர்த்தியின் திருவிழாவிற்கு ஒவ்வொரு தினமும் வாகனகவிகள் சொல்லுவது அவருக்குப் பரம்பரை வழக்கமாதலால் அதற்குப் போகவேண்டுமென்று விடைபெற்றுக் கொள்ளுதற்கு அவர் முயன்றனர். அப்போது இவர், "போக வேண்டாம்; இங்கே இருப்பது எனக்குத் திருப்திகரமாயிருக்கிறது" என்று சொன்னதுடன், "அங்கே போய்ச் சொல்ல வேண்டிய பாடல்களை நானே செய்து தருவேன். அவற்றையனுப்பி யாரைக்கொண்டேனும் அங்கே படிக்கச் செய்க" என்று சற்றேறக்குறைய இருபதுக்குக் குறையாத † வாகனகவிகளை இயற்றி அவரிடம் கொடுத்து ஊருக்கு அனுப்பச் செய்தனர். அப்படியே அனுப்பிவிட்டு அவர் திருவாவடுதுறையிலிருந்தே பாடங்கேட்டு வந்தனர்.

ஸ்ரீ நமச்சிவாய கவிராயருடைய பாட்டைப் பாராட்டியது.

இவருக்குக் கச்சியப்ப ஸ்வாமிகளிடத்தில் மிக்க பக்தியுண்டென்பது ‡ முதற்பாகத்தால் அன்பர்களுக்குப் புலப்பட்டிருக்கும்;

---

* கம்பலவான் - பல தலைகளையுடைய ஆதிசேடன்; அநந்தன்.

† இச் செய்யுட்கள் முழுவதையும் நான் எழுதினமையினாலே பிற்காலத்தில் திருநெல்வேலிப் பக்கம் சென்றபொழுது இரண்டுமுறை இவர் வீடு சென்று தேடிப் பார்த்தும் இப்பாடல்கள் கிடைக்கவில்லை.

‡ பக்கம், உள, எ௩, உ௨௫.

எங்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லி வருகையில் இடையிடையே அவருடைய கல்விப் பெருமையை இவர் எடுத்துக் கூறிவருவதுமுண்டு. மேற்கூறிய அந்த கிருஷ்ண கவிராயரைச் சந்திக்கும் காலங்களில் அவர் முன்னோர்களாகிய நமச்சிவாய கவிராயர் முதலியோர்களியற்றிய பிரபந்தங்களிலுள்ள பாடல்களைச் சொல்லச் சொல்லிக் கேட்டு இவர் இன்புற்று வந்தார். ஒரு சமயத்திற் சில பாடல்களைச் சொல்லி அப்பால்,

(சந்த விருத்தம்)

"வாழ்ந்த தென்னவி சாலத லங்களை
ஆண்ட தென்னப்ர தாபமி குந்திறு
மாந்த தென்னவரு தாவின்ம தங்கொடு தலைகீழாய்
வீழ்ந்த தென்னவை யோபிற கங்கவர்
மாண்ட தென்னபொ யோவென விங்கினி
வேண்டி யென்னப்ர யோசன நின்பதம் அடைவேனோ
சூழ்ந்து பன்னிரு காதம ணங்கமழ்
தேன்கள் விம்மியி ருல்கள்கி ழிந்திடை
தூங்கு தென்மல யாசல நின்றடி யவர்போலத்
தாழ்ந்து சன்னிதி யூடுபு குந்தலை
மோந்து தண்மலர் மாரிபொ ழிந்திடு
தாம்ப்ர பன்னிம காநதி நின்றவென் உலகாளே"

என்ற செய்யுளை அவர் சொன்னார்; இவர் கேட்டு மெய்ம்மறந்து ஆனந்த பரவசராகி, "இப்படிப் பாடுவதற்குக் கச்சியப்பஸ்வாமிகளாலும் முடியாது" என்று கூறினார். அருகே இருந்த நாங்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்து, "கவிஞரெல்லாரினும் கச்சியப்ப ஸ்வாமிகளிடத்து இவருக்கு உள்ள நன்மதிப்பு வெளியாகிறது" என்று மந்தணமாகப் பேசிக்கொண்டோம்.

அண்ணுசாமி முதலியார்.

திருநெல்வேலியில் நீதிபதியாக இருந்த புதுச்சேரி அண்ணுசாமிமுதலியாரென்பவர் தம் ஊருக்குப் போகும்பொழுது திருவாவடுதுறையில் இறங்கிச் சுப்பிரமணிய தேசிகரைத் தரிசித்துவிட்டுச் செல்வது வழக்கம். ஒருமுறை அவர் வந்திருந்தபொழுது அவருடைய குண விசேடத்தையும் சுப்பிரமணிய தேசிகர்பால் அவருக்குள்ள அன்பின் மிகுதியையும் அறிந்து பிள்ளையவர்கள் சொல்லிய பாடல் வருமாறு:—

(விருத்தம்)

"சீர்பூத்த கல்வியுந்தக் கோர்விழையு மொழுக்கமும்வண்
சீர்த்தி தானும்
ஆர்பூத்த நடுநிலையுங் கலைஞர்களு நின்பால்வந்
தண்ண லானே
பேர்பூத்த புதுவையண்ண லேயண்ணு சாமியெனும்
பேர்பெற் ருயால்
நீர்பூத்த பரங்கருணைக் கடவுளரு ளால்வாழி
நீடு மாதோ."

குற்றுலச் சிலேடை வெண்பா.

பிறகு வன்றொண்டச் செட்டியார்வந்து சிலதினங்கள் இருந்து ஒய்வு நேரங்களில் தமக்குள்ள சில ஐயங்களைத் தீர்த்துக்கொண்டதன்றித் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாரை முறையே பாடங்கேட்டுக்கொண்டு வந்தனர்; குற்றுலச் சிலேடை வெண்பா, சிங்கைச் சிலேடை வெண்பா என்பவற்றின் கையெழுத்துப் பிரதிகளை அவர் கொணர்ந்திருந்தார். அவற்றை நன்ருக ஆராய்ந்துபதிப்பிக்க வேண்டுமென்னும் நோக்கம் அவருக்கு இருந்தது. அதனுல் மடத்திலிருந்த பிரதிகளையும் வாங்கி வைத்துப் படிப்பித்து இக்கவிஞர்பிரான் முன்னிலையிற் பொருள் வரையறை செய்துகொண்டே வந்தார். இவருடைய மற்ற மாணவர்களும் பிறரும் உடனிருந்து கேட்டுக்கொண்டும் இவருடைய கருத்தின்படி தமக்குத் தோற்றியவற்றை அப்பொழுதப்பொழுது சொல்லிக் கொண்டும் இருந்தார்கள். குற்றுலச் சிலேடை வெண்பாவை வாசித்து வருகையில்,

"வாடிய மெய்த்தவரும் வாரி மணித்திரளும்,
கோடி வரம்படைக்குங் குற்றுலம்"

என்னும் செய்யுளில் 'கோடி வரம்படைக்குங் குற்றுலம்' என்ற அடிக்குக் கோடி வரங்களை அளிக்கும் குற்றுலமென்ற ஒரு பொருள் மட்டும் விளங்கிற்று; மற்றென்று விளங்கவில்லை. அதைப்பற்றி யாவரும் யோசித்துக்கொண்டிருக்கையில் அங்கிருந்த மாணவர்களில் ஒருவர் திடீரென்று, "கோடு இவர் அம்பு அடைக்கும் என்று சொல்லலாமோ?" என்று அச்சத்தோடு அறிவித்தனர். இக்கவிநாயகரும் மற்றவர்களும் சந்தோஷித்து அவர் கூறியதை அங்கீகரித்தார்கள். வன்றொண்டச் செட்டியார் மட்டும் சிறிதும் வியவாமல், "மறுத்து" என்று சொல்லி மேலே

படிக்குமாறு குறிப்பித்தனர். அப்பால் சில பாட்டுக்கள் படிக்கப்பட்டன. தாம் சொன்ன பொருளைச் செட்டியார் சிறிதும் பாராட்டவில்லையேயென்ற வருத்தம் மேற்சொன்ன மாணவருக்கு இருந்தது. எழுந்து செல்லுங்கையில் அம்மாணவரை நோக்கி இவர், "செட்டியார் மதிக்கவில்லையென்ற வருத்தம் உமக்கு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. உண்மைப் பொருளுக்கு எப்பொழுதும் மதிப்புண்டு. அவர் மதியாவிட்டால் அதற்கு இழிவொன்றுமில்லை. பிறருடைய மதிப்பையும் அவமதிப்பையும் கவனிக்கக்கூடாது" என்று ஆறுதல் கூறினார். இக்கொள்கை பிறருக்குக் கூறப்படுவது மட்டுமன்று. பிறர் மதித்தாலும் மதியாவிட்டாலும் அதைக் கவனியாதவராகி உண்மைப் பொருளை வெளியிடலையே இவர் தமது வாழ்வின் பயனாகக்கொண்டிருந்தார்.

வீரபத்திர பிள்ளை.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் கல்லிடைக் குறிச்சியிலிருந்தபொழுது மிக்க உபகாரியும் சிறந்த கல்விமானுமாயிருந்த சிரஸ்தேதார் வீரபத்திர பிள்ளை யென்பவரைத் திருவாவடுதுறைக்கு வருவித்துச் சிலநாள் வைத்திருந்து உபசரித்து ஸல்லாபம் செய்யவேண்டுமென்றெண்ணி அவர் வரவை எதிர்பார்த்ததுண்டு. வருவதற்குப் பிரியமிருந்தும் தளர்ச்சி மிகுதியால் வீரபத்திர பிள்ளைக்கு துறைசைக்கு வர இயலவில்லை. தம்முடைய அன்பர்களிடத்திற் பிரியத்தைச் செலுத்துவதிற் சிறந்த தேசிகருக்கு அவரைப் பார்க்கவேண்டுமென்னும் ஆவல் மிகுதியாக இருந்தது; அதைத்தெரிந்து இவர் அதனைப் புலப்படுத்திக் கற்பனையுள்ள * கஉ - பாடல்களை இயற்றி அவருக்கு அனுப்பினார். அவர் அயலூருக்குச் செல்லுவதில்லையென்னும் உறுதியுடையவராக இருந்தும் அப்பாடல்களைப் பார்த்து அவற்றில் ஈடுபட்டு உடனே புறப்பட்டுத் தபால்வண்டிவழியே திருவாவடுதுறை வந்து தேசிகரைத் தரிசித்தும் இவரோடு ஸல்லாபம் செய்துகொண்டும் சிலதினம் இருந்து மகிழ்ந்து விடைபெற்றுத் தம்மூர் சென்றார்.

திருக்குற்றாலப்புராணம் படித்தது.

ஒருசமயம் திருக்குற்றாலப்புராண அச்சுப்பிரதி கிடைத்தது. அதனிடத்து நெடுங்காலமாக இருந்த பிரீதியால் இவர் அதனை

---

* அப் பாடல்கள் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

உடனே படிப்பித்துக்கேட்டு முதலிலிருந்து பொருள் வரையறை பண்ணிக்கொண்டே சென்றார். அப்பொழுது மகாவைத்திய நாதையர், மேலகரம் * சண்பகக் குற்றாலக் கவிராயர் முதலியோர் உடனிருந்தார்கள். அப்படிக் கவனித்து வருகையில் ஸ்ரீ சண்டி கேசுவர ஸ்துதியாகிய,

(விருத்தம்)

“தான்பிறந்த தந்தையையும் இனிப்பிறக்கும் நிந்தையையுந்
 தடிந்து சேயென்
றூன்பிறங்கு மழவிடைமே லொருவரழைத் திடவிருவர்
 அயிர்ப்ப வேகிக்
கான்பொலிதா ரரிபிரமா தியர்க்குமெய்தா இருக்கையெய்திக்
 கடவுட் சேடம்
வான்புலவர் பெறும்பேறு பெற்றவனை நற்றவனை
 வழுத்தல் செய்வாம்”

என்னுஞ் செய்யுளில், ‘சேயென்று ஒருவரழைத்திட இருவர் அயிர்ப்பவேகி’ என்ற பகுதியில் இருவரென்பதற்குப் பொருள் விளங்காமையால் இவர் யோசித்துக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது மகாவைத்தியநாதையர், “இருவரென்பதற்கு விநாயகர் சுப்பிரமணியரென்று சொல்லலாமோ?” என்று மெல்லச் சொன்னார். அப்பொருள் மிகவும் பொருத்தமுள்ளதாக இருந்தது; கேட்ட இக்கவிஞர்கோமான், “ஐயா, நிரம்ப நன்றாயிருக்கின்றது. உங்களுடைய ஈசுவர பக்தியே இவ்வாறு தோற்றச் செய்கிறது” என்று மனமுருகிக் கொண்டாடினார்.

இரண்டு புறங்கூற்றாளர் பாடங்கேட்டது.

இவர் இயற்றிய திருவிடைமருதூருலாவைப்பற்றிப் பொறாமையாற் பலவகையான புரளிகளை அங்கங்கே யுண்டாக்கி இவருக்கும் இவருடைய மாணாக்கர் முதலியவர்களுக்கும் மனவருத்தத்தை யுண்டுபண்ணி அதனாற் பலராலும் அவமதிப்பை அடைந்தவர்களில் முக்கியமானவர் இருவர். அவர்கள் எப்படியாவது தம் குறைவைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றெண்ணி, அதற்கு உபாயம் இக்கவியரசருடைய அன்பைப் பெறுவதுதானென்றும் அதனைப் பெறுதற்கு உபாயம் பாடங்கேட்பதாக இவர்பாற்

* இவர் திருவாவடுதுறை யாதீன கர்த்தராக விளங்கிய மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருக்குப் பூர்வாச்சிரமத்தில் தம்பியாவார்.

செல்வதுதானென்றும் தம்முள் நிச்சயித்துக்கொண்டு ஒரு நாட் காலையிற் கையுறையுடன் இவர்பால் வந்தனர். சாந்தமூர்த்தியாகிய இவர் வந்தவர்களுடைய இயல்பை நன்றாக அறிந்திருந்தும் விசாரித்து அவர்களுடைய நோக்கத்தையறிந்து சிறிதும் வருத்தத்தைப் புலப்படுத்தாமல் அங்கீகரித்து மற்ற மாணாக்கர்களோடு சேர்த்து அவர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லி வந்தார்; அப்போது மாணவர்களிற் சிலர் அவ்விருவர் முன்பு செய்துள்ள தீங்குகளையெல்லாம் நினைந்து நினைந்து மனம் பொறாதவர்களாகி அவர்களைக் கண்டிப்பதற்குக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு சமயத்தை எதிர்பார்த்திருந்தவர்களாதலால், இடையிடையே கேள்விகளைக் கேட்டு அவ்விருவரையும் விழிக்கச்செய்து அடிக்கடி வருத்துவாராயினர். இக் கவியரசர் சும்மா இருக்கும்படி குறிப்பித்தும் அவர்கள் கேட்கவில்லை.

அதனைக்கண்ட இவர் ஒருநாள் திடீரென்று தனியே சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் சென்று அதனை விண்ணப்பித்தனர். அவர் உடனே பழைய மாணாக்கர்களை மட்டும் அழைப்பித்து நன்றாக விசாரித்து, “ஒருவன் தமக்குப் பரம விரோதியாக இருந்தாலும் தம்பால் வருவானாயின் அவனை ஏற்றுக்கொண்டு முன்னையினும் நன்கு மதித்துப் பாராட்டவேண்டுமென்பது பெரியோருடைய கொள்கை. அதனை அறியாமல் நீங்கள் வழுவி ஒழுகுவீர்களாயின் உங்களைமட்டுமன்றி உங்கள் ஆசிரியரையும் உலகம் அவமதிக்கும்; நீங்கள் படித்துக்கொண்டிருக்கும் மடத்திற்கும் அகௌரவம் உண்டாகும்; ‘இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும், புணரின் வெகுளாமை நன்று’ என்னும் திருக்குறளை யறியீர்களோ? அதற்குச் சங்கர நமச்சிவாயரெழுதிய அருமையான உரையை நோக்குங்கள்” என்று பல நியாயங்களை எடுத்து மொழிந்தனர். அன்றியும் உடனே விருத்தியுரையில் உள்ள * அந்தப் பகுதியைப் படிப்பிக்கச்செய்து இடையிடையே வேண்டியவற்றையும் சொல்லி அறிவுறுத்தினர். மாணாக்கர்கள் அவர் முகமதியினின்றும் தோன்றிய வசனாமிர்தத்தையுண்டு சாந்தமுற்றுச் சென்று அவ்விருவரோடும் நட்புற்று மனங்கலந்து பழகுவாராயினர். அவ்விருவரும் பின்பு திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், கல்லாடம், திருநாகைக்காரோணப்புராணம் முதலிய சில நூல்களைப் பாடம்

* நன்னூல், ௩௦௦-ஆம் சூத்திரவுரை.

கேட்டுத் தங்கள் எண்ணத்தை முடித்துக்கொண்டு விடைபெற்றுச் சென்றார்கள்.

வேலுஸாமி பிள்ளை.

பிள்ளையவர்களோடு கூடப் படித்த ஒரு சாலை மாணாக்கராகிய சென்னை அஷ்டாவதானம் சபாபதி முதலியார் தம்மிடம் படித்துக்கொண்டிருந்தவரும், தில்லைவிடங்கன் மாரிமுத்தாபிள்ளையின் பரம்பரையினருமாகிய வேலுஸாமி பிள்ளை யென்பவரை மேலும் நன்றாகப் படிப்பிக்க நினைந்து தமக்கும் பிள்ளையவர்களுக்கும் உள்ள சிநேகபாவத்தைப் புலப்படுத்தி, 'இவரைப் படிப்பித்து முன்னுக்குவரச் செய்யவேண்டும்' என்று ஒரு கடிதமெழுதிக் கொடுத்தனுப்பினர். அவர் வந்து இவரை வணங்கி அக் கடிதத்தைக் கொடுத்தனர். அதைப் பார்த்துவிட்டு இவர் அவரை அங்கீகரித்து அப்படியே பாடஞ்சொன்னார். நாளடைவில் அவருடைய கல்வி மிகப்பெருகியது. இவரிடத்திற் படித்தமையாற் கவித்துவசக்தியும் நன்றாக அவருக்கு உண்டாயிற்று. பெரும்பாலும் வெண்பாவே பாடுவார். பாடுவதிற் கஷ்டமென்று சொல்லப்படும் அந்தப் பாவை விரைவாகப் பாடுவதைத் தெரிந்து உடன் படிக்கும் மாணாக்கர்கள் 'வெண்பாப்புலி' என்று அவரை அழைப்பாராயினர். அதுவே பின்பு அவருக்குரிய பட்டப் பெயராக அமைந்து வழங்கலாயிற்று. அவர் பிற்காலத்திற் காஞ்சிபுரம் ஹைஸ்கூலில் தமிழ்ப் பண்டிதராக இருந்தனர்.

பு. சபாபதிமுதலியாருக்குச் சிறப்புப்பாயிரம் அளித்தது.

சென்னையைச்சார்ந்த கோமளீச்சுவரன் பேட்டையிலுள்ள திருவாதவூரடிகள் பக்தஜன சபையின் தலைவராகிய நாராயணசாமி முதலியாரென்பவர் சேக்கிழார் புராணத்திற்கும் திருமுறைகண்ட புராணத்திற்கும் உரைசெய்து தரும்படி புரசப்பாக்கம் வித்துவான் அஷ்டாவதானம் சபாபதி முதலியாரைக் கேட்டுக்கொண்டனர். அவரும் அப்படியே இரண்டிற்கும் உரைசெய்து முடித்துவிட்டு அவற்றிற்குச் சிறப்புப்பாயிரம் அனுப்பவேண்டுமென்று பிள்ளையவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினர். வேலைகளின் மிகுதியால் இவரால் அது செய்யப்படவில்லை. திரும்பவும் சீக்கிரம் பாடல்கள் செய்து அனுப்பினால் தமக்கு அநுகூலமாயிருக்குமென்று அவர் ஞாபகப்படுத்திக் கடிதம் எழுதினர். ஒருநாள் பிற்

பகலிற் பாடம் முடிந்தவுடன் அதனை நினைவுறுத்தினேன். அநுஷ்டானம் செய்துகொண்டு வந்து சயனித்துக்கொண்டபொழுது என்னை நோக்கி எழுதும்படி ஐந்துபாடல்களை இடையீடின்றிச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார். அவற்றை நான் எழுதியவுடன் வேறொரு கடிதம் எழுதுவித்து மறுநாள் சபாபதி முதலியாருக்கு அனுப்பிவிட்டார்; அப்பாடல்கள் வருமாறு:—

(விருத்தம்)

(1) "சொல்லாரும் புனற்பெருக்கார் பாலாறு வளஞ்சுரக்கும்
தொண்டை நாட்டில்
எல்லாரும் புகழ்சென்னைக் கோமளீச் சுரன்பேட்டை
எனுமோர் தேத்தில்
நல்லாரும் பரும்போற்றுஞ் சிவானுபவச் செல்வராய்
நனிவி ளங்கு
தல்லாருந் திருவாத வூரடிகள் பத்தசன
சபைக்கு மாதோ."

(2) "தலைவராய் நல்லொழுக்க நெறிநின்ற பெருங்குணஞ்சால்
தக்கோ ராய
நிலைமைசால் புகழ்நாரா யணசாமி மான்முதலாம்
நிகரி லாதார்
கலைவலார் முடிக்கொளுநஞ் * சேக்கிழார் புராணமொடு
கருத்திற் கென்றும்
மலைவிலா முறைகண்ட புராணமும்யா வருமுணர்ந்து
மதிக்கு மாறு"

(3) "தங்கள்கருத் திடைமதித்து யாவரைக்கொண் டுரைசெய்தால்
தக்க தென்றே
திங்கண்முடி யவனடியார் முதலியயர் வருமதித்தல்
செய்வா ரென்று
பொங்களவி லாராய்ச்சி கொடுதேர்ந்தே யிவனுரைத்தல்
பொருந்து மென்றே
அங்களவின் மகிழ்ச்சியின்நீ உரையியற்றித் தருகவென
அதுமேற் கொண்டு"

---

* இந்நூல்கள் இரண்டும் இச் சிறப்புப்பாயிரத்துடன் ஸ்ரீமுகஞு சித்திரைமீ பதிப்பிக்கப்பட்டன.

(4) "பார்டமுத லாசிரிய வசனமீ ருகவுள
புலவு மாங்காங்
கூட்டமைய வெழுத்துமுதன் மூன்றதிகா ரத்துமியல்
உளவோ ரைந்தும்
தேட முயலாதபடி காணிடமெ லாம்விளங்கத்
திகழ்யா வோரும்
நாடவுரை யாசிரியர் முதலியோ ரினுமுரைநன்
னயமாச் செய்தான்"

(5) "நிலம்பூத்த நகர்க்கெல்லா மரசையுறு புரசைநகர்
நீடு வாழ்வோன்
குலம்பூத்த பிறப்பொழுக்கங் கல்வியறி வியற்கைநலம்
கூடப் பெற்ருேன்
நலம்பூத்த வொப்புரவு முதலியநற் குணங்களெலாம்
நன்கு வாய்ந்தோன்
வலம்பூத்த வட்டாவ தானச்ச பாபதிநா
வலவ ரேறே."

இடையீடின்றிச் சொன்னமையால், பாடஞ்சொல்லியதற்குப் பின்பும் எழுதச் சொல்லுவதற்கு முன்பும் நன்ருகச் சிந்தித்துப் பாடி அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி மனத்தில் வைத்துக் கொண்டிருந்தாரென்று அப்பொழுது எண்ணினேன்.

---

7. பட்டீச்சுர நிகழ்ச்சிகள்.

பட்டீச்சுரம் சென்றது.

இங்ஙனம் திருவாவடுதுறையிலிருந்த காலத்தில் திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தைப் பாடுதற்கு ஒய்வு நேரமில்லாமையால் அதனை அரங்கேற்றச் செல்லுதற்கு இவருக்கு இயலவில்லை. அப்பொழுது அப்பொழுது இவருக்கு உண்டான செலவுகள் அதிகம். அவற்ருல் கடன் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது. வேறிடத்திற் சென்று வாங்கிக் கொடுப்பதற்கும் இயலவில்லை. மிகுதியான செலவுள்ளவராதலால் அடிக்கடி பலவிடங்களிற் கடன் வாங்கிச் செலவழிப்பதும் ஏதேனும் நூல் அரங்கேற்றிய பின்பு கிடைக்கும் ஊதியத்தில் எஞ்சியதைக்கொண்டு அவற்றைத் தீர்ப்பதும் இவருடைய வழக்கம்.

அதனால் இவர், "ரூபாய் ஐந்நூறு கொடுத்தால் திருப்பெருந்துறைப் புராணம் அரங்கேற்றியவுடன் முதலையும் வட்டியையும் சேர்ப்பித்துவிடுவேன்; அவசியமாக வேண்டியிருக்கின்றது" என்று குமாரசாமித் தம்பிரான் முகமாக அப்பொழுது மடத்தின் காறுபாறாக இருந்த ஒருவரிடம் தெரிவித்தார். பிள்ளையவர்களுடைய அருமையை அவர் சிறிதும் அறியாமல், "எதை நம்பி இவருக்குப் பணம் கொடுக்கிறது?" என்று குமாரசாமித் தம்பிரானிடம் மந்தணமாகச் சொன்னதுடன், "இப்பொழுது கொடுப்பதற்குச் சௌகரியமில்லை என்று சொல்லிவிடுக" என்றும் சொல்லி யனுப்பிவிட்டார். அன்புடையவராதலால் குமாரசாமித் தம்பிரான் அதனை அப்படியே இவரிடம் வந்து சொன்னார். அதனைக் கேட்ட இவருடைய மனம் மிகப் புழுங்கிவிட்டது. அவ்வருத்தத்தை மனத்திலேயே வைத்துக்கொண்டு சிலகாலம் அங்கேயிருந்தார். பின்பு வேறிடஞ்சென்று சிலதினமிருந்து அவ் வருத்தத்தை ஆற்றிக்கொண்டு வரலாமென்று எண்ணிப் பட்டீச்சுரம் போய்வருவதாகச் சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் விண்ணப்பித்துக்கொண்டு புறப்பட்டார். மாணாக்கர்களெல்லாம் பிரிவாற்றாமல் வருந்தினார்கள். நான்மட்டும் உடன்சென்றேன். இன்ன காரணத்தால் இவர் பட்டீச்சுரத்துக்குப் புறப்பட்டாரென்பது தேசிகருக்குத் தெரியாது.

திருப்பெருந்துறைப் புராணம் பாடிவந்தது.

சென்றவர் ஐப்பசி மாதத்தின் இறுதிவரையில் பட்டீச்சுரத்திலேயே இருந்தார். அப்பொழுது தினந்தோறும் திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தின் செய்யுட்கள் முறையே பாடப்பெற்று வந்தன. பழைய திருப்பெருந்துறைப் புராணங்களுள் ஒன்றில் படலந்தோறும் திருவாதவூரடிகள் தோத்திரம் ஒவ்வொன்று இருந்தது. அதனைக்கண்ட நான், நாட்டுப்படலஞ் செய்ய இவர் தொடங்குகையில் படலங்கள்தோறும் முதலில் திருவாதவூரடிகள் தோத்திரம் இருந்தால் நலமாயிருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொண்டேன். அவ்வாறே இவர் பாடி அமைத்துவந்தார். முதன்முறை பாடல்களை எழுதிப் படித்துக்காட்டி ஏதேனும் திருத்தஞ் செய்ய வேண்டியிருந்தால் இவர் சொல்ல அங்ஙனம் செய்துவிட்டு ஆனபாகங்களைத் தினந்தோறும் வேறு பிரதியில் எழுதிக்கொண்டே வருவது அக் காலத்தில் எனக்கு வழக்கமாக இருந்தது. அதனால்

பாடம் கேட்பதற்கு நேரமில்லை. அந்தப்புராணத்தை எழுதி அப்பொழுதப்பொழுது பொருள் கேட்டு வந்ததே என்னுடைய பயிற்சிக்கு அனுகூலமாக இருந்தது.

ஆறுமுகத்தா பிள்ளை எழுத்தாணியை ஒளித்துவைத்தது.

அப்புராணத்தை மேலைப்பழையாற்றிலிருந்து எழுதிக்கொண்டுவரும் காலத்தில் ஒருநாட்காலையில் ஆகாரஞ்செய்துவிட்டு வரும்படி இவர் சொன்னமையால் அதற்காக ஏட்டையும் எழுத்தாணியையும் இவர் முன்னே வைத்துப் போய் ஆகாரஞ் செய்துவிட்டு விரைவாக வந்தேன். வந்தவுடன் இவர் பாடல் சொல்லத் தொடங்கினர். நான் ஏட்டை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு எழுத்தாணியைப் பார்க்கையில் வைத்திருந்த இடத்தில் அது காணப்படவில்லை. "யாரேனும் எடுத்துச் சென்றிருக்கலாம்; விசாரித்து வாங்கிக்கொண்டு வருவேன்" என்று இவரிடம் சொல்லிவிட்டு அடுத்த பக்கத்திலிருந்த கணக்குப் பிள்ளையின் எழுத்தாணியை இரவலாக வாங்கி வந்தாவது எழுதலாமென்று எண்ணிக்கொண்டு போய் அவரைக் கேட்டேன். அவர், "இன்று எழுதும் வேலை ஒன்றும் இல்லாமையால் எழுத்தாணியை வீட்டில் வைத்துவிட்டு வந்தேன்" என்றார். ஒரு வகையான எழுது கருவியும் கிடைக்கவில்லை. அதனை அசட்டைசெய்து விட்டதாக இவர் எண்ணுவாரே யென்று அஞ்சி அங்கும் இங்கும் சென்று தேடி அலைந்து பார்த்து இவரிடம் தெரிவித்தேன்.

அப்பொழுது அங்கே வந்த ஆறுமுகத்தா பிள்ளை என் காதிற் படும்படி, "ஏன் இவர் அலைகிறார்?" என்று பிள்ளையவர்களைக் கேட்டார்.

மீ: எழுத்தாணி வைத்த இடத்திற் காணப்படவில்லையாம்; பக்கத்திலுள்ளவரிடத்தும் இல்லையாம். அதனால்தான் அலைந்து தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்.

ஆறு: இந்த மனுஷ்யர் மிகவும் அஜாக்கிரதைக்காரர். இவருடைய சோர்வைப் பலமுறை நான் அறிந்திருக்கிறேன். ஐயா அவர்களிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன். இவரை வைத்துக்கொண்டு பாடஞ் சொல்லுவதிலும் எழுதச் சொல்லுவதிலும் யாதும் பயனில்லை.

மீ: தம்பி! சிரமப் படுத்தவேண்டாம். எங்கிருந்தாவது எழுத்தாணியை வருவித்துக் கொடுத்துவிடவேண்டும். கவலையை உண்டாக்கக் கூடாது. அவர் எழுத்தாணியை இங்கே என் முன்னே தான் வைத்துவிட்டுப் போனார்; நான் பாடலைப்பற்றி யோசனை பண்ணிக்கொண்டே யிருந்தமையால் அதைக் கவனியாமற் போனேன். தம்பியினுடைய ஆளுகைக்குட்பட்ட இந்த இடத்தில் எவன் வந்து எடுத்துப்போவான்?

ஆறு: இவர் சாப்பிடப் போகும்போது கையிற்கொண்டு போய் ஜாக்கிரதையாக வைத்திருந்து கொண்டுவருவதைவிட இவருக்கு என்ன வேலை? சாப்பாட்டிலிருக்கிற பிரியத்திற் சிறிது கூட ஐயா அவர்களுடைய காரியத்தில் இல்லையென்பது எனக்குத் தெரியும். அதனாலேதான் சொல்லுகிறேன். இவ் விஷயத்தில் ஐயா அவர்கள் ஒன்றும் சமாதானம் சொல்லக்கூடாது.

மீ: ஆகாரம் செய்துகொண்டு வரும்படி நான் வற்புறுத்திச் சொன்ன பிறகேதான் இவர் போனார். இவராகப் போகவில்லை.

ஆறு: எத்தனையோ நூற்றுக்கணக்கான பாடல்களை ஐயா அவர்கள் சொல்ல இவர் எழுதிக்கொண்டு வருகிறாரே. முன்னமே நான் சொல்லியபடி செய்யுளியற்றுதலில் இவர் பழகி வருவதாகத் தெரியவில்லையே. இதைப்பற்றி முன்னம் பலமுறை இவரிடம் சொன்னேனல்லவா? இன்னும் இவர் கவனியாமலிருந்தால் இவரை யார் மதிப்பார்? ஐயர் அவர்களுடைய பேருக்கும் அது குறைவல்லவா? இப்போது எழுத்தாணி வேண்டுமென்று ஒரு பாடல் செய்வாராயின் நான் அதனை வருவித்துக் கொடுப்பேன். அது கிடைக்காவிட்டால் நல்லதாக வேறோர் எழுத்தாணியை யாவது விலைக்கு வாங்கிக் கொடுப்பேன்.

மீ: செய்யுள் செய்வதற்கு என்ன தடையிருக்கிறது? இந்த அவசரத்தில் ஏன் கவலைப்படுத்த வேண்டும்? அவகாசங் கொடுத்தாற் செய்வார்.

ஆறு: அவகாசமென்ன? இப்பொழுதே செய்து காட்டினால்தான் இவர் அதிற் பயிற்சியுள்ளவரென்பதை நான் நம்புவேன்.

உடனே இக்கவிஞர் கோமான் என்னை நோக்கி, "நீர் அக் கருத்தையமைத்து ஏதேனும் ஒரு செய்யுள் செய்யும்" என்ற

வுடன் நான் செய்ய நினைந்து யோசிக்கத் தொடங்கினேன். ஆறுமுகத்தா பிள்ளை என்னைக் கவனித்தபடியே அந்தத் தோட்டத்திலுள்ள கொடி செடிகளைப் பார்த்துக்கொண்டு சுற்றிவரச் சென்றார். என்ன யோசித்தும் மனக்கலக்கத்தால் எனக்கு ஒன்றும் தோற்றவில்லை. 'இந்தக் கஷ்டத்தில் வந்து அகப்பட்டுக் கொண்டோமே' என்று மிக்க கவலையோடே இருந்தேன். என் முகவாட்டத்தை யறிந்த இவ்வாசிரியர் ஆறுமுகத்தா பிள்ளையும் பிறரும் அறிந்துகொள்ளாதபடி என் காதில் மட்டும் படும் வண்ணம் மெல்ல, "எழுத்தாணி ஒன்றெனக்கின் றீ" என்று சொன்னார். அது வெண்பா ஒன்றன் ஈற்றடியாகவும் நான் எதற்காகத் தடுமாறிக்கொண்டிருக்கிறேனோ அக்கருத்து அமைந்துள்ளதாகவும் இருந்ததை யறிந்து ஆறுதலடைந்து கவனித்துக் கேட்டேன். பின்பு, "அழுத்தாணிப் பொன்னால் அமைந்தவுரு விற்றும்" என்று கூறினார். அப்பால் "மெழுகில்" எனவும், "வழுவில் புராணம் வரைய" எனவும், "தழுவுபுகழ் ஆறுமுகத் தாளாளா என்றும்" எனவும் தனித்தனியாகச் சொல்லிவந்தார். மிகவும் ஜாக்கிரதையாகக் கேட்டுவந்த நான் அவை முறையே ஒரு வெண்பாவின் மூன்றாமடி, தனிச்சொல், இரண்டாமடி, முதலடி என்பவைகளாக இருத்தலை யறிந்து ஒழுங்காகப் பொருத்திப் பார்த்தேன். அவை,

"தழுவுபுக ழாறுமுகத் தாளாளா வென்றும்
வழுவில் புராணம் வரைய - மெழுகில்
அழுத்தாணிப் பொன்னா லமைந்தவுரு விற்றும்
எழுத்தாணி யொன்றெனக்கின் றீ"

என்னும் அழகிய வெண்பாவாக அமைந்தன. இதை மனனம் பண்ணி அங்கேவந்த ஆறுமுகத்தா பிள்ளையிடம் சொன்னேன். உடனே அவர் எங்கேயோ போகிறவர்போலவே போய் அந்த எழுத்தாணியைக் கொணர்ந்து கொடுத்துவிட்டு, "இனிமேல் இப்படி அஜாக்கிரதையாக இருக்கக்கூடாது" என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லிப் போயினர்.

பின்பு புராணச் செய்யுட்கள் * பல இடங்களிலே பாடப்பட்டு வந்தன.

---

* பாடிய இடங்கள்: ஆறுமுகத்தாபிள்ளையின் வீடு, அவருடைய மேலப் பழையாற்றுச் 'சவுகண்டி', திருமலைராயனாற்றங்கரையின் வடபாலுள்ள அரசமரத்தின் நிழலிலுள்ள மேடை, பட்டீச்சுரம், திருச்சத்தி

பாலசுந்தர முதலியார்.

ஒருநாள் முற்பகலில் கும்பகோணம் நாகேசுவர ஸ்வாமி கோயில் வடக்கு வீதியில் ஒரு காரியமாக இவர் செல்லும்பொழுது, இவர் மேலே வெயில் பட்டது. அப்போது பின்னே வந்த கனவான் ஒருவர் தாம் பிடித்திருந்த குடையை இவரறியாமல் இவருக்குப் பிடித்து வருவாராயினர். சற்று நேரத்தின்பின்பு அதனை இவர் அறிந்து திரும்பிப் பார்த்தார்; "என்ன தம்பி! இப்படியும் செய்யலாமா? இப்போது எங்கே இருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்கவே அவர், "திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் வேலையாயிருக்கிறேன். தங்களைத் தரிசித்த இன்றைத் தினத்தைப் புண்ணியதினமாகக் கொண்டாடுவேன். என் கை இன்றைக்குத்தான் நல்ல பயனை அடைந்தது" என்று சொல்லிச் சிலநேரம் பேசிக்கொண்டே வந்தார். அப்பால் அஞ்சலி செய்துவிட்டுத் தம் பரிவாரங்களுடன் விடைபெற்றுச் சென்றார். அவரை இன்னாரென்று தெரிந்துகொள்ள நாங்கள் விரும்பினோம். அதனையறிந்த இக்கவிஞர்பிரான், "இவர் பாலசுந்தர முதலியாரென்பவர்; எஞ்ஜினீயர் வேலைபார்த்து வருகிறார்; தமிழ்ப்பாஷையிற் பிரீதியும் நல்ல பயிற்சியும் உள்ளவர்; தார்மிஷ்டர்; ஏழைகள்பால் இரக்கமுடையவர்; கொள்ளிடத்துக்கு வடபால் பொன்னியாறு என்ற ஓர் ஆறு இவரால் புதியதாக வெட்டப்பட்டுள்ளது. இவருடைய பெருமையை நினைந்து பாலசுந்தரபுரமென்று ஓரூரை இவர் பெயரால் அமைத்துச் சிலர் அதில் வசித்து வருகிறார்கள்" என்றார்.

இவருடைய கௌரவம்.

இதுபோலவே தக்கவர்கள் சந்தித்த காலங்களில் இவருக்கு வலிந்து செய்த முகமன்கள் பலவற்றை நாங்கள் அவ்வப்பொழுது பார்த்திருக்கிறோம். பொருள் வருவாய் இல்லையென்ற குறைவு ஒன்றேயன்றி வேறு யாதொருவிதமான குறைவும் இவருக்கு இல்லை. தமிழ்க்கல்விமான்களுட் சக்கரவர்த்திபோலவே இவர் விளங்கினார். பெரிய செல்வவான்களும் பிரபுக்களும் வித்துவான்களும் தங்களைக்காட்டிலும் எவ்வகையிலும் உயர்ந்தவர்களுக்குச்

முற்றக்கோயில்களுடைய கோபுரவாயிலின் இடைகழித் திண்ணைகள், இன்னும் இவர் உலாத்தும் இடங்கள்.

செய்யும் மரியாதைகளை இவருக்குச் செய்துவந்தார்கள். நினைத்தால் லட்சக்கணக்கான திரவியம் இவருக்கு எளிதிற் கிடைத்துவிடும். ஆனால் அதைப்பற்றி முயற்சிசெய்ய இவர் அதிகமாக நினைத்தவரல்லர்.

"வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில்"

என்ற அருமைத் திருக்குறளுக்கு இலக்கியமாக இவர் எல்லாச் செல்வர்களுக்கும் மேலாகவே இருந்து விளங்கினர். தமிழ் மொழியிற் பிரியமும் மதிப்பும் அன்பும் உள்ளவர்களோடு மட்டுமே பழகுவார். பெரிய சபையிற் செல்வாராயின் அங்கே உள்ள எல்லோரும் எழுந்து நிற்பார்கள். சிலர் முன்னேவந்து அழைத்துச் செல்வார்கள். அவர்கள் முதல் ஸ்தானத்தைக் கொடுப்பதன்றி முதல்மரியாதையையும் இவருக்கே செய்வார்கள்.

கும்பகோணம், தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய ஊர்களிலுள்ள ஹைஸ்கூல்களிலும் காலேஜ்களிலும் படிக்கும் தமிழ் மாணக்கர்கள் தங்கள் தங்கள் ஆசிரியர்களால் இவருடைய பெருமையைக் கேள்வியுற்றிருப்பார்கள். எந்த ஊரிலேனும் வழியில் இவரைச் சந்தித்தால் அச்சமுற்றுத் தங்களுடைய வணக்கத்தைப் புலப்படுத்தி ஒதுங்குவதன்றி இவருடைய பெருமையைப்பற்றித் தம்முள் அவர்கள் பேசிக்கொண்டே செல்லுவார்கள். இளைப்பாறுவதற்கு ஏதேனும் ஓரிடத்தில் இவர் இருப்பாராயின் தமக்கும் இவருக்கும் பழக்கமில்லாமலிருந்தும் அவ்விடத்திற்கு உரியவர்பால் நாங்கள் இவரை இன்னரென்று சொன்னவுடன் திடுக்கிட்டு எழுந்து அவர்கள் பெரிய தட்டங்களிற் பழம் கற்கண்டு வெற்றிலை பாக்கு முதலியவற்றைக் கொண்டுவந்து நேரே வைத்து முகமன் மொழிகளைக் கூறி உபசரிப்பார்கள்.

நெருங்கிப் பழகுகிறவர்களுக்குமட்டும் இவர் செல்வமில்லாதவரென்று தெரியுமேயன்றி வேறு யாருக்கும் இவருடைய உண்மைநிலை தெரியாது. பழகாதவர்களும் இவருடைய இயல்பையும் தோற்றப் பொலிவையுங் கண்டு இவரைப் பெருஞ்செல்வவானகவே மதிப்பார்கள்.

வரன்முறையாகத் தமிழ்க்கல்வியின் பெருமையை அறிந்தவர்களும் அடக்கமுடையவர்களும் அக்காலத்தில் அதிகமாக இருந்தமையால் எந்த இடத்தும் யாவராலும் மதிக்கப்

பெற்று இவர் விளங்கினார். படித்தவர்களும் ஏனையோர்களும் இவரைக் கண்டுவிட்டால் காணுதற்கரிய ஒரு தெய்வத்தைக் கண்டாற்போல எண்ணி வரவேற்று உபசரிப்பார்கள். அங்ஙனம் பிறர் நினைத்தற்குரிய ஓர் ஆச்சரியசக்தி இவர்பால் அமைந்திருந்தது.

'அத்துக் கெட்டுவிடும்.'

ஒரு சமயத்தில் ஆறுமுகத்தாபிள்ளை, தம்முடைய குடும்ப சம்பந்தமாகக் கும்பகோணத்தில் ஒருவருக்குப் பத்திரமொன்று எழுதிக் கொடுக்கும்படி நேர்ந்தது. அதிற் கையெழுத்துப்போடத் தொடங்குகையில் அவர், "ஆறுமுகம் பிள்ளையென்று போடவா? ஆறுமுகத்தா பிள்ளையென்று போடவா?" என்று கேட்டனர். இவர், "ஆறுமுகம் பிள்ளை யென்றால் *அத்துக்கெட்டுவிடுமே; ஆறுமுகத்தா பிள்ளை யென்றே போடலாம்" என்றனர். கேட்டவர்கள் மகிழ்ந்தார்கள்.

'மூன்றாவது தெரு.'

அந்தப் பத்திரத்தில் ஸாட்சிபோடவந்த ஒருவருடைய இருப்பிடம் கும்பகோணம் சுண்ணாம்புக்காரத் தெரு. அதை நீற்றுக்காரத் தெருவென்றும் வழங்குவார்கள். "இந்த இரண்டில் எந்தப் பெயரை என்பெயர்க்கு முன்னே சேர்க்கலாம்?" என்று அவர் கேட்டபொழுது இவர், "இரண்டும் வேண்டாம்; † மூன்றாவது தெரு என்று போட்டுவிடும்" என்று சொன்னார். அதன் சமத்காரத்தை அறிந்து யாவரும் வியப்புற்றார்கள். அப்போது காலேஜில் படித்துக்கொண்டிருந்த (தஞ்சை வக்கீல்) கே. எஸ். ஸ்ரீனிவாஸ பிள்ளை யென்பவர் அங்கே தியாகராச செட்டியாருடன் வந்திருந்தமையின் இவற்றைக்கேட்டு இன்புற்றதன்றித் தாம் தஞ்சையிலிருக்கும்பொழுது தம்மிடத்தில் வருபவர்களிடம் இச்செய்திகளை அடிக்கடி சொல்லிப் பாராட்டி இன்புறுவார்.

ஸ்ரீ பிரமவித்தியா நாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.

கபிஸ்தலத்தைச் சார்ந்த இராமானுசபுரமென்னும் ஊரிலுள்ள சிவப்பிரகாச பிள்ளை யென்னும் கல்விமானொருவர் பட்டீச்சுரம் வந்திருந்து இவரிடம் பாடங்கேட்டுக்கொண்டும் தாம் முன்

* அத்து - ஹத்து; அதிகார எல்லை.

† மூன்றாவதென்பது சுண்ணாம்பைக் குறிக்கும் ஒருசொல்.

னமே செய்துவைத்திருந்த திருவாரூர்த் திரிபந்தாதியைத் திருத்தஞ்செய்து கொண்டும் இருந்தனர்; அவர் அந்தப்பக்கத்து ஊர்களில் வியாபகராக இருப்பவர்; தாம் முன்னமே செய்து வைத்தும் அரங்கேற்றப்படாமலிருந்த *பிரமவித்தியாநாயகி பிள்ளைத்தமிழை இவர் மாயூரத்திலிருந்து வருவித்து அவருக்குக் காட்டி, "இதனை யாரிடமேனும் சொல்லி அரங்கேற்றுவிக்க வேண்டும். எனக்கு ரூபாய் ஐம்பது இப்பொழுது அவசரமாக வேண்டியிருக்கின்றது. யாரிடத்தேனும் சொல்லி முடிவுசெய்து பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு வாரும். † தம்பிக்குமட்டும் இது தெரிய வேண்டாம்" என்று சொல்லி அப்புத்தகத்தை அவரிடம் கொடுத்தனர். அவர் தமக்குத் தெரிந்த சிலரிடம் சொல்லிப்பார்த்தனர். அவரது முயற்சி பயன்படவில்லை.

சாமிநாத தேசிகர் செய்த உதவி.

அப்பால் திருவனந்தபுரம் காலேஜில் தமிழ்ப்பண்டிதராக இருந்த ஸ்ரீ சாமிநாத தேசிகருக்கு அப்புத்தகத்தை அனுப்பி மேலேகண்ட விஷயத்தைக் குறிப்பித்து ஒரு கடிதமும் எழுதினர். வழக்கம்போல் அக்கடிதத்தின் தலைப்பில் எழுதிய பாடல் வருமாறு:—

(விருத்தம்)

"அளிவளர் குணனு மேன்மே லருள்வளர் மனனு மோவாக்
களிவளர் செயலு மேவுங் ‡கண்வளர் நோக்குந் தீரா
ஒளிவளர் புகழும் வாய்ப்புற் றுருவளர் சிறப்பான் மிக்குத்
தெளிவளர் சாமி நாத தேசிக னினிது காண்க."

அந்தக் கடிதத்தையும் புத்தகத்தையும் பார்த்த அவர் ரூபாய் ஐம்பதைத் தபால் மூலம் உடனே அனுப்பினர். பணத்தையும் கடிதத்தையும் பெற்ற இவர் அப்போது அடைந்த மகிழ்விற்கு எல்லை இல்லை. இவர் மிகப் பாராட்டி அக்கடிதத்திற்கு விடையனுப்பினர்.

என்னுடைய தந்தையார் பூஜைசெய்துவந்த சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு அபிஷேகத்தின் பொருட்டு எங்கள் விருப்பத்திற்கு இணங்கி அந்தச் சாமிநாத தேசிகருக்கு அதன்பின்பு இவர் எழுதி ஒரு கவேசிருங்கம் வருவித்துக் கொடுத்தார். ஒரு சமயம் ஆறு

---

* முதற்பாகம், பக்கம், ௩௬௨ பார்க்க.

† ஆறுமுகத்தா பிள்ளைக்கு. ‡ கண் - தாட்சணியம்.

முகத்தா பிள்ளை முதலியோர் அசோகந்தளிரைப் பார்க்க விரும்பினார்கள்; அது தெரிந்து இவர் கடிதம் எழுத அத்தளிர்கள் உடனே அவரால் அடுத்த தபாலில் அனுப்பப்பட்டன.

எனக்குப் பாலபோத இலக்கணம் வாங்கித்தந்தது.

நான் பாடங்கேட்டுக்கொண்டு வந்த புத்தகம் முடிந்துவிட்டமையால், பாலபோத இலக்கணத்தைப் படிக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டேன். கும்பகோணத்திற்குச் சென்றிருந்த காலத்தில், அப்புத்தகத்தை எனக்கு இரவலாகக் கொடுக்கும்படி தியாகராச செட்டியாருக்கு இவர் சொன்னார். அவர், "நான் முதலில் வாசித்த புத்தகம் அதுதான். அதனாலேதான் எனக்கு இலக்கணத்தில் நல்ல பயிற்சியுண்டாயிற்று. அதனைப் பொன் போற் பொதிந்து வைத்திருக்கின்றேன். ஆதலால் அதை இரவலாகக் கொடுப்பதற்கு என் மனம் துணியவில்லை" என்று மறுத்துவிட்டார். இவர் அதை அப்படியே மனத்தில் வைத்திருந்து மறுநாள் விடிய ஐந்து நாழிகையளவில் எனக்குத்தெரியாமல் மெல்ல எழுந்து கும்பகோணம் காலேஜில் இரண்டாம் தமிழ்ப் பண்டிதராக இருந்த நாராயணசாமி பிள்ளை என்பவருடைய * வீட்டிற்குத் தனியே சென்று அவரை யெழுப்பி அவரிடமிருந்த பாலபோத இலக்கணத்தை வாங்கிக் கையில் வைத்துக்கொண்டு செய்ய வேண்டிய அநுஷ்டானங்களை விடியற்காலத்தில் அரிசிலாற்றிற் செய்துமுடித்துவிட்டு அவருடன் செட்டியார் வீட்டுத் திண்ணையில் வந்திருந்தனர். தூங்கிக்கொண்டிருந்த நான் வழக்கம் போலவே எழுந்து பார்க்கும்பொழுது படுக்கையில் இவர் காணப்படவில்லை. "முன்னரே தனியே எழுந்து சென்றுவிட்டார்களே! நாம் தூங்கிவிட்டோமே!" என்று நெஞ்சொடு சொல்லிக்கொண்டு அஞ்சி வாயிற்பக்கம் வந்தேன். அப்போது அங்கே யிருந்த இவர் என்னை அழைத்து, "இது பாலபோத இலக்கணம்; வைத்துக்கொண்டு படியும்" என்று கொடுத்தார். நான் திடுக்கிட்டு அதனை வாங்கிக்கொண்டேன். இவர் அநுஷ்டானம் செய்திருத்தலையும் நாராயணசாமி பிள்ளை உடனிருத்தலையும் அறிந்து அவருடைய வீட்டிற்கு இவர்சென்று

---

* அது தியாகராச செட்டியார் வீட்டிலிருந்து ஒரு மைல் தூரத்துக்குமேல் இருக்கும்.

அவருடைய புத்தகத்தை வாங்கி வந்திருக்கிறாரென்பதை அறிந்து இவ்வாசிரியப்பெருமானுடைய பேரன்பை நினைந்து உருகி ஸந்தியாவந்தனஞ் செய்து கொண்டு வந்து உடனே அதைப் பாடங்கேட்கத் தொடங்கினேன்; சில நாளில் அதை இரண்டு முறை பாடங்கேட்டு முடித்தேன். அதுவரையில் அவ்விலக்கணத்தை இவர் பாராதவராதலால் அதன் பெருமையையும் விசாகப்பெருமாளையருடைய ஞானத்தையும் பாராட்டினர்.

திரு ஆவூர்த்திரிபந்தாதியின் அரங்கேற்றம்.

முன்புகூறிய சிவப்பிரகாசபிள்ளை யென்பவர் தாம் இயற்றிய ஆவூர்த்திரிபந்தாதி முழுவதும் பிள்ளையவர்களால் திருத்தப்பட்ட பின்பு அதனை அரங்கேற்ற நிச்சயித்தார். அதனை அங்கீகரித்த ஆவூர்க்கோயில் தர்மகர்த்தா முதலியோர்கள் வந்து, "உடன்வருபவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு வந்து அரங்கேற்று தலைச்சிறப்பிக்க வேண்டும்" என்று இப்புலவர் சிகாமணியைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்கு இசைந்து இவர் ஆறுமுகத்தா பிள்ளை, சோழன்மாளிகை இரத்தினம் பிள்ளை முதலிய கனவான்களோடும் மாணாக்கர்களோடும் அவ்விடம் சென்றிருந்தார். இவர் வருவது தெரிந்து வேறு பலரும் அங்கே வந்திருந்தார்கள். அரங்கேற்றுவதற்கு முன்பு கோயிலாரைக்கொண்டு சிவசந்நிதியில் சிவப்பிரகாச பிள்ளைக்குப் பட்டுக்கட்டுதல் முதலிய மரியாதைகளை இவர் செய்வித்தார். அப்பால் அரங்கேற்றுதல் தொடங்கப்பெற்றது; தொடங்கிய தினத்தன்று சிலபாடல்கள் படிக்கப்பட்டு இவர் மாணாக்கருள் ஒருவரால் பொருள்கூறி உபந்யாஸம் செய்யப்பெற்றது. எஞ்சிய பாகம் படித்தலை மறுநாள்முதல் வைத்துக்கொள்ளலாமென்று நிச்சயித்து அங்கே ஆகாராதிகளை முடித்துக் கொண்டு எல்லோரும் மறுநாட் காலையிலே பட்டீச்சுரம் வந்துவிட்டார்கள். சிவப்பிரகாச பிள்ளையும் உடன்வந்தார்.

ஆறுமுகத்தா பிள்ளையின் கோபம்.

வந்தபின்பு தங்களுடைய கௌரவத்துக்குத் தக்கபடி வஸதியான இடத்தையும் ஆகார ஸௌகரியங்களையும் முன்னதாகவே கவனித்து அமைக்கவில்லையென்று சிவப்பிரகாச பிள்ளைமீது ஆறுமுகத்தா பிள்ளைக்கு மிகுதியான கோபம் உண்டாயிற்று; அவ

ரோடு பேசவில்லை; அவரை அங்கீகரிக்கக் கூடாதென்றும் எல்லோரிடமும் சொல்லி வந்தனர்.

"அரங்கேற்றுவதற்கு இன்று மாலையில் ஆவூருக்கு யாரும் போகவேண்டாம்; ஐயாவவர்களை மதியாமல் நடத்தின அவர் பழக்கத்தை இனி யாரும் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது" என்று எல்லாருக்கும் ஆறுமுகத்தா பிள்ளை வற்புறுத்திச் சொல்லிவிட்டனர். அதனை யறிந்த சிவப்பிரகாச பிள்ளை பலமுறை நயந்து கேட்டுக்கொண்டும் அவர் முகங்கொடுக்கவில்லை. எப்படியாவது அவருடைய கோபத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணிய சிவப்பிரகாச பிள்ளை,

(விருத்தம்)

"அனம்படியுந் தடப்பட்டீச் சுரமதனில் வருவாருக்
கனத்தை யிட்டுக்
கனம்படியும் புகழாறு முகப்புனிதன் றனைப்போலக்
காணே னென்று
மனம்படிந்து வந்தவென்னை யறியாது வந்தபிழை
வழியால் வந்த
சினம்படியிற் படியில்லாப் படிக்கிணைநீ யெனப்படித்தல்
திண்ண மாமே"

என்ற பாடலைச் சொல்லி, "என் குற்றத்தைப் பொறுத்தருள வேண்டும். உங்களுடைய கோபத்திற்கு நான் பாத்திரனல்லன்; என்னால் அது தாங்கமுடியாது" என்று பலமுறை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்டார்; கொண்டும் அவர் சிறிதும் தணியாமற் கோபக் குறிப்போடே முகங்கொடாமல் இருந்துவிட்டார்.

ஆறுமுகத்தா பிள்ளை எதைப் பொறுத்தாலும் பிள்ளையவர்களுக்கு யாரேனும் அபசாரஞ் செய்தால் அதைப் பொறார். அதுதான் அவருடைய கோபத்திற்குக் காரணம். அப்பால் இன்னது செய்வதென்று தெரியாதவராகிச் சிவப்பிரகாச பிள்ளை ஆகாரம் பண்ணாமல் மிகவும் வருந்திக்கொண்டிருக்கும் நிலைமையை இவர் கேள்வியுற்றனர்; உடனே அவரை வருவித்து,

(விருத்தம்)

"பரம்பரையே தமிழருமை யறிகுலத்தில் வந்துதித்த
பண்பா நண்பு
நிரம்பறிஞர் குழாந்தழுவப் பொலிந்தோங்கு சுகுணதயா
நிதியே வாய்மை

வரம்புரமச் சிவாயமுகின் மைந்தாநல் லாறுமுக்
மகிபா வென்மேல் [பார்
திரம்பெறுவெஞ் சினங்கொள்ளேல் கொள்ளுவது தருமமென்
செகத்தில் யாரே ”

என்னும் செய்யுளைப் பாடி அவர் கையிற் கொடுத்து, “நீர் இதைத் தம்பிக்குப் படித்துக் காட்டும்” என்று சொன்னார்; சிவப்பிரகாச பிள்ளை அங்ஙனமே செய்தனர். ஆறுமுகத்தா பிள்ளை கேட்டு நடையாற் செய்யுள் இன்னாரது என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு கோபம் தணிந்தனர்; பிறகு சிவப்பிரகாச பிள்ளைக்கு ஆகாரஞ் செய்வித்தனர்.

ஆவூர்த்திரிபந்தாதிச் சிறப்புப்பாயிரம்.

அப்பால் இவரிடம் ஆறுமுகத்தா பிள்ளை வந்து, “ஐயா வவர்கள்மட்டும் ஆவூருக்கு எழுந்தருள வேண்டாம்; மற்றவர்கள் போய்வரலாம்” என்றனர். அதனால் சிவப்பிர்காச பிள்ளையுடன் நாங்களும் வேறு சிலரும் ஒவ்வொரு தினத்திலும் மாலையிற் சென்று அரங்கேற்றிவிட்டு வந்தோம். அது முதற் பத்து நாள் வரையில் அரங்கேற்றுதல் நடந்தது; கடைசிநாளன்று சிவப் பிரகாச பிள்ளையின் விருப்பத்தின்படி இவர் அந்நூல் விஷயமாக,

(கட்டளைக் கலித்துறை)

“தேடு மரியயற் கெட்டா திருந்துஞ்சிற் றம்பலத்தே
ஆடு மழகர்தென் னாவூர்ப் பரம ரடிக்கணன்பும்
பீடும் படைத்த சிவப்பிர காசப் பெயர்க்கவிஞன்
நாடுங் கலித்துறை யந்தாதி நூறு நவின்றனனே”

என்ற ஒரு பாடலை இயற்றிக்கொடுத்து எல்லோரையும் அனுப்பினர். முடிவில் அது படிக்கப்பெற்றது. மாணாக்கர்களும் அந்நூலுக்குச் சிறப்புப்பாயிரங்களை இயற்றி அளித்தனர்.

‘இன்னும் சில வருஷம் படிக்கட்டுமே.’

குடும்ப ஸௌகரியத்தை உத்தேசித்து, “எனக்கு ஏதாவது ஒரு வேலை செய்விக்கவேண்டும்” என்று ஒருநாள் சந்தித்த பொழுது தியாகராச செட்டியாரை நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அப்பால் ஒரு சமயம் பட்டீச்சுரத்துக்கு அவர் வந்த போது, “கும்பகோணத்தில் எனக்கு வேண்டிய அன்பர்களாகிய

மூவர் நேடிவ் ஹைஸ்கூலென்று புதிதாக ஒரு கலாசாலையை ஏற்படுத்தப்போகிறார்கள்; அதில் தமிழ்ப்பண்டிதர் வேலைக்கு ஒரு தக்கவரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டுமென்று என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். பிரியமிருந்தால் நீர் அதனை ஒப்புக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது சம்பளம் ரூ. கரு-கிடைக்கும்; செய்விக்கிறேன்" என்றார். அச்செய்தியை இவரிடம் தெரிவித்தேன். அருகில் நின்ற செட்டியாரைப் பார்த்து இப்பெருந்தகையார், "தியாகராசு, சாமிநாதையர் இன்னும் சிலவருஷம் படிக்கட்டுமே; ஏன் அவசரப்படுகிறாய்? பின்னாலே கூடுமானால் இவரைக் கவனித்துக்கொள்" என்றார். அதனால் அம்முயற்சி நின்றது. பிற்காலத்தில் எனக்குத் தம் வேலையைச் செய்விக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் செட்டியாருக்கு உண்டானதற்குக் காரணம் இவர் சொல்லிய இந்த வார்த்தைதானென்றெண்ணுகிறேன்.

துரைசாமி பிள்ளைக்காகச் செய்த செய்யுட்கள்.

ஆறுமுகத்தா பிள்ளையின் குமாரராகிய துரைசாமி பிள்ளையை யாரேனும், "நீ யார்?" என்று கேட்டால் அவர், "திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து மஹாவித்துவான் திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களுடைய பேரனாகிய துரைஸாமி பிள்ளை" என்பார். அங்ஙனம் சொல்லும்படி ஆறுமுகத்தா பிள்ளை பழக்கியிருந்தனர்.

அவரை இவர் பட்டீச்சுரத்திலிருந்து ஒருமுறை சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் அழைத்துச் சென்றார். அப்பொழுது தேசிகர் அவரை, "நீ யார் அப்பா?" என்று கேட்க, அவர் மேற்கூறியவாறே விடை பகர்ந்தார். சில தினங் கழித்து மறுமுறை அவரையும் உடனழைத்துக்கொண்டு சென்றபோது,

"கண்ணன் மதனைக் கடிந்ததற்கேற் பப்புரப்பால்
பெண்ணனூருச்சுப் பிரமணிய—அண்ணா
திருவா வடுதுறையாய் சிற்றடியே னின்ப
மருவா வடுமாற வை"

என்னும் வெண்பா வொன்றை இயற்றி அதனை அவர் சொல்லும்படி இவர் செய்வித்தனர்; அங்ஙனமே அவர் அதனைத் திருத்தமாகச் சொல்லவே தேசிகர் கேட்டு மெச்சினார்.

மற்றொருமுறை இவர் ஒரு பாடலியற்றிப் பாடம் பண்ணுவித்து அவரை அழைத்துச் சென்றபோது, "இப்போது ஏதேனும் பாடலுண்டோ?" என்று தேசிகர் கேட்க அவர்,

(விருத்தம்)

"மாமேவு புகழ்த்திருவா வடுதுறைச்சுப் பிரமணிய
வள்ள லாய
தூமேவு குரவன்பேர் சொற்றவுட னென்பிறப்புத்
தொலைந்த தம்மா
பாமேவு மிதுகண்டும் பிறப்பொழிப்பா னிவனென்று
பலருஞ் சொல்வார்
தேமேவு நலந்தெரியென் னுவினையே புகழாத
செய்கை யென்னே"

என்ற பாடலைச் சொல்லி மகிழ்வித்தார்.

தனுக்கோடி முதலியாருக்குக் கடிதமெழுதியது.

இவர்பால் அன்புடையவரான *தனுக்கோடி முதலியா ரென்பவர், "எனக்குச் சம்பளத்தில் 20-ரூபாய் உயர்ந்திருக்கிறது. அது தங்களுடைய திருவருளே" என்று எழுதிய கடிதமொன்று ஒருதினம் இவருக்கு வந்தது. இவர் சந்தோஷப் பெருக்கினால் அவருக்கு உடனே,

"'ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு'

என்றதற்கேற்ப உங்களுக்குக் கிடைத்த செல்வம் ஏனையோர்க்கும் உரியதன்றோ?" என்ற ஒரு விடைக்கடிதம் எழுதுவித்து அனுப்பினர்.

'உடுக்கையும் பம்பையும் இல்லாததுதான் குறை.'

பிறர் பேசுங்காலத்தில் ஏதேனும் குற்றம் காணப்படின் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்பவர்களாக இருந்தால் இவர் மெல்லச் சொல்லித் திருத்துவர். அல்லராயின் அவர்கள் எது சொன்னாலும், "சரி, சரி; ஆம், ஆம்" என்று சொல்லிக் கொண்டேயிருப்பார்.

"காணாதாற் காட்டுவான் றான்காணான் காணாதான்
கண்டானாந் தான்கண்ட வாறு" (திருக்குறள், உகடு)

---

* முதற்பாகம் பக்கம், ககூடு பார்க்க.

என்பது இவருடைய பெரும்பான்மையான கொள்கை. தாம் தடுத்துச் சொல்வதனால் யாதொரு பயனுமில்லை யென்பது இவருடைய கருத்து.

ஒரு சமயம் கும்பகோணத்திற் பெரிய உத்தியோகஸ்தராக இருந்த ஒரு கல்விமானுக்கும் இவருக்கும் மிக்க பழக்கமுண்டாயிற்று. அவர் பலமுறை வற்புறுத்தி அழைத்தமையால் இவர் ஒரு நாள் பிற்பகலில் அவருடைய வீட்டிற்குச் சென்றனர். அப்போது தியாகராச செட்டியார், ஆறுமுகத்தா பிள்ளை முதலியோர்களும் உடன் சென்றார்கள். அந்த உத்தியோகஸ்தர் மகாவித்துவானாகிய இவராலே பற்பல அரிய விஷயங்களை அறிந்து கொள்ளலாமென்று நினையாமல் தாம் பலநாளாகச் சேகரித்து வைத்திருந்த வடமொழி தென்மொழியிலுள்ள நூல்களுக்கு வரன் முறையாகவன்றி நூதன முறையாகப் பொருள் செய்துகொண்டு, "இராமாயணத்திற்கு அர்த்தம் இவ்வாறு சொல்ல வேண்டும்; பாரதத்திற்கு அர்த்தம் இதுதான்; அவற்றிற்கு இதுவரையில் எல்லோரும் சொல்லி வருபவை பிழையான பொருள்கள்" என்று விபரீதமாகவே சொல்லி வந்தார். கேட்டுக்கொண்டிருந்த இவர் அவருடைய நிலைமையை அறிந்து யாதோர் ஆட்சேபமும் செய்யாமல் சிலசமயத்தில், "ஆம், ஆம்" என்றும் சில சமயத்தில், "சரி, சரி" என்றும் மொழிந்து வந்தார்.

இரவில் மணி பன்னிரண்டுக்கு மேலாயிற்று. உடனிருந்த தியாகராச செட்டியாருக்கு அந்த உத்தியோகஸ்தர்மேல் கோபம் உண்டானதன்றி அகாலம் ஆய்விட்டபடியால் அப்பாற் சென்று இத்தனை பேர்களுக்கும் எப்படி ஆகாரம் செய்விப்பதென்ற கவலையும் ஏற்பட்டது. நிறுத்த வேண்டுமென்று சொல்வதற்கும் அஞ்சினவராகிக் கடுகடுத்த முகத்தோடு ஒன்றும் சொல்லாமலே இருந்தார். அந்த உத்தியோகஸ்தர் தம்மிடம் வருபவரோடு இவ்வாறே நெடுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்துவிட்டு அகாலத்தில் அனுப்பிவிடுவது வழக்கம். அவர் ஒருவேளை இவர்களுடைய ஆகாரத்திற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கலாமோ என்ற சந்தேகம் உடன்சென்ற எங்களுக்கு இருந்தது.

பின்பு அந்த உத்தியோகஸ்தர் வழக்கம்போல, "சரி; நேரமாய்விட்டது; உங்களுக்குச்சிரமமாக இருக்கும்" என்று சொன்

ணர். அக்குறிப்பை யறிந்து இவர் புறப்பட்டு அந்த வீட்டின் வெளியே வந்தவுடன் செட்டியார் இவரை நோக்கி, "உங்களிருவர் கையிலும் * உடுக்கையும் பம்பையும் இல்லாததுதான் ஒரு குறை" என்று சொன்னார். இவர் பக்கத்தில் யாரேனும் அயலாருளரோ வென்று கவனித்துவிட்டு, "என்னப்பா உபத்திரவஞ் செய்கிறாய்? அவ்வாறு சொல்லாமல் நான் வேறு என்ன செய்கிறது? அவருக்கே தெரியவேண்டுமல்லவா? சில சமயங்களில் இந்த மாதிரியான மனுஷ்யர்களிடமும் போகும்படி நேரிடுகிறது; எல்லாம் கால விசேஷமே; படிப்பை யார் கவனிக்கிறார்கள்? தங்கள் கௌரவத்தையும் தங்கள் படிப்பையுமே பெரிதும் பாராட்டுகிறார்கள்; அதை ஒட்டித்தான் நாமும் போகவேண்டியிருக்கிறது; என்ன செய்யலாம்?" என்று செட்டியாரிடம் சொன்னார்.

சுப்பையா பண்டாரம் மாம்பழம் வாங்கிவந்தது.

பிள்ளையவர்களோடு உடனிருப்பவர்களிற் சுப்பையா பண்டாரமென்பவர் ஒருவர்; அவருடைய ஊர் திருவிடைமருதூர்; ஆறுமுகத்தா பிள்ளைக்கு மைத்துனர். தமிழிற் சிறிது பயின்றவர். தமிழ்ப் பாடல்களிற் பிற்காலத்தனவாகிய சிலவற்றை மனனஞ் செய்து வைத்திருப்பவர். அப்பயிற்சியையே ஆதாரமாகக் கொண்டு தம்முடைய வறுமைத்துன்பத்தை மாற்றிக்கொள்ளுதற்குப் பல ஜமீன்தார்கள் முதலியோர்களிடம் போய் அவர்கள் நோக்கம்போலவே நடந்து அவர்களுடைய நிலைமையை அறிந்து பழைய பாடல்களை அவர்கள் பெயருக்கு மாற்றிச்சொல்லியோ வேறு பாடல்களைச் சொல்லியோ அவர்களை மகிழ்வித்துப் பரிசு பெற்றுக் காலங்கழிக்கும் இயல்பினர். தோற்றப் பொலிவுள்ளவர்; பிள்ளையவர்களையன்றி வேறு யாரையும் மதியார்; தைரியசாலி. இவருடைய காரியங்களைக் கவனித்துக்கொண்டு வருபவர். பாடம் கேட்கும் வழக்கம் மட்டுமில்லை; அதிற் பிரியமுமில்லை.

ஒருநாள் பகற்போசனத்திற்குப்பின் பிள்ளையவர்களுடன் எல்லோரும் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது மேற்கூறிய சுப்பைய பண்டாரத்தை நோக்கி மைத்துனரென்ற முறைமையால் ஆறுமுகத்தா பிள்ளை, "சுப்பையா, நீ அநேகரிடஞ் சென்று

* உடுக்கையடிப்பவன் சொல்லச் சொல்ல எதிரிலுள்ளவன் பம்மையை முழக்கிவிட்டு ஆமாம் ஆமாம் என்று சொல்லுவான்.

சென்று நூதனமான பாடல்களைப் பாடிப் பரிசுகள்பெற்று வருவதாகச் சொல்லுகிறாயே ; அதனை நாங்கள் தெரிந்துகொள்ளும்படி இன்று கும்பகோணம் போய்த் தியாகராச செட்டியார் மீது ஏதாவது ஒரு பாடலியற்றிப் பரிசுபெற்று ஐயாவவர்களுக்குப் பிரியமான மாம்பழங்களை விலைக்கு வாங்கிவரமுடியுமா?'' என்றனர். அதனைக்கேட்ட இப்புலவர்பிரான் ஆறுமுகத்தா பிள்ளைக்குத் தெரியாதபடி, முடியுமென்று சொல்லும்வண்ணம் குறிப்பால் அவரைத் தூண்டினார். வெறு வாயை மெல்லுபவர்களுக்கு அவல் கிடைத்தாற் சொல்லவேண்டுமா? உடனே அவர் ஆறுமுகத்தா பிள்ளையை நோக்கி, "அவசியம் போய்ப்பாடல்செய்து சொல்லிக் காட்டி மகிழ்வித்துச் செட்டியாரிடம் பரிசுபெற்று மாம்பழம் வாங்கிக்கொண்டு வந்துவிடுவேன்" என்றார்.

ஆறு: ஒருநாளும் முடியாது.

சுப்: ஏன் முடியாது?

ஆறு: உனக்குப் படிப்பில்லையே!

சுப்: எனக்குப்படிப்பில்லை யென்பதை நீர் கண்டீரா? எவ்வளவோ இடங்களுக்குப்போய்த் திரவியமுதலியவற்றைப் பெற்று வருகிறேனே ; படிப்பில்லாவிட்டால் முடியுமா?

ஆறு: படிப்பில்லாத இடமாகப் பார்த்துத்தான் நீபோய் வருகிறாய். எனக்கும் பிறர்க்கும் அது நன்றாகத்தெரியுமே.

சுப்: தோட்டத்துப் பச்சிலைக்கு வீரியம்மட்டு என்பதுபோல் என்படிப்பை நீர் மதிக்கவில்லை.

ஆறு: செட்டியாரிடம் போனால் உன்னுடைய படிப்பு நன்றாக வெளியாகும்!

சுப்: அவர் என்ன செய்வார்?

ஆறு: உன் நரம்பை எடுத்துவிடுவார்; வெளிக்கிளம்பவொட்டார்.

சுப்: நான்தான் அவர் நரம்பை எடுத்துவிடுவேன். அவரிடத்தில் எனக்குக் கொஞ்சமேனும் அச்சம் இல்லை.

ஆறு: ஏன் அச்சமிருக்கும்? சிறிதேனும் படிப்பிருந்தாலல்லவோ படித்தவர்களிடத்தில் அச்சமுண்டாகும்; மகா மூடனாக இருக்கிற உனக்கு மகாபண்டிதராகிய அவரிடத்தில் எப்படி

அச்சமுண்டாகும்? நீ மாத்திரம் அவரிடம்போய் ஒரு பாடலைச் சொல்லுவாயாயின் உன் சரக்கு வெளியாகும்.

சுப்: நீர் இப்படிச்சொல்வது என்னுடைய கௌரவத்திற்குக் குறைவாக இருக்கிறது.

ஆறு: உனக்கு என்ன கௌரவமிருக்கிறது? இருந்தாலல்லவோ அது குறையுமென்று நீ கவலைப்படவேண்டும்?

சுப்: இருக்கட்டும். நீர் என்னசெய்யச் சொல்லுகிறீர்?

ஆறு: செட்டியார்மீது ஒருபாடல்செய்து பரிசுபெற்று மாம்பழம் வாங்கிக்கொண்டு இன்றுமாலைக்குள் வரவேண்டும். அப்படிச்செய்யா விட்டால் நீ மனுஷ்யனேயல்ல.

சுப்: நீரென்ன சொல்லுகிறது? அப்படிச் செய்யாவிட்டால் நான் மனுஷ்ய னல்லவென்று நானே சொல்லுகிறேன்.

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அவர் புறப்படுதற்குத் தொடங்கினர்.

அதனைக் கண்ட ஆறுமுகத்தா பிள்ளை வழக்கம்போலவே சயனத்துக்குப் போய்விட்டார். அவர் நன்ருகத் தூங்கிவிட்டாராவென்பதை அறிந்துவரச் செய்து இக்கவியரசர் தியாகராச செட்டியார் மீது புதிதாக ஒருபாடலை இயற்றி எழுதுவித்து எழுதிய ஏட்டைச் சுப்பையா பண்டாரத்தினிடம் கொடுத்தனர். "இப்பாடலை நன்ருகப் பாடம்பண்ணிக்கொண்டு சென்று தியாகராசினிடம் நீர் செய்ததாகவே சொல்லிக் காட்டிப் பணம்பெற்று மாம்பழம் வாங்கிக்கொண்டு இன்று மாலைக்குள்ளே வந்துவிடும். அவன் என்ன சொன்னலும் பயப்படாமல் எதிர்மொழி கொடும்; இதன் பொருளை நன்ருகத் தெரிந்துகொண்டுபோம்" என்று சொல்லிவிட்டு அங்கே நின்ற மாணுக்கராகிய சரவணபண்டார மென்பவரை அவருடன் போய் வரும்படி அனுப்பினர். அந்தப் பாடலின் பொருளை நன்ருக அவருக்குப் போதித்தனுப்பும் வண்ணம் எனக்குக் கட்டளையிட்டார். பின்பு தாம் வழக்கம் போலவே சிரமபரிகாரஞ் செய்துகொள்ளத் தொடங்கினர்.

சுப்பையா பண்டாரம் இவர் சொன்னபடி என்னிடம் அச்செய்யுளின் பொருளை நன்ருகத் தெரிந்துகொண்டு சட்டை முதலியன தரித்தவராகிக் கையிற் கோலொன்றை எடுத்துக்கொண்டு அந்தப் பாடலை நெட்டுருப்பண்ணிக் கொண்டும் பொருளைச் சிந்

தித்துக் கொண்டும் சரவணபண்டாரத்துடன் தைரியமுடைய வராகி ஊக்கமுற்றுக் கும்பகோணத்திற்குச் சென்று தியாகராச செட்டியாருடைய வீட்டையடைந்து விசாரித்தார். செட்டியார் இல்லை யென்பதை அறிந்து சுப்பையா பண்டாரம் அந்த வீட்டு வெளித் திண்ணையிலே இருந்தார்.

செட்டியார் ச-மணிக்குக் காலேஜிலிருந்து வந்தனர். வந்த வர் திண்ணையிலிருந்த அவரைக்கண்டு பரபரப்புடன், "ஐயா அவர்கள் வந்திருக்கிறார்களா?" என்று வினவவே, சுப்பையா பண் டாரம், "வரவில்லை; நான்மட்டும் இங்கே ஒரு காரியமாக வந் திருக்கிறேன்" என்றார். செட்டியார் வேகந் தணிந்து, "ஆனால் இங்கே இரும்; வந்துவிடுவேன்" என்று சொல்லி உள்ளே சென்று உத்தியோக உடைகளைக் களைந்துவிட்டு வேறு மடி யொன்றைத் தட்டுடையாக உடுத்திக்கொண்டு விசிறியும் கையு மாகப் புறத்தே வந்து இருந்தனர்; பின்பு, "நீர் இவ்வளவு படா டோபமாக வந்த காரியமென்ன? வேறு யாரையேனும் பார்க்க வந்தீரா? ஐயாவவர்கள் ஏதாவது சமாசாரம் சொன்ன துண்டா?" என்று கேட்டார்.

சுப்: இல்லை; நான் உங்களைத்தான் பார்க்க வந்திருக்கிறேன். வந்தது ஒரு காரியத்தை உத்தேசித்து; உங்கள்மீது ஒரு பாட லும் செய்துகொண்டு வந்தேன். தனியே எங்காவது சென்றால் இந்த வேஷத்தோடுதான் நான் போவதுவழக்கம்; ஐயாவவர்க ளுடன் வந்தால் சாதாரணமாக வருவேன்.

தியாக: பாடல் செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறேனென்று சொல்லுகிறீரே! உமக்குப்பாடல் செய்கிற வழக்கமுண்டோ?

சுப்: ஏன் இல்லை? நான் செய்யுள் செய்வேனென்பது உங்க ளுக்குமட்டும் தெரியாது. பல இடங்களுக்குப் போய்ப் போய்ப் பாடிப் பாடிப் பரிசுபெற்று வருவது எனக்கு வழக்கம்; என்னு டைய காலக்ஷேபத்திற்கு அதுதானே வழி. இது பலருக்கும் தெரியுமே.

தியாக: நீர் வெளியிடஞ் சென்று யாசகம் செய்துகொண்டு காலக்ஷேபம் செய்வதுண்டென்பதுமட்டும் தெரியும். பாடல் செய்துகொண்டுபோய்ச் சம்பாதித்து வருவது இதுவரையில் எனக்குத் தெரியாது. பாடுவதென்றால் படித்திருக்கவேண்டுமே!

சுப்: ஏன் படிக்கவில்லை? படித்திருக்கிறேனென்று சிலரைப் போல நான் பறையறைந்துகொண்டு திரிகிறதில்லை.

தியாக: படித்தவர்களெல்லாம் படித்திருக்கிறோமென்று சொல்லிக்கொண்டுதான் திரிகிறார்களா? நீர் சொல்வது நன்றாக இல்லையே. படித்திருந்தால் எப்படியும் பிறருக்குத் தெரியுமல்லவா? உம்மிடத்திற் புஸ்தகம் இருத்தலை நான் ஒருபொழுதும் கண்டதில்லையே. படிப்பிற்குரிய அடையாளத்தையும் உம்மிடம் இதுவரையில் நான் காணவில்லை. பிள்ளையவர்களோடு வந்து ஆகாரம் பண்ணிப் போவதை மட்டும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். அந்த மதிப்புத்தான் உமக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. மற்றவர்களைப்போலவே நீர் படித்துக் கொண்டிருந்ததையாவது பாடங் கேட்டதையாவது நான் இதுவரையிற் பார்த்ததுமில்லை; கேட்டதுமில்லை. அந்த விஷயம் இருக்கட்டும். நீர் செய்துகொண்டு வந்ததாகச் சொன்ன பாடலைச் சொல்லும்; கேட்கிறேன்.

சுப்:

புண்ணியமெல் லாந்திரண்ட வடிவென்கோ குறுமுனிவன்
பொதிய நீத்திங்
கண்ணியதோர் வடிவென்கோ தமிழிலுள பலகலைகள்
அனைத்துங் கூடி
நண்ணியதோர் வடிவென்கோ பின்னுமெந்த வடிவமென
நாட்டு கோயான்
மண்ணியமா மணியனைய தியாகரா சப்புலவன்
வடிவந் தானே.

தியாக (புன்னகைகொண்டு): இதனை இன்னும் ஒருமுறை சொல்லும்.

சுப்: நல்லது அப்படியே. (பாடலை மறுபடியும் சொன்னார்.) எப்படியாவது என் பாடலை உங்கள் காதிற் போட்டு நன்மதிப்பைப் பெற்றுச் செல்லவேண்டுமென்றே இங்கு வந்தேன்.

தியாக: இருக்கட்டும்; இந்தப் பாடலை நீரே செய்தீரா? வேறு யாரேனும் செய்துகொடுத்தார்களா? உமக்கு இப்படிப் பாட வருமா?

சுப்: ஏன் வாராது? நானே செய்தேன்.

தியாக: இதனை ஐயா அவர்களியற்றிய பாடலென்றே நிச்சயிக்கிறேன். எதற்காக இதை உம்மிடம் பாடிக் கொடுத்தார்கள்?

சுப் : நீங்கள் இப்படிச் சொல்வது எனக்கு மிகவும் மானக் குறைவாக இருக்கிறது.

தியாக : நீர் செய்ததுதானா? உண்மையைச் சொல்லும்.

சுப் : அதில் என்ன சந்தேகம்?

தியாக : பொருள் சொல்லுவீரா?

சுப் : திவ்யமாச் சொல்லுவேன்.

தியாக : முழுவதற்கும் சொல்லவேண்டாம். இதிலுள்ள 'என்கோ' என்பதற்குமட்டும் பொருள் சொன்னாற் போதும். சொல்லும்; கேட்கிறேன்.

சுப் : அதற்கு, என்பேனோ வென்பது பொருள்.

தியாக : 'என்கோ' என்னும் சொற் பிரயோகத்தை வேறு எந்த நூலில் எந்த இடத்திற் கண்டிருக்கிறீர்? சொல்லும்.

சுப் : இடம் ஞாபகமில்லை.

தியாக : இடம் தெரியாதபோது நீர் இந்தச் சொல்லை அறிந் தது எப்படி? எனக்குச் சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது.

சுப் : நீங்கள் செய்யும் செய்யுட்களில் பிரயோகிக்கிற சொற் களுள்ள இடங்களெல்லாம் உங்களுடைய ஞாபகத்திலிருக்குமா? பழக்கத்தினாலே வந்துவிடுமல்லவா?

தியாக : வீண் பேச்சை இப்பொழுது நீர் பேசவேண்டாம். இந்தப் பாடலை எதற்காக அவர்கள் செய்தனுப்பினார்கள்? சொல்லும்.

சுப் : திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுகிறீர்களே. நான்தான் பாடி வந்தேன். வந்த காரியத்தைக் கேட்டு முடித்து அனுப்பக் கூடுமானால் அனுப்புங்கள். இல்லையானால் முடியாதென்று சொல்லி விடுங்கள்.

தியாக : சரி. இதில் 'என்கோ' என்பதில் ஓகாரத்தை ஏற்ற மொழி எது? ஓகாரம் என்ன பொருளில் வந்தது? சொல்லும்.

சுப் : நீங்கள் பாடிய பாடல்களிலுள்ள சொற்களுக்கெல்லாம் இலக்கணம் சொல்லுவீர்களா?

தியாக: வீணை தைரியப் பேச்சினால் ஒரு பயனும் இல்லை காணும்! இந்தச் செய்யுள் நீர் பாடியது அன்றென்பதை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டுவிட்டேன். நீர் என்ன சொன்னாலும் நம்பேன். இந்தமாதிரி பாடுகிறதென்றால் எவ்வளவு படித்திருக்க வேண்டும்?

சுப்: படிக்காமலே கம்பன் காளிதாஸன் முதலியோர் பாடவில்லையோ?

தியாக: அவர்கள் படிக்கவில்லையென்பதை நீர் கண்டீரா?

சுப்: வரகவியென்று சிலர் இப்பொழுதும் இருப்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? அவர்களெல்லாம் படித்துத்தானா பாடுகிறார்கள்? அருமையான வார்த்தைகளெல்லாம் அவர்கள் வாக்கிற் காணப்படவில்லையா?

தியாக: இவ்வளவு வார்த்தைகளும் நீர் படிக்கவில்லை யென்பதை நன்றாகக் காட்டுகின்றன. இருக்கட்டும். இந்தப் பாட்டை நீரே செய்ததாகச் சத்தியம் செய்வீரா?

சுப்: இதோ செய்கிறேன்; எந்த மாதிரியாகச் செய்யவேண்டும்?

தியாக: துணியைப் போட்டுத் தாண்டவேண்டும். அது செய்வீரா?

சுப்பையா பண்டாரம், "இதோ தாண்டுகிறேன்" என்று சொல்லித் தமது அங்கவஸ்திரத்தைக் கீழே குறுக்கே போட்டுவிட்டார். தியாகராச செட்டியார் நடுநடுங்கி அவர் கையைப்பிடித்துக் கொண்டு, "நீர் சத்தியஞ்செய்தாலும் இப்பாடலை நீர் செய்ததாக நான் நினையேன். துணியைத் தாண்ட வேண்டாம். நீர் வந்த காரியம் இன்னதென்று சொல்லிவிடும். உமக்குவேண்டியவற்றைக் கொடுக்கிறேன்; வீணாக ஏன் பொய்சொல்லுகிறீர்?" என்று நயமாகக் கேட்கவே அவர் நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் உள்ளபடியே சொல்லிவிட்டார்.

செட்டியார் உடனே பழக்கடை சென்று மிகவும் உயர்ந்தனவாக ருo-மாம்பழங்களை விலைக்கு வாங்கி இரண்டு தென்னங் குடலைகளில் அடக்கி ஒருகுடலையை அவருடன் வந்த சரவண பண்டாரத்தினிடத்தும் மற்றொன்றை ஒருகூலியாளிடத்தும் கொடுத்து

உடன் செல்லும்படி சொல்லிச் சுப்பையா பண்டாரத்தை அனுப்பி விட்டார். அந்த இருவரும் தமக்குப் பின்னேவரச் சுப்பையா பண்டாரம் அவர்களுக்கு முன்னே விரைவாகப் பட்டீச்சுரம் வருவாராயினர்.

பட்டீச்சுரத்தில் இப்புலவர்பிரான் நித்திரை கலைந்து எழுந்து, "பண்டாரம் கும்பகோணஞ்சென்றாரா?" என்று விசாரித்து விட்டுப் பாடஞ்சொல்லத் தொடங்கினர்; தொடங்கினாலும் பாடஞ் சொல்லுவதில் மனம்செல்லவில்லை; சுப்பையா பண்டாரத்தின் விஷயத்தில் இவருக்குக் கவலையுண்டாயிற்று; "தியாகராசு சுப்பையாவை என்னசெய்கிறானோ? என்ன கேள்விகள் கேட்கிறானோ? சும்மாவிட மாட்டானே! சுப்பையா விழிக்கக் கூடுமே!" என்று எங்களிடம் சொல்லிக்கொண்டேயிருந்தார். சூரியாஸ்தமனத்திற்கு முன்னதாகவே புறப்பட்டு வழக்கப்படி அவ்வூரின் தெற்கேயுள்ள திருமலைராயனாற்றங்கரைக்குச் செல்லாமற் கும்பகோணத்திற்குச் செல்லும் வழியை நோக்கி வடக்கே சென்று அங்குள்ள ஒரு குளக்கரையில் சுப்பையா பண்டாரத்தின் வரவை எதிர்பார்த்து வடதிசையை நோக்கிக் கொண்டே நின்றார். நானும் உடன்சென்று அருகில் நின்றேன். சுப்பையா பண்டாரம் வரவில்லை. இவருக்குக் கவலை அதிகமாயிற்று; "யாராவது வருகிறதாகத் தெரிகிறதா? பாரும்" என்றார். பார்த்து நான், "ஒன்றும் தெரியவில்லை" என்றேன். "பார்த்துக் கொண்டே நின்று யாராவது கண்ணுக்குத் தோற்றினால் உடனே சொல்லும்" என்றார். அங்ஙனமே நான் வடதிசையை நோக்கி நிற்கையில் மூன்று உருவங்கள் முதலில் கண்ணுக்குத் தோற்றின.

நான்: மூன்று உருவங்கள் தோற்றுகின்றன.

மீ: அவர்களாக இருக்குமோ? சரவண பண்டாரம் மிகவும் உயரமுள்ளவனாதலால் அதைக்கொண்டு கண்டுபிடிக்கலாமே.

நான்: மூவரில் ஒருவருடைய உருவம்மட்டும் உயரமாகவே தெரிகிறது; அவர் சரவணபண்டாரமாகவே இருக்கலாம்.

மீ: பின்னும் நன்றாகக்கவனியும். தலையில் ஏதேனும் இருப்பதாகத் தெரிகிறதா?

நான் (அவர்கள் நெருங்க நெருங்க): ஒருவர் தலையில் ஏதோ ஒரு குடலை தெரிகிறது. வேறொருவர் தலையிலும் ஒரு குடலை காணப்படுகிறது.

மீ : சுப்பையா பண்டாரம் வருகிறாரா ?

நான் : வருகிறார்.

அவர் வருவதை நோக்கி அவரோடு பேசவேண்டுமென்ற ஆவலுடன் இவர் நிற்கையில் அவர் வேகமாக அருகில் வந்து இவரை நோக்கி, "என்ன ஐயா? உங்களை நான் பரமஸாது வென்று எண்ணியிருந்தேன். பெரிய ஆபத்திலே கொண்டுவந்து விட்டீர்கள். என்னை அவமானத்துக்குள்ளாக்கிவிட்டு வேடிக்கை பார்க்கிறீர்களே. நீங்கள் இவ்வளவு செய்வீர்களென்று இதுவரையில் நான் நினைக்கவில்லை. அந்த மனுஷ்யர் புலிபோலே என்னை உறந்துவிட்டாரே" என்றார்.

மீ : என்ன ? என்ன ?

சுப் : என்னவா ? நீங்கள் பாடல்செய்து கொடுத்தீர்களே ! அந்தப்பாடலை என்னுடைய சக்திக்கு ஏற்றபடி செய்துதர வேண்டாமா ? அதில் நீங்கள் செய்ததாக நினைக்கும்படி ஏதோ அடையாளம் வைத்துப்பாடிவிட்டீர்களே. நான் பாடிக் காட்டும்பொழுது, 'என்கோ என்பதற்கு என்ன அர்த்தம் ? இந்தப் பிரயோகம் எந்த நூலில் வந்துள்ளது ? இலக்கணமென்ன?' என்று பல கேள்விகளைக்கேட்டு அந்த மனுஷ்யர் உபத்திரவம் செய்து என்பிராணனை வாங்கிவிட்டார். நான் சத்தியம் பண்ணிக்கொடுப்பதாகச் சொல்லியும் அவர் நம்பவில்லை.

மீ : அப்பால் நீர் எப்படி அவனிடம் தப்பி மாம்பழம் வாங்கி வந்தீர் ?

சுப் : பிற்பாடு சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது அதைச் சொல்ல எனக்கு இஷ்டமில்லை.

இவ்வாறு சொல்லுகையில் அவர்முகம் கோபக்குறிப்பை மிகவும் புலப்படுத்தியது. இவர் அந்நிலையை உணர்ந்து, "சரி; வீட்டுக்குப்போம்" என்றார்.

சுப்பையா பண்டாரம் தமக்குப் பின்னேவந்த இருவருடனும் வீட்டிற்குச் சென்றார். திண்ணையிலிருந்த ஆறுமுகத்தாபிள்ளை அவரைக்கண்டு, "என்ன சுப்பையா ! போய்வந்தாயா ? என்ன குடலைகள் ? மாம்பழக்குடலைகளா ? செட்டியாரைப் பார்த்தாயா? புதியபாடல் சொன்னதுண்டா? அவர் பழம்வாங்கிக்கொடுத்

தாரா? கௌரவத்திற்காக நீயே சொந்தப்பணத்தைக் கொண்டு வாங்கிவந்தாயா? உண்மையைச் சொல்" என்றார்.

சுப்: ஒருபாடல் செய்து சொல்லிக்காட்டிச் செட்டியாரை மகிழ்வித்தேன். அவரே பழக்கடைக்கு வந்து பழங்கள் வாங்கிக் கொடுத்தார். அவர் அனுப்பிய ஆளே இவன்.

ஆறு: உன்னுடைய பாடலுக்காக அவர் பழம் வாங்கிக் கொடுத்திருந்தால் அவரைப்போலத் தெரியாதவர்கள் இல்லையென்று நான் உறுதியாகச் சொல்வேன்.

பின்னும் இப்படியே இருவரும் மேன்மேலும் வாக்குவாதம் செய்துகொண்டிருக்கையில் இக்கவிஞர்சிரோமணி அங்கே வந்து, "தம்பி, இவரை விட்டுவிடுங்கள்; கோபத்தோடு இருக்கிறார்" என்று சொல்ல அவர் எழுந்து வேறிடம் சென்றார். எல்லாரும் தத்தம் இடம் சென்றார்கள். பின்பு அந்த மாம்பழங்களை எல்லாரும் வாங்கி யுண்டு திருப்தியுற்றுச் சுப்பையா பண்டாரத்தை வாழ்த்தினார்கள்.

மறுநாள் செட்டியார் பாடல்பெற்ற ஸந்தோஷத்தாற் பட்டீச்சுரத்துக்கு வந்து பிள்ளையவர்களை நோக்கி, "என்ன? நேற்றுப் பெரிய வேடிக்கை செய்துவிட்டீர்களே!" என்று சொல்லிவிட்டு எல்லாவிஷயங்களையும் விவரமாகச் சொன்னார்; கேட்டு யாவரும் நகைத்தார்கள்.

திருச்சிராப்பள்ளி சென்றது.

பட்டீச்சுரத்தில் இருந்துவருகையில், ஆறுமுகத்தாபிள்ளையின் குடும்பக்காரியமாக இவர் பரிவாரங்களுடன் ஒருநாள் திருச்சிராப்பள்ளிக்குப் புறப்பட்டார். நீடாமங்கலம் வரையில் சாலைவழியே வண்டியிற் சென்றார். நல்ல மரச்செறிவுள்ள சாலையைக் கண்டால் வண்டியிற் செல்லாமல் நடந்தேசெல்லுவதும் பாடம் சொல்லுதல் நூலியற்றுதல் முதலியவற்றை அப்பொழுது மேற்கொள்ளுதலும் இவருக்கு இயல்பு. அப்பொழுது இவர் செய்யும் காரியம் எதுவும் நன்றாக நடைபெறும். அங்ஙனம் அச்சாலையிற் செல்லும்பொழுதுதான் திருப்பெருந்துறைப் புராணத்துள்ள பெருந்துறைப் படலத்தில் ௩க-ஆவதிலிருந்து ௬0-ஆவது வரையிலுள்ள பாடல்கள் இயற்றப்பட்டன. அவற்றை எழுதிக்கொண்டு நானும் உடன்சென்றேன்.

அப்பால் நீடாமங்கலத்தில் ரயில்வண்டியிலேறித் திரிசிரபுரம் சென்று கீழைச் சிந்தாமணியிலுள்ள சொர்க்கபுரமடத்தில் இவர் தங்கினார். அந்த நகரத்தில் பத்துநாட்கள் இருந்தார். இவர் அங்கே வந்திருப்பதைக் கேள்வியுற்ற பழைய மாணாக்கர்களும் முக்கியமான பிரபுக்களும் காலைமாலைகளில் வந்துவந்து அளவளாவி ஆனந்தித்துத் தாம் படித்துவந்த நூல்களில் தமக்குள்ள ஐயங்களைத் தீர்த்துக்கொண்டு சென்றனர். பலர் திருப்பெருந்துறைப் புராணத்துள்ள பாடல்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். காப்பிய இலக்கணங்களைச் சுவை ததும்ப அமைத்துப்பாடும் முறை இவர் புராணங்களில் மிகுதியாகக் காணப்படுமாதலால் இவர் இயல்பை அறிந்த பலர், 'நாட்டுச் சிறப்பைக் கேட்க விரும்புகிறோம்; நகரச் சிறப்பைக் கேட்க விரும்புகிறோம்' என்று தனித்தனியே தத்தம் ஆவலை வெளியிட்டு அங்ஙனமே அவ்வப் பகுதிகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர்.

சிலர் இடையிலே இவராற் செய்யப்பட்ட வேறு புராணங்களிலும் பிரபந்தங்களிலுமுள்ள பாடல்களைக்கேட்டு அவற்றில் அமைந்திருக்கும் கற்பனை நயங்களைப் பாராட்டினர். சிலர் தாம் இயற்றிய நூல்களைப் படித்துக் காட்டித் திருத்திக்கொண்டு சிறப்புப்பாயிரம் பெற்றனர். அக்காலங்களிற் சில பாடல்களுக்குப் பொருள் சொல்லிவிட்டு இவர் பதசாரம் சொல்லுதல் மிகவும் ஆச்சரியகரமாக இருந்தது.

சதாசிவபிள்ளை பாடல்.

அங்ஙனம் வந்து செல்லும் பழைய மாணாக்கர்களிற் சிலர் அன்பின் மிகுதியால் இவர்மீது நூதனமாகப் பாடல்கள் இயற்றிப் படித்துக் காட்டிச் செல்வதுண்டு. அப்பாடல்கள் அருமையாக இருக்கும். அவற்றுள்ளே *சதாசிவபிள்ளை யென்பவர் இயற்றிய துதிகவிகளில்,

(விருத்தம்)

“என்னகத்தி லவிச்சைகெட மெய்ஞ்ஞானக் கதிர்வீசும்
 இளம்பொன் றன்னைத்
தன்னகத்துச் சார்ந்தாரைத் தானுக்கு மேருவையித்
 தரணி தாங்கும்

* பக்கம், ௩௧.

பன்னகத்தின் மமதைகெடப் பாவிடியைத் தருமுகிலைப்
பன்ஞா னங்கள்
மன்னகத்து மீனாட்சி சுந்தரநா வலனடியை
வணக்கஞ் செய்வாம்"
[பொன் - சூரியன்]

என்ற பாடல் மட்டும் ஞாபகத்தில் இருக்கின்றது. இச்செய்யுள் இவரிடத்தில் மாணாக்கர்கள் கொண்ட அளவற்ற அன்பைப் புலப்படுத்துகின்றது. அந்தப் பத்துநாளும் ஆனந்தத்தை விளைவித்தன.

காலப்போக்கு.

ஒவ்வொருநாளும் ஏதேனும் அருகிலுள்ள ஒவ்வொருகோயிலுக்குச் சென்று இவர் ஸ்வாமி தரிசனஞ் செய்துவிட்டு வருவார்; அச்சமயத்தில் அந்தத் தலசரித்திரம், அதன் சம்பந்தமான தேவாரம், நூல்கள், தனிப்பாடல் முதலியவை இன்னவையென்று எங்களுக்கு எடுத்துரைப்பார்; அங்கே உள்ளவர்களைக் கொண்டும் எங்களுக்கு அவற்றைச் சொல்லச்செய்வார். இடையே சந்திப்பவர்களில், "நீங்கள் இவ்வூரைவிட்டுப் போனபின்பு இதற்குள்ள சோபை போய்விட்டது" என்போர் சிலர்; "உங்களால் இந்த ஊர் மிக்க கீர்த்தியை நாளுக்குநாள் அடைந்து வருகின்றது" எனப் பாராட்டுவோர் சிலர்; "உங்களுடைய அருமையான நூல்களை அடிக்கடி கேட்டு இன்புற இயலவில்லையே என்று வருந்துகின்றோம்" என்பவர் சிலர்; "இனி இந்த ஊருக்கு வந்துவிடுங்கள்" என்பவர் சிலர். சிலர் தங்கள் தங்கள் வீடுகளுக்கு அழைத்துச் சென்று விருந்து செய்வித்து உபசரித்து அனுப்பினர்.

உபதேசியார் ஆட்சேபித்தது.

ஒருநாள் வரகனேரிச் சவரிமுத்தாபிள்ளை யென்னுஞ் செல்வர் இவரை அழைத்துச்சென்று அவ்வூர் அக்கிரகாரத்திலுள்ள ஒரு வீட்டில் விருந்து செய்வித்து உபசாரத்துடன் தம்முடைய வீட்டிற்கு அழைத்துப்போனார். அவர் பெரியபுராணத்தில் அதிபத்த நாயனார் புராணத்திற்குப் பொருள்சொல்லவேண்டுமென்று இவரைக் கேட்டுக்கொண்டனர். இவர் சொல்லிவருகையில் தமிழ்க் கல்விமானாகிய கிறிஸ்தவமத உபதேசியாரொருவர் அங்கேவந்தார். இடையிடையே மனம்பொறாமல் அவர் துராட்சேபம்

செய்துகொண்டேயிருந்தனர்; அப்பொழுது அப்பொழுது இவர் சமாதானஞ் சொல்லிவந்தும் மேன்மேலே அவர் இவருடைய பெருமையை அறியாமல் கேள்விகேட்டுவந்தனர். அவர் நோக்கத்தை யறிந்து, இவர்பாலுள்ள அன்பின் மிகுதியாலும் மதிப்பாலும் சவரிமுத்தாபிள்ளை பேசாமலிருக்கும்படி அவ் வுபதேசியாருக்கு முதலிற் கூறினர்; அப்படியும் அவர் அடங்காமையால் அவரை எழுந்து போகும்படி கண்டித்துச் சொல்லிவிட்டார்; அவர் திரும்பிப்பாராமல் விரைவாகப் போயினர். இவர் அவ் வுபதேசியாரை அன்புடன் அழைத்து, "ஐயா, ஞாபகமிருக்கட்டும்; மறவாதீர்கள்" என்றார். எங்களுக்கு அது மிகவும் வியப்பாக இருந்தது; இவருடைய பொறுமையைப் பாராட்டினேம்.

தஞ்சாவூர் சென்றது.

காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு இவர் திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து புறப்பட்டுப் பட்டீச்சுரம் வந்துவிட்டார். அங்கே சிலதினம் இருந்துவிட்டு ஆறுமுகத்தாபிள்ளையின் குடும்பக்காரியம் ஒன்றன் நிமித்தம் தஞ்சாவூருக்குப் புரட்டாசி மாதம் முதலிற் சென்றார். கரந்தையிலுள்ள திருவாவடுதுறை மடத்தில் இவர் ஒருமாத காலம் தங்கியிருந்தனர். இவர் மாணாக்கரும் மார்ஷல் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமான ஐயாசாமி பிள்ளை யென்பவரும் இலக்கணம் இராமசாமி பிள்ளை யென்பவரும் கோ. இராமகிருஷ்ண பிள்ளையென்பவரும் வேறு சிலரும் அடிக்கடி வந்துவந்துபார்த்துப் பார்த்துத் தாங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டியவற்றை அறிந்துகொண்டும் இவருக்கு ஆகவேண்டியவற்றைக் கவனித்துவிட்டும் சென்றனர். அப்பொழுது ஐயாசாமி பிள்ளை கல்லாடம்முழுவதையும் பாடங்கேட்டு முடித்தனர். இவர் விஷயத்தில் அவர் காட்டிவந்த அன்புடைமையும் கவனிப்பும் அதிகம். திருவையாற்றிலிருந்த முத்துசாமிபாரதியாரென்பவர் அடிக்கடிவந்து தமக்குள்ள சந்தேகங்களைக் கேட்டுப் போக்கிக்கொண்டனர். இப்படியே வந்து சென்றவர்கள் பலர்.

சின்னத்தம்பியா பிள்ளை.

தஞ்சாவூரை அடுத்த ரெட்டிபாளையமென்னும் ஊரிலுள்ள பெரிய மிராசுதாராகிய சின்னத்தம்பியாபிள்ளை யென்பவர் தஞ்சைக்கு இவர் வந்திருப்பதைக் கேள்வியுற்றுத் தாமே

வந்து பார்த்து அளவளாவி இவருடைய செய்யுள் நயங்களைத் தெரிந்து பெரிதும் இன்புற்று முடிவில் தக்க திரவிய ஸஹாயம் முதலியவற்றைச் செய்துவிட்டுச் சென்றார். அப்பால் இவர் அவருடைய அன்புடைமையில் ஈடுபட்டு,

(விருத்தம்)

"மழைபொழியு முகிலென்கோ வானுயர்கற் பகமென்கோ
மகிழ்ந்தெஞ் ஞான்றும்
தழையுமிரு நிதியென்கோ தருசிந்தா மணியென்கோ
தாவா மேன்மை
விழையுமொரு சுரபியென்கோ புண்ணியமென் கோவரன்றீ
விழிநே ராகாக்
கழைமதவேள் நிகர்சின்னத் தம்பிமகி பாலாநின்
கையைத் தானே"

என்றபாடலை முதலில் அமைத்து ஒரு கடிதம் எழுதியனுப்பினர்.

முத்துக்குமார பத்தரைப் பாராட்டியது.

அந்தக்காலத்தில் தஞ்சாவூரில் இருந்தவரும் பித்தளையில் நுட்பமான சிற்ப வேலைசெய்வதில் அதிகத்திறமையுடையவரும் தமிழ் நூலறிவிற் சிறந்தவரும் சிவபக்திச் செல்வருமாகிய முத்துக்குமார பத்தரென்பவர் இவருடைய பூஜைக்கு உபயோகமாகக் கற்பூரப் பஞ்சஹாரத்தித் தீபமொன்றும் ஊதுவத்திச்செடியொன்றும் அரிய வேலைப்பாடுள்ளனவாகச் செய்து அவற்றைப் பல அன்பர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்த இவரிடம் சேர்ப்பித்தனர். இவர் அவற்றை ஏற்று மகிழ்ந்து அவரது அன்புடைமையையும் அவற்றின் வேலைப்பாட்டையும் பாராட்டிவிட்டு,

(வெண்பா)

"மொய்வேலை சூழுலகில் முத்துக்கு மாரபத்தன்
கைவேலை போலநாம் கண்டதில்லை—அவ்வேலை
செய்யு மவற்குத் திறல்விச் சுவகருமன்
கையும் பொழியும்பொன் காண்"

என்ற செய்யுளை இயற்றி அளித்தனர். இவருடைய மனத்தில் எழுந்த சந்தோஷமே விரைவில் அப் பாடலாக வந்ததை உணர்ந்து அங்கிருந்தவர்கள் மகிழ்ந்தார்கள்.

பிரான்மலை ஓதுவார்.

பின்பு ஒருநாள் பிரான்மலையிலிருந்து ஓதுவார் ஒருவர் மிக்க ஆவலோடு இவரைப் பார்க்க வந்தார். அவர் தேவாரங்களைச் சாரங்கி யென்னும் வாத்தியத்தில் அமைத்துப் பண்ணோடு ஓதுதலில் வல்லவர்; பல வித்துவான்களுடைய கீர்த்தனங்கள் அவருக்குப் பாடமுண்டு; குணவான். அவருடைய ஞானத்தையும் விருப்பத்தையும் பக்தியையும் அறிந்து தம்முடைய பூஜாகாலத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் தேவாரமோதுவதுடன் நல்ல கீர்த்தனங்களையும் பாடும்படி இவர் நியமித்து மாதவேதனங் கொடுத்து வந்தார். அவர் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு அப்பணியை நாடோறும் செய்து வருவாராயினர். திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தை அரங்கேற்றி மீளும் வரையில் உடனிருந்து விட்டு அப்பால் விடைபெற்று அவர் தம்மூர் சென்றார்.

---

8. திருப்பெருந்துறைப் புராண அரங்கேற்றம்.

விருத்தமும் கீர்த்தனமும்.

பின்பு இப்புலவர் கோமான் தஞ்சையிலிருந்து பட்டீச்சுரத்திற்கு வந்து அங்கே சில தினம் இருந்தனர். அப்பால் திருவாவடுதுறைக்குப் புறப்படுகையில் முன்பு கூறிய பிரான்மலை ஓதுவார், பழனி மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலர் புதுக்கோட்டை மகாராஜாவாகிய இராமசந்திர தொண்டைமான்மீது இயற்றிய இங்கிலீஷ் நோட்டின் மெட்டுள்ள ஒரு கீர்த்தனத்தைப் பாடிக் காட்டினர். அந்த மெட்டில் ஒரு கீர்த்தனம் சுப்பிரமணிய தேசிகர்மீது செய்ய வேண்டுமென்னும் எண்ணம் இவருக்கு அப்போது உண்டாயிற்று. உடனே ஒரு விருத்தமும், அந்த மெட்டில் ஒரு கீர்த்தனமும் இவர் இயற்றினர். அவை வருமாறு:—

(விருத்தம்)

“ தேடுகெயி லாயபரம் பரைத்துறைசை மேயநமச்
சிவாயன் றன்னைக்
கூடுதென்முன் னுள்ளபதி ஞல்வருமுற் றேன்றலெனக்
கொண்டா ரவ்வா

றூடுதவிர் தரக்கொண்டும் பிற்றோன்ற லெனவுங்கொண்
டுவக்குங் கோமான்
நீடுபெரும் புகழமைசுப் பிரமணிய குருமணியை
நினைந்து வாழ்வாம்.''

[கூடு தன்னென்றது கசு - ஆம் பட்டத்திலிருந்த மேலகரம் சுப்பிரமணிய தேசிகரை. அவருக்கு முன்னும் ஆதீனஸ்தாபகராகிய நமச்சிவாய மூர்த்திக்குப் பின்னும் இருந்த பதினல்வராவார்: (க) மறைஞான தேசிகர், (உ) அம்பலவாண தேசிகர், (ந) உருத்திரகோடி தேசிகர், (ச) வேலப்ப தேசிகர், (ரு) முற்குமாரசாமி தேசிகர், (சு) பிற்குமாரசாமி தேசிகர், (எ) மாசிலாமணி தேசிகர், (அ) இராமலிங்க தேசிகர், (கூ) முன் வேலப்ப தேசிகர், (க0) பின் வேலப்ப தேசிகர், (கக) திருச்சிற்றம்பல தேசிகர், (கஉ) அம்பலவாண தேசிகர், (கந) சுப்பிரமணிய தேசிகர், (கச) அம்பலவாண தேசிகரென்பவர்கள். பிற்றோன்றலென்றது சின்னப்பட்டத்திலிருந்த நமச்சிவாய தேசிகரை.]

(கீர்த்தனம்)

ராகம்—கமாசு; தாளம்—ஆதிதாளம்.

[பல்லவி]

துங்கஞ்சார் தருதுறை சையில்வளர்
சுப்பிர மணிய தயாநிதியே
துன்றும்பே ரருணனி பொழிதரு
சுத்தமெய்ஞ் ஞான கலாநிதியே

[அனுபல்லவி]

தூய நயசுகு ணக்கடலே
நேய வுயிர்மரு வற்குடலே
தொண்டென்றுங் கொண்டின்பம் கண்டென்றும்
பண்பொன் றினர்நிறை (துங்கம்)

[சரணங்கள்]

1. மெய்கண்டான் சந்ததி யென்றும்
விளங்கவி ராவிய சூரியனே
மெய்யொன்றா தாம்பர சமயரை
வென்றுநி லாவிய வீரியனே
வைகுங்கா மாதிய கரிசில்
வளத்தவ ரேபெறு காரணனே

வையந்தா ஞதிய பலவு
மறுத்தவை மேலொளிர் பூரணனே
மாண்பார் புலவர்சி காமணியே
காண்பார் பரவுசிந் தாமணியே
மஞ்சொன் றுங் கஞ்சந்தங் கஞ்சம்புஞ்
சங்கொண் டொளிர்தரு (துங்கம்)

2. அடியார்தங் குறைமுழு தொழிதர
ஆரருள் புரிகரு ணாலயனே
அலரேவா னிடைமரு வியபகை
ஆதியி னுளுறு மாலையனே
கடியாரும் உறுகழு நீர்மலர்
காமுறன் மேயபு யாசலனே
கருதாதா ரொருவரு மிலையென
ஓர்பவர் பாசம்வெல் பூசலனே
கமழ்சித் தாந்தசை வப்பொருளே
தமிழிற் காந்தனி மெய்த்தெருளே
கம்பங்கொன் றன்பென்றுந் தங்குஞ்சம்
பந்தந் தந்தருள் (துங்கம்)

3. வந்தெங்கும் பசுமுகில் தவழ்தரு
மாகயி லாயப ரம்பரையாய்
மன்றின்கண் தனிநட நவில்பவ
மாறலி லாகம நூலுரையாய்
நந்தொன்றுங் குழைமறை தரவகன்
ஞாலம்வி ராயப ரம்பரனே
நங்கஞ்சுந் திருவடி வுளமல
நாளுமி லாமைநி ரம்பரனே
பரவமு தேயெனும் வானவனே
குரவர்சி காமணி யானவனே
பந்தந்தங் கும்பண்பின் றென்றென்றுஞ்
சென்றந் தணர்புகழ் (துங்கம்)

[அனுபல்லவி: தொண்டு - கைங்கரியத்தை. சரணம்: (1) வையம் ஆதிய - பிருதிவி முதலிய தத்துவங்கள். அஞ்சம் - அன்னப் பறவைகள். புஞ்சம் கொண்டு - கூட்டம் கொண்டு. (2) அலர் ஏவான் - மன்மதன். மாலை - இயல்பு. கழுநீர்மாலை ஆசிரியர்களுக்கு உரியது. கம்பம் - நடுக்கத்தை. (3) நந்து - சங்கம். நங்கு - பழிப்பு.]

திருவாவடுதுறைக்கு வந்தது.

அப்பாற் பரிவாரங்களுடன் இவர் திருவாவடுதுறைக்குவந்து சேர்ந்தார். வந்தவுடன் அவ்விருத்தத்தையும் கீர்த்தனத்தையும் சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் விண்ணப்பிக்கும்படி செய்தார். கேட்ட அவருக்கும் திருக்கூட்டத்தாருக்கும் அவை இன்பத்தை விளைவித்தன. மடத்திலுள்ள முதியவர்கள், தேசிகர் இரவில் ஆலயம் சென்று ஸ்வாமிதரிசனம் செய்துவிட்டு மடத்துக்கு வந்து ஒடுக்கத்திற் பீடத்தில் வீற்றிருந்து அடியார்களுக்கு விபூதிப்பிரசாதம் அளிக்கும் பொழுது மேற்கூறிய கீர்த்தனத்தைப் பாடச்செய்ய விரும்பினார்கள். அவ்வண்ணமே ஓதுவார்கள் நாள்தோறும் அச்சமயத்திற் பாடி வருவாராயினர்.

சுப்பராய செட்டியார் கடிதம்.

ஒருநாள் நாங்கள் பாடங்கேட்டுக் கொண்டிருந்த பொழுது சென்னையிலிருந்த சுப்பராயசெட்டியாரிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில், "நான் திருச்சிராப்பள்ளியில் தங்களிடம் படித்துக் கொண்டிருக்கையில் வெஸ்லியன் மிஷன்ஸ்கூலில் எனக்கு வேலைகிடைத்தது. முதல்மாதச் சம்பளமாகிய ரூபாய் பதினைந்தை (ரூ * ௰௫) த் தங்களிடம் கொடுத்து வந்தனம்செய்து பெற்றுக் கொண்டபொழுது தாங்கள் இந்தப் பதினைந்தைத் திரும்பவைத்தால் என்னதொகையோ அதனைப்பெற்று வாழ்ந்திருக்கவேண்டுமென்று அருளிச்செய்தீர்கள். அந்தப்படியே தங்களுடைய பெருங்கருணையினால் எனக்கு இன்று ரூ. ௫௰ சம்பளம் ஏற்பட்டது" என்று தெரிவித்திருந்தார். இவருடைய நல்வாக்குப் பலிதமாகுமென்பதைச் சிலராற் கேட்டிருந்த நாங்கள் அக்கடிதத்தால் அச்செய்தி உண்மையென்று அறிந்து மகிழ்ந்தோம்.

திருமாளிகைத் தேவர் பூஜை.

ஒருதினம் மடத்திற் பகற்போசனம் ஆனபின்பு இவர் மடத்தின் முகப்பிலிருக்கையில் மடத்திற்குள்ளே மணியோசை கேட்டது. அந்த ஓசைக்குக் காரணம் என்னவென்று அங்கே உள்ளவர்களை இவர் வினவியபொழுது திருமாளிகைத் தேவருக்கு நடக்கும் பூஜாகாலத்தில் அடிக்கப்படும் மணியோசையென்றுசொன்னார்கள். அப்பொழுது இவர் சுப்பிரமணிய தேசிகருக்கு,

* பழையகாலத்திற் பத்து, 'ய'என்னும் வடிவமாகப் போடப்படும்.

"பேசு புகழ்ச்சுப் பிரமணிய தேசிகன்பொன்
வீசு கழற்கடியேன் விண்ணப்பம்-நேசம்
வருதிரு மாளிகைத்தே வன்பூசை யாயே
கருதுபந்தி யாதல்வழக் கம்"

என்னும் வெண்பாவை எழுதுவித்தனுப்பினர்.

மடத்திற் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் திருமாளிகைத் தேவருக்குப் பூஜைசெய்பவர் ஆதிசைவராதலால் ஸ்ரீ கோமுத்தீசுவரர்க்கு உச்சிக்காலமான பின்பு அர்ச்சகர் அங்கேவந்து பூஜைசெய்வது வழக்கம். அன்றைத்தினம் என்ன காரணத்தாலோ கோயிலில் தாமதித்து உச்சிக்காலம் நடந்தமையின் அவர் அகாலத்தில் வந்து பூசிப்பாராயினர்.

இப்பாட்டைக் கேட்டவுடன் மறுநாள் தொடங்கிக் காலையிலேயே வந்து பூஜை செய்யும்படி தேசிகர் ஸ்ரீ கோமுத்தீசுவரர் கோயில் அர்ச்சகர்களுக்குச் சொல்லி அனுப்பிவிட்டார். அவர்கள் அங்ஙனமே செய்வாராயினர். அப்படியே இன்றும் நடைபெற்று வருகின்றது.

இரத்தினம்பிள்ளையின் உதவி.

முன்பு அம்பலவாணதேசிகர்பிள்ளைத்தமிழை அரங்கேற்றிய பொழுது இவருக்கு மடத்திலிருந்து போடப்பட்ட ஏறுமுக உருத்திராட்ச கண்டியானது பணத்திற்கு முட்டுப்பாடு வரும்போதெல்லாம் அடகு வைக்கப்பட்டிருக்கும்; பணங்கிடைத்தபின் கடன்காரர்களிடத்தில் வட்டியும்முதலுங் கொடுத்து மீட்கப்படும். அந்தப்படியே அது மாயூரத்தில் ஒருவரிடம் அடகு வைக்கப்பட்டிருந்தது. புராணம் அரங்கேற்றுவதற்காகத் திருப்பெருந்துறைக்குப் போகும்பொழுது அதனை மீட்டுத் தரித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நாங்கள் தெரிவித்துக்கொண்டோம். அப்போது கையிற் பணம் இல்லாமையால் கடன்வாங்கி மீட்பதற்கு இவர் தீர்மானித்தார். சோழன்மாளிகை இரத்தினம்பிள்ளையிடம் ரூ. ௩00 வாங்கிவர வேண்டுமென்றும் திருப்பெருந்துறைப்புராணம் அரங்கேற்றிவந்தவுடன் அத்தொகையை வட்டியுடன் தாம்சேர்ப்பித்து விடுவதாகச் சொல்லவேண்டுமென்றும் கூறி என்னை அவரிடம் அனுப்பினர். அப்படியே நான் போய்த் தெரிவித்தவுடன் அத்தொகையை அவர் கொடுத்தார். நான் அதனைப் பெற்றுக்கொண்டு

புறப்படுங் காலத்தில் அவர், "இத்தொகையை ஐயா அவர்களிடம் மீட்டும்பெறுவதாக எனக்கு உத்தேசமே இல்லை. ஏதாவது என்னால் இயன்றதை அவர்களிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கு நெடுநாளாக இருந்தது. அந்த எண்ணத்தைப் பூர்த்தி பண்ணும்படி நேர்ந்த இந்தச் சமயத்துக்கு என்னுடைய வந்தனத்தைச் செலுத்துகிறேன். என்னுடைய வேண்டுகோளை அவர்களிடம் ஸமயம்பார்த்துத் தெரிவிக்க வேண்டும்" என்று சொல்லி என்னை விடுத்தனர். நான் மீண்டு வந்து அவருடைய வேண்டுகோளைத் தெரிவித்ததுடன் தொகையையும் இவரிடம் சேர்ப்பித்தேன். அத்தொகையைக் கண்டு இரத்தினம் பிள்ளையினுடைய அன்பின் மிகுதியை நினைந்து நன்றிபாராட்டி அவருக்கு ஒருகடிதம் எழுதுவித்தார்; வழக்கம்போலவே அக்கடிதத்தின் தலைப்பில் எழுதிய செய்யுள் வருமாறு:—

(விருத்தம்)

"சீர்பூத்த விசும்பினிடை யொருபோகிக் குரியபணி
செய்து மேவும்
நீர்பூத்த விரத்தினமோ பழசையிடைப் பலவாய
நியம மேய
வார்பூத்த வொருத்தனியோ கிக்குரிய பணிகள்பல
வயங்கச் செய்யும்
ஏர்பூத்த விரத்தினமோ எதுசிறந்த தறிந்துரைமின்
இயல்வல் லோரே."

[ஒரு போகி - இந்திரன். நீர்பூத்த இரத்தினம் - சிந்தாமணி. பழசை - பழையாறு. பலவாய நியமம் - பலகோயில்கள்; அவை திருப்பட்டீச்சுரம் முதலிய ஊர்களிலுள்ள சிவாலயங்கள்; நியமம் என்பதற்கு ஒழுக்கமென்பது மற்றொரு பொருள். தனியோகி - சிவபெருமான். பணிகள் - திருப்பணிகள். இரத்தினம் - இரத்தினம்பிள்ளை. அவர் மேற்கூறிய கோயில்களுக்குத் தருமகர்த்தாவாக இருந்து வருவாயை விருத்தி செய்து திருப்பணிகளையும் இயற்றி நித்தியபூஜை முதலியவற்றையும் ஒழுங்காக நடத்திக் கும்பாபிஷேகங்களும் செய்வித்தமையின் இங்ஙனம் கூறப்பெற்றார்.]

இரத்தினம் பிள்ளை அளித்த அத்தொகையைக் கடன் வாங்கினவரிடம் சேர்ப்பித்துக் கண்டியை மீட்டு இவர் தரித்துக் கொண்டனர்.

திருப்பெருந்துறைக்குப் புறப்பட்டது.

ஒரு நல்லதினம் பார்த்துத் தேசிகரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு திருவாதிரைத் தரிசனத்துக்கு இவர் திருப்பெருந்துறை போய்ச் சேரவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் ஸ்ரீமுகஞு மார்கழி மாதத்தின் முதலிற் (1873 டிஸம்பரில்) புறப்பட்டனர். கூடவே சென்றோர் பழனிக்குமாரத் தம்பிரான், அரித்துவாரமங்கலம் சோமசுந்தரதேசிகர், சுப்பையாபண்டாரம், கும்பகோணம் பெரியண்ண பிள்ளை, * சவேரிநாதபிள்ளை, தில்லை விடங்கன் வேலுஸாமி பிள்ளை முதலியோர். நானும் சென்றேன்.

செல்லும்பொழுது திருவிடைமருதூர்க் கட்டளை மடத்தில் தங்கி அங்கேயிருந்த நெல்லையப்பத் தம்பிரானென்பவரால் உபசரிக்கப்பெற்றார். அப்பாற் புறப்பட்டு மேற்கே சாலைவழியிற் செல்லும்பொழுது, "ஏதாவது படித்துக்கொண்டுவரலாமே" என்று சொன்னார். கையில் வெங்கைக்கோவை ஏட்டுப்பிரதியிருந்தமையால் அதனைப்படித்துப் பொருள்கேட்டுக்கொண்டே சென்றோம். இவர் அதிலுள்ள நயங்களைச் சுவைபட எடுத்துக் காட்டியதுடன் நூலாசிரியருடைய பெருமைகளை இடையிடையே பாராட்டிக்கொண்டும் வந்தார்.

ஒரு பழைய நண்பர்.

அங்ஙனம் செல்லுகையில், கும்பகோணத்திற்குக் கிழக்கே அஞ்சுதலை வாய்க்காலின் தலைப்புள்ள இடத்தை யடைந்தவுடன் அவ்விடத்தில் ஒரு முதியவர் எதிரே வந்தார். அவருக்குப் பிராயம் சற்றேறக்குறைய அறுபத்தைந்து இருக்கலாம். அவர் ஒரு பெரிய மூட்டையைத் தலையில் வைத்துக்கொண்டும் எண்ணெய்க் கலயமொன்றைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டும் வந்தார்.

அவர் இவரைக்கண்டு விரைவாக அருகில் வந்து, "என்னப்பா மீனாட்சிசுந்தரம்! சௌக்கியமாக இருக்கிறாயா?" என்றார்.

---

* இவர் பிள்ளையவர்களிடத்துப் படிக்க வந்த சில தினத்திற்குப் பின்பு மற்றவர்களைப்போலே தாமும் இருக்கவேண்டுமென்றெண்ணித் திருநீறு தரித்துக்கொள்வாராயினர். அதனைக்கண்ட பிள்ளையவர்கள், "இனிச் சவேரிநாதைச் சிவகுருநாத பிள்ளையென்றே அழையுங்கள்" என்று சொன்னார். மடத்திலும் பிற இடங்களிலுமுள்ள யாவரும் அதுமுதல் அவ்வாறே அழைப்பாராயினர்.

"நீ சௌக்கியந்தானா? எங்கேபோகிறாய்?" என்று இவர் கேட்கவே அவர், "நீ மிகுந்த சிறப்போடு விளங்குகிறாயென்பதைப் பலபேர் சொல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷமடைந்துகொண்டே இருக்கிறேன். நீ நல்ல புண்ணியசாலி. அநேகம் பேர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லுகிறாயென்றும் கேள்விப்பட்டேன். இன்னும் நல்ல சௌக்கியத்திலிருக்கும்படி உன்னைச் செய்விக்கவேண்டுமென்று தாயுமானவரைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டேயிருக்கிறேன். நான் உன்னோடு படித்தவன்தான்; என் அதிர்ஷ்டம் இப்படி இருக்கிறது: என் மகளுக்குப் பிரஸவகாலமாம்; அதற்கு வேண்டிய மருந்துகளை நானே வாங்கி வரவேண்டுமென்று மருமகப்பிள்ளை எழுதினார்; அதற்காக எல்லாம் வாங்கிக்கொண்டுபோகிறேன். என்ன செய்வேன்! திருச்சிராப்பள்ளி எங்கேயிருக்கிறது? மாப்பிள்ளை ஊர் எங்கேயிருக்கிறது பார்! ஊரைவிட்டுப் புறப்பட்டு மூன்றுநாள் ஆய்விட்டன. வழியில் தங்கித்தங்கி வருகிறேன்; என் கஷ்டத்தை நான்தானே அனுபவிக்கவேணும். மறுபடி ஒருசமயம் வந்து உன்னைப் பார்க்கிறேன். நீ எங்கேயோ ஒரு முக்கியமான காரியமாகப் பலபேரோடு போகிறாயென்று தோன்றுகிறது; நல்லது, போய்வா" என்று சொல்லி இவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு போய்விட்டார். மீனாட்சிசுந்தரமென்று அவர் அழைத்ததைக் கேட்ட நாங்கள் இவரோடு இந்த மாதிரி ஒருமையாகப் பேசி அளவளாவினவர்களை அதுவரையிற் பார்த்திராமையால் வியப்புற்று அவரை இன்னாரென்று தெரிந்துகொள்ளுதற்கு நினைந்து இவருடைய முகத்தைப் பார்த்தோம்; அந்தக் குறிப்பை இவர் அறிந்து, "இவர் என் தகப்பனாரிடத்தில் என்னோடு பள்ளிக்கூடத்திற் படித்துக் கொண்டிருந்தவர். தொண்டைமண்டல வேளாளர். நான் திரிசிரபுரம் வந்த பின்பு அடிக்கடி நூதனமாகப் பெற்றுள்ள ஏட்டுச்சுவடிகளை வாங்கிவாங்கிச் சென்று அதிசீக்கிரத்தில் முற்றும் படித்துவிட்டு ஜாக்கிரதையாகத் திரும்பக் கொண்டுவந்து கொடுத்துவிடுவார். அந்நகரத்தில் இருந்தவரையில் நான் படித்த புத்தகங்களையெல்லாம் தவறாமல் ஒவ்வொன்றாக வாங்கிச்சென்று படித்தவர் இவர். ஒரு நூலுக்காவது இவருக்குப் பொருள் தெரியாது. பொருள் தெரிந்துகொண்டு படிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பமும் இவருக்கு இல்லை. சில சமயங்களில் நான் சந்திப்பதுண்டு. இப்படியே பேசி முடிப்பார். இவரது வறுமை

நிலையை உத்தேசித்து ஏதேனும் நான் கொடுக்க முயன்றால் பெற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டு விரைந்து சென்றுவிடுவார். அதைக் குறித்துப் பேசத் தொடங்கினால் கோபமும் அவருக்கு வந்துவிடும். ஒருபொழுதும் நானிருக்கும் இடத்திற்கு அவர் வந்ததுமில்லை; ஏதாவதொன்றை என்னிடம் பெற்றுக்கொண்டது மில்லை. பிறரிடத்தும் அப்படியே. அதனால்தான் இப்பொழுது நான் ஒன்றும் கொடுக்கத் துணியவில்லை. கபடமில்லாத மனத்தினர். நல்ல குணமுடையவரே. இளமையிற் பேசியது போலவே அவர் ஒருமையாகப் பேசுவது எப்பொழுதும் வழக்கம்'' என்று அன்புடன் சொன்னார்.

வழியில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள்.

அப்பாற் கும்பேோணம், பாபவிநாசம், தஞ்சாவூர், முத்தாம்பாள்புரம் (ஒரத்தநாடு), பட்டுக்கோட்டை, ஒட்டங்காடு, காலகம் என்னும் ஊர்கள் வழியே சென்று திருப்பெருந்துறையை இவர் அடைந்தார்.

சில சமயங்களில் வண்டியினின்றும் இறங்கி நாங்கள் சாலையிலே நடந்து செல்லுவோம்; அப்போது பாடங் கேட்டுக்கொண்டும் போவோம். முத்தாம்பாள்புரத்தில் முன்பு தஞ்சை அரசரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த பெரியதொரு தர்ம ஸ்தாபனத்தில் தமிழ்ப் பாடம் சொல்லுதற்கு உபாத்தியாயராக நியமிக்கப்பெற்றிருந்தவரும் திருக்கண்ணபுரஸ்தலபுராணம் முதலியவற்றைச் செய்தவருமாகிய வித்துவான் நாராயணசாமி வாத்தியார் என்பவருடைய குமாரர் வந்து இவருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் வேண்டிய செளகரியங்களைச் செய்வித்தனர்.

இடையிலே உள்ள இடங்களுக்குச் சென்றபோது இவருடைய வரவையறிந்து அங்கங்கேயுள்ள தமிழபிமானிகள் வந்து வந்து, "இங்கே சிலதினமிருந்து எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டியவற்றைச் சொல்லிவிட்டுச் செல்லவேண்டும்'' என்று குறையிரந்தார்கள். "திருவாதிரைத் தரிசனத்திற்குத் திருப்பெருந்துறைக்குச் செல்லுகிறேன். அங்கே சிலதினம் இருப்பேன். இருந்துவிட்டுத் திரும்பிவரும்போது நேர்ந்தால் இங்கே தங்கிச் செல்வேன்; இப்போது அவகாசமில்லை'' என்று அவரவர்களுக்கு ஸமாதானம் கூறினர்.

* வேம்பத்தூர்ப் பிச்சுவையர்.

அப்பால் திருப்பெருந்துறையை அடைந்து அதன் தெற்கு வீதியிலுள்ள திருவாவடுதுறை மடத்தில் இவர் பரிவாரங்களுடன் தங்கினார். இவர் அங்கே வந்துவிட்டதை ஸ்ரீ ஆத்மநாதஸ்வாமி கோயிற் கட்டளை ஸ்தானத்திலிருந்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தம்பிரானுக்குத் தெரிவிப்பதற்குப் பழனிக்குமாரத் தம்பிரானும் நானும் கட்டளை மடத்திற்குச் சென்றோம். அப்பொழுது மடத்தின் வெளியே உள்ள ஒரு மண்டபத்தில் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்துத் தனவைசிய கனவான்கள் சிலரோடும், வேம்பத்தூர்ப் பிச்சுவையர் முதலிய தமிழ்ப்பண்டிதர்களோடும் இருந்து வன்றொண்டச் செட்டியார் பேசிக்கொண்டிருந்தார். பிச்சுவையர் பாடல் சொல்லி எல்லோரையும் மகிழ்வித்துக்கொண்டிருந்தனர். அதைக் கவனித்த என்னை நோக்கி, "இவர்தாம் வேம்பத்தூர்ப் பிச்சுவையர்" என்று பழனிக்குமாரத் தம்பிரான் தெரிவித்தனர். அவர் பாடல் சொல்லுதலைக் கேட்டுக்கொண்டே சிறிதுநேரம் நின்றுவிட்டு உள்ளே சென்று சுப்பிரமணிய தம்பிரானைப் பார்த்துப் பிள்ளையவர்கள் வந்திருப்பதை நாங்கள் தெரிவித்தோம். இவருடைய வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டேயிருந்த அவர் அதனைக்கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தார். அச்சமயத்தில்,

(வெண்பா)

"இன்றொண்டர் சூழ எழிலார்நின் சேவைசெய
வன்றொண்ட ரோடுகன வான்கள்சிலர்—இன்றொண்டு
பித்தற்கே செய்சுப் பிரமணிய நின்னோலக்
கத்திலே வந்திருந்தார் கள்"

என்னும் பாடலைச் சொல்லிக்கொண்டே பிச்சுவையர் வந்தார்; அவருடனிருந்த மற்றவர்களும் வந்தார்கள்.

வன்றொண்டர் முதலியவர்கள் வந்து வந்தனம்செய்து தம்பிரானிடம் விபூதிப்பிரசாதம் பெற்றுக்கொண்டார்கள். பிச்சுவையர் நிமிஷப்பொழுதிற் கவிசெய்யும் ஆற்றலைக்குறித்து வியந்துகொண்டே நாங்கள் இக்கவிஞர்பிரான் இருந்தவிடுதிக்குச் சென்றோம்.

---

* வேம்பற்றூரெனவும் வழங்கும்.

அவ்விடத்திற் கோயிலார் மரியாதையுடன் வந்து பிரசாதங்களை இவரிடம் கொடுத்துத் தரிசனத்திற்கு வரவேண்டுமென்று அழைத்தார்கள். உடனே இவர் ஆலயத்துக்குச் சென்றார். சுப்பிரமணிய தம்பிரான் அங்கேவந்து இவரை வரவேற்று முன்னேநின்று தரிசனஞ்செய்வித்தார். அன்றைத்தினம் திருவாதவூரடிகள் கொண்டருளியிருந்த மந்திரிக்கோலக்காட்சி எங்கள் கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்ந்தன.

தரிசனமான பின்பு பிள்ளையவர்களுக்குத் தம்பிரானவர்களாற் காளாஞ்சிகள் கொடுக்கப்பெற்றன. அவற்றை இவர் வாங்கி வேறொருவரிடம் கொடுப்பதற்குத் திரும்பினார். உடனே அங்கே நின்ற வேம்பத்தூர்ப் பிச்சுவையர் வந்து அவற்றை அன்புடன் வாங்கிக்கொண்டனர்; அவரைக்கண்டு இவர், "துவடுக நாததுரை எப்பொழுது வந்தது?" என்று கேட்டனர்.

* 'துவடுக நாததுரை' என்று அவரைச் சொன்னதன்காரணத்தை நாங்கள் இவரிடம் பின்பு கேட்டுத்தெரிந்துகொண்டோம். அப்பால் இவர் தமக்கு அமைத்திருந்த விடுதிக்குச் சென்றார். இவருடைய வரவைக்கேட்டதும் அங்கே திருவிழாவிற்கு வந்திருந்த பண்டிதர்கள் பலர் வந்து பார்த்து ஸல்லாபஞ் செய்துகொண்டு உடனிருந்தார்கள்.

---

*ஒரு காலத்திற் சிவகங்கை ஸமஸ்தானத்தலைவராக இருந்த முத்துவடுகநாத துரையென்பவர்மீது பிச்சுவையர், காதலென்னும் ஒரு பிரபந்தம் செய்து அரங்கேற்றி ஸம்மானம் பெற்றனர். அப்பொழுது அங்கே ஆஸ்தானபண்டிதராக இருந்த முத்துவீரப்பப்பிள்ளை யென்பவர் அவரைப்பார்த்து, முத்துவடுகநாத துரையென்பதை ஒருவெண்பாவிலமைத்து ஐந்து நிமிஷத்திற் பாடவேண்டுமென்று கூறினார். பிச்சுவையர் அப்படியே செய்துவிட்டார். அச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடிகள் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. பின் இரண்டடிகள் மட்டும் கிடைத்தன. அவை வருமாறு:

"கவடுக நாதனையே கைதொழுது வாழ்முத்
துவடுக நாத துரை"

[கவடு உகத் தொழுதென்க; கவடு - வஞ்சனை. நாதன்-சிவபெருமான்.]

அந்த வரலாற்றை ஒரு சமயம் பிள்ளையவர்கள் கேட்டு வியப்புற்று அதுதொடங்கி அவரைக் காணுந்தோறும் 'துவடுக நாத துரை' என்றே அன்புடன் அழைப்பாராயினர்.

மறுநாட் காலையிற் பிச்சுவையர் தாம் ஆலவாயடிகள் திறத்துச் செய்திருந்த நிரோட்டக யமகவந்தாதியை இவரிடம் படித்துக்காட்டிப் பொருள்சொல்லிக் கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது, "இது பிழை, அது பிழை" என்று உடனிருந்த * பழனிக்குமாரத் தம்பிரான் அடிக்கடி ஆட்சேபஞ் செய்தனர். பிச்சுவையர்உடனுடன் அந்தப்பதங்களை மாற்றி மாற்றி வேறு வேறு பதங்களையமைத்துச் சிறிதும் வருத்தமின்றி முடித்துக்கொண்டே வந்தார். இதைக் கண்ட இக்கவிஞர்கோமான் தம்பிரானை நோக்கி, "சாமீ, நிரோட்டகத்தில் யமகமாகப் பாடல்கள் செய்திருக்கும் அருமையைச் சிறிதும் பாராட்டாமல் ஒவ்வொரு பாடலிலும் பல ஆட்சேபங்கள் செய்துகொண்டே செல்வது நன்றாக இல்லை. ஆட்சேபிக்க ஆட்சேபிக்க ஆலோசனை செய்யாமல் உடனுடன் வேறு பதங்களை அமைத்து விரைவில் இவர் முடித்து விடுவதைப் பார்த்து இவருடைய திறமையைப்பற்றி வியக்கவேண்டாமா? மேலே சொல்லும்படி தாராளமாக விட்டுவிடுக. ஊக்கத்தைக் குறைக்கக்கூடாது" என்று சொல்லவே அவர் ஆட்சேபியாமல் சும்மா இருந்துவிட்டனர். பின்னர் அந்நூல் முற்றும் படித்துக் காட்டப்பெற்றது.

இப்படியே வந்தவர்களுள் ஒவ்வொருவரும் தினந்தினம் தாங்கள் செய்துவைத்திருந்த நூல்களை இவரிடம் படித்துக்காட்டித் திருத்திக்கொண்டனர். இவரும் சலிப்பில்லாமற் கேட்டு அவர்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி ஆதரித்து வந்தார்.

அங்கே வந்திருந்த சிங்கவனம் சுப்புபாரதியார் முதலியவர்களிடம் ஆகாரம் முதலிய விஷயங்களிற் கவனித்துக் கொள்ளும்படி இவர் என்னை ஒப்பித்தனர்.

சின்னச்சாமி வீரப்பனானது.

பின்பு கட்டளை மடத்தின் கீழ்புறத்திலுள்ள 'சவுகண்டி'யில் இவருக்கு இருப்பிடம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கே இவர் பரிவாரங்களுடன் இருந்து வருவாராயினர். சின்னச்சாமி படையாச்சியென்ற மடத்து வேலைக்காரனொருவன் திருவாவடுதுறை மடத்திலிருந்து இவருடன் அனுப்பப்பட்டிருந்தான். அந்த வேலைக்காரனைத்தவசிப்பிள்ளைகள், "அடே சின்னச்சாமி" என்று

* இவரும் பிச்சுவையரும் சின்னப்பட்டம் ஸ்ரீ நமச்சிவாய தேசிகரிடம் கல்லிடைக்குறிச்சியிற் படித்தவர்கள்.

அடிக்கடி கூப்பாடுபோட்டு அழைத்தலையும், "அங்கே போடா, இங்கே வாடா" என்று சொல்லுதலையும் கேட்ட இவர் அவர்களை அழைத்து, "இங்கே கட்டளைச்சாமியைப் பெரியசாமி யென்றும் உதவியாக இருந்துவரும் ஸ்ரீகாசிநாதசாமியைச் சின்னச்சாமியென்றும் ஸ்தலத்தார் மரியாதையாக வழங்கி வருவது உங்களுக்குத் தெரியுமே. ஆதலால் அவனை இன்று முதல் சின்னச்சாமி யென்றழையாமல் வீரப்பனென்றழையுங்கள்" என்று சொன்னார்; அன்றியும் அவனை அழைத்து, "உன்னை இன்றுமுதல் சின்னச்சாமியென்று அழைக்கமாட்டார்கள்; வீரப்பனென்றே அழைப்பார்கள்; அழைக்கும்போது நீ ஏனென்று கேட்டு, சொன்னவேலைகளைச் செய்யவேண்டும்" என்று அறிவித்தார். அது முதல் அவன் அவ்வாறே அழைக்கப்பட்டுப் பார்க்கவேண்டிய வேலைகளைப் பார்த்து வந்தான். இதனால் இவருடைய கவனம் ஒரு சிறு விஷயத்திலும் செலுத்தப்பட்டமை விளங்குகின்றது.

புராண அரங்கேற்ற ஆரம்பம்.

நல்லதினத்திற் புராணம் அரங்கேற்ற ஆரம்பிக்கப் பெற்றது. அப்போது தம்பிரானவர்கள் பல இடங்களுக்குச் சொல்லியனுப்பினமையால் சமீபமான இடங்களிலிருந்த சில ஜமீன்களின் பிரதிநிதிகளும், சேர்வைகாரர்கள் முதலியவர்களும், பெரிய மிராசுதார்களும், புதுக்கோட்டை அறந்தாங்கி முதலிய இடங்களில் இருந்த உத்தியோகஸ்தர்களும், பண்டிதர்கள் பலரும் வந்துகூடினார்கள்.

குறிப்பிட்டிருந்த நல்ல முகூர்த்தத்தில் திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தின் ஏட்டுப்பிரதியை ஸ்ரீ ஆத்மநாத ஸ்வாமியின் திருமுன்பு பீடத்தில் வைத்துப்பூசித்துப் பிள்ளையவர்களிடம் * ஒரு நம்பியார் கொண்டுவந்து கொடுத்தனர். விபூதிப் பிரசாதத்தைக் கொடுத்து மாலை சூட்டிச் சிரத்திற் பட்டுக்கட்டுவித்த பின்பு இவரை உபசாரத்துடனழைத்து வந்து † குதிரைஸ்வாமி மண்ட

* இவர் ஸ்ரீ ஆத்மநாத ஸ்வாமியை அர்ச்சிப்பவர்; அத்தலத்தில் உள்ள அந்தணர் முந்நூற்றுவர்களைச் சார்ந்தவர்.

† இதன்பால் ஸ்வாமி அசுவாரூட மூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருக்கின்றமையின் இஃது இப்பெயர் பெற்றது; இத்தலத்துள்ள ஸபைகள் ஆறனுள் இது கனகஸபையென்று கூறப்படும்.

பத்தில் இருக்கச்செய்து தொடங்கச்சொன்னார்கள். இவர் கட்டளைப்படி முதலிலிருந்து பாடல்களை நான் படித்தேன். ஒவ்வொன்றற்கும் அழகாகப் பதசாரஞ் சொல்லி இவர் உபந்யசித்தார். கேட்டு எல்லோரும் இன்புற்றார்கள்.

சுப்பிரமணிய தம்பிரானது கோபம்.

நாள்தோறும் பகல் மூன்றுமணி தொடங்கி ஐந்துமணி வரையில் அரங்கேற்றுதல் நடைபெறும். நாகபட்டினத்திலிருந்து வந்து அந்தத் தலத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தவர்களும் வடமொழி தென்மொழிகளிற் பயிற்சியுள்ளவர்களும் சிவபக்தியுடையவர்களுமாகிய சைவச் செல்வர்களிருவரும் வன்றொண்டர் முதலியோரும் நாள்தோறும் தவறாமல் வந்து வந்து மற்றவர்களுடன் கேட்டுக்கேட்டு மகிழ்ச்சியுறுவார்கள். ஒருநாள் வழக்கப்படி எல்லோரும் வந்தும் வன்றொண்டரும் மேற்கூறிய இருவரும் வருவதற்குத் தாமதித்தமையால் அவர்கள் வரும்வரையிற் படிக்கத் தொடங்கவேண்டாமென்று இக்கவிஞர் கோமான் சொன்னார்; அதனால் நான் படிக்கத் தொடங்கவில்லை. சிறிது நேரத்தில் அவர்கள் வந்தார்கள். வந்தவுடன் புராணப் பிரசங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அங்ஙனம் தாமதித்ததில் சுப்பிரமணிய தம்பிரானுக்கு இவர்மீது மிகுந்த கோபமுண்டாகிவிட்டது. வாசித்து முடியும்வரையில் பூமியை நோக்கிக்கொண்டே ஒருமாதிரியாக இருந்து நிறுத்தியவுடன் ஒன்றும் பேசாமல் திடீரென்று எழுந்து சென்றுவிட்டார். போனதுமுதல் இவரிடம் பேசவேயில்லை.

வழக்கப்படியே மறுநாள் அரங்கேற்று மண்டபத்திற்கு இவர் சென்றார். புத்தகத்தை எடுத்துக்கொண்டு நான் இவருடன் சென்றேன். அங்கே பலர் காத்திருந்தார்கள். தம்பிரானவர்கள் வரவில்லை. இன்ன காரணத்தால் வரவில்லையென்று தெரியாத இவர் புராணப் பிரசங்கத்தைத் தொடங்காமல் அழைத்து வருவதற்கு அவரைத் தேடிச் சென்றபொழுது அவர் கோயிலின் பின்புறத்தில் நடந்துகொண்டிருந்த திருப்பணி வேலையைக் கண்காணித்துக்கொண்டே நின்றார். அங்கே ஸமீபத்திற் போய் இவர் அஞ்சலி செய்து பார்த்தபொழுது ஏறிட்டுப் பாராமலும் யாதொன்றும் பேசாமலும் சரேரென்று அவ்விடத்தை விட்டு வேறிடத்திற்குப் போய்விட்டார். தொடர்ந்து செல்ல மனமில்லாமல் இவர் நின்றுவிட்டார்.

அப்பால் இவருடைய குறிப்பறிந்து நான்மட்டும் அவரிடம் சென்று மனத்திலுள்ள கவலையை முகத்தில் நன்ருகப் புலப்படுத்திக்கொண்டு வாட்டத்தோடு அருகில் நின்றேன். நின்றதை அறிந்த அவர், "என்ன ஐயா! உங்கள் பிள்ளைக்கு மரியாதையே தெரியவில்லை? நான் வந்து காத்திருக்கையில் யாரோ சிலபேர்கள் வரும்வரையிற் பொறுத்திரு மென்று சொன்னுரே. அப்படிச் சொல்லலாமா? ஊரார் என்ன நினைப்பார்கள்? என்னை மதிப்பார்களா? அவர் செய்தது என்முகத்திற் கரியைத் தீற்றியதுபோலவே இருந்தது. அவரைப் புராணம் பாடும்படி செய்து அரங்கேற்றுதற்கு வருவித்து உபசரிக்கின்றவன் நானு அவர்களா?" என்று சொல்லி மண்டபத்திற்கு வாராமல் நின்றுவிட்டார். அதனுல் சிலநாள் வரையில் புராணம் அரங்கேற்றப்படாமல் நின்றிருந்தது. அப்பால் சிலர் வேண்டுகோளால் அவர் சாந்தமடைந்து வழக்கம்போலவே வந்து படிப்பிக்கச்செய்து கேட்டு வருவாராயினர். தம்பிரானுக்குக் கோபம் ஒருவகையாகத் தணிந்தாலும் இப்புலவர்பிரானுக்கு அவர் செய்த அவமதிப்பால் உண்டான வருத்தம் தீரவே இல்லை. அது மனத்தினுள்ளே வளர்ச்சியுற்றுவந்தது.

மனவருத்தத்தோடு இயற்றிய செய்யுட்கள்.

அது வரையில் புராணத்திற் பாடப்பட்டிருந்த பகுதிகள் அரங்கேற்றப்பட்டு முடிந்து விட்டமையால் மேலே உள்ள பகுதிகள் காலையிற் பாடி மாலையில் அரங்கேற்றப்பட்டு வந்தன. ஒருநாட் காலை தொடங்கி இவர் பாடிவருகையில் அப்புராணத்தின் உபதேசப் படலத்தில் மாணிக்கவாசகர் குருந்தமூல குருமூர்த்தியைத் துதிக்கும் செய்யுட்களைப் பாடும் சந்தர்ப்பம் வந்தமையின் நேரமாகியும் நிறுத்தாமல் மேலே எழுதும்படி செய்யுட்களைச் சொல்லிக்கொண்டே வந்தார். அப்பொழுது தவசிப்பிள்ளைகள் வந்து ஸ்நானம் செய்வதற்கு வற்புறுத்தி அழைத்தும் எழாமல் துதிப்பாடல்களை ஒரு தடையுமின்றி இவர் சொன்னுர்; நான் எழுதிக்கொண்டே வந்தேன். அப்போது இவருக்குத் தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் பெருகிக்கொண்டேயிருந்தது. முன்னமேயிருந்த வருத்தமிகுதியே அப் பாடல்களாக வெளிப்போந்ததென்று உடனிருந்தவர்கள் அறிந்து மனமுருகினர்கள். அப்பாடல்கள் வருமாறு:—

(ஆசிரிய விருத்தம்)

1. "தொழுபவ ரொருபால் துதிப்பவ ரொருபால்
துதித்துளம் நெக்குநெக் குருகி
அழுபவ ரொருபால் இவரெலாம் நிற்க
அடியனேன் றனைப்பிடித் தாண்டாய்
பழுதில்நின் கருணைத் திறத்தையென் புகல்கோ
பாண்டிநா டியற்றிய தவத்தால்
கொழுமலர்ச் சோலைத் திருப்பெருந் துறையிற்
குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே!"

2. "உள்ளுதோ றிழிபை யுள்ளுபு பவஞ்சத்
துழிதரூஉ வொதுங்கிய வெனக்கும்
அள்ளுதோ றன்பூ றுக்கையொன் றருளி
ஆண்டுகொண் டனையிது தகுமே
விள்ளுதோ றப்பா லாய்ப்பொலிந் தோங்கும்
விமலனே விமலமார் சிந்தை
கொள்ளுதோ றுவக்குந் திருப்பெருந் துறையிற்
குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே!"

3. "வழிவழி யடிமை யுவந்திலேன் மலடு
மலர்க்கரங் கன்றிடக் கறந்து
கழிதுய ரடைந்து கிடக்கின்ற வெனையும்
கண்டுகொண் டாண்டதெத் திறமோ
மொழிதடு மாற நெஞ்சநெக் குருக
முனிவறத் தொடர்பவர் முதலே
கொழிமலர்ப் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற்
குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே!"

4. "ஏலவே யொருப்பட் டெற்றைக்கும் பாழுக்
கிறைத்தொரு பயனுமில் லேனைச்
சீலமார் முனிவர் திருக்குழாத் தோடும்
சேர்த்துநீ யாண்டது தகுமே
காலகா லாகங் காளவே தாள
கணம்புடை சூழ்தர நடிப்பாய்
கோலமார் செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே!"

5. "கனிவிள விருக்கக் காய்கவர்ந் துண்ட
கள்வனு மென்னையும் பற்றி
முனிவரு முனிவர் கூட்டத்து ளொருசார்
முனிவறக் கூடுமா றளித்தாய்
புனிதமென் கனியே புந்தியூ றமுதே
பொங்குமா னந்தவான் பெருக்கே
குனிகொடி மாடத் திருப்பெருந் துறையிற்
குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே!"

6. "சுவைபடும் அவல்நீத் துமியுணுக் கொள்ளும்
தொழுத்தையேன் றனைவலிந் திழுத்து
நவையிலா னந்த வமுதமூட் டினையால்
நகைவிளைத் திடுமெடி யேற்கும்
கவையழ லடைந்த மெழுகென வுருகக்
கற்றநற் றவருளத் துணையே
குவைமலர்ப் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற்
குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே!"

7. "திருநெடு மாலன் றொருகரு மாவாய்த்
திண்புவி பாதல மிடப்புற்
றொருவற முயன்றுங் காணரு மலர்த்தாள்
ஊத்தையேன் றலைக்கெளி தாமோ
அருமணி விளக்கே யானந்தப் பிழம்பே
அளிகனிந் தெழுசுவைக் கனியே
குருமணி மாடத் திருப்பெருந் துறையிற்
குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே!"

8. "அண்டரு முனிவர் கணங்களு மற்றை
யவர்களு நறுமுறப் படைய
வண்டரு மலர்த்தா ளென்கருந் தலைக்கு
மணிமுடி யாயதற் புதமே
பண்டரு மொழியாள் பங்கவோ மேலாம்
பரமவோ பரவியெஞ் ஞான்றும்
கொண்டலின் முழவார் திருப்பெருந் துறையிற்
குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே!"

9. "என்னைநான் அறியேன் ஐயகோ பகலோ
டிரவெனப் படுவதும் அறியேன்
முன்னைநான் செய்த தவமெவ னென்னை
முழுமதோன் மத்தனுக் கினையால்

அன்னையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அடியவர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பே
கொன்னைமா மதில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற்
குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே !"

10. "செம்மையொன் றில்லாச் சிறியனேன் கவலை
தீர்தர யோகநா யகியாம்
அம்மையோ டெழுந்து வந்தினி தாண்டாய்
ஆன்மநா யகவதற் கடியேன்
இம்மையே செயுங்கைம் மாறெவன் மறுமை
யேனுமொன் றில்லையென் செய்கோ
கொம்மைமா மதில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற்
குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே !"

(உபதேசப்படலம், எo - எக.)

[யோகநாயகி : இத்தலத்து அம்பிகையின் திருநாமம் ; ஆன்ம நாயகர் : ஸ்வாமியின் திருநாமம்.]

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் சரித்திரம்.

இப் புராணத்தில் மாணிக்க வாசகர் சரித்திரமாகிய திருவாதவூரர் திருவவதாரப்படலம் முதலியன வடமொழியிலுள்ள ஸ்ரீ ஆதிகைலாஸ மாஹாத்மியம், மணிவசன மாஹாத்மியம், திருப்பெருந்துறைப் பழைய தமிழ்ப் புராணங்கள், திருவாதவூரடிகள் புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் ஆகிய இவற்றை ஆராய்ந்தே செய்யப் பெற்றன. அரங்கேற்றுகையில் ஒரு நாள் திருவாதவூரடிகள் புராணத்தை ஆராய்ந்து வருங்காலையில் பாண்டியனுடைய தண்டற்காரர்கள் மாணிக்க வாசகரைத் துன்புறுத்திய பொழுது அவர் மனமுருகிச் சிவபெருமானை நினைந்து முறையிட்டனவாக அமைக்கப்பெற்ற,

(விருத்தம்)

"ஊனுடம் புடைய வாழ்க்கை யொழித்துனக் கடிமை யென்று
மாநிலம் புகலு மாறு வந்துனை யடைந்தேன் றன்னை
மீனவன் றன்பான் மீள விடுத்தனை வேலை நீருள்
ஆனபி னந்நீ ராற்று நீரென வாவ துண்டோ"

"அறத்தனிச் செல்வி பாக வன்பிலே னின்பா லென்று
வெறுத்திடி னடியேற் கிங்கு வேறொரு துணையு மில்லை

செறுத்துயர் புரங்க ளெல்லாஞ் செற்றவ னடியான் றன்னை
நிறுத்தினர் வெயிலி லென்று னின்புகழ்க் கேற்ற மாமோ"

"வானநா டவர்க்கு மேலோய் வந்துனக் கடிமை யிப்போ
தானநா ளிடும்பை யுற்று லாருனக் கடிமை யாவார்
நானெனு மனத்தார் சொல்லு நல்லுரை யன்றி நின்ற
ஈனனு மொருவன் சொல்வ தேறுமோ வுளத்தி லென்றார்"

(திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம், கருக-ரு)

என்னும் பாடல்களைப் படிக்கையிற் கேட்டுக்கேட்டு இவர் மன முருகினார்; கண்ணீர் உகுத்தார்; அதன் பொருளமைதியையும் நடையழகையும் பக்திச் சுவையையும் பாராட்டியதன்றி அந் நூலாசிரியர் அகத்திய முனிவருடைய அருள் பெற்றவரென்றும் அதனாலேதான் அந்நூற் செய்யுட்கள் அவ்வளவு சுவையுள்ளன வாக அமைந்திருக்கின்றனவென்றும் சொன்னார்.

ஆத்மநாத பாகவதர்.

அந்த ஸ்தலத்தில் ஆத்மநாத பாகவதரென்று ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவகங்கை ஸமஸ்தானத்தைச் சார்ந்த பெருங்கரை யென்னும் ஊரிலிருந்த கவிகுஞ்சர பாரதியாரின் மருகர்; ஒவ்வொருநாளும் மாலையில் பூஜாகாலத்தில் ஆத்மநாத ஸ்வாமியின் ஆலயத்தில் கீர்த்தனங்கள் முதலியவற்றைப் பாடும் பணியைப் பெற்றவர்களுள் ஒருவர்; சிவபக்தி வாய்ந்தவர்; அவர் சாரீரம் யாதொரு தடையுமின்றி மூன்று ஸ்தாயிகளிலும் செல்லும் வன்மையுடையதாதலின் அவர் வஜ்ரகண்ட பாகவதரென்றும் கூறப்படுவார். அவர் இக் கவிஞர்பிரானிடம் அடிக்கடி வந்துபோவதுண்டு. அக்காலங்களில் கவி குஞ்சர பாரதியாரியற்றிய கந்தபுராணக் கீர்த்தனத்திலிருந்து சில கீர்த்தனங்களையும் வேறு கீர்த்தனங்கள் சிலவற்றையும் இவருடைய விருப்பத்தின்படி பாடிக் காட்டுவார். இவர்கேட்டு இன்புற்று அனுப்புவார். உடனிருப்பவர்களும் கேட்டு மகிழ்வதுண்டு. இங்ஙனம் அக்காலத்தில் வந்து பாடி மகிழ்வித்துச் செல்லும் ஸங்கீத வித்துவான்கள் அங்கே சிலர் இருந்தனர்.

சுப்பு பாரதியாருக்குச் சிறப்புப்பாயிரம் அளித்தது.

ஒருநாள் சிங்கவனம் சுப்பு பாரதியார் தாம் இயற்றிய மதுரைச் சுந்தரேசர் நெஞ்சமாலை முதலிய மூன்று நூல்களை

இவரிடம் படித்துக்காட்டித் திருத்தஞ்செய்துகொண்டு அவற்றிற்குச் சிறப்புப்பாயிரங்களையும் பெற்றுச்சென்றார். அவற்றுள் நெஞ்சமாலையின் சிறப்புப்பாயிரம் மட்டும் கிடைத்தது; அது வருமாறு :

(கட்டளைக்கலித்துறை)

" ஆரதித் தன்மைய தென்றுரைப் பாரிவ் வகிலத்துளோர்
நாரதி யாய திதைப்படித் தென்பர்பன் னுவலரும்
பேரதி கார முதல்யாவுந் தேர்சுப் பிரமணிய
பாரதி கூட லிறைநெஞ்ச மாலை பகர்ந்தனனே."

[அது இத்தன்மையது என்றுஉரைப்பார் ஆர். நார்அதி ஆயது - அன்பு அதிகரித்தது. பேரதிகாரம் - தொல்காப்பியம் முதலியவை.]

சதாவதானம் சுப்பிரமணிய ஐயர் சிறப்புப்பாயிரம்.

தஞ்சைச் சதாவதானம் சுப்பிரமணிய ஐயரென்பவர் வந்து சில தினமிருந்து திருப்பெருந்துறைப்புராணப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டு இன்புற்று ஒன்பது பாடல்களைச் சிறப்புக் கவிகளாகச் செய்து சபையிற் படித்துக்காட்டிச் சென்றனர். அவற்றுள் இவரைப் பற்றிப் பாராட்டிய பாடல்களுள் ஒன்று வருமாறு :

(ஆசிரிய விருத்தம்)

" நாற்கவியாம் நாற்படையா லமுக்காற்றுக் கவிகளென
நவில்கு றும்பு
தோற்கவலங் கொண்டவர்பின் றதிக்குறுபாத் திறைகொண்டு
தொல்பார் முற்றும்
கோற்கியலும் புலமையெனு மாழியுருட் டிப்புகழ்வெண்
குடைக்கீழ்க் காத்து
மாற்குநிகர் மீனாட்சி சுந்தரனென் றுரைசெயும்பா
மன்னர் கோவே."

[நாற்கவி - ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரமென்பன. நாற்படை - சதுரங்கசேனை. குறும்பு - குறுநில மன்னர். வலம்கொண்டு - வெற்றி கொண்டு. பா திறை - பாடல்களாகிய கப்பங்களை. கோற்கு - செங்கோலுக்கு. ஆழி - சக்கரம்; இங்கே ஆஞ்ஞாசக்கரம். புகழாகிய வெண்குடையின். பாமன்னர் கோ - கவிச்சக்கரவர்த்தி.]

எனக்கு ஜ்வரநோய் கண்டது.

இப்படியிருக்கையில் அப்பொழுது எனக்கு ஜ்வரநோயும் வயிற்றில் ஜ்வரக்கட்டியும் உண்டாகி மிகவும் வருத்தின. அதனால்

ஞாபகத் தளர்ச்சியுடன் படுக்கையிலேயே இருந்து விட்டேன். தக்க பரிகாரங்களை வைத்தியர்களைக் கொண்டு இவர் செய்வித்து வந்தும் ஜ்வரநோய் சிறிதும் தணியவில்லை. அதனால் புராணத்தை ஏட்டிலெழுதும் பணியைக் கும்பகோணம் பெரியண்ணம் பிள்ளையென்பவரும், அரங்கேற்றும் காலத்துப் படிக்கும் பணியைச் சவேரிநாத பிள்ளையும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

புராணம் அரங்கேற்றும் காலமல்லாத மற்றக் காலங்களில் இக்கவிநாயகர் என்பக்கத்திலே இருந்து என்னைக் கவனித்துக் கொண்டும் மேலே அரங்கேற்றுவதற்குரிய பாடல்களைப்பாடி எழுதச்செய்தும் வந்தார்.

ஒருநாள் அரங்கேற்றுதல் ஆனவுடன் பிற்பகலில் என்பால் வந்த இவர் என்பக்கத்திலிருந்து மயக்கம் நீங்கி நான் விழித்துக்கொண்டபொழுது என்னைநோக்கி, “புராணப் பிரசங்கத்தைப் பற்றி மஹாஸந்நிதானத்தினிடமிருந்து (சுப்பிரமணிய தேசிகரிடமிருந்து) கட்டளைச் சாமிக்கு இன்று திருமுகம் எழுந்தருளியிருக்கிறது. அதில், ‘புராணப் பாடல்கள் தமக்குத் திருப்தியை யுண்டு பண்ணுவதன்றி அச்செய்யுட்களைச் சாமிநாதையர் படித்தல் தமக்கு ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடுமே’ என்று கட்டளையிட்டிருக்கிறது. உமக்கு உடம்பு இப்படியிருக்கிறதே!” என்று வருத்தம் அடைந்து சொன்னார்.

நான் ஊர் சென்றது.

புராணப்பிரசங்கம் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தது. ‘தினந்தோறும் இப்புலவர்கோமானுடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்க முடியவில்லையே!’ என்ற வருத்தம் என் மனத்தில் வளர்ந்து வந்தது. எனக்கு இருந்த ஜ்வரம் தணியவில்லை. வருபவர்களோடு பேசிக்கொண்டிருப்பதிலும் அரங்கேற்றத்திற்கு வேண்டியவற்றைக் கவனிப்பதிலும் இவருக்கு நேரம்போயினமையின் என்னை நன்றாகக் கவனித்துக்கொள்ள முடியவில்லையென்ற வருத்தம் இவருக்கும் இருந்துவந்தது. பலவகைவேலைகளுக்கு இடையில் என்னைப்பற்றிய கவலையையும் இவர் மேற்கொண்டதை அறிந்து நான், “உத்தமதானபுரத்திற்குப்போய்ப் பரிகாரஞ் செய்துகொண்டு ஸௌக்கியம் உண்டான பின்பு வருவேன்” என்று கூறி விடைபெற்றுக்கொண்டேன். இவருக்கு என்னைப் பிரிவதில் வருத்தம் உண்டாயிற்று. நானும் வருந்தினேன்.

வெண்பாப்புலி வேலுஸாமி பிள்ளையை எனக்குத் துணையாகச் சேர்த்து வேண்டிய சௌகரியம் செய்வித்து என்னை இவர் அனுப்பினார். நான் உத்தமதானபுரம் சென்றேன்.

சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ்.

இக் கவிசிகாமணியின் பக்கத்திலிருந்து நாள்தோறும் புராணப் பிரசங்கங்கேட்டு வந்த வன்றொண்டச் செட்டியார் மாணிக்கவாசகர் சரித்திரத்தை இவர் அருமையாகச் செய்திருப்பதை அறிந்து ஒருநாள் இவரிடம், "திருத்தொண்டர்களுடைய பெருமைகளை நன்றாக யாவரும் அறியும்படி பெரியபுராணத்தின் வாயிலாகப் புலப்படுத்தியருளிய சேக்கிழார் திறத்தில் பிள்ளைத்தமிழொன்று ஐயா அவர்கள் செய்தருளவேண்டும்" என்று மிகவும் வணக்கமாய்க் கேட்டுக்கொண்டனர். அப்போது 'பெரிய புராணத்திற்கு வன்றொண்டர் வாய்மொழியாகிய திருத்தொண்டத்தொகை காரணமாக இருந்தது; அப்புராணத்தை இயற்றிய சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழுக்கு வன்றொண்டச் செட்டியாரது வாய்மொழியே காரணமாயிற்று. இது நல்ல அறிகுறி' என்று இவர் எண்ணி எண்ணி மகிழ்ந்தனர். அவர் கேட்டுக்கொண்டவாறே சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழைச் செய்யத்தொடங்கி மிக ஆராய்ந்து சில தினங்களிற் பாடி முடித்தனர்.

பெரிய புராணத்திலுள்ள பலவகை நயங்களையும் அறிந்து பலருடம் அனுபவித்து இன்புற்றும் இன்புறுவித்தும் வந்தவராதலின் இக்கவிஞர் பிரானுக்குச்சேக்கிழார்பாற் சிறந்த பக்தியிருந்ததென்பதை யாவரும் அறிவார். இயல்பாகவே நாயன்மார்களுடைய வரலாற்றைப் பலவகையில் எடுத்தாண்டு தம்முடைய நூற்பகுதிகளை அழகுபடுத்தும் இயல்புடைய இவருக்கு அந்நாயன்மார் சரிதையை விரிவுறவெளியிட்ட சேக்கிழார்பால் அத்தகைய அன்பு மிக்கிருத்தல் தக்கதன்றோ?

சேக்கிழாருடைய குலம், குணம், அதிகாரம், கல்வி, பக்தி, ஞானம்முதலியவற்றின் பெருமைகளைப் பலபடியாக அப்பிள்ளைத் தமிழில் இக்கவிஞர் கோமான் செவ்வனே பாராட்டியிருக்கிறார்.

"மண்டலை வேலைப் புவியிற் பத்திசெய் மார்க்க மறிந்தவரார்
வண்சுவை யமுத வொழுக்கென வார்த்தை வழங்கத் தெரிகுநரார்
கொண்டலை நேர்பக ரோர்தரு கூற்றங் குதித்துய்ந் திடவலர்யார்
கொற்றக் கைலைக் கணநா தர்களொடு கூடுபு மகிழ்பவரார்

விண்டலை யாரும் பெறலரு மின்பம் விராவுந் திறலினரார்
விமலா நீயவ தாரஞ் செய்யா விடின்" (தாலப். க0)

[வார்த்தை - சைவ பரிபாஷை]

என்பதனால் சேக்கிழாரை எத்தகையவராக இவர் கருதியிருந்தாரென்று அறிந்து கொள்ளலாம். பெரியபுராணம் பக்தியை மிகுவிக்குமென்பது இவர் அனுபவத்தாலறிந்த உண்மையாதலின் அதனையே பலவிடத்தும் பாராட்டுவார்:

'என்றும் பத்தி ரசங்கனி கனியே" (செங்கீரைப். எ)

"பத்திச் சுவைநனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிவலவ" (தாலப். அ)

"புலஞ்சார் பத்தி விளைநிலமே" (முத்தப். ௬)

"ஒழியாப் பத்திக் கடல்வருக." (வாரானைப். க0.)

பெரிய புராணப் பாயிரத்தில், "எடுக்கு மாக்கதை" என்னும் திருவிருத்தத்தின்கண், 'தடக்கை யைந்துடைத் தாழ்செவி நீண்முடிக், கடக்க ளிற்றைக் கருத்து ளிருத்துவாம்' என்னும் பகுதியிலுள்ள 'நீண்முடி' என்ற குறிப்பினால் அக்காப்பு ஸ்ரீவிநாயகமூர்த்தியின் விசுவரூபத் திருக்கோலத்தைத் தியானித்துச் சேக்கிழார் பாடியிருத்தல் வேண்டுமென்று இவர் கொண்டனர்; பெரியபுராணம் 'மாக்கதை' ஆதலின் அதற்கேற்ப விநாயகமூர்த்தியின் விசுவரூபத்தைத் தியானித்தாரென்று பொருத்தங்காட்டி இவர் பொருள் கூறுவதுண்டு. அக்குறிப்பை நினைந்து அப் பிள்ளைத் தமிழ்க் காப்புச்செய்யுளில் விநாயகக்கடவுள் வணக்கத்தில் அவரது விசுவரூபத்தையே எடுத்துப் பாராட்டியுள்ளார். அன்றியும் *"உலகெலாம்" என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுளுக்குப் பொருள் கொள்ளவேண்டிய முறையையும் அக் காப்பிற் புலப்படுத்தியிருக்கிறார்.

காப்புப்பருவத்தில் ஏனைய பிள்ளைத்தமிழ்களில் துதிக்கப்பெறும் திருமால் முதலிய தெய்வங்களை இவர் கூறவில்லை. விரியாகிய பெரிய புராணத்திற்கு அதன் தொகையாகிய திருத்தொண்டத் தொகையிலுள்ள பதினொரு திருப்பாசுரங்களுள் ஒவ்வொன்றிற் கூறப்பட்ட நாயன்மார்களை ஒவ்வொரு செய்யுளால் துதித்துள்ளார். இவ்வாறு காப்புப்பருவத்தில் அமைக்கும்

* இப்புத்தகம் கக௬ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

* புதுமுறை அம்பலவாண தேசிகர் பிள்ளைத்தமிழில் இவரால் முதலில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. காப்புப் பருவச் செய்யுளின் தொகைக்கு ஏற்ப அம்முறை இந்த இரண்டு நூல்களிலும் பொருத்தமாக அமைந்த வாய்ப்பைத் தியாகராச செட்டியார் அடிக்கடி பாராட்டுவதுண்டு.

'பெரிய புராணத்திற் பலவகைச் சொல்லணி, பொருளணி, பொருள்கோள்கள் அமைந்தும், பலவகை அழகுகள் நிரம்பியும், முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் முதலியவை காப்பிய இலக்கணப்படி பாடப்பட்டுமுள்ளன. தமிழ் நடை செவ்விதாக அமைந்துள்ளது. தேவாரத்திலுள்ள பலவகை மந்தணப்பொருள்கள் அங்கங்கே வெளிப்படுத்தப்பட்டும் தொண்டர்கள் அருமை பெருமைகள், அவரவர்நிலை, சாதி, குணம், மார்க்கம் முதலியவை விளக்கப்பட்டும் இருக்கின்றன' என்ற செய்திகளை அங்கங்கே அப்பிள்ளைத் தமிழில் இவர் புலப்படுத்தியிருக்கின்றார் :

" செய்யமல ராதன மிருந்துபல சாதியும்
சேரப் படைத்ததேவும்
செப்பரிய வாயவவ் வச்சாதி குறிகுணம்
செய்கைகுடி கொளுமிலியல்பு
வெய்யமொழி யுணவுமுன் விரித்தெலா மறியவலர்
மெய்யறிஞ ரெனல்விளக்கி
மேம்பட்ட வேளாண் குலக்கதி ரெனுங்குன்றை
விமலனைக் காக்கவென்றே." (காப்புப். எ)

" ஒப்பரிய தொண்டர்த மருமையும் பெருமையும்
உவக்குமவ ரவர்செய்கையும்
உவமையில் லாச்செய்கை நுட்பமுந் திட்பமும்
உம்பர்கோ னருள்தட்பமும்
தப்பரிய செந்தமிழ்த் தொடைநடையு மடையும்
தவாப்பொரு ளணிச்சிறப்பும்
தமிழ்மறை யடங்குபல மந்தணமும் வெள்ளிடைத்
தவிரும்வெற் பெனவிளங்க." (செங்கீரைப். ௬.)

" ....பொருளணி யாயின எவ்விடனும் வீற்று
வீற்றுக் கிடையிறை பட்டன வமைய விளம்பு வனப்பினொடு

* முதற்பாகம், உ௨௪-ஆம்பக்கம் பார்க்க.

மேய முதற்பொரு ளாதிய மூன்றும் வேண்டுமிடத் தெய்த
ஆற்றுப் புனல்நா மப்பொருள் கோண்முத லறைமற் றுள்ளனவும்
அமையத் தொண்டர் புராணம் நவின்றவ.” (தாலப். கூ.)

பின்னும் பெரியபுராணத்தில்,

“ காலாறு வயற்கரும்பின் கமழ்சாறூர் கஞ்சாறூர் ”

“ மண்ணீர்மை நலஞ்சிறந்த வளவயல்க ளுளவயல்கள் ”

“ எய்தும் பெருமை யெண்டிசையும்
ஏறு ரேமப் பேறூரால் ”

“ மன்னனு ரருளிச்செய்த
மறைத்திரு வாக்கூ ராக்கூர் ”

என வருஞ் பகுதிகளை நினைந்து,

“ ஈற்றுத் தலையொரு மவுலி புனைந்தா லென்னச் சொல்லணியொன்
றெய்திப் பொலிய ” (தாலப். கூ)

என்பர்.

திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனர் புராணத்தில் ஐந்திணை களின் வளத்தைக் கூறுதலுடன் அவ்வத்திணையிலுள்ள சிவதலங் களைச் சொல்லியிருக்கும் முறை முதன்முதலாகப் பெரிய புரா ணத்திலேதான் காணப்படுகிறது. அதனை இவர் அறிந்தவ ராதலின் தாம் இயற்றிய புராணங்கள் பலவற்றில் அதனை மேற் கொண்டனர். அம்முறையை அறிவித்தது சேக்கிழார் திரு வாக்கே என்பதை,

“ படியிடை யொருபை திரவரு ணனைபுரி
பாவல ரைந்திணையும்
பகுத்தொரு முப்பொரு ளோடும் விரித்துப்
பயனு கத்தெய்வம்
கடிதலில் சினகர முள்ளன வோதக்
கற்பித்தவ ”
(சப்பாணிப். அ)

[பைதிரம் - நாடு]

என்று புலப்படுத்தியிருக்கிறுர். பின்னும்,

“ சொல்லும் பொருளு நனிசிறப்பச்
சுருங்கச் சொல்லன் முதலாய

"*தோட்டி யமைய வமங்கலமாம்
சொற்கள் புணரா தறக்களைந்து
வெல்லுந் தகைய முரண்காட்டி
விலக்கு விலக விதிதழுவி" (முத்தப். ௩)

என்று பாராட்டுவார். 'அமங்கலமாம் சொற்கள் புணராது அறக்களைந்து' என்றது, மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணத்தில் முத்திநாதன் மெய்ப்பொருள் நாயனாரை வாளால் வீழ்த்தின னென்பதை வெளிப்படையாகக் கூறாமல்,

"பத்திரம் வாங்கித் தான்முன் னினைந்தவப் பரிசே செய்ய"

என்று பாடியிருத்தலையும், ஏனாதி நாத நாயனார் புராணத்தில் அதிசூரனென்பவன் ஏனாதிநாத நாயனாரை வாளாலெறிந்ததை அங்ஙனமே,

"முன்னின்ற பாதகனுந் தன்கருத்தே முற்றுவித்தான்"

என்று கூறியிருத்தலையும், இவைபோன்ற பிறவற்றையும் நினைந்தே யாகும்.

சேக்கிழாரைப்பற்றிக் கூறும் இடங்களில்,

"மூவரும் புகலும் வேதத் தமிழ்க்கணுள்ள
மெய்ம்மையை விரித்துத் தெரித்தருள்செய் குன்றையூர்
வேந்து" (காப்புப். ௩)

"அருண்மூவ ரருண்மறைப் பொருள்தெரிய முன்னொருவர்
அருண்மறைப் பொருள் விளக்கும்
நம்பரு வித்தியா ரணியமுனி வரனுளம்
நயப்பயாப் புறவிரித்த
நாவலர் பிரான்" (காப்புப். ௫)

"அவையகம் வியக்குமுப் புலவரருண் முக்கனி
அருந்தமிழ்ச் சுவையனைத்தும்
ஆராய்ந் தெடுத்துப்பல் செய்யுண்முக மாவறிய
அறிவித்த பெருநாவலன்" (சிறுதேர்ப். ௧)

எனத் தேவாரத்தின் பொருள்களை அவர் புலப்படுத்தியிருப்பதையும்,

---

* தோட்டி - அழகு.

" தமிழ் நாவலரேறே " (செங்கீரைப். எ)

" வலஞ்சார் பெருநா வலரேறே " (முத்தப். ரு)

என அவரது நாவன்மையையும்,

" சகலா கமபண் டிததெய்வச் சைவா " (தாலப். உ)

" சைவப் பயிர்தழை யத்தழை யும்புயல் " (தாலப். சு)

" உலவா தமைந்த சிவபோகம்
கொள்ளுஞ் சைவப் பயிர்வளர்க்கும்
கொண்டல் வருக வருகவே " (வாரானைப். க0)

" வயங்குஞ் சைவப் பெருவாழ்வே " (சிற்றிற். க0)

என அவர் சைவசமயத்திற்குச் செய்த பேருதவியையும்,

" நெஞ்சம், கனியக் கனியக் கண்ணீர் வாரக்
கவிபா டியவிறைவ " (சப்பாணிப். எ)

" கல்லுங் கரையக் கவிபாடுங்
கனிவாய் முத்தந் தருகவே " (முத்தப். ௬)

என அவருடைய செய்யுட்கள் மனத்தை உருக்குந் தன்மையை உடையன வென்பதையும்,

" அறுபதின்மர் மேலு மூவர் சரித்திரமாம்
கருப்பஞ்சாறு பொழிமதுரக் கனிவாய் "
(முத்தப். க)

" பிதிருந் தரமற வின்பா லளவிப்
பிழிசுவை மதுவிரவிப்
பிறங்கிய புல்ல கண்டநி றீஇச்சுவை
பெறுகண் டுங்கூட்டி
எதிரும் பொருளில் பலாக்கனி மாங்கனி
இவைவா ழைக்கனிமுன்
இயையு முழுக்கனி முந்திரி கைக்கனி
இவ்விர தமுநாட்டி
அதிருங் கடலமிர் தமுமு னூறுத்தி
அவாங்குழல் வீணையிசை
அத்தனை யும்புக வைத்துச் சிவமணம்
அகலா தேகமழ
முதிரு மருட்கவி பாடிய புலவன் " (சிறுபறைப். சு)

என அவருடைய பாடல்களின் இனிமையையும்,

"அத்தி தருங்கவி யென்மரு நன்று வறைகுதி ரம்மட்டோ
அவாவிய புத்தி தருங்கவி யென்மரு மதுமட் டோவின்னும்
சித்தி தருங்கவி யென்மரு மெல்லாத் தீர்த்தங் களுமுறுமா
செய்யாச் சுத்தி தருங்கவி யென்மருஞ் செப்பிய வம்மட்டோ
பத்தி தருங்கவி யென்மரு மாகிப் பாரிற் புலவரெலாம்
பல்லா ரோதுபு பாராட் டக்கதி பற்றிய பல்லோர்க்கு
முத்தி தருங்கவி பாடிய புலவன் முழக்குக சிறுபறையே
முழுமணி மாடக் குன்றத் தூரன் முழக்குக சிறுபறையே"

(சிறுபறைப். எ)

என அவற்றின் விசேடத்தையும் எடுத்துப் பாராட்டியுள்ளார்.

அவருடைய பலவகை ஆற்றல்களைப் பாராட்டும் பின்வரும் செய்யுள் அறிந்து இன்புறற்குரியது:

"நாடிய விரிநூல் சொற்றிடு திறனால்
நன்னூ லாசிரியன்
நகுபா சுரமுத லுரைசெய் தலினால்
நவிலுரை யாசிரியன்
நீடிய பரசம யக்குழி வீழ்ந்தவர்
நீப்பப் போதனைசெய்
நிலையாற் போத காசிரி யன்னிவை
நிகழ்தொறு நிகழ்தோறும்
ஆடிய ஞானத் திறனுற லான்ஞா
னசிரி யனுநீயென்
றூன்றோர் பலரும் புகழப் படுபவ." (சப்பாணிப். க.)

* சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழை இவர்பால் வரும் வித்துவான்களும் பிறரும் கேட்டுக் கேட்டு மகிழ்ந்து பாராட்டி வந்தனர். இவரே அதனை மீண்டும் மீண்டும் படிப்பித்துக்கேட்டு இன்புறுவதுமுண்டு. இவர் இயற்றிய பிள்ளைத்தமிழ்களுள் இறுதியிற் செய்தது அதுதான். தேவாரம் பெரியபுராணம் முதலிய நூல்களில் ஈடுபட்டுள்ள வித்துவான்கள் அந்தப் பிள்ளைத்தமிழில் ஈடுபடாமலிரார்.

---

* இந்நூல் பிற்காலத்தில் இவருடைய மாணாக்கராகிய ஆறுமுகத் தம்பிரானவர்களால் சிறப்புப்பாயிரத்தோடு தனியே பதிப்பிக்கப் பெற்றது; மீ. பிரபந்தத்திரட்டு, 722-824.

அப்புசாமிப் புலவருக்குச் சிறப்புப்பாயிரம் அளித்தது.

திருப்பெருந்துறையைச் சார்ந்த ஏம்பலென்னும் ஊரினுள்ள அப்புசாமிப் புலவரென்னும் பரம்பரைக் கல்விமான் ஒருவர் தம்முடைய குமாரரான அருணசலப் புலவரென்பவரை அழைத்துக்கொண்டுவந்து இவரிடம்விட்டு, "சில வருடம் இவனை உடன் வைத்துப் படிப்பித்து அனுப்பவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்துக்கேட்டுக்கொண்டார்; அவ்வாறே அவருக்கு இவர் பாடஞ் சொல்லிவந்தார்; அப்பால் அப்புசாமிப்புலவர் ஏம்பலினுள்ள முத்தையனென்னும் ஐயனார்மீது தாம் பாடியிருந்த பிள்ளைத் தமிழொன்றைப் படித்துக்காட்டிச் செப்பஞ்செய்து கொண்டதன்றி இவருடைய சிறப்புப் பாயிரமொன்றையும் பெற்றுச் சென்றார். அச்சிறப்புப் பாயிரம் வருமாறு:—

(விருத்தம்)

"குவளையரு கதன்முதலல் லவைகூடப் பிறையெனவுட்
கொண்டு நாணித்
தவளைகுதித் திடுதடஞ்சா ரேம்பல்நகர் முத்தையன்
தன்றாட் கேயன்
புவளைதரும் படிபிள்ளைத் தமிழ்சொற்ற ணியற்சொல்லும்
பொருளும் வாய்ப்பத்
திவளையிலக் கணமுந்தே ரப்புச்சா மிப்புலவன்
திறன்மிக் கோனே."

[குவளையருகு - குவளைமலரின் பக்கத்தே. குவளையென்னுஞ்சொல்லின் முதலெழுத்தல்லாத எழுத்துக்கள்: வளை; வளை-சங்கு. அன்பு வளைதரும். திவள் ஐயிலக்கணம் - விளங்குகின்ற பஞ்சலட்சணம்.]

சிங்காரவேலுடையார்.

திருப்பெருந்துறைக்கு அருகிலுள்ள தம்முடைய கிராமமொன்றைப் பார்க்கவந்த * தண்ணீர்க்குன்றம் சிங்காரவேலுடையாரென்னும் பிரபு ஒருவர் இவர் திருப்பெருந்துறையில் இருப்பதை அறிந்து சில அன்பர்களுடன் வந்தார். ஒரு தினம் இருந்து புராணப்பிரசங்கத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்து பாராட்டியதோடு, "இந்தப் புராணத்தை முடித்துவிட்டுத் திருவாவடுதுறைக்குச் செல்லும்பொழுது தண்ணீர்க்குன்றத்திற்கு வந்து சிலதினம்

* இது மன்னார்குடி தாலூகாவிலுள்ள தோரூர்.

இருக்கவேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொண்டார்; அன்றியும் தம்முடைய ஊருக்கு அருகிலுள்ள திருவெண்டுறையென்னும் ஸ்தலத்துக்கு ஒரு பிரபந்தமாவது புராணமாவது செய்து சிறப்பிக்க வேண்டுமென்றும் வேண்டிக்கொண்டு சென்றார்.

அரங்கேற்றத்தின் பூர்த்தி.

அப்பால் ஒரு நல்லதினத்தில் திருப்பெருந்துறைப்புராண அரங்கேற்றத்தின் பூர்த்திவிழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. அதற்காக அழைக்கப்பட்டுப் பட்டுக்கோட்டைத் தாலூகாவிலுள்ள பாலைவனம், நகரம் முதலிய சில ஜமீன்களிலிருந்து பிரதிநிதிகளும், உத்தியோகஸ்தர்களும், புதுக்கோட்டையிலிருந்து பல உத்தியோகஸ்தர்களும், நாட்டுக்கோட்டைத் தனவைசியப்பிரபுக்களிற் பலரும், வேறு சிலரும் வந்து சிறப்பித்தார்கள். அப்புராணம் ஒரு சிவிகையில் வைத்து ஊர்வலம் செய்விக்கப்பெற்றது. அச்சிறப்பு ஓர் அரசருடைய விவாக ஊர்வலம் போலவே நடைபெற்றது. அப்போது சுப்பிரமணிய தம்பிரான் முதலில் வாக்களித்திருந்தபடியே ரூபாய் இரண்டாயிரம் இவருக்கு ஸம்மானம் செய்ததன்றி உடன் இருந்த மாணாக்கர்களுள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர்களுடைய தகுதிக்குத் தக்கபடி மரியாதை செய்தார். அத்தொகைகள் அவருடைய சொந்தச் சம்பளத்திலிருந்து மிகுத்து வைக்கப்பெற்றவை.

அந்த விசேஷத்திற்கு வந்திருந்த கனவான்கள் ஊருக்குச் செல்லுகையில் இக்கவிச்செல்வரைக் கண்டு திருவாவடுதுறைக்குப் போகும்பொழுது தத்தம் இடங்களுக்கு வந்து சில தினங்கள் இருந்து சிறப்பித்துச் செல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

அக்காலத்தில் இருந்த ஜமீன்தார்களும் பிரபுக்களிற் பெரும்பான்மையோரும் கல்விமான்களோடு பழகுதலையும் அவர்களை ஆதரித்தலையும் தங்களுடைய கடமையாகக் கருதி வந்தார்கள். வித்துவான்களோடு சம்பாஷித்தலே அவர்களுக்குப் பொழுதுபோக்காக இருந்தது. ஒவ்வொருவரிடத்திலும் வடமொழியிலும் தமிழிலும் ஸங்கீதத்திலும் வல்ல ஒவ்வொருவர் இருந்தே வருவார். அவரவருடைய வருவாயில் வேறு செலவுகள் அக்காலத்தில் அதிகமாக இல்லாமையால் வித்துவான்களை ஆதரிப்பதில் விஞ்சவேண்டுமென்று ஒருவரைவிட ஒருவர் ஊக்கங் காட்டியும் வந்தனர். ஆத

லால், பிள்ளையவர்கள் தங்கள் ஊருக்கு வந்து போதலை அவர்கள் பெரிய பாக்கியமாகவே கருதினார்கள்.

திருப்பெருந்துறைப் புராண அமைப்பு.

திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தில் முதலில் உஎ-செய்யுட்களடங்கிய கடவுள் வாழ்த்தும் அவையடக்கமும் திருநாட்டுப் படலம் முதலிய நஉ-படல உறுப்புக்களும் அமைந்துள்ளன. இதிலுள்ள செய்யுட்களின் தொகை கசுரு௬.

உருவம், அருவம், அருவுருவமென்னும் மூவகைத் திருமேனிகளுள்ளே சிவபெருமான், அம்பிகையும் தாமும் அருவத் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி விளங்கும் இடம் இந்தத் திருப்பதியே. இதனை இப்புராணத்திற் பல இடங்களிற் புலப்படுத்தியிருக்கிறார்; அவற்றுள் ஒன்று வருமாறு:

(விருத்தம்)

"தூயநா மத்தருவ முருவமெவை யெனினுமொரு
தோன்றல் போன்றே
பாயநா னிலவரைப்பின் கணுமமர்வா ளனல்தெரித்த
படியே போல
ஆயநா தங்கடந்த வான்மநா தக்கடவுள்
அமர்தற் கேற்ப
மேயநா யகிசிவயோ காம்பிகைதன் விரைமலர்த்தாள்
மேவி வாழ்வாம்." (கடவுள் வாழ்த்து, ரு.)

பிரமதேவர், திருமால், காலாக்கினி யுருத்திரர், மாணிக்கவாசகர், சோழராசன், அதர்மன், இலக்குமி, ஒரு வேடன் என்பவர்கள் செய்தனவாக இந்நூலில் உள்ள துதிச் செய்யுட்கள் மனத்தை உருக்கி அன்பை மிகுவிக்கும்.

இப் புராணத்திலுள்ள அருமையான செய்யுட்களிற் சில வருமாறு:—

[சபாநாயகர் துதி]

(விருத்தம்)

"அரைப்புலித்தோல் மயிருகுப்பக் காற்புலித்தோல் மயிர்முகிழ்ப்ப
அணிபல் பாம்பும்
வரைப்பகன்று குலையவொரு பாம்புநிலை நின்றுநனி
மகிழ மேக்குத்

திரைப்பயமா தலைஇக்கவலக் கிழக்கிளங்கன் னிகையின்பந்
திளைப்ப நீர்சூழ்
தரைப்பயனு மணிமன்றுள் நடநவிலு மொருமுதலைச்
சரணஞ் சார்வாம்."

[இச்செய்யுள் விரோதவணி. அரைப்புலித்தோல் : அரை - இடை ; காற்புலி - காலாற்புலியாகிய வியாக்கிரபாதமுனிவருடைய; இவற்றில் அரை, காவென்னும் பின்ன எண்களின் பெயர்கள் தொனிக்கின்றன. வரைப்பு - எல்லை. ஒரு பாம்பு-பதஞ்சலி முனிவர். மேக்கு திரை பயம் மாது - திருமுடி மேலுள்ள அலையையுடைய நீராகிய கங்கை ; மேக்கு - மேல்; இதில் திரையையும் அச்சத்தையும் உடைய முதியவளென்னும் வேறொரு பொருள் தோற்றுகின்றது. அலைஇ - அலைந்து. கிழக்கு - கீழ். இளங்கன்னி - சிவகாமியம்மை.]

[குமாரக்கடவுள் துதி]

"புரமுதல்வென் றுறுபுகழ்மாத் திரங்கொண்ட தந்தையினும்
பொருமோர் யானை
உரனறவென் றதனொடுமூர் தியுங்கொண்டு மிகுசிறப்பை
உறுமுன் னோனும்
பரவுறச்சூர் தடிந்தவற்றோ டோங்குகே தனமொருகை
பற்றப் பெற்ற
விரவுமல மருந்துறையும் பெருந்துறைக் குமாரனடி
மேவி வாழ்வாம்."

[ஓர்யானை - கயமுகாசுரன். அதனொடு - புகழோடு. முன்னோன் - விநாயகக் கடவுள். அவற்றோடு - புகழோடும் வாகனத்தோடும். திரிபுரம் முதலியவற்றை வென்ற சிவபெருமான் புகழைமட்டும் அடைந்தனர் ; கயமுகாசுரனை வென்ற விநாயகக் கடவுள் அதனோடு ஊர்தியையும் பெற்றனர் ; சூரபன்மனை வென்ற முருகக் கடவுள் அவ்விரண்டனோடு கொடியையும் பெற்றனரென்பன இங்கே அறியற்பாலன.]

[அவையடக்கம்]

"வென்றசீ ரான்ம நாதர் எனும்பெயர் விழைந்தார் ஞான
நன்றிலா வெனைவி லக்கார் நாவலூ ரருக்கு வெண்ணெய்
அன்றருள் செய்தா ரென்றும் அருச்சனை பாட்டே யென்றார்
ஒன்றநின் பாட்டே யென்னார் உறுதியென் னிதன்மேல் வேண்டும்."

[ஞானன்மநாத ரென்றன்றிப் பொதுப்பட ஆன்மநாத ரென்னுந் திருநாமத்தைக் கொண்டிருத்தலின் ஞானமில்லாத ஆன்மாவாகிய என்

னையும் ஆட்கொண்டருளுவா ரென்றபடி. நாவலூரர் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர். வெண்ணெய் - திருவெண்ணெய் நல்லூர். அன்று - அடிமை யோலையைக் காட்டி ஆட்கொண்டகாலத்தில். 'அருச்சனை பாட்டே' என்றதை, "மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்றொண்ட னென்னு நாமம், பெற்றனை நமக்கு மன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க, அர்ச்சனை பாட்டே யாகும் ஆதலின் மண்மேல் நம்மைச், சொற்றமிழ் பாடு கென்றார் தூமறை பாடும் வாயார்" (பெரிய. தடுத்தாட். எ0) என்பதனுலுணரலாகும்.]

[திருவாதவூர்ப் பெருமை]

(கோச்சகக் கலிப்பா.)

"வாதவூர் மறையொழுக்க மல்லான்மற் றொன்றுமரு
வாதவூ ரடைந்தாரை மலக்குரம்பை யகத்தினிரு
வாதவூர் சிவானந்த வாரியிடை யழுத்தலொரு
வாதவூ ரெனப்புகலும் வார்த்தைவா னிடத்துமுள."

(திருவாதவூரர் திருவவதாரப். கக.)

[இருவாத - இருத்தாத. ஒருவாத - நீங்காத.]

படலந்தோறும் முதற்கண் உள்ள திருவாதவூரடிகளின் துதிகளுள்ளே சில வருமாறு:—

(விருத்தம்)

"நண்ணிய மூகை பேச நல்லருள் நாட்டம் வைத்த
புண்ணிய வாத வூரர் பொன்னடி சென்னி சேர்த்தாம்
எண்ணிய விப்பு ராண மொன்றுகொ லெல்லாம் பாடத்
தண்ணிய வாக்கு முன்னு யாவையுந் தருவ ரன்றே."

(புராண வரலாறு, க.)

"சீரடி யாள்செய் நிந்தையில் வெந்தை
திருத்தக நாடொறு முண்டார்
பாரடி யுள்ளாக் கியநெடு மால்கொள்
பாகமுள் ளார்க்குமீ னவனுல்
ஓரடி கொடுப்பித் தார்நெடு மால்கொள்
பாகமில் லேற்கொரு தாமே
ஈரடி கொடுத்தார் ஞாயிறெங் கெழினும்
எவனென இருப்பன்யா னினியே."

(பிரமனுபதேசப். க.)

[வெந்தை - பிட்டு. நெடுமால்கொள் பாகம் உள்ளார் - திருமாலை யுடைய திருமேனிப் பாகத்தையுடைய சிவபெருமான். நெடுமால்கொள்

பாகமில்லேன் - மிக்க மயக்கத்தைக் கொண்டவனும் பரிபக்குவமில்லே னுமாகிய அடியேன்.]

திருவாதவூரடிகளுடைய வரலாற்றைக் கூறும் பகுதிகள் பெரிய புராணத்தைப் போன்ற அமைதியையும் அழகையும் உடையனவாக விளங்கும். நைமிசமுனிவர் பெருந்துறை யடைந்து பூசித்த படலத்தில், திருப்பெருந்துறையைத் தரிசித்தற்கு வரும் பொழுது சூதமுனிவர் சவுனகாதியருக்கு இடையிலுள்ள தலங்களைக் காட்டுவதாக உள்ள பகுதியில் அறுபத்துமூன்று தலங்கள் வெளிப்படையாகக் கூறாமல் பலவகைக் குறிப்புக்களால் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றால் அத்தலங்களின் வரலாறுகளுள் அரியனவாகிய சில செய்திகள் புலப்படும்.

---

9. பல ஊர்ப்பிரயாணம்.

திருப்பெருந்துறையினின்றும் புறப்பட்டது.

பின்பு இக் கவிஞர்பெருமான் திருப்பெருந்துறையினின்றும் புறப்பட எண்ணிச் சுப்பிரமணிய தம்பிரானிடம் பிரியாவிடைபெற்றுக் கொண்டார். இருவரும் ஒருவரை விட்டு ஒருவர் பிரிதற்கு மனமில்லாதவராகி வருந்தினார்கள். பின்பு ஒருவாறு ஆறுதல் கூறி விடைபெற்று இவர் புறப்பட்டார்.

குன்றக்குடி சென்றது.

அப்பொழுது இவரை அழைத்து வரவேண்டுமென்று குன்றக்குடியிலுள்ள திருவண்ணாமலை ஆதீனத்தலைவரான ஸ்ரீ ஆறுமுக தேசிகர் அனுப்ப, அவ்வாதீனத்தில் முதற் குமாஸ்தாவாக இருந்தவரும் சிறந்த தமிழ்க் கல்விமானும் அருங்கலை விநோதருமாகிய அப்பாப்பிள்ளையென்பவர் வந்து அழைத்தார். அவருடன் புறப்பட்ட இவர் இடையிலேயுள்ள அன்பர்களின் வேண்டுகோளின்படி அவ்வவ்விடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டுக் குன்றக்குடி சென்றார். அங்கே ஆதீனத் தலைவர் இவரை வரவேற்று உபசரித்துச் சிலதினங்கள் இருக்கும்படி செய்து தக்க ஸம்மானங்கள் வழங்கிப் பின்பு பல்லக்கு வைத்து அனுப்பினர்.

அக்காலத்தில் அவர்மீது இவர் இயற்றிய சில பாடல்கள் உண்டு. அவை இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

குருபூசை மான்மியம்.

அப்பால் இவர் வன்றொண்டச் செட்டியார், சத்திரம் அருணாசல செட்டியார், வெளிமுத்தி வைரவ ஐயா என்பவர்களால் அழைக்கப்பட்டுத் தேவகோட்டைக்குச் சென்று சிலநாள் இருந்து அங்கேயுள்ள கனவான்களால் உபசரிக்கப்பெற்றார். பிறகு காரைக்குடி சென்று அங்கே அறுபத்துமூவர் குருபூசை மடத்தில் தங்கினார். அங்கே சில தினம் இருந்தபொழுது குருபூசையின் பெருமையைப் புலப்படுத்திச் சில செய்யுட்கள் இயற்றித் தரவேண்டுமென்று அங்கேயிருந்த மெ. பெரி. ராம. மெய்யப்ப செட்டியா ரென்பவர் கேட்டுக்கொள்ளவே, குருபூசை மான்மியமென்ற ஒரு நூல் விரைவில் இயற்றி இவரால் அளிக்கப்பெற்றது. அது பதினைந்து செய்யுட்களை யுடையது; அச்சிடப்பெற்று வழங்குகின்றது. மெய்யப்பசெட்டியார் கேட்டுக்கொண்டதையும் உடனே விரைவில் யாதொரு தடையுமின்றி இவர் இயற்றியளித்ததையும் உடனிருந்து பார்த்தவராகிய காரைக்குடி சொக்கலிங்கையா அடிக்கடி சொல்லிப் பாராட்டிக்கொண்டே யிருப்பார். அம் மான்மியத்திலுள்ள முக்கியமான செய்யுட்கள் வருமாறு:—

(விருத்தம்)

“கருதுமொரு மலமுமிரு வினையுமும்மா யையுமகலக்
கழற்றி நாளும்
ஒருவரிய சிவபோகச் செழுந்தேறல் வாய்மடுப்பான்
உள்ளங் கொண்டாம்
பருமணிமா ளிகைக்காரைக் குடிவயங்கப் பொலியுமறு
பத்து மூவர்
திருமடத்தில் வீற்றிருக்கு மனுகூல மழகளிற்றைச்
சிந்திப் பாமால்.”

“அருவாகி யுருவாகி யருவுருவ மாகியிவைக்
கப்பா லாய
திருவாகி யநாதிமுத்தத் திரமாகி யானந்தத்
திரட்சி யாகிக்

கருவாகிக் கண்ணாகிக் கண்ணுண்மணி யாகியுயிர்க்
கணங்கட் கெல்லாம்
குருவாகி நிறைபரம சிவமொன்றே யனைத்துலகும்
குறிக்கொ டேவாம்."

"அடியார்யார் அவர்பூசை செயும்விதமென் னெனவினவின்
அறைவாங் கேண்மோ
வடியார்வெண் ணீறணிவா ரதனொடுகண் மணிமாலை
வயங்கப் பூண்பார்
கடியார்சூற் படையானை யருட்குறிமுற் பலவினுட்க
ணியப்பூ சிப்பார்
படியார்நந் தனம்புகுந்து மலர்பறித்துத் தொடுத்துதவும்
பணிமேற் கொள்வார்."

"தளிபுகுந்து திருவலகுப் பணிபுரிவார் திருமெழுக்குச்
சமையச் செய்வார்
ஒளிகிளர்பல் விளக்கமைப்பார் மணங்கமழும் படிபுகைப்பார்
உம்ப ராரும்
தெளிவரிய தமிழ்மறைபல் காலும்பா ராட்டிடுவார்
சிவபு ராணம்
அளியமையச் சிரவணஞ்செய் பவரிவரெ லாம்பரமன்
அடியா ராவார்."

"இன்னவடி யவர்வயிற்றுப் பசிதீர அனம்படைத்தல்
இன்னன் மேனி
மன்னவரு பிணியகல மருந்துதவல் குளிர்க்காடை
வாங்கி நல்கல்
சொன்னமுதல் யாதானும் வேண்டியவை மனமகிழ்ச்சி
தூங்க நல்கல்
நன்னரிடங் கொடுத்தலிவை முதற்பலவும் பூசையென
நவில்வர் நல்லோர்."

"இந்தவித மடியவரைப் பூசித்த லெந்நாளும்
இனிய தேனும்
சந்தமிகு மரிபிரமா தியர்களெலா மேத்தெடுக்கும்
தகைய ராய
பந்தமிலோ ரறுபத்து மூவர்திரு நாள்வரவு
பார்த்துச் செய்யின்
மந்ததர முதனன்கு மொருவியருட் கலப்பினுறும்
வாழ்க்கை கூடும்."

"நலமலிசெய் கையராய வறுபத்து மூவரா
நாயன் மார்கள்
வலமலிமா தேவனடி யடைந்தநாட் சிவநேய
மாண்பி னோர்க்கு
நிலமலிவண் டிருவமுதுங் கறியமுதுஞ் சிற்றுணவும்
நெய்யும் பாலும்
தலமலிய நிறைத்தூட்டித் தொழுநர்பெறும் பேற்றினையார்
சாற்ற வல்லார்."

"நாடியவத் தினத்திலமு தூட்டுசிறப் பொடுமவ்வந்
நாயன் மார்க்குக்
கூடியமட் டுஞ்சிறப்ப வபிடேக நிவேதனமுங்
குலவச் செய்து
நீடியவுற் சவமுநடத் திடுதலதி விசேடமென
நிகழ்த்தா நிற்பர்
பாடியபன் னூலுமுண ரா்சார வொழுக்கமிகு
பண்பி னோரே."

"இந்தவிதம் பூசனைசெய் புண்ணியர்க ளெந்நாளும்
இனிமை மேய
சந்தமனை வியர்மக்கள் தவாதகடும் பினர்பலரும்
தழுவ வாழ்ந்து
கந்தமலர்க் கற்பகநா டாதியபல் போகமெலாம்
களிப்பத் துய்த்துப்
பந்தமினம் பரமசிவ னடிக்கலப்பாம் பெருவாழ்வும்
பற்று வாரால்."

குன்றைத்திரிபந்தாதிக்குச் சிறப்புப்பாயிரம் அளித்தது.

காரைக்குடியி லிருந்தபொழுது அவ்வூரிலும் அயலூரிலும் இருந்த தமிழ் வித்துவான்கள் வந்துவந்து இவரைப் பார்த்துத் தத்தம் கருத்துக்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு சென்றார்கள். அவர்களுள், மழவராயனேந்தலென்னும் ஊரினராகிய அஷ்டாவதானம் பாலசுப்பிரமணிய ஐயரென்பவர் இயற்றிய குன்றைத் திரிபந்தாதியைக் கேட்டு மகிழ்ந்து அவருடைய விருப்பத்தின் படியே இவர் ஒரு சிறப்புப்பாயிரம் அளித்தனர்; அது வருமாறு:—

(நேரிசை ஆசிரியப்பா)

*"திருமா மகளுஞ் சிறந்தவெண் டிங்களும்
ஒருவா ரணமு முயரிரு நிதிகளும்
கோட்டிள முலைநயங் காட்டர மகளிரும்
வாட்டமற் றண்டர் கூட்டுணு மமுதமும்
தருகவென் றிரப்பார் தரமுணர்ந் தன்னோர்
இருகரங் கொளவெலா மீந்தகற் பகமும்
வந்தா ருளத்துனு மாண்பொரு ளளிக்கும்
சிந்தா மணியுஞ் செழுங்காம தேனுவும்
இனையபல் வளனு மீன்றிடு முததி
புனையுடை யாகப் பொருந்துபு பூமகள்
வதனமா விலங்கு மழவையம் பதியான்
புதனிவ னாமெனப் புலவர் குழாமும்
பார்க்கவ னிவனெனப் பார்த்திபர் பலரும்
தீர்க்கமா நவிலுந் திடத்தகல் வியினான்
கயிலையங் கிரியிற் கண்ணுதன் முன்னாள்
அயிலிலங் கியவே லரசினை யளித்தோன்
பருப்பதம் பயந்த பசுங்கிளி நெடுநாள்
விருப்பமுற் றணையு மெய்யுடை வேதியன்
அட்டமூர்த் தம்பெற் றளவிலாப் பேதம்
தட்டறக் காட்டுந் தகையே போல
அட்டாவ தானியென் றானாப் பெயருறீஇ
மட்டடங் காவவ தானம் புரிவோன்
காரை நகர்க்கொரு கண்ணா னவன்பெரி
யோரை வழிபடு முத்தம குணத்தான்
மறையவர் குலசிகா மணிமறை யொழுக்கினும்
திறனுடைச் சிதம்பர தீக்கிதர் புத்திரன்
தோமிலாப் பால சுப்பிர மணிய
நாமனெவ் வுலகும் நாட்டிய புகழான்
ஆறம் புலிமுய லன்றிவிண் ணிடத்தில்
வீறுட னிருக்கிலோர் விதநேர் தருமென
ஆன்றோ ருரைசெயு மாறுமா முகத்தோன்
தோன்றுகுன் றைக்குடித் தொன்னகர்ப் பாலதாத்
திரிபந் தாதி செப்பினன்
விரிகலை யுணர்ந்தோர் மிகவியப் புறவே."

* பின்பு கிடைத்தமையால் இச்செய்யுள் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத் திரட்டிற் பதிப்பிக்கப் பெறவில்லை.

அவர் தம்முடைய நண்பராகிய மகாலிங்கையரென்பவர் பிறந்த மழவராயனேந்தலென்னும் ஊரினராதலாலும் சிறந்த கல்விமானாதலாலும் அவரிடத்தில் இவருக்கு அன்பு அதிகமாக உண்டாயிற்று.

அதன்பின்பு முற்கூறிய பாலைவனம் முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று அங்கங்கேயுள்ள ஜமீன்தார்களால் உபசரிக்கப்பெற்றுச் சிலதினங்கள் இருந்தார். அங்ஙனம் சென்ற இடங்களில் தம்மை அன்புடன் ஆதரித்தவர்கள் திறத்தில் நன்றிபாராட்டி இவர் செய்த தனிப்பாடல்கள் பல உண்டு. அவை இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

சிங்கவனம் சென்றது.

இவருடைய மாணுக்கராகிய சுப்புபாரதியாரையும் அவர் பரம்பரையினரையும் ஆதரித்துவந்த சிங்கவனம் ஜமீன்தார் அந்தப்பாரதியார் முதலியவர்களை அனுப்பி இவரை அழைத்துவரச் செய்து சில தினம் உபசாரத்துடன் வைத்திருந்து சம்பாஷணை செய்து இன்புற்றார். அந்த ஜமீன்தாருடைய நற்குண நற்செய்கைகளையும் அவருக்குத் தமிழில் இருந்த ஈடுபாட்டையும் அறிந்து மகிழ்ந்து அவர்மீது இவர் செய்த பாடல்கள் வருமாறு:

(விருத்தம்)

(1) "பூமேவு சிங்கவனம் புகுந்தனமப் பெயராய
பொருண்மை தேர்ந்தேம்
பாமேவு புருடசிங்கம் ராசசிங்கங் கல்விநலம்
பயின்ற சிங்கம்
மாமேவு மகராச மெய்க்கங்கோ பாலனெனும்
வள்ளற் சிங்கம்
தாமேவும் படிகண்டோ மதனலிப் பெயரென்றும்
தக்க தாமே."

(2) "குணங்கொள்செவ்வாய் விசயரகு நாதமக ராசமெய்க்கங்
கோபா லப்பேர்
மணங்கொண்மகா புருடனிரம் பியதிருவும் பெருங்கல்வி
மாண்புஞ் சேர்ந்தே

இணங்குதிறத் தினனிதனால் யாவோரும் வியப்புறுவார்
இயல்சேர் நாவார்
அணங்கிருவே * றுலகத்தி யற்கையெனற் கிரங்கானாய்
அன்புற் றானே."

புதுக்கோட்டை சென்றது.

அப்பால் வழியிலுள்ள ஊர்களிற் பல கனவான்களால் உபசரிக்கப்பட்டுத் திருவாவடுதுறையை நோக்கிவருகையில் புதுக்கோட்டையைச் சார்ந்த திருக்கோகர்ணம் சென்று அந்த ஸமஸ்தான வித்துவானான கணபதி கவிராயர் வீட்டில் தங்கினார்.

இவர் வரவைக் கேள்வியுற்ற புதுக்கோட்டையிலுள்ள தமிழபிமானிகள் பலர் வந்துவந்து விசாரித்துவிட்டுச் சம்பாஷித்து வேண்டியவற்றை அப்பொழுது அப்பொழுது அளித்துவந்ததன்றிச் சிலதினம் இருந்துசெல்லும்படிக்கும் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

புதுக்கோட்டை மன்னராகிய கௌரவம் பொருந்திய இராமசந்திரதொண்டைமானவர்களுடைய மூத்ததேவியாரான ஸ்ரீ பிரகதம்பா பாய்சாகேபவர்கள் அங்கே இவர் வந்திருத்தலைக் கேள்வியுற்றுத் தக்கவர்களை அனுப்பி இவரை அரண்மனைக்கு அழைத்துவரச்செய்து நாடோறும் பல அரியவிஷயங்களைக் கேட்டார்கள். தேவாரங்கள் சிலவற்றிற்கும் பெரியபுராணத்திலுள்ள பாடல்கள் சிலவற்றிற்கும் பொருள்கேட்டு அறிந்து தக்க ஸம்மானங்கள் பல செய்வித்து இவருடைய பூஜைக்கு வேண்டிய பாத்திரங்களை வெள்ளியினாலே செய்வித்து அளித்தார்கள்.

பின்பு இவர் புதுக்கோட்டையிலேயே ஒரு மாதம் இருந்தார். அப்பொழுது சிறந்த உணவுப்பொருள்கள் இவருக்கு அரண்மனை உக்கிராணத்திலிருந்து நாள்தோறும் அனுப்பும்படி திட்டம் செய்யப்பட்டிருந்தது. அப்பொழுது பாய்சாகேப் அவர்களுடைய அன்புடைமையைப் பாராட்டி இவர் ஐந்து பாடல்கள் இயற்றினார். அவை கிடைக்கவில்லை. அப்பால் ஆறுமுகத்தா பிள்ளை முதலிய அன்பர்கள் இவர் புதுக்கோட்டைக்கு வந்திருப்பதைக் கேள்வியுற்று இவரைப் பட்டீச்சுரத்துக்கு அழைத்துச் செல்வதற்கு அங்கே வந்து இவருடன் சிலதினம் இருந்தார்கள்.

---

* "இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு" (திருக்குறள்.)

திருவரன்குளப் புராணம்.

புதுக்கோட்டைக்கு அருகிலுள்ளதான திருவரன்குளமென்னும் சிவஸ்தலத்து அபிமானிகளாகிய வல்லநாட்டுப் பெருங்குடி வணிகர் சிலர் வந்து இவரைப் பார்த்துப் பேசி மகிழ்ச்சியுற்றனர்; திருவரன்குளத்திற்கு வந்து ஸ்வாமி தரிசனம் செய்துகொண்டு போகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டனர். அங்ஙனமே இவர் அங்கே சென்று ஸ்ரீ ஹரதீர்த்தஸ்தலேசரையும் பெரியநாயகியம்மையையும் தரிசனம் செய்தனர். அக்காலத்தில் அத்திருக்கோயில் அர்ச்சகர்களாகிய ஆதிசைவர்களும் தருமகர்த்தர்களாகிய மேற்கூறிய வணிகர்களும் அத்தலத்திற்கு ஒரு வடமொழிப் புராணம் இருப்பதைச் சொல்லி அதனை மொழிபெயர்த்துத் தமிழ்க் காப்பியமாகப் பாடித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டனர். அங்ஙனமே செய்வதாக இவர் வாக்களித்து வடமொழிப் புராணத்தை வாங்கிக்கொண்டு சென்றனர். புதுக்கோட்டைக்கு மீண்டு வந்தபின்பு அங்கேயே இருந்து அந்நூலிற் சில பாடல்களை இயற்றினர்; திருவாவடுதுறைக்கு வந்தபின்பும் சில செய்யுட்கள் இயற்றப்பெற்றன. * கடவுள் வாழ்த்து, ஆக்குவித்தோர் வரலாறு, அவையடக்கமென்பனவும் திருநாட்டுப் படலத்தில் பத்துப் பாடல்களுமே இவராற் செய்யப்பெற்றன. பின்பு அது பூர்த்திசெய்யப் பெறவில்லை. அதிலுள்ள சில செய்யுட்கள் வருமாறு:

[அவையடக்கம்]

(விருத்தம்)

"சுவைபடு கருப்பங் காட்டிற் றோன்றவீற் றிருந்து ளோனச்
சுவைபடா வேப்பங் காட்டுந் தோன்றவீற் றிருத்த லாலே
நவைபடாப் பெரியோர் சொற்ற நயக்குமின் பாட லோடு
நவைபடு மடியேன் சொற்ற பாடலு நயந்து கொள்வான்."

[இத் தலவிருட்சம் வேம்பு.]

"விட்புனன் முடிமேற் கொண்டு மேவினோர் குடங்கர் கொண்டு
மட்புனன் முகந்தே யாட்டி வழுத்திட வுவப்பர் மேன்மேற்
கட்புனல் பொழிந்து நால்வர் கரைந்தபா வேற்றூர் கண்ணில்
எட்புன லுந்தோற் றூவென் பாட்டுங்கேட் டினிது வப்பார்."

[விட்புனல் - கங்கை. குடங்கர் - குடம். எட்புனல் - எள்ளளவு நீர்.]

---

* மீ. பிரபந்தத்திரட்டு, 3370 - 3408.

[நாட்டுவளம்]

(கலிநிலைத்துறை)

“ முதிரு மாக்கனி பலபடு விடபமேன் முழங்கி
அதிரும் வானரம் பாய்தர வாங்குதிர் கனியால்
உதிரு நெற்பல வேனாட் டறுத்தடித் துறச்செய்
பிதிரு ருதநெற் பொலியெனப் பிறங்குவ நாளும்.”

[விடபம் - மரக்கொம்பு]

தியாகராச செட்டியாரைச் சந்தித்தது.

அப்பால் அந்நகரிலிருந்து புறப்பட்டுத் தஞ்சை வழியாகக் கும்பகோணம் வந்து தியாகராச செட்டியார் வீட்டில் தங்கினர். அப்பொழுது திருப்பெருந்துறையிற் கிடைத்த ரூ. இரண்டாயிரமும் இடையிடையே சில ஜமீன்தார் முதலியவர்களால் கிடைத்த ரூ. இரண்டாயிரமும் ஆக ரூபாய் நாலாயிரமும் இவரிடம் இருப்பதை உடன் வந்தவர்களால் அறிந்த தியாகராச செட்டியார் இவரைப் பார்த்து, “இந்தத் தொகையை என்னிடம் கொடுத்தால் வட்டிக்குக் கொடுத்து விருத்திபண்ணி வட்டியை அவ்வப்பொழுது ஐயா அவர்களுடைய குடும்ப ஸௌகரியத்திற்காக அனுப்பிவருவேன். அந்த நாலாயிரமும் குடும்பத்துக்கு மூலதனமாக இருக்கும். உங்கள் கையிலிருந்தால் சில தினங்களிற் செலவழித்து விடுவீர்கள். இளமைப் பருவத்தில் நீங்கள் பணத்தின் அருமையை அறிந்ததுபோல இப்பொழுது அறிந்து கொள்ளவில்லை. உங்களுக்கு என்னைப்போலச் சொல்லுபவர்கள் ஒருவருமில்லை. நான் சொல்வதைக் கேட்கவேண்டும்” என்றார். அதற்கு இவர் சிறிதும் உடன்படவில்லை. இவர் இளமையில் வறுமையால் துன்புற்றதை அவர் விரிவாக அறிவித்துப் பலமுறை வற்புறுத்தியும் இவர் கேட்கவில்லை.

அப்பொழுது பிள்ளையவர்களுடன் இருந்த சுப்பையா பண்டாரத்தைத் தியாகராச செட்டியார் பார்த்து, “நீரும் உடன்போய் வந்தீரா? யாராவது உம்மைத்தெரிந்து கொண்டார்களா?” என்றுகேட்டார். அவர், “ஐயா அவர்களைக் கேட்டால் தெரியும்” எனவே, செட்டியார் பிள்ளையவர்களைப் பார்த்தனர்; இவர், “நான் சென்ற இடங்களிற் பெரும்பான்மையானவர்கள் இவருக்குத் தெரிந்தவர்களாகவே இருந்தனர்; இவர் உடன் இருந்தது

அவர்களுடன் பழகுவதற்கு எனக்கு அநுகூலமாக இருந்தது" என்றார். கேட்ட செட்டியார் வியப்புற்றார்.

பட்டீச்சுரம் சென்றது.

பின்பு ஆறுமுகத்தாபிள்ளையினது வேண்டுகோளால் இவர் அங்கிருந்து பட்டீச்சுரம் சென்று சில தினம் இருந்தார். அங்கே இருந்த நாட்களுள் ஒருநாள் இரத்தினம் பிள்ளை சோழன் மாளிகைக்கு இவரை அழைத்துச் சென்று உபசரித்தனர். அவருடைய அன்புடைமையை நினைந்து இவர்,

(விருத்தம்)

"சீர்பூத்த சிவபத்தி சிவனடியார் பத்திமிகு
சீலம் வாய்மை
கார்பூத்த கொடைமுதலா கியநலங்க ளொருங்குற்றுக்
கவினு கின்ற
பேர்பூத்த விரத்தினமொன் றினைச்சோழன் மாளிகையிற்
பிறங்கக் கண்டேன்
பார்பூத்த விதனுண்மை தனைநேரிற் கண்டுணர்வீர்
பாவல் லோரே"

என்னும் செய்யுளை இயற்றினர்.

திருவாவடுதுறைக்கு வந்துசேர்ந்தது.

சிலதினங்களுக்கப்பால் இவர் பட்டீச்சுரத்திலிருந்து திருவாவடுதுறைக்கு வந்து சேர்ந்தார். வந்தவுடன் திருப்பெருந்துறை முதலிய இடங்களில் நிகழ்ந்தவற்றை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் விண்ணப்பிக்க அவர் கேட்டு மிகவும் சந்தோஷித்தார் புராணத்திலுள்ள சில பகுதிகளையும் சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழையும் படிக்கச்சொல்லி மெல்லக் கேட்டுக்கேட்டுப் பிள்ளையவர்களுடைய பெருமையை உடனுடன் பாராட்டிக் கொண்டே வந்தார்.

கொண்டுவந்த தொகையில் அவசரமாகக் கொடுக்க வேண்டிய கடன்களைத்தீர்த்தபின்பு எஞ்சியதைத் தாமே வைத்துக் கொண்டு சில தினங்களில் சிறிதும் பாக்கியில்லாமல் தாராளமாக இவர் செலவழித்து விட்டனர்.

கஞ்சனூர்ச் சாமிநாதையர்.

திருவாவடுதுறைக்கு வடமேற்கிலுள்ள கஞ்சனூரில் சாமிநாதையரென்ற ஒரு மிராசுதார் இருந்தனர். அவ்வூரிலுள்ள சில தமிழ்க்கல்விமான்களுடைய பழக்கத்தால் சில பிரபந்தங்களையும் நைடதம் திருவிளையாடல் முதலியவற்றையும் அவர் படித்தறிந்தார். இவரிடம் படிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் இவர்பால் வந்து தம்முடைய விருப்பத்தைப் புலப்படுத்தி ஆங்கிரஸ வருஷந் தொடங்கிப் பாடங் கேட்டு வந்தார். அடிக்கடி இவரை மாணாக்கர்களுடன் தம்மூருக்கு அழைத்துச்சென்று விருந்து செய்வித்து அனுப்புவார்; சிவபக்திச் செல்வம் வாய்ந்தவர். அவரிடத்தில் இவருக்கும் விசேஷ அன்புண்டு. தம்முடைய தவசிப் பிள்ளைகளுள் ஒருவராகிய சாமிநாத செட்டியாரென்பவருக்கு வீடு கட்டுதற்கு விட்டம் முதலியவற்றிற்காக மரங்களை விலைக்கு வாங்கி அனுப்பவேண்டுமென்று இவர் அவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி அதன் தலைப்பில்,

(விருத்தம்)

“திருவாத வூரர்முதற் சிறந்தவர்போற் சிவபத்திச்
செல்வம் வாய்ந்து
பெருவாய்மை கல்வியறி வொழுக்கத்தா லளவாத
பெருமை மேவி
வெருவாத வொப்புரவு முதலியநற் குணங்களெலாம்
விட்டோர் போதும்
ஒருவாத புகழ்ச்சாமி நாதமா மறையவனீ
துவந்து காண்க”

[ஓர்போதும் ஒருவாத - ஒருபோதும் நீங்காத.]

என்னும் பாடலை வரைந்தனுப்பினார்.

அவர் அதைப் பார்த்துவிட்டு உடனே ரூ. 200 மதிப்புள்ள மரங்களை வாங்கி அனுப்பினார். அவற்றின் விலையை இவர் கொடுக்கத் தொடங்குகையில் அவர் வேண்டாமென்று மறுத்து விட்டார். அம்மரங்களைக் கொண்டு வீடுகட்டப்பட்டு நிறைவேறியது; அவ்வீடு இன்றும் உள்ளது.

வீழிதாஸ நயினார்.

ஒரு சமயம் திருவீழிமிழலையிலிருந்து வீழிதாஸ நயினாரென்னும் ஒரு பிரபு திருவாவடுதுறைக்கு வந்து ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய

தேசிகரைத் தரிசித்தார். அவர் திருவீழிமிழலை ஆலயத்திற்குப் பெரும்பொருள் செலவிட்டுப் பலவகைத் திருப்பணிகளைச் செய்தவர். பிள்ளையவர்களைக் கொண்டு அத்தலத்துக்குப் புதிதாக ஒரு புராணம் இயற்றுவிக்க வேண்டுமென்பது அவருடைய விருப்பம். அதற்காக அத்தலத்திற்குரிய வடமொழிப் புராணத்தையும் பழைய தமிழ்ப்புராணத்தையும் கொணர்ந்திருந்தார். அவற்றை இக்கவிஞர்பெருமானிடம் கொடுத்துத் தம்முடைய விருப்பத்தை வெளியிட்டார். இவர் அவற்றை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு அங்ஙனமே செய்வதாகக் கூறினர். ஆனாலும், இவருக்கு உண்டான தேக அஸௌக்கியத்தால் அது பாடுதற்குத் தொடங்கப்படவேயில்லை.

* மருதவாணர் பதிகம்.

பவ வருஷத்தில் குமாரசாமித் தம்பிரானுக்குத் தேக அசௌகரியம் உண்டாயிற்று. ஆதீனத் தலைவருடைய கட்டளையின்படி திருவிடைமருதூர் சென்று கட்டளை மடத்தில் தங்கி அங்கேயுள்ள தக்க வைத்தியர்களிடம் மருந்து வாங்கி உட்கொண்டு வந்தார். அப்பொழுது அவரைப் பார்க்கச் சென்ற இவர் அவர் தேக நிலையையறிந்து வருத்தமுற்றார். அவர், "தினந்தோறும் நான் ஸ்தோத்திரம்பண்ணும்படி ஸ்ரீ மகாலிங்கமூர்த்தியின்மீது ஒரு பதிகம் இயற்றித்தரல் வேண்டும்" என்று விரும்பவே, இவர் ஒரு பதிகம் இயற்றினர். அது மருதவாணர் பதிகமென்று வழங்கும். அதை அவர் தினந்தோறும் பாராயணம்செய்து கொண்டு வந்தார்.

அப்பதிகத்திலுள்ள க, ச, கூ-ஆம் செய்யுட்களால் நோயை நீக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்திருத்தல் விளங்கும். சில தினத்தில் அவருக்குப் பிணி நீங்கிவிட்டது. அப்பால் அவர் திருவாவடுதுறைக்கு வந்து வழக்கம்போலவே பாடங் கேட்டு வந்தார்.

'சூரியமூர்த்தி சாட்சி.'

ஒருநாள் முன்ஸீப் வேதநாயகம் பிள்ளை சில உத்தியோகஸ்தர்களோடு மாயூரத்திலிருந்து ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய தரிசனத்திற்கு வந்தார்; அவர்களுள் டிப்டி கலெக்டராக இருந்த

---

* மீ. பிரபந்தத்திரட்டு, 21 - 30.

சூரியமூர்த்தியா பிள்ளை யென்பவர் முக்கியமானவர். தேசிகருடைய குணங்களில் ஈடுபட்ட வேதநாயகம் பிள்ளை தாம் இயற்றிய சில புதிய பாடல்களைச் சொல்லிக் காட்டினர். அப்பொழுது மகிழ்ந்து இவர் சொல்லிய பாடல் வருமாறு:

(விருத்தம்)

"மாமேவு புகழ்த்திருவா வடுதுறைச்சுப் பிரமணிய
வள்ளற் கோமான்
பாமேவு சந்நிதியிற் பாக்கள்பல செய்துடனே
பயிலச் செய்தான்
நாமேவு வேதநா யகசுகுணன் சான்றெவரோ
நவில்க வென்னிற்
கோமேவு பலர்புகழ்சூ ரியமூர்த்திச் செம்மலிது
குறிக்கொள் வீரே."

ஏதாவது ஓர் உண்மையைக் கூறும்பொழுது 'சூரியன் சாட்சி' எனச் சொல்லும் உலக வழக்கைக் குறிப்பாக அமைத்து இவர் பாடிய இச் செய்யுளைக்கேட்ட எல்லாருடைய செவிகளும் குளிர்ந்தன.

ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி.

இவருக்கு அப்போது பிராயம் ௬0 - ஆகி விட்டமையால் அதனை யறிந்த சுப்பிரமணிய தேசிகர் அக்காலத்தில் இவருக்கு நடத்த வேண்டிய ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி யென்னும் விசேஷத்தைப் பங்குனி மாதத்தில் மடத்துச் செலவிலிருந்தே மிகவும் சிறப்பாக நடத்துவித்தார்.

அம்பர் சென்றது.

அம்பர்ப்புராணம் பூர்த்தியாகியும் அரங்கேற்றப்படாமல் இருந்ததையறிந்த சுப்பிரமணிய தேசிகர் அப்புராணத்தை ஆக்குவித்தோராகிய அம்பர் * வேலாயுதம்பிள்ளை யென்பவருக்கு அந்நூலை விரைவில் அரங்கேற்றுவித்தல் உத்தமமென்று ஒரு திருமுகம் அனுப்பினர். அவர் அதனைச் சிரமேற்கொண்டு விஷயத்தைப் படித்தறிந்து உடனே திருவாவடுதுறைக்கு வந்து தேசிகரைத் தரிசனம் செய்துவிட்டுப் பரிவாரங்களுடன் இக்கவி நாயகரை அழைத்துக் கொண்டு சென்றார்; அங்கேயிருந்த சொர்க்கபுர ஆதீன மடத்தில் இவரைத் தங்கும்படி செய்து

* இவர் பெயர் வேலுப்பிள்ளையெனவும் வழங்கும்.

வேண்டிய செளகரியங்களைச் செய்வித்து நாடோறும் சென்று ஸல்லாபம் செய்து வந்தனர்.

நான் அம்பருக்குச் சென்று இவரைப் பார்த்தது.

முன்பு திருப்பெருந்துறையிலிருந்து இவரிடம் விடைபெற்றுப் பிரிந்த நான் விரைவிற்கொடுத்துத் தீர்க்கவேண்டிய கடனுக்காகப் பொருளீட்டும் பொருட்டுப் பெரும்புலியூர் (பெரம்பலூர்)த் தாலூகாவிலுள்ள காரையென்னும் ஊருக்குச் சென்று அங்கே உள்ள சின்னப்பண்ணைக் கிருஷ்ணஸாமி ரெட்டியாரென்பவர் முதலிய அன்பர்களின் விருப்பத்தின்படி திருவிளையாடற் புராணத்தைப் படித்துப் பொருள்சொல்லிக் கொண்டு வந்தேன். இடையிற் சிலநாட்கள் ஓய்வு ஏற்பட்டமையால் இவரைப்பார்த்து வரவேண்டுமென்னும் அவாவோடு திருவாவடுதுறைக்கு வந்து இவர் புராணம் அரங்கேற்றுதற்கு அம்பர் சென்றிருப்பதைக் கேள்வியுற்று ஒருநாள் அங்கே சென்றுபார்த்து ஆறுதலடைந்தேன்.

அன்று பிற்பகலில் திருக்கோயிற்குச் சென்று தரிசனம்செய்கையில் ஒவ்வொரு விசேடத்தையும் சொல்லி வந்தார்; ஒரு பஞ்ச காலத்திற் பொருளில்லாமல் வருத்தமுற்ற நந்தனென்னும் அரசனுக்கு நாள்தோறும் படிக்காசு அருளினமையால் அத்தல விநாயகருக்குப் படிக்காசுப் பிள்ளையாரென்னும் திருநாமம் அமைந்ததை எனக்கு விளங்கச் சொன்னதன்றி, அங்கே யிருந்த தீர்த்தத்தைக் காட்டி, "இதுதான், * 'அன்னமாம் பொய்கை சூழ் அம்பரானை' எனத் தேவாரத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள அன்னமாம் பொய்கை; அன்னவடிவங் கொண்ட பிரமதேவர் உண்டாக்கிய தீர்த்தம் இது" என்று கூறினார். சுவாமி எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலைக்காட்டி, "இது கோச்செங்கட் சோழ நாயனாரால் திருப்பணி செய்யப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்தது; இத்தலத்துத் † தேவாரங்களால்

---

* திருநா. திருநாகைக்காரோணம்.

† "அரிசிலம் பொருபுன லம்பர் மாநகர்க், குரிசில்செங் கண்ணவன் கோயில் சேர்வரே", "ஐயநன் பொருபுன லம்பர்ச் செம்பியர், செய்யக ணிறைசெய்த கோயில் சேர்வரே", "அங்கணி விழவம ரம்பர் மாநகர்ச், செங்கண விறைசெய்த கோயில் சேர்வரே" திருநா. தே. திருவம்பர்ப் பெருந்திருக்கோயில்.

இது விளங்கும்" என்று சொன்னார்; பின்னும், "இந்த ஊர் மிகப் பழைய நகரம். திவாகரத்தில், 'ஔவை பாடிய அம்பர்ச் சேந்தன்' என்றதிற் கூறப்பட்டதும், 'தண்ணீருங் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே, மண்ணாவ துஞ்சோழ மண்டலமே-பெண்ணாவாள், அம்பர்ச் சிலம்பி யரவிந்த மேமலராம், செம்பொற் சிலம்பே சிலம்பு' என்ற தனிப்பாடலிற் சொல்லப்பட்டதும் இந்த அம்பரே" என்று அந்நகரத்தின் சிறப்பை விரித்துச் சொல்லி வந்தார்.

அப்போது சிலநாட்கள் உடன் இருந்து இவரிடம் சில நூல்களைப் பாடங்கேட்டேன். இவர் குறிப்பிட்டபடி அங்கே இருந்த குழந்தைவேற்பிள்ளை யென்னும் கனவானுக்குத் திருவிடைமருதூருலாவைப் பாடஞ்சொன்னேன். அது முற்றுப்பெற்ற பின்பு இவரே சில நூல்களை அவருக்குப் பாடஞ் சொல்லி வந்தார்.

கோங்குராயநல்லூர் சென்றது.

ஒருநாட் காலையிற் பக்கத்திலுள்ளதாகிய கொங்குராயநல்லூரில் இருந்த ஒரு வேளாளப் பிரபுவின் வீட்டிற்கு அவருடைய விருப்பத்தின்படி இவர் சென்றார். அப்பொழுது அவர் குமாரராகிய ஐயாக்கண்ணுப் பிள்ளைக்கு முத்துவடுகநாத தேசிகரென்னும் வித்துவான் தமிழ்ப்பாடஞ் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். அத்தேசிகர் இலக்கணவிளக்கஆசிரியர் பரம்பரையில் இருந்த ஒரு பெரியாரிடம் முறையே பாடங்கேட்டுத் தேர்ந்தவர்; வடமொழியில் தர்க்கசாஸ்திரத்திலும் காவிய நாடகங்களிலும் நல்ல பயிற்சியுடையவர்; நன்மதிப்புப் பெற்றவர்.

மேற்கூறிய பிரபு இவரைப் பார்த்துத் தம் குமாரரைப் பரீட்சிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்; "ஏதாவது ஒரு பாட்டுச் சொல்லப்பா" என்று இவர் வினாவினர். அவர் திருவிளையாடலில் திருநாட்டுச் சிறப்பின் முதற் பாடலாகிய,

(கலிநிலைத்துறை)

"கறைநி றுத்திய கந்தரச் சுந்தரக் கடவுள்
உறைநி றுத்திய வாளினாற் பகையிரு ளொதுக்கி
மறைநி றுத்திய வழியினால் வழுதியாய்ச் செங்கோல்
முறைநி றுத்திய பாண்டிநாட் டணியது மொழிவாம்"

என்ற பாடலைச் சொன்னார். அதற்கு இவர் பொருள் கேட்டார். அவர் பதவுரை சொல்லிவிட்டு முதலிரண்டடிக்குப் பதசாரம்

சொல்லிக்கொண்டு வருகையில், 'வாளினுற் பகையிருளோதுக்கி' என்பதற்கு, 'கத்தியாகிய ஒளியினுற் பகையாகிய இருளை ஒட்டி' என்று பொருள் சொல்லவே இவர்கேட்டு மகிழ்வுற்று, "இத்தகைய அரிய பொருள்களையெல்லாம் தெரிந்துகொள்வதற்கு ஆசிரியர்கள் கற்பிக்கும் முறையே காரணம். இந்த ஐயா நன்ருகச் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிருர்கள். இவர்களை நீண்ட காலம் வைத்திருந்து உங்கள் குழந்தைக்கு நன்ருகக் கற்பிக்க வேண்டும்" என்று அந்தக் கனவானை நோக்கிக் கூறினர். பின்பு அவ்வூரின் பக்கத்திலேயிருந்த சொர்க்கபுர ஆதீனகர்த்தரிருக்கும் மடத்துக்குச்சென்று அங்கேயுள்ள குருமூர்த்தங்களைத் தரிசனம் செய்துகொண்டு அந்த மடத்தில் இருந்த ஏட்டுப் புத்தகங்களையெல்லாம்ஒருநாள் சென்று பார்த்துவிட்டு வேண்டியவற்றை வாங்கிக்கொண்டு தம்முடைய இருப்பிடத்திற்கு வந்துவிட்டார்.

அப்பால் முத்துவடுகநாத தேசிகர் இவரிடம் நாள்தோறும் பிற்பகலில் வந்து இலக்கணக் கொத்தைப் பாடம் கேட்டு முடித்தார். அம்பர்ப் புராணம் அரங்கேற்றி முடிந்த தினத்தில் அவர் இயற்றிய சிறப்புப்பாயிரத்துள்ள,

"சிவபெரு மாற்குச் சிறந்திடு பூசனை
நாடொறு மன்பால் நடத்திடு நல்லோன்
தொல்காப் பியமும் தொல்காப் பியமும்
பல்காற் கூர்ந்து பயின்ருே னின்றமிழ்
நூலுள முழுதுணர் நுண்மாண் தேர்ச்சியன்
கோவையந் தாதி குலவுசீர்ப் புராணம்
பிள்ளைத் தமிழ்முதற் பிரபந் தம்முள
முழுது மியற்றிய மூதறி வாளன்
இலக்கணக் கொத்தெனு மிருநூற் பொருளென்
கருத்துறத் தெருட்டியென் கருத்தினுங் கண்ணினும்
நீங்கா தென்றும் நிகழ்புகழ்க் குன்றம்
....
மாட்சியால் வாழ்மீ ஞட்சி
சுந்தர னென்னுஞ் செந்தமிழ்க் கடலே"

என்னும் பகுதியால் இது விளங்கும்.

நான் மீண்டும் காரைக்குச் சென்றது.

திருவிளையாடலைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டியவனுக இருந்தமையின், "என்னை ஊருக்கு அனுப்பவேண்டும்" என்று நான்

கேட்டுக்கொண்டேன். பழக்கம் இல்லாமலிருந்தும் மேற்கூறிய கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியாரென்பவருக்கு இவர் ஒருபாடல் இயற்றித் தலைப்பில் அமைத்து, "திருவிளையாடற் புராணத்தை விரைவிற் பூர்த்தி செய்வித்துச் சாமிநாதையரை இங்கே அனுப்பினால் எனக்குத் திருப்தியாயிருக்கும்" என்று ஒரு கடிதம் எழுதுவித்துத் தந்தார். நான் விடைபெற்றுச் சென்று காரை சேர்ந்து அந்த ரெட்டியாரிடம் கடிதத்தைச் சேர்ப்பித்தேன். அவர், "நான் அறியாதவனாக இருந்தும் என்னையும் ஒரு பொருட்படுத்திப் பிள்ளையவர்கள் கடிதம் எழுதினார்களே; பாக்கியசாலியானேன்; இதற்குக் காரணம் உங்கள்பால் அவர்களுக்குள்ள அன்பே" என்று வியந்தனர்; கடிதத்திற் கண்டவாறே என்னை விரைவில் அனுப்ப அவர் முயன்று வருவாராயினர்.

அம்பர்ப்புராண அரங்கேற்றம்.

நல்ல தினம் பார்த்து அம்பர்ப் புராணம் அரங்கேற்றத் தொடங்கப்பெற்றது. அதனை அறிந்து பல வித்துவான்களும் கனவான்களும் பல ஊர்களிலிருந்து வந்து நாள்தோறும் கேட்டு வருவாராயினர். பழைய மாணாக்கராகிய * சொக்கலிங்க முதலியாரென்பவர் அங்கேவந்து உடனிருந்து இவருக்கு ஆக வேண்டிய காரியங்களைக் கவனித்துச் செய்துவருவாராயினர். அரங்கேற்றம் நிறைவேறிய தினத்தன்று சிறப்புடன் புராணச் சுவடி ஊர்வலம் செய்யப்பெற்றது. பிள்ளையவர்களுக்கு வேலாயுதம் பிள்ளை தம்முடைய குடும்பத்தாருடன் சேர்ந்து தக்க ஸம்மானஞ்செய்தார். அப்போது உடனிருந்த மாணாக்கர்களும் பிறரும் வேலாயுதம் பிள்ளையையும் பிள்ளையவர்களையும் நூலையும் பாராட்டிச் சிறப்புக்கவிகள் இயற்றிப் படித்தார்கள்.

சிவராமலிங்கம் பிள்ளை.

அன்றைத்தினத்தில் தற்செயலாகத் திருவனந்தபுரம் வலிய மேலெழுத்துச் சிவராமலிங்கம் பிள்ளை யென்பவர் சிவஸ்தல யாத்திரை செய்துகொண்டே அங்கே வந்து ஸ்வாமி தரிசனஞ்செய்துவிட்டுப் புராணப் பூர்த்தி விழாவையும் கண்டு மகிழ்ந்து இப்புலவர் திலகருக்குத் தம்மாலியன்ற ஸம்மானத்தைச் செய்து வேறு

---

* இவர் பிற்காலத்தில் துறவியாகித் தொண்டர்சீர்பரவுவாரென்னும் நாமம் பூண்டு பலராலும் மதிக்கப்பெற்று விளங்கிவந்தார்.

ஸ்தலதரிசனத்திற்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார். * திருநணா வென்பது இன்னபெயரால் வழங்குகின்றதென்பது அவருக்கு விளங்கவில்லை. அதனையும் சில தேவாரங்களுக்குப் பொருளையும் அவர் இவர்பால் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டார்.

அம்பர்ப்புராணம் கரு-படலங்களையும் சுooஎ-செய்யுட்களையும் உடையது. சோமாசிமாற நாயனார் வரலாறும் கோச்செங்கட் சோழநாயனார் வரலாறும் இப்புராணத்தில் உள்ளன. அப்பகுதிகள் இவருக்கு நாயன்மார்கள்பாலுள்ள பேரன்பையும் சிறிய வரலாற்றையும் விரிவாக அமைத்துப்பாடும் வன்மையையும் புலப்படுத்தும். இந்நூலிலிருந்து சில செய்யுட்கள் வருமாறு:—

[முருகக்கடவுள் துதி]

(விருத்தம்)

" வள்ளியபங் கயக்கிழவன் முடிகொடுத்த லொடுவணங்கி
மற்றை வானோர்
தெள்ளியபொன் முடிகொடுத்த புறச்சுவட்டுப் பொலிவினொடும்
சிறிய நாயேம்
கொள்ளியசூட் டலினெமது முடிகொடுத்த வகச்சுவடும்
குலவக் கொள்ளும்
ஒள்ளியகை காலொடம ரொருமுருகப் பெருமானை
உன்னி வாழ்வாம்."

[சேக்கிழார் துதி]

" ஓங்கு சைவத் துயர்பரி பாடையும்
வீங்கு பேரொளிப் பத்திசெய் மேன்மையும்
தேங்கு பேறுந் தெரித்தருள் சேக்கிழான்
பாங்கு சேர்மலர்ப் பாதம் பரசுவாம்."

[ஆக்குவித்தோர்]

" சொற்கொண்ட திருவம்பர் நகர்புரக்குங் கோமான்
தூயகங்கா குலன்மேழித் துவசன்மணக் குவளை
கற்கொண்ட புயத்தணிவோ னிராமலிங்க வள்ளல்
கனதவத்தில் வந்துதித்த வேளாளர் பெருமான்
விற்கொண்ட புருவவய லார்பொல்லா னென்று
விளம்புநல்லா னல்லொழுக்க முருக்கொண்டா லனையான்
நற்கொண்டல் பொருங்கரத்தான் சைவசிகா மணிநன்
னாவலர்கொண் டாடுவே லாயுதபூ பாலன்."

---

* திருநணா-பவானியெனவழங்கும் ஸ்தலம்.

"பெருமையிற் பொலியு மம்பர்ப் பெருந்திருக் கோயின் மேய
கருமையிற் பொலியுங் கண்டக் கடவுளர் திருப்பு ராணம்
அருமையிற் பாடு கென்ன வடமொழி யனைத்து மாராய்ந்
தொருமையிற் பாட லுற்றேன் தமிழினு லுரைம ருதே."

[அவையடக்கம்]

"செறிகுறி லுடையைந் தோடு குறிலிலா விரண்டுஞ் சேர்த்து
மறிவினெட் டுயிரே யென்று மாத்திரை நோக்கிக் கொள்வார்
அறியிய லுடைய பாவோ டியலிலா வடியேன் பாவும்
குறியிலான்சரிதநோக்கிக் குறிகொள்பா வென்றே கொள்வார்."

[அம்பர் நகர்ச் சிறப்பு]

(கொச்சகக் கலிப்பா)

"பூமேவு தமிழரும்பும் பொதியவரைக் காலரும்பத்
தேமேவு மாந்தருவிற் செய்யபசுந் தளிரரும்பும்
காமேவு மகத்தூமங் கண்டுமுகி லெழுந்ததெனத்
தாமேவு சிறைமஞ்ஞை நடமாடுந் தனியம்பர்."

[சோமாசிமாற நாயனார் யாகம் செய்ய எண்ணுதல்]

"இகமொன்று களிப்படைய வீரிரண்டு சூழநடு
முகமொன்று கொண்டபிரான் மொய்பனிகூர் வான்றடவும்
நகமொன்று மங்கையொடு நண்ணியவி யுணக்கொள்ள
மகமொன்று செயல்குறித்தார் மாதவத்து மாறனார்."

(மாற நாயனார் வழிபடு படலம், க, உ0.)

[பஞ்சகால வருணனை]

(விருத்தம்)

"மாறுவேண் டினரலர் மள்ளர் மாதவப்
பேறுவேண் டினரலர் பெரிய ராடுதெற்
காறுவேண் டினரல ரந்த ணாளருண்
சோறுவேண் டினர்பலர் துறையு ளார்களும்."

"ஒருவருண் டுபொழு தொருவ ரீர்ப்பர்மற்
றிருவரு மீர்ப்பர்மிக் கிவர்க லாய்த்திட
மருவரு மயலுளார் வந்து பற்றுவார்
பெருகுவற் கடம்புரி பெற்றி யென்சொல்கேன்."

[வற்கடம் - பஞ்சகாலம்]

[பஞ்சநீக்கம்]

" உழவொலி யெழுந்தன் வுறுசெய் யெங்கணும்
முழவொலி யெழுந்தன மொய்த்த வில்லெலாம்
மழவொலி யெழுந்தன வானு நாணுற
விழவொலி யெழுந்தன மேய கோயிலே."

(நந்தன் வழிபடு படலம், ககசு, கககூ, கஙஅ.)

நைமிசாரணியப் படலத்தில் முதற்செய்யுளும் இறுதிச் செய்யுளுமாகிய இரண்டும் அல்லாத ஙகூ-செய்யுட்களிலும் சொல்லணிகளை இக்கவிஞர்கோமான் அமைத்திருக்கின்றனர். அவற்றில் அமைந்துள்ள அணிகள் வருமாறு : திரிபு, யமகம், பாடகமடக்கு, தகரவருக்கச் செய்யுள், ஏகபாதம், கோமூத்திரி, கூட சதுக்கம், முரசபந்தம், அக்கரவருத்தனை, அக்கர சுதகம், சுழிகுளம், சருப்பதோபத்திரம், மாலைமாற்று, காதைகரப்பு, கரந்துறை செய்யுள், மாத்திரைப் பெருக்கம், மாத்திரைச் சுருக்கம், இரட்டைநாகபந்தம், அட்டநாகபந்தம், இரதபந்தம், கமலபந்தம், நான்காரைச் சக்கரம், ஆறுரைச் சக்கரம், எட்டாரைச் சக்கரம், பிறிதுபடு பாட்டு, திரிபங்கி, நிரோட்டகம், அநாசிகம், அகரவுயிரால்வந்த செய்யுள், ஆகாரவுயிரால் வந்தசெய்யுள், இகர வுயிரால் வந்த செய்யுளென்பன.

அம்பர்ப் புராணம் அரங்கேற்றிய பின்பும் இவர் அம்பரிலேயே சிலதினம் இருந்தார்.

சுப்பிரமணிய தேசிகருக்கு எழுதிய விண்ணப்பம்.

அங்கே இருக்கும் நாட்களுள் ஒருநாள் இவர் ஒரு ஸ்தலதரிசனத்திற்குச் சென்றிருந்தார். சென்றபொழுது அத்தல விசாரணைக் கர்த்தரும் ஓர் ஆதீனத் தலைவருமாகிய ஒருவர் இவரைச் சிறிதும் மதியாமலும், இவரை இன்னாரென்று அங்கே உள்ளவர்கள் எடுத்துச் சொல்லவும் கவனியாமலும் தம்முடைய பெருமைகளை மட்டுமே பாராட்டிக்கொண்டு இவரை மதியாமலே இருந்துவிட்டார். அப்பால் ஸ்வாமி தரிசனம் செய்துகொண்டு இவர் அம்பருக்கு வந்தார்.

விசாரணைக் கர்த்தரைக் கண்டு பேசி அளவளாவி வரவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்த இவருக்கு அவருடைய இயல்பு வருத்தத்தை உண்டாக்கியது. ஓர் ஆதீன கர்த்தராக இருப்பவர்

பிறரை மதியாமலும் வந்தவர்களை விசாரியாமலும் இருப்பதைப் பார்த்த இவருக்கு எல்லா விதத்திலும் உயர்ந்த நிலையில் இருந்து விளங்கும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய ஸௌலப்யகுணம் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. எந்த வித்துவான் வந்தாலும் முக மலர்ந்து ஏற்றுப் பேசி ஆதரிக்கும் அவருடைய பெருந்தன்மை இவருடைய மனத்தை உருக்கியது. "நிழலருமை வெய்யிலிலே நின்றறிமின்" என்பது உண்மையல்லவா?

உடனே இவர், அம்பர்ப்புராண அரங்கேற்றம் பூர்த்தியானதையும் விரைவில் வந்து தரிசனம் பண்ணிக் கொள்ள எண்ணியிருப்பதையும் புலப்படுத்தி ஒரு விண்ணப்பக் கடிதம் சுப்பிரமணிய தேசிகருக்கு எழுதி ஒருவர்வசம் அனுப்பினார். அதன் முதலில் இவர் எழுதுவித்த பாடல் வருமாறு:

(விருத்தம்)

"ஒப்புயர்வில் லவன்சிவன்மூன் றும்முடைமை யாலிரண்டும்
ஒன்று மேற்றோர்
தப்பறத்தாழ்ந் தவரெனல்தேர்ந் தனந்திருவா வடுதுறைநற்
றலத்துள் வார்தம்
வைப்பனைய சுப்பிரம ணியகுரவன் றன்பெயரை
வகித்து ளாரை
எப்படியும் விலக்கலின்மற் றிவன்மூன்று மிலனென்றே
இயம்பு வோமே."

[மூன்று - சிருஷ்டி முதலிய மூன்று தொழில்கள். மூன்றும் இலன்; மூன்று - ஒப்பு, உயர்வு, தாழ்வு.]

இதனைக் கண்ணுற்ற சுப்பிரமணியதேசிகர் பாடலின்பொருளையும் குறிப்பையும் அறிந்து, "இன்ன இடத்திற்குப் பிள்ளையவர்கள் போயிருந்தார்களோ?" என்று வந்தவரைக்கேட்டார். அதனை அவர் இவரிடம் வந்து சொல்ல இவர்கேட்டு, "ஸந்நிதானத்தின் பேரறிவை அடியேன் என்னவென்று பாராட்டுவது!" என்று சொல்லி மனமுருகித் திக்குநோக்கி அஞ்சலிசெய்தார்.

திருவாவடுதுறைக்குத் திரும்பியது.

அம்பர்ப்புராணம் அரங்கேற்றப்பெற்றபின் சில ஸ்தலங்களுக்குப் போய் ஸ்வாமிதரிசனம் செய்து வரலாமென்று நினைத்திருந்தார். இவருக்கு ஒரு வகையான சரீரத்தளர்ச்சி ஏற்பட்டமையால் இவர் அவ்வாறு செய்வதை நிறுத்திக்கொண்டு திரு

வாவடுதுறைக்கே போய்ச்சேர எண்ணினார். வேலாயுதம் பிள்ளை முதலியவர்கள் தங்களுடைய பேரன்பையும் இவருடைய பிரிவால் உண்டான துயரத்தையும் புலப்படுத்தினார்கள். பின்னர் இவர் எல்லோரிடத்தும் விடைபெற்றுக்கொண்டு மாணாக்கர்களுடன் திருவாவடுதுறையை அடைந்தார்.

---

10. தேக அசௌக்கிய நிலை.

நான் திருவாவடுதுறைக்கு வந்தது.

அக்காலத்தில் நான் என்னுடைய வேலைகளையெல்லாம் ஒருவாறு முடித்துக்கொண்டு திருவாவடுதுறைக்கு வந்து இவரைப் பார்த்தேன். பார்த்ததுமுதல் இவரது குறிப்பறிந்து முன்பு நான் செய்து வந்த காரியங்களைச் செய்துவரத் தொடங்கினேன்.

கம்பராமாயணம் பாடஞ்சொல்லியது.

பின்பு எங்களுடைய வேண்டுகோளின்படியே இவர் கம்ப ராமாயணத்தை ஆரம்பத்திலிருந்து பாடம் சொல்லத் தொடங்கினார். தேக அசௌக்கியத்தால் வழக்கமாக நடக்கிறபடி அதிகச் செய்யுட்கள் நடைபெறவில்லை. நூறு அல்லது நூற்றைம்பது செய்யுட்களே நடைபெற்றன. முக்கியமான இடங்களுக்குமட்டும் பொருள் தெரிந்துகொண்டு வந்தோம். அதைப் படித்துக்கொண்டே வருகையில் இவர், "இவை எவ்வளவு அழகாக இருக்கின்றன! இவையெல்லாம் யோசித்துப் பாடிய பாட்டுக்களா?" என்று மனமுருகிக் கூறிச் சில சமயங்களிற் கண்ணீர் விடுவதுமுண்டு.

சூரியனார் கோயில் ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்.

பிள்ளையவர்களுக்கு இளமையில் கம்பரந்தாதியைப் பாடஞ் சொன்னவரும் திருவாவடுதுறை யாதீனத்தில் நெடுங்காலம் இருந்தவருமாகிய *அம்பலவாண முனிவர் பின்பு சூரியனார் கோயிலாதீனகர்த்தராக நியமிக்கப்பெற்று அம்பலவாண தேசிக ரென்ற பெயருடன் விளங்கி வந்தார். முதுமைப்பருவ முடைய அவர் ஒருநாள் பரிவாரங்களுடன் திருவாவடுதுறை

---

* முதற்பாகம், ப. எசு - அக. பார்க்க.

மடத்துக்கு விஜயம் செய்திருந்தார். பிள்ளையவர்கள் அவரைப் பற்றியும் அவர்பால் தாம் பாடங்கேட்டதைப்பற்றியும் எங்களிடம் முன்னரே சொல்லியிருப்பதுண்டு. ஆதலின் அந்தப் பெரியவரைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற ஆவல் எங்களுக்கு மிகுதியாக இருந்தது.

மடத்தின் ஓரிடத்தில் நானும் உடன்படிப்பவர்கள் சிலரும் பழைய பாடங்களை வாசித்துச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தோம். கம்பராமாயண அச்சுப்பிரதிகள் எங்கள் கையில் இருந்தன. அப்பொழுது அவ்வழியே முற்கூறிய அம்பலவாண தேசிகர் வந்தார். நாங்கள் அவரை இன்னாரென்று அறிந்து எழுந்து நின்றோம். அவர் நாங்கள் புத்தகங்களை வைத்துப் படித்துக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து, "என்ன வாசித்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? கையில் இருப்பது என்ன புத்தகம்?" என்று கேட்டார். "கம்பராமாயணம்" என்று விடை கூறினோம். உடனே அவர் வியப்பையடைந்து, "ஓகோ! இதைக்கூடப் 'புக்குப்' போட்டுவிட்டானா?" என்று கூறினார். அந்த நூல் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டதற்காக ஆச்சரியப்பட்டனரென்று நாங்கள் அறிந்தோம். உலக இயல்பு அதிகம் அவருக்குத் தெரியாதென்பதையும் சிவபூஜை செய்தல் புஸ்தகங்களைப் படித்தல் முதலியவற்றில் நல்ல பழக்கமுள்ளவரென்பதையும் பிள்ளையவர்கள் மூலமாக நாங்கள் அறிந்திருந்தோமாதலின் அப்பொழுது அவர் கூறிய வார்த்தைகள் எங்களுக்குச் சிரிப்பை உண்டாக்கிவிட்டன. அவர் போகும்வரையில் சிரிப்பை அடக்கிக்கொண்டே இருந்து போனபின்பு சிரித்தோம். எல்லாப் புத்தகங்களையும் வெள்ளைக்காரர்களே அச்சிற் பதிப்பிப்பவர்களென்ற எண்ணம் அவருக்கு இருந்து வந்தது.

அம்பலவாணதேசிகர் தொடுத்த வழக்கு.

இந்த அம்பலவாண தேசிகர் தம்முடைய மடத்தைச்சார்ந்த மிராசுதார் ஒருவர் ஏதோ நிலத்தின் விஷயத்திற் சரியாக நடக்கவில்லையென்று எண்ணி அவர்மேல் நீதிஸ்தலத்தில் ஒரு வழக்குத் தொடுத்தனர். மிராசுதார்பால் பொறாமை கொண்ட சிலர் இந்த அம்பலவாண தேசிகரிடம் வந்து மிராசுதாரைப்பற்றிப் பலவகையாகக் குறைகூறி வழக்கை ஊக்கத்துடன் நடத்தும்படி தூண்டிவிட்டார்கள். அவர் வழக்கின்முறை, நியாயம் முதலிய விஷயங்களிற் சிறிதும் பயிற்சி இல்லாதவர்; பிறர் செய்யும்

மரியாதையையும் உபசாரங்களையுமே அதிகமாக எதிர்பார்ப்பவர்; ஆதலால் அந்த மிராசுதார் தம்மிடத்தில் மரியாதையாக நடந்து கொள்ளாமையால் பெருங்குற்றம் செய்துவிட்டாரென்றும் அதற்குரிய தண்டனையை நியாயஸ்தலத்தின்மூலம் விதிக்கச் செய்வதே முறையென்றும் எண்ணிப் பிடிவாதமாக வழக்காடினர். தூண்டுபவர்களுடைய வார்த்தை அவருக்கு மேன்மேலும் ஊக்கத்தை உண்டாக்கியது. வழக்கின் இயல்பு தெரிந்தவர்களும் தக்கவர்களுமாகிய சிலர் அவர்பாற் சென்று அவ்வழக்குப் பயன்படாதென்று சொல்லிப் பார்த்தும் அவர் கேட்கவில்லை. மிராசுதார் இறுதியில் தமக்கே வெற்றியுண்டாகுமென்பதை நன்றாக அறிந்திருந்தாலும் இடையில் வீண்செலவாதலையும் அதனால் தமக்கு மிக்க துன்பமுண்டாகுமென்பதையும் எண்ணிச் சமாதானமாதற்காகப் பலவகையான முயற்சிகளைச் செய்தார். ஒன்றும் பலிக்கவில்லை.

பின்பு அவர் பிள்ளையவர்களைக்கொண்டு சொல்லச்செய்தால் ஒருகால் தேசிகர் உண்மையை உணர்வாரென எண்ணிச் சில கனவான்களைக்கொண்டு இக்கவிஞர்பிரானுக்குச் சொல்லும்படி செய்தார். அவர்கள் இவரிடம் வந்து விஷயங்களை விளக்கிச் சொன்னார்கள். உடனே இவர் சூரியனார் கோயில் சென்று அம்பலவாண தேசிகருக்குப் பலவாறு நியாயங்களை எடுத்துக் கூறி வழக்கை நடத்தாமல் நிறுத்திக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்டனர். தேசிகருடைய பிடிவாதம் குறையவில்லை. துர்மந்திரிகளுடைய போதனை அவர் மனத்தில் அதிகமாக உறைத்திருந்தது. இந்தக் கவிநாயகர் பின்பு திருவாவடுதுறைக்கு வந்துவிட்டார்.

பின்னரும் வழக்கானது தொடர்ந்து நடைபெற்றுவந்தது. வேறு சிலர் பிள்ளையவர்கள்பால் வந்து முறையிட்டனர். அப்பொழுது இக் குணமணி அம்பலவாண தேசிகருக்கு,

(விருத்தம்)

"வாய்ந்ததிரு வடிக்கன்பன் மீனாட்சி சுந்தரநா
வலவன் மாற்றம்
ஆய்ந்த*கதி ரவன்றளியம் பலவாண தேசிகன்பே
ரருளின் ஓர்க

---

* கதிரவன்தளி - சூரியனார் கோயில்.

வேய்ந்தவழக் கால்வீணே பொருட்செலவா மெனல்விளம்ப
வேண்டுங் கொல்லோ
ஆய்ந்தசிலர் சொற்படிச மாதான மாதன்மிக
அழகி தாமே"

என்ற செய்யுளை எழுதி யனுப்பினர். அதனைப் பார்த்து அவர் சிறிது நேரம் யோசித்தார்; "மகாவித்துவானும் நமக்கு வேண்டியவரும் மதிப்புப் பெற்றவருமாகிய இவருடைய வார்த்தையை அவமதிக்கலாமா?" என்று எண்ணினர். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் தூண்டிவிட்டு வாதிப்பிரதிவாதிகளுக்குள் மேன் மேலும் மனஸ்தாபத்தையும் கலகத்தையும் விளைவித்து அதனால் வரும் வருவாயால் பிழைக்கும் இயல்புடைய சிலர், "புராணம் பாடுவதற்குத்தான் மகா வித்துவானேயல்லாமல் வியாஜ்ய விஷயங்களில் அவருக்கு என்ன தெரியும்? தமிழ்ப் பாடல்களிற் சந்தேகம் இருந்தால் அவர் சொல்வதைக் கேட்கலாம். சட்ட விஷயத்தில் அவர்பால் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது என்ன இருக்கிறது? ஸந்நிதானத்தில் தொடுத்த வழக்கைப் பாதியில் நிறுத்திக்கொண்டால் பிரதிவாதியினுடைய கொட்டம் எப்படி அடங்கும்? செலவையும், தப்பு வழக்கென்பதையும் எண்ணிப் பயந்து நிறுத்திக்கொண்டார்களென் றல்லவோ ஊரார் கூறுவார்கள்? இன்றைக்கு இந்த வழக்கில் இப்படிச் செய்துவிட்டால் நாளைக்கு வேறொருவன் வேண்டுமென்றே அக்கிரமம் பண்ணுவான். 'கொட்டினல் தேள், கொட்டாவிட்டால் பிள்ளைப்பூச்சி' என்பதுபோலக் கொஞ்சம் சூடுபோட்டுவைத்தால்தானே இவர்களெல்லாம் அடங்கியிருப்பார்கள்? பெரிய இடத்தை எதிர்க்கக் கூடாதென்பதை இவர்கள் எப்படித்தான் உணர்ந்துகொள்வது? நம்முடைய கட்சியில் நியாயம் இருக்கும்போது ஸந்நிதானத்தில் யோசிப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது? பத்துப் பேர் பத்து விதம் சொல்வார்கள். ஆதீன நிர்வாகப் பொறுப்பு அவர்களுடையதா? ஸந்நிதானத்தினுடையதா?" என்று பலவகையில் தூபம் போட்டார்கள். பாவம்! பெரியவருக்கு அவர்களுடைய மாய வார்த்தைகள் உண்மையாகவே பட்டன. வழக்கைப் பின்னும் நடத்திவந்தார். வழக்கின் முடிவில் பலர் எதிர்பார்த்த படியே தேசிகர் பக்கம் அபஜயந்தான் ஏற்பட்டது. திருவாவடுதுறைக்கு வந்த சில பிரபுக்கள் இந்தச் செய்தியை இவருக்கு அறிவித்தனர். இப்புலவர்

கோமான் கேட்டு, "அம்பலவாண தேசிகரவர்கள் பரமஸாது; திருவாவடுதுறையில் இருக்கும்போது பூஜையும் புஸ்தகமுமே அவர்களுக்குத் தெரியும். உலக வழக்கமே தெரியாது. இப்பொழுது ஆதீனத் தலைமை பெற்றவுடன் அவ்வழக்கம் எப்படிப் புதிதாகத் தெரியவரும்? பிடிவாதமும் கடின சித்தமும் இப்பொழுது உண்டாயிருக்கின்றன. பணம் பண்ணும் வேலை அது; '* அறநிரம்பிய அருளுடை யருந்தவர்க்கேனும், பெறலருந் திருப் பெற்றபின் சிந்தனை பிறிதாம்' என்று சொன்ன கம்பர் வாய்க்குச் சர்க்கரை போடவேண்டும்" என்று சொன்னார்.

சிங்கப்பூர் நாராயணசாமி நாவலர்.

சிங்கப்பூரில் நாராயணசாமிநாவலரென்னும் ஒருவர் இருந்தார். அவர் இவருடைய புலமைத் திறத்தைப் பலர் வாயிலாக அறிந்தவர். இவருடைய பழக்கத்தைப் பெறவேண்டுமென்னும் விருப்பம் அவருக்கு மிகுதியாக உண்டு. ஆயினும் நேரிற்கண்டு பழகுவதற்கு இயலாத நெடுந் தூரத்தில் இருந்தவராதலின், கடிதங்கள் மூலமாகத் தம்மை அறிவித்துக்கொண்டார். இவருடைய பூஜைக்கு வேண்டிய பொருள்களையும் நல்ல பழங்களையும் சிறந்த பிற பொருள்களையும் அனுப்பிவந்தார். இவர் விஷயமாகச் செய்யுட்களும் எழுதியனுப்பியதுண்டு. கம்பராமாயணம் முதலியவற்றில் தமக்கு விளங்காத பகுதிகளை எழுதியனுப்பி இவரிடமிருந்து விடைபெற்றுத் தெரிந்துகொண்டனர்; தமக்கு வேண்டிய சில நூல்களை எழுதுவித்து வருவித்துக்கொண்டார்.

நோயின் தொடக்கம்.

அக்காலத்தில் இவருடைய காலிலும் அடிவயிற்றிலும் வீக்கத்தைத் தோற்றுவித்துக்கொண்டு ஒருவகையான நோய் உண்டாயிற்று; இவருடைய தேகம் வரவரத் தளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது; ஆகாரம் செல்லவில்லை. அதனால் இவர் நூலியற்றுதலும் பாடஞ் சொல்லுதலும் வழக்கம்போல் நடைபெறாமல் சில சமயத்துமட்டும் நடைபெற்று வந்தன.

† திருவிடைமருதூர்த் திரிபந்தாதி.

இவருடைய மாணாக்கர்களுள் ஒருவர் அப்போது திருவாவடுதுறை ஸ்ரீ மாசிலாமணியீசர்மீது திரிபந்தாதியொன்று இயற்றி

* கம்ப. மந்தரை சூழ்ச்சிப். எ0. † மீ. பிரபந்தத்திரட்டு, 2237-2338.

அதைப் பல அன்பர்களுக்கு இடையே இருந்து இவரிடம் திருத்தம் செய்துகொள்வதற்காகப் படித்துக் காட்டினார். இவர் அதனை முற்றுங் கேட்டு முடித்தனர். பின்பு அவர் இல்லாத சமயம் பார்த்து, "இந்த அந்தாதி சிறிதும் நன்றாகஇல்லை; மிகவும் கடினமாக இருக்கின்றது; சரியான இடத்தில் மோனையில்லை; பொருள் நயமுமில்லை; அவருடைய நிர்ப்பந்தத்தினால் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இவ்விடத்துவாக்கினால் இந்தத் தலத்திற்கு ஓரந்தாதி செய்து தரல்வேண்டும்" என்று மாணாக்கர்கள் எல்லாரும் இவரைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இவர், "அவர் செய்திருக்கும்பொழுது இத்தலத்திற்கு நான் செய்வது முறையன்று; வேண்டுமானால் திருவிடைமருதூருக்குச் செய்வேன்" என்று கூறி அவ்வாறே செய்யத் தொடங்கி விநாயகர் காப்பை முடித்தவுடன் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய துதி செய்ய ஆரம்பித்தார். அப்பொழுது நான், "ஐயா அவர்கள் உடையவர் பூஜை எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டபோது குரு ஸ்தோத்திரமாக ஒரு செய்யுள் செய்ததுண்டு; எனக்கு அது ஞாபகமிருக்கிறது" என்று சொன்னேன். அதைச் சொல்லச் சொல்லிக்கேட்டு அதைச் சேர்க்கும்படி சொன்னமையால் அப்படியே அது சேர்க்கப்பட்டது. சில தினங்களில் அவ்வந்தாதி முற்றுப் பெற்றது. அந்த நூல்தான் இறுதியில் இவராற் பாடப்பெற்றவற்றுள் முற்றுப் பெற்ற பிரபந்தம். அந்நூலிற் சில பாடல்கள் திருவிடைமருதூருக்குச் சென்றிருந்தபொழுது பாடப்பெற்றன.

அதன்பாலுள்ள சில செய்யுட்கள் வருமாறு:—

(கட்டளைக் கலித்துறை)

"இளங்கொடி யான வுமைபாகன் வாழு மிடைமருத
வளங்கொடி யானஞ் செயேன்பூச நீர்த்துறை வாஞ்சைவையேன்
களங்கொடி யானலை வேனையை யோவென்ன கன்மந்திரு
வுளங்கொடி யான னினைத்ததென் னேவொன்று மோர்கிலனே." (உஅ)

[இடைமருதவளங்கொள் தியானத்தை. கள்ளங்கொடு யான் அலைவேன். திருவுள்ளம் கொடி ஆனன் நினைத்தது; கொடி ஆனன்-விடைக் கொடியையுடையவன்.]

இவர் முன்பு அத்தலத்திற்கு உலாவொன்று இயற்றியிருத்தலை,

"சொல்லையப் பாக முறவே னுலாவுங்கோள் தூயவ" (கங)
எனக் குறிப்பித்திருக்கின்றார்.

"திறப்பா வனைய மனமோ ரணுத்துணை செப்பலென்ன
மறப்பா வனைய மனமிலை யோவிடை மாமருதும்
சிறப்பா வனைய மருதருந் தேவியுந் தேவிடையும்
அறப்பா வனையக் கொடுவைக வென்னு ளடக்கியதே" (௩0)

[திறப்பாவனைய-பலதிறப்பட்ட பாவனைகளை உடைய. மறப்பாவம்-மிகக் கொடிய பாவம். நைய மனம் இலையோ - அணுவென்பவர்களுக்கு நைய மனம் இல்லையோ; நையவேண்டும் என்றபடி. சிறப்பா அனைய. தே-தெய்வத்தன்மை. அறப்பாவை வனையக்கொண்டு; கொடு: தொகுத்தல்விகாரம். மனம் அடக்கியது.]

என்னும் செய்யுளை இவர் சொல்லி முடித்தபொழுது அதனுடைய கருத்தை எங்களுக்குச் சொல்லத் தொடங்கி, "மனம் அணுத்துணையென்பது தார்க்கிகருடைய கொள்கை. இந்தத் திருவிடைமருதூரென்னும் ஸ்தலம் * திருவலஞ்சுழியை விநாயக ஸ்தலமாகவும், ஸ்வாமிமலையைச் சுப்பிரமணிய ஸ்தலமாகவும், திருமாந்துறையைச் சார்ந்த சூரியனார் கோயிலை நவக்கிரக ஸ்தலமாகவும், திருவாப்பாடியைச் சண்டேசுவர ஸ்தலமாகவும், சிதம்பரத்தை நடராஜ ஸ்தலமாகவும், சீகாழியைப் பைரவ ஸ்தலமாகவும், திருவாவடுதுறையை ரிஷப தேவஸ்தலமாகவும், திருவாரூரை ஸோமாஸ்கந்த ஸ்தலமாகவும், ஆலங்குடியைத் தட்சிணாமூர்த்தி ஸ்தலமாகவும் இயல்பாகவே பெற்று விளங்குகின்றது. இங்ஙனம் விநாயகர் முதலியோர் தனித்தனியே சிறப்புற்று விளங்கும் ஸ்தலங்களையே பரிவார தேவதைகளுக்குரிய ஸ்தானங்களாகக் கொண்ட ஸ்தலம் வேறொன்றுமில்லை. இதனாலேதான் அடைமொழியின்றி மகாலிங்கமென்று வழங்கும் திருநாமம் இத்தலத்து

* இச்செய்தி திருவிடைமருதூருலாவிலுள்ள, "ஒப்பேதும், இல்லா வலஞ்சுழியே யேரம்பன் வைப்பாக, மல்லே ரகமுருகன் வைப்பாக—நல்லார்சேர், தண்மாட வாப்பாடி தண்டீசன் வைப்பாக, வண்மாந் துறையிரவி வைப்பாக—எண்மாரு, நன்காமர் தில்லை நடராசன் வைப்பாக, மன்காழி யேவடுகன் வைப்பாக—முன்காணும், தென்னு வடுதுறையூர் சேவமர்வைப் பாவாரூர், மன்னுசோ மாக்கந்தர் வைப்பாக—உன்னிற், றடைதவிரா லங்குடியா சாரியன்வைப் பாக, இடைமருதில் வீற்றிருக்கு மீசன்" (கங-சு) என்னும் கண்ணிகளிலும் காணப்படும்.

மூர்த்திக்கே அமைந்துள்ளது. இங்ஙனம் பல வகையாலும் பெரியனவாயுள்ள தலத்தையும் மூர்த்தி முதலியவற்றையும் தியானத்தால் தன்பால் அடக்கியுள்ள மனத்தை அணுவென்பது பிழையென்னும் கருத்து இதில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது" என்று விரித்துக் கூறினார். நாங்கள் கேட்டு மகிழ்ந்தோம்.

* வண்டானம் முத்துசாமி ஐயர்.

அக்காலத்தில் அயலிடத்திலிருந்து வந்தவர்களில் பெரியோர்கள் சுப்பிரமணிய தேசிகரிடத்திலும் ஏனையோர் இவருடைய மாணாக்கர்களிடத்திலும் தாங்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய நூல்களைப் பாடங்கேட்டுச் சென்றனர். குமாரசாமித் தம்பிரானிடம் முத்துசாமி ஐயரென்ற ஒருவர் படித்துக்கொண்டிருந்தார். அவருடைய ஊர் எட்டையபுரத்தைச் சார்ந்த வண்டானமென்பது. சூடாமணி நிகண்டிலுள்ள பன்னிரண்டு தொகுதிகளும் அவருக்கு மனப்பாடம் உண்டு. சில சிலேடை வெண்பாக்கள், சில அந்தாதிகள் முதலியவற்றை முறையாகப் பாடங் கேட்டார். இயல்பாகவே தமிழறிவுடைய குடும்பத்திற் பிறந்தவராகையால் நல்ல தமிழ்ப்பயிற்சியையடைந்தார். அவர் பிறரிடத்திற் பேசுதல் மிக அருமை; பிறர் சொல்வதையும் முகங் கொடுத்துக் கேளார்; யாரோடும் கலந்து பேசார்; எப்பொழுதும் தனியே இருப்பதன்றி மௌனமாகவும் இருப்பார்; அகங்காரத்தினால் அவ்வாறிருந்தவரல்லர். அவருடைய இயல்பே அது. சிலேடையாகப் பேசுவார்; அவர் ஜனங்களோடு பழக விரும்பாதவராகையால் எல்லாரும் உண்ட பின்னரே மடத்தைச் சார்ந்த சத்திரத்தில் அகாலத்தில் வந்து ஆகாரம் செய்துகொள்ளுவார். அவருடைய நிலைமையை உத்தேசித்து எல்லோரும் அவரை, "வண்டானம் வந்தது, போயிற்று" என்று அஃறிணையொருமையாகவே வழங்குவார்கள். படித்த கோஷ்டிக்கு அவரிடம் மதிப்புக் கிடையாது. அவர் வஸ்திரம் அழுக்கு மலிந்திருக்கும்.

ஒருநாள் சத்திரத்தின் சுவரில் கீழேகண்ட பாடல் மாக்கல்லால் எழுதப்பட்டிருந்தது:

---

* இவருடைய விரிவானவரலாற்றை, 'கலைமகள்' என்னும் பத்திரிகையின் முதல் தொகுதி 273-80-ஆம் பக்கங்களிற் காணலாம்.

(விருத்தம்)

“இந்தவறச் சாலைதனி லேயிரவும் பகலும்
வந்தவரி முதன்மதிதம் வரைவாங்கிக் கொண்டே
அந்தணருக் கடிசிலிட யாதுமிலை யெனலால்
சுந்தரசுப் பிரமணிய தேவனிடம் சொன்மின்.”

[வந்த அரி - வந்தஅரிசி. மதிதம் - மோர்.]

அங்கே சென்று ஆகாரம் செய்து வெளியே புறப்படும்போது ஒருவர் சுவரில் இந்தப்பாடலைக் கண்டு ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு சென்று பிற்பகலில் இராமாயணம் பாடங் கேட்பதற்காக அங்கே வந்திருந்த நண்பர்களிடம் சொல்லிக்காட்டியதன்றிப் பின்பு இக் கவிஞர்கோமானிடத்தும் சொன்னார். ‘இப்பாடலை யார் செய்திருத்தல்கூடும்?’ என்ற ஐயம் எல்லோருக்கும் உண்டாயிற்று. அந்தச் சத்திரத்திற்கு வந்து செல்பவர்கள் பலருள் யார் செய்ததோவென்று ஒவ்வொருவரையும் அங்குள்ளோர் குறிப்பிடத் தொடங்கினர்.

அப்பொழுது குமாரசாமித்தம்பிரான், “வண்டானம் எழுதியிருக்கலாம்; அது பெரும்பாலும் அகாலத்திலேதான் சென்று உண்ணுவது வழக்கம்; தனக்கு ஆகாரம் சரியாக ஒன்றும் கிடைக்கவில்லையென்று சில சமயங்களில் என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறது. அதை விசாரிக்கவேண்டும்” என்றார். சாப்பிடும் இடத்தில் விசாரிக்கையில் சமையற்காரர், “வண்டானந்தான் ஏதோ நேற்றுக் கிறுக்கிக்கொண்டிருந்தது” என்றார். உடனிருந்தவர்களுக்கு அவரை எப்படியேனும் கண்டுபிடித்து அழைத்து வரவேண்டுமென்ற விஷயத்தில் ஊக்கம் உண்டாயிற்று. இரண்டு மூன்று பேர்கள் விரைந்து சென்று ஊருக்குள்ளே தேடிப்பார்க்கையில் எங்கும் அகப்படவில்லை. அப்பால் வடக்கு மடத்துத் தோட்டத்தில் ஒரு மரத்தின் அடியிலுள்ள மேடையில் ஏதோ யோசனை செய்துகொண்டு உட்கார்ந்திருந்தார். கண்டு அழைக்கையில் அவர் விரைவில் எழவில்லை. சென்றவர்கள் வலிய அவரை இழுத்துக்கொண்டுவந்து பிள்ளையவர்களுக்கு முன்னே நிறுத்தினார்கள்.

அவரை இவர் இருக்கச்செய்து, “இந்தப் பாடலைச் செய்தவர் யார்?” என்று கேட்டார். அவர், “நான் செய்யவில்லை” என்று கூறிவிட்டார். பின்னும் வற்புறுத்திக் கேட்கையில் அவர், “சரி

யாக நடந்துகொள்ளாமற் போனால் பின் என்ன செய்கிறது?" என்றார். குமாரசாமித் தம்பிரான், "நீ அகாலத்திற்போனால் உனக்கு என்ன கிடைக்கும்? உன்னுடைய தவறு அது" என்று கோபத்துடன் சொல்லுகையில், "சாமி, சும்மா இருக்கவேண்டும்; கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது" என்று பிள்ளையவர்கள் கையமர்த்திவிட்டு, "இந்தச் செய்யுளின் நடையைப் பார்க்கும் பொழுது, இதற்குமுன் இவர் பல பாடல்கள் செய்து பழகியிருக்கவேண்டுமென்று தோற்றுகின்றது. அதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டும்" என்றார். விசாரித்ததில் அவர், "யாதொன்றும் செய்ததில்லை" என்று அஞ்சிச் சொன்னார். "பாடுதலில் நீர் பழக்கமுள்ளவரென்பதை இப்பாடலே தெரிவிக்கின்றது; செய்திருந்தால் அச்சமின்றிச் சொல்லும்" என்று பின்னும் இவர் வற்புறுத்திக்கேட்கவே, அவர் பல திரிபு, யமகம், சிலேடை முதலியன தாம் செய்தனவாகச் சொல்லிக் காட்டினர். அவற்றுள் பிள்ளையவர்கள் செய்துள்ள, "துங்கஞ்சார்" என்ற நோட்டின் மெட்டில், தம்மை ஆதரித்த பிச்சுவையரென்பவர்மேல் இயற்றிய கீர்த்தனம் ஒன்றைச் சொன்னார்; "உச்சஞ்சார் வண்டானத் துறை பிச்சுவைய தயாநிதியே" என்ற அதன் பல்லவி மட்டும் என் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது.

அவற்றைக்கேட்ட இக்கவிஞர் பெருமான் அவரைப்பார்த்து மிகவும் வருந்தி, "இவர் இவ்வளவு அழுக்கான வஸ்திரத்தை உடுத்திக்கொண்டு தமிழருமையறிந்த இந்த ஊரில் அநாதரவுடன் இருத்தல் மிகுந்த வருத்தத்திற்கு இடமாக இருக்கிறது" என்று சொல்லி வஸ்திரங்கொடுக்க வேண்டுமென்று சுப்பிரமணிய தேசிகர் விஷயமாக ஒரு செய்யுள் பாடும்படி சொன்னார். அவ்வாறே அவர் உடனே,

(விருத்தம்)

"மாசாரக் கவிநுவல்வோர் குறைகள்தமை யடியோடே
மாற்ற வெண்ணித்
தூசார நிதியமுண வடிகள்தரல் தெரிந்துபெறத்
துணிந்து வந்தேன்
ஏசார வறுமையெனுங் கொடும்பிணியா னெடுந்துயருற்
றிருக்கின் றேற்கின்
றூசார மளித்தருள்சுப் பிரமணிய தேசிகமெய்
யறிஞ ரேறே"

[மா சாரம் - மிக்க சுவையையுடைய. தூசு ஆரம் நிதியம் உணவு ஆகிய இவற்றை அடிகள் தருதலைத் தெரிந்து. ஏசு - பழிக்கப்படுதல். ஆசாரம் - ஆடை.]

என்னும் ஒரு செய்யுளைச் சொன்னார்.

இதைக்கேட்ட இவர் மகிழ்ந்தார். "இச்செய்யுளைச் சந்நிதானத்தினிடம் விண்ணப்பம் செய்யும்" என்று சொல்லி அவரை அனுப்பியதன்றி உடன் சென்று வரும்படி எனக்கும் உத்தரவு செய்தார். கேட்ட அவர் பிள்ளையவர்களது முன்னே நிகழ்ந்தவற்றையும் அறிந்து மகிழ்ந்து கரைபோட்ட இரண்டுஜோடி வஸ்திரங்களை வழங்கி அவற்றைக் கட்டிக்கொண்டு பிள்ளையவர்களிடம் சென்று காட்ட வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டார். அப்படியே உடுத்திக்கொண்டு பிள்ளையவர்களிடம் முத்துசாமி ஐயர் வரவே, இவர் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

'இந்தியா மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை.'

ஒருநாள் இவருக்கு 'லண்டனிலிருந்து ஒருகடிதம் வந்தது. அதில் 'மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை, இந்தியா' என்று மட்டும் விலாஸத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது. அது யாதொரு தடையுமின்றி இவருக்குக் கிடைத்தது. அதற்குக் காரணம் இவருடைய பெரும்புகழென்பதை அறிந்து மாணவர்களும் அன்பர்களும் மகிழ்ந்தார்கள். சுப்பிரமணிய தேசிகரும் இதனையறிந்து பாராட்டினர்.

சுந்தரதாஸ பாண்டியருக்குச் சிறப்புப்பாயிரம் அளித்தது.

சேற்றூர் ஜமீன்தாராகிய முத்துசாமி பாண்டியருடைய குமாரரும் தமிழ்க்கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்தவரும் ஆகிய சுந்தரதாஸ பாண்டியரென்பவருக்கும் திருவநந்தபுரம் அரசராயிருந்த ராமவர்மாவென்பவருக்கும் நட்புண்டு. ஒருசமயம் பாண்டியர் திருவநந்த புரத்து அரசர்மீது ஒரு வண்ணம் பாடினர். அதற்குத் தக்க வித்துவான்களால் சிறப்புப்பாயிரம் பெறவேண்டுமென்பது அவருடைய விருப்பம். சேற்றூரிலிருந்த வித்துவான்கள், பிள்ளையவர்களிடமிருந்து பெற்றால் சிறப்பாக இருக்குமென்று தெரிவித்தார்கள். சுந்தரதாஸபாண்டியருக்கும் அங்ஙனம் பெறவேண்டுமென்னும் வேணவா உண்டாயிற்று. ஆனால், அவருக்கும் இக்கவிஞர் பிரானுக்கும் பழக்கமில்லை. அதனால் ஸ்ரீசுப்பிரமணிய தேசிகருக்கு அவ்வண்ணத்தை அனுப்பித் தம்முடைய விருப்பத்

தையும் விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டார். தேசிகர் பிள்ளையவர்களிடம் அதனை அளித்தனர். இவர் அவர் கட்டளைப்படியே உடனே அந்த வண்ணத்தைச் சிறப்பித்து ஐந்து செய்யுட்கள் இயற்றியனுப்பினார். அவற்றில் திருவனந்தபுர ஸமஸ்தானத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகையில், 'இந்தக் கலிகாலத்தில் மற்றத்தேசங்களில் ஒரு காலால் நடக்கும் தர்மமாகிய ரிஷபம் நான்கு காலாலும் நடக்கும் இடம்' என்னும் கருத்தை அமைத்திருந்தார். அன்றியும் வண்ணத்தின் இலக்கணங்களையும் புலப்படுத்தியிருந்தார். அச்செய்யுட்களைச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் சுந்தரதாஸ பாண்டியருக்கு அனுப்பினார். அவற்றைப்பெற்ற அவர் பிள்ளையவர்கள் தம்மை அறியாமலிருந்தும் தம் பாடலை மதித்துச் சிறப்புப்பாயிரம் அளித்ததைப் பாராட்டி நேரே இக்கவிஞர்பிரானுக்குத் தம் வந்தனத்தைத் தெரிவித்து ஒரு கடிதம் எழுதியனுப்பினார்.

* ஸ்ரீ சிவஞானயோகிகள் சரித்திரம்.

சிவஞான யோகிகள் சரித்திரத்தைத் தமிழ்ச் செய்யுளாக இயற்றவேண்டுமென்றும் அதில் ஆதீனத்தின் பரம்பரை வரலாறுகள் முறையே கூறப்பட வேண்டுமென்றும் ஆதீனத்து அடியார்கள் பலர் நெடுநாளாக விரும்பியதை யறிந்து சுப்பிரமணிய தேசிகர் இவருக்குக் குமாரசாமித்தம்பிரான் மூலமாகத் தெரிவித்தார். அங்ஙனம் செய்யவேண்டுமென்று தமக்கு நீண்ட நாளாக எண்ணம் இருந்ததென்றும் கட்டளையிட்டது அனுகூலமாயிற்றென்றும் சொல்லிச் செய்வதற்கு இவர் உடன்பட்டார்.

கச்சியப்ப முனிவருடைய நூல்களில் இவர் மிக்க மதிப்பு வைத்துப் படித்தும் பாடஞ் சொல்லிக்கொண்டும் வந்தவராதலால், அவரிடம் இவருக்குப் பக்தி அதிகம். அவர் சிவஞான யோகிகளைப் போலவே புலமை வாய்ந்தவரென்பதும் உடன் படித்தவரென்பதும் இவருடைய கருத்து. இதனை அடிக்கடி எங்களிடத்தும் பிறரிடத்தும் இவர் சொல்லி வருவதுண்டு. சிவஞான யோகிகள் இயற்றிய செய்யுள் நூல்களிலும் வசன நூல்களிலும் மிக்க பயிற்சியுடையவராகையால் அவருடைய பயிற்சி உயர்ந்ததென்பதும், கச்சியப்ப முனிவர் அவருடைய மாணாக்கரென்பதும் சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய கருத்து.

---

* சிவஞானமுனிவரெனவும் வழங்கப்பெறுவர்.

இந்த விவாதம் நெடுநாளாக நிகழ்ந்து வந்ததுண்டு. இரு திறத்தாரும் தம்பால் வந்தவர்களோடு பேசிக்கொள்வதேயன்றிச் சந்தித்தபொழுது நேரே தம்முள் பேசிக்கொண்டதில்லை. இவர், சிவஞானயோகிகளோடு கச்சியப்பமுனிவர் படித்தவரென்று பாடிவிடுவாரென நினைந்து கச்சியப்ப முனிவரைச் சிவஞான யோகிகளுடைய மாணாக்கரென்று பாடவேண்டுமென்று தேசிகர் இவருக்குத் தெரிவித்தார். அதற்கு இவருடைய மனம் உடன்படவில்லை. அது தெரிந்த தேசிகர் மடத்துப் புத்தகசாலையிலிருந்த பழஞ்சுவடி ஒன்றை எடுத்துவரச்செய்து அதில் கச்சியப்ப முனிவர் சிவஞான முனிவருடைய மாணாக்கரென்று குறிப்பிட்டிருந்த,

(விருத்தம்)

"ஏர்தரு சாலி வாகன சகாத்தம்
ஆயிரத் தெழுசதத் தொருபத்
திரண்டின்மேற் சாதா ரணவரு டத்தில்
இயைதரு சித்திரைத் திங்கள்
சார்தரு தேதி பத்தினே டொன்று
தருசெவ்வாய் வாரம்பூ ருவத்திற்
சத்தமி புனர்பூ சத்திரு நாளில்
தவலருங் கும்பலக் கினத்திற்
சீர்தரு துறைசை வாழ்சிவ ஞான
தேவன்மா ணாக்கரின் முதன்மை
திகழ்ந்துள கச்சி யப்பமா முனிவன்
திருப்பெருங் காஞ்சியி லெய்திச்
சேர்தரு மடியார் தமதக விருளைத்
தினகரன் முன்னிரு ளென்னத்
திருந்துதன் னருளா லகற்றிவீ டுறுத்திச்
சிறந்தபூ ரணமடைந் தனனே"

என்ற ஒரு செய்யுளைப் படித்துக் காட்டச்செய்தார்.

அப்பால் இவர் தேசிகருடைய நோக்கத்தை அறிந்து அங்ஙனமே செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டு அக்கருத்தை அமைத்துப் பாடுவாராயினர். அது சிவஞான யோகிகள் சரித்திரத்திலுள்ள,

(விருத்தம்)

*"திருக்கிளர் முனிவ னஞ்சத் தியஞான தரிச னிக்குக்
கருக்கிளர் தரஞ்சா ராத பரஞ்சோதி கிடைத்த காட்சி

---

* மீ. பிரபந்தத்திரட்டு, 3941.

உருக்கிளர் துறைசை யெங்கள் சிவஞான யோகிக் குண்மைப்
பொருட்கிளர் கச்சி யப்ப முனிவரன் புணர்ந்த தொக்கும்"

என்னும் செய்யுளால் விளங்கும். அந்நூல் திருவாவடுதுறையில் தொடங்கப்பெற்றுத் திருவிடைமருதூருக்கு அசௌக்கிய நிவிர்த்திக்காக இவர் போயிருந்தபொழுதும் செய்யப்பட்டு வந்தது; நடுநாட்டு வருணனையிற் பத்துப்பாடல்கள் வரையில்தான் நடைபெற்றது; எழுதியவன் யானே. அப்பால் தேகத்தளர்ச்சி இவருக்கு அதிகரித்து வந்தமையால் மேலே செய்யப்படாமற் போயிற்று. அந்நூலில் இவர் செய்த இறுதிச் செய்யுள்,

(கோச்சகக்கலிப்பா)

*"மருவுலகங் களிதூங்க †வண்சமயா சாரியராம்
இருவர்களுஞ் சந்தானத் திருவர்களு மவதரிக்கப்
பெருகுதவஞ் செய்ததெனிற் பிறங்குவள நடுநாட்டின்
அருகுதவிர் சிறப்புரைக்க வடியேனு லாகுவதோ"

என்பது. அதன் இறுதியடியில் உள்ள 'அடியேனு லாகுவதோ' என்றதொடர் மேலே இவர் இயற்ற இயலாராயினரென்பதைத் திருவருள் குறிப்பிக்கின்றதென்று எல்லாரும் பலநாள் கழித்துச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள்.

அது குமாரசாமித் தம்பிரான் விருப்பத்தின்படி செய்யப்பெற்றதென்பதும், கச்சியப்பமுனிவரே அச்சரித்திரத்தைப் பாட வல்லவரென்பதும் பின்வரும் பாடல்களால் விளங்கும்:

[ஆக்குவித்தோர்]

(விருத்தம்)

"குலவுமுரு கக்கடவுள் கருணையினே தாதனைத்தும்
கூட வோர்ந்தே
உலவுபுகழ்க் குமரகுரு பரமுனிவ னுதித்தமர
புதித்த மேலோன்
நிலவுபுக ழிலக்கணமு மிலக்கியமும் வரம்புகண்டோன்
நிகரொன் றில்லோன்
கலவுசிறப் புத்தமநற் குணங்களெலா மோருருக்கொள்
காட்சி போல்வான்."

---

* மீ. பிரபந்தத்திரட்டு, 3953.

† சமயாசாரியராம் இருவர்-திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். சந்தானத்து இருவர்கள் - மெய்கண்டதேவர், அருணந்தி சிவாசாரியாரென்பவர்கள்.

"கூடுபுகழ்க் கோமுத்திக் குருநமச்சி வாயன்ருள்
 கொண்ட மேலோன்
பாடுபுகழ்ச் சித்தாந்த பரிபூரணந் தெருங்குணர்ந்த
 பான்மை யாளன்
நீடுபுகழ்த் துறவொழுக்கந் தவறாது காத்தோம்பும்
 நெறியில் வல்லோன்
தேடுபுகழ் வளர்குமர சாமிமுனி வரன்முனிவர்
 செயசிங் கேறே."

[அவையடக்கம்]

"அன்னமுனி வரன்கனிவிற் சிவஞான யோகிவர
 லாறு முற்றும்
நன்னர்வள முறப்பாடித் தருகவெனச் சொற்றமொழி
 நலத்தை யோர்ந்தே
என்னவலி யுளமெனப்பா டுதற்கிசையேன் மறுப்பதற்கும்
 இசையே னேனும்
சொன்னமொழி மறுத்திற மென்றொருவா றேதுதற்குத்
 துணிபுற் றேனால்."

"நலம்பூத்த தென்கலையும் வடகலையும் பணிசெய்சிவ
 ஞான யோகி
புலம்பூத்த வரலாற்றை யான்பாடப் புகுந்ததிறம்
 புலவோர் தேரின்
வலம்பூத்த விலாமுறிய நகைப்பரெனும் வருத்தமுமென்
 மனநீங் காதித்
தலம்பூத்த வஃதியற்றீர் தவிருதிரென் பாரொருவர்
 தமைக்கா ணேனே."

"ஏய்ந்தவிளம் பூரணர்சே னாவரையர் நச்சினார்க்
 கினியர் மேலும்
வாய்ந்தபரி மேலழகர் மயங்குசிவ ஞானமா
 தவத்தோன் சீர்த்தி
தோய்ந்தபுகழ்க் கச்சியப்ப முனிவர்பிரான் சொலிற்சொலலாம்
 சொல்லா ரொன்றும்
பாய்ந்தநில வரைப்போர்மற் றகத்தியனு மகத்துவமாப்
 பாலிப் பானே."

"மிகப்பெரிய ஞானியெனச் சிவஞான முனிவரன்சீர்
விளம்ப லாகும்
இகப்பின்மட முடையேனு மெவ்வாற்றா னென்னின்முனம்
இருவர் தேறா
நகப்படிவ மாய்வளர்ந்த சோதியையா ராதனைசெய்
நன்மை பூண்டோர்
உகப்பரிய மூன்றிழைநான் கிழைத்தீப மல்லாமல்
உஞற்ற லுண்டோ."

சுப்பிரமணிய தேசிகர் திருவாவடுதுறைப் புராணம் இயற்றுவிக்க விரும்பியது.

"திருவாவடுதுறைக்குச் சுந்தரலிங்க முனிவரென்பவராற் செய்யப்பெற்ற புராணம் ஒன்று உண்டு; இருந்தாலும் அது சிவஞான யோகிகளுடைய முறைப்படியே காப்பிய இலக்கணங்கள் அமையப்பெறவில்லை. அம்முறையில் ஸ்தலபுராணங்கள் பாடி வரும் பிள்ளையவர்கள் இந்தத் தலத்திற்குப் புராணம் இக்காலத்திற்கு ஏற்றபடி செய்தால் நாம் அதற்காகவும் இதுவரையில் இங்கிருந்து சிறப்பித்து வந்ததற்காகவும் மூன்றுவேலி நிலங்கள் வாங்கித் தருவோம்" என்று சுப்பிரமணிய தேசிகர் சொல்லியனுப்பினார்; இவருக்கும் அங்ஙனம் செய்தலில் உடன்பாடே; அங்ஙனமே செய்யலாமென்றெண்ணியும் அஸௌக்கிய மிகுதியால் அதனைப் பாடத்தொடங்கவில்லை.

திருவாவடுதுறைச் சிலேடை வெண்பா.

தென்னாட்டிலிருந்து வந்த முதிய கவிராயர் ஒருவர் திருவாவடுதுறைக்குச் சிலேடை வெண்பா ஒன்றை இயற்றிக்கொணர்ந்து ஆதீனத்தலைவருக்கு அதனைப் படித்துக் காட்டினார். அதிற் பல பொருளொருசொல்லே சிலேடையாக அமைக்கப் பெற்றிருந்தது; ஒருவரும் பாராட்டவில்லை. ஆனாலும் வந்தவரைச் சும்மா அனுப்பக்கூடாதென்று நினைத்துத் தேசிகர்அவருக்கு ஸம்மானம் செய்து அனுப்பிவிட்டார். அதிற் சில பாடல்களைக்கேட்ட தம்பிரான்களிற் சிலர், "சிவஞானமுனிவர் முதலிய பெரிய கவிகள் எழுந்தருளியிருந்த இடமும், நீங்கள் பாடஞ் சொல்லிக்கொண்டும் நூல்களை இயற்றிக்கொண்டும் விளங்கும் இடமும் ஆகிய இந்தத் தலத்திற்குச் செய்யுள் செய்யும் ஆற்றலில்லாத அக்கவிராயரா

சிலேடை வெண்பாச் செய்கிறது? உங்களுடைய அருமையான வாக்கினால் ஒரு சிலேடை வெண்பா இயற்றித்தரவேண்டும்'' என்று கேட்டுக்கொள்ள அவ்வாறே இவர் இயற்றத் தொடங்கினார். அதிற் காப்புச்செய்யுளும் நூலில் ஒரு செய்யுளுமே இயற்றப் பட்டன. தேகம் வரவர மெலிவடைந்து வந்த காலமானபடியால் அந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை; காப்புச் செய்யுளின் முற் பாதியாகிய,

> "சீர்வெண்பா மாலைத் திருவா வடுதுறையார்க்
> கூர்வெண்பா மாலை யுரைப்பவே"

என்பது மட்டும் எனக்கு ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. இக்காப்புச் செய்யுளை இவர் சொல்லியபொழுது சீர்வெண்பா மாலை யென்பதற்கு ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் செய்த க்ஷேத்திரத்திரு வெண்பா வென்றும் சிலேடைவெண்பா வென்பது ஊர்வெண்பா வென்னும் பிரபந்த வகையைச் சார்ந்ததென்றும் கூறினர்.

திருவிடைமருதூர் சென்றது.

அப்பால், கால்வீக்கம், அடிவயிற்று வீக்கம், தோள்களின் மெலிவு, அன்னத்துவேஷம் முதலியவை அதிகரித்து இவரை வருத்தின. வந்து பார்த்த வைத்தியர்கள் அதனை இரத்தபாண்டு வென்னும் நோயென்று சொன்னார்கள். அந்நோயைப் பரிகரித்தற் பொருட்டுச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் திருவிடைமருதூருக்கு இவரை அனுப்பி அங்கேயுள்ள கட்டளைமடத்திலேயே தக்க வஸதி ஏற்படுத்தித் திருவிடைமருதூர் அரண்மனை வைத்தியர்களைக் கொண்டு பார்க்கும்படி செய்வித்தார்.

இரவில் ஆகாரஞ்செய்துகொண்டு இரண்டு நாளைக்கு ஒரு முறை திருவாவடுதுறையிலிருந்து சென்று நானும் பிறரும் இவரைப் பார்த்து வந்தோம்.

இவருக்கு இரவிற் பெரும்பாலும் நித்திரை இராது. அக்காலத்தில் பெரியபுராணம் முதலாகிய நூல்களிலுள்ள பாடல்களைப் படிக்கச் சொல்லியும் முத்துத்தாண்டவராயர், பாவநாச முதலியார், மாரிமுத்தா பிள்ளை முதலிய பெரியோர்கள் செய்த தமிழ்க் கீர்த்தனங்கள், அருணாசல கவிராயரியற்றிய இராமாயணக் கீர்த்தனம், நந்தன் சரித்திரக் கீர்த்தனம் முதலியவற்றைச் சொல்லச் சொல்லியும் கேட்டு இவர் பொழுது போக்குவார்.

மஹாந்யாஸ ஜபம்.

தேக அசௌகரியம் இவருக்கு அதிகரித்தபொழுது சிறந்த வைதிகப் பிராமணர்களை வருவித்து அவர்களைக்கொண்டு யுவ வருஷம் புரட்டாசி மாதத்தில் ஸ்ரீ மஹாலிங்கமூர்த்திக்கு மஹாந்யாஸ ஜபத்தோடு கால்மண்டலம் அபிஷேகம் முதலியனவும் இவர் செய்வித்தனர்; அதனாற் பிணி சிறிதுநீங்கியும் சிலநாள் சென்றபின் திரும்பத்தோன்றி வருத்தத் தொடங்கிவிட்டது;

"ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்"

என்பது உண்மையன்றோ?

நாளுக்கு நாள் இவருடைய நல்லுடல் மெலிவுறுவதை யறிந்து சுப்பிரமணியதேசிகர் திருவிடைமருதூருக்கு விஜயஞ்செய்து ஸ்வாமி தரிசனஞ் செய்துவிட்டு மடத்திற்கு வந்து இவரைப் பார்த்தனர்; அப்பொழுது இவர் திடுக்கிட்டு எழுந்து இரண்டு கைகளையுஞ் சிரமேற்குவித்துக்கொண்டே ஒன்றும் பேசாமல் நின்றுவிட்டார். அவர் சற்றுநேரம் நின்று கவனித்து, ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி அங்கேயுள்ளவர்களிடம் சொல்லிவிட்டுத் திருவாவடுதுறைக்குச் சென்றனர். ஆதீனகர்த்தர் இங்ஙனம் செய்வது வழக்கமல்லாமையால் எல்லோரும் வியப்புற்று இவர்பால் தேசிகருக்கு இருந்த நன்மதிப்பை நன்றாக அறிந்து பாராட்டினார்கள்.

திருவாவடுதுறைக்கு வந்தது.

வியாதி குணப்படாமையைத் தெரிந்து இவரைத் திருவாவடுதுறையிலேயே வந்திருக்கும்படி தேசிகர் இவருக்குத் திருமுகம் அனுப்பினார். அப்படியே இவர் திருவாவடுதுறைக்கு வந்துவிட்டார். பூஜை செய்வதற்கு முடியாமல் இவர் வருந்துவதை அறிந்த குமாரசாமித்தம்பிரான் நாள்தோறும் தம்முடைய பூஜையை முடித்துவிட்டு வந்து இவர் செய்துவரும் முறைப்படியே பூஜையை இவருடைய பார்வையிலேயே இருந்து செய்து பிரஸாதத்தை அளித்து வந்தார். அப்பொழுது சின்ன ஒடுக்கப்பணி பார்த்து வந்த சுந்தரலிங்கத்தம்பிரானென்பவர் தேசிகருடைய கட்டளையின்படி இவருக்கு எந்தச் சமயத்தில் எந்தப் பொருள் வேண்டுமோ அதனை விசாரித்து உடனுடன் சேர்ப்பித்து வந்தார்.

புதியவர்களாகப் பாடங்கேட்க வந்தவர்களுக்கு மாணாக்கர்களே பாடஞ்சொல்லி வந்தார்கள்; கடினமான பாகங்களைமட்டும் இவரிடம் கேட்டுத் தெளிந்துகொள்வார்கள்.

இரவில் தேவாரம் திருவாசகம் முதலியவற்றைப் படிப்பித்துக் கேட்டுவருவார். கடினமான பதங்களைப்பற்றியோ விஷயங்களைப்பற்றியோ கேட்டால் சுருக்கமாக விடையளிப்பார்.

மாயூரம் சென்றது.

அப்பால் துலாமாதத்தில் தீபாவளி ஸ்நானத்திற்கு வரவேண்டுமென்று இவருடைய குமாரர் சிதம்பரம்பிள்ளை வந்து அழைக்கவே, மாயூரஞ் செல்லுதற்கு இவர் புறப்பட்டார். அதனையறிந்த சுப்பிரமணிய தேசிகர் தீபாவளி ஸ்நானம் செய்த பின்பு தரித்துக்கொள்ளும்படி வழக்கம்போலவே அப்பொழுது இவருக்கும் உடனிருந்தவர்களுக்கும் வஸ்திரங்கள் கொடுத்து மேனாப் பல்லக்கைவருவித்துச் சௌக்கியமாக அதிற்செல்லும்படி செய்வித்து உடன் செல்லக் கூடியவர்களையும் அனுப்பினார். நான்மட்டும் இவருடைய கருத்தின்படியே திருவாவடுதுறையில் இருந்துகொண்டு இடையிடையே மாயூரம் சென்று பார்த்து வந்தேன்.

எனக்கு வஸ்திரம் வாங்கி அளித்தது.

தீபாவளிக்கு முதல்நாள் திருவாவடுதுறையில் மடத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் மற்ற அன்பர்களுக்கும் தேசிகர் வஸ்திரம் அளிப்பது வழக்கம். நான் இருப்பது அவருடைய ஞாபகத்துக்கு வாராமையால் எனக்கு வஸ்திரம் கொடுக்கப்படவில்லை. நானும் அதனைப் பெறவேண்டுமென்று முயலவில்லை. அதற்கு முன்னர்ப் பலமுறை பெற்றவற்றை நினைந்து அப்போது அளியாததைக்குறித்து வருந்தவுமில்லை. எனக்கு வஸ்திரம் கொடுக்கப்படவில்லையென்பதை அப்பொழுது திருவாவடுதுறையிலிருந்து மாயூரம் சென்ற காரியஸ்தரொருவர் முகமாகத் தெரிந்து இவர் வருத்தமடைந்தார்.

துலாமாஸமானவுடன் இவர் திருவாவடுதுறைக்கு வர எண்ணியிருப்பது தெரிந்தமையால் கூட இருந்து அழைத்து வருதற்காக மாயூரம் சென்று இவரைப்பார்த்தேன். பார்த்தவுடன், "தீபாவளிக்கு மடத்திலிருந்து வஸ்திரம் கிடைக்கவில்லையாமே" என்று சொல்லிவிட்டுக் கடையிலிருந்து விலைகொடுத்து

ஒரு புதிய பத்தாறு மடி வருவித்து மஞ்சள்தடவி என்னிடம் கொடுத்து அதைத் தரித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றுசொன்னார். அப்படியே தரித்துக் கொண்டேன்.

இராமாயணப் புத்தகங்கள்.

அப்பால் சில தினங்கள் மாயூரத்திலேயே இருந்தேன். ஒரு நாள் கடைத்தெருவிற்குப் போய்ப் பார்த்தபோது ஒரு புஸ்தகக் கடையில் கம்பராமாயணம் ஆறு காண்டங்களும் உத்தர காண்டமும் இருந்தன. ஏழு ரூபாய் விலையென்று கடைக்காரர் சொன்னார். அதற்கு முன்பு அந்நூலைப் பாடங்கேட்கையில் புத்தகமில்லாமல் இரவற் புத்தகத்தை வைத்துப் படித்துக்கொண்டிருந்த எனக்கு அவற்றை வாங்கிவிட வேண்டுமென்ற அவா அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் வாங்குதற்கோ கையிற் பணமில்லை. உடனே புறப்பட்டுத் திருவாவடுதுறைக்குச் சென்று அங்கே இருந்த என் சிறிய தந்தையாரிடம் (சிறிய தாயாரின் கணவரிடம்) ஏழு ரூபாய் கடன் வாங்கிக்கொண்டு வந்து அந்தப் புஸ்தகங்களை விலைக்குப் பெற்றுக்கொண்டேன். எனக்கு அப்போது உண்டான மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை. உடனே சென்று பிள்ளையவர்கள் கையால் அவற்றைப்பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நினைத்து இவரிடம் கொடுத்தேன். "என்ன புஸ்தகங்கள்?" என்றார். "இராமாயணம்: இவற்றை ஐயா அவர்கள் கையாற்பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பது என்னுடைய விருப்பம்" என்றேன். "எப்படி இவை கிடைத்தன?" என்று இவர் வினவவே நான், "விலைக்கு வாங்கினேன்" என்றேன். "பணம் ஏது?" என்றபோது நடந்ததைச் சொன்னேன். இக்கவிச் சக்கரவர்த்தி புஸ்தகங்களை வாங்கிப் பார்த்துவிட்டு, "எதற்காகச் சிரமப்பட்டு விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டும்? என்னிடம் சொல்லக் கூடாதா? என்னிடமுள்ள புத்தகங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாமே" என்று சொல்லிவிட்டு அவற்றை எனக்கு அன்புடன் அளித்தார். எனக்கு ஒருவிதமான கவலையும் ஏற்படக்கூடாதென்று இவர் எண்ணியிருந்ததை இவருடைய அன்பார்ந்த செயல்களும் வார்த்தைகளும் புலப்படுத்தின.

திருவாவடுதுறைக்கு வந்தது.

அப்பால் மாயூரத்திலிருந்து மேனாவிலேயே இவர் திருவாவடுதுறைக்கு வந்தார். நானும் மற்றவர்களும் உடன் வந்துவிட்டோம்.

நோய் வரவர அதிகப்பட்டுக் கொண்டே வந்தது. வைத்தியர்கள் தக்க மருந்துகள் கொடுத்துவந்தும் அது தணியவே இல்லை. இவருக்கு விருப்பமுள்ள உணவுகள் இன்னவையென்று எனக்குத் தெரியுமாதலால், அக்காலத்தில் அவ்வூரில் இருந்த என் சிறிய தாயாரிடம் சொல்லி அவற்றைச் செய்வித்து எடுத்துச் சென்று இவருக்குக் கொடுத்துவந்தேன்; இவர் பிரியமாக உண்டு வந்தனர்.

நெல்லையப்பத் தம்பிரான் வெள்ளித்தொன்னை அளித்தது.

தம்மிடமிருந்த வெள்ளிப் பாத்திரங்கள் எல்லாவற்றையும் பூஜைக்கே இவர் உபயோகப்படுத்தி விட்டமையால் கஞ்சி பால் முதலியவற்றை உண்ணுவதற்குத் தக்க வெள்ளிப்பாத்திரம் இல்லை. நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி ஒரு வெள்ளித்தொன்னை செய்வித்து அனுப்பவேண்டுமென்பதைக் குறிப்பித்து இவர் திருவிடைமருதூர்க் கட்டளை விசாரணைத் தலைவராக அப்போது இருந்த நெல்லையப்பத் தம்பிரானுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுவித்து அதன் தலைப்பில்,

(விருத்தம்)

"எல்லையப்ப னுயவிதி யிவற்குமேற் போயவிது
இவரே மாறச்
சொல்லையப்பன் மலங்கடிந்து துகளிலாச் சிவானந்தத
தோயந் தோயத்
தொல்லையப்பன் றுறைசைநமச் சிவாயவப்பன் திருவடியே
சூட்டுஞ் சென்னி
நெல்லையப்ப முனிவர்பிரா னிக்கடிதம் நோக்கிமகிழ்
நிரம்ப மாதோ"

[எல்லை அப்பனுய - யுகாந்தப் பிரளய வெள்ளத்தை உடையவனுகிய; அப்பு - நீர். விது - திருமால். சொல் ஐயம்; சொல் லயமென்று பிரித்தலும் பொருந்தும்.]

என்னும் பாடலை இயற்றி அமைப்பித்து அனுப்பினர். உடனே அவர் தமது சம்பளத் தொகையிலிருந்து வெள்ளித்தொன்னை ஒன்று செய்வித்துக்கொடுத்தனுப்பினர். அது பின்னர் இவருக்கு மிக உபயோகமாக இருந்து வந்தது.

'கோடுப்பவன் கேட்பானு?'

மடத்திற்கு வருகிற பிரபுக்களும் வடமொழி தென்மொழி வல்லுநரும் ஏனையோரும் வந்துவந்து பார்த்துவிட்டு இவருடைய

தேக நிலைமையை அறிந்து மனம் வருந்திச் செல்வார்கள். ஒரு நாள் பெரிய உத்தியோகஸ்தர் ஒருவர் இவரைப் பார்த்தற்கு வந்தார்; அவர் இவருக்கு இளமையிலிருந்தே நண்பராக உள்ளவர். அவர் இவருடைய தளர்ச்சியை அறிந்து அருகில் வந்து இவரை நோக்கி, "ஐயா, இனித் தங்களைப்போன்ற மகான்களை எங்கே பார்க்கப் போகிறோம்? தமிழ் நாட்டிற்கும் இந்த மடத்திற்கும் அணிகலனாக விளங்கும் நீங்கள் இவ்வளவு மெலிவை யடைந் திருப்பது என் மனத்தை வருத்துகின்றது. நாங்கள் இனி என்ன செய்வோம்? தங்கள் விஷயத்தில் தக்க உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நெடுநாளாக எனக்கு ஓரெண்ணம் இருந்து வந்தது. இப்போது அதனை விரைவிற் செய்யவேண்டுமென்று தோற்றுகின்றது. என்ன செய்யச் சொன்னாலும் செய்யக் காத் திருக்கிறேன்; உத்தரவு செய்யவேண்டும்" என்று வருந்திக் கேட் டுக்கொண்டனர். இவர் அவரைப்பார்த்து, "இங்கே என்ன குறைவு இருக்கின்றது? குறைவில்லாமல் ஸந்நிதானம் எல்லாம் செய்வித்து வருகிறது. ஏதேனும் குறை இருப்பதாகத் தெரிந்தா லல்லவோ உங்களிடம் நான் சொல்லுவேன்?" என்று விடை யளித்தார்.

கேட்ட அவர் விட்டுவிடாமல் மேலேமேலே, "அடியேனிடத் தில் தங்களுக்குக் கிருபையில்லை; என் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்" என்று வற்புறுத்திப் பலமுறை போராடினார். இவர் ஒன்றும் வேண்டுவதில்லையென்பதை வார்த்தைகளாற் கூறு மல் சிரத்தாலும் கரத்தாலும் குறிப்பித்தார். அப்பால் அவர், "நான் என்ன செய்வேன்! இவர்கள் விஷயத்தில் யாதொரு பணி யும் செய்வதற்கு இயலவில்லையே" என்று வருந்தி விடைபெற்றுக் கொண்டு போய்விட்டார்.

அப்பால் இந்நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்துக்கொண்டும் இவர் வேண்டாமென்று சொன்னதுபற்றிக் கோபமுற்றும் அங்கே அயலில் நின்ற சவேரிநாதபிள்ளை இவரைப் பார்த்து, "நீங்கள் இதுவரையில் எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான திரவியங்களைச் சம் பாதித்தும் குடும்பத்திற்கு யாதொரு சௌகரியமும் செய்விக்க வில்லை; வேறு வருவாயும் இல்லை; இதற்காகப் பிறரிடத்தே சென்று கேட்டு வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது நான் தங்களுக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளவில்லை. தக்க

கனவானுகிய ஒருவர் வலியவந்து உதவி செய்வதாக வற்புறுத்தும் காலத்திலும் தாங்கள் ஒன்றும் வேண்டாமென்று சொல்லி விடலாமா? எத்தனையோ லட்சக்கணக்கான திரவியங்களை உடைய அவருக்கு எதையேனும் உங்களுக்குக் கொடுப்பதனுற் குறைந்து போமா? நல்ல மனமுடையவர்போற் காணப்படுகிருரே. இப்பொழுது உங்களுக்குக் கடன் மிகுதியாக இருப்பதனுல் ஏதேனும் திரவியம் கேட்கலாம்; இல்லையாயின் குமாரருக்கு ஒரு வேலை செய்விக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லலாம்; செய்வித்தற்கு அவருக்கு ஆற்றலும் உண்டு. ஒன்றையும்வேண்டாமல் அவருடைய விருப்பத்தை மறுத்தது எனக்கும் பிறருக்கும் மிகவும் வருத்தத்தை உண்டுபண்ணுகின்றது. இனிமேல் இப்படி யிருத்தல் கூடாது; குடும்பத்திற்குத் தக்க ஸௌகரியம் பண்ணுவிக்க வேண்டும். மிகவும் சுகமாகவே இதுவரையில் வாழ்ந்துவந்த சிதம்பரம்பிள்ளை இனி என்ன செய்வார்? நான் கேட்டுக்கொள்கிற வரம் இதுதான். இனிமேல் கவனிக்கவேண்டும்" என்று அன்போடும் வருத்தத்தோடும் தெரிவித்து மேலும் மேலும் அதைப் பற்றியே சொல்லிக்கொண்டு வந்தனர்.

இவர் இடையிலே பேச்சை நிறுத்தும்படி குறிப்பித்து, "என்னப்பா, தோற்றினபடியெல்லாம் பேசுகிருய்? கொடுப்பவனுக இருந்தால் என்னைக் கேட்டுத்தானு கொடுப்பான்? அவன் எந்தக் காலத்திலும் பிறருக்கு ஒன்றும் கொடுத்ததேயில்லை. எனக்கு அது நன்ருகத் தெரியும். நான் வேண்டாமென்று சொல்லியபின்பு பலமுறை வற்புறுத்தியதைக் கொண்டே அவனுடைய நிலைமையை அறிந்து கொள்ளலாமே. நான் கேட்டிருந்தால் அவன் ஒன்றையுமே கொடான். கேட்டேனென்ற அபவாதந்தான் எனக்கு உண்டாகும். இளமை தொடங்கி அவனுடன் பழகியிருக்கிறேன். அவன் யாருக்கும்கொடுத்ததே இல்லை. பொருளைச் சம்பாதித்தலில் அதிக முயற்சியும் விருப்பமும் உடையவன். நான் கேளாமலிருந்தது உத்தமம். கேட்டிருந்தால் ஒன்றும் கொடாமற் போவதுடன் இவன் பல இடங்களில் நான் கேட்டதாகச் சொல்லிக்கொண்டு திரிவான். இனிமேல் இப்படிச் சொல்லாதே. உசிதமாகத் தோற்றினுல் நான் கவனியாமல் இருப்பேனு?" என்ருர். அப்பால் சவேரிநாத பிள்ளை விஷயம் தெரிந்து சமாதான முற்றிருந்தனர்.

திருவாரூர்க்கோவை.

இவர் நித்திரை செய்யாமல் தளர்வுற்று இருத்தலையறிந்து ஒருவர் மாறி ஒருவர் இவரைக் கவனிப்பதற்கு விழித்துக் கொண்டே இருப்போம். அங்ஙனம் இருக்கும் நாட்களுள் ஒரு நாள் ஓசையுண்டாகாமல் மெல்லப் படித்துக் கொண்டேயிருக்க நினைந்து திருவாரூர்க் கோவைச் சுவடியைக் கையில் வைத்திருந்தேன். அதை இன்ன நூலென்று அறிந்து முதலிலிருந்தே படிக்கும்படி இவர் சொன்னார்; அங்ஙனம் படிக்கும்பொழுது,

(கட்டளைக்கலித்துறை)

(ஐயம்)

"வேதாவின் தண்ணிட மோமக வானுறை விண்ணிடமோ
வாதா சனவிறை நண்ணிட மோவிந்த மண்ணிடமோ
காதாருங் கண்ணி யிடத்தார் தியாகர் கமலையன்னார்
பாதார விந்தத் துகள்வீழ மாதவம் பண்ணியதே"

(துணிவு)

"கார்க்குன் றுரித்தவர் செம்பொற் றியாகர் கமலையன்னார்
வார்க்குன் றிரண்டினும் வேரோடும் வல்லியும் வள்ளையிலே
சேர்க்கின்ற தோடும் பிறைமே லிருக்குந் திலகமுநாம்
பார்க்குந் தொறுமிவர் பாராரென் றென்று பகர்கின்றவே"

என்ற செய்யுட்களைக் கேட்டு, "மிகவும் நன்றாயிருக்கின்றன" என்று சொன்னதுடன் மேலே வாசிக்கும்படிக்கும் சொன்னார். அப்படியே படித்து வருகையில் அங்கங்கேயுள்ள செய்யுட்களின் நயத்தையும் நடையையும் அந்த நூலாசிரியருடைய குண விசேடங்களையும் மெல்லப் பாராட்டிக்கொண்டே யிருந்தார்.

ஐயங்களைப் போக்கியது.

மற்றொருநாள் இரவில் அகத்தியத் திரட்டைப் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அதில் உள்ள, "தில்லைச் சிற்றம்பலம்" என்னும் பதிகத்தில் ௧௦ - ஆவது செய்யுளில் வந்துள்ள 'ஊற்றத்தூர்' என்னும் ஸ்தலம் எங்குள்ளதென்று கேட்டபொழுது அது வைப்புஸ்தலங்களுள் ஒன்றென்றும் ஊட்டத்தூரென்று வழங்கப் படுகின்றதென்றும் அதிலுள்ள மூர்த்திக்குச் சுத்தரத்தினேசுவரரென்பது திருநாமமென்றும் நாவின்குழறலுடன் சொன்னார். அப்பால், திருவாசகத்தில் திருக்கோத்தும்பி என்னும் பகுதி

யைப் படிக்கும்படி சொன்னார்; அதைப் படித்து வருகையில், "நோயுற்று மூத்துநா னுந்துகன்று யிங்கிருந்து" என்பதிலுள்ள 'நுந்துகன்றாய்' என்பதற்குப் பொருள் விளங்கவில்லை என்றேன். 'வெறுத்துச் செலுத்தப்பட்ட கன்றைப்போன்று' என்று அதற்கு நாக்குழறலுடன் விடையளித்தார். அப்பொழுதுள்ள இவருடைய நிலைமையைப் பார்த்து ஒன்றுந் தோற்றாமல், "எவ்வளவோ அரிய விஷயங்களை எளிதிற் சொல்லும் பெரியாரை அடுத்திருந்தும் இதுவரையில் விசேஷமாக ஒன்றும் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருந்தோமே. இனி அரிய விஷயங்களை யார் சொல்லப்போகிறார்கள்?" என்ற மன வருத்தத்துடன் இவரைக் கவனித்துக்கொண்டே இருந்தேன்.

இவருடைய தேக நிலையை அறிந்து மாயூரத்திலிருந்து இவருடைய தேவியாரும், குமாரரும் திருவாவடுதுறைக்கு வந்து ஸ்திரமாக இருந்து கவனித்துக்கொண்டு வந்தார்கள்.

வைத்தியன் கூறியது.

இவருடைய தேகஸ்திதி வரவர மெலிவையடைந்து வருவதைத் தெரிந்துகொண்ட சுப்பிரமணியதேசிகர் வலய வட்டமென்னும் ஊரிலுள்ள தனுக்கோடி யென்ற சிறந்த வைத்தியனை வருவித்து இவருடைய கையைப் பார்த்து வரும்படி அனுப்பினார். அவன் வந்து கை பார்த்துவிட்டு இவரிடத்தில் ஒன்றும் சொல்லாமல் புறத்தே வந்து எங்களிடம், "இன்னும் மூன்று பொழுதிலே தீர்ந்துவிடும்" என்று 'வெட்டென'ச் சொல்லிவிட்டுச் சென்றான். அவன் அங்ஙனம் கூறியது எங்களுக்கு இடி விழுந்ததுபோல இருந்தது. 'மிகவும் துக்ககரமான செய்தியைச் சொல்லுகிறோம்' என்பதையேனும், 'கிடைத்தற்கரிய ஒருவருடைய வியோகத்தைப் பற்றித் துணிந்து சொல்லுகிறோம்' என்பதையேனும் நினையாமல் அந்த வைத்தியன் பளிச்சென்று சொன்னது கேட்டு ஒருபாற் சினமும் ஒருபால் வருத்தமும் உடையவர்களானோம். நோயின் இயல்பையும் மருந்துகொடுக்கவேண்டும் முறையையும் அல்லாமல் வேறொன்றையும் அறியாத அவன் நோயாளிகள் யாவரையும் ஒரு தன்மையினராகவே பாவிப்பானென்பதை நாங்கள் அறிந்துகொண்டோம். அவன் சொல்லியதை இவருக்கு நாங்கள் சொல்லவில்லை. அவ் வைத்தியன் தாதுக்களைப் பார்த்துச்

சொல்வதில் அதிசமர்த்தனாகையால் அவன் வார்த்தையை நம்பினோம்.

சவேரிநாத பிள்ளைக்காகக் கடிதங்கள் எழுதுவித்தது.

தம்முடைய தேகஸ்திதி மிகவும் தளர்ச்சி அடைந்துகொண்டு வருவதையறிந்த இவர், தம்மிடத்திற் படிக்கும் வியாஜத்தை வைத்துக்கொண்டு பல வருஷங்களாக இருந்து வேறொரு பயனையுங் கருதாமல் தமக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டும் தமது குடும்பக் காரியங்களைக் கவனித்துக்கொண்டும் உண்மையாக நடந்துவந்த சவேரிநாத பிள்ளைக்கு விவாகம் செய்வித்து ஏதேனும் உபகாரம் செய்து ஸௌகரியப்படுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று எண்ணினார். தம்முடைய நண்பர்களாகிய முன்ஸீப் வேதநாயகம் பிள்ளை, வரகனேரி சவரிமுத்தா பிள்ளை, புதுச்சேரி சவராயலு நாயகர், காரைக்கால் தனுக்கோடி முதலியார் முதலிய கிறிஸ்தவ கனவான்களுக்கும், பட்டீச்சுரம் ஆறுமுகத்தா பிள்ளை, சோழன்மாளிகை இரத்தினம் பிள்ளை முதலியவர்களுக்கும் தம் எண்ணத்தைப் புலப்படுத்தித் தனித்தனியே கடிதமெழுதும்படி என்னிடம் சொன்னார். அப்படியே இவருடைய குறிப்பறிந்து எழுதினேன். ஒவ்வொரு கடிதத்தின் தலைப்பிலும் வழக்கம்போலவே அவர்கள்மீது ஒவ்வொரு பாடல் இவரால் அந்தத் தளர்ந்த நிலையிலும் இயற்றிச் சேர்ப்பிக்கப்பெற்றது. அச்செய்யுட்கள் மிகவுஞ் சுவையுடையனவாக இருந்தன. சொல் மாத்திரம் தளர்ச்சி மிகுதியால் குழறி வந்ததேயன்றி அறிவின் தளர்ச்சி சிறிதேனும் உண்டாகவில்லை. சவேரிநாத பிள்ளையை அழைத்து அக்கடிதங்களை அளித்து, “அப்பா, சவேரிநாது, இக்கடிதங்களை உரியவர்களிடம் கொடுத்து அவர்கள் செய்யும் உதவியைப் பெற்று விவாகம் செய்துகொண்டு ஸௌக்கியமாக வாழ்ந்திருப்பாயாக; உன்னுடைய செயல் மிகவும் திருப்தியைத் தந்தது” என்றார். அவர் கண்ணீரொழுக அக்கடிதங்களை வணக்கஞ்செய்து பெற்றுக் கொண்டார்.

ஸ்ரீ அக்கினிலிங்க சாஸ்திரிகள்.

மடத்திற்கு வரும் ஸம்ஸ்கிருத வித்வான்களும் பிற வித்வான்களும் சுப்பிரமணிய தேசிகரைப் பார்த்து அவரோடு ஸல்லாபம் செய்துவிட்டு இவருக்குள்ள அஸௌக்கியத்தைப்பற்றிக் கேள்வியுற்று வந்து வந்து பார்த்துச் சிறிதுநேரம் இருந்து இவர்

தளர்ச்சி அடைந்திருப்பதை அறிந்து வருந்திச் செல்வார்கள். ஸ்ரீ ஹரதத்த சிவாசாரியார் கிரந்தங்களிலும் திருவியலூர் ஐயா அவர்கள், ஸ்ரீமத் அப்பைய தீக்ஷிதர், ஸ்ரீமத் நீலகண்ட தீக்ஷிதர் கிரந்தங்களிலும் நல்ல பழக்கமுடையவரும் சிவபக்திச் செல்வம் வாய்ந்தவரும் விபூதிருத்திராக்ஷதாரண முடையவரும் தோற்றப் பொலிவுள்ளவரும் இவர்பால் மிக்க அன்புடையவரும் வயோதிகருமாகிய கஞ்சனூர் ஸ்ரீ அக்கினிலிங்க சாஸ்திரிகளென்பவர் பார்க்க வந்தார்; இவருடைய தேக நிலையை அறிந்து வருத்த மடைந்தார். அவருடைய சைவத் திருக்கோலத்தைக்கண்டு இவர் அதில் மிகவும் ஈடுபட்டு உள்ளங் குளிர்ந்து உருகிக் கண்ணீர் வீழ்த்தினார். பின்பு சாஸ்திரிகளை நோக்கி ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்று இவர் குறிப்பித்தார். அப்படியே அவர் மேற் கூறிய பெரியோர்களுடைய வாக்கிலிருந்து சிவபெருமானுடைய பரத்துவத்தைத் தெரிவிக்கும் சில சுலோகங்களைச் சொல்லிப் பொருளும் கூறிக்கொண்டே வந்து ஸ்ரீ சங்கராசாரியார் செய்த சிவானந்தலஹரியிலுள்ள, "ஸதாமோஹாடவ்யாம்" என்ற சுலோகத்தைச் சொல்லிப் பொருளும் சொன்னார். இப்புலவர் சிரோமணி அதில் ஈடுபட்டு அவரைச் சும்மா இருக்கும்படி குறிப்பித்துவிட்டு ஓர் ஏடும் எழுத்தாணியும் கொண்டுவரும்படி குறிப்பித்தார். நான் அவற்றைக் கொண்டுவரவே அந்தச் சுலோகத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகச் செய்யுளொன்றை இயற்றி மெல்லச் சொன்னார். நான் எழுதிக்கொண்டேன். அச்செய்யுள் வருமாறு:—

(விருத்தம்)

"மோகமா மடவி திரிந்தரி வையர்தம்
முலைக்குவட் டிடைநட மாடித்
தாகமா ராசைத் தருக்குலந் தோறும்
தாவுமென் புன்மனக் குரங்கைப்
பாகமார் பத்தி நாண்கொடு கட்டிப்
பலிக்குநீ செல்கயான் கொடுத்தேன்
ஏகநா யகனே தில்லையி லாடும்
இறைவனே யெம்பெரு மானே."

எப்பொழுதும் இவருக்கு ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியின் குஞ்சித சரணத்திலேயே ஞாபகமிருக்குமாதலின் இந்தச் செய்யுளின்

ஈற்றடி அந்நிலைவிலெழுந்த சுலோகத்தின் ஈற்றடிக்குச் சற்று வேறாக அமைந்தது. அதைக்கண்ட நாங்கள் இந்தத் தளர்ச்சியிலும் பெரியோர்களிடத்திற் சம்பாஷணை செய்யும் இயல்பும் அரிய விஷயத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கவேண்டுமென்னும் அவாவும் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியினிடத்துத் திடமான பக்தியும் இவருக்கு இருத்தலையறிந்து வியந்து இவருடைய தளர்ச்சியை நினைந்து வருந்தினேம்.

பின்பு அந்தச் சாஸ்திரிகள் ஈசுவரத்தியானம் செய்து கொண்டே இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுப் பிரிவாற்றாமல் இவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்றார்.

பிறரும் நானும் இவரை இடைவிடாது பாதுகாத்துக் கொண்டே வந்தோம். அப்போது திருவாவடுதுறையில் ஸ்ரீ கோமுத்தீசுவரருக்குப் பிரம்மோத்ஸவமும் மடத்தில் தைக் குரு பூஜையும் நடைபெற்று வந்தனவாதலால் தம்பிரான்கள் முதலியவர்களுடைய திருக்கூட்டமும் பல இடங்களிலிருந்து வந்த ஸம்ஸ்கிருத வித்துவான்களுடைய குழாமும் தமிழ் வித்துவான்களுடைய கூட்டமும் சைவப்பிரபுக்களின் குழுவும் மற்றவர்களின் தொகுதியும் நிறைந்திருந்தன; மடத்திலும் கோயிலிலும் திருவீதி முதலிய இடங்களிலும் அலங்காரங்கள் செய்யப்பெற்றிருந்தன; அவற்றால் திருவாவடுதுறை சிவலோகம்போல் விளங்கியது.

சுப்பிரமணியதேசிகர் விசாரித்துக்கொண்டே இருந்தது.

இவருடைய அசௌக்கிய மிகுதியைத் தெரிந்து சுப்பிரமணிய தேசிகர் அடிக்கடி பார்த்துவரும்படி தக்கவர்களை அனுப்பித் தெரிந்துகொண்டேயிருந்ததன்றி அடிக்கடிவந்து சொல்லும்படி எனக்கும் கட்டளையிட்டிருந்தார். அப்படியே அடிக்கடி சென்று இவருடைய நிலையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு வரலாயினேன்.

தை மாதம் உ0-ஆம்தேதி மங்களவாரம் (1-2-1876) காலையிலிருந்து இவருக்குத் தேகத்தளர்ச்சி முதலியன அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தன. அன்று இரவில் ஐந்து நாழிகைக்கு மேற்பட்டு இவருடைய உறவினர் ஒருவர்மீது ஏதோ ஒரு பெண் தெய்வம் ஆவேசமாகவந்து, "நான் இவர்களுடைய குலதெய்வமாகிய அம்மன்; பலவருஷங்களாக எனக்குப் பூசை போடுதலை இவரும் இவரைச்சார்ந்தவர்களும் மறந்துவிட்டார்கள். அதனாலே

தான் இவ்வளவு அசௌக்கியங்கள் இவருக்கு நேர்ந்தன. இனி மேலாவது எனக்குப் பூசைபோட்டால் இவருடைய அசௌக்கியத்தைத் தீர்த்து விடுவேன். நீங்கள் கவலைப்படவேண்டாம். இவர் மிகவும் நல்லவராதலால் நான் வலியவந்து சொன்னேன். இனி அதைச்செய்வதற்குப் பிரார்த்தனை பண்ணிக்கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லியது. அதை இவருடைய தேவியாராகிய காவேரியாச்சி ஒப்புக்கொண்டனர். இவரும் அக்குலதெய்வம் உண்மையையும் அதற்குத் தாம் பூசை போடாதிருத்தலையும் தம்முடைய முகபாவத்தாற் குறிப்பித்தார். ஆனால் ஆவேசங் கொண்டோரிடத்தில் இவருக்கு நம்பிக்கை யில்லை. மற்றவர்கள் பூசைபோட்டால் நல்லதென்று சொன்னார்கள். அந்தப்படியே ஒரு ரூபாயை மஞ்சள் நீரில் நனைத்த துணியில் இவருடைய தேவியார் முடிந்துவைத்துப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டார். அப்படிச்செய்தாற் சௌக்கியப்படலாமென்ற எண்ணம் சிலருக்கு உண்டாயிற்று.

அன்றைத்தினம் கோயிலில் ரிஷபவாகனக் காட்சியாதலால் ஸ்ரீ கோமுத்தீசர் ரிஷபாரூடராய்க் கோபுரவாயிலில் எழுந்தருளியிருப்பதை அறிந்து தரிசனத்திற்கு நான் அங்கே சென்றேன். அப்போது பரிவாரங்களுடன் வந்து தரிசனம் செய்துகொண்டே நின்ற சுப்பிரமணியதேசிகர் என்னை அழைத்துப் பிள்ளையவர்களுடைய தேகஸ்திதியைப்பற்றிக் கவலையுடன் விசாரித்தார்; "பிறர் பேசுவதை அறிந்துகொள்கிறார்கள்; உத்தரம் கூறுவதற்கு மாத்திரம் அவர்களால் இயலவில்லை" என்றேன். அதனை அவர் கேட்டு மிகவும் வருத்தமடைந்ததுடன், "இந்த நிலையிலாவது பிள்ளையவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்களென்ற பேச்சிருந்தால் மடத்திற்கு மிகவும் கௌரவமாக இருக்கும். ஸ்ரீ கோமுத்தீசர் திருவருள் என்ன செய்கின்றதோ!" என்று சொல்லிவிட்டு, போய்க் கவனித்துக்கொண்டிருக்கும்படி எனக்குக் கட்டளையிட்டார்.

'அடைக்கலப் பத்து'

உடனே சென்று நானும் சவேரிநாதபிள்ளை முதலியோரும் இவரைக் கவனித்துக்கொண்டு அயலிலே இருந்தோம். பால் சிறிது சிறிதாகக் கொடுத்து வந்தோம். ஸ்ரீ கோமுத்தீசுவரர் ரிஷபாரூடராகத் திருவீதிக்கு எழுந்தருளினர். இவருடைய குறிப்பின்

படி நாங்கள் தேங்காய் பழம் கற்பூரம் முதலியவற்றை எடுத்துக் கொண்டு சென்று தீபாராதனை செய்வித்து ஆதிசைவர் கொடுத்த விபூதிப் பிரசாதத்தைக் கொணர்ந்து இவர்பாற் சேர்ப்பித்தோம். அதை இவர் மெல்ல வாங்கித் தரித்துக்கொண்டார்.

சிவபதமடைந்தது.

பதினைந்து நாழிகைக்கு மேற்பட்டு இவருக்கு ஸ்வாதீனத்தப் பும் தேகத்தில் ஒரு துவட்சியும் உண்டாயின. அதனையறிந்த சவேரி நாத பிள்ளை இவருடைய பின்புறத்திற் சென்றிருந்து இவரைத் தம்முடைய மார்பிற் சார்த்தி ஜாக்கிரதையாகப் பிடித்துக்கொண் டார். அப்பொழுது சிலநாழிகைவரையில் இவருக்குப் பிரக்ஞை இல்லை; சிலநேரம் கழித்துப் பிரக்ஞை வந்தது. உடனே திருவாசகத்தில் ஏதேனும் ஒரு பாகத்தைப் படிக்கவேண்டும் என்னுங் குறிப்போடு, "திருவா" என்றார். அக்குறிப்பை அறிந்து அப்புத்தகத்தை எடுத்துவந்து அடைக்கலப்பத்தை வாசித்தேன்; கண்ணை மூடிக்கொண்டே இவர் கேட்டுவந்தார். அப்பொழுது இவருக்கு உடலில் ஓர் அசைவு உண்டாயிற்று. உடனே நாங்கள் சமீபத்திற் சென்றபொழுது வலக்கண்ணைத் திறந்தார். அதுதான் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியினுடைய குஞ்சித சரணத்தை இவர் அடைந்த குறிப்பாக எங்களுக்குத் தோற்றியது. அப்போது இவருக்குப் பிராயம் சுக. அந்தச்சமயத்தில் இவரு டைய சரீரத்தைச் சார்த்திக்கொள்ளும் பாக்கியம் பெற்றிருந்த சவேரிநாத பிள்ளை அந்த நல்லுடலை உடனே படுக்கையிற் கிடத்தி விட்டு மற்றவர்களோடு புலம்பிக்கொண்டே அயலில் நின்றார். இவருடைய தேவியாரும் குமாரரும் மற்ற உறவினரும் கண்ணீர் விட்டுப் புலம்பினார்கள். அங்கேயிருந்த எல்லோருக்கும் உண் டான வருத்தத்திற்கு எல்லையேயில்லை.

அபரக்கிரியை.

இக்கவிரத்னம் மண்ணுலக வாழ்வை நீத்தசெய்தி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருக்குத் தெரிந்தது. காளிதாஸன் இறந்தது கேட்டுப் போஜன் வருந்தியதைக் கதைகளில் கேட்டிருக்கிறோம். அந்தக் காட்சி இப்படித்தான் இருந்திருக்குமென்றெண்ணும்படி யான நிலையில் தேசிகர் இருந்தார். தாமே அறிந்து ஸ்ரீ அம்பல வாண தேசிகரிடம் பலபடியாக இவருடைய நல்லாற்றலைத் தக்க வாறு எடுத்துக் கூறி ஆதீன வித்துவானாகச் செய்தது முதல் இறு

திக்காலம் வரையில் பலவகையாலும் இக் கவிச்சக்கரவர்த்தியி னுடைய குணங்களையும் புலமைத்திறத்தினையும் நன்றாக அறிந்து அறிந்து இன்புற்றவர் அவரே. பிள்ளையவர்களுடைய உண்மை யான பெருமையை அவரைப்போலவே அறிந்தவர்கள் வேறு யாவர்? தம்முடைய அவைக்களத்தை அலங்கரித்து மடத்திற்குத் தமிழ் வளர்த்த பெரும்புகழை உண்டாக்கிய இந்த மகாவித்துவா னுடைய பிரிவைப் பொறுப்பதென்பது அவரால் இயலுவதா?

அன்று குருபூஜைத் தினமாதலின் சுப்பிரமணிய தேசிகர் கவ னிக்க வேண்டிய பல காரியங்கள் இருந்தன. அவைகளில் அவர் மனம் செல்லவில்லை. அவருடைய முகம் அன்று மலர்ச்சியின்றி யிருந்தது.

மிக்க வருத்தத்தோடு இருந்தும், தேசிகர் மேலே முறைப்படி மறுநாட் காலையில் நடக்கவேண்டிய அபரக்கிரியைகளை விரிவாக நடத்தும்படி மடத்து உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கட்டளையிட் டனுப்பினர். காலையில் அதிர்வெடிகள் போடப்பட்டன. திருக் கோடிகா, திருத்துருத்தி, திருவிடைமருதூர் முதலிய ஊர்களி லிருந்து அபிஷிக்தப் பெரியார்கள் பலர் வருவிக்கப்பட்டார்கள்.

மற்றவர்களுக்கு நடக்கும் முறையினும் செலவினும் அதிகப் பட நடத்தி இவருடைய திவ்ய சரீரத்தை விபூதி ருத்திரா க்ஷங்களால் அலங்கரித்து எடுப்பித்துக்கொண்டு செல்லத்தொடங் கியபொழுது இவருடைய மாணாக்கர்களாகிய தம்பிரான்கள் மடத்து முகப்பில் வரிசையாக வந்து நின்று கண்ணீரை வீழ்த்திக் கொண்டே கலங்குவாராயினர். வடமொழி வித்துவான்களா கிய அந்தணர்களின் கூட்டத்திலிருந்து, "தமிழ்க்காளிதாஸா! தமிழ்க்காளிதாஸா!" என்ற சப்தமும், தமிழ்வித்துவான்கள் வாக்கிலிருந்தும் அயலூரிலிருந்து வந்திருந்த இவர் மாணாக்கர் கூட்டத்திலிருந்தும், "கவிச்சக்கரவர்த்தியே! தமிழ்க் கடலே! எங் களுக்கு அரிய விஷயங்களை இனி யார் அன்புடன் சொல்வார் கள்! யாரிடத்தில் நாங்கள் செல்லுவோம்? எங்களைக் கவனிப் பார் யார்!" என்ற ஒலியும், வேறொரு சாராரிடத்திருந்து, "குணக்கடலே! சாந்த சிரோமணீ!" என்ற சப்தமும், பொது வாக மற்ற யாவரிடத்திலிருந்தும், "ஐயா! ஐயா!" என்ற சப்தமும் உண்டாயின. உடன் சென்ற அபிஷிக்தர்கள் திருவாசகம் சொல் லிக்கொண்டு போகையில், "இனிமேல் திருவாசகத்திற்கு மிகத்

தெளிவாகவும் அழகாகவும் யார் பொருள் சொல்லப் போகிறார்கள்?' என்று என் தந்தையார் முதலிய பலர் சொல்லி மனம் உருகினார்கள். உடன் சென்ற கூட்டங்கள் மிக அதிகம்.

இவ்வண்ணம் திருக்கோயிலுக்கு வடக்கேயுள்ள மருதமரச் சாலைவழியே சென்று காவிரிக்கரையிலுள்ள ருத்திர பூமியை அடைந்தவுடன் இவருடைய தேகம் சந்தனக்கட்டை, பரிமள தைலம் முதலியவற்றோடு அமைக்கப்பட்ட ஈமப்பள்ளியில் வைத்துச் சிதம்பரம்பிள்ளையால் விதிப்படி தகனம் செய்யப்பெற்றது.

மாணாக்கர்களாகிய நாங்கள் அடைந்த வருத்தம் இங்கே எழுதி யடங்குவதன்று; செயலழிந்திருந்தோம்; "உடலெலாம் உயிரிலா எனத்தோன்றுமுலகம்" என்றபடி அவ்வூராரும் வந்தோர்களும் செயலற்று மிக்க வாட்டத்துடன் இருந்தார்கள்.

அப்பால் ஸ்நானாதிகளை முடித்துக்கொண்டு மீண்டுவந்து நான் திருவாரூர்த் தியாகராசலீலையைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு அதிலுள்ள அருமையான செய்யுட்களைப் படித்துப் படித்துப் பொருள் நயங்களை அறிந்து கண்ணீர் வீழ்த்திக்கொண்டே பகல் ஒரு மணிவரையில் இருந்துவிட்டேன்; ஆகாரத்திற் புத்தி செல்லவில்லை. மற்றவர்களும் அப்படியே இருப்பவர்களாய் இவர் இயற்றியவற்றுள் தமக்குப் பிரியமான ஒவ்வொரு நூலைப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்து வருந்துவாராயினர்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் எனக்கு ஆறுதல் கூறியது.

ஒரு மணிக்குமேலே ஒடுக்கத்தில் வீற்றிருந்த சுப்பிரமணிய தேசிகரை நான் பார்த்துவரச்சென்று அவருக்கு அயலில் நின்றேன். கயையில் ஜனோபகாரமாக ஒரு தர்மசாலை கட்டிவைத்த முத்தைய தம்பிரானென்பவரும் அங்குவந்திருந்தார். நின்ற என்னை நோக்கித் தேசிகர் இருக்கும்படி குறிப்பித்தார். அவரைக் கண்டவுடன் எனக்கு மிகுதியான வருத்தம் உண்டாயிற்று; கண்ணீர் ஆறாகப் பெருகிவிட்டது; அழத்தொடங்கிவிட்டேன்.

அவர் கையமர்த்தி, "காலத்தை யாரால் வெல்லமுடியும்? அதே வருத்தத்துடன்தான் நாமும் இருந்து வருகிறோம். ஆனால் உம்மைப்போல் வெளிப்படுத்தவில்லை. பெரிய மணியை இழந்துவிட்டோம். இனி இதைப்பற்றிச் சிந்தித்தலில் பயனில்லை. அவர்களிடம் கேளாமல் எஞ்சியுள்ள நூல்களை நாம் பாடஞ் சொல்

வோம். அவற்றைக் கேட்டுச் சிந்தனை செய்துகொண்டும் புதியவர்களாக வருபவர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லிக்கொண்டும் சௌக்கியமாக நீர் இங்கே இருக்கலாம். அவர்களுடைய பக்கத்தில் இருந்ததுபோலவே நம்முடைய பக்கத்தில் இருந்து வர வேண்டும். இந்த ஊரை உம்முடைய சொந்த ஊராகவே பாவித்துக்கொள்ளும்; * வீடு முதலியவற்றை விரைவில் அமைத்துக் கொடுப்போம். கவலையின்றி இருக்கலாம். பிள்ளையவர்களை மாத்திரம் வருவித்துக் கொடுக்க முடியாதேயன்றி வேறு இங்கே என்னதான் செய்விக்க முடியாது? உம்முடைய சகபாடிகளாகிய தம்பிரான்களைப் போலவே நீரும் மடத்துப் பிள்ளையல்லவா? உமக்கு என்ன குறைவு?'' என்று எவ்வளவு தைரியத்தை உண்டாக்க வேண்டுமோ அவ்வளவையும் உண்டாக்கி அபயமளித்தார்.

பின்பு, பிள்ளையவர்களுடைய பிரிவைப்பற்றித் துக்கித்துக் கொண்டிருந்த ஸகபாடிகள் இருக்குமிடஞ் சென்று இப்புலவர் பிரானுடைய குணங்களைப் பாராட்டி வருந்திக் கொண்டேயிருந்தேன்.

பலர் பலவாறு வருந்தல்.

அஸ்தமித்த பின்பு தேசிகரைப் பார்த்தற்குச் சென்றேன். அப்பொழுது பிள்ளையவர்களுடைய வியோகத்தைப் பற்றி அவரை விசாரித்தற்குப் பலர் வந்து வந்து பார்த்துவிட்டுப் போய்க் கொண்டிருந்தனர். மடத்து ஸம்ஸ்கிருத வித்துவான்களுள் ஒருவரும் மிக்க முதுமையை உடையவருமாகிய ஸ்ரீராமகுட்டி சாஸ்திரிகளென்பவர் அப்பொழுது ஒடுக்கத்திலிருந்து எனக்கு எதிரே வந்தார். அவர் பிள்ளையவர்களோடு நெடுங்காலம் பழகியவர்; பல சாஸ்திரங்களில் நிபுணர்; தளர்ந்த உடலையும் தளராநாவையும் உடையவர். அவர் என்னைக் கண்டு ஓவென்றழுது,

---

* இங்கே கட்டளையிட்டபடியே ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்கள் எனக்குத் திருவாவடுதுறை அக்கிரகாரத்தில் வடசிறகின் கீழைக்கோடியில் நூதனமாக இரண்டுகெட்டு வீடொன்றைக் கட்டுவித்து அளித்தார்கள். அக்காலத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்ற சில அச்சுப் புத்தகங்களில் அவர்களுடைய கட்டளையின்படி திருவாவடுதுறைச் சாமிநாதையரென்றே என்பெயர் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். அப்பால் நான் கும்பகோணம் காலேஜிற்குப் போனபோது அந்த வீட்டை அவர்களிடமே ஒப்பித்துவிட்டேன்.

"தமிழ்க் காளிதாசன் போய்விட்டானையா!" என்று மூன்று முறைசொல்லி அரற்றினர். பலர் உடனே அங்கே வந்து கூடிவிட்டனர். அப்பால் ஒருவாறு சமாதானப்படுத்தி அவரை அனுப்பி விட்டு, அங்கே நின்ற மற்றவர்களோடு சேர்ந்து ஒடுக்கத்திற்குச் சென்றேன்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் தம்மைச் சூழ்ந்திருந்த பலரிடம் பிள்ளையவர்களுடைய குணங்களையும் கல்விச் சிறப்பையும்பற்றிப் பாராட்டியும் பிரிவைப்பற்றி வருத்தமுற்றும் பேசிக்கொண்டிருந்தனர்: "தேசாந்தரங்களிலெல்லாம் பிள்ளையவர்களுடைய பெரும் புலமைத் திறம் புகழப்படுகிறது. அவர்கள் பெயரோடு நமது மடத்தின் பெயரும் விளங்குகின்றது. அந்தப் புலவர்மணியின் ஆற்றல் இந்த மடத்தை எல்லோருக்கும் உரிய கல்விநிலயமாகச் செய்தது. வைதிக மதஸ்தர்களும் பிறமதஸ்தர்களும் பல்வகைச் சாதியினரும் தமிழ் நூல்களைத் தடையின்றிப் பாடஞ் சொல்லும் அவர்களை எண்ணி எண்ணி இங்கே வந்தனர். நமது மடத்துக்கும் கௌரவத்தை அளித்தார்கள். முன் பழக்கமில்லாத எத்தனையோ உத்தியோகஸ்தர்களும் வேறு வகையான பிரபுக்களும் இந்த மடத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். எல்லாம் அவர்களால் வந்த பாக்கியமே. பணமும் இடமும் அதிகாரமும் சாதியாத எவ்வளவோ காரியங்களை மடத்திற்காக அவர்கள் சாதித்து உதவியிருக்கிறார்கள். அவ்வளவுக்கும் இந்த மடத்திலிருந்து அவர்கள் பெற்ற பயன் சிறிதளவேயாகும். எங்கே இருந்தாலும் அவர்கள் தம்முடைய தமிழரசாட்சியை நடத்தியிருப்பார்கள். அதற்கு இம் மடத்தை அமைத்துக்கொண்டது ஆதீனத்தின் பாலுள்ள அபிமானமே. இந்த ஆதீன குலதெய்வமென்று சொல்லப்படுகிற சிவஞான முனிவர் முதலிய பெரியோர்களால் இவ் வாதீனம் தமிழ்க் கல்வியில் மிக்க சிறப்பை அடைந்ததாயினும் மடத்திலிருந்தே பாடஞ் சொல்லித் தமிழை விருத்தி செய்யவில்லையே என்ற குறை இந்த மடத்திற்கு இருந்து வந்தது. அக் குறை பிள்ளையவர்களாலே தான் தீர்ந்ததென்பதை நாம் சொல்ல வேண்டுமா! இனிமேல் அத்தகைய உபகாரிகள் எங்கே பிறக்கப்போகிறார்கள்! 'பிள்ளையவர்களைப் பார்க்கும்படி செய்விக்கவேண்டும்' என்று இங்கே வந்தவர்களெல்லாம் சொல்லச் சொல்லக் கேட்டுக் குளிர்ந்த இந்தச் செவிகள் இனிமேல் எதைக் கேட்கும்! பெரிய

மனிதர்கள் வந்த காலத்திலும் சிறந்த வித்துவான்கள் வந்த காலத்திலும் சமயத்துக்கு ஏற்றபடியும் நம்முடைய உள்ளக் கருத்துக்கு ஒத்தபடியும் அரிய இனிய செய்யுட்களை விரைவிற் செய்து மகிழ்விக்கும் அவர்களுடைய திறமையை வேறு யாரிடம் பார்க்கப் போகிறோம்! எவ்வளவு பெரிய ஸபையிலும் அவர்கள் அங்கே நிகழும் நிகழ்ச்சியைச் சிறப்பித்துக் கவியொன்று கூறி விட்டால் அந்த ஸபையில் உண்டாகும் குதூகலமும் நமக்கு உண் டாகும் ஆனந்தமும் இனிமேல் எங்கே வரப்போகின்றன! அவர் களுடைய கவி ஸபைநிகழ்ச்சியின் முடிவிற் கிரீடஞ் சூட்டியது போல விளங்குமே! அவர்களிடம் மதிப்புள்ள எத்தனைபேர்கள் தம்மாலான அனுகூலங்களை மடத்திற்குச் செய்திருக்கிறார்கள்! 'திருவாவடுதுறை ஆதீனம் செந்தமிழ்ச்செல்வியின் நடனசாலை' என்று பிற்காலத்திலும் யாவரும் கூறும் வண்ணம் செய்வித்த அவர்கள் இல்லாத குறை இனி என்றைக்கு நீங்குமோ தெரிய வில்லை.

"வந்தவர்களில் அவர்கள் குணத்தைக்கண்டு வியவாதவர் களே இல்லை. என்ன அருமையான குணம்! நாமும் தினந் தோறும் எவ்வளவோ வித்துவான்களைப் பார்த்துக் கொண்டே வருகிறோம். சிறிது படித்திருந்தால் எவ்வளவு தருக்கு வந்துவிடு கிறது? இப்பொழுது தமிழ் நாட்டிலுள்ள தமிழ்ப்புலவர்களுக் கெல்லாம் தலைவராக விளங்கிய அவர்கள் அலையற்ற கடல்போல அடங்கியிருந்த ஆச்சரியத்தை என்னவென்று சொல்வோம்! அவர்கள் தம்முடைய ஆற்றலைத் தாமே புகழ்ந்துகொண்டதை யாரேனும் கேட்டிருக்கிறார்களா! அத்தகைய குணக்குன்றை இனிமேல் எங்கே பார்க்கப்போகிறோம்! மிகச் சிறந்த பண்டித ராகிய ஆதீனவித்துவான் * தாண்டவராயத் தம்பிரானவர்கள் கூட 'இவர்களைப்போல யாரும் இல்லை' என்று வியக்கும் புலமை யும் இயல்பும் உடைய அவர்களுக்கு ஆயுள் மாத்திரம் இவ்வளவின

* ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருக்குத் தாண்டவராயத் தம்பிரானவர்கள் பால் சிறந்த மதிப்பும் அன்பும் உண்டு; "நாம் வழிபடு தெய்வம் பிரத்தி யட்சமாகி என்ன வேண்டுமென்று கேட்டால் தாண்டவராயத் தம்பிரா னவர்களை நாம் பார்க்கும்படி செய்யவேண்டுமென்றுகேட்போம்" என்று அவர் சொல்வதுண்டு. அத்தகைய மதிப்புடைய தாண்டவராயத் தம் பிரானவர்கள் பாராட்டத்தக்க புலமைத்திறம் பிள்ளையவர்கள்பால் இருந்தமையால்தான் தேசிகர் இவரிடத்து அதிகமாக ஈடுபட்டார்.

தாக அமைந்ததை நினைந்து நினைந்து வருந்துவதை யன்றி நாம் என்ன செய்யமுடியும்? ஸ்ரீநமச்சிவாய மூர்த்தியின் திருவருள் இவ்வளவுதான் போலும்! கவித்வ சக்தியைநேரிற்காணாமல் யாராவது கேட்டால் உண்மையென்று நம்பமுடியாதபடி அவ்வளவு ஆச்சரியமாகப்பாடும் அந்த மகாகவியைத் தமிழ் மொழி இழந்த நஷ்டத்தை நீக்குதற்கு இனி யாரால் முடியும்? இனி நமக்குப் பொழுது போவது எவ்வாறு?'' என்று அவர் பலவாறு சொல்லிக்கொண்டே யிருந்தனர்.

பிள்ளையவர்கள் சிவபதமடைந்த தினத்தைப் புலப்படுத்தித் தில்லை விடங்கன் வெண்பாப் புலி வேலுசாமி பிள்ளை யென்பவர்,

“ மன்னும் யுவவருட மாதந்தை முன்பக்கம்
உன்னும் பிரதமைமா லோணநாள்—மின்னும்
துருவுபுகழ் மீனாட்சி சுந்தரநம் மேலோன்
திருவுருவ நீங்கு தினம் ”

என்னும் வெண்பாவை இயற்றினார்.

கடிதங்கள்.

உடனே தியாகராச செட்டியாருக்கு இந்த விஷயத்தைத் தேசிகர் கட்டளையின்படி குமாரசாமித் தம்பிரான் எழுதி யனுப்பினார்; முதல் நாளில் அவருடைய நற்றாய் தேக வியோகமானமையின் அப்பிரிவாற்றாமல் வருந்திக்கொண்டிருந்த அவர் இச் செய்தி தெரிந்து, “முதல்நாள் பெற்றதாயையும் மறுநாள் ஞானபிதாவையும் இழந்துவிட்டேன்” என்று மிக வருந்தி விடையனுப்பினார்.

இவர் சிவபதம் அடைந்ததைக் குறித்துப் பிற்பாடு, பல அன்பர்களுக்குச் சிதம்பரம் பிள்ளையைக் கொண்டும் என்னைக் கொண்டும் பிறரைக்கொண்டும் கடிதம் எழுதும்படி சுப்பிரமணிய தேசிகர் செய்வித்தார். ஒவ்வொருவரும் பிரிவாற்றாமையைப் புலப்படுத்தி விடைக்கடிதம் அனுப்பிவந்தனர்.

அவற்றுள் சின்னப்பட்டம் நமச்சிவாய தேசிகர் கல்லிடைக் குறிச்சியிலிருந்து சுப்பிரமணிய தேசிகருக்கு அனுப்பிய விண்ணப்பத்தில் பிள்ளையவர்களுடைய தேக வியோகத்தைப்பற்றி எழுதியுள்ள பகுதி வருமாறு:

“மஹா வித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் இன்னும் கொஞ்ச நாளாவதிருந்தாற் கல்வி அருமைபெருமையடை

யும். அதற்கு அதிட்டமில்லாமற் போய்விட்டது. அவர்கள் விஷயத்தில் மஹா ஸந்நிதானத்திற் கொண்டருளுவதெல்லாம் பெருங் கிருபையென்றே நினைத்துப் பெருமகிழ்ச்சியுற்றிருக்கிறேன்."

ஆறுமுக நாவலர் சிதம்பரம் பிள்ளைக்கு எழுதிய கடிதம் வருமாறு:—

உ

"சிவமயம்.

"ஸ்ரீ சிதம்பர சபாநாயகர் திருவருளினாலே செல்வச் சிரஞ்சீவி தம்பி சிதம்பரம் பிள்ளைக்குச் சர்வாபீட்ட சித்தி யெய்துக.

"தாம் எழுதியனுப்பிய கடிதம் பெற்று வாசித்துச் சகிக்கலாற்றாத் துக்கமுற்று யாக்கை நிலையாமையை நினைந்து ஒருவாறு தெளிந்தேன். தம்முடைய தந்தையாராகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ பிள்ளையவர்கள் தமிழ் வழங்கு நிலமெங்கும் உலக மழியுங்காறும் தங்கள் புகழுடம்பை நிறுத்திவிட்டுச் சென்றமையே தமக்கு வாய்த்ததொரு பெரும்பாக்கியம்! இன்னுஞ் சில காலம் இருப்பார்களாயின், இன்னுஞ் சில காரியங்கள் அவர்களாற் செய்யப்பட்டு விளங்கும். 'வினைதானொழிந்தாற் றினைப்போதளவு நில்லாது' என்னுந் திருவாக்கை நினைந்து, அவர்களருமையை யறிந்தோர் யாவருந் தங்கள் துக்கத்தை யாற்றிக்கொள்வதே தகுதி.

"தாம், தம்முடைய தந்தையாரவர்களைப் பரிபாலித்து அவர்களுடைய கீர்த்தியை வெளிப்படுத்தி யருளிய பெருங்கருணை வெள்ளமாகிய திருவாவடுதுறை மகா சந்நிதானத்தின் திருவடிகளை மறவாத சிந்தையும், தம்முடைய தந்தையாரவர்களிடத்து மெய்யன்புடைய மாணாக்கர்களைச் சகோதரர்களாகவே கொண்டொழுகு நேசமும், எவராலும் நன்கு மதிக்கற்பாலதாகிய நல்லொழுக்கமும் உடையராய், இனிது வாழ்ந்திருக்கும்படி, திருவருள் சுரக்கும்பொருட்டு ஸ்ரீ சிதம்பர சபா நாயகர் திருவடியைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

யாழ்ப்பாணம்
வண்ணார் பண்ணை
யுவஹு மாசிமீ ௰௬௨ } இங்ஙனம்,
ஆறுமுக நாவலர்."

இந்தக் கடிதத்தை எழுதிய பின்னர் நாவலர் நெடுநேரம் வரையில் வருத்தத்தோடும் இருந்து பிள்ளையவர்களுடைய

அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டிவிட்டு, பின்புதான் பூசைக்குச் சென்றனரென்று அக்காலத்து அவருடனிருந்துவந்த காரைக்குடி சொக்கலிங்கையாவும் பிறரும் சொன்னதுண்டு.

பிள்ளையவர்களுடைய மாணவருள் ஒருவராகிய தஞ்சை, கோ. இராமகிருஷ்ண பிள்ளை சுப்பிரமணிய தேசிகருக்கு எழுதிய விண்ணப்பக் கடிதம் வருமாறு :—

உ

"அகண்டாகார நித்திய வியாபக சச்சிதாநந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ சற்குருநாத சுவாமிகள் திவ்விய சந்நிதானத்திற்கு அடியேன் கோ. இராமகிருஷ்ணன் திக்கு நோக்கித் தண்டனிட்டெழுதிக்கொள்ளும் விண்ணப்பம்.

"ஐயா அவர்கள் ஸ்ரீ சிவபெருமான் திருவடிக் கீழ் ஐக்கியமாயின செய்தி மகாசந்நிதானங் கருணைகூர்ந்து சுவாமிநாத ஐயரால் விடுத்த நிருபத்தைப் பார்க்கப் பார்க்க அதிகத் துயரத்திற்கு இடமாயிருப்பதுந்தவிர, அவர்களாலடையவேண்டிய பெரும்பயன் யாவும் இழந்து கண்ணிலாக் குழவிபோல் நேரிட்டிருக்கும் பெருஞ் சந்தேகங்களை நிவிர்த்திக்க மார்க்கமின்றி உழல்கின்றேன். ஒன்றையே பல தடவை கேட்பினும் அதற்கு வெறுப்பின்றிப் பிதாவைப் போல் யார் இனிக் கற்பிப்பார்கள்!

"இனி இக்குறைவை நிறைவேற்றச் சந்நிதானங் கருணை கூர்தலன்றி வேறு நெறியை அடியேனும் மற்றையோரும் அறியோம்.

"இவ்விண்ணப்பத்துடன் கல்லாடவுரைப் புத்தகமொன்று பங்கித் தபாலிலனுப்பியிருக்கின்றேன். இது சந்நிதானஞ் சேர்ந்ததற்கும் அடியேன் இனி நடத்தவேண்டும் பணிவிடைகளுக்குங் கட்டளையிட்டருளப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

தஞ்சாவூர்
யுவஞு
பங்குனிமீ ௩௨ௗ }

இங்ஙனம்,
கோ. இராமகிருஷ்ணன்."

இரங்கற் செய்யுட்கள்.

அந்தக் காலத்தில் அயலூருக்குச் சென்றிருந்த மகா வைத்தியநாதையரும் அவருடைய தமையனாராகிய இராமஸ்வாமி ஐயரும் பிள்ளையவர்கள் தேகவியோகமடைந்த செய்தியைக்

கேள்வியுற்று மிகவும் வருந்தினார்கள். அப்பொழுது இராமஸ்வாமி ஐயர் மனம் வருந்திப் பாடிய பாடல்கள் வருமாறு:—

(வெண்பா)

*"கும்பனெனி லன்னோன் குறியவனு வானுலகிற்
கம்பனெனி லன்னோனுங் கம்பனும் — அம்புவியில்
வேறுளார் வேறுளரா மீனாட்சி சுந்தரநின்
கூறெவரென் றேயகன்றாய் கூறு."

(விருத்தம்)

"எனைவைத்தி யெனைவைத்தி யெனப்பதங்க ளிடையிடைநின்
றிரந்து வேண்ட
இனிவைப்பா மினிவைப்பாம் பொறுத்திடுமின் பொறுத்திடுமின்
என்று கூறி
நினைவுற்ற வொருகடிகைக் களவில்கவித் தொடைதொடுத்து
நிமலர் பூணப்
புனைவுற்ற மீனாட்சி சுந்தரவள் ளலைப்போல்வார்
புவியில் யாரே."

மகாவைத்தியநாதையர் பாடிய செய்யுட்கள் வருமாறு:—

(கொச்சகக் கலிப்பா)

"தூவலரு மீனாட்சி சுந்தரப்பேர் கொண்டிலகும்
நாவலர்பி ரானரன்தாள் நண்ணினனன் றனிடத்தே
ஆவலரா மாணவக ராரிடத்தே தமிழ்பயில்வார்
சேவலர்பி ரான்புகழ்சால் செழுங்கவியாப் பவரெவரே!"

"விண்ணுடும் பெருங்கவிஞன் மீனாட்சி சுந்தரவேள்
மண்ணுத மணியனையான் மாதேவன் மலரடிசார்ந்
துண்ணுநின் றனனின்பம் உலப்புறுவார் மாணவரென்
றெண்ணுநின் றனனிலையே யென்னேயிவ் வுலகியல்பே!"

இவருடைய பிரிவைப்பற்றி வருந்தி மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை முதலியோர் பாடியபாடல்கள் பல. அவை கிடைக்கவில்லை.

சுப்பிரமணியதேசிகர் இவர் குடும்பக்கடனைத் தீர்த்தது.

இவருடைய குடும்ப நிலையைப்பற்றி அறியவிரும்பிச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் சிதம்பரம்பிள்ளையை அழைத்து விசாரித்த

---

* கும்பன் - அகத்தியமுனிவர். கம்பன் ஆம் - நடுக்கமுடையவன் ஆவான்; கம்பம் - நடுக்கம்.

பொழுது ரூ. 3,000-க்கு மேற்பட்டுக் கடன் இருப்பதாக அவர் சொன்னார். உடனே சுப்பிரமணியதேசிகர், "கடன்களைத் தீர்த்து விடாமல் இறந்து போனார்களென்ற அபவாதம் மடத்து மகா வித்துவானாகிய நமது பிள்ளையவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது. அவ்வாறாயின் அது மடத்திற்கு ஏற்படும் அபவாதமேயாகும்" என்று சொல்லி, கடன்காரர்களைப் பத்திரங்களுடன் வருவித்துப் பிள்ளையவர்களுடைய குமாரரையும் சில மாணாக்கர்களையும் உடன் வைத்துக்கொண்டு கடன்களைக் கொடுக்கத்தொடங்கினார். பணப்பைகள் சில அங்கே கொணர்ந்து வைக்கப்பட்டன. அப்பொழுது தேசிகர், "இவை பிள்ளையவர்களுக்காகக் கொடுக்கப்படுவன. அவர்களிடம் அன்பு வைத்து வட்டியிற் சிறிதாவது முற்றுமாவது முதல் தொகையிற் சிலபாகமாவது முற்றுமாவது தள்ளிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்; முற்றும் வேண்டுபவர்கள் அவ்வாறே பெற்றுக் கொள்ளலாம்" என்றார். அப்படியே சிலர், தங்களுக்குரிய தொகைகளில் ஒவ்வொரு பகுதியைத்தள்ளிப் பெற்றுக்கொண்டார்கள்.

பின்பு தேசிகர் சிதம்பரம்பிள்ளையை நோக்கி, "மடத்திலுள்ளவர்கள் பெருந் தொகையை ஒரு குடும்பத்திற்கு நாம் கொடுத்துவிட்டதாகக் குறை கூறுவார்கள். அதற்கு இடமில்லாதபடி பிள்ளையவர்களுடைய புத்தகங்களை மடத்துப் புத்தகசாலையிற் சேர்த்துவிடும். அவற்றை நீர் வைத்துக்கொண்டு இனி என்ன செய்யப்போகிறீர்?" என்றார். அப்படியே சிதம்பரம் பிள்ளை செய்துவிட்டார். பிள்ளையவர்களுடைய ஏட்டுச் சுவடிகள்மட்டும் மூன்று கட்டுப் பெட்டிகள் நிறைய இருந்தன.

11. குடும்பத்தின் பிற்கால நிலை.

சிதம்பரம் பிள்ளை.

அப்பால் சிதம்பரம் பிள்ளை முதலியவர்கள் தேசிகரிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு மாயூரத்திற்குப் புறப்படுகையில் தேசிகர் உசிதமாக அப்பொழுது செய்யவேண்டிய உதவிகளைச் செய்து அனுப்பினார். அவர்கள் அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு மாயூரம் சென்று சொந்த வீட்டில் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

சிதம்பரம் பிள்ளையினுடைய குடும்பம் வரவரப் பெருகிவிட்டமையினால் செலவு அதிகரிக்கவே குடும்பம் தளர்ச்சியை அடைந்தது. அதனை அவர் மடத்திற்குத் தெரிவிக்கவில்லை. வேதநாயகம்பிள்ளை அதனை அறிந்து அந்தத் துயரத்தை நீக்கியருள வேண்டுமென்று சுப்பிரமணிய தேசிகருக்கு ஐந்து பாடல்கள் எழுதியனுப்பினார். அவை வருமாறு :—

(விருத்தம்)

(1) "புயலிருக்குங் கரதலச்சுப் பிரமணிய வள்ளானின்
புலவன் பன்னூல்
இயலிருக்கு மீனாட்சி சுந்தரவேண் மைந்தனுறும்
இடர்க ளெல்லாம்
அயலிருக்கும் பலரானும் அறிவுற்றேன் பரிவுற்றேன்
அவனுக் கிங்கே
உயலிருக்குங் கயலிருக்கும் வயலிருக்கு மொன்றினைநீ
உதவி னம்மா."

[வயல் இருக்கும் ஒன்று-நெல். உதவின் உயலிருக்கு மென்க.]

(கட்டளைக் கலித்துறை)

(2) "கந்தனை நேர்சுப் பிரமணி யைய கவிஞரெலாம்
வந்தனை செய்தற் குரியன் பெரியன்மண் வாழ்வைவிட்டென்
சிந்தனை வாழ்பவன் மீனாட்சி சுந்தரச் செல்வனென்பான்
மைந்தனை நிந்தனைப் பஞ்ச முறுவண்ணம் வாழ்வருளே."

(3) "அருந்தவஞ் செய்த தவத்தாற் புவியி லவதரித்துப்
பெருந்தவஞ் செய்சுப் பிரமணி யையரின் பிள்ளையிவன்
வருந்து மிடிப்பிணிக் கோர்மருந் தின்றிமெய் வாடினனம்
மருந்து விளையு மிடம்யா தெனினின் வளவயலே."

(4) "பல்லார் புகழ்சுப் பிரமணி யையவிப் பாலனைத்தான்
இல்லாமை யென்னு மதகரி பற்றி யிடுங்கடும்போர்
வில்லா லடிப்பினுங் கல்லா லடிப்பினும் விட்டிலதால்
நெல்லா லடிக்கும் படிநீ பலகலம் நீட்டுவையே."

(5) "பாவிற் பெரியவன் மீனாட்சி சுந்தரப் பாவலனே
தாவிற் பெரிய னவன்சேய் நினக்கதைத் தானுரைக்க
நாவிற் பெரியவ னானென்சொற் கேட்டு நலம்புரியப்
பூவிற் பெரியவ னீசுப்ர மண்ய புரவலனே."

[தா-வருத்தம், பூ-பூமி.]

இவற்றைப் பார்த்த சுப்பிரமணிய தேசிகர் சிதம்பரம்பிள்ளையை வருவித்து அவருக்கு வேண்டிய அனுகூலங்களைச் செய்வித்தனுப்பினர்.

சிதம்பரம் பிள்ளைக்கு ஆங்கிலத்திலும் பயிற்சி உண்டு. அவர் சும்மா இருத்தலையறிந்த வேதநாயகம் பிள்ளை அங்கே டிப்டி கலெக்டராயிருந்த முருகேசம் பிள்ளை யென்பவரிடம் சொல்லி மாயூரந் தாலூகாவிலுள்ள கப்பூரென்னும் ஊரில் கணக்குவேலை கிடைக்கும்படி செய்வித்தார். அவ்வேலையைப் பெற்றுக்கொண்டு அவர் வாழ்ந்திருப்பாராயினர். மேல் உத்தியோகஸ்தர்கள் பிள்ளையவர்களுடைய குமாரரென்பதை யறிந்து அவரிடம் பிரியமாக இருந்து பலவகையான அனுகூலங்களை அவருக்குச் செய்வித்து வந்தார்கள்.

சிதம்பரம் பிள்ளை அப்பொழுது அப்பொழுது தாம் வாங்கி வந்த கடன்மிகுதியால் தம்முடைய வீட்டைவிற்றுக் கடன்காரர்களுக்குச் சேர்ப்பிக்க வேண்டிய தொகையைச் சேர்ப்பித்துவிட்டுப் பின் வாடகைவீட்டிற் குடியிருந்துவந்தனர்; அங்ஙனம் இருந்துவந்தமை அவர் குடும்பத்திற்கு மிகவும் அஸௌகரியமாக இருந்தது. அதனை யறிந்த நான் அவருக்கு இடவசதி செய்விக்க வேண்டுமென்று நினைந்துபிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்கள் பலரிடத்தும் அன்பர்கள் பலரிடத்தும் சொல்லியும் கடிதவாயிலாகத் தெரிவித்தும் வந்தேன். ஒருவரும் கவனிக்கவில்லை. அப்பால் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருக்குப் பின்பு ஆதீன கர்த்தராக இருந்தவரும் அருங்கலை விநோதரும் கற்றவர் நற்றுணையுமாகிய ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகருக்கு, சில செய்யுட்களால் சிதம்பரம் பிள்ளைக்கு ஒரு வீடுவாங்கிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டேன். அச்செய்யுட்கள் வருமாறு:—

(விருத்தம்)

(1) "மாமேவு வடமொழிதென் மொழிவாணர் இசைவாணர்
மகிழ்ந்து போற்றக்
காமேவு பெருவண்மை மருவியவர்ப் புரக்குமருங்
கலைவி நோத
பார்மேவு புகழுடையாய் ஆவடுதண் டுறையென்னும்
பதியின் மேய
கோமேவு விறன்மிகுமம் பலவாண தேசிகயான்
கூறல் கேண்மோ;"

(2) "இனமளித்தற் கியலாமல் தனையடைந்த மாணுக்கர்க்
 கிரங்கி யென்றும்
அனமளித்தும் தனமளித்தும் அரியபல நூலளித்தும்
 அவையா ராயும்
மனமளித்தும் விளங்கியசீர் மீனாட்சி சுந்தரநா
 வலவர் கோமான்
முனமளித்த அரும்புதல்வன் இடமின்றி வருந்துதலும்
 முறைமை யாமோ."

(3) "வரமளிக்கும் வள்ளலஞ்சல் நாயகியோ டினிதமரும்
 மாயூ ரத்தில்
தரமளிக்குந் தென்மறுகி னினதுதிரு மடத்தருகே
 சார்ந்த தாகத்
திரமளிக்கும் வீடொன்று கட்டுவித்தே அவனிருக்கச்
 செய்வித் தாள்வாய்
உரமளிக்கும் அடியவர்க்கு வீடளித்தல் நின்மரபிற்
 குரிய தன்றோ."

[வள்ளலென்பது ஸ்ரீமாயூரநாதரது திருநாமம்; அஞ்சலென்பது அம்பிகையின் திருநாமம்.]

இச்செய்யுட்களைப் பார்த்த உடனே அம்பலவாண தேசிகர் மனமிரங்கி மாயூரத்தில் தெற்கு வீதியின் வடசிறகில் மடத்திற்குச் சொந்தமாக இருந்த வீடொன்றைக் கொடுக்கும்படி அவ்வூரிலிருந்த காரியஸ்தருக்கு உத்தரவு அனுப்பியதன்றி அச்செய்தியை எனக்கும் தெரிவித்தார். அதுதெரிந்து அளவற்ற சந்தோஷமடைந்து மனமுருகிப் பின்னே உள்ள செய்யுட்களை அவருக்கு எழுதியனுப்பினேன்:—

(விருத்தம்)

(1) * "வான்பூத்த கயிலாய பரம்பரையிற் சயிலாதி
 மரபிற் றோன்றித்
தேன்பூத்த சுவைபழுத்த தமிழ்மறையின் பொருளையனு
 தினமுந் தேர்ந்தே
ஊன்பூத்த பவப்பிணியு மிடிப்பிணியு மடுத்தவருக்
 கொழித்துப் போதிக்
கான்பூத்த நகர்வளரம் பலவாண தேவகடைக்
 கணிக்க வீதே."

---

*(1) சயிலாதி - திருநந்திதேவர். தமிழ்மறை - தேவாரம். போதிக் கான்பூத்த நகர் - திருவாவடுதுறை; போதிக்கான் - அரசவனம்.

(2) "இந்தமதி தனிலிருப தாந்தேதித் திருமுகமீண்
டெய்தப் பெற்றேன்
சந்தவரைக் குறுமுனியு மதித்திடுமோ ரொருமூன்று
தலைச்சை லப்பால்
வந்தபெருந் தமிழ்ச்செல்வன் மீனாட்சி சுந்தரநா
வலவர் கோமான்
மைந்தனுக்கு வசதியளித் திடலாதி தெரிந்துமிக
மகிழ்வுற் றேனால்."

(3) "அகத்தியனோ குறியனின தருங்கவிநா வலனெடியன்
அவனோர் நூலே
சகத்தினிடை நவின்றனன்மற் றதுவுமற்ற தென்பர்நினைச்
சார்ந்தோன் யாரும்
மிகத்துதிக்க வியற்றியவை பலவவையிந் நாண்மேன்மேல்
விளங்குந் தென்றல்
நகத்தினன்பன் னிருவர்க்கின் னவன்பலர்க்கா சானிவன்சீர்
நவிலற் பாற்றே."

(4) "இன்னபெரு நாவலனின் மொழிப்படிநின் னிடைப்பலவாண்
டிருந்தென் போல்வார்க்
குன்னரிய பலநூலு முளங்கொளுமா றன்புடனன்
குரைத்த லாலே
என்னவருத் தமுமின்றி யிருக்கின்றே மவன்புதல்வற்
கில்ல மீய
நன்னரமை செயலில்லம் நினக்கன்றி யெவர்க்கிதனை
நவிலு வேமால்."

---

(2) சந்தவரை - பொதியில் மலை. ஒரு மூன்றுதலைச் சைலம் - திரிசிரகிரி. வசதி - நல்லிடமாகிய வீடு.

(3) ஓர் நூலென்றது அகத்தியத்தை. மற்று அதுவும் அற்றது என்பர். பல - பலநூல்கள். ஆசானென்பதைப் பன்னிருவர்க்கே ஆசான் என முன்னுங்கூட்டுக.

(4) ஆதீனகர்த்தர்களாகவந்த யாவரும் ஒருவரே எனக் கொள்வதும் முன்னவர் செயல்களைப் பின்னவர்க்கும் ஏற்றிச் சொல்லுதலும் மரபு. இல்லம் - வீடு. செயல் இல்லம் - நானும் என்போல்வாரும் உதவி செய்தற்குரிய சாதனங்கள் இல்லேம்.

(5) "பார்பூத்த பருதியென விளங்கியடுத் தவர்துயரம்
பாற்றி யோங்கும்
சீர்பூத்த துறைசையிலம் பலவாண தேசிகவிச்
செய்தி தன்னைப்
பேர்பூத்த பலர்க்கெழுதிக் கைசோர்ந்தேன் நாச்சோர்ந்தேன்
பேசிப் பேசிக்
கார்பூத்த கொடையமைநின் றிருமுகங்கண் டல்லலொரீஇக்
களித்திட் டேனால்."

(6) "நினையடைந்தோர்க் கொருகுறையு மிலையெனினு முளதொன்று
நிகழ்த்து கென்னின்
அனையனைய அன்புடைச்சுப் பிரமணிய குருமணிநின்
அளவி லாற்றல்
தனைநிகரில் கொடையினைக்கல் வியைமனோ தைரியத்தைச்
சாந்தந் தன்னை
இனையபல வற்றையிவ ணிருந்துணர்ந்து மகிழ்ந்திலனே
என்ப தாமால்."

(7) "என்னமொழிந் திடினுமெனக் காராமை மீக்கூரும்
ஈது நிற்க
முன்னடைந்தோர் தமைப்பிரம ராக்கிமறைப் பொருள்பலவும்
மொழிந்தே பின்னர்
அன்னவரை மாலாக்கி உடன்பீதாம் பரதரர்கள்
ஆக்கி நீசெய்
இன்னபரி சாதிகளைக் கலியாண சுந்தரன்வந்
தியம்பி னனால்."

(8) "மந்தரமா ளிகைவீதித் துறைசையிலம் பலவாண
வள்ள லேவான்
கந்தரநே ரருண்மிகுசுப் பிரமணிய குருமணியாற்
கவின்மீ னாட்சி
சுந்தரநா வலன்கவலை யிலனானு னனையவன்பிற்
றோன்ற லாகி
வந்தமை நீ யவன்புதல்வன் றனைக்காத்தல் வழக்குன்சீர்
வாழ்க மாதோ."

---

(7) பிரமர் - மயக்கமுடையவர், பிரமதேவர். மறைப்பொருள் - தேவாரப் பொருள், வேதத்தின் பொருள். மாலாக்கி - மயக்கமுடையவராகச் செய்து, திருமாலாக்கி. பீதாம்பரம் - பொன்னுடை; திருமாலுக்குப் பொன்னுடை உரியது. கலியாணசுந்தரன் : என்குமாரன்.

அப்பால் நகரவைசியச் செல்வராகிய வீரப்ப செட்டியாரென்பவர் ஸ்ரீ மாயூரநாதர் கோயில் திருப்பணிக்குக் கொணர்ந்த பொருள்களைச் சிதம்பரம் பிள்ளைக்குக் கொடுக்கக் கருதியிருந்த வீட்டில் நிரப்பி விட்டதனால் அந்த வீடு அவருக்குப் பயன்படாமற் போயிற்று.

குடும்பத்துக்கு உதவி.

கும்பகோணம் காலேஜில் நான் வேலைபார்க்கத் தொடங்கியது முதல் அவ்வப்போது என்னால் இயன்ற உதவிகளை அக்குடும்பத்துக்குச் செய்துவந்ததுண்டு. நிலையானதொகை ஒன்று இருந்தால் அக் குடும்பத்திற்கு அனுகூலமாக இருக்குமென்று நினைத்து அதுவிஷயத்தில் முயற்சிசெய்ய எண்ணினேன். 1915-ஆம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதத்தில் பூவாளூர்ச் சைவ சித்தாந்த ஸபைக்கு நான் போய்வர நேர்ந்தது. அங்ஙனம் போயிருந்தபொழுது அவ்வூரில் பிள்ளையவர்களுடைய பெருமையை நன்றாக அறிந்த தனவைசியச் செல்வர்கள் அக்காலத்தில் இருந்தனராதலின் அவர்கள் முன்னிலையில் என்னுடைய கருத்தை வெளியிட்டேன். அந்த ஸபைக்கு வந்திருந்த சேற்றூர்ச் சமஸ்தான வித்துவான் ஸ்ரீமான் மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயரவர்களும், மகிபாலன்பட்டி, பண்டிதமணி ஸ்ரீமான் மு. கதிரேசச் செட்டியாரவர்களும் அதனை ஆமோதித்துப் பேசினார்கள். ஸபைக்கு வந்திருந்த கனவான்கள் கேட்டு அங்கீகரித்து உடனே 250 ரூபாய் வரையில் சேர்த்துக் கொடுப்பதாக வாக்களித்தார்கள். என்னுடைய விருப்பத்தின்படி இக்காரியத்தை நிறைவேற்றுதற்குரிய முயற்சியைக் கவிராயரவர்களும் செட்டியாரவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டு தமிழ்நாட்டாருக்கு ஒரு வேண்டுகோளை அச்சிட்டு அனுப்பினார்கள். பின்பு மேலைச்சிவபுரி முதலிய ஊர்களிலிருந்த கனவான்களிடமிருந்தும் பூவாளூரிலிருந்தும் வேறு வகையிலும் ரூபாய் ஆயிரத்துக்குச் சிறிது மேற்பட்ட தொகை கிடைத்திருப்பதாக அவர்கள் எனக்குத் தெரிவித்தார்கள். 1916-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதத்தில் இங்ஙனம் சேர்ந்த அந்தத்தொகை திருவாவடுதுறை மடத்தைச் சார்ந்த பாஸ்கர விலாஸத்திற் கூட்டப்பெற்ற ஒரு மகாஸபையில் சிதம்பரம் பிள்ளைக்கு எங்கள் விருப்பத்தின்படி ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரால் வழங்கப்பெற்றது. அவர் அதனைப்

பெற்று அந்தத் தொகையின் வட்டியினாலும் வேலையிற் கிடைக்கும் வரும்படியினாலும் சுகமாக வாழ்ந்துவந்தனர்.

குடும்பத்தின் பிந்தியவரலாறு.

சிதம்பரம்பிள்ளைக்கு மூன்று பிள்ளைகள் உண்டு. அவர்களுள் முதல்வரும் மூன்றாம் புதல்வரும் அகாலத்தில் இறந்துவிட்டனர். இரண்டாங் குமாரருக்கு வைத்தியநாதசாமி பிள்ளை யென்று பெயர். தம் தந்தையார் பார்த்து வந்த கப்பூர்க் கணக்கு வேலையை அவர் பார்த்துக்கொண்டு இப்பொழுது சௌக்கியமாக இருந்து வருகின்றனர். அவரை நான் அடிக்கடி பார்ப்பதுண்டு. "உமக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்தால் அக் குழந்தைக்குப் பிள்ளையவர்களுடைய பெயரை வைக்கவேண்டும்" என்று அவரிடம் நான் சொல்லியிருந்தேன். பின் ஒரு முறை அவரைக் கண்டபொழுது தமக்கு ஒரு குமாரன் பிறந்திருப்பதாகவும் அவனுக்கு மீனாட்சி சுந்தரமென்று பெயர் வைத்திருப்பதாகவும் சொன்னார். நான் அதனை அறிந்து மகிழ்ந்தேன். அவர் அடிக்கடி திருவாவடுதுறைக்கு வந்து இப்பொழுது ஆதீனகர்த்தர்களாக விளங்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ வைத்தியலிங்க தேசிகரவர்களைத் தரிசனம் செய்துகொண்டு போவார். அவர்களும் அவர்பால் மிக்க அன்புடையவர்களாகி விசேஷ தினங்களில் வஸ்திரம் முதலியன அளித்து ஆதரித்துவருகிறார்கள்.

சில வருஷங்களுக்கு முன்பு நான் திருவாவடுதுறை ஆதீனத் தலைவர்களைப்பார்க்கச் சென்றிருந்தபொழுது வைத்தியநாதசாமி பிள்ளை தம்முடைய குமாரனுடன் அங்கே வந்திருந்தார்; "இவன் தான் என்னுடைய குமாரன்" என்று அவர் சொன்னார். அப்பொழுது அவனுக்குப் பத்துப்பிராயம் இருக்கும். அவனைப் பார்த்து, "உன்னுடைய பெயரென்ன?" என்று கேட்டேன். அவன், "மீனாட்சிசுந்தரம்" என்று தைரியமாகச் சொன்னான். அந்தப் பெயரை அவன் கூறியபொழுது எனக்குப் பழைய ஞாபகங்களெல்லாம் வந்து இன்பமளித்தன. "தமிழ் வாசிக்கிறாயா?" என்றேன். "வாசித்து வருகிறேன்" என்றான். "ஏதாவது ஒரு பாடலைச் சொல்" என்ற போது ஒரு பாட்டை நன்றாகச் சொன்னான். பின்பு, "புதிதாக ஒரு பாட்டைப் பாடித் தந்தால் பாடம் பண்ணிக்கொண்டு தைரியமாக ஸந்நிதானத்திடம் சொல்வாயா?"

என்று நான் கேட்கவே, "நன்றாகச் சொல்லுவேன்" என்று அவன்சொன்னான். அவனுடைய தைரியத்தைப் பாராட்டியதன்றி,

(கட்டளைக் கலித்துறை)

"படிதாங்கு சேடனும் கூறற் கருநின்றன் பாக்கியத்தை
மிடிதாங்கு சிற்றடி யேனோ வறிந்து விளம்புவனின்
அடிதாங்கி வாழ வருள்திநெதன் கோமுத்தி யாந்தலத்தெம்
குடிதாங்கி வாழும் வயித்திய லிங்க குருமணியே"

என்ற செய்யுளைச் செய்து கொடுத்துப் பாடம் பண்ணச் சொல்லி ஆதீனகர்த்தரவர்களிடம் அழைத்துச் சென்றேன். அவர்களுக்கு வந்தனம் செய்து திருநீறு பெற்றுக் கொண்டான். பின்பு பாட்டை விண்ணப்பிக்கச் செய்தேன். அவன் மிகவும் தைரியமாக வே அந்தச் செய்யுளைச் சொன்னான்; சொல்லும் பொழுது எங் கெங்கே எப்படி எப்படி நிறுத்திச் சொல்ல வேண்டுமோ அங்கங் கே அப்படி அப்படியே நிறுத்தி அந்தப்பாடலைச் சொன்னான். கேட்ட தேசிகரவர்கள் மகிழ்ந்து பின்னும் இரண்டுமுறை அதனைச் சொல்லச்செய்து கேட்டார்கள்; "மேலும் மேலும் படித்து வா. அடிக்கடி இங்கே வந்து போ" என்று பேரன்புடன் கட்டளை யிட்டதோடு பொருளும் வஸ்திரமும் அளித்து அனுப்பினார்கள்.

அவனுக்கு இப்பொழுது பதின்மூன்று பிராயம் இருக்கும். அவனைக் காணும் பொழுதெல்லாம், "பிள்ளையவர்கள் பரம்பரை யிற் பிறந்த உனக்குத் தமிழில் இயல்பாகவே அறிவு விருத்தி யாகும். ஊக்கத்தோடு படித்து வந்தால் சிறந்த பயனை அடை வாய். தமிழ் நாட்டாருடைய அன்புக்கும் பாத்திரனாவாய்" என்று கூறிக்கொண்டு வருகிறேன்; அவனும் படித்துக்கொண்டு வருகிறான். தமிழ்த் தெய்வத்தின் திருவருளும் தமிழ் நாட்டா ருடைய பேரன்பும் அக் குடும்பத்தினருக்கு என்றும் இருந்து வரவேண்டுமென்பதே எனது வேணவா வாகும். இறைவன் திரு வருள் அங்ஙனமே செய்விக்குமென எண்ணுகிறேன்.

சுபம்.

12. இயல்புகளும் புலமைத் திறனும்.

தோற்றம்.

பிள்ளையவர்களுடைய சரீரம் மாநிறமுடையது. இவர் நல்ல வளர்ச்சியமைந்த தோற்றமுடையவர். இவரைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் யாரும் 'சிறந்த தகுதியுடையவர்' என்று எண்ணுவார்கள். நெற்றியின் அகலமானது இவருடைய அறிவைப் புலப்படுத்தும். கைகள் முழங்கால் வரையில் நீண்டிருக்கும். வலக்கையில் உள்ளங்கையிலிருந்து நடுவிரலின் மத்தியில் ஊடுருவிச் செல்லும் ரேகை ஒன்று உண்டு. அது வித்தியாரேகை யென்றும் அதனை யுடையவர்கள் சிறந்த கவிஞர்களாகவும் நல்ல ஞாபக சக்தி யுடையவர்களாகவும் இருப்பார்களென்றும் அத்தகையவர்களைக் காண்டல் அரிதென்றும் அறிஞர் கூறுவர்; உள்ளங்கையானது பூவைப்போன்று மிகவும் மென்மையுடையதாகஇருக்கும்; "எத்தகைய வறுமை நிலையை அடைவதாயிருந்தாலும் ஆகார விஷயத்தில் எந்த இடத்திலும் இவருக்கும் இவரைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் யாதொரு குறைவும் வாராது" என்று சாமுத்திரிகா லட்சணம் தெரிந்தோர் கூறுவதுண்டு. நான் பழகிய போது இவர் பருத்த தேகம் உடையவராக இருந்தார். தலையில் சிறிய குடுமி உண்டு. இளமையிலிருந்ததைவிட முதுமையில் பருத்த தேக முடையவராக ஆயினரென்று இவருடன் பழகியவர் சொல்லுவர்.

காட்சிக்கு எளிமையும், பணிவும், சாந்தமும் இவர்பாலுள்ளன வென்பதை இவரைக் கண்டவுடன் அறியலாம். ஆழ்ந்த அறிவும் இணையற்ற கவித்துவமும் வாய்க்கப்பெற்றிருந்தும், அலைகளெல்லாம் அடங்கி ஒலியற்றிருக்கும் ஆழ்ந்த கடலைப்போல் அறிவின் விசித்திர சக்தியெல்லாம் கண்டவுடன் அறிய முடியாவண்ணம் அடங்கியிருக்கும் தோற்றமுடையவராக இவர் இருந்தார்.

இடையில் ஆறுமுழ நீளமும் மூன்றுமுழ அகலமும் உள்ள தூய வெள்ளை உடை, ஆறுமுழ நீளமுள்ள மேலாடை, உதரபந்தனமாக ஒரு சிறிய சவுக்கம் ஆகிய இவ்வளவே இவர் எக்காலத்தும் அணியும் ஆடைகள். உடையை மூலகச்சமாக உடுத்திக்கொள்வார். முன்னும் பின்னும் கௌரிசங்கரமுள்ள ருத்திராட்ச கண்டியைத்

தரித்திருப்பார். இவருடைய கையில் ஊன்றிச் செல்வதற்குரிய பிரம்பு ஒன்று இருக்கும். நடந்து செல்லுங்காலத்தில் வலக்கையால் வஸ்திரத்தின் மூலையைப் பற்றிக்கொண்டு நடப்பார். இடையின் வலப் புறத்தில் நன்றாக வடிக்கட்டிய விபூதி நிறைந்த வெள்ளிச் சம்புடம் ஒன்றும் இடப்புறத்தில் மூக்குத்தூள் 'டப்பி' ஒன்றும் இவர் உடையிற் செருகப்பட்டிருக்கும். காலில் ஜோடு போடுவதுண்டு; ஆனால் திருவாவடுதுறையில் மட்டும் இவர் அவற்றை உபயோகிப்பதில்லை. யானை போன்ற அசைந்த மெல்லிய நடையை உடையவர் இவர். அளவாகவும் மென்மையாகவும் நிறுத்தியும் பேசுவார். திடீரென்று அதட்டிப் பேசுதலும் கோபமாக இரைந்து பேசுதலும் இவர்பால் இல்லை.

வழக்கங்கள்.

விடிய நான்கு நாழிகைக்குமுன் எழுந்திருப்பது இவர் வழக்கம்; உடனே ஒரு நாழிகைவழித் தூரத்திற்குக் குறையாமல் நடந்து சென்று தந்தசுத்தி முதலியவற்றைச் செய்து அநுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு வருவார். அப்பொழுது உடன் செல்பவர்களுடன் தமிழ் நூல்களிலுள்ள செய்யுள் நயங்களைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டே நடப்பார். தம்முடன் உறையும் மாணாக்கர்கள் விழித்துஎழுந்து வாராவிட்டால், அவர்கள் எழுந்துவரும் வரையில் *பழந்தமிழ்ச் செய்யுட்களைச் சொல்லிக்கொண்டே வீட்டு வாயிலில் உலாத்துவார்; அவர்களைத் தாமாக எழுப்புவதில்லை. நான் பழகிவந்த காலத்தில் இவர் பெரும்பாலும் வெந்நீரிலேயே ஸ்நானம் செய்வார். நல்ல புல்தரைகளையும் சோலைகளையும் ஆற்றின் கரைகளையும் பார்ப்பதில் இவருக்கு மனமகிழ்ச்சி உண்டு. கோடைக் காலத்தில் பிற்பகலிற்சென்று ஆறுகளில் ஊற்றுத்தோண்டி இறைப்பித்துச் சுத்தமான அந்த ஊற்றைப் பார்த்தலிலும் அதில் ஆடையைத் துவைக்கச் செய்தலிலும் துவைத்த ஆடைகளைக்கொய்து ஊற்றின் குறுக்கே போடுவித்து ஊறவைத்தலிலும் இவருக்கு விருப்பம் அதிகம். அந்த ஊற்றுக்களைப் பார்த்துக்கொண்டே வழக்கமாகச் செய்யும் செய்யுட்களை இயற்றுவதுமுண்டு. ஒருமுறை நான்கு ஊற்றுக்களைப் போடுவித்து அவற்றைப்பற்றி நான்கு செய்யுட்கள் இயற்றினர்.

---

* இங்ஙனம் சொல்லும் செய்யுட்களில் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாரிலுள்ள 'சிலம்பணிகொண்ட' என்பதும், புகலூரந்தாதியிலுள்ள 'தொழுந்துதிக்கைக்கு' என்பதும் எனக்கு ஞாபகத்திலிருக்கின்றன.

வண்டியிற் போவதைவிட நடப்பதில் இவருக்கு விருப்பம் அதிகம். வண்டியிற் பிரயாணம் செய்யும்போது சில சமயங்களில் சில மாணாக்கர்களை வண்டியிலேயே இருக்கச்செய்து தாம் இறங்கிச் சிலருடன் நடந்துவருவார். அப்போது அங்கங்கே உள்ள இயற்கைக் காட்சிகளைக்கண்டு இன்புறுவார்.

உட்கார்ந்து பாடஞ்சொல்லும்பொழுது மடியில் ஒரு திண்டை வைத்து அதன்மேல் கைகளை மடக்கிவைத்துக்கொண்டே சொல்வார். மடத்திலிருந்து பாடஞ்சொல்லும்பொழுது திண்டைவைத்துக் கொள்வதில்லை. கைகளைக் கட்டிக்கொண்டே சொல்வது வழக்கம். ஆறுமணிநேரம் வரையில் காலைப் பெயர்த்துவையாமல் அமர்ந்தபடியே யிருந்து பாடஞ்சொல்வார். எந்த வகையான செய்யுளையும் * ஒரே வகையான இசைமுறையிலேதான் சொல்வது இவருடைய வழக்கம்.

உணவு.

காலையில் எவ்வித உணவையும் இவர் உட்கொள்ளுவதில்லை. தினந்தோறும் பகலில் பூஜை பண்ணியபின்பே உண்பார். இரண்டு வேளையே உணவுகொள்வார். மிளகு சேர்த்த உணவு வகைகளிலும் கீரைவகைகளிலும் சித்திரான்னங்களிலும் புளி சேர்த்துச் செய்த அரைக்கீரை உணவிலும் நறு நெய்யிலும் மாம்பழத்திலும் தேங்காய் வழுக்கையிலும் இவருக்கு விருப்பம் உண்டு. இரவில் சீனிக்கற்கண்டு சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை உண்டு படுப்பார்; பாலுண்ணுதல் ஒருநாளும் தவறியதேயில்லை; திருவாவடுதுறையி லிருக்கும்பொழுது இரண்டு சேர் பால் இவருக்கு மடத்திலிருந்து அனுப்பப்படும்; ஒரு சேரைத் தாம் உண்டு மிகுதியை உடன் இருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுவார்.

குணங்கள்.

இவருடைய அரிய குணங்களுள் பொறுமை, திருப்தி, தம்மை வியவாமை, பிறருடைய குற்றத்தைக் கூறாமை, பிறரைப் பாராட்டல், இரக்கம், நன்றியறிவு, சிவபக்தி, மாணாக்கர்பாலுள்ள அன்பு முதலியவற்றைச் சிறப்பாகச் சொல்லலாம்.

---

* அவ்வகையான இசையைத் திருச்சிராப்பள்ளியிலும், அந்நகரைச் சார்ந்த இடங்களிலும் பெரும்பாலோரிடத்தில் அக்காலத்திற் கேட்கலாம். தியாகராச செட்டியார் பிள்ளையவர்களைப்போல அந்த இசையோடுதான் செய்யுட்களைச் சொல்லுவார்.

பொறுமை.

இவர்பால் அமைந்திருந்த சாந்தகுணமே மாணாக்கர்களையும் பிறரையும் இவர்பால் இழுத்தது. பிறர் தம்மை அவமதித்தாலும் பிறரால் தமக்கு இடையூறுகள் நேர்ந்தாலும் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கும் இவருடைய இயல்பை அறிந்து வியந்தவர்கள் பலர். தியாகராச செட்டியார் முதலியோர் சில சமயங்களில் இவர் மேற்கொண்ட பொறுமைக்காக இவரைக் குறை கூறியதுமுண்டு. யாரேனும் கடுமையாகப் பேசினால் எதிர்த்து ஒன்றும் கூறாமல் உடனே எழுந்து சென்றுவிடுவார். யாரிடத்தும் விரோதம் பாராட்டக்கூடாதென்பது இவர் கொள்கை. தம் கொள்கைக்கு மாறுபாடுடையவர்களானாலும் தமக்குப் பல இடையூறுகளைச் செய்தவர்களானாலும் அவர்களோடு பழக நேர்ந்தால் எல்லாவற்றையும் மறந்து அன்புடன் பழகுவார்; அவர்களுக்கு உதவியும் செய்வார். இவருடைய வாழ்க்கையில் வறுமையினாலும் பிறருடைய அழுக்காற்றாலும் இவருக்கு நேர்ந்த இடையூறுகள் பல. அவற்றையெல்லாம் பொறுமையால் வென்று புகழோடு விளங்கினார்.

திருப்தி.

பணத்திற்கு அடிமையாக இராமல் பணத்தை இவர் அடிமையாக்கினார். எவ்வளவு வறிய நிலையில் இருந்தாலும் தம் கொள்கைக்கு விரோதமான எதையும் செய்யாத வீரம் இவர்பால் இருந்தது. வறுமையால் துன்பமுறுகையில் தமது விவேகத்தால் அத்துன்பத்தை இன்பமாக எண்ணி வாழ்ந்துவந்தார். இவரைக்கொண்டு தாம் பொருள் வருவாய் பெறலாமென்றெண்ணிப் பாடசாலை வைக்கலாமென்றும் புஸ்தகங்கள் பதிப்பிக்கலாமென்றும் வேறுவகைகளிற் பொருள் ஈட்டலாமென்றும் பலர் அடிக்கடி வந்து வந்து இவர்பாற் கூறியதுண்டு. அவற்றிற்கு இவர் செவிகொடுக்கவேயில்லை. இவர் நினைத்திருந்தால் எவ்வளவோ செல்வத்தைப் பெற்றுப் பின்னும் சிறந்த நிலையில் இருந்திருக்கலாம். உள்ளதே போதுமென்ற திருப்தியே அத்தகைய முயற்சியில் இவரைச் செலுத்தாமல் இருந்தது. இவர் ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருந்தால் இவருக்குத் தெரிந்த பிரபுக்களிற்பலர் இவரைப் பெருஞ்செல்வராகச் செய்திருப்பார்கள். அவர்களிடம் தம் நிலையைக் கூறுதலை இவர் நினைத்தும் அறியார். கல்விச் செல்வத்தையன்றி வேறு செல்வத்தை இவர் மதியார்.

தம்மை வியவாமை.

தம்மை வியத்தலென்னும் குற்றம் இவர்பால் ஒருபொழுதும் காணப்படவில்லை. இவர் தமிழ் நூலாசிரியராக இருந்து செய்தற்கரிய பல செயல்களைச் செய்திருந்தாலும் அவற்றைப்பற்றித் தாமே பாராட்டிக்கொண்டதை யாரும் இவர்பால் ஒருபோதும் கண்டிலர்.

பிறருடைய குற்றத்தைக் கூறுமை.

பிறருடைய குற்றங்களை இவர் எடுத்துக் கூறமாட்டார். ஒரு நூலாசிரியரிடமோ உரையாசிரியரிடமோ ஏனைப்புலவர்களிடமோ குற்றங்கள் காணப்படின் அவற்றை இவர் பெரும்பாலும் வெளியிடார்; வெளியிட்டாலும் குற்றமென்று பிறர் கருதாதவாறு பக்குவமாகச் சொல்லுவார்; யாரேனும் குற்றமென்று வலிந்து சொல்வாராயின் சமாதானம் சொல்லிப் பின்பு அவரை அவ்வாறு சொல்லாதவண்ணம் செய்விப்பார்.

பிறரைப் பாராட்டல்.

பிறரைப் பாராட்டுதலும் பிறகவிஞர்களுடைய செய்யுட்களைப் போற்றுதலும் தம்பால் வந்தவர்கள் கல்வியறிவிற் குறைவுடையவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய செய்யுட்களைப் பாராட்டி ஆதரித்து ஊக்கமளித்தலுமாகிய இவருடைய நற்குணங்கள் யாவரையும் இவர்பால் இழுத்தன. தமக்குப் புலப்படாத ஒரு கருத்து எவ்வளவு சிறிதாயினும் அதனை யார்கூறினும் அங்ஙனம் கூறியவருடைய நிலையைக் கருதாமல் இவர் மிகவும் பாராட்டுவார். இவரால் அங்ஙனம் பாராட்டப்பெற்ற பின்பு அவர்களுக்கு ஒரு தனி மதிப்பு உண்டாகும்.

இரக்கம்.

பிறருடைய துயரைக் கண்டவிடத்து இரங்கும் உள்ளமுடையவர் இவர். தமக்குக் குறைபாடிருப்பினும் பிறருக்குள்ள குறைபாடுகளை நீக்கும் தன்மையினர்; "தம்குறை தீர்வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறூஉம், வெங்குறை தீர்க்கும்" விழுமியோர் இவர்.

நன்றிமறவாமை.

பிறர்செய்த நன்றியை மறவாமற் பாராட்டும் தன்மை இவருடைய குணங்களில் தலைசிறந்துவிளங்கியது; "தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர்" என்னும் அருமைத் திருக்

குறளுக்கு இலக்கியமாக இவர் இருந்தனர். பிறருடைய உதவியைப் பெற்றவுடன் நன்றியறிவினால் மனங்கசிவதில் இவரை ஒப்பார் யாரும் இல்லையென்றே சொல்லலாம். அந்த உணர்ச்சி அவ்வப்பொழுது உபகாரிகளை இவர் பாராட்டிய செய்யுட்களில் வெளிப்பட்டிருத்தலைக் காணலாம். கொடுத்தாற் புகழ்தலும் கொடாவிடின் இகழ்தலுமாகிய புன்செயல்கள் இவர்பால் இல்லை. மனிதரைப்புகழ்வது பிழையென்று சிலர் கூறுவதுண்டு. ஒன்றை எதிர்பார்த்து ஒருவரைப் புகழ்தலும், எதிர்பார்த்தபடி கிடைக்காவிடின் வெறுத்தலும் பிழையெனவே இவர் கருதிவந்தார். 'ஒவ்வொருமனிதனும் பிறருடைய உதவிகளால் வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டியவனாக இருக்கிறான். பிறருதவியின்றித் தன்னுடைய ஆற்றலொன்றனையே கொண்டு வாழ்வது உலகத்தில் இயலுவதன்று. ஒருவருக்கொருவர் தம்மால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்து இன்புற்று வாழ்வதே அறம். அங்ஙனம் ஒருவர் ஒருவருக்கு உதவிபுரியும்பொழுது அதனை மறவாமல் நினைத்தலும் வாயாரப் புகழ்தலும் இயன்றவரையில் உதவிசெய்தவருக்குத் தம்மால் ஆன உதவிகளைப் புரிதலும் வேண்டும். அந்தமுறையில் புலமையுடையவர்கள் தமக்கு உதவிசெய்தவர்களை மறவாமல் வாயாரப் புகழ்தல் அவர்களுடைய கடமையாகும். நாவன்மையை அவ்வகையில் உபயோகிப்பது செய்ந்நன்றியறிவின் பயனாகுமேயன்றிப் பிழையாக எண்ணக்கூடியதன்று. சங்கப்புலவர்களும், கம்பர் ஒட்டக்கூத்தர் புகழேந்தி வில்லிபுத்தூரார் முதலிய புலவர் பெருமக்களும் செய்ந்நன்றியறிவு காரணமாகவே தம்மைஆதரித்த உபகாரிகளின் புகழைப் பாராட்டி உரிய இடங்களில் பலசெய்யுட்களில் அமைத்துள்ளார்கள்' என்று இவர் கூறுவதுண்டு.

சிவபக்தி.

இவருக்கு இருந்த சிவபக்தி அளவிடற்கரியது. சிவதீட்சைகளை முறையே இவர் பெற்றவர். இவர் நெற்றியில் எப்பொழுதும் திருநீறு விளங்கிக்கொண்டேயிருக்கும். இரவில் சயனித்துக்கொள்ளுமுன் திருநீறு தரித்துக்கொண்டு சிறிதுநேரம் ஈசுவரத்தியானம் செய்துவிட்டு அப்பால்தான் சயனித்துக்கொள்வார். திருநீற்றுச்சம்புடம் தலையணையின் பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும். துயிலெழுந்தவுடன் திருநீறு தரித்துக்கொண்டுதான் புறத்தே வருவார். நாள்தோறும் சிவபூஜையை நெடுநேரம் செய்வார். பூஜைக்கு வேண்டிய

பத்திரபுஷ்பங்களை அதிகமாகக் காணுமிடந்தோறும் எடுத்தும் எடுப்பித்துக் கொண்டும் வருவதுண்டு.

சிவஸ்தலங்களுக்குச் சென்று தரிசனம் செய்வதும், சிவஸ்தல வரலாறுகளை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்வதும், சிவபெருமானுடைய புகழைப் பலவகையாகச் சொல்லியும் பாடியும் வரும் வழக்கமும் இவர்பாற் சிறந்து விளங்கின. சைவசம்பிரதாயங்களுக்கு விரோத மான செயல்களைக்காண இவர் மனம்பொறார். இவருடைய மாணாக்கர் களுள் ஒருவர் தம்பால் பாடங்கேட்கும் ஒரு வீரசைவரைத் தமக்குக் கால் பிடிக்கும்படி சொன்னதுண்டு. அதனை அறிந்த இவர், "சிவ லிங்க தாரணம் செய்துகொண்டவரை இங்ஙனம் ஏவுதல் பிழை" என்று சொல்லி வருந்தினார். சிவத்துவேஷமான வார்த்தைகளைக் கேட்டால் வருந்துவார்.

இப்புலவர் பெருமானுடைய சிவபக்தியின் முதிர்வை இவர் நூல்களே நன்கு தெளிவிக்கும். இவர் இறுதிநாள்காறும் சிவபிரா னுடைய திருவடிக் கமலத்தையே எண்ணி உருகினார். உலகவாழ்வை நீப்பதற்கு இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு சுலோகத்தை மொழி பெயர்த்து அதனுடைய ஈற்றடியில், "ஏகநாயகனே தில்லையிலாடும் இறைவனே எம்பெருமானே" என்று அமைத்த செய்தியால் சிவ பிரானுடைய திருவடி நினைவில் இவர் மனம் பதிந்திருந்தமை புலப் படுகின்றதல்லவா? இவர் பூத உடம்பை நீத்த அன்று திருவாவடு துறையில் ஸ்ரீ கோமுத்தீசுவரரது இடபவாகனக் காட்சிவிழா அமைந்ததும், திருவாசகத்தில் அடைக்கலப்பத்தை வாசிக்கையில் இவர் பூவுலகை நீத்ததுமாகிய வாய்ப்புக்கள் இவரது சிவபக்தியின் பயனென்றே சொல்லவேண்டும்.

பிற மதங்களிடத்தில் இவர் அவமதிப்பில்லாதவராகவே யிருந் தார். கும்பகோணத்தில் பெரிய தெருவில் அயலூரிலிருந்துவந்து வாழ்ந்த ஒரு பெருஞ்செல்வர் இருந்தார். 'முனிசிபாலிடி' தேர்தலில் அவருக்கு ஸ்ரீ சார்ங்கபாணிப் பெருமாள் கோயிலைச் சார்ந்தவர்கள் தங்கள் வாக்கை வழங்கவில்லை. ஒரு நாள் பிள்ளையவர்கள் அவரோடு பேசிக் கொண்டிருந்த சமயம் திருவிழாக் காலமாதலின் அன்று ஸ்ரீ சார்ங்கபாணிப் பெருமாளது திருத்தேர் அந்த வீதி வழியாக வருகை யில் அந்தப் பிரபுவின் வீட்டுவாசலில் சிறிதுநேரம் நிறுத்தப்பட்டது. வாக்குப் பெறாத கோபத்தையுடைய அந்தத் தனவான், "இந்தச் சார்ங்கபாணி என் வீட்டு வாசலுக்கு முன்னே வந்து ஏன் நிற்கிறான்?"

என்று இகழ்ச்சிக் குறிப்போடு சொன்னார். கேட்ட இக்கவிஞர் கோமான் மிகவும் வருந்தி, "தெய்வதூஷணை பண்ணுகிற இவரோடு பழகுதல் சரியன்று" என்று எண்ணி அன்றுமுதல் அவரது பழக்கத்தை அடியோடே விட்டுவிட்டார்.

மாணாக்கர்பாலிருந்த அன்பு.

இவருடைய வாழ்க்கையில் இவர் நூலாசிரியராகவும் போதகாசிரியராகவும் இருந்து செய்த செயல்கள் தமிழறிவை வளப்படுத்தின. அவையே இவர் வாழ்க்கையாக அமைந்தன என்று கூறுதல் மிகையன்று. தமிழ்நூல்களை ஓய்வின்றி முறையாகப் பாடஞ்சொல்லும் திறத்தில் இவர்காலத்தில் இவரைப்போன்றவர் வேறு யாரும் இல்லை.

பலரிடம் பல சமயங்களில் அலைந்து முயன்று தாம் படித்து வந்த வருத்தத்தை இவர் நன்றாக அறிந்தவராதலின் தம்பால்வந்த மாணாக்கர்களுக்குக் கஷ்டத்தை உண்டாக்கக் கூடாதென்று கருதி அவர்கள்பால் அளவற்ற அன்பு பூண்டு பாடஞ்சொல்லிக்கொடுக்கும் இயல்புடையவரானார். மாணாக்கர்களிடம் இவர் தாயைப்போன்ற அன்புடையவராக இருந்தனர்; அவர்களோ தந்தையாகவே எண்ணி இவரிடம் பயபக்தியோடு ஒழுகினர். அவர்களுடைய குற்றங்களை இவர் மறந்து விடுவார். அவர்களுக்கு எந்த எந்த வகையில் குறைகள் உண்டோ அவற்றை நீக்குதற்காக முயல்வார்; அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளாதபடி அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்வார். மாணாக்கர்களேயன்றிப் பிறர் சுற்றத்தா ரல்லரென்பது இவருடைய வாழ்வின் நோக்கமாக இருந்தது.

தமிழ்படித்தவர் யாரும் இவரிடத்திற் கவலையின்றிப் பழகலாம்; ஏதாவது கேள்விகேட்பாரென்றேனும், தருக்குற்றிருப்பாரென்றேனும், தங்களுடைய பிழைப்பைக் கெடுத்து விடுவாரென்றேனும் ஒருவருக்கும் இவர்பால் அச்சம் உண்டாவதில்லை.

தம்முடைய மாணாக்கர்களை நல்ல நிலையில் இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்னும் நினைவு இவருக்கு எப்போதும் உண்டு. தம்மைப் பார்க்கவந்த செல்வர் முதலியோர் தம்முடைய அரிய பிரசங்கத்தைக் கேட்டு ஆனந்தித்துக் கொண்டிருக்கையில் தம்முடைய மாணாக்கர்களை அழைத்து இருக்கச்செய்து அவர்களுக்குத் தெரிந்த பாடல்களை இசையோடு சொல்லச்செய்வதும் பொருள்சொல்லிப் பிரசங்கிக்கச் செய்துகேட்பிப்பதும் இவருடைய வழக்கம். அவர்களுக்கு அநுகூலம் உண்டாகும் விஷயத்தில் எத்தகைய உழைப்பையும் மேற்கொள்வார்.

இவர்பாற் படித்த மாணாக்கர்கள் பலவகையினர். சாதி, சமயம், ஆச்சிரமம் முதலியவற்றில் வேறுபாடுடையவர்கள் பலர் படித்தனர். யாவருக்கும் இவர்பாலிருந்த அன்பு ஒருபடித்தானதே. இவரிடம் படித்தவர்கள் நல்லறிவையும் நன்மதிப்பையும் உயர்நிலையையும் அடைந்தார்கள்; சிலர் ஸம்ஸ்தான வித்துவான்களாகவும் கலாசாலைப் பண்டிதர்களாகவும் இருக்கும் பேறு பெற்றனர். தம்பிரான்களிற் சிலர் நல்ல அதிகாரத்தையும் உயர்ந்த நிலையையும் அடைந்தனர்; சிலர் ஆதீனத்தலைவர்களாகவும் ஆயினர். இவரிடம் ஒருவர் சிலகாலம் படித்தாலும் சிறந்த அறிவுடையவராகி விடுவார். இவருடைய மாணாக்கர்களென்றாலே அவர்களுக்குத் தனியாக ஒருமதிப்பு உண்டு. இவருடைய கைராசியை யாவரும் புகழ்வார்கள். இவரிடம் புஸ்தகம் பெற்றவர்கள்கூடத் தமிழ்ப் பயிற்சி உடையவர்களாக விளங்கினார்கள். திருவாவடுதுறை மடத்தில் இராயஸவேலை பார்த்துவந்த பொன்னுசாமி செட்டியாரென்பவர் இளமையில் இவரிடம் 'வாட்போக்கிக் கலம்பகம்' என்னும் புஸ்தகத்தைப்பெற்றுப் பின் பிறரிடம் முறையே அநேக நூல்களைப் பாடங்கேட்டுத் தமிழ்நூற் பயிற்சியும் செய்யுளியற்றும் வன்மையும் சொல் வன்மையும் உடையவராகிப் புகழோடு விளங்கினர்.

பாடஞ்சோல்லுதல்.

பாடஞ் சொல்வதில் இந்நாவலர் பெருந்தகைக்குச் சலிப்பே உண்டாவதில்லை. தமக்குத் தெரிந்தவற்றை யாவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்னும் உபகார சிந்தையுடையவர். மாணாக்கருடைய தரமறிந்து பாடஞ்சொல்வார். பாடஞ்சொல்லுங் காலத்தில் கையில் புத்தகம் வைத்துக்கொண்டு இவர் சொல்வதை நான் பார்த்ததேயில்லை. பாடஞ்சொல்லும் உரை நடை, செய்யுட்கள் எல்லாம் இவருக்கு மனப்பாடமாகவே இருக்கும். இவர் இன்ன சமயங்களிலேதான் பாடஞ்சொல்லுவது என்ற நியமம் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. சமயம் நேரும்பொழுதெல்லாம் பாடஞ் சொல்வதே இவருடைய வழக்கமாக இருந்தது. வண்டியிற் செல்லும்பொழுதும் உண்ணும் பொழுதும் உறங்கத் தொடங்கியபொழுதும்கூட இவரிடம் பாடம் நடைபெறும்.

பாடஞ் சொல்லும்பொழுது கடினபதங்களுக்குமட்டும் பொருள் சொல்வார். கற்பனைகளை இன்றியமையாத இடங்களில் விளக்கிக் காட்டுவார். இன்ன கருத்துக்களை ஒழுங்காக மனத்தில் வைத்திருக்க

வேண்டுமென்று கூறுவார். தேவாரம், திருவாசகம், கல்லாடம், பெரியபுராணம், திருக்குறள், காஞ்சிப்புராணம், கம்பராமாயணம் என்பவற்றிலிருந்து மேற்கோள்களை எடுத்துச்சொல்லி மாணாக்கர் மனத்தில் கருத்துக்கள் தெளிவாகப் பதியும்படிசெய்வார். பெட்டி நிறையப் பணத்தை நிரப்பிவைத்துக் கொண்டிருக்கும் வண்மையாளன் தடையின்றி எடுத்து வாரிவாரி வழங்குவதுபோலத் தமது உள்ளக் களஞ்சியத்தில் பல நாட்களாகச் சேமித்து வைத்த பொருள்களை யெல்லாம் பாடஞ்சொல்லுகையில் மாணாக்கர்களுக்கு வழங்கி வரும்பொழுது, "இவ்வளவு நூல்களையும் இவர் எப்படி மனத்திற் பதித்து வைத்துக்கொண்டாரோ!" என்னும் ஆச்சரியம் அயலிலிருப்பவர்களுக்கு உண்டாகும். நடக்கும் புஸ்தகசாலையென்று இவரைக் கூறலாம். பாடஞ்சொல்லும் நூல்களின் உரைகளில் மேற்கோளாக வரும் செய்யுட்களுக்குப் பொருள் கூறுவார். புலவர்களைப்பற்றிய வரலாறுகளை அடிக்கடி சொல்லுவார். அருங்கருத்துக்களைச் சொல்லி வரும்பொழுது அவற்றைத் தாம் அறிந்த வரலாற்றையும் கூறுவதுண்டு. மாணாக்கர்களுக்குச் செய்யுள் இயற்றும் பழக்கம் உண்டாக வேண்டுமென்னும் எண்ணத்தினால் அடிக்கடி சமஸ்யைகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்துச் செய்யுள் செய்யச்சொல்வார்.

பண்டைக்காலமுதல் நூல்களில் வழங்கிவந்த சொற்பிரயோகங்களை நாம் மாற்றுதல் பிழையென்று சொல்வார். வடமொழிச்சொற்களைத் திரித்துவழங்கும்பொழுது மனம்போனவாறு திரித்தலை இவர் விரும்பார். எல்லாச் சொற்களையும் திரித்தே வழங்கவேண்டுமென்பது இவருக்கு உடன்பாடன்று; "என்பெயரைத் திரித்து மீனாக்கி சுந்தரமென்று வழங்கினால் நன்றாக இருக்குமா?" என்று கேட்பார். கோகநகம், ஆதவன், மானிடன் என்ற சொற்பிரயோகங்கள் அடிப்பட்ட வழக்காக நூல்களில் அமைந்துவிட்டமையால் அவற்றை வடமொழிப்படியே இருக்கவேண்டுமென்று கருதித் திருத்துதல் நன்றன்று என்பர். சொல்லுக்கு மதிப்பு உண்டாவது, புலவர்களுடைய ஆட்சியில் அது வழங்கிவருவதனால்தான்; ஆதலின் சொல்லின் உருவத்தையும் பிறதொடர்புகளையும் ஆராய்வதினும் ஆன்றோர் ஆட்சியில் உள்ளனவா என்பதை ஆராய்வதே சிறந்ததென்பது இவர் கருத்து. மனஸ் என்பதை 'மனது' என்று வழங்கக் கூடாதென்பது இவர் கொள்கை; "மனஸ் என்ற வடமொழிச்சொல் மனம் என்றுதான்வரும்; சிரஸ் என்பது சிரமென்று வருகிறதேயன்றிச்

பிரது என்று வருவதில்லை" என்பார். இத்தகைய செய்திகளையெல்லாம் பாடஞ்சொல்லுகையில் மாணாக்கர்களுக்குக் கூறுவார். "இலக்கண அறிவு ஒருவனுக்கு இன்றியமையாததே. ஆயினும் இலக்கிய பாடங்களை வாசித்த பின்பே இலக்கண நூல்களைக் கற்றல் பயன்விளைக்கும்" என்று இவர் சொல்வதுண்டு. அயலிடம் சென்றபொழுது யாரேனும் இவரிடம் கடினமான பாடல்களுக்குப் பொருள் கேட்பின் அவர்களுக்கு அவற்றை விளக்கிவிட்டுப் பின்பு வீட்டுக்கு வந்து மாணாக்கர்களுக்கும் அவற்றைக் கூறி விளக்குவது இவரது வழக்கம்.

கல்விப் பெருமை.

இவருடைய கல்வி மிகவும் ஆழமும் அகலமும் உடையதாக இருந்தது; "அளக்கலாகா அளவும் பொருளும்" உடைய இவரது அறிவின் திறம் ஒவ்வொருநாளும் புதியதாகவே தோற்றியது; இளமைதொடங்கியே தமிழ்நூல்களை முறையாகப் பயின்று பயின்று உரம்பெற்றதாக இருந்தது. படித்தவர்களாக எண்ணிய யாவரிடமும் பழகி அவரவர்களுக்குத் தெரிந்தவற்றை இவர் இளமை தொடங்கியே கற்றனர். தமிழ்நூலாக எதுகிடைப்பினும் அதனைவாசித்து மெய்ப்பொருள் அறிந்தனர். இங்ஙனம் துளிதுளியாகச் சேர்த்த அறிவு பலதுளி பெருவெள்ளமென்பதுபோல ஒருபெரிய கடலாகப் பெருகி நின்றது. பிற்காலத்தில் இவர் பாடஞ்சொல்லும்போது நன்கு கத்தெளிந்த அறிவோடு கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறும் வன்மையும் பாடஞ்சொல்லும் நூல்களிலுள்ள பொருள்களைத் தம்முடையனவாகக் கொண்டுவிட்ட நிலையும் இவர் இளமைதொடங்கிச் செய்துவந்த முயற்சிகளின் பயனென்றே கூறவேண்டும். சிலரைப்போலக் கல்வி விஷயத்தில் இவருக்குத் திருப்தி பிறக்கவில்லை. எந்த இடத்திற்குப் போனாலும் அங்கே பழைய சுவடி ஏதாவது இருக்கின்றதா வென்று பார்ப்பார். இருந்தால் உடனே வாங்கி ஒருமுறைவாசித்து விட்டுப் பொருள் சொல்வார்; சில சமயங்களிற் பிரதி செய்துவைத்துக் கொள்வதுமுண்டு. சந்தேகம் நேரிடின் தெரிந்தவர்களைச் சந்திக்கும் பொழுது விசாரித்துத் தீர்த்துக்கொள்ளுவார்.

இப்புலவர்பிரான் பல இடங்களில் பலவகையில் சேகரித்துவைத்திருந்த தம் அறிவைத் தம் மாணவர்களுக்கு வரையாது வழங்கினமையால், பிரபந்தங்கள் உயிர்பெற்றன. அதுகாறும் தெரிவிப்பாரின்றிக் கிடந்த குமரகுருபரசுவாமிகள் பிரபந்தங்களிற்சில, சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பிரபந்தங்களிற்சில, சிவஞான முனிவர் பிரபந்தங்

களிற்சில, இன்னும் வேறுசில தமிழ்நாட்டாருடைய கைகளில் விளங்கின. இவர் பாடஞ் சொல்லியதனாலேயே அப்பிரபந்தங்களின் நயங்களைத் தமிழ்மக்கள் உணரத்தலைப்பட்டனர். கம்பரந்தாதி, முல்லையந்தாதி முதலிய நூல்களுக்கு இவர்சொல்லி எழுதுவித்த உரைகளே பின்பு மதுரை இராமசாமிப் பிள்ளையால் பதிப்பிக்கப்பட்டன. காஞ்சிப்புராணம், தணிகைப் புராணம், திருவானைக்காப்புராணம் முதலியவற்றிற்கு இவர் பாடஞ்சொன்ன உரையே பிற்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் வழங்குவதாயிற்று.

பலருடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி இவர் செவ்வந்திப் புராணம், காஞ்சிப்புராணத்தின் முதற்பாகம், திருவானைக்காப் புராணம், கல்லாடமூலம் முதலியவற்றைப் பதிப்பித்தனர்.

கையெழுத்து.

நூல்களைத் தொகுத்து வைப்பதிலும் தாமே எழுதிச் சேர்ப்பதிலும் இவருக்கு அவா மிகுதி. இளமை தொடங்கியே ஏட்டில் எழுதும் வழக்கம் இவருக்கு இருந்தமையின் இவருடைய எழுத்து அழகாக முத்துக்கோத்தாற்போல இருக்கும். ஒவ்வொருவரியும் கோணாமல் ஒழுங்காக இருக்கும்; எழுத்து ஒன்றுடன் ஒன்று சேராது. இவரால் எழுதப்பெற்ற சுவடிகளுக்குக் கணக்கேயில்லை. கம்பராமாயணத்தை மூன்றுமுறை எழுதியிருக்கிறார். மாணாக்கர்களுக்கும் ஏட்டில் எழுதும் பயிற்சியை உண்டாக்கினர்.

இவர் தம் கையினால் நூல்களைக் காகிதங்களில் எழுதியதில்லை. யாருக்கேனும் கடிதம் எழுத வேண்டுமாயின் காகிதத்தில் உடன் இருப்பவரைக்கொண்டு எழுதுவித்து இறுதியில் ' தி. மீனாட்சிசுந்தரம்" என்று கையெழுத்திடுவார்; ' தி ' என்பது திரிசிரபுரம் என்பதன் முதற் குறிப்பாகும். ஒருவரும் அருகில் இல்லையானால் தாமே எழுதுவார். காகிதத்தில் எழுதும் எழுத்தின் அமைப்புக்கும் ஏட்டுச் சுவடியில் எழுதும் எழுத்தின் அமைப்புக்கும் சிறிது வேறுபாடுண்டு.

தமிழன்பு.

தமிழ் நூல்களிடத்தில் இவருக்கு இருந்த அன்பு அளவற்றது. ஒரு நூலைப் படித்துவருகையில் அதில் முழுதும் ஈடுபட்டு, உணவு உறக்கம் முதலியவற்றையும் மறந்துவிடுவார்; தமிழ்நூல் சில சமயங்களில் இவருடைய நோய்க்கு மருந்தாகவும் உதவியிருக்கிறது. நல்ல

நூல்களில் உள்ள சிறந்த பகுதிகளைப் படிக்கும்பொழுதும் பாடஞ் சொல்லும்பொழுதும் மனமுருகிக் கண்ணீர் வீழ்த்துவார். தமிழ்ப் புலவர்களுள் கச்சியப்ப முனிவரை இவர் பக்தியோடு வழிபட்டுப் பாராட்டுவார்; "செய்யுள் செய்துவரும்பொழுது தடைப்பட்டால் கச்சியப்ப முனிவரைத் தியானிப்பேன். உடனே விரைவாகக் கருத்துக்களும் சொற்களும் தடையின்றி எழும்" என்று இவர்சொல்லியதைக் கேட்டிருக்கிறேன். சேக்கிழார், கம்பர், நெற்குன்றவாண முதலியார், அம்பிகாபதி, கவி வீரராகவ முதலியார், வரதுங்கராமபாண்டியர், அதிவீரராமபாண்டியர், திருவாரூர் இலக்கண விளக்கம் வைத்தியநாததேசிகர், துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர், சிவஞானமுனிவர் என்பவர்களுடைய நூல்களில் இவருக்கு விருப்பம் அதிகம். கம்பருடைய செய்யுட்களைப் படித்து வருகையில் இடையிடையே அவற்றின் சுவையில் ஈடுபட்டு, "இவையெல்லாம் நினைத்துப் பாடிய செய்யுட்களா?" என்று கூறுவதுண்டு. திருப்புகலூரந்தாதியிலுள்ள திரிபின் அமைப்பை வியப்பார். திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாரிலுள்ள செய்யுட்களை அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டே யிருப்பார். கல்லாடப் பகுதிகள் இவருக்கு அடிக்கடி ஞாபகத்துக்கு வரும். தேவாரப் பகுதிகளின் கருத்தைச் சில சில சமயங்களில் எடுத்துக் காட்டுவதுண்டு. இலக்கண விளக்கத்தில் இவருக்கு மதிப்பு அதிகம். சைவரால் இயற்றப்பெற்ற நூலென்பதும் அந்நூல் அகத்திணையியலில், திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாரிலுள்ள துறைகளை அமைத்துக்கொள்வதற்கு ஏற்ற இலக்கணங்களையும் பொருத்தி, அவற்றிற்கு அக்கோவையாரிலுள்ள செய்யுட்களை இடையிடையே உதாரணமாகக் காட்டியிருப்பதும் அதற்குரிய காரணங்களாம். அக்காரணங்களை அடிக்கடி கூறி வைத்தியநாததேசிகரை இவர் பாராட்டுவதுண்டு. சிவஞானமுனிவருடைய செய்யுள் நடையிலும் வசன நடையிலும் இவருக்கு உவப்பு அதிகம். கச்சியப்பமுனிவர் நூல்களில் உள்ள அரிய அமைப்புக்களையும் சங்கநூற் பிரயோகங்களையும் பற்றி இவர் அதிகமாகப் புகழ்வார். அவருடைய நூலமைப்பையே இவர் பெரும்பாலும் பின்பற்றிப் பாடுவார்.

கவித்திறன்.

இக் கவிஞர் பெருமானது கவித்திறன் இவருடைய வரலாற்றாலும் நூல்களாலும் அறியப்படும். நினைத்ததை நினைத்தவண்ணம் வார்த்தைகளாற் சொல்வதே மிகவும் அரிய செயல். மனத்தில் தோன்

றிய இனிய கருத்துக்களைச் செய்யுளுருவத்தில் அமைக்கும் கவித்வம் பாராட்டற் குரியதேயாம். கருத்துக்களை நினைக்கலாம்; நினைத்தவற்றைச் சொல்லலாம்; சொல்வதையே அழகுபெறப் பன்னலாம்; அதனையே கவியாக அமைக்கலாம்; ஆனால் நினைத்தவற்றை நினைத்த போதெல்லாம் நினைத்த வழியே தமிழ்ச் சொற்கள் ஏவல்கேட்ப வருத்தமின்றி விளையாட்டாகக் கவிபாடும் திறமை எல்லாக் கவிஞர்களுக்கும் வாய்ப்பதன்று; அத்தகைய திறமையையுடைய கவிஞரை மற்றப் புலவர்களோடு ஒருங்கு எண்ணுதல் தகாது. அவர்கள் பிறப்பிலேயே கவித்வ சக்தியுடன் பிறந்தவர்களாவார்கள். அவ்வகைக் கவிஞர்வரிசையில் சேர்ந்தவரே இந்த மகா கவி. * சொற்களை வருந்தித் தேடி அகராதியையும் நிகண்டுகளையும் அடுக்கி வைத்துக்கொண்டு கவிபாடுவதென்பது இவர்பால் ஒருபொழுதும் இல்லை. சுவையற்ற பாடல்களை உண்டாக்கும் உலைக்கூடமாக இவர் மனம் இராமல், வளம்பெற்ற செய்யுட்களின் விளைநிலமாகவே இருந்தது. செய்யுள் இயற்றுவது இவருக்குத் தண்ணீர்பட்டபாடு. எவ்வளவோ ஆயிரக்கணக்காக இவர்செய்யுட்களை இயற்றினுலும் இவருக்கு முழுத் திருப்தி உண்டாகவில்லை. இவருடைய நாத்தினவு முற்றும் தீரவேயில்லை. இவருடைய ஆற்றலை இயன்றவரையில் பயனுறச்செய்ய வேண்டுமென்னும் நோக்கத்தோடு தக்கவண்ணம் யாரேனும் இவரை ஆதரித்து ஊக்கத்தை அளித்து வந்திருந்தால் இவர் இன்னும் எவ்வளவோ நூல்களை இயற்றியிருப்பார். சிலசில காலங்களில் சிலர் சிலரால் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்கு இயைய இன்ன இன்னவகையாகச் செய்யவேண்டுமென்று தூண்டப்பட்டுச் செய்த நூல்களே இப்பொழுது இருக்கின்றன. இவருடைய புலமைக்கடலிலிருந்து ஊற்றெடுத்த சிறிய ஊற்றுக்கள் என்றே அவற்றைச் சொல்லவேண்டும். அக் கடல்முழுதும் மடைதிறந்திருந்தால் தமிழ்நாடு முழுவதும் இவருடைய பலதுறைப்பட்ட கவிவெள்ளத்தில் முழுகி இன்புற்றிருக்கும்.

செய்யுள் இயற்றுவதெனின் அதற்கென்று தனியிடம், தனிக்காலம், தனியான சௌகரியங்கள், ஓய்வுமுதலியவற்றை இவர் எதிர்பார்ப்பதே இல்லை. இன்னகாலத்தில்தான் பாடுவது என்ற வரையறையும் இல்லை. பிரபுக்களும் அன்பர்களும் வந்து பேசிக்கொண்

---

* இப் புத்தகம் உ௫௫-ஆம் பக்கத்திலுள்ள, "எனை வைத்தி எனை வைத்தி" என்னும் செய்யுளைப் பார்க்க.

டிருக்கையிலேயே அருகிலிருக்கும் ஒரு மாணாக்கரிடம் இவர் ஒரு நூலுக்குரிய செய்யுட்களைச் சொல்லி எழுதுவித்துக்கொண்டே யிருப்பார்.

இவர் பெரும்பாலும் யோசித்துக்கொண்டேயிருக்கும் இயல்புடையவர். பாடவேண்டிய விஷயங்களை ஒருவகையாக மனத்தில் ஒழுங்குபடுத்திக்கொண்டு பின்பு பாட ஆரம்பித்தால் ஒரே மூச்சில் நூற்றுக்கணக்காகப் பாடுவார். செய்யுட்களைச் சொல்லிக்கொண்டே வருகையில் மனப்பாடமான நூல்களில் உள்ள செய்யுட்களைக் கூறுகின்றாரென்று தோற்றுமேயொழியப் புதிய செய்யுட்களை யோசித்துச் சொல்லி வருகிறாரென்று தோற்றாது. மிகவும் அரிய கற்பனைகளை மனத்திலே ஒழுங்குபண்ணிச் சில நிமிஷ நேரங்களிற் சொல்லிவிடுவார். நூல்களுக்கு இடையிடையே அமைந்த எதுகைக் கட்டுள்ள பாடல்களை இளைப்பாற்றுப் பாடல்களென்பார்.

இவர் இயற்றியவற்றைப் புராணங்கள், பிரபந்தங்கள், தனிப் பாடல்கள், சிறப்புப்பாயிரங்களென நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம். புராணங்களைக் காப்பிய இலக்கணப்படி அமைக்கும் முறையை மேற்கொண்ட புலவர்களுள் இவரைப்போல அளவிற் பலவாகவுள்ள நூல்களைச் செய்தவர்கள் வேறெவரும் இல்லை. இவருக்குமுன்பிருந்த தமிழ்ப் புலவர்களிற் சிலர், சில புராணங்களை மொழிபெயர்த்துக் காப்பியங்களாகச் செய்திருக்கின்றனர். அவர்களுடைய நூல்களிற் காணப்படும் அமைப்புக்கள் அனைத்தையும் இவருடைய நூல்களிற் காணலாம்.

நூல்களின் இயல்பு.

இவருடைய நூல்களிற் பெரும்பான்மையானவை புராணங்களே. இவருடைய வாக்கால் தங்கள் தங்கள் ஊருக்கு ஒரு புராணமேனும் ஒரு பிரபந்தமேனும் பெறவேண்டுமென்று அக்காலத்தில் சிவஸ்தலங்களில் இருந்தவர்கள் விரும்பினார்கள். பழைய புராணம் இருந்தாலும், நாட்டுச்சிறப்பு நகரச்சிறப்பு முதலிய காப்பிய இலக்கண அமைதியுடன் செய்யவேண்டுமென்னும் கருத்தால் பலர் இவரை மீண்டும் ஒரு புராணம் இயற்றித் தரும்படி வற்புறுத்தி வேண்டுவதுண்டு. இவர் புராணங்கள் இயற்றிய தலங்களிற் பெரும்பான்மையானவற்றிற்குப் பழைய புராணங்கள் உண்டு. ஆனாலும் இவருடைய புராணத்திற்கு மதிப்பு அதிகம். இவராற் புராணம் முதலியவை பாடப் பெற்ற தலங்கள் பல சொற்பணிகளும், கற்பணிகளும், பொற்பணி

களும் இயற்றப்பெற்றுப் பலவகையாலும் வளர்ச்சியுற்று விளங்கு கின்றன என்பர். திருச்சிராப்பள்ளியில் சிரஸ்தேதாராக இருந்த ராவ்பகதூர் தி. பட்டாபிராம பிள்ளை யென்னும் கனவான் ஸ்ரீ சுப்பிர மணிய தேசிகருக்குத் தம்முடைய கருத்தை அமைத்து அகவல் வடிவ மாக விடுத்த விண்ணப்பமொன்றில் பிள்ளையவர்களை, "புராணம் பாடும் புலவன்" என்று குறித்திருந்தனர்.

ஏறக்குறைய முப்பது வருஷங்களுக்கு முன் நானும் என்னு டைய தம்பியும் சில நண்பர்களும் திரு எவ்வுளூரிலிருந்து திரு வெண்பாக்கம் என்னும் சிவஸ்தல தரிசனத்திற்காக நடந்துபோய்க் கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது எதிரில் வந்த எழுபது பிராய முடைய வேளாளரொருவரிடம் திரு வெண்பாக்கத்தைப்பற்றிய விஷயங்களை விசாரிக்கத் தொடங்கினேன். அவர் அத்தல சரித்தி ரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே உடன் வந்தார். பின்பு நான், "இந்த ஸ்தலத்திற்குப் புராணம் உண்டா?" என்றேன். அவர், "புராணம் பாடுவதற்கு மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களா இருக்கிறார்கள்? அந்த மகான் இருந்தால் இதற்கும் ஒரு புராணம் பாடியிருப்பார்" என்றார். அந்தச் சொற்கள் எனது அகக்கண்ணின்முன் பிள்ளை யவர்களுடைய திருவுருவத்தையும் செயல்களையும் தோற்றச் செய் தன; நெஞ்சம் உருகியது. வந்த அன்பர்களிடம், "ஜனசஞ்சாரமற்ற இந்தக் காட்டிலே கூடப் பிள்ளையவர்களுடைய புகழ் பரவியிருக் கிறது பார்த்தீர்களா!" என்று சொன்னேன்.

சில புராணங்கள் முற்றுப் பெறுதற்கு முன்பே அரங்கேற்றத் தொடங்கப்பெறும்; செய்யுளியற்றுதலும் அரங்கேற்றுதலும் அடுத் தடுத்து நிகழும். உடனிருந்தவர்களால் சிறப்புப்பாயிரம் இயற்றிக் கடவுள் வாழ்த்தின் இறுதியிற் சேர்க்கப் பெறுவது வழக்கம். இங் ஙனம் செய்வித்துச் சேர்ப்பது பண்டைகாலத்து முறையென்று தெரி கிறது.

இவர் இயற்றும் புராணக்காப்பியங்களில் கடவுள் வாழ்த்திலும் அவையடக்கத்திலும், "நூனுதல் பொருளைத் தன்னகத் தடக்கி" என்னும் இலக்கணப்படி நூலில்வரும் செய்திகளை உரிய இடங்களிற் பலவகையாக அமைப்பார். அவையடக்கங்கள் பலவற்றில் இலக்கணச் செய்திகளையும் சாஸ்திரக் கருத்துக்களையும் காணலாம். பெரும்பான் மையான புராணங்களில் கடவுள் வாழ்த்தில் சிவபெருமான் வணக் கத்தில் மடக்கு அமைந்திருக்கும். நாட்டுச் சிறப்பில் இன்னநாடு என்று

சொல்லும்பொழுது செய்யுட்களின் இறுதியில் மடக்கை அமைப்ப தும் ஐந்திணைகளை வருணிக்கும்பொழுது அவ்வத்திணைகளில் அமைந் துள்ள சிவஸ்தலங்களைக் கூறுவதும் இவர் இயல்பு. இவை பெரிய புராணத்தால் அறிந்தவை. சித்திரகவிகளைத் திருநாகைக்காரோணப் புராணம் அம்பர்ப்புராணம் என்பவற்றில் இவர் அமைத்திருக்கிறார். காஞ்சிப் புராணத்தின் முதற்காண்டத்தில் இத்தகைய அமைப்பு இருக்கிறது. தோத்திரம் வருமிடங்களில் ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா முத லியவற்றையும் அமைப்பர்; இது சீகாளத்திப் புராணம் முதலியவற்றி லிருந்து அறிந்துகொண்டது. வரலாறுகளைச் சொல்லும்பொழுது வஞ்சி விருத்தம், வஞ்சித்துறை முதலிய சிறு செய்யுட்களாற் கூறு வர்; சில சமயங்களிற் கட்டளைக் கலித்துறையாலும் பாடுவர். தேவாரச் சந்தம் இவருடைய நூற்செய்யுட்களில் அமைந்து விளங்கு தலை அங்கங்கே காணலாம். சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களிலுள்ள கருத்துக்களைப் பலவேறு உருவங்களில் இவர் நூல்களில் அமைத் துள்ளார். இவருடைய நூல்களிற் பெரும்பாலனவற்றின் இறுதிச் செய்யுளில் ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமான் குஞ்சிதபாதத்தைப்பற்றிய வாழ்த்தைக் காணலாம். எந்த நூலிலேனும் ஒரு புதுக்கருத்தை அறிந்தாராயின் அதனைப்பின்னும் அழகுபடுத்தித் தாம் இயற்றும் நூலில் பொருத்திவிடுவார். தாம் கண்டும் கேட்டும் அநுபவித்தும் அறிந்தவற்றைச் செய்யுட்களில் அங்கங்கே அமைத்துப் பாடுவார். தம்முடைய ஞானாசாரிய ஸ்தானமாகிய திருவாவடுதுறையிலுள்ள மடாலயத்தையும் குருமூர்த்திகளையும் பல இடங்களிற் பாராட்டிக் கொண்டே செல்வது இவருடைய வழக்கம்.

இவருடைய பிரபந்தங்களில் அவ்வப்பிரபந்தங்களின் இலக் கணம் நன்றாக அமைந்திருக்கும். பிள்ளைத்தமிழ்களில் இவர் பகழிக் கூத்தரையும் குமரகுருபரரையும் ஒப்பர். கோவைகளில் கற்பனைகளை யும் நீதிகளையும் பண்டைப்புலவர் சொற்பொருள்களையும் காணலாம். இவர் இயற்றிய திருவிடைமருதூருலாவுக்கு இணையாக உள்ள ஒரு லாவைக் காண்டலரிது. யமகந்திரிபுவகைகளில் வேறெவரும் இயற்றி இராத விசித்திரமான அமைப்புக்களை இவர் வாக்கிற்காணலாம்.

இவர் இயற்றிய தனிப்பாடல்கள் பலவகையாகும். சந்தர்ப்பங் களுக்கு ஏற்றவுண்ணம் சாதுரியமாகப் பாடிய பாடல்கள் அளவிறந் தன. ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் ஒவ்வொரு வரலாறு உண்டு. அவற்றையன்றி, நன்றியறிவின் மிகுதியால், தமக்கு உபகாரம்

செய்தவர்களை அவ்வப்போது பாடிய செய்யுட்கள் பல. அவை அன்புமிகுதியால் பாடப்பட்டனவாதலின் சில செய்யுட்கள் உயர்வு நவிற்சியாகத் தோற்றும். யாருக்கேனும் கடிதமெழுதுகையில் தலைப்பில் ஒரு பாடலை எழுதுவிப்பது இவருடைய வழக்கம். அங்ஙனம் இவர் எழுதிய பாடல்கள் நூற்றுக்கணக்காக இருக்கும். வடமொழி வித்துவான்கள் அவ்வப்பொழுது கூறும் சுலோகங்களை உடனே மொழிபெயர்த்துச் சொல்லிக்காட்டுவார். அவ்வாறு இயற்றிய செய்யுட்கள் பல. பிறருக்காகப் பாடிக்கொடுத்தவை எத்தனையோ பல.

இவரால் இயற்றப்பெற்ற சிறப்புப்பாயிரங்கள் நூலாசிரியருடைய தகுதிக்கேற்ப அமைந்திருக்கும். இவரிடமிருந்து சிறப்புப்பாயிரம் பெறுவதனுல் நூலியற்றுபவர்களுக்கு உயர்ந்த மதிப்பு உண்டாயிற்று. அதனுல் நூலியற்றுபவர்கள் பலர் இவருடைய சிறப்புப்பாயிரம் பெறப் பலவகையில் முயல்வார்கள். அகவலாகவும் விருத்தங்களாகவும் தரவு கொச்சகமாகவும் இவர் சிறப்புப் பாயிரங்கள் இயற்றியுளிப்பதுண்டு. சிறந்த நூலாயின் அகவலாலும் பல விருத்தங்களாலும் சிறப்புப்பாயிரத்தை அமைப்பார். இல்லையெனின் ஒரு செய்யுளாலேனும், இரண்டு செய்யுளாலேனும் இன்ன நூலை இன்னூர்செய்தார் என்னும் பொருள்மட்டும் அமையச் செய்து அளித்துவிடுவார். நூல்களுக்குச் சிறப்புப்பாயிரங்கள் அளிக்கும் முறை இவர் காலத்திலேதான் மிகுதியாக வழங்கலுற்றது.

இவர் இயற்றிய நூல்கள் பலவற்றுள் தெரியாதவை சில. தெரிந்தவற்றுள் புராணங்கள் 22; பிறகாப்பியங்கள் 6; பிரபந்தங்கள் 45; தனிப்பாடல்கள் அளவிறந்தன.

க. தலபுராணங்கள்.

(1) ‡ அம்பர்ப் புராணம்	(7) ¶ கோயிலூர்ப் புராணம்
(2) ‡ ஆற்றூர்ப் புராணம்	(8) ¶ சூரைமாநகர்ப் புராணம்
(3) ¶ உறையூர்ப் புராணம்	(9) தனியூர்ப் புராணம்
(4) ¶ கண்டதேவிப் புராணம்	(10) * தியாகராச லீலை
(5) ¶ ஸ்ரீ காசிரகசியம்	(11) ¶ திருக்குடந்தைப் புராணம்
(6) ¶ குறுக்கைப் புராணம்	(12) ‡ திருத்துருத்திப் புராணம்

* இக் குறியிடப்பட்டவை பூர்த்தியாகாத உள்ள நூல்கள்.

† இக் குறியிடப்பட்டவை இப்பொழுது கிடைக்கப் பெருதவை.

‡ அச்சிடப்படாத நூல்கள்.

¶ அச்சிடப்பெற்றும் இப்பொழுது கிடைத்தற்கரியன.

(13) ¶ திரு நாகைக் காரோணப் புராணம்
(14) ¶ திருப்பெருந்துறைப் புராணம்
(15) *† திருமயிலைப் புராணம்
(16) * திருவரன்குளப் புராணம்
(17) * பட்டீச்சுரப் புராணம்
(18) மண்ணிப்படிக்கரைப் புராணம்
(19) ¶ மாயூரப் புராணம்
(20) ¶ வாளொளிபுற்றூர்ப் புராணம்
(21) ‡ விளத்தொட்டிப் புராணம்
(22) ¶ வீரவனப் புராணம்.

உ. சரித்திரம்.

(1) ஆதி குமரகுருபரஸ்வாமிகள் சரித்திரம்
(2) * சிவஞான யோகிகள் சரித்திரம்
(3) † மயில்ராவணன் சரித்திரம்.

௩. மான்மியம்.

குருபூசை மான்மியம்.

௪. பிற காப்பியங்கள்.

(1) குசேலோ பாக்கியானம்
(2) சூத சங்கிதை.

௫. பதிகம்.

(1) கச்சி விநாயகர் பதிகம்
(2) சுப்பிரமணியசுவாமி பதிகம்
(3) † திட்டகுடிப் பதிகம்
(4) மருதவாணர் பதிகம்.

௬. பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

(1) † தண்டபாணி பதிற்றுப் பத்தந்தாதி
(2) திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
(3) திருவூறைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
(4) பழசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
(5) பாலைவனப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
(6) பூவாளூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

எ. திரிபந்தாதி.

(1) குடந்தைத் திரிபந்தாதி
(2) திருப்பைஞ்ஞீலித் திரிபந்தாதி
(3) † திருவானைக் காத்திரிபந்தாதி
(4) திருவிடை மருதூர்த் திரிபந்தாதி.

அ. யமக அந்தாதி.

(1) திருச்சிராமலை யமக அந்தாதி

(2) திருவாவடுதுறை யமக அந்தாதி

(3) தில்லை யமக அந்தாதி.

கூ. வெண்பா அந்தாதி.

† எறும்பீச்சரம் வெண்பா அந்தாதி.

கo. மாலை.

(1) அகிலாண்டநாயகி மாலை

(2) கற்குடி மாலை

(3) சிதம்பரேசர் மாலை

(4) சுப்பிரமணிய தேசிகர் மாலை

(5) சச்சிதானந்த தேசிகர் மாலை

(6) சவராயலு நாயகர் மாலை

(7) சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சி மாலை.

கக. பிள்ளைத்தமிழ்.

(1) அகிலாண்டநாயகி பிள்ளைத் தமிழ்

(2) காந்திமதியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்

(3) சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ்

(4) திருவிடைக்கழி முருகர் பிள்ளைத்தமிழ்

(5) திருவெண்ணீற்றுமை பிள்ளைத்தமிழ்

(6) † பாகம்பிரியாள் பிள்ளைத் தமிழ்

(7) † பிரமவித்தியாநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்

(8) பெருந்திருப்பிராட்டியார் பிள்ளைத்தமிழ்

(9) மங்களாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ்

(10) அம்பலவாணதேசிகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

கஉ. கலம்பகம்.

(1) வாட்போக்கிக் கலம்பகம்

(2) அம்பலவாணதேசிகர் கலம்பகம்.

கூ. கோவை.

(1) சீகாழிக் கோவை

(2) குளத்தூர்க் கோவை

(3) வியாசைக் கோவை.

கச. உலா.

திருவிடைமருதூருலா.

கரு. தூது.

(1) சுப்பிரமணிய தேசிகர் நெஞ்சுவிடு தூது
(2) † தானப்பாசாரியார் தசவிடு தூது.

கசு. குறவஞ்சி.

† திருவிடைக்கழிக் குறவஞ்சி.

கள. சிலேடை வெண்பா.

* † திருவாவடுதுறைச் சிலேடை வெண்பா.

கஅ. வேறு.

(1) கப்பற்பாட்டு
(2) குருபரம்பரை அகவல்
(3) திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனர் ஆனந்தக் களிப்பு
(4) பொன்னூசல்
(5) மங்களம்
(6) லாலி
(7) வாழ்த்து.

இவற்றையன்றி இவர் வேறு பல நூல்களை இயற்றவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்ததுண்டு. குறிஞ்சித்திணை வளங்கள் நிறைந்து விளங்கும் திருக்குற்றாலத்திற்கு ஒரு கோவை பாடவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தனர். அவ்வெண்ணம் என்ன காரணத்தாலோ நிறைவேறவில்லை.

வசனம் எழுதுவதைக் காட்டிலும் செய்யுள் இயற்றுவதிலே தான் இவருக்கு விருப்பம் அதிகம். இவர் எழுதும் கடிதங்கள் எளிய வசன நடையில் சுருக்கமாக அமைந்திருக்கும்.

பேச்சு.

இவருடைய பேச்சு யாவருக்கும் விளங்கும்படி இருக்கும். பேச்சிலேயே இவருடைய சாந்த இயல்பு வெளியாகும். புராணப் பிரசங்கம் செய்யும்பொழுது ஒவ்வொரு கருத்தையும் விரிவாக எடுத்துக் கூறிச்செல்வார். விரைவின்றியும் தெளிவாகவும் இடையிடையே மேற்கோள்கள் காட்டியும் பதசாரங்கள் சொல்லியும் பிரசங்கம் செய்வார்.

'எல்லாம் கூடிக்கூடியும்' என்னும் தொடர் இவருடைய பேச்சில் அடிக்கடி வரும். 'ஊக்கம்' என்னும் சொல்லை இடையிடையே இவரோடு பேசிவருகையில் கேட்கலாம். மாணக்கர்களிடம் ஏதாவது சொல்வதானல், 'என்னப்பா' என்றாவது 'அப்பா' என்றாவது

சொல்லிவிட்டுத்தான் செய்திகளைச் சொல்லத்தொடங்குவார். கல்வியின் இயல்பை அறியாமல் கௌரவத்திற்காகமட்டும் யாரேனும் ஒருவர் உதாரகுணமுடையவராகத் தோற்றினால் அவர்பால் தம்முடைய மாணாக்கர்களேனும் வேறு யாரேனும் சென்று உதவி பெறலாமென்றெண்ணுவதுண்டு. அவர்களிடம், "அவரிடம் போய்த் தமிழ்ப் பாட்டைச் சொல்லிவிட வேண்டாம். அவர் காதுக்கு அது நாராசம் போல இருக்கும். மற்ற ஆடம்பரங்களுக்குக் குறைவில்லாமற் சென்றாற் போதும்" என்பார். கல்வி யறிவில்லாதவர்கள் செய்யும் உபசாரத்தை, 'பெறுவான் தவம்' என்று குறிப்பாகக் கூறுவார்; "அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாதும், இல்லை பெறுவான் றவம்" என்னும் திருக்குறளில் உள்ள தொடர் அது.

புகழ்.

அருங்குணமும் நிறைந்த புலமையும் தளரா நாவன்மையும் அமைந்த இப்பெரியாருடைய கீர்த்தி இவருடைய காலத்திலேயே தமிழ் நாட்டிலும் பிற இடங்களிலும் பரவியிருந்தது. திருவாவடுதுறை மடத்தில் ஆதீன வித்துவானாக அமர்ந்த பின்னர்த் திருக்கூட்டத்தாருடைய பழக்கமும் ஆசிரியர்களின் திருவருளும் சிவபூஜையும் மாணாக்கர்களுக்கு அதிகமாகப் பாடஞ் சொல்லுதலும் அவ்வப்போது நூல் இயற்றுதலுமாகிய இவற்றோடு இவர் மனம் அமைதியுற்றிருந்தது. வேறு எவ்வகையான நிலையையும் இவர் விரும்பவில்லை. ஆயினும் இவருடைய புகழ் நாளுக்குநாள் பரவிக்கொண்டேயிருந்தது. சைவ மடாதிபதிகள் எல்லோருடைய நன்மதிப்பையும் இவர் நன்கு பெற்றிருந்தனர். சைவர்கள் இவரை, "சைவப்பயிர் தழையத் தழையும் புயல்" என்றே கருதி வந்தனர். அன்னம் அளித்துப் புஸ்தகம் வாங்கிக் கொடுத்து அன்போடு படிப்பிப்பவர் இவரென்ற பெரும்புகழ் எங்கும் பரவியது. கம்பர், ஒட்டக்கூத்தர், புகழேந்தி என்ற பெயரை யுடையோர்கள் பண்டைக்காலத்தில் ஒவ்வொருவரே இருந்தனர்; ஆதலின் அவர்களுடைய பெயர்கள் மற்றவர்களைச் சாராமலே தனிச் சிறப்புற்றார்கள். இவருடைய பெயரை உடையவர்கள் பலரிருந்தும் 'மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்' என்று கூறின் இவரையே குறிக்கும் பெருமையை இவர் அடைந்திருந்தனர். தமிழ் வித்துவான்களில், "பிள்ளையவர்கள்" என்றே வழங்கும் பெரிய கௌரவம் இவருக்குத்தான் அக்காலத்தில் அமைந்திருந்தது. சமீபகாலத்தில் இத்தகையோர் இருந்ததில்லை.

12. இயல்புகளும் புலமைத் திறனும். உ௲ள

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் இவருடைய புகழைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, "நம்மிடம் வரும் தமிழ்வித்துவான்கள் யாராயினும் பிள்ளையவர்களிடம் பாடங்கேட்டவரென்றேனும் அவர்களுக்குப் பாடஞ் சொன்னவரென்றேனும் அவர்களுக்கு ஐயம் தீர்த்தவரென்றேனும் அவர்களை ஜயித்தவரென்றேனும் தம்மைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். வருபவர்கள் தங்கள் தங்கள் புகழை வெளியிட எண்ணி அங்ஙனம் கூறுகிறார்கள். நமக்கோ அவர்கள் கூறக்கூறப் பிள்ளையவர்களுடைய புகழ்தான் உரம்பெற்று மிகுதியாகத் தோற்றிக் கொண்டே இருக்கிறது" என்று கூறுவார்.

இவரிடம் பாடங் கேட்கவேண்டுமென்று விரும்பியும் தங்களுக்குச் செவ்வி வாயாமையால் வருந்தினோர் பலர். வேறு யாராலும் தீர்க்கமுடியாத சந்தேகங்களை இவரைப் பார்க்கும் சமயம் நேருமாயின் அப்பொழுது இவர்பால் கேட்டுத் தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்னும் கருத்துடைய பலர் அங்கங்கே இருந்தனர். செங்கணம் சின்னப்பண்ணை நாட்டாராகிய விருத்தாசல ரெட்டியாரென்பவர் தாம் படித்துக்கொண்டுவரும் ஒவ்வொரு நூலிலும் உண்டாகும் ஐயங்களை இவர்பால் தெரிவித்து மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஐயப்பகுதிகளை ஒரு குறிப்புப் புத்தகத்தில் பதிந்துகொண்டே வந்ததை நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

இவரால் தமிழ்நாட்டிற்கு உண்டான பயன்.

இப்புலவர்பிரானால் தமிழ்மக்கள் பெற்றபயன் மிகப் பெரிதாகும். புதிய புதிய நூல்களை இயற்றித் தமிழ் நயங்களை அமைத்துக் காட்டிய இவருடைய செய்யுளால் பலவகைச் சுவைகளை அறியும் பயனைத் தமிழ்மக்கள் பெறுகின்றனர். புது நூல்களை இயற்றியதோடு நில்லாமல் தாம் வருந்தித்தேடிய பழையநூல்களை விளக்கிவைத்த இவருடைய செயல் தமிழ் நாட்டாரால் என்றைக்கும் நினைக்கத்தக்கதாகும். தமிழ்ப் பாடஞ் சொல்லிச்சொல்லி மாணாக்கர் கூட்டத்தை வளர்த்து அவர்கள் மூலமாகத் தமிழறிவைத் தமிழ் மக்களுக்குப் பயன்படச்செய்த வள்ளல் இவர். எங்கெங்கே தமிழ் நூல்களை முறையாகப் படித்தறியும் உணர்வும் பழைய புராணங்கள் பிரபந்தங்கள் முதலியவற்றைப் பயின்று இன்புறும் இயல்பும் திகழ்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் இவருடைய தொடர்பேனும் இவர்பாற் பாடங்கேட்டவர்களுடைய தொடர்பேனும் பெரும்பாலும் இருக்கும். இன்றளவும் ஓரளவில் புலவர்களுடைய நூல்களுக்கு உள்ள மதிப்

புக்கு மூலகாரணம் இவரென்றே சொல்லலாம். தமிழ்த் தெய்வத்தின் திருத்தொண்டர்களாகித் தமிழகத்தைத் தமிழன்பில் ஈடுபடுத்திய பெரியார்களுடைய வரிசையில் இவரும் ஒருவர். தமிழ்நூற் கோவை களில் இவருடைய நூல்களும் முத்துக்களைப்போல விளங்குகின் றன. இனியும் அவை தமிழ்மக்கள் உள்ளத்தில் இன்பத்தை உண் டாக்கிக்கொண்டே என்றும் குன்றா இளமையோடு விளங்கும். அவற்றை ஊன்றிப் படிப்பவர்கள் பிள்ளையவர்களின் புலமை உரு வத்தை உணர்ந்து மகிழலாம். தமிழ் உள்ளளவும் இவருடைய பெரும்புகழ் நின்று நிலவுமென்பது திண்ணம்.

(ஆசிரிய விருத்தம்.)

சுத்தமலி துறைசையிற்சுப் பிரமணிய தேசிகமெய்த்
தூயோன் றன்பால்
வைத்தமலி தருமன்பின் வாழ்ந்தினிய செந்தமிழை
வளர்த்தென் போல்வார்க்
கத்தமலி நூல்கணவின் மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்
அண்ண லேயின்
புத்தமுத வாக்கினையு மன்பினையு மறவேனெப்
போது மன்னே.

அநுபந்தம் 1.

* வேறு சில வரலாறுகள்.

'எழுவாய் பயனிலை.'

பிள்ளையவர்களுடைய இளம்பிராயத்தில் ஒருவர் பாடங்கேட்க வந்தார். "என்ன படிக்க வேண்டும்?" என்று இவர் அவரைக் கேட்கவே அவர், "இலக்கியம்படிக்கவேண்டும்" என்றுகூறினர். அப்பால், "இலக்கணம் படிக்க வேண்டாமா?" என்று இவர் கேட்டபொழுது, "நன்ருகப் படித்திருக்கிறேன்" என்று அவர் விடை கூறினர்; உடனே இப்புலவர்பிரான் அவரை ஒரு செய்யுள் சொல்லச் செய்து, "இந்தப் பாடலில் எழுவாய் பயனிலை என்ன?" என்று கேட்டார். அவர் நெடுநேரம் யோசித்தும் விளங்காமல் விழித்துக் கொண்டேயிருக்கையில் இவர், "எழுவாய், பயனிலை" என்று சொன்னர்; "எழுந்து செல்லலாம்; யோசிப்பதில் பிரயோசனமில்லை" என்பது இவர் சொல்லியதற்குப் பொருள். அவர் அதனையும் உணராதவராகி யோசித்துக் கொண்டிருந்தார். உடனிருந்தவர்கள் குறிப்பாக அதனைப் புலப்படுத்தினர்கள். அப்பால் அவர் அதனை அறிந்து வணக்கமுடையவராகி இவரிடம் சிலமாதம் இருந்து பாடங் கேட்டு வந்து பின்பு தம்மிடஞ் சென்ருர்.

சதுர்வேத தாத்பரிய சங்கிரகம்.

இக்கவிஞர் கோமானுக்குச் சைவத்தில் அழுத்தமான பற்று இருந்தமையின் வடமொழியிலுள்ள சைவநூல்களின் கருத்துக்களைத் தக்கோர் வாயிலாக அப்பொழுது அப்பொழுது தெரிந்துகொள்வார். ஸ்ரீ அரதத்தாசாரியார் முதலிய பெரியோர்களுடைய நூல்களிலிருந்து அவ்வப்போது வடமொழி வித்துவான்கள் கூறும் சுலோகக் கருத்துக்களை அறிந்து மகிழ்ந்து தனிச்செய்யுட்களாக மொழிபெயர்ப்பதுண்டு; அன்றித் தாம் இயற்றும் நூல்களில் உரிய இடங்

* உரிய இடங்களில் எழுதப்படாமல், பின்பு ஞாபகத்திற்கு வந்த வரலாறுகள் இங்கே எழுதப்பட்டுள்ளன.

களில் அக்கருத்துக்களை அமைப்பதுமுண்டு. அரதத்தாசாரியர் இயற்றிய சுருதி சூக்திமாலை யென்னும் நூலுக்குரிய வியாக்கியானமாகிய சதுர்வேத தாத்பரிய சங்கிரகத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்று மதுரையிலிருந்த சிவபுண்ணியச் செல்வர்களாகிய *வேங்கடாசல செட்டியார்,மெய்யப்ப ஐயா என்னும் இருவரும் இவருக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டனர். இவருக்கும் அம்மொழிபெயர்ப்புப்பணி உவப்புடையதாக இருந்தது. அரதத்தாசாரியர் சரித்திரத்தையும் தமிழ்ச் செய்யுளாக இயற்ற வேண்டுமென்று இவர் எண்ணினார். திருவாவடுதுறையிலும் வேறு சில இடங்களிலும், சதுர்வேத தாத்பரிய சங்கிரக வடமொழிப் பிரதிகள் கிடைத்தன. மதுரை, திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனமடத்தில் சில பிரதிகள் உண்டென்று தெரிந்தது. அவற்றையும் பெற்றுப் பார்க்க வேண்டுமென்னும் விருப்பம் இவருக்கு உண்டாயிற்று. ஆதலின் அப்போது அவ்வாதீன வித்துவானாக இருந்த குறுக்கைக் குமாரசாமிப்பிள்ளை என்பவருக்குத் தமது விருப்பத்தைத் தெரிவித்து ஒரு கடிதம் எழுதியனுப்பினார். அதற்கு விடையாக அவர் பின்வரும் கடிதத்தை எழுதினார்:

உ

"சிவமயம்.

"ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஐயா அவர்களுக்குக் குமாரசாமி எழுதிக்கொள்ளும் விஞ்ஞாபனம்.

"இவ்விடம் க்ஷேமம். அவ்விடம் க்ஷேமத்தை எப்பொழுதும் தெரிந்துகொள்ள விருப்புற்றிருக்கின்றனன். தாங்கள் அன்போடு வரைந்தனுப்புவித்த கடிதம் வரப்பெற்று மிக்க மகிழ்ச்சியை அடைந்தேன். அக்கடிதத்தை உடனே ம-ா-ா-ஸ்ரீ வேங்கடாசலம் செட்டியாரவர்களிடத்திற்கு அனுப்புவித்தேன். கடிதம் வருவதற்குச் சிலநாள் முன்தொடங்கி எனக்கு ஒன்றரை மாதம் வரையிலும் கடினமான சுரம் அடித்துக் கொண்டிருந்ததனாலே பதிலெழுத இதுகாறும் தாமதித்தது. அரதத்தாசாரிய சாமி சரித்திரம் பலவிதமாக இருப்பதனாலே அதைப் பின்னாலே மொழி பெயர்க்கலாமென்றும், இப்போது சதுர்வேத தாத்பரிய சங்கிரக மூலத்தை மாத்திரம் மொழிபெயர்த்துச் செய்யுளாக்க வேண்டும் என்றும், அதற்கு இவ்விடத்தில் இருக்கிற புஸ்தகம் வேண்டுமாயின் எழுதினால் அனுப்புவிக்கிறோமென்றும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ

* இவர்கள் சென்ற ஈசுவர (1877) வருஷத்தில் மதுரைத் திருக்கோயிற் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தவர்கள்.

வேங்கடாசலம் செட்டியாரவர்களும் மெய்யப்ப ஐயா அவர்களும் தங்களுக்கு எழுதியனுப்புவிக்கச் சொன்னார்கள். வேஷ்டியைக் குறித்து மாயாண்டி செட்டியாரவர்களை வினவினதற்குத் தங்களுக்கு எழுதிக் கொள்ளுகிறோமென்று சொன்னார்கள். மதுரைக் கலம்பகம் எழுதி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதைத் தபால் வழியாகவாவது மனிதர் வசமாகவாவது அனுப்புவிக்கிறேன். ஸ்ரீ சின்ன சந்நிதானம் எப்போதும் தங்கள் குணாதிசயங்களைப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கின்றது. யான் குறுக்கைக்கு வருங்காலம் இன்னொரு காகிதத்தில் எழுதியனுப்புகிறேன். இங்கே எழுதிய சதுர்வேத தாத்பரிய சங்கிரகத்தின் வியாக்கியானத்தை மொழிபெயர்க்க வேண்டுவதில்லை யென்று சொன்னார்கள்.

சுக்கிலஸ்ரீ கார்த்திகைமீ உஎவ } தூமாரசாமி ”
மதுரை. }

விலாஸம்

“இது, நாகபட்டணத்தில் ஓவர்ஸியர் அப்பாத்துரை முதலியாரவர்கள் பார்வையிட்டு ம-ா-ா-ஸ்ரீ திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் வசம் கொடுப்பது.”

இக்கடிதம் கண்டவுடன் இப்புலவர்பிரான் மீண்டும் குமாரசாமிப் பிள்ளைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினர். அது வருமாறு:—

உ
“சிவமயம்.

“குலவர் சிகாமணி குமார சாமிப்
புலவர் சிகாமணி பொருந்தக் காண்க.

“இவ்விடம் க்ஷேமம். அவ்விடம் க்ஷேமம் வரைந்தனுப்பவேண்டும்.

“தாங்களனுப்பிய கடிதம் வந்து சேர்ந்தது.

அதிசயமாகவும் சைவசமயம் நிலைபெறும்படியாகவும் சுரந்தீர்த்த தலத்தில் தங்களை அது வருத்தியது அதிசயமாயிருக்கிறது. இப்போது சவுக்கியமாயிருக்கிறது குறிப்பாற்றெரிந்து பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். இது நிற்க.

“சதுர்வேத தாத்பரிய சங்கிரக மூலத்திற்குச் சுருதி சூக்குமம் என்று பெயர். அக்கிரந்தத்தொகை நூற்றைம்பது. அதை மொழிபெயர்ப்பதனாற் பிரயோசனமில்லை. யாகத்திற்குப் பதி பரமசிவமே என்பது ஒரு சுலோக தாத்பரியம். நமஸ்காரத்திற்குப் பதி பரமசிவமே என்பது ஒரு சுலோக தாத்பரியம். காயத்திரிக்குப்பொருள் பரமசிவமே என்பது ஒரு சுலோக தாத்பரியம். இந்தப்பிரகாரம் கூ௦ சுலோகமு

மிருக்குமே யன்றி வேறில்லை. ஒவ்வொரு சுலோக தாத்பரியத்தையும் எடுத்துப் பாஞ்சராத்திர முதலியோர் மதங்களைக்கொண்டு பூருவபட்சஞ் செய்து அப்பால் அநேக உபநிடதம் முதலியவற்றையுங்கொண்டு மேற்படி கட்சியை மறுத்துச் சித்தாந்தஞ் செய்வதுதான் சதுர்வேத தாத்பரிய சங்கிரகமென்பது. மூலமாத்திர மொழிபெயர்க்கவேண்டுமெனில் அதில் உள்ளதில் இரண்டுபங்கு நாம் சேர்த்துச் சொல்லலாமே. இன்ன சுருதியில் இன்ன உபநிடதத்தில் இதற்காதாரமிருக்கிறதென்பதை எடுத்துக்காட்டுதல் மாத்திரம் நமக்குக் கூடாது. அதற்குத்தான் வியாக்கியானத்தை மொழிபெயர்க்கவேண்டும். வியாக்கியானத்தின் பெயர்தான் சதுர்வேத தாத்பரிய சங்கிரகமென்பது. இதற்குமேல் வியாக்கியானமில்லை. சதுர்வேத தாத்பரிய சங்கிரகத்தை மூலமென்று கருதினார்கள் போலும். பாஞ்சராத்திர தந்திரங்களும் பிற தந்திரங்களும் அநேகமாய் அதில் வெளிப்படும். சைவாகமங்கள் பலவற்றிலுமுள்ள உண்மைகளெல்லாம் வெளிப்படும். பிரபலமான சண்டை செய்துகொள்ளுவதல்லவா? இவ்வளவுக்கும் இடங்கொடுப்பது சதுர்வேத தாத்பரிய சங்கிரகமேயன்றி அதன்மூலமாகிய சுருதி சூக்திமாலையல்ல. மூலம் கடுo சுலோகமுஞ் செய்தது அரதத்தாசாரிய சுவாமிகள். வியாக்கியானமாகிய சதுர்வேத தாத்பரிய சங்கிரகஞ்செய்தவர் மேற்படி சுவாமிகள் மாணாக்கரே; ஷை சுவாமிகள் அனுமதியாற் செய்ததேயன்றி வேறல்ல. மூலத்தின் பெயரிருக்க வியாக்கியானத்திற்கே பிரபலம் வந்துவிட்டது. அதன் பெருமை நோக்க, இவ்வளவு மூலத்தில் அடங்கியிருந்தாலும் நம் போலிகளாலும் பிறராலும் எளிதில் உணர முடியாது. ஆதலினால் சதுர்வேத தாத்பரிய சங்கிரகமே மொழிபெயர்க்க வேண்டும். உத்தேசம் அது ஙா000 சுலோகமிருக்கும். ஆதலால் இவ்விடத்துள்ள பிரதியினுடைய உயர்வு முன்னமே தெரிவித்திருக்கிறேனே. அவ்விடத்திலுள்ள பிரதியையும் உடனே அனுப்ப வேண்டுவதுதான். இன்னும் சில பிரதிகளும் வரவழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் இக்கடிதங் கண்டவுடனே தபால் பங்கியில் அனுப்பவேண்டும். மூலத்தையுங் கூடச் சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இது நிற்க.

"மாயாண்டிச் செட்டியாரவர்கள் வேஷ்டியைக் குறித்திதுவரையிலொன்றும் எழுதவில்லை. அவசியம் வேண்டியிருப்பதனால் முன்னெழுதிய விவரப்படியே இவ்வளவு தொகையாகு மென்று தெரிவித்தாலுடனே யனுப்புவேன். அதற்குத்து ... செய்ய வேண்டுவதில்லை. கருணாநிதியாகிய சந்நிதானத்தை நானினைத்தறிவேன்.

"இக்கடிதங்கண்ட தினமே பதிலெழுதுக.

"சுக்கில ௵ மார்கழிமீ உஉ } இங்ஙனம் தி. மீனாட்சிசுந்தரம்.

"இவ்விவரங்களை யெல்லாம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ செட்டியாரவர்களுக்கும் ஐயா அவர்களுக்கும் விவரமாய்த் தெரிவிக்கவேண்டும்."

விலாஸம்

"மதுரையில் தேவஸ்தான நிர்வாக சபையாரில் ஒருவராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ வேங்கடாசலஞ் செட்டியாரவர்கள் மேல்விலாசம் பார்வையிட்டு ம-ா-ா-ஸ்ரீ வித்துவான் குமாரசாமிப்பிள்ளையவர்களுக்குக் கொடுப்பது."

இதன்பின்னர்ச் சதுர்வேத தாத்பரிய சங்கிரகம் என்ன காரணத்தாலோ இவரால் மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை.

நெல் அளித்த அன்பர்கள்.

இவர் திருச்சிராப்பள்ளியில் இருந்த காலத்தில் இவரைப் பல வகையில்ஆதரித்த அன்பர்கள் பலர். பெரிய செல்வர்களும் இவர்பாற் பாடங்கேட்டுத் தாமே வலிய உதவிசெய்து வந்தனர். கள்ள வகுப்பினர் சிலர் இவர்பால் பாடங்கேட்டதுண்டு; பின்பு இக்கவிஞர்பிரானுக்கு அவ்வப்பொழுது வருஷாசனமாக அவர்கள் நெல்லளித்து ஆதரித்து வந்தனர்.

ஒரு பாட்டின் குறிப்பு.

வரகனேரிச் சவரிமுத்தாபிள்ளை ஒருமுறை இவருக்குத் திருவிளையாடற்புராணத்திலுள்ள * "தன்கிளை யன்றி" என்னும் ஒரு செய்யுளைப் பற்றிய ஐயம் ஒன்றைத் தெரிவித்து ஒரு கடிதம் எழுதினார். அதற்கு விடையாக இவர் எழுதிய கடிதம் வருமாறு:—

உ

(வெண்பா)

"இக்கடித நோக்கி யியற்செந் தமிழெவற்றும்
மிக்க தெனவளர்க்கு மேன்மையாற்-றொக்கபுகழ்த்
தென்னன் பொருவுந் திருவார் சவரிமுத்து
மன்ன னடையு மகிழ்.

"இவ்விடம் க்ஷேமம். அவ்விடம் க்ஷேமம் வரைந்தனுப்ப வேண்டும்.

---

* "தன்கிளை யன்றி வேற்றுப் பறவைகள் தாமுந் தன்போல், நன்கதி யடைய வேண்டிற் றேகொலிந் நாரை செய்த, அன்பினில் வியப்போ வீச னருளினில் வியப்போ வன்பர்க், கின்புரு வான வீச னன்பருக் கெளிதே தைய." நாரைக்கு முத்தி. 24.

"தாங்கள் குறிப்பிட்ட திருவிளையாடற் செய்யுள், 'அன்பினில் வியப் போ வீச னருளினில் வியப்போ வன்பர்க், கின்புரு வான வீச னன்பருக் கெளிதே தைய' என்றது சரியே. எளிதேது ஐய என்பதில் ஏதுவென் பது வினா.

"ஈசனன்பர்க்கு அருளைப் பெறுதல் எளிது. அஃது அரியதன்று. அன்பு செய்தல் அரிது. அஃது எளியதன்று' என்பது பொருள். இஃது உடனே தோன்றியது. இப்போது அதைத் தெரிவித்தேன்.

"† சதாசிவத்திற்குச் சவுக்கியமானதை எனக்குத் தெரிவிக்க வில்லை. அதுபற்றிக் கவலையில்லாளென்று என்னை நினைத்தான் போலும். ம-ா-ா-ஸ்ரீ குமாரசாமி பிள்ளை, முருகப்ப பிள்ளை, சதாசிவம் பிள்ளை இவர்களைக் குருபூசைக்கு அவசியம் வரவேண்டுமென்று ஒரு மனுஷ்ய னைக்கொண்டு தெரிவிக்க வேண்டும்.

"‡ ம-ா-ா-ஸ்ரீ பிள்ளையவர்களிடத்தில் கந்தசாமியைத் தாங்களழைத்துக்கொண்டு சென்றதும் அவனோடு வந்தவொரு செய்யுளைத் தாங் கள் பிரசங்கித்த விவரமுந் தெரிய விரும்புகிறேன்.

"இவ்விடம் மகா சந்நிதானந் தங்களைப் பார்க்கும் அவா நிரம்ப வுடையது. குருபூசை முன்னிலையில் எல்லாரும் வரும்போதாவது அல் லது தனித்தாவது தாங்கள் ஒருதினம் இவ்விடம் வந்துபோனாற் சிறப் பாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அப்பால் தங்களிட்டம்.

பவ ௵
கார்த்திகை மீ
கக உ

இங்ஙனம்
தி. மீனாட்சிசுந்தரம்"

விலாஸம்.

"இது

"திருச்சிராப்பள்ளி வரகனேரியிலிருக்கும் கிராம முனிசீப் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ பிள்ளையவர்கள் சவரிமுத்தா பிள்ளையவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவது."

நோயை மறந்து பாடஞ் சொன்னது.

பிள்ளையவர்கள் காலத்திற்குப் பிறகு ஒருமுறை மேற்கூறிய சவரிமுத்தா பிள்ளையிடம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய நூல்கள் சில வற்றின் கையெழுத்துப் புத்தகங்களைப் பெறுவதற்கு நான் சென்றி ருந்தேன். அப்பொழுது அவர் கூறிய செய்தி ஒன்று வருமாறு:

---

† இவருடைய மாணாக்கராகிய சதாசிவ பிள்ளை.

‡ திரு. பட்டாபிராம பிள்ளையவர்கள்.

"ஒருசமயம் ஐயா அவர்கள் என்னுடைய வேண்டுகோளின்படி இங்கே வந்து சில நாட்கள் இருந்தார்கள். அப்பொழுது நான் பெரிய புராணத்திற் சில பகுதிகளைப் பாடங்கேட்டு வந்தேன். ஒருநாள் நெடுநேரம் பாடஞ்சொல்லிக் கொண்டே வந்தார்கள். வர வர அவர்களுடைய சப்தம் பலமாயிற்று; கண்கள் சிவந்துதோன்றின. நெடுநேரம் ஆய்விட்டமையால், 'ஐயா அவர்கள் பூசைக்கு நேரமாயிற்றே' என்றேன். உடனே அவர்கள், 'உடம்பு ஒருவிதமாக இருக்கிறது; சுரம் வந்திருக்கிறதுபோல் தோற்றுகிறது' என்றார்கள். நான் அவர்கள் மார்பிற் கையை வைத்துப் பார்த்தேன்; கொதித்தது; சுரம் அதிகமாக வந்திருப்பது தெரிந்து, உடனே, 'நோயையே மறந்து பாடஞ்சொல்லி வந்தார்களே! இவர்களுக்கு நம்மேல் உள்ள அன்பின் அளவுதான் எவ்வளவு! பாடஞ்சொல்லுவதில் எல்லாவற்றையும் மறந்து ஒன்றியிருக்கும் இவர்களைப்போல யாராவது இருக்கிறார்களா?' என்று நினைந்து உருகினேன்."

இச்செய்தியைச் சொல்லியபொழுது சவரிமுத்தா பிள்ளைக்கு இடையறாமல் கண்ணீர் பெருகிக்கொண்டேயிருந்தது.

அநுபந்தம் 2.

தனிச்செய்யுட்கள்.

கடவுள் வணக்கங்கள்.

திருவலஞ்சுழி வெள்ளை விநாயகப்பெருமான்.

(வஞ்சித்துறை.)

1. வெள்ளை வாரணப், பிள்ளை யார்பதம்
உள்ளு வார்மனக், கள்ள மாறுமே. (க)

திருக்கற்குடிமாமலைச் சிவபெருமான்.

(ஆசிரியவிருத்தம்.)

2. தலையானை முகற்பெறுமைந் தலையானை யரைக்கிசையத்
தரித்த புற்றோற்
கலையானை யமுதமதிக் கலையானைச் செஞ்சடைக்கா
டலைக்குங் கங்கை
அலையானை யிறந்துபிறந் தலையானைக் கடற்பிறந்த
அடுநஞ் சுண்ண
மலையானைக் கற்குடிமா மலையானை யனுதினமும்
மனத்துள் வைப்பாம்.

[தலை - தலைமை. புற்றோற்கலை - புலித்தோலாகிய ஆடை. மதிக்கலை - பிறை. உண்ண மலையானை - உண்ணுதற்கு மயங்காதவனை. இதில் அடிதோறும் மடக்கு அமைந்துள்ளது.] (உ)

திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப் பெரியநாயகி யம்மை.

(குறள் வெண்பா.)

3. ஒண்பா திரிப்புலியூ ருட்பெரிய நாயகித்தாய்
தண்பாதப் போதே சரண். (ங)

திருவம்பர் வம்புவனப் பூங்குழல் நாயகி.

(கீர்த்தனம்.)

ராகம்—தர்பார்.

பல்லவி.

4. வம்புவனப் பூங்குழல்நின் அருளே—இந்த
மாநிலத்து மேனிலத்து மாறுத பொருளே.

அனுபல்லவி.

அம்பரம ரெம்பரமர் ஐந்தொழில்பு ரிந்துகிளர்
நம்பமர்பெ ருந்துணையெ னும்படிகி ளர்ந்துவளர் (வம்பு)

[இக் கீர்த்தனத்தின் எஞ்சிய பகுதிகள் கிடைக்கவில்லை.]

(நாமாவளி.)

5. பரமசை யோகவி நாயக ஆதி
படிக்கா சுத்திருப் பெயர்ச்சுயஞ் சோதி. (க)

6. சரவண பவசுர லோக வுதாரா
தற்பர ஞானவி னோத குமாரா. (உ)

7. அருவுரு வாகிய போதா திருவா
வடுதுறை மேவிய சற்குரு நாதா. (ங)

[திரு அம்பரில் பிள்ளையவர்கள் இருந்தபொழுது அங்கே பஜனை பண்ணிக்கொண்டிருந்த அன்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கிச் சில நாமாவளிகள் இயற்றினார்கள். அவற்றுள் கிடைத்தவை இம்மூன்றே.]

அன்பர்களைப் பாராட்டிய செய்யுட்கள்.

அப்பாத்துரை முதலியார்.

(வெண்பா.)

8. தாணுமுடி மேலதுவுஞ் சங்கரிமுன் மேய்த்ததுவும்
பேணுஞ் சுவேதரையே பேசுவதும்—வாணிகர்கள்
வைப்பா யிருப்பதுவும் வந்தவரைக் கேட்பதுவும்
அப்பாத் துரைமுதலி யார்.

[இது நிரனிறையின்பாற்படும். தாணு - சிவபெருமான். சங்குஅரி - சங்கை உடைய திருமால். சுவேதர் - வெள்ளைக்காரர். வைப்பு - சேமநிதி. அப்பாத்துரை முதலியார் என்னும் தொடரை, அப்பு (நீர்), ஆ (பசு), துரை, முதல், யார் எனப் பிரித்து, தாணு முடிமேலது அப்பு, சங்கு அரி முன் மேய்த்தது ஆ, சுவேதரையே பேசுவது துரை,

வாணிகர்கள் வைப்பாயிருப்பது முதல், வந்தவரைக் கேட்பது யார் என முறையே முடித்துக்கொள்க.]

ஆறுமுகத்தா பிள்ளை.

தம் புத்தகத்தைப் பட்டீச்சுரம் ஆறுமுகத்தா பிள்ளை ஒளித்து வைத்தபோது அதனைத் தரவேண்டுமென்று சாமிநாதபண்டாரம் பாடியதாக இவர் இயற்றியளித்த செய்யுள்.

(ஆசிரியவிருத்தம்.)

9. சீர்பூத்த புகழ்பெருத்த வாறுமுக பூபாலா
செறிந்தோர் யார்க்கும்
பார்பூத்த சோறூட்டிப் புத்தகமும் ஈயவல்ல
பண்ப னீயே
ஏர்பூத்த சந்தனப்பூச் சில்லையென்றாய் மேற்பூச்சென்
றிருந்தேன் யானும்
வார்பூத்த புத்தகத்தை யொளித்தாயேல் வெளிப்படுத்த
வல்லார் யாரே.

இராகவையங்கார்.

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

10. வாரா கவன நகின்மா நிறங்கொண்ட மாதவன்றன்
பூரா கவனச மொத்தபொற் றாளிணை போதுதொறும்
ஏரா கவன மருச்சித் திறைஞ்சுது மெண்மறைதேர்
சீரா கவற்கெழிற் கல்வியுஞ் செல்வமுஞ் சித்திக்கவே.

[இராகவையங்கார்: பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்களுள் ஒருவர். வார் ஆக வன்ன நகில்; வார் - கச்சு; ஆகம் - மார்பு. மா - இலக்குமியை. நிறம் - திருமார்பில். பூராக வனசம் - செந்தாமரை மலர்; பூ-பொலிவு; ராகம் - சிவப்பு. ஏராக - அழகாக. வனம் - திருத்துழாயால்.]

கோயிலூர்ச் சிதம்பர ஐயா.

(கட்டளைக்கலித்துறை.)

11. சீரார் கழனிச் சிதம்பர தேசிகன் செய்யகையால்
ஏரார் தரவருள் செய்மா நிதியையென் னென்றுரைக்கேன்
நீரார்சிந் தாமணி யென்கோ விரண்டு நிதியமென்கோ
ஆரார் தரவறி வாரவன் பேரரு ளாயினதே.

[இது கோயிலூர்ப்புராணம் இயற்றி அரங்கேற்றியபின்னர், சிதம்பர ஐயா ஸம்மானம் செய்தபொழுது பாடியது. கழனி - கோயிலூர்.]

தேவகோட்டை, சிந்நயச்செட்டியார்.

இவர் வன்றொண்டருடைய மாணாக்கர்; இவரைப் பார்த்தவுடனே பிள்ளையவர்கள் சொல்லியது.

(வெண்பா.)

12. வன்றொண்டன் வார்த்தை மரீஇயென் செவிவழிபுக்
கின்றொண்ட நீயமர்ந்தா யென்னிதயத்—தின்றொண்டன்
அல்லனென வோவெளிவந் தாய்சிந் நயவேளே
செல்லவிடு வேன்கொல்புறத் தே.

[இன்று ஒண்டன்; ஒண்டன் - ஒண்டி யிருப்பவன்.]

சுப்பிரமணிய தம்பிரான்.

(ஆசிரியவிருத்தம்.)

13. *வாதவூ ரடிகளுக்கு மாலியானைப் புரூரவா
மன்னர் கோமான்
பேதமிலா கமப்படியே முன்னாளி னடத்தியவப்
பெருவி ழாவை
ஏதமிலா கமப்படியே யிந்நாளு நடத்திவரும்
இயல்பு பூண்ட
போதமலி துறைசையெஞ்சுப் பிரமணிய முனிவர்பிரான்
புகழ்மேல் வாழ்க.

பக்கிள் துரை.

திருநெல்வேலிஜில்லா, தரம் பைஸல் கலெக்டராக இருந்த பக்கிள் துரைமீது சுப்பிரமணிய தேசிகர் விருப்பத்தின்படி பாடியவை.

(ஆசிரிய விருத்தம்.)

14. மிக்குளபே ரிரக்கமுளாய் குடிகளெனும் பயிர்க்கினிய
மேகம் போல்வாய்
இக்குளசா றெனவென்று நயமொழியே பேசிடுவாய்
எக்கா லத்தும்
தக்குளகாட் சிக்கெளியாய் பெருஞ்சினத்துங் கையிகந்த
தண்ட மில்லாய்
பக்கிளெனும் பெயருடையாய் நின்கீர்த்தி யெவராலும்
பகரொ ணாதே.

[இக்கு-கரும்பு. கை இகந்த-வரம்புகடந்த.] (க)

---

* இது திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தின் இறுதிச் செய்யுளாக முதலில் இயற்றப்பட்டது.

15. மறிவில்பெருங் கீர்த்தியினான் பக்கிளெனும் பெயர்பூண்ட
வளஞ்சான் மன்னன்
நெறிவழுவா காதவிதம் வரையணைத்துஞ் சாரல்மிக
நிரம்பு மாறு
செறிவுபெறத் தருவொருவர் தறியாது வளர்த்துவரும்
செய்கை யாலோர்
அறிவுயிரு மினையவெனில் மற்றையுயி ரெனையவெவர்
அறைதற் பாலார். (௨)

16. நெடியபுகழ் படைத்தபக்கி ளெனும்வேந்த னடத்திவரு
நீதி நோக்கிப்
படியமையும் பன்னாட்டுப் பலகுடியெ லாமொருதென்
பாண்டி நாட்டே
குடியமையக் கொளனினைக்கு மிடம்போதா வண்ணமுளம்
குறித்தன் றானே
தடிவதறத் தமக்குரிய நாட்டுவரத் தவம்புரியுந்
தவாம லன்றே. (௩)

17. இரவுவழி நடக்கலாங் கைநிறையப் பொருளேந்தி
இவனாற் றீய
கரவுபுரி பவரொழிந்தார் கொலைஞருமெவ் வுயிரிடத்துங்
கருணை செய்வர்
உரவுமழை முகின்மதியந் தொறுமுக்கா லுறப்பொழியும்
உயர்ச்சி மேவப்
புரவுபுரி பக்கிள்மன்ன னதிகாரத் தெனிலவன்சீர்
புகழ்வார் யாரே. (௪)

18. வாழ்ந்தோமென் றுரைப்பாரு மேன்மேலு நாமடைந்த
வறுமை மாறப்
போழ்ந்தோமென் றுரைப்பாருஞ் செழித்தோமென் றுரைப்
பொருமல் தீர்ந்து [பாரும்
தாழ்ந்தோம்பே ரின்பத்தென் றுரைப்பாரு மல்லாமற்
றுவாத் துன்பத்
தாழ்ந்தோமென் றுரைப்பார்க ளொருவரிலை பக்கிள்மன்னன்
அதிகா ரத்தே. (௫)

இராமநாதபுரம் பொன்னுசாமித் தேவர்.

பொன்னுசாமித் தேவர், ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரை மதுரைக்கு அழைத்துத் தம்முடைய பங்களாவில் எழுந்தருளச்செய்து மிகச்சிறப்

பாக மகேசுவர பூஜை, பட்டணப் பிரவேசம் முதலியன செய்வித்ததையும் துதியாகச் சிலபாடல்களை இயற்றி விண்ணப்பித்ததையும் அறிந்து அச்செயலைப் பாராட்டிப் பிள்ளையவர்கள் பின்வரும் செய்யுட்களை இயற்றி எழுதியனுப்பினார்கள் :

(ஆசிரிய விருத்தம்.)

19. கொந்துமலர்ப் பொழிற்றிருவா வடுதுறைச்சுப் பிரமணிய
குரவ னந்நாள்
நந்துதன தடியரமு துணவிடமுண் டதையுணர்ந்து
நயப்புற் றிந்நாள்
வந்துபல ரொடுமமுதே யுண்டுவக்கும் படிசெய்தாய்
வண்மை யோருள்
முந்துபெருங் கொடைப்பொன்னுச் சாமிமன்ன நின்சீர்த்தி
மொழிவார் யாரே. (௧)

20. ஒருதிருவா வடுதுறைச்சுப் பிரமணிய தேசிகன்முன்
ஒளிர்பொன் னாதிப்
பெருமலைவைத் திருந்துமென்பா திகள்புனைந்த பழிதீரப்
பிறங்கு பொன்னால்
வருமணியா லலங்கரித்துத் திருநெடுமா லென்றுரைக்கும்
வண்ணஞ் செய்தாய்
தருநிகருங் கொடைப்பொன்னுச் சாமிமகி பாவிதுவும்
தகுதி யாமே. (௨)

21. சொன்னயமும் பொருணயமு மணிநயமுங் கற்பனையாச்
சொல்லா நின்ற
நன்னயமுந் தொடைநயமும் வனப்புநய மும்பிறிது
நாட்டா நிற்கும்
எந்நயமுஞ் சிற்சிலவே பிறர்க்கமைபு நினக்கமைந்த
எல்லா மென்னிற்
பன்னயமு முணர்பொன்னுச் சாமிமகி பாநினது
பாட்டெற் றாமே. (௩)

22. செறிபொழிலா வடுதுறைச்சுப் பிரமணிய தேசிகனும்
சிவனை நாளும்
பொறிவளர்வண் டுவாதசாந் தத்தலத்து வரவழைத்துப்
பூசை செய்தாய்

நறியமலர்த் தொடைத்தடந்தோட் பொன்னுச்சா மிச்சுகுண
நரேந்த்ர நின்னை
அறிவின்மிகப் பெரியனென யாவருஞ்சொல் வாரதனுக்
கைய மின்றே.
[துவாதசாந்தத் தலம் - மதுரை.] (௬)

வேங்கடாசாரியர்.

திருநெல்வேலி, தரம் பைஸல் டிப்டிகலெக்டர் வேங்கடாசாரியர் மீது திருவாவடுதுறை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்கள் கட்டளையின்படி செய்யப்பட்டவை:

(ஆசிரியவிருத்தம்.)

23. அதிகாரந் தனக்களித்த வேந்தனுக்கு நட்டமுறா
தவன்கோற் கீழாய்ப்
பிதிராத குடிகளுக்கு நட்டமுறா தாராய்ந்து
பெருக நாடித்
திதியாளு மிருவர்களு மனமகிழ முறைநடத்துஞ்
செல்வ னைய
மதிமேய வேங்கடா சாரியமால் போற்பிறர்க்கு
வருத லாமோ. (௧)

24. சொல்லாரும் பிரபலமா மதிகார நாடோறும்
துணிபிற் செய்வார்
எல்லாரும் வேங்கடா சாரியைப்போற் பெருங்கீர்த்தி
இயைந்தா ரல்லர்
வில்லாரு மஃதியையா விதமென்னை யென்றென்னை
வினவு வீரேற்
பல்லாரும் புகழவுயர் கண்ணோட்ட மில்லாத
பாவந் தானே. (௨)

25. பாடுதொழி லாளரெலா மிவன்புகழே பாடுதற்குப்
படித்தோ மென்பார்
ஏடுகொள வுலகிலுள பனையனைத்தும் போதாவென்
றிரங்கா நிற்பார்
காடுமலி பசுந்துழாய்க் கண்ணியா னடிக்கன்பு
கலந்தோ னைய
நீடுகுண மலிவேங்க டாசாரி தன்பெருமை
நினைந்து தானே. (௩)

26. உரவுமலி கடற்புடவி முழுதோம்பும் பெருங்கருணை
உடைய கோமான்
அரவுமிசைப் படுப்பவனென் றவன்றரங்தேர்ந் தவற்புகழ்வோ
ஞுத லாலே
கரவுதவிர் தரவேங்க டாசாரி தரங்தேரும்
கடன்மை பூண்டு
விரவுபல குடிகளுக்கு முபகாரஞ் செய்வனெனின்
விளம்ப லென்னே. (௪)

[தரம் தேரும் கடன்மை-நிலத்தின்தரம் அறிந்து வரிவிதிக்கும் உரிமை.]

முன்ஸீப் வேதநாயகம் பிள்ளை.

வேதநாயகம் பிள்ளை திருவாவடுதுறைக்கு வந்து ஆதீனகர்த்தர் மீது சில செய்யுட்களை இயற்றிச் சொல்லிக்காட்டியபொழுது பிள்ளையவர்கள் இயற்றியவை.

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

27. தருவேசிந் தாமணி யேயென்று பாவலர் சாற்றிடவும்
பொருவேது மின்றியுந் தானே தனக்கொத்துப் பூமிசையே
இருவே றுலகத் தியற்கைக் குறளை யெதிர்மறுத்து
வருவேத நாயக மானீடு வாழ்கவிம் மாநிலத்தே. (க)

28. தேனென் றெடுத்துப் புகல்கோ வடித்திடுந் தெள்ளமுதம்
தானென் றெடுத்துப் புகல்கோ சிறந்த தமிழ்ப்புலவோர்
வானென் றெடுத்துப் புகல்வேத நாயக மால்கவியை
நானென் றெடுத்துப் புகல்வோரு முண்டுகொல் நானிலத்தே. (உ)

கடிதப் பாடல்கள்.

பிள்ளையவர்கள் எழுதிய கடிதங்களின் தலைப்பில் அமைத்த செய்யுட்களிற் சில வருமாறு. இவற்றிற்குரிய கடிதங்கள் கிடைக்கவில்லை.

அரியநாயகம் பிள்ளை.

(கலி விருத்தம்.)

29. அரிய நாயகம் பிள்ளை யவர்களுக்
குரிய காகித மொன் றுமா யூரமா
புரியி லேகல்வி போதிக்குஞ் சாலையில்
துரித மாகவே தோன்ற வருவதே.

கலியாணசோழபுரம் அருணாசலம் பிள்ளை.

(ஆசிரிய விருத்தம்.)

30. *அலங்கொருகைத் துடியாற்ற லபயகரம் போற்றலழல்*
அனைத்து நீற்றல்
இலங்கொருதாண் மயக்கலினி தெடுத்ததா ளருளலிவை
என்று மோங்கத்
துலங்கொளிச்சிற் றம்பலத்து நடநவிலு நவிலரும்வான்
சோதி மேவி
மலங்குதவி லாமனத்து வள்ளலரு ணாசலவேள்
மகிழ்ந்து காண்க.

[இச்செய்யுள் எழுதப்பட்ட காலம் ரௌத்திரிஸு மார்கழிமீ ௩௦-ஆம் தேதியென்று வேறு ஒரு கடிதத்தால் தெரிந்தது.]

கலியாணசோழபுரம் ஐயாறப்ப பிள்ளை.

(விபவஸு ஆனிமீ ௧௨௨)

31. *மெய்யா றடைந்து, பொய்யா றகன்று*
கையா றிரித்த, ஐயா றப்ப முகிலுக்கு.

சரவண பிள்ளை.

(இவர் மாயூரம் முதலிய இடங்களில் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டராக இருந்தவர்.)

(கோச்சகக் கலிப்பா.)

32. *உரைசிறந்த நயகுணமு முபகாரம் புரிதிறனும்*
வரைசிறந்த புயத்தரசர் வழியொழுகு நுண்ணறிவும்
விரைசிறந்த பிரபலமு மேவுதலா லெஞ்ஞான்றும்
தரைசிறந்த சீர்படைத்த சரவணவே ளிதுகாண்க.

கலியாணசோழபுரம் சிதம்பரம் பிள்ளை.

(ஆசிரிய விருத்தம்.)

33. *சிவபெருமான் றிருவுருவ நோக்குபணி விழிக்காக்கிச்*
சிறந்த வந்த
நவவடிவோன் றிருநாம நவிற்றுமொரு பெரும்பணிநன்
னாவிற் காக்கி
அவமிலவன் றிருவடிகள் சிந்திக்கும் பணியென்றும்
அகத்துக் காக்கும்
தவமுடைய நயசுகுண சிதம்பரப்பேர் வள்ளலிது
தகவிற் காண்க.

கோயிலூர், சிதம்பர ஐயா.

(கொச்சகக் கலிப்பா).

34. இதம்பரவு பிரமசபை யிடத்தினிது வீற்றிருந்து
முதம்பரவப் பொழிதருகொண் மூவெனச்சொன் மழைபொழி
பதம்பரவு மடியவர்க்குப் பாசமொழித் தின்பருளும் [ந்து
சிதம்பரதே சிகவினிது திருக்கண்ணால் நோக்குகவே.

தரங்கம்பாடி வக்கீல் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளை.

(ஆசிரிய விருத்தம்.)

35. சீர்பூத்த கல்வியறி வொழுக்கமுதற் பலவானுஞ்
சிறப்புற் றோங்கி
நார்பூத்த தொன்றுதொடு நட்பினைப்பெட் புறநாளும்
நனிபா ராட்டிப்
பார்பூத்த பெருங்கீர்த்திப் படாம்போர்த்தி யாவருக்கும்
பயனு மேவும்
தார்பூத்த வரைத்தடந்தோட் சவுந்தரநா யகமகிபன்
தகவிற் காண்க.

வேறுவகைப் பாடல்கள்.

திரு. பட்டாபிராமபிள்ளையின் விருப்பத்தின்படி பாடி யளித்தவை.

(ஆசிரிய விருத்தம்.)

36. நல்லொழுக்கந் தலைநின்று னதுநிலைத்தற் காங்கலைகள்
நயப்ப வோர்ந்தான்
இல்லொழுக்க மதுபூண்டான் றறவொழுக்கந் தலையெடுத்தற்
கியன்ற செய்வான்
புல்லொழுக்கம் பூண்டார்தம் முகம்பாரா னடுநிலைமை
பொருந்தப் பார்ப்பான்
சொல்லொழுக்கமனைத்துமொருவடிவுகொண்டாலெனப்பொலிவுந்
தூய னேயன். (க)

37. விளங்கதிகா ரத்தொடுகண் ணோட்டமுமுள் ளான்சிறப்பு
மேன்மே னல்கும்
களங்கமின்ஞா னத்தினொடா சாரமுமுள் ளானளவாக்
கவிக ளீனும்

வளங்கெழுமு கொடையினொடின் மொழியுமுளா னென்ஞான்று
மாறு ருது
துளங்கலிலாத் தெய்வபத்தி குடியிருக்கு மாலயமாம்
சுமன முள்ளான். (௨)

38. விரும்பிருகண் டனக்கென்ன விராவுமிரு கனிட்டருளான்
வெய்ய தீமை
அரும்புமழுக் காருதி கனவிலுமில் லான்குடிகள்
அனைத்தி னுக்கும்
பெரும்புகழ்சா லரசினுக்கு நன்மையே யுண்டாதல்
பேணிச் செய்வான்
இரும்புவியோர் கொண்டாடும் பட்டாபி ராமனெனும்
இயற்பே ருள்ளான். (௩)

39. இத்தகைய வள்ளலைப்பெற் றெடுத்தவனி யாவர்க்கும்
இனிய சொல்வான்
உத்தமநற் குணங்களெல்லா முறைவதற்கோ ராலயமா
உள்ளா னென்றும்
வித்தகமாற் கன்புள்ளான் வேங்கடா சலநாமம்
விளங்கப் பூண்டான்
சத்தமையு மறம்பொருளின் பனுபவித்து முற்றியபின்
தவத்தின் பேற்றால் (௪)

40. சீர்பூத்த விரோதிகிரு தாண்டிடப மதிப்பதினாற்
றேதி நாளும்
ஏர்பூத்த மதிவார மபரபக்கந் துவாதசியாம்
இனைய நாளில்
ஆர்பூத்த பிரகிருதிக் கப்பாலாம் விரசையெனும்
ஆற்றை நீந்திப்
பார்பூத்த பரமபத மண்டபநித் தியசூரிப்
படிவுற் றானே. (௫)

41. இனையபுகழ் வேங்கடா சலமகிபன் மனைக்குரிமை
இயையப் பூண்டாள்
புனையவரு மில்லறத்திற் காமெவையுங் காலத்தே
பொருந்த வீட்டி

நனையமொழி யொடுயார்க்கும் பதமருத்திப் பசியவிக்கு
நலத்தாள் மிக்காள்
கனையவிருந் தவன்பணியே தலைக்கொண்டு மழைக்குதவுங்
கற்பு வாய்த்தாள். (சு)

42. பரவுபுகழ்ச் சின்னம்மை யெனும்பெயர்பூண் டவள்பிரசோற்
பத்தி யாண்டில்
விரவுதுலா மதிப்பதினே ழாந்தேதிப் புதவார
மேய தாகி
வரவுபயி லபரபக்கம் பஞ்சமியிற் றன்கொழுநன்
மதித்துச் சென்ற
புரவுவைகுந் தத்துமுனம் புகன்றபடி புகுந்தின்பம்
பொருந்தி னாளே. (எ)

---

* சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

ஐயாத்துரை ஐயர்.

(ஆசிரியவிருத்தம்.)

43. சிறந்தவிரா மாயணசங் கிரகமிளஞ் சிறுவரெலாம்
தெரியு மாசீர்
உறந்தபுக ழெல்லாக்கி முத்தையபூ பன்குலத்தில்
உதித்த மேலோன்
அறந்தழுவு துரைசாமிக் குரிசில்சொல வங்ஙனமே
அறைந்திட் டான்றோம்
மறந்தவள முக்குறும்பூர் வருமையாத் துரைப்பெயர்கொள்
மறையோன் றானே.

(இராமாயண சங்கிரகம்.)

சாமிநாத முதலியார்.

(ஆசிரியவிருத்தம்.)

44. கோடேந்து மிளநகிலார் குலவுமரங் கொளிர்மயிலை
குலவு மெம்மான்
ஏடேந்து மிணைக்கழன்மே லுலகுள்ளோ ரேக்கழுத்தம்
இயைந்து வாழச்

---

* பின் வருபவை பின்பு கிடைத்தமையால் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டிற் சேர்க்கப்படவில்லை.

சேடேந்து சிவநேசன் சாமிநா தப்பெரியோன்
செஞ்சொ லாற்றல்
பாடேந்து பதிற்றுப்பத் தந்தாதி சொனனவன்சீர்
பகரொ ணாதே.

(மயிலைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி—நளவருஷம் ஐப்பசி௴)

திருப்பாதிரிப்புலியூர், சிவசிதம்பர முதலியார்.

(ஆசிரியவிருத்தம்.)

45. உரிய னாயகி யாதிநன் கடையவென்
றுரைசெயப் பொலிநல்லா
சிரிய னாயகி பூண்பவர்க் கன்புடைச்
சிவசிதம் பரவண்ணல்
புரிய னாயகி தந்தப வெனவருள்
பொலிவட புலிசைச்சீர்ப்
பெரிய னாயகிக் கியற்றுசொன் மாலையைப்
பெட்டவர் பெரியோரே.

(பெரியநாயகிமாலை.)

[கியாதி - புகழ். நல் ஆசிரியனாய். அகி பூண்பவருக்கு - பாம்பை அணிபவராகிய சிவபெருமானுக்கு. அனாய் அகிதம் தப புரி - அன்னையே, அஹிதம் நீங்கும்படி செய்வாயாக. வடபுலிசை - திருப்பாதிரிப்புலியூர். பெட்டவர் - விரும்பியவர். இது திரிபாதலின் பெரியனாயகி என்பதில் 'நா' 'னா' ஆயிற்று.]

(க)

(வெண்பா.)

46. உண்மைநல முற்றுமினி தோர்சிவசி தம்பரவேள்
திண்மைமதில் சூழ்பா திரிப்புலியூர்—ஒண்மைப்
பணிமாலை சூடும் பரமர்க் கிரட்டை
மணிமாலை சூட்டினனம் மா.

(திருப்பாதிரிப்புலியூர் இரட்டைமணிமாலை.) (உ)

(ஆசிரியவிருத்தம்.)

47. முயலுமா தவரு மமரருஞ் சூழும்
முதுபுகழ் வடபுலி சையிற்செம்
புயலுமா முகிலும் போலவென் றூன்றும்
பொலியிரு முதுகுர வருக்கும்

இயலுமா சிரிய விருத்தமோர் பப்பத்
தியற்றின னினைப்பொடு மொழியும்
செயலுமன் னவர்க்கே செலுத்திடு மேலோன்
சிவசிதம் பரப்புல வோனே.

(ஸ்ரீ பாடலேசுவரர் ஆசிரிய விருத்தம்,
பெரியநாயகி ஆசிரிய விருத்தம்.)

(௩)

சுந்தரம் பிள்ளை.

(ஆசிரிய விருத்தம்.)

48. தந்தையென வரையகப்பெண் தழுவிநெடுங் கொக்கிறுத்துச்
சயிலங் கைக்கொண்
டந்தமுறு தலையாறு கொண்டுவய லூர்மருவி
அடியார்க் கின்பம்
சந்ததமுந் தருங்குமர வேளுக்கோ ரந்தாதி
சாற்றி னுனல்
கந்தமிகு தமிழுணர்ந்த சுந்தரநா வலனென்னுங்
கருணை யோனே.

(வயலூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.)

[வரையகப்பெண் - மலையில் உள்ள பெண்ணாகிய வள்ளி, பார்வதி. கொக்கு - கொக்கென்னும் பறவை, மாமரம். சயிலம் - மலைகள், கைலை மலை. தலையாறு கொண்டு - ஆறு தலைகளைப்பெற்று, தலையிற் கங்கையாற்றைக்கொண்டு.]

அநுபந்தம் 3.

*பிறர் வரைந்து அனுப்பிய கடிதங்கள்.

மேலகரம் சுப்பிரமணிய தேசிகர்.

(சின்னப்பட்டத்தில் இருந்தபோது எழுதிய திருமுகம்.)

உ

"சிவமயம்

"சுவாமிஅம்பலவாண சுவாமி திருவுளத்தினாலே இகபரசவுபாக்கிய வதான்னிய மூர்த்தன்னிய சதுஷ்டய சாதாரண திக்குவிஜய பிரபுகுல திலக மங்கள குணகணாலங்கிருத வாசாலக பரிபாக சிரோரத்ந மஹா புருஷச் செல்வச் சிரஞ்சீவி மஹாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை யவர்களுக்குச் சிவஞானமுந் தீர்க்காயுளுஞ் சிந்தித மனோரத சித்தியுந் தேவகுருப் பிரசாதமுஞ் சகல பாக்கியமு மேன்மேலு முண்டாகுக.

நாளது விபவஹூ மீனரவி கசஉ வரையும் தெய்வப் பொன்னித் திருநதிசூழ்ந்த நவகோடி சித்தவாசபுரமாகிய ஞானக்கோமுத்திமாநக ரத்தி லெம்மை யாண்ட ஞானசற்குருதேசிக சுவாமிகளாகிய மஹா சந்நி தானத் திருவடிநீழலின்கண் தங்களுடைய க்ஷேமாபிவிருத்தியையே சதா காலமும் பிரார்த்தித்து வசித்திருப்பதில் ஞானநடராஜர் பூசையு மஹேசு வர பூஜையும் வெகு சிறப்பாக நடந்துவருகின்றன. இவ்விடத்து வர்த்த மானங்களெல்லாம் இதற்கு முன்னெழுதியிருக்கிற லிகிதத்தாலுஞ் சுப்பு ஓதுவார் முகவசனத்தாலும் விசதமாகுமே. மேற்படி யோதுவாரிட மனுப்பிய வலிய மேலெழுத்துப் பிள்ளை யவர்கள் லிகிதங்களுங் காகி தப் புஸ்தகங்களும் வந்து சேர்ந்த விவரமும் மஹாபுருஷச் செல் வச் சிரஞ்சீவி அப்பாத்துரை முதலியாரவர்கள் பிரார்த்தனைப்படி நல்ல சுபதினத்தில் நாகைப்புராணம் அரங்கேற்றி வருவதும் தெரிந்து கொண்டோம். வலிய மேலெழுத்துப் பிள்ளையவர்கள் செய்யுட்களைத் திருத்தியனுப்பி யிருப்பதில் இதுவரை சிறப்புப் பாயிரமுமமைத்

---

* பிள்ளையவர்களுக்குப் பிறர் எழுதிய கடிதங்கள் சில எனக்குக் கிடைத்தன. அவற்றுள் முக்கியமான சில கடிதங்களும், சிலவற்றின் பகுதிகளும் இங்கே வெளியிடப்படுகின்றன.

தனுப்பி யிருக்கக்கூடுமே. அதற்குத் தொகையும் இதுவரை சேர்ந்திருக் கலாம். கந்தசாமி முதலியாருக்குக் காஞ்சிப் புராணம் முற்றுப்பெறச் செய்யும்படிக் கெழுதியதும் மற்றக் காரியாதிகளுந் தெரிய விவரமா யெழுதியனுப்ப வேண்டும். ஆவராணி மஹாபுருஷச் செல்வச் சிரஞ்சீவி முத்தைய பிள்ளையவர்கள் இவ்விடந் தரிசனத்திற்கு வருவதில் அவரைப் போன்ற கனவான்களைப் பார்க்க நாமும் விருப்பத்தோ டெதிர்பார்த் திருக்கிறோம். ஆசாரிய சுவாமிகளை அவ்விடந் திருக்கூட்டத்தார்க ளுடன் தாங்களும் போய்க்கண்டு தரிசித்த விவரமுந்தெரிந்து மகிழ்ச்சி யானோம். அவ்விடம் நம்முடைய மடத்து இரண்டு கொட்டடியையுந் திறந்து விடும்படி மஹாபுருஷச் செல்வச் சிரஞ்சிவி திருவாரூர் ஐயாப் பிள்ளையவர்களுக்கும் எழுதி யனுப்பியிருக்கிறது. நமச்சிவாயத் தம் பிரானுந் திருவெண்ணெய்நல்லூரிலிருந்து இன்னும் வந்து சேரவில்லை. பனசைத்தம்பிரானும் இவ்விடத்தில் வந்து தரிசித்துக் கொண்டுபோ யிற்று. காசி இரகசியத்தைப் பற்றியும் நாச்சியார் கோவில் முதலியா ரவர்கள்......மேற்படி சாஸ்திரியாரை யழைத்துக்கொண்டு வருவதாக வும் எழுதியிருக்கிறார்கள். வந்த விவரம் பின்பெழுதுவோம். மற்றுள்ளன பின்பு எழுதுவதாயிருக்கும். நமது இருதய முழுவது நிறைந்து நற் றவமனைத்துமோர் நவையிலா வுருப்பெற்ற குருபுத்திர சிரோமணியாய் விளங்குகின்ற தாங்கள் அரோக திடகாத்திரரா யிருந்தின்னும் பெரிதா யிருக்கிற திகந்த விஸ்ராந்த கீர்த்திப் பிரதாப ஜயகர பிரபல பெரும் பாக்கியங்க ளெல்லாம் மேன்மேலும் வந்து சிவக்ஷேத்ர குருக்ஷேத்ரங் களைப் பரிபாலனஞ்செய்து கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று சிவபூஜா காலங்களிலு மஹேஸ்வர பூஜை வேளைகளிலும் வேண்டிக்கொண்டிருக்கி றோம். மஹாதைசுவரிய விபூதியனுப்பினோம். வாங்கித் தரித்துக்கொண்டு நித்தியானந்த சிரஞ்சீவியாயிருந்து பெருவாழ்வின் வளர்ந்தேறி வர வேண்டும்.

அம்பலவாணர் துணை"

விலாஸம்.

"இது நாகபட்டினத்தில் மஹாபுருஷச் செல்வச் சிரஞ்சீவி நம தாதீன மஹாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை யவர்களுக்குக் கொடுக்கற்பாலது."

(பெரியபட்டத்தில் இருந்தபொழுது எழுதிய திருமுகம்.)

உ

"சிவமயம்

* * * * *

"நாளது சுக்கில வருடங் கடகரவி ௧௭-ஆம்௳ வரையும் ஞான நடராஜர் பூஜையும் மகேசுவர பூஜையும் வெகுசிறப்பாக நடந்து வருகின்றன.

* * * *

"புராணம் அரங்கேற்றி முடிவுசெய்துகொண்டு விரைவில் நமதாகீஞந்தரங்கமான பத்திபுத்தி பாகப் பண்புரிமையிற் சிறந்த விவேக சிரோமணியாய் விளங்குகின்ற தாங்கள் இவ்விடம் வந்து நமது நேத்திரானந்தம் பெறச்செய்து கண்டு கலந்துகொள்வதை எதிர்பார்த்திருக்கிறோம். மற்றுள்ளன பின்பு எழுதுவதாக இருக்கும்.

* * * *

"புராணம் முற்றுப்பெற்று வரும்போது மஹாபுருஷச் செல்வச் சிரஞ்சீவி ஓவர்சியர் முதலியாரவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும்.

* * *

நமஸ்ஸிவாயம்."

தி. சுப்பராய செட்டியார்.

௳

"சிவமயம்

"அருளொரு வுருவா மாரியன் கழற்கீழ்
மருளறப் புகுது மனங்குது கலித்தே"

* * * *

"தங்களைத் தரிசித்துவந்த செகநாத பிள்ளை முதலியோர் தங்கள் க்ஷேமலாபங்களையும் கருணையையும் சொல்லும்போது தங்களை எப்போது பார்ப்போமென்று மனம் பதையா நின்றது. அடியேன் பாவியாயிருந்ததனாலேதான் தங்களை விட்டுப் பிரியும்படி நேரிட்டதே தவிர வேறு அன்று.

* * * *

இங்ஙனம்,
தி. சுப்பராயன்
தங்களூழியன்"

விபவ தை. ௫-ஆம்௳ }
1869 }

சுப்பராய செட்டியார் பிள்ளையவர்களுக்கு எழுதும் கடிதங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் குரு வணக்கமாக இவ்விரண்டடி அமைந்த ஒவ்வொரு செய்யுள் எழுதுவது வழக்கம். கிடைத்த சில கடிதங்களில் உள்ள செய்யுட்கள் வருமாறு:

1. சிந்தை யிருள்பருகிச் சேர்ந்தொளிரு மீனாட்சி
சுந்தரமாஞ் செய்ய சுடர். (பிரபவஹு ஆடி ௴ ௨௮௳)

2. தண்ணிய கருணை தந்தெனை யாண்ட
புண்ணிய போதகன் பொலிந்துவா ழியவே.
(விபவஹு புரட்டாசிமூ ௧௯உ.)

3. குருபரன் றனைக், கருதுவை மனனே.
(விபவஹு மார்கழிமூ ௧௧உ.)

4. எனையும் புலவ ரிருங்குழாத் தொருவனு
நினைதரச் செய்தோ னிருசர ணினைகுவாம்.
(விபவஹு மாசிமூ ௬உ.)

5. நீக்கமி லின்ப நிறவுங் குருமணிதாள்
ஆக்கமொடு சேர்வா ரகத்து. (சுக்கிலஹு சித்திரைமூ உஉ.)

6. என்பிழை பொறுத்தரு ளெழிற்குரு ராயன்
தன்பத மலரிணை தழைத்துவா ழியவே.
(சுக்கிலஹு வைகாசிமூ ௫உ.)

7. குலவிய பெரும்புகழ்க் குருமணி யிணையடி
நிலவிய வுளத்திடை நினைதரு வாமே.
(சுக்கிலஹு வைகாசிமூ உ௯உ.)

8. திருந்திய வுண்மைத் திறந்தரும் போதகன்
பொருந்திய பூங்கழற் போதுபுனை தரினே.
(சுக்கிலஹு ஆனிமூ ௩உ.)

சாமிநாத தேசிகர்.

உ

"சிவமயம்.

"அன்புள்ள அம்மானவர்களுக்கு விண்ணப்பம்.

"இவ்விடத்தில் யாவரும் க்ஷேமம். அவ்விடத்திய க்ஷேமம் அறிவிக்கச் சொல்லவேண்டும். மணியார்டர் செய்தனுப்பிய கடிதத்திற்கும், பதில் வரவில்லையென்று மனவருத்தத்தோடு பின் எழுதிய கடிதத்திற்கும் பதில் வரவில்லை. இந்தக் கடிதங் கண்டவுடன் மணியார்டர் வந்து சேர்ந்த செய்திக்குப் பதிலெழுதச் சொல்லவேண்டும். மணியார்டர் கெடுதப்பிப்போகுமுன் பணம் வாங்கிவிடவேண்டும். கடிதம் வந்து சேரும் என்ற நம்பிக்கையினால் இதை * நட்பயிட்டாக அனுப்பினேன்.

சுக்கிலஹு
ஆடிமீ உ௭உ. 1870.
திருவனந்தபுரம்.

இங்ஙனம்,
சீ. சாமிநாத தேசிகன்."

---

* notpaid ஆக

விலாஸம்.

"இது நாகபட்டணத்தில் வந்திருக்கும் தமிழ் வித்வான் திரிசிரபுரம் ம-ள-ள-ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சமுகத்திற் கொடுக்கப்படுவது."

திருமங்கலக்குடி சேஷையங்கார்.

உ

"ஸ்ரீமது சகலகுண சம்பன்ன அகண்டித லக்ஷ்மீ அலங்கிருத ஆசிருத ஜனரக்ஷக மகாமேரு சமான தீரர்களாகிய கனம்பொருந்திய மகாராஜமான்ய ராஜஸ்ரீ பிள்ளையவர்கள் திவ்விய சமுகத்திற்கு ஆசிருதன் திருமங்கலக்குடி சேஷையங்கார் அநேக ஆசீர்வாதம்.

"இவ்விடம் தஞ்சையில் தங்கள் பெருங்கருணையால் க்ஷேமமாயிருக்கின்றேன். தங்கள் க்ஷேம சுபாதிசயங்கட்கெழுதியனுப்பும்படி உத்தரவுசெய்யப் பிரார்த்திக்கின்றேன். தாங்களன்புடன் வரைந்தனுப்பிய நாளது மாதம் 2உ உள்ள கடிதம் கிடைத்தது. கோயிலுக்கும் இதற்குமாயலைந்து கொண்டிருந்ததால் பங்கியனுப்பத் தவக்கப்பட்டது. அதை மன்னிக்க வேண்டும். * இவ்விடம் வேந்திருக்கைக் கலைமகள் விளக்க இல்லிடத்திலிருந்து எழுதுவித்த ஸ்ரீஅம்பர் க்ஷேத்திர புராணக் கிரந்த புத்தகம் க-க்கு ஏடு ௪0; ஷை புத்தகத்தை இத்துடன் பங்கி மார்க்கமாய்த் தங்களிடத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். வந்து சேர்ந்ததற்குப் பதில் கடிதமனுப்பப் பிரார்த்திக்கிறேன். சென்னையிலிருந்து ஹைகோர்ட்டு வக்கீல் ஸ்ரீநிவாசாசாரியரும், மற்றொரு துரையும் தரும நூல் சில வேண்டி அங்ஙனம் பெருநீதியிடத்து உத்தரவு இவ்விடம் கலெக்டருக்குப் பெற்றுவந்து ஒரு திங்கள் பிரயாசைப்பட்டுப் பார்த்தும் அகப்படாமையாற் போய்விட்டார்கள். பின்னும் மாயூரம் கலெ. அவர்கள் சில ஸ்தலக்கிரந்தங்களைத் தாம் பார்க்கவேண்டி உ00 கிரந்தங்களைக் குறித்து அனுப்ப ௪0 கிரந்தம் அகப்பட்டு எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படியாய் இன்னவின்ன பக்கத்திலிருக்கிறதென்றறிய ஒரு நூறு அசாமிகளாய் ஒரு ஆண்டு பிரயாசைப்படினும் அமையாத மிகுதியுள்ளதாயும், பகிரங்கத்திற் கிடைக்கக்கூடாமல் பிரைவேட்டிலாக வேண்டியதாயுமிருந்தும், அத்தல மகாதேவனருளினாலும், கனம்பொருந்திய தங்கள் கீர்த்திப் பிரதாபத்தினாலும் இப்படிப்பட்ட அருமையான தல அபிமானிகள் முப்பணிகளிற் சிறந்தபணி யிஃதேயென்று கருதித் துணிந்த பத்திப் பொருளினாலுமே இந்தக் கிரந்தம் அகப்பட்டதேயன்றி, ஏகதேசம்

---

* தஞ்சை அரண்மனைச் சரஸ்வதி மகால் புத்தகசாலை.

வழங்கிய பொருட் செலவினுலென்று நினைக்கத் தகாது. வெகு பிரயாசைப்பட்டு ௬-மாதகாலமாய்ப் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் இனியகப்படாதென்றே நினைத்துவிட்டோம். ஏதோ அகஸ்மாத்தாய் ஒரு பெரும் புத்தகத்தின் மத்தியிலிருப்பதாய்ப் பார்த்து வந்ததில் அகப்பட்டது. ரூ. ௨௦ செலவாயிருக்கிறது. பிரயாசைப்பட்ட பிராமணருக்கு உயர்ந்த * பட்டம் தருவதாயுஞ் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தச் சங்கதியை அத்தல அபிமானிகளுக்குச் சொல்லி அவ்வேதியருக்கு நடப்பித்தால் மிக்க புண்ணியமாகும்.

* * * *

சுக்கிலஹு மார்கழிமீ ௭௨ தஞ்சை.	இங்ஙனம், தங்களாசிருதன், தி. சேஷையங்கார்."

" இந்தப் பங்கியை ரயில் ஸ்டேஷனில் வந்து வாங்கிக்கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். "

விலாஸம்.

" இது நாகபட்டணம் கட்டியப்பர் கோவில் சந்நிதானம் திருவாவடுதுறை மடத்தில் விஜயமாயிருக்கிற திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் ம-ா-ா-ஸ்ரீ மீனுக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் திவ்விய சமுகத்திற்கு வருவது. "

---

* பட்டம் - ஆடை.

அனுபந்தம் 4.

பாராட்டு.

மாணுக்கர் முதலியவர்கள் இயற்றிய சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்கள் முதலியவற்றில் இவரைப் பாராட்டிய பகுதிகள் வருமாறு:—

அழகிரிசாமி நாயகர்.

" துங்கநற் குணமீ ஞட்சிசுந் தரனென்
தோமறுத் தருள்செய்தே சிகனே."

(சீத்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சிமாலை.)

ஆறுமுகத் தம்பிரான்.

" எங்கடுறை சையையடைந்தம் பலவாண தேவனடி
இனிது சூட்டத்
துங்கமுடி வாய்ந்துசிவ ஞானகலை யகங்கைநெல்லித்
தோற்றத் தாய்ந்து
கங்கைதரித் தருள்சடையோன் பலதலத்து மான்மியந்தன்
கருத்தி னோர்ந்து
சங்கையில்செந் தமிழின்மொழி பெயர்த்தியற்றுங் கடப்பாட்டிற்
றலைமை யானோன்."

" மின்னுமர னடியன்றிக் கனவிலும்வே றெண்ணுத
விரதம் பூண்டோன்
இன்னுமெம்போ லியர்பலருக் கிலக்கியமு மிலக்கணமும்
எளிது தந்தோன்
அன்னவன்பேர் மீனுட்சி சுந்தரநா வலவனென
ஆய்ந்தோர் யாரும்
பன்னுபுகழ் பூதலமு மீதலமும் பாதலமும்
பரவ நின்றோன்."

(சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ்.)

காஞ்சீபுரம் இரகுநாதையர்.

" பொன்னனைய மலர்க்கடுக்கைச் சடிலவா னவன்போற்
புலவர்களின் முதலானோன் புனிதனைப்போற் றுதலிற்
றன்னிகர்தா னுயவன்மீ னுட்சிசுந் தரமால்."

(சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சிமாலை.)

திரு எவ்வுளூர் இராமசாமி செட்டியார்.

“ விதிமருவு சகலகலை யுணரும்வித ரணவிபவ
வித்வஜன சேகரனிதம்
மேதகுஞ் சீர்கொண்ட திரிசிர புரத்தினன் மீனாட்சி
சுந்தரப்பேர் விசயன்.”

(காசிரக்சியம்.)

இராமசாமி பிள்ளை.

“ எளியேன் றீமை, மண்ணியசீர் மீனாட்சிசுந்தர தேசிகன்.”

(சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சிமாலை.)

காஞ்சீபுரம் இராமாநுஜ பிள்ளை.

“ அருஞ்சிர புரஞ்செய் மாதவத் துதித்த
அண்ணல்செந் தமிழ்க்குயர் கந்தன்
அவிர்பதி பசுபா சப்பொருண் முடிபை
அடியடைந் தவர்க்கரு ளுயேன்
அறஞ்செய்மீ னாட்சி சுந்தரப் பெயர்கொ ளறிஞன்.”

(சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சிமாலை.)

ஆறைமாநகர் ஐயாசாமி முதலியார்.

“ பவமிலார் துதிக்குந் தமிழ்க்கட லுண்டு
பாவல ரெனும்பயிர் தழைக்கப்
பனூன்மழை பொழிமீ னாட்சிசுந் தரப்பேர்
படைத்திடு கருணைமா முகிலே.”

(சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சிமாலை.)

நாகபட்டினம் இராம - அ. கிருஷ்ணசாமி உபாத்தியாயர்.

“ பேரெட்டா மீனாட்சி சுந்தரவே ளெனவுலகம்
பேச மேவி
ஈரெட்டாண் டினுக்குளிலக் கியக்கடனீத் திலக்கணவா
ரிதியை யெற்றிச்
சீரெட்டா மூர்த்தனெழிற் கைலாய பரம்பரையாம்
செல்வம் வாய்ந்த
காரெட்டா விகளடருந் தண்டுறைசை மடாலயத்தைக்
கலந்து நாடி ”

" அறந்தழீஇ யமருமெய்யம் பலவாண தேசிகன்பால்
அரிய ஞானத்
திறந்தழைக்குங் கலைமுழுதுஞ் செவ்விதினேர்ந் துயர்தீக்கைத்
திருவ நீடி
நிறந்தழைக்குந் தமிழ்ச்சங்க மெவ்விடத்து நிறுவியருள்
நிமலன் றாளுக்
கிறந்துபடாப் பாமாலைப் பல்வகைய பிரபந்தம்
இசைத்துப் போற்றி."

(திருநாகைக் காரோணப் புராணம்.)

குப்பு முத்தா பிள்ளை.

" எனையாண், ஞானநன் மணிமீ னாட்சிசுந் தரப்பேர் நாவலன். "
" தண்டமிழ்க் குருமீ னாட்சிசுந் தரமால். "
" ....புலமை முதிருமீ னாட்சிசுந் தரப்பேர் எந்தை. "
" ....மன்னு மின்பம்
நல்குதமிழ்த் தேசிகனெம் மீனாட்சி சுந்தரப்பேர் நாதன்."

(சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சிமாலை.)

காஞ்சீபுரம், சபாபதி முதலியார்.

" ....அகிலாண்ட வல்லி
புங்கமுறு கின்றபிள் ளைக்கவிதை யாமமுது
புலவர்மகிழ் கொண்டருந்தப்
பொற்புட னளித்தனன் மீனாட்சி சுந்தரப்
பொன்னிறங் கொண்ட மாலே."

(அகிலாண்டநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.)

புரசை, சபாபதிமுதலியார்.

" ...சிவநெறி சற்றும் பிறழ்விலாக்
குரிசில் திரிசிர புரமுறை புனிதன்
....
நளிகடற் றிசைதொறும் நனிதன் னிசைநிறூஉ
மேனாட் பெருந்தமிழ் விரகரும் விழைதகு
மீனாட்சி சுந்தர விற்பன சிகாமணி
ஓதுமா வடுதுறை யாதீன வித்துவான்."

(காசிரகசியம்.)

புதுவை, சவராயலு நாயகர்.

" மீனாட்சி சுந்தரவென் னாசான். "
" மீனாட்சி சுந்தர தேசிகன். "

"...முக்கணன் வாழிதயனிந்த
மண்கணுற்றோர் தொழுதேத்தெம் மீனாட்சி சுந்தரமால்."

"ஏர்குடிகொண் டோங்கிவளர் மீனாட்சி சுந்தரப்பே
ரெங்க ளாசான்."

"......தடமலி சிராமலை தனில்வாழ்,
தகுதிபெற் றொளிர்செந் தமிழ்முனி யென்னத்
தக்கமீ னாட்சிசுந் தரமால்."

"தேசுற வொளிருஞ் சிரகிரி வாணன்
நற்குண மேன்மை நல்லொழுக் குடைமை
பொற்புறு வாய்மை பொலிவுறு தூய்மை
புண்ணியஞ் சீலம் பொறைநிறை தேற்றம்
உண்ணிறை யறிவிவை யொருங்கு திரண்டு
வந்தென வொளிரு மாதவப் புனிதன்."

(சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சி மாலை.)

சவேரிநாத பிள்ளை.

1. "புண்ணியமென் கோபொறையே பொருவிலா வடிவெடுத்த
புதுமை யென்கோ
கண்ணியவின் தமிழ்மொழிசெய் நற்றவத்தின் பயனென்கோ
கருது வார்க்குள்
அண்ணியமா விருளகற்றி யருண்ஞான விளக்கென்கோ
அறையப் புக்கால்
நண்ணியபல் படியுநீத் தவிர்கின்ற திருமேனி
நயந்த ளானால்."

2. "அலரடியி லிடுவாரு மகநெக்கு நெக்குருகி
அருளா யென்றே
புலர்வுறநாத் துதிப்பாரும் பொன்னடியே புகலென்று
புகன்று நாளும்
உலர்வறவந் தடைவாரு முளராக வடியேற்கும்
உணர்வு கூட்டிக்
கலர்காணக் கழனேர்ந்து கடைக்கணித்தாட் கொண்டவொரு
கருணை மூர்த்தி."

3. "சீர்பூத்த நாவலருங் காவலருஞ் செழுமறைதேர்
திறலு ளாரும்
நார்பூத்த ஞானநிறை மாதவரும் போதவரும்
நாளும் போற்றப்

பார்பூத்த நம்பெருமான் பஃறலமான் மியந்தமிழாற்
பாட வல்லான்
வார்பூத்த சிரகிரிவாழ் மீனாட்சி சுந்தரநா
வலவ ரேறே."

(திருவம்பர்ப் புராணம்.)

திருவீழிமிழலை, சாமிநாத கவிராயர்.

"தொல்காப் பியமும் பல்காப் பியமுமாம்
இலக்கண விலக்கிய மெனும்பெருங் கடலிற்
றிளைத்தினி தாடுஞ் செந்தமிழ்க் குஞ்சரம்
மடிமையேன் போல்வார் மனத்திரு ளகல
அருளொளி விடுத்துநல் லறிவை விளக்க
வந்த ஞான வரோதயப் பருதி
தென்பான் மலயத் திருமுனி யிருந்தாங்
கன்பார் வடபாற் கருண்முனி யானோன்
சைவசித் தாந்தத் தனிப்பெருஞ் சாகரம்
பொய்ம்மை யில்லாப் புலவர் சிகாமணி
கல்லாக் கலராங் கரிகளை வெல்ல
வல்ல வீர வாளரிக் குருளை
கங்கைச் சடையெங் கண்ணுதற் பெருமான்
வடா து கைலையாம் வரையினை யொரீஇத்
தெனாது கைலையாஞ் சிரகிரி யதனிற்
றமிழ்க்கர சியற்றத் தான்வந் ததுபோற்
றானாட்சி யாகிய தலைவன்
மீனாட்சி சுந்தர விமலநா வலனே."

"...திருச்சிரா மலையில் வாழெந்தை யருள்சேர்
மாட்சிமை விளங்குமீ னாட்சிசுந் தரமுகில்."

"நீர்கொண்ட வேணிக் கறைக்கந்த ரத்தெந்தை
நிலவுஞ் சிராமலையிடை
நிலைமைசேர் செந்தமிழ்ப் புலமையை நடாத்திநெறி
நீதிசெய வந்தகோமான்
ஏர்கொண்ட தண்டா மரைத்திரு வடிக்கடிமை
யென்னவெனை யாண்டபெம்மான்
இருநிலம் பரவுமீ னாட்சிசுந் தரனென்னு
மினியநா வலவரேறே."

"மருத்திகழ் கமல முகத்திறை ருலவு
மாடநீ டிரிசிரா மலையின்
வழுத்தரும் புகழ்மீ னாட்சிசுந் தரமால்
வஞ்சனே னெஞ்சகச் சிலையிற்
குருத்தினி தலருந் தாமரைத் தாளன்."

"தூநிலாத் தவழுஞ் சிரிகிரி யதனிற்
றுளவணி யலங்கலாற் பொருவும்
சொல்லரும் புகழ்மீ னாட்சிசுந் தரப்பேர்த்
தூயநா வலர்சிகா மணியே."

"ஆரணி சடிலத் தெந்தைவீற் றிருக்கும்
அருட்சிரா மலையில்வா ழெம்மான்
அருந்தமிழ்க் கிறைமீ னாட்சிசுந் தரமால்."

"... ... ... துயர்மாற் றிடுஞ்சீர்ச் சிரகிரியிற்
தங்கும் புகழ்நற் செந்தமிழ்க்குத்
தலைமைப் புலமை நடத்துபெருந்
தகைமீ னாட்சி சுந்தரமால்."

(சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சிமாலை.)

சி. சாமிநாத தேசிகர்.

"சீர்கொண்ட சிதம்பரமால் செய்தவத்தின் மலைவிளக்கிற்
சிறக்கத் தோன்றிப்
பார்கொண்ட புகழ்முழுது மொருபோர்வை யெனப்போர்த்த
பண்பின் மிக்க
ஏர்கொண்ட மீனாட்சி சுந்தரவேள்."

(திருக்குடந்தைத் திரிபந்தாதி.)

உ. வே. சாமிநாதையர்.

"அத்தகைய பெருங்கீர்த்திக் கவிநாதன் யாவனெனின்
அமலை யோடும்
நித்தனுறை பலதலமான் மியமினிய செந்தமிழில்
நிகழ்த்தி னேனைங்
கைத்தலவா மலகமெனத் தனையடைந்தோர் பலர்க்குமின்ன
கால மென்னு
தெத்தகைய பெருநூலு மெளிதுணர்த்திப் பயனுறுத்தும்
இணையி லாதோன்."

"அருத்திமிகு மெனையருகி விருத்தியருந் தமிழ்நூல்கள்
அறைந்து பின்னர்த்
திருத்துறைசை யமர்தருசுப் பிரமணிய வருட்கடலின்
திருமுன் சாரப்
பொருத்தியனை யான்கருணைக் கிலக்காக்கி யிருபயனும்
பொருந்தச் செய்தோன்
மருத்தபொழிற் சிரகிரிவாழ் மீனாட்சி சுந்தரநா
வலவ ரேறே."

(உறையூர்ப் புராணம்.)

"எண்ணிய பலவு மாணவர்க் கன்பி னீந்திடு நிதிதமிழ் விளங்க
நண்ணிய புகழ்மீ னாட்சிசுந் தரநன் னாவலன்."

"தேனாட்சி செய்கவி யானின் செயன்முற்றுஞ் செப்புமுன்னே
மீனாட்சி சுந்தர வள்ளலை யெங்கள் விழுப்பொருளை
வானாட்சி செய்யப் புரிந்ததென் னேமன் வடிவுகொடு
தானாட்சி செய்திரு வாரூர்த் தியாகசிந் தாமணியே."

(தியாகராசலீலை முகவுரை.)

"பூமலி துணர்ச்சினைக் காமலி கூலப்
பொன்னிமா நதிபாய் சென்னிநாட் டிடைவளம்
நிறையூ ராய வுறையூர்க் குணபாற்
கருமுதிர்ந் தயர்வுறு மொருமக ளனூறத்
தாயான செல்வந் தங்குமாத் தலமாய்த்
துரிசிரா திலங்குந் திரிசிரா மலையில்
உதித்தொளி மிகுத்தே கதித்துறு மணியும்
மலர்தொறு நறவுகொள் வண்டின மேய்ப்பப்
பலரிடைக் கல்வி பயின்றோங் கண்ணலும்
யாவரு மென்று மேவரும் புலமை
வாய்ந்துநூல் பலமிக வாய்ந்துகிள ரேந்தலும்
சுவைசெறி பனுவல்க ளவைபல வியப்ப
எளிதிற் பாடிய வளிகிளர் குரிசிலும்
புவித்தலம் வியப்பச் சிவத்தல புராணம்
பலசெய் தோங்குசீர் படைத்தசீ ரியனும்
நலமா ணாக்கர் பலபேர்ப் புரந்தே
அன்னர் குழாத்திடை நன்னர் மேவி
நூல்பல பயிற்றிச் சால்புறு பெரியனும்
அருத்திகூ ரெனையரு கிருத்திநூல் பலசொற்

றல்ல லகற்றிய நல்லிசைப் புலவனும்
நன்றிபா ராட்டுநர் நடுநா யகமும்
நிலமலை நிறைகோல் மலர்நிக ராய
மாட்சிசால் புகழ்மீ னாட்சிசுந் தரப்பேர்
உடையனுங் குவளைத் தொடையனுஞ் சுவைசெறி
இதிலுள நூலெலா மியம்புமா கவிஞனும்.''

(பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு, உரிமையுரை.)

சென்னை, சின்னசாமி பிள்ளை.

“ மலையமுனி தவப்பேறே கலைமகளின் தவப்பேறே
மறிநீர் வைப்பிற்
றலைமைபெறு மிவன்சனன மெனப்பலபிள் ளைத்தமிழைச்
சாற்றும் வல்லோன்
குலைவில்புகழ் மீனாட்சி சுந்தரநா வலரேறு. ”

(மங்களாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்.)

சுந்தரம் பிள்ளை.

“ ....நளிர்சிர புரத்தில் வந்த
ஞானசம் பந்தனிகர் மீனாட்சிசுந்தரந லாரியன்.”

“ அடியார், கண்ணிய தருண்மீ னாட்சிசுந்தரநங் கடவுள். ”

“ நாற்கவிக் கிறைமீனாட்சி சுந்தரன்.”

“ என், அல்லறீர்த் தாண்மீ னாட்சி சுந்தரமால். ”

“ மெய்ஞ்ஞானக் கடலெனையாண் மீனாட்சி சுந்தரமால். ”

(சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சிமாலை.)

தி. சுப்பராய செட்டியார்.

“ மின்னுமணிக் குடந்தையுமை தமிழைச் சொன்ன
மீனாட்சி சுந்தரநா வல்லோன் றன்பாற்
றன்னமில்சீர்த் தலைமைதழைத் தோங்கும் பிள்ளைத்
தமிழ்பிள்ளைத் தமிழாகித் தயங்கிற் றன்றே.”

(மங்களாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்.)

“ பெரும்பொரு ளுளார்க்கே பெரும்பொரு ளுறல்போல்
ஈண்டுபுகழ் செறிய வாண்டுவரு பெரியோன்
பிறைமுடிப் பெம்மா னுறைதரப் பெற்ற
நறையூர் பொழில்சூ ழுறையூர்ப் புராணமும்

சுரும்புபடிந் துண்ண வரும்புக ழோறும்
மட்டவிழ் குறுக்கைவீ ரட்டப் புராணமும்
உற்ற பவஞ்சப் பற்றகன் றவர்பலர்
துற்றெளிர் வாளொளி புற்றூர்ப் புராணமும்
உடைத்தெழும் வயன்மடை யடைத்திடக் கருப்புக்
கட்டி யிடும்விளத் தொட்டிப் புராணமும்
சேற்றூர் விளைவய லாற்றூர்ப் புராணமும்
எயிலை யுடுத்தொளிர் மயிலைப் புராணமும்
கமலைத் தியாக ரமல லீலையும்
ஊழியும் பேராக் காழிக் கோவையும்
எருதூர் பரனிடை மருதூ ருலாவும்
மேவுபுக ழானைக் காவி னிடத்தருள்
பூண்டமர்ந் தருளகி லாண்டநா யகிக்கும்
உருத்தவத் துறைதெறுந் திருத்தவத் துறைவளர்
கருப்புகல் கடிபெருந் திருப்பிராட் டிக்கும்
முன்னவி லுறையூர் மன்னிய வடியவர்
ஏந்திமதி யமைக்குங் காந்திமதி யுமைக்கும்
தருப்பெரு மணந்தரு திருப்பெரு மணத்துறை
போற்றுவார்க் கருடரு நீற்றுமை யவட்கும்
பெருவிடைப் பரனரு டிருவிடைக் கழியமர்
தருமரு கனுக்குந் திருமுரு கனுக்கும்
காவடுத் துறைதிரு வாவடு துறையில்
நம்பல மாக நயந்தெழுந் தருளும்
அம்பல வாண வருட்குரு பரற்கும்
பெருநயந் துவன்றிய பிள்ளைத் தமிழும்
அரதன சலத்துறை வரதனுக் கும்மேற்
சொன்னகுரு பரற்கும் பன்னுகலம் பகமும்
விற்குடி கொளுமுடிக் கற்குடிப் பரற்கும்
இதம்புகல் கலைசைச் சிதம்பரேச் சுரற்கும்
சொற்றவா னைக்கா வுற்றவன் னைக்கும்
தருமையில் வளர்தருஞ் சச்சிதா னந்த
குருபர னுக்குமோர் தருதமிழ் மாலையும்
அறைதுறை சையுமரு ணிறைசிராப் பள்ளியும்
அமரம லற்குநல் யமக வந்தாதியும்
நீலி வனத்துறை நிமலனுக் கும்முராற்
காலிப வனத்தமுக் கட்பரஞ் சுடர்க்கும்
விரிபொருள் கிடந்த திரிபந் தாதியும்

சீருறை பூவா ளூருறை யரற்கும்
நாருறை யூறை நண்ணிய பரற்கும்
தண்டபா ணிக்கும் வண்டமிழ் மதுரை
ஞானசம் பந்த நற்றே சிகற்கும்
உத்தமப் பதிற்றுப் பத்தந் தாதியும்
நறும்பலாச் சோலை யெறும்பி யூரின்
மேவுசோ திக்குவெண் பாவந் தாதியும்
நவின்றமா மதுரையிற் கவின்றருள் ஞானசம்
பந்ததே சிகற்கா னந்தக் களிப்பும்
ஒருகவி யேனு மொழிதர லின்றி
இருளகன் றொளிரு மெல்லாக் கவிகளும்
சொன்னலம் பொருணலஞ் சுவைமிகு பத்திமை
நன்னலம் பல்லணி நலங்கள் செறிந்து
முழங்குற வெளிதின் மொழிபெரு நாவலன்
குலத்திற் குடியிற் குணத்திற் குறையா
நலத்தின் மாண்பி னருசிவ பத்தியில்
வாய்மையிற் பொறையின் மலிதரு நிறையிற்
றூய்மையிற் கொடையிற் றுகளரு நீதியின்
மயங்குறு பிறப்பி லுயங்கலை யாண்ட
தயங்குபே ரருளிற் றலைமைபெற் றுயர்ந்தோன்
சந்த மலிந்த செந்தமிழ்க் கரசா
வந்தமீ னாட்சி சுந்தர வாரியன்.''

(திருத்தில்லை யமகவந்தாதி.)

"மூர்த்திதலந் தீர்த்தமான் மியமுமந்த மூர்த்தியருண்
முறையுங் குன்று
தார்த்திகொள்பா யிரமுதலா நைமிசம்வா ழறவர்பூ
சித்த தீறுப்
பாத்தியபஃ றுறைப்படுபோ வாற்புலவ ரியற்றுநூற்
பண்பு தேர்வான்
சேர்த்தியநன் னிறைகோலாப் பலசெய்தோன் புராண
செய்தா னன்றே.'' [மொன்று

'அன்னவன்யா ரெனினறைதுங் கேண்மினக லிடத்தளவாக்
கல்வி யொன்றுற்
றன்னனைய ருளரெனினும் பொறையினுற் றனக்குநிகர்
தானுக் கற்றோன்

பொன்னனைய கவிபாடும் புலமையினாற் பாடுநரும்
புவியி லுண்டோ
என்னெனயா முரைப்பமெனப் புலவர்தம்மு ளெடுத்துரைப்பப்
பாடத் தேர்ந்தோன்."

"சின்னூலி னுணர்ச்சியுளோ ரவைதிலோர் செவிதெவிட்டச்
செறிந்து கேட்பிற்
பன்னூலு நனியுணர்ந்தோ ரிவரெனயா வருமதிப்பப்
பழுத்த செஞ்சொல்
முன்னூலும் பின்னூலுந் தலையெடுப்பப் பிரசங்க
மொழிய வல்லோன்
எந்நூலு மிவன்பினெவர் மொழியவல்லா ரெனக்கற்றோர்
இசைப்ப மிக்கோன்."

"அருள்கனிந்த பரசிவமே பொருளெனத்தேர்ந் துலகனைத்தும்
அருகா துய்யத்
தெருள்கனிந்த சைவநெறி நடையாலு முரையாலும்
தெரிக்குந் தூயோன்
இருள்கனிந்த வென்மனத்து மிடையறா தொளிபரப்பி
இருப்போன் கங்கைப்
பொருள்கனிந்த குலதீபன் மீனாட்சி சுந்தரனாம்
புலவ ரேறே."

(திருநாகைக் காரோணப் புராணம்.)

சி. தியாகராச செட்டியார்.

"நீரேறு செஞ்சடில நின்மலனே பதியென்று
நிலவச் சாற்றும்
நாரேறு ஞானகலை முதலியநற் கலைபலவு
நன்கு தேர்ந்தோன்
காரேறு மகத்தெனையுங் கற்றோர்சே ரவைக்களத்தோர்
கடையிற் சேர்த்தோன்
சீரேறு மீனாட்சி சுந்தரநா வலரேறு."

(திருவெண்ணீற்றுமை பிள்ளைத்தமிழ்.)

"..........பற்றா வெனக்கு மறிஞர்
பரவவையி லிடமருளு மீனாட்சி சுந்தரப்
பைந்தமிழ்ப் புலவரேறே."

(மங்களாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்.)

" ...கல்லா
இருள்பழுத்த மனத்தினரை யெவ்வறிவு முடையரென
இயற்றுந் தூய்மைத்
தெருள்பழுத்த மீனாட்சி சுந்தரநா வலன்."

(பாலைவனப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.)

" ....நாயேன்
தொண்டிருக்குங் கழற்பெரியோன் மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்த்
தூய்மை யோன்வெண்
பெண்டிருக்கு நாவனன்றி மற்றொருநா வாற்புகழ்ந்து
பேச லாமோ."

(சித்திரச்சத்திரப் புகழ்ச்சிமாலை.)

" என்னவதி சயநம்பா லிருந்தபெரும் புண்ணியமென்
றிதுவு மெம்மான்
தன்னையவ ருளாயிற் றடையெவனோ வெனவுவகை
சார்ந்து நின்று
சொன்னயமும் பொருணயமுந் துலங்குபல வணிநயமும்
தூய பத்தி
நன்னயமு மினிதார்ந்து நளிவிளங்கப் புனைவித்து
நல்கி னானால்."

" அனையபெரி யோன்யாவ னெனிற்புகல்வாஞ் சிராப்பள்ளி
அமர்ந்து வாழ்வோன்
கனைகடல்சூ ழுலகிற்றன் பெயர்நிறுவி னோனெல்லாக்
கலையு மோர்ந்து
தனையனைய னயடைந்தோர் சரணாகி யொளிர்புனிதன்
தக்கோர் போற்றி
வனைபுகழ்ப்பூம் படாம்புனைந்த மீனாட்சி சுந்தரநா
வலவ ரேறே."

(திருநாகைக்காரோணப் புராணம்.)

" முன்னுளபல் புலவருளும் பின்னுளபல் புலவருளும்
முதியீர் செஞ்சொன்
மன்னுபன்னூ லொன்றொன்றொன்று தோலாது மாண்புபெற
வகுப்பார் யாரே
என்னினிவர் தமைக்குறிப்பே மினையனே யெனக்குறிப்ப
இசைமை வாய்ந்து
துன்னுநய குணமேலோன் மீனாட்சி சுந்தரநா
வலவ ரேறே." **(மாயூரப் புராணம்.)**

ச. தெய்வநாயகம் பிள்ளை.

"விண்ணுலகத் தமர்ந்துதனை யடைந்தோர்க்கு விரைந்தழியும்
வெறுக்கை நல்கிக்
கண்ணுறுசிற் றின்புறச்செய் தறக்கழிவு கண்டிடுகற்
பகம்போ லாது
மண்ணுலகத் தமர்ந்தடைந்தோர்க் கழிவில்கல்விப் பொருள்வழங்கி
வனைபே ரின்பம்
நண்ணுறச்செய் தறம்பெருக்கு மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்
நல்லோ னன்பால்"

"என்னறிவா லின்னவென வறிந்தறிந்து வகுத்துவகுத்
திசைத்தல் கூடாப்
பன்னலமு நனிசிறந்து விளங்கவனைந் தணிந்தபா
மாலை யாய
நன்னலஞ்சே ரொருபிள்ளைத் தமிழ்."

(அம்பலவாணதேசிகர் பிள்ளைத்தமிழ்.)

வல்லூர்த் தேவராச பிள்ளை.

"அண்ட வுருவா யவிர்விராட் புருடனுக்
கெண்டகு சென்னியா விலகுகா ரணத்தாற்
சென்னிப் பெயர்பெறுந் திருநா டதனில்
அம்முடிக் கென்று மழகுறக் கவித்த
பன்மணி முடியிற் பாங்குற வொளிரும்
திரிசிர கிரியெனுந் திருநக ராளி
கலையுணர்ந் திடலாற் கற்பவ ருளத்தில்
நிலைமுக் குற்ற நிசியைத் துரத்தலாற்
சைவ சமயத் தாமரை மலர்த்தலாற்
புறமதத் துகினம் புறமிடக் கடிதலால்
மதிஞரிற் சிலரிவன் மார்த்தாண்ட னென்றும்
புலவருக் குக்கலை பொலிதரத் தராலாற்
கலாநிதி யாகலிற் கவின்னளி செயலால்
அறிஞரிற் சிலரிவ னம்புலி யென்றும்
செந்தமிழ் பரப்பலாற் சிவன்புகழ் பாடலால்
ஆகம மனைத்து மறிந்துயர்ந் திடலால்
ஆய்ந்தவர் சிலரிவ னகத்திய னென்றும்
மனநனி மகிழ்ந்து வழங்குவ ரென்ப
கதிரவன் வெய்யோன் கழறிவன் றண்ணியோன்

நகையிழந் தவனவ னகையிழ வானிவன்
எல்லிடை யுறானவ னெப்போழ்து முளனிவன்
ஆதலி னவனிவற் கன்றிணை யென்ப
மதிகலை தேய்பவன் வளர்கலை யானிவன்
அவன்மா பாதக னிவன்மா புண்ணியன்
அவன்வெந் நோய னிவன்மிகு தூயன்
அவன்பக லவனிடை யவிரொளி பெறுவான்
இவனியற் கையினி லென்று மிலகுவான்
ஆதலி னவனிவற் கன்றிணை யென்ப
கும்ப முனியோ குறியவ னாகும்
நம்பனைப் பணியிவ னவிலரும் பெரியோன்
முன்னொர்நற் சீடனை முனிந்தவன் சபித்தனன்
சீடர்செய் பிழையெலாஞ் சிந்தி யானிவன்
ஆதலா னவனிவற் கன்றிணை யென்ப
....
....
பகர்சுதந் திரனும் பரசிவ முதலே
என்போன் றவருக் கின்னருள் புரிவான்
கடுவர வொடுசெழுங் கடுக்கை தவிர்த்து
மடலவிழ் குவளை மலர்த்தா ரணிந்து
பாலலோ சனமும் பனிமதிக் கோடும்
களத்திடைக் கறையுங் காணாது மறைத்துச்
சிதம்பர வேண்முனஞ் செய்தமா தவத்தான்
மகிதல முற்றும் வாழ்த்துறச் சுதனா
வந்தன னெனலே வாய்மையா மென்று
தூயவ ரெவருஞ் சொற்றிடுந் தக்கோன்
மீனாட்சி சுந்தரப் பெயர்ச்செவ் வேளே.''

(சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சிமாலை.)

பாலகுரு உபாத்தியாயர்.

“ ....நல்லறிஞ ரேத்தும்
தங்கியசீர் மீனாட்சி சுந்தரதே சிகனெனும்பேர்த்
தமிழ்ச்சிங் கேறே.''

(சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சிமாலை.)

தி. க. பெரியண்ணம் பிள்ளை.

“ நாவிற் சிறந்தவன் மீனாட்சி சுந்தர நங்குருவே.''

(திருக்குடந்தைத் திரிபந்தாதி.)

௩௩௦ II. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம்.

மெய்யூர் பொன்னம்பல நாயகர்.

"கனிவளர் கூந்தற் பரையொடு பரமன்
களித்துவாழ் திரிசிர புரியான்
கங்கையங் குலத்தான் செந்தமிழ் வாரிக்
கரைகண்ட நாவலர் பெருமான்
திணிவளர் சைவச் செழுமதம் விளங்கத்
திருவவ தாரஞ்செய் பெரியோன்
செய்யமீ னாட்சி சுந்தர நாமம்
திகழ்தரப் பெற்றசெவ் வேளே."

(சித்திரச்சத்திரப் புகழ்ச்சிமாலை.)

புரசை பொன்னம்பல முதலியார்.

"...........................சிறந்தசைவ சமயமோங்கத்
தகரநறுங் குழல்பாகன் றிருவருளாற் சிராப்பளியென்
தலத்தில் வாழ்வோன்
சிகரவட வரைப்புயத்தெம் மீனாட்சி சுந்தரமால்
திருந்தெந் நூலும்
பகர வலோன்."

(அகிலாண்டநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.)

மழவை மகாலிங்கையர்.

"சிரபுரக்கோன் மீனாட்சி சுந்தரவேள் தன்பெயரின்
சீர்மைக் கேற்ப
வரனுறுநற் பிரபந்த விடயத்து முயர்ந்தெல்லாம்
வல்லோ னனன்."

(அகிலாண்டநாயகி பிள்ளைத் தமிழ்.)

காரைக்கால் முத்துசாமிக் கவிராயர்.

"போராட்டச் செயலுணரா மீனாட்சி சுந்தரனும் புலவன்."

(அகிலாண்டநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.)

மாயூரம் ந. முத்துசாமி பிள்ளை.

"கொத்துமலர்ப் பொழிற்றிருவா வடுதுறையம் பலவாண
குரவன் பாலே
முத்தர்களும் புகழ்ந்தேத்து மூவகைத்தீக் கையுமுறையே
முற்றப் பெற்றுத்

தத்துவமெய்ஞ் ஞானகலை முதலாய பல்கலையிற்
றழைந்து மேலும்
எத்தலமு மதிக்கவரும் புகழோங்கு நாவலர்கள்
இனிதாப் போற்றும்."

"பொன்னாட்டிற் சுவைமிகுநல் லமுதினுமின் கவிமாரி
பொழியு மேகம்
கன்னாட்டும் புயத்தரசர் முடிதுளக்கப் பேசுகவி
வாணனாய
தென்னாட்டிற் சிரகிரிவாழ் மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்த்
திறல்வல் லோன்."

(திருநாகைக்காரோணப் புராணம்.)

"இலங்குறுமெய்ஞ் ஞானகலை முதலியபல் கலையுணர்ச்சி
எய்ந்து தூய
நலங்குலவு பொறைவாய்மை யருளடக்க முறவாய்ந்து
நலத்தி னின்றும்
விலங்குறுமென் னையுந்தனது மெய்யடியார் குழுவினிடை
மேவச் சேர்த்தோன்
வலங்குலவு சிரகிரிவாழ் மீனாட்சி சுந்தரநா
வலவ ரேறே."

(மாயூரப் புராணம்.)

முருகப்பிள்ளை.

"..எளியேன்றீமை
மண்ணியசீர் மீனாட்சி சுந்தரதே சிகன்."

(சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சி மாலை.)

நாகபட்டினம் வீரப்பசெட்டியார்.

"பூமேவு திருநாகைக் காயாரோ கணப்பெருமான்
புராணஞ் சொற்றூன்
தேமேவு வீரசைவ சிகாமணியப் பாத்துரைமால்
சிறப்பிற் கேட்கக்
காமேவு சிராமலைவாழ் சைவசிகா மணிஞான
கலைமுற் றோர்ந்து
மாமேவு துணிபமைந்த மீனாட்சி சுந்தரநா
வலவ ரேறே."

(திருநாகைக் காரோணப் புராணம்.)

திரிசிரபுரம் வீரராகவ செட்டியார்.

"இப்புவிசெய் தவந்தானோ தந்தைதாய் செய்தவமோ
இசைத்த வாசான்
செப்பமுடன் செய்தவமோ மீனாட்சி சுந்தரவேள்
ஜெனன மாகி
ஒப்பிலுயர் கல்வியுஞ்சற் குணமுநிறைந் தகிலாம்பை
உபய பாத
வைப்பிலன்பா லினியபிள்ளைத் தமிழுரைத்தான் புலவரெலாம்
மகிழத் தானே."

(அகிலாண்ட நாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.)

தாராநல்லூர் வீராசாமி நாயகர்.

"அவ்விய மடியார்க் கறுத்தருள் புரிமீ
னாட்சிசுந் தரகுரு பரனே."

(சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சிமாலை.)

குளத்தூர் ச. வேதநாயகம்பிள்ளை.

"வாதவூ ருதித்தந்நா டிருக்கோவை யுரைத்த
மாணிக்க வாசகரே சிரபுரத்தி லிந்நாள்
ஆதவனிற் றோன்றிமீ னாட்சிசுந் தரனென்
றரும்பெயர்பூண் டொருகோவை யறைந்தனர்கா ழிக்கே
ஏதமில்தில் லைக்கோவை யாயுவதின் மூத்த
தென்னினுங்கற் பனைநயத்தி லிக்கோவை முன்னும்
மூதறிஞர் வைகலும்பா டப்பாட வாக்கின்
முதுமைகொள்வா ரெனவுலக மொழியுமொழி மெய்யே."

(வேறு.)

"திருவமர்கோ வையைமகிழ்ந்து வாதவூ ரரைத்தன்பாற்
சேர்த்துக் கொண்ட
பொருவில்சிதம் பரநாதன் பின்னுமொர்கோ வைக்காசை
பூண்டன் னாரை
மருவுசிர புரத்தீன்று மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்
வழங்கிக் காழிக்
கொருகோவை செய்வித்தான் சிதம்பரநா தன்சேயென்
றுரைத்தன் மெய்யே."

"வித்தகமார் மீனாட்சி சுந்தரவே ளேயொருநூல்
விளம்பு மென்னைப்
புத்தமுதார் நின்வாக்காற் றுதித்தனைநீ பாடியதிப்
பொருணூ லொன்றோ

எத்தனையோ கோவைகண்மற் றெத்தனையோ புராணமின்னும்
எண்ணி னூல்கள்
அத்தனையு மித்தனையென் றெத்தனைநா ளிருந்தாலும்
அறையப் போமோ."

"பன்னூலு மாய்ந்தாய்ந்தோர் பயனுமுறா துளம்வருந்தும்
பாவ லீரே
நன்னூலோர் மீனாட்சி சுந்தரமா லொருகோவை
நவின்றான் காழிக்
கந்நூலு ளொருபாவி லோரடியி லொருசீரை
ஆய்வீ ராயின்
எந்நூலுங் கற்றவரா யிகபரமும் பெற்றவரா
யிலகு வீரே."

(வேறு.)

"தண்டமிழுன் பாலுணர வாசைகூ ரனந்தன்
தனமீய வகையின்றி நின்சேட னாகிக்
கொண்டனனந் நாமமே யகத்தியன்றான் றன்னைக்
கூடாம லுனைமேவிக் குலாவுதமி ழதனை
அண்டலரின் முனிந்ததனாற் றமிழ்முனிவ னெனும்பேர்
அடைந்தனனா தலினகிலத் தியாவருனை நிகர்வார்
வண்டமர்தார் மீனாட்சி சுந்தரவே ளேநீ
வளப்புறவக் கோவைசொலின் வியப்பவரா ரையா."

(வேறு.)

"நலம்விளக்கு மீனாட்சி சுந்தரமா லொருகோவை
நவின்றான் சண்பைத்
தலம்விளங்க வவற்குநாம் புரிகைம்மா றெவனழியாத்
தனமே கங்கா
குலம்விளக்குங் கற்பகமே குருமணியே திருவணியே
குணக்குன் றேயிந்
நிலம்விளக்குந் தினகரனே யெனவவனை வாழ்த்திடுவாய்
நிதமு நெஞ்சே."

"கானோடு மிளிர்தாரான் மீனாட்சி சுந்தரமால்
காழிக் கோவை
தேனோடு பாலோடு நிகருமவன் பிரதாபம்
சீர்த்தி யோங்கி

வானோடு மண்ணோடு மற்றோடும் வகையின்றி
வடிவி ரண்டாய்
மீனோடு வான்றிரியும் பானுமதி யென்றுலகோர்
விளம்பு வாரால்."

"தண்டமிழ்முந் நீர்பருகி மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்த்
தருமக் கொண்டல்
தொண்டர்கள்சூழ் சிரபுரத்திற் பொழிகோவை யெனுமமுதத்
தூய மாரி
மண்டலமும் விண்டலமுங் கரைபுரண்டு திரைசுருண்டு
வருத னோக்கி
அண்டர்தொழும் புகலியிறை தோணியுற்றா னஃதின்றேல்
அமிழ்ந்து வானே."

"தேவேநேர் மீனாட்சி சுந்தரக்கோ னொருகோவை
செப்பிப் பாரிற்
றூவேயில் புகழ்படைக்கி னமக்கென்ன வவற்குமவன்
தமர்க்கும் பாடாம்
நாவேகா தேமனனே யவன்சீரைச் சொலிக்கேட்டு
நனியிங் குன்னி
ஓவேயி லாதருங்கா லங்கழித்தீர் பிறவினைமற்
றொன்றி லீரோ."

(சீகாழிக்கோவை.)

வைத்தியலிங்க பத்தர்.

"தாமேவு தன்னடிய ரொடுநாயி னேனையும்
துரிசறச் சேர்த்தருள்செயும்
சுகுணசிர புரமேவு விமலவெம் மீனாட்சி
சுந்தரப் பேர்க்குரவனே."

"ஏர்கொண்ட நதிகுலச் சலதிவந் தமரர்மிக்
கேத்துசிர கிரியுதித்தன்
பெஞ்சலின லடியவ ருளத்தஞா னத்திமிரம்
இரியச் சவட்டியருள்செய்
தார்கொண்ட சிவஞான பானுமீ னாட்சிசுந்
தரகுரு பரன்."

(சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சிமாலை.)

* செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

[எண் - பக்க எண்.]

[மேற்கோள்கள், சிறப்புப் பாயிரங்கள், தனிப் பாடல்கள், நூற் செய்யுட்கள் ஆகிய இவற்றுள் முழுச் செய்யுட்களின் முதற் குறிப்புக்கள் மட்டும் இதிற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.]

* பிள்ளையவர்கள் வாக்கல்லாத செய்யுட்களின் முதற்குறிப்புக்களின் முதலில் இந்த நட்சத்திரக்குறி இடப்பட்டிருக்கின்றது.

சிறப்புப்பெயர் முதலியவற்றின் அகராதி.

[எண் - பக்க எண்.]

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫௬	௩௩	நாங்கள்	"நாங்கள்
௧௧௨	௨௦	புராத்ணதிலுள்ள	புராணத்திலுள்ள
௧௧௪	௬-௭	மாண்டவவ்	மாண்டகுமவ்
௧௨௮	௨௧	பிள்ளைக்கு துறைசை	பிள்ளைக்குத்துறைசை
௧௭௧	௪	அவருக்கு	இவருக்கு
,,	௭,௧௦	அவர்	இவர்
௨௦௧	௨௭	மதனுலிப் பெயர்	மதனுலப்பெயர்
௨௨௭	௧௬	'லண்டனிலிருந்து	லண்டனிலிருந்து
௨௫௨	௧௨	சுந்தரலிங்க முனிவர்	சாமிநாதமுனிவர்
௨௮௨	௩௨	பூர்த்தியாகாத உள்ள	பூர்த்தியாகாத